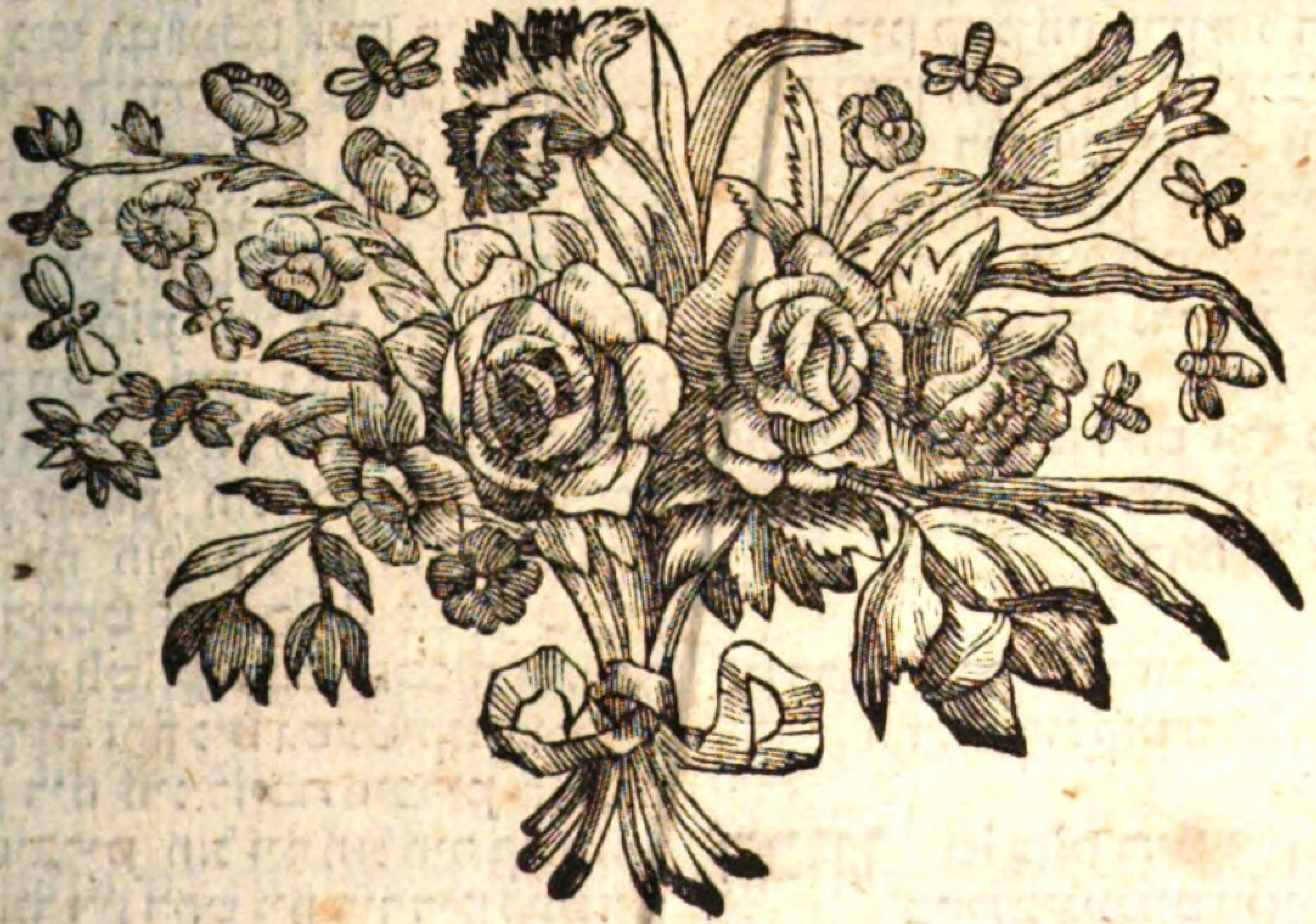
Bayerische
Staatsbibliothek
München

קומן לאזן וברכה והצלחה אול' אזו אך אין רוק וועג
אך בשלום ובשלוה פארט קומן אן אוני הינדרונג אול'
ביזה בגעגנוס ביז ער לחיים ולשלום ווידר אהיים
קומט אין זיין הויז אול' זיין גין זאלן זיין אין היין גין אול'
אין הער גין לשעת אזו וברכה והצלחה אין אוני
זיינה מעשים צו גוטם אמן :

מיין עשירה זאל דאש אך זאגן :

רבונו של עולם דו האשט אונז געבן אול' בשערט
איין רייכטום אזו לובן איר דיך אול' דאנקן
דיר אום דיינה גרושי גינאד אול' בארמהערציקייט דז
דוא אזו פיל בשערט האשט דש דאך פיל פרומי אול'
ערליכי יהודים זיין דיא ניט אזו פיל האבן על כן איין
ליבר גאט איר ביטן דיך לאז אונש דאך אונזר רייכטום
צו גוטן צדקות אול' גמילות חסדים דא מיט צו טון אול'
מיטב זיין צו לומדי תורה אול' צדיקים וחסידים אול'
דאש איר זאלן רשות האבן אול' הער זיין איבר אונזר
ממון גוטש דר מיט צו טון אול' ניט חס ושלום ביז דר
מיט צו טון דז ניט חס ושלום אונזר ממון זאל געבן ווארן
צו ביזן אז וויא קרח אול' המן אול' זונשט עשירים דז
פון וועגן איר ממון זיך איבר נומן האבן מיט גאוה אול'
אחלוקת אול' מיט קנאה אול' שנאה דער פון קומן אודר
חס ושלום דאז אונזר ממון זאלט געבן זיין דאש איר
זאלן אונזרי זכיות דער מיט איין נעמן אויך דיזר וועלט
אול' דאז איר חס ושלום זאלטן דער נאך פאר לארן זיין
אויף יענר וועלט נייארט לאז אונזר ממון זיין געבן ווארן
צו מצות גוטן דאז איר דר דורך קענן האבן די וועלט
אול' יענה וועלט אול' גיב אונש איין לב גוטש דער מיט
צו טון דש ניט חס ושלום דיא מזיקים אודר שדים
זאלטן דרויף זיצן אול' פר איידן אונש גוטש צו טון :

תם ונשלם שבח לאל בורא עולם :

ותתן לה פח בכל ימי העיבור שלא יותש כחה ולא כח העובר בשום דבר בעולם ותליל אותה מפתקה של חוה ומקללת הרבה ארבה עצבונך והרונך בעצב תלדי בנים ויהי בעת לדתה ימלאו ימים ללדת ולא יתהפכו עליה צירים וילא הולד לאויר העולם ברגע קטן בקלות בלי שום היזק לא לה ולא לולד ויהי' נולד בשעה טובה ובמזל טוב לחיים ולשלום ולבריאות לחן ולחסד לעושר וכבוד ויקוים בה מקרא שכתוב לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא והאשה מרת (פ"ב"פ') ובעלה יגדלהו לעבודתך הקדושה ולחיים טובים ולשלום עושר וכבוד ומנוחה והאשה מרת (פ"ב"פ') והעובר לא יוזקו לא בגוף ולא באיברים ולא בעור ובשר ושאר כל הבנין בני האדם ולא בתוך חלול הגוף ולא חוץ לחלול הגוף ותבריאת כחה ורוחה ועלמיתה כמו שנאמר רפאות תהי לשרך ושיקוי לעצמותיך אמן וכן יהי רצון:

ווען איין אשה וויל תפלה טון פר איין אנדרי אשה עז זייא פר איר טאכטר אודר שוועסטר אודר זונשט גוט גינרן:

יהי רצון עז זאל זיין דער ווילן פאר דיר גאט איין גאט גאט איין עלטרן דש דו זאלשט גרינגרין פון דער אשה (ווא זיא הייסט מיט אירן נאמן דו זאלשט געבן איר כח אול' קראפט אייל זי טראגן דש דאש איר כח זאל ניט גשוועכט ווערן אין קיינרלייא זאך אול' זיא זאל איר קינדר אויז טראגן און אלי צער אול' ווייאונג אול' ווען דא קומט דיא צייט איר גווינונג זאל זי איר קינדר הבן אזו גרינג אז איין הון איין אייא ליגט זי זאל גווינן אין איין אויגן בליק אול' איר קינד זאל גבארין ווערן אין דיזן עולם און אלי צער אול' און אלי ווייאונג און אלי היזק ניט אן אירן גוף אול' ניט אן דש קינדש גוף אול' זיא זאל גליגן אין איין גוט אזל אין איין גוטי שעה לחיים ולשלום אול' צו גזונד לחן ולחסד לעושר ולכבוד אול' זיא אול' איר אן זאלן דאז קינד דערציהן צו גאטש דינשט לתורה ולמעשים טובים ולחופה לחיים טובים ולשלום ועושר וכבוד ומנוחה אול' זיא אול' איר קינד זאלן ניט גשעטיקט ווערן ניט אן אירן גוף ניט אן דיא אינירלייכה איברים אול' ניט אן די אייזרלייכה איברים אול' זיא אול' איר קינד זאלן גאנץ פריש אול' גיזונד זיין דאש זיא דיר דיקן קענן דען צו דיר האבן איר אונזרי הופנונג דש דוא העלפשט אלי די דיך אן רופן באמת יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי אמן:

איין תחנה די דיא ווייבר זאלן זאגן אויף איירה אאנש ארונג ובפרט ווען איירה אאנן ניט דר היים זיין אודר איירה קינדר אודר איר גזינד אונ זיא מיט דען נאמן נעמן ווא זיא הייסן:

רבונו של עולם הער פון דר גאנצי וועלט דו בייזט איין אלמעכטיגר גאט דו בייזט איין גאט דר דא שפייזט די גאנצי וועלט פון גרעסטן בטעפנוס דר דא שפייזט די גאנץ קלענסטי בטעפנוס דו זאלשט געבן איינם אאן אזל ברכה והצלחה אין זיין אשא ואתן אול' זאלשט געבן אונזר נארונג ביהענד אול' גשווינד און אלי צער מיט גינאד מיט גירעכטיקייט מיט היתר אול' חס ושלום מיט קיין איסור דאש חס ושלום איין אאן אול' איינה קינדר זאלן קיינם ניקש און רעכט טון אין אשא ואתן זאלן קיינם אטיג גבול זיין קיינם אקטריג זיין קיינם ניקט אב נעאן וואש ניט רעכט איז אול' קיינם גוי אך ניט און רעכט טון דאז ח"ו קיין חילול השם דער פון זאל קואן אך זאלן זיא ח"ו קיינם אקנא זיין ווען טון איין אנדרר אין האט אודר אין גווינט אך זאלן זיא קיין אנדרר אקנא זיין ניינארט זיא זאלן זיך בניגן לאזן וואש אין השי"ת בשערט מיט דיינר אילדה האנד אול' היט אונז אול' אונזרי קינדר אול' קינדש קינדר פר ארמוט אול' פר דלות ניינארט בישער אונז אונזרי שפייז אול' אונזרי בדערפנוס און אנדרי לייט גאב דאז איר דיין היילגן נאאן דיקן קענן אין ערין אול' דיין היילגה תורה אול' אצות קענן אקיים זיין אול' גיב אונש אין הערץ גוטש צו טון מיט דען אונזריגן דז איר זאלן נאך יאגן לדקה וגאילות חסד צו טון אול' טיק אונז צו גוטי פרואה ערליכה לייט דיא אונזרי לדקה פון אונז אקבל זיין תלמידי חכמים אול' לדיקים פרומי ערליכי יהודים דאש איר חס ושלום ניט גיטטרויכלט ווערן מיט אונזרי לדקה געבן דאש איר ניט לדקה געבן זאלכי לייט די ניט ראוי דער צו זיין אלז לוזי לייט אודר ראאים:

איז דר אן איבר פעלד אכן שכן איין ווייטה רייז גיטאן אודר איירה קינדר זאל אן דש אך זאגן:

רבונו של עולם היט איין אאן (איין זון) פאר אלי ביזה ביגעגנים עז זייא אויף דען וועג אודר וואו ער איזט היט אין פר גזלים רויבר פר גנבים פר חיות רעות פר אלין שלים אזל די דא פלעגן אין עולם צו קואן לאז איין אן (איין זון) פריש אול' גיזונד בלייבן אן אלי זיין גלידר אול' אן אלי זיינה אודרן דאז ער גלן קיין קרנקהייט אול' וואש ביז צו קואט דז ערקאן בשלום ובשלוה הין קואן וואו ער הין בגערט צו קואן

רבונו של עולם אלז איין גיבעט פֿר דיר אן גינעם זיין אלז וויא דוא האסט אן גינומן דיא
תפלה דר צדיקת חנה. אונ' אלז איך מיט איינם מאן
זוכה זיין דיזי פֿרוכט אז איך האב אין איינם ליב אונ'
אונזר קינדר אויף ציהן צו תורה אונ' צו חופה אונ' צו
מעשים טובים אונ' צו עושר וכבוד אונ' צו שלום אונ'
גיזונד צו לאנג לעבן אונ' איך אונ' מיין מאן זאלן זוכה
זיין צו לעבן אויף דיזר וועלט אין שלום אונ' אין גיזונד
אונ' זאלן מיט אננדר לאנג לעבן אונ' זאלן אונזר לעבן
פֿר ברענגן אויף דיזן עולם אין מיטל גוטן אן אלי
צער אונ' אן אלי טרויאריקייט אונ' אן אלי זארג
זאל קיין שלים אלז האבן זאל ניש קומן אין אונזרן
הויז קיין קראנקהייט נאך ניט אן מיר אודר אויף
מיין מאן אודר אן אונזר קינדר נייארט מיטל אזו
ברכה והצלחה אונ' זאלן אונזר לעבן פֿר ברענגן
אין מיטל יראת שמים אונ' אין עושר וכבוד אונ'
וואס מיר טונן זיא גלייך אין געטליכה זאכן אודר
אין וועלטליכה זאכן זאלן מיר אלז טון לשם שמים
אונ' זאלן זעהן פֿיל פֿרייד אן אונזרי קינדר זאל חס
ושלום קיינס שטרבן בייא אונזרן לעבן נייארט זאלן
פֿון זיא זעהן קינדר אונ' קינדס קינדר אין תורה
ומעשים טובים אין עושר וכבוד אונ' ווערשט מיך
אונ' מיינם ליבן מאן אונ' קינדר לאזן זוכה זיין צו דען
אייביגן לעבן צו דער פֿריידיגה צייט אונ' אייביג פֿרייד
דש זאל אן אונז מקוים ווערן דיזר פסוק (לחזות בנועם
יי' ולבקר בהיכלו) דש אויך אונז זאל שיינן דער
גלאנץ פֿון דער הייליגי שכינה אונ' זאלן זיצן אין דען
גן עדן אונטר אנדרי צדיקים אונ' צדקניות אמן וכן
יהי רצון ווען די ווייבר צו גייגן גין ווען זאלן זיא זאגן
אן האלץ ווערשט אובן פֿינדן אין האלז ביז וכשאתה בו:

אונ' דער נאך זאל זיא דיא תחינה זאגן מיט גרושר
כוונה דיא אשה זאל וואס אין צדקה געבן ווערט איר
השי"ת בזכות זה העלפֿן:

הער אל דער וועלט טוא מיר דאך אויף דיא
גדערם דער גיבורט אונ' טייל גינאד אונ'
בארמהערציקייט דאז דאס קינד זאל ווערן גיבארן
פֿריש אונ' גיזונד מיט זייני גלידר אן אלי גברעכנים
אונ' גיב מיר אויך צו דער נערן דאס קינד אונ' זאל
גיבארן ווערן אן אלי פֿר זעהנס עז מאג איך גוטן
נאך וואס עז זיין מאג זאל השי"ת עז היטן אז מאן
נארגנט ניקס אן זעהן טוט אונ' גיב מיר קראפֿט צו
דער ציהן עז אונ' גווינן אין גאטס פֿארכט אונ' זיין
גיבאט אונ' דש מיר אונ' מיין קינד קיין שאדן זאל
גשעהן אן אלי אונזרי גלידר אמן:

אנא יי' אלהי ישראל איך קום צו ביטן פֿר דיין
גילובטן אונ' גיאכפֿרטן נאמן דש פֿר אין
ציטרן אונ' דר שרעקין אלי (מלאכי מרום) מיין גיבעט
טוא איך אויז טיפֿנס מיין הערצין אונ' בישווערנים מיין
הערצין איך ביט דיך גאט דו אלמעכטיגר אונ'
פֿארכטבאר גאט דוא ווערשט פֿר נעמן מיין זאג אונ'
מיין גיבעט אז וויא דוא האסט פֿר נומן דש גיבעט
פֿון אונזרי מוטר (חנה נביאה) דיא דא הט גיבעטן
אויף אירן זון שמואל הנביא אונ' איר זכיות זאלן מיר
בייא שטין (אל שדי צבאות) איך ביט דיך אלז איך
גידאן די תפלה וואז דא הט גיטאן דער (כהן הגדול)
אן (יום הכיפורים) דאס קיין אשה ניט זאל (אפילו)
זיין דיא פֿרוכט פֿון איר ליב (אב הרחמים אדון
הסליחות) איך ביט דיך אום ווילן דייני גרושי
הייליגקייט אונ' אום ווילן וועגן דיין הוך גילובטן נאמן
דער גיערטר אונ' פֿארכטבאר דאס פֿור דיר ציטרט
דיא גאנצי וועלט אונ' דיא העכשטי מלאכים אין
הימלרייך דיא קענן ניט בישטין פֿאר דיין נאמן דען
פֿארכטאן אונ' ווערדיגן אונ' גיאכפרטן איך ביט דיך גאט
דוא הייסט בעל הרחמים אונ' דיין דר בארמיקייט
זיין פֿיל דאס מאן ניט דער צילן קאן ווען גלייך דער
מענש אייביג לעבן וועלט דרום ביט איך דיך גאט
דו מערשט דיך (מרחם) זיין אובר מיר אין דיזר צייט
אונ' אין אלי צייט ווען איך טוא אן רופֿן דיך דען וואס
דוא טוטש דאס איז אלז וואל גיטאן דען הקב"ה איז
גרעכט אונ' איך בין שולדיג אלמעכטיגר גאט מאך
מיין הערץ צו דינן דיר אונ' פֿר גיב מיר מיין זינד אונ'
טוא מיר אויף דיא טאר דער (תשובה) אז איינר דער
רעכט (תשובה) טוט אויף אלי זיין (עבירות) אמן:

אין דען קהלות איז דער סדר ווען איין אשה
מעוברת איז ווען זיא קומט אין זיבנטן חודש
אין נייִנטן חודש לאזט זי תפלה פֿר זיך טון דורך
תלמידי חכמים אונ' געבן וואס אין צדקה אזו אויך
די ישובים קאן דאך איין אשה לאזן תפלה פֿר זיך טון
דורך איינן לערן מאג זיין ווער ער וויל דש איר השי"ת
זאל העלפֿן:

דאס איז דיא תחינה דש מן זאל תפלה טון פֿר איין
אשה מעוברת

יהי רצון מלפניך יי' אלהי ואלהי אבותי שתקל מעל האשה
(פלונית בת פלונית) (מן מוז דיא אשה בייא אירן
נאמן נענן אונ' איר מוטר נאמן) את צער עיבורה ותוסיף
נתתן

קום איך מייד דיינר טאכטר (דא מוז זיך די אשה
טון נעני, וויא זיא הייסט אול' אך איר מוטר נאמן אלז
לאסן זיא הייסט גיטל אול' איר מוטר האט גיהייסן
פריידל זאגט זיא גיטל בת פריידל) מיט אונטר
טעניקייט מיט דעמוטיקייט מיט צו בראכן הערצן
מיט גאנצן מיינם הערצן צו פר דיר גאט מיין גאט
גאט מיינר עלטרן דו בארמהערציגר גאט דו הייסט
(אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד) דס דוא דיך
זאלסט דער בארמן איבר מיך אול' איבר מיין פרוכט
דאז איך טון טראגן אין מיינם לייב דז דו זאלסט מיך
לאזן אויז טראגן מיין פרוכט די איך האב אין מיינם
לייב ביז צו דער רעכטי צייט ד: איך זאל גאר קיין צער
האבן וויל איך נאך טראג דיזי פרוכט אין מיינם לייב
אול' ווען דא קומט די צייט צו גווינן דיזי פרוכט וואס
איך האב אין מיינם לייב אזו ביט איך דיך דוא
אלמעכטיגר גאט דו בארמהערציגר גאט דז דו זאלסט
עפנין דיא טירן אול' אנגלין מיינר טראכט דז איך זאל
גאר קיין שמערצן אודר צער אודר וויא טאגן האבן אול'
גשווינד אלט וויא מיין הון מיין אייא ליגט אול' דס איך
אול' דס קינד זאל גאר קיין חסרון האבן אן אלי אונזרי
צווייא הונדרט אול' אכט אול' פירציג גלידר אול' זאלסט
מיך היטן דז איך ניט זאל גיליגן אן שבת דז מן ניט זאל
חס ושלום בידערפן אונזרט וועגן מחלל שבת צו זיין
אול' דאך ווען דיין הייליגר ווילן איזט דז איך זאל אן
מיינם שבת גליגן אודר זונסט אן דער וואכן אזו ביט
איך דיך דו אלמעכטיגר גאט לאז מיך גליג: אין מיין
גוטי שעה אין מיין גוט מזל צו לאנג לעבן אול' צו שלום
אול' צו ברכה אול' צו הצלחה אול' צו לייט זעליקייט
אול' צו גינאד אול' צו עושר אול' כבוד:

אונ' דוא אלמעכטיגר גאט איך ביט דיך ווען דיזי
פרוכט דס איך אין מיינם לייב האב מיין זון איז דס דו
אים זאלסט געבן מיין ריינה הייליג נשמה פון דעם
עולם דס מן הייסט עולם הזכר אזו מיין נשמה
טהורה דס ער קאן מיין הער זיין אין דיינר הייליג
תורה אול' זאל זיין קלוג אול' פר נונפטיג אול' מיין פר
שטענדיג הערץ הבן אול' מיין גוטן זכרון דס ער גרינג
אול' לייכטליך קאן מקבל זיין דיין הייליגי תורה אול' אלי
חכמות דיא אין עולם זיינן אין געטליכי זאכן אול' אין
וועלטליכה זאכן אול' זאל מיין גוט שארף ליטר לשון הבן
אול' זאל זיין מיין פארשון ניט צו וויש ניט צו שווארץ ניט
צו קלוג ניט צו נאריש נייארט מיטל מעסיג אול' זאל מיין
בעל חן זיין זאל חן האבן אין דיינן אויגן אול' אין לייטן
אויגן אול' זאל אן זיך הבן אלי די גוטי מדות אול' מעלות
טובות אול' מעשים טובים קיין רגזן ניט נייארט מיין

גרושר עניו זיין זאל דס ער דיר זאל קענן דינן מיט
זיין גאנצן הערצן מיט זיין גאנצן לייב מיט זיין גאנצן
מאון מין אהבה אול' מין יראה דהיינו דיא רעכטי
פנימיות אול' יראה וואז אונזרי חכמים הייסן (אהבה
פנימיות אול' יראה פנימיות) אול' ניט ח"ו (אהבה
חצוניות אול' יראה חיצוניות) אול' לנג לעבן אויף דיזן
עולם אול' זאל זיין לאנג לעבן פר ברענגן אויף דיזן
עולם מין, מייטל גוטן מין עושר וכבוד אול' זאל מיין גוט
הערץ האבן נאך צו יאגן תורה אול' מצות אול' זאל מיין
לב טוב הבן צדקה צו געבן אול' גמילות חסדים צו טון
אול' אלז וואס ער טוט אויף דיזר וועלט זייא גלייך אין
געטליכה זאכן זייא גלייך אין וועלטליכה זאכין זאל ער
אלז טון לשם שמים אול' ווען דו מין עשירות גיבסט
דאס ער זאל זוכה זיין אול' זאל הער זיין איבר דס
זייניגן דס ער זאל קענין צדקה אול' גמילות חסדים
מצות דער מיט טון דס ניט חס ושלום מלאכי חבלה
אודר שדים אודר מזיקים אודר שטנים זאלן זיכן אויף
זיין מאון אול' ניט וועלן ליידן דס ער וואס גוטס דער
מיט טוט מיז דז דיזי פרוכט אין מיינם לייב מיין
טאכטר אזו ביט איך דיך דו אלמעכטיגר גאט גיב איר
מיין רייני נשמה דס זי זאל דיין הייליגן נאמן דינן לשם
שמים זיא זאל גאר קיין חסרון אן איר האבן אן אלי
אירן גלידרן זיא זאל שין זיין אן גישטאלט אול' זאל אך
טינה גוטי מדות אן איר האבן זי זאל זיין מיין משכלת
קלוג אול' פר שטענדיג זיא זאל קענין וואס מיין
ערליכה בת ישראל צו שטיט צו קענן אין יודישקייט
פון לייאנן פון שרייבן אול' אלי מלאכות דס די ווייבר
פפלעגן צו קענן אלי זעליקייט זיא זאל זיין מיין יראת
חטא קיין רגזנות קיין צענקרן קיין קיפלירן נייארט
פרום אול' זיטיג אול' דעמוטיק אין אלי אירי זאכן אול'
זאל מיין לב האבן צדקה אול גמילות חסד צו טון אול'
מצות נאך צו יאגן וואס דען ווייברן צו שטיט אול' זאל
אן זיך האבן דיא מדה פון בושה אול' צניעות זאל
שעמהפטיג זיין קיין לופרן קיין שוועצרן קיין
המפרטיגן גאיט אן איר האבן:

רבונו של עולם לאז מיין גיבעט פר דיר אן גינעם
זיין אול' וואס איך האב פר געטן מוז צו
מעלדן אזו זאלסטו מוז טון צו גוטם גלייך אלז ווען איך
גמעלט העט אול' זאל אן מיר מקוים ווערן דיזה פסוקים:

ישלח עזרך מקודש ומציון יסעדך: יתן לך כלבבך וכל
עצתך ימלא: נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל
ימלא יי כל משאלותיך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

רבונו

פונדאנן אונ' ווייטר זאל איין פרויא זאגן אזי אולט ווען
זי זיך צו מירק מאן ביהעפט ביז זי גיוויס ווייס אז זי
טראגט ווען שון ניט איז די נאכט פון טבילה:

הער פון דער גאנצי וועלט רייניג איין הערץ אונ'
איינם מאן זיין הערץ דש איר חס ושלום זאלן
גאר קיין בייזן גידאנקן הבן אונ' גיב איר אונ' איינם מאן
רייכן זין דז איר זאלן זיך צו אנדר בהעפטן אין צוכט
אונ' עהרן חס ושלום ניט אין פריצות אודר עזות קייט
נייארט אונזרי גידאנקן זאל זיין צו האלטן דיין הייליגן
גיבאט צו מערין די וועלט אונ' קינדר צו האבן צו דינן
דיין הייליגן נאמן אונ' האלטן דיין תורה ומצות:
פון דאנן זאל איין אשה זאגן פון דעם אמט אן אז זי
טבילה גאנגין איז ביז פירציג טאג נאך איר טבילה גין
אבר דר נאך זאל זיא דיא תחינה ניט אין זאגן:

רבונו של עולם איך בית דיך איין ליבר גאט טיק
איר דען גוטן מלאך דר דא גיזעצט איז צו
ברענגן דען זאמן צו פר שטול דיינר עהרן אונ' דש אויז
דעם זאמן זאל איך טראגן ווערן איין זון אונ' דו זאלשט
אין געבן איין רייני הייליגי נשמה פון דעם עולם דז אן
הייסט עולם הזכר אונ' ער זאל זיין איין צדיק אונ' איין
חסיד איין הער אין דיינר הייליגן תורה אונ' זאל תורה
לערנן אונ' מצות האלטן לשם שמים אונ' זאל זיין איין
מיטל מעסיגר בערשון ניט צו גרוש אך ניט צו קליין ניט
צו היפש ניט צו שווארץ ניט צו קלוג ניט צו נריש איין
חכם ונבון אין דיינר הייליגן תורה אונ' וועלטליכי זאכין
אונ' זאל אן זיך האבן אלי (מצות ומדות טובות) וואז
איין צדיק אונ' איין חסיד גבירט אן זיך צו האבן אונ'
זאל גאר קיין חסרון האבן אין אלי זיין צווייא הונדרט
אונ' אכט אונ' פירציג גלידר אונ' זאל איין לב טוב הבן
מצות אונ' צדקות אונ' גמילות חסד נאך צו יאגן אז דען
דר ווילן פון דיינן הייליגן נאמן דז איך זאל טראגן ווערן
איין טאכטר אזו בית איך דיך איין ליבר גאט דז דו
איר זאלשט געבן איין הייליגי ריין נשמה דז זאל דינן
דיין הייליגן נאמן לשם שמים זאל גאנץ זיין אין אלי אירי
גלידרן גאנץ קיין חסרון אונ' קיין מום אן איר האבן אונ'
זי זאל שין זיין אן גשטאלט אונ' שין אין אלי גוטי מדות
אונ' איין בעלת חן זי זאל הבן חן אין דיינן אויגן אונ' אין
אידר מאנש אויגן איין מושכלת זאל קלוג אונ' פר
שטענדיג זיין אונ' זאל קענן וואז איינר בת ישראל צו
שטיט צו קענן אלי צניעות וואש די ווייבר פפלעגן
צו קענן אונ' זאל זיין איין יראת חטא קיין רגזנות נייארט
זיטיג אונ' דעמוטיג אין אלי איר זאכן אונ' זאל איין
לב האבן גוטס צו טון צדקה אונ' גמילות חסד נאך
יאגן אונ' זאל אן זיך האבן דיא מדה צניעות אונ' בושה
זאל גאנץ קיין האפרטיג גיאיט אן איר האבן דער
בארמיגר גאט דר בארם דיך איבר איך אונ' ווען דיין
הייליגר ווילן איז דש איך זאל טראגן ווערן אזו ביט
איך דיך גאר זער אונטר טעניגליך לאז איך די טראכט
ניט בישווערן אונ' לאז איך ניט גילוסטן קיינר לייא
טריפות אודר וואש אסור איז אודר מיאוס אודר וואש
אן גיזונד ווער איר אודר דען קינד נייארט צו שלום
אונ' פריש אונ' גזונד אלי לייט צו דינן דיר מיט גזונדהייט
אונ' פרישקייט מין גרושן פריידן דז ווער וואר אין
גאטש נאמן אמן:
איין תחינה דז די ווייבר זאלן זאגן פון דען מולט אן אז זי
קומן אין זיבנטן חודש אונ' ווייטר מיט גרושר כונה
אונ' אנדאכט זאל זיך שטעלן אן אזו איין ארט דז זי דען
הימל זעהן קאן אונ' זאל איר אויגן אויף היבן קעגן
דען הימל אונ' זאל זאגן:

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא
עזרי: עזרי מעם יי עושה שמים וארץ:
אל יתן למוט רגליך אל ינום שומריך: הנה לא
ינום ולא ישן שומר ישראל: יי שומריך יי צלך
על יד ימינך: יומם השמש לא יככה וירח
בלילה: יי ישמרך מכל רע ישמור את נפשך:
יי ישמור צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

רבונו של עולם הער פון דר גאנצי וועלט אזו וואל
אז דו האשט דר הערט אונ' אן גינומן דיא
תפלה פון דוד המלך ע"ה דר דיזן מזמור פר דיר אתפלל
הט גיוועזן אזו זאלשטו איין תפלה אך אן נעמן:

עש איז גאר גוט ווען עז מיגליך איז דז די אשה קאן
צו פר מין די תחינה זאגט וואש אב טיידן
צו דר צדקה אפילו נייארט איין קליינן פפעניג אונ' ניט
געבן מין דער טול צדקה נייארט מאג מין געבן ווענן
עני מז זיא וויל אונ' זאל אזו זאגן דא בירייט איך מן איין
האנד דיזן פרוטה (אודר מעות) צדקה צו געבן:

לשם יחוד הק"בה ושכינתיה על ידי ההוא
טמיר ונעלם ביחודא שלים בשם כל
ישראל: אני בצדק אחזה פניך אשבעה
בהקיץ תמונתיך:

רבונו של עולם הער פון דר גאנצי וועלט דו בישט
איין קיניג איבר אל דיא קיניגן איין הער
איבר אלי הערן איין אלמעכטיגר גאט בשעפר אלי
הימל אונ' אלז וואז דרינן איז אונ' בשעפר אור ערדן אונ'
מאז דרונטר אונ' דריבר איז דייני וואונדר אונ' דייני
ווערק אונ' מכפרקייט אונ' הערליכקייט אונ' הייליקייט
איז ניט מיגליך צו דר צילן אך ניט צו טרייבן דרום אוזן
מירט לאזן בלייבן דען שטיל שוויגן איז דיין לוב דרום

קום

ווא ער גירעט האט צו מייך וואו דעם דר דא קלאגט
צו דעם ארמן ווען דא קומט דער בייזר טאג זוא מאכט
אים גאט אנטרינן גאט דער טוט אין היטן אונ' דער
האלט אים זיין לעבן אונ' ווערט גישטארקט אים לאנד
אונ' ער גיבט אין ניט אין דענן פיינדן הענד גאט דר
טוט אונטר ליינן איך אויף אין די שפאן בעט דער
ווארכונג. אונ' אויך איין גילעגר דר קראנקהייט איך
האב איר גדאכט גאט טוט אונטר ליינן איך אונ'
היילגט איין לייב אונ' איין זיל דען איך האב גיזינד
צו דיר אונ' זיא טרייאן צו גאט אין אירן לייד אונ' אין
אירי בילוונקניס טוט ער זיא העלפן ער שיקט זיין
ריד אונ' טוט היילן זי אונ' ער מאכט אנטרינן זיא פון
אירם פאר דערבניס זי לובן צו גאט זיין גנאד אונ'
זיין וואונדר דיא קינדר דש מענשן דען ער צו ברעכט
דיא קופפרני אונ' מייזרני ריגל טוט ער צו שניידן אונ'
ער גיט אויז אז איין (חתן) פון דער (חופה) זיא
פרייאט זיך אין דר תורה צו גין אין רעכטן וועג:
אן זאגט אויך (און האלר) דאש שטיט אין (הלל) אונ'
דאש טייטש שטעלן איך דא הער:

דיא תחינה זאגן דיא ווייבר אויך ווען זיא צו גליגן גין ז

מן המצר פון דער ענגי איך האב גירופן גאט ער האט גיענטפרט אין
דער וויט גאט איז מיט מיר אונ' איך פערכט מיך
ניט וואש וויל מיר איין מענש טון גאט איז מיט מיר
אונ' איין העלפר אונ' איך וויל זעהין ראכונג אן מיינן
פיינדן עש איז צו בישיצן אן גאט מער דען צו פאר
דרכן אן מענשן עש איז בעשר צו פר זיכרן אן
גאט מער דען צו פר זיכרן אן דיא הערין און פעלקר
האבן אום רינגלט מיך מיט דעם נאמן גאטש וויל איך
פר שניידן זי זיא האבן אום רינגלט אונ' אך אום
גטרעמט מיך מיט דעם נאמן גאטש וויל איך פאר
שניידן זי זיא האבן אום רינגלט מיך אז די בינן זי זיין
פר שפרונגן אז אין איינם פייאר דיא דירנר שפרינגן
מיט דעם נאמן גאטש וויל איך פר שניידן זיא: פר
שטוסן דו האשט פר שטוסן מיך צו פאלן אונ' גאט
האט גיהאלפן מיר דיא שטארק אונ' די פר שניידונג
גאטש איז גיוועזן צו מיר צו הילף איין שטים גיזאנג
אונ' הילף אין גיצעלט דער גירעכטן די רעכטי האנד
גאטש זיא טוט קראפט די רעכטי האנד גאטש זיא
איז הוך די רעכטי האנד גאטש זי טוט קראפט ניט
איך וויל שטערבן ניארט איך וויל בלייבן לעבן אונ' איך
וויל דער צילן די ווערק גאטש גיקעשטיגט
ער האט מיך גיקעשטיגט גאט אונ' צו
דעם טוט ניט ער הט איבר ענטפרט מיך עפינט מיר
די פפורטן דר גירעכטיקייט איך וויל קומן איך וויל
לובן גאט: דאש איז דאש טאר גאטש די גירעכטן

איך

זאלן דריין קומן: (אודך) איך וויל לובן דיך גאט ווען
דוא האשט גיענטפרט מיר אונ' בישט גיוועזן מיר צו
איינר הילף: (אבן) איין שטיין האבן פר שמעכט די
בויא מייסטר אונ' ער איז גיווארן צו איינם עק שטיין
(מאת) פון גאט איז דש גישעהן עש איז איין וואונדר
אין אונזרן אויגן (זה היום) דיזן טאג הט בשאפן גאט
מיר וועלן פרילך זיין אונ' מיר וועלן אונז פרייאן אן
אים אמן:

ווען מן אין דיא שול קומט זאגט מן דאש:

מה טובו ווי גאר גוט זיין דיין גצעלט יעקב דיין גצעלט ישראל: אני איך אום ווילן פיל דיין גנאד
איך וויל קומן אין הויז איך צו נייגן צו פאלט דיין
היילקייט אין דיינר פארכט יי' גאט איך האב ליב די
וואונונג דיין בית המקדש אונ' דיא שטאט דש (משכן
דיין כבוד: ואני אונ' איך וויל מיך בוקן אונ' נייגן אונ'
קנייאן אונ' וויל לובן צו גאט איין בישעפר: ואני אונ'
איך וויל בוקן אונ' נייגן אונ' קנייאן פון ווילן גאט אום
ווילן דיין גינאד ענטפר מיר מיט דער ווארהייט דיין
הילף:

ווען מן אויז דר שול ארויז וויל גין זאגט מן דאש:

יי' גאט פיר איך אין דיין גירעכטיקייט אום ווילן מיין
לוגר די דא ליגן אונ' האלפן אויף איין ביזן מאך
רעכט פערטיג פר מיר דיין וועג:

ברוך גילובט זייא דר נאמן די כבוד זיין קיניגרייך צום איביגן לעבן: לישועתך לו דיינר הילף
האף איך גאט:

כי דאז אלי פעלקר די זאלן גין מיט נאמן זיינן גאטש
אונ' מיר וועלן גין אום ווילן נאמן גאט דר הער דר
דא לעבט איביג דר קיניג פון דר וועלט פון איבונד ביז
איביג אמן סלה:

איין תחינה די איין פרויא זאל זאגן ווען זי טבילה גאנגן
איזט אז זיא זיך שלאפן ליגט די גאנצן תחינה ביז אין
גאטש נאמן אמן: איין טייל תנאים טרייבן אין אירן
ספרים דז איין משה זאל אויך קריאת שמע לייאנן אונ'
ווען זי קונשט ניט פפלעגט צו לייאנן זאל זי אלונדר די
נאכט לייאנן אונ' דער נאך די תחינה זאגן אונ' ווען זי
קאן ניט קריאת שמע הט גילייאנט זאל זי דאך דיא
תחינה זאגן גאנץ אויז ביז אין גאטש נאמן אמן:

רבונו של עולם הער פון דער גאנצן וועלט איין הער איבר אלי הערן דו האשט גיבאטן אין
דיינר היליגי תורה דז זיך דיא ווייבר זאלן רייניגן פון
אירר אונריינקייט אזו האב איך דיין היליג געבאט
גיהאלטן מיט ליבשאפט אונ' האב איך גירייניגט פון
אב איינר אונרייניקייט צו ביהעפטן צו איינם מאן
מיט גרושן לוסטן אונ' מיט ריינן גדאנקן צו ברענגן איין
מאן אין געליקייט צו האלטן דיין געבאט צו מערין דיא
וועלט אונ' צו דער פילן זיא:

אם ערב ראש השנה אונ' אם ערב יום כיפור

דז איר קענן רעכט תשובה טון צו פר דיר דא איז
אירדיג אונ' נאהנט צו אנטפאנגן פאר דעם שטול
דיינר ערן אונ' איר אלי זאלן זוכה זיין צום טאג דיינש
גיזאלבטן אונ' צו לעבן אין דער וועלט די דא קומט צום
איביגן לעבן אונ' דער פיל אל אונזרי גיבעט אונזרש
הערצן צום גוטן ווען זכות דער צדיקים אונ' צדיקות
די אל הייליגן דיא דא ליגן אונ' זאלשט אנטפאנגן זי מיט
דער בארמונג אונ' מיט וויל אונזר גיבעט אונ' זי זאלן
זיין צו ווילן דר שפראך אייגש מונדש אונ' דען גידאנקן
אייגש הערצנש צו פר דיר גאט איין בישעפר אונ'
איין דער ליזר:

עש זאל זיין ביוויליגט צו פר דיר גאט איין גאט
אונ' גאט אייגר עלטרן דש עש זאל זיין אונזר
גיבעט ביוויליגט אונ' אנטפאנג צו פר דיר אונ' אז
דעמפפונג פון גווירך אונ' דו זאלשט דר פיון אלי בגערונג
אונזרש הערצינש צו גוטן אום זכות אייר צדיקים אונ'
צדקניות חסידים אונ' חסידות * אונ' אל די הייליגי
זילן דז אירי לייבר ליגן הירא בגראבן אונ' טוא אונז מער
גוטש אלש דש רעכט אויז ווייזט אונ' זאלשט אונז ניט
ווידר קערן לער פון צו פאר דיר אונ' מיט פריד איר
זאלט רואן אויף אייאר גילעגר אונ' איר זאלט זיין פון די
דא זיין אין איביגן לעבן אין דר ליב גאט אונ' אין דר
ליב אלי הייליגן דש קיניגט אונ' דש אונזר טייל זאל זיין
מיט אייך אין (גן עדן) איך ביט דיך גאט זיך אונ' לוג אן
גרעכטיקייט דיינר קנעכט אונ' דיינר בידר לייט די דא
האבן געגנטפרט אירן לייב צו שטערבן פון וועגן נאמן
דיינר הייליקייט אונ' הבן זיך זעלברט אונ' אירי קינדר
פר ניכט אונ' פר שמעכט אירש לעבן אין דער וועלט
אונ' האבן צו אירר לייט פר שטערט אירן איין פון פר
דיינש ווילן אונ' האבן דיך געהייליגט אונ' דיין נאמן דער
דא איז אייניג אונ' הייליג אונ' הבן זיך ביוויליגט צו דר
(שחיטה) אונ' האבן גישטרעקט אירי העלז אונ' זיין
גאנגן פון גוטן ווילן אין דש שווערט אונ' אין וואשר
אונ' פייאר אונ' אין אלר בילאיינקנים אונ' פיין זיין זי
ביטשטאנדן אין אלי פר זוכונג אונ' האבן אלי לייט
גיגלויבט מיט ווארהייט אל אירי זאכן זיין גיוועזן
ווארהאפטיג אונ' זיין גיוועזן גיפרובט צו לויטרונג זייגן
זילן אונ' דש בלוט פון דען עלטרן האבן אן גירירט
אן בלוט דער יונגי אונ' בלוט דער פרויאי אונ' דער
בארמיגי הט אן גירירט אן בלוט אירי קינדר אונ' הבן
זיך גיאייטט דש בלוט פון ברידר אונטר בלוט דער
(כלות) בלוט דר קלוגן מאנן אונ' ווייבר אונ' בלוט דער
בידרן מאנן אונ' בידריר ווייבר אונ' בלוט דער
שטאהאפטיגי מאנן אונ' ווייבר אונ' בלוט דר אלטן אונ'
בלוט די ווירדיגי אונ' בלוט דר (בחורים אונ' בתולות)
בלוט דער קלייני יונגליך אונ' בלוט דר קלייני איידליך

בלוט דער (רשעים) אונ' אירי דינר בלוט דער ריכטר
אונ' אירי שרייבר אונ' בלוט די דא לערנן מיט דען
קינדר אונ' די קינדר די דא לערנן אין (בית המדרש)
זיא זיין אל דער מארט אונ' דער שלאגן ווארן אויף דיין
נאמן דער אייניג גאט אלמעכטיגר לאז די ערד ניט
צו דעקן איר בלוט אונ' איר גישרייא לאז ניט אויף הערן
ביז דז דו גאט אלמעכטיגר גאט זיכשט הראב פום
הימל אונ' רעכינשט איין ראכונג דז ריין בלוט דער
פרומי אונ' בידרי דש דא איז ווארן פר גאסין אז וואשר
אונ' דו האשט פר זיכרט אונז דורך הענד דש נארזאגר
אז דא שטיט גשריבן אונ' זי ווערן לובן די פעלקר זיין
פאלק ישראל אויף די צייט דש דו ווערשט רעכין בלוט
דיינר קנעכט אונ' איין ראכונג ווערט ווידר קערן צו
זייני ניידיגר אונ' ער ווערט זיין באוויגט די ערד פר
זיינש פאלק:

דיא תחינה זאל איין איטליכי פרויא זאגן אלי טאג זיא
איז איין קעטטליכי תחינה:

דיא תחינה זאל איין איטליכי פרויא זאגן די
(מעוברת) איז פון דען מאלט אן דז זי אים
זיבנדן (חודש) איז ביז דז זי גיליגט דען איך שרייב
דיא תחינה אין טייטש אונ' (און האלר) שרייב איך
אויך אין טייטש דער ווארטן דש איין איטליכי פרויא
זאל ווישן וואז זיא זאגט זא קאן זי דיא קעטטליכי
תחינה בכוונה זאגן:

אונזר פאטר אונ' אונזר קיניג אונ' אונזר בשעפר
דר גאט דער גיזאכפרט אונ' דר שטארק
אונ' דער פארכלום דר דר בארמיגר דער לייט זעליגר
ער דער לענגט זיין צארן אונ' פול איז זייני גינאד היט
אונז אונ' בישירם אונז פון אל אונזרי ניידיגר דען עש
זיין פיל אונזר ניידיגר די דא גידענקן אויף אונז בייזי
גידאנקן דרום דער בארם דיך איבר אונז אונ' אויף די
אנטרינונג פון דיינם פאלק ישראל אונ' דר בארם דיך
איברי אונזר יונגי קינדר אויף אונזרי זייגנדיגי קינדר
איך ביט דיך גידענק צו אונז דען זכות פון אל אונזרן
עלטרן די צדיקים אונ' חסידים (אהיה אשר אהיה)
אום דיינש הייליגן נאמינש ווילן דער גיזאכפרט איז
לייט זעליג אונז אונ' טוא מיט אונז (צדקה אונ' חסד)
אונ' דער בארמיקייט אז וואל אז דוא האשט גיטאן
נימים צו אונזרי עלטרן אז דר פסוק זאגט אונ' זי ליהן
אונ' עש ווארן אנגשט גאטש אויף די בערג דז דא וואר
גרינגט אום זי הער אונ' זי יאגטן ניט נאך דען קינדרן
יעקב: דען פסוק זאג דרייא מאל אונזר פאטר אונזר
קיניג בישטעטיג אן אונז וויא דר פסוק זאגט אונ' עש
קאנט ניט בישטיהן איין מאן פאר אייך אייאר אנגשט
אונ' אייאר פארכט ווערט געבן גאט אייער גאט אויף
אלי ענלאיט דש לאנד דא איר ווערט היין טרעטן מאז

וויא

איין בייא שטאנד איר אונ׳ אל דען איינן אונ׳ צו אל דען
די זיך ביהעפטן אן איר אונ׳ אן אל איין גיזינד אונ׳ אלי
קינדר ישראל עס זאל זיין ביוויליגט צו פר גאט דער
דר בארמונגר אונ׳ פר געבר די זינד אונ׳ קיניג איבר די
גאנצי וועלט עס זאל זיך ווענדין ליידר בארמונג אונ׳
דיין גינאד די דא זיין פיל אונ׳ דו בישט גוואונט צו
בצאלן מיטליכם נאך זיינם טון איר זאלן ווערן גידאכט
אונ׳ ווערן אן גישריבן אן דען הייליגן (ראש השנה)
דען טאג דש גיריכט אונ׳ זאלן ווערן אן גיזיגלט צו פר
דיר אן דען הייליגן (יום כיפורים) צו פר געבונג אונ׳
צו פר לייאונג אונ׳ אב צו וועשן אל אונזר מיסטוט אונ׳
אל אונזר מיסגרייפן אונ׳ אונזרי זינד אונ׳ זאלן ווערן אן
גישריבן צו איינם גוטן יאר אונ׳ וואל בירייט צו איינם
גוטן לעבן אונ׳ צו פרייד אונ׳ צו שפייז אונ׳ צו אלי נוט
דורפט צו זעטונג אונ׳ צו בענטשונג צו איינם גוטן יאר
אונ׳ צו דער ליזונג אונ׳ צו הילף אונ׳ דער ווייטרונג אונ׳
בישירמונג. שטיל אונ׳ רוא פר אלי ענגשט אונ׳ דער
שרעקנים אונ׳ פר אלי מישטונג אונ׳ בייזי בישעפנים
אונ׳ דז איר זאלן זוכה זיין צו איין זאאן רעכטפערטיגי
די דא לעבן אונ׳ זיין בישעפטיגט אונ׳ ערבטן אן לייט
אין דער (תורה) אונ׳ טון גוטי ווערק אונ׳ דז איר זאלן
זוכה זיין צו רייכטום אונ׳ צו ערין אונ׳ זאל ניט אן אונז
גוועלטיגן קיין הינדרונג אונ׳ קיין הינדרר אונ׳ קיין בייזי
גדאנקן אונ׳ איר זאלן האבן לייט זעליקייט אונ׳ פאר
נונפט איין גוטן אין דיין אויגן אונ׳ אין אויגן אל אונזר
זעהר גאט דער בארמיגר אונ׳ לייט זעליגר העער דז
גיבעט אונ׳ זייא בעטן צו אונז אויף אל דש יעניג דז
איר האבן ביגערט צו פאר דיר פון וועגן דיינר דער
בארמונג אונ׳ דייני גינאד די דא זיין פיל אונ׳ אום
ווילן זכות אלי צדיקים אונ׳ צדיקות דיא דאזיגן אונ׳
זכות אלי אנדרי צדיקים אונ׳ (חסידים אונ׳ צדקניות
אונ׳ חסידות) דיא דא זיינען דער וועלט אונ׳ דו זאלשט
אונז ניט לידיג לאזן פון צו פר דיר דען דו בישט דער
דא הערט די גיבעטר:

הער איבר אל דר וועלט קיניג אלר קיניגן פר לייא
איר אונ׳ פר גיב איר אונ׳ אל די איינן אונ׳ כל
ישראל אונזר מיסטוט גרייפן אונ׳ אונזרי זינד אונ׳ וויש
אב אונזר מיסטוט אונ׳ בישאף אונז איין גוט הערץ
אונ׳ גיב אונז אין אונזר הערץ דיין ליב שאפט אונ׳ דיין
פארכט אונ׳ בילאוינג אונזרי גידאנקן דז איר זאלן דינן
דיר אונ׳ בישירם אונז פון צו טון זינד אונ׳ פון צו האבן
בייזי גידאנקן אונ׳ דאז איר ניט זאלן פאלגן דען בייזן
גידאנקן אונ׳ גיב אונז גוטי הערצר אונ׳ ביהעפט
אונזרי הערץ אין דיין, גיבאט עפין אונזרי הערץ צו
ערבטן אין דער תורה אונ׳ עס זאל זיין די זינד דא איך
שטערב אז טאג אונזרש גיבירט דז ניט זאל ווערן
גיפונדן אן אונז קיין מיסטוט גרייפן נאך קיין זינד אונ׳
גיב אונז קראפט צו האלטן דיין ביפעלונג אונ׳ מאך
ווירדיג אונז צו זעהן דיינן גיזאלבטן צו קומן אונ׳ צו
רעכן רעכונג דיין קינדר ישראל אונ׳ רעכן בלוט דיינר
קנעכט די דא זיין ווארן פר גאסן דש גישעך אין אונזרן
טאגן אונ׳ שרייב אונז אן צו דען (ראש השנה) אונ׳
(חתמן) אונז אן דען (יום הכפורים) צו לעבן גוט אונ׳
דר נייא אויף אונז איין יאר איין גוטש אונ׳ שיק בענטשונג
אונ׳ גליק אין אלי ווערק אונזרי הענד אונ׳ זעץ אונזרי
שפייז אונ׳ אונזרי נארונג פון קוואליך אונ׳ דר ווייטרניש
פון דיינר האנד אונ׳ ניט אונטר הענד פון בלוט אונ׳
פלייש אונ׳ לאז אויף ריכטן אונזר הערשאפט פון אובן
אונ׳ דר היך אונזר גליק אונ׳ גיב אונז לייט זעליקייט צו
גינאד אונ׳ דר בארמונג אין דיין אויגן אונ׳ אין אויגן אלי
אונזר זעהר פון וועגן דען זכות דר צדיקים אונ׳ צדקניות
דיא דאזיגן די הייליגן אונ׳ אירי גוטי ווערק דיא זאלן
בשיצן אונ׳ זאלן פר שפרעכן פר אונז אונ׳ טוא איין
ביגער אונ׳ דער פיל איין פראג צו גוטן אונ׳ זאלן ניט
ווידר קערן לער פון דיר:

עש זאל זיין דר ווילן פר דיר גאט איין גאט אונזר גאט
אייני עלטרן דז דוא ווילשט בווילליגן אונ׳ ווילשט
אנטפאנגן איך אונ׳ אל די איינן מיט גאנצי תשובה צו
פר דיר אונ׳ זאלשט הערן אל אונזר גיבעט אונ׳ דר פיל
אונזר גיבעט אונ׳ אל אונזר זכות זאלן איבר וועגן אל
אונזר שולד אונ׳ איבל טון מיט גרוסר ליבשאפט אונ׳
פריינטשאפט אונ׳ גיביט אויף איך אונ׳ אל די אייני אונ׳
אויף אלי קינדר ישראל איין גוט יאר אונ׳ בענטשונג איין
יאר פון הילף איין יאר פון טרוסט איין יאר פון לעבן
אונ׳ פריד איין יאר פון לייט זעליקייט אונ׳ גינאד אונ׳
דער בארמונג אין דיין אויגן אונ׳ אין אויגן אל אונזרי
זעהר אונ׳ פר לייא אונ׳ פר גיב אונז אונזרי זינד אונ׳
לאז דער לעבן אונז די דער ליזונג אונ׳ די זאאלונג דיינר
קינדר ישראל באלד אין אונזרי טאגן אונ׳ בשירם אונז
פר בייזי גשיכטנים אונ׳ פר בייזי פר שווינדונג אונ׳ פר
ארמוט אונ׳ פר בצווינקנים אונ׳ פר לייד אונ׳ פר אוים
אן גליק אונ׳ פר גיריכט דען (גיהנם) אונ׳ פר גרוסן
ליידונג דש קבר אונ׳ פר בייזי נאכפרן אונ׳ פאר אלי בייזן
בגעגנים אונ׳ פר פר לייכטרונג אונ׳ פר פר גרינגרונג
אונ׳ פר לאשטר אונ׳ שאנד אונ׳ דז ניט אן איך זאל זיין
נאך אן איין זאאן נאך אן אל דען איינן קיין גיברעכן נאך
קיין שאנד נאך קיין נוט אונ׳ בשירם אונז פר ארמש
אונ׳ פר שווערד אונ׳ פר געכן שטערבן אונ׳ פר וואסר
אונ׳ פר פייאר אונ׳ פר בייזר לופט אונ׳ פר הונגר אונ׳
פר קוואר אונ׳ פר גיפענקניס אונ׳ פר פר דערבונג אונ׳
פר אלי טרויארונג. אונ׳ זיפצן אונ׳ גיב אונז אלין קראפט

פֿאלק ישראל דאש זאלן ווערן דר לויזט אויז דען שווערן
גלות באלד אין אונזרן טאגן אמן:

נאך דער תחינה זאגט אן דאש:

וואול צו מייך מיר צדיקים אונ׳ צדיקות וואל צו מייך מיר חסידים אונ׳ חסידות וואל צו מייך מיר אויז דער ווילטי וואל צו מייך מיר קלוגה וואל צו מייך מיר וואל פֿר שטענדיגי וואל צו מייך מיר הייליגה וואל צו מייך דש מיר מייך העט אלזו גיאיט אין גאטש דינשט צו טון מצות אונ׳ גוטי ווערק וואול צו מייך דז מיר מייך העט גשטרקט קראפֿת צו טון ווילן אונ׳ ביגערונג מייערש בישעפֿר גלובט זייא ער וואול צו מייך דז מיר זייט דער גרונד פֿון מיר בשעפֿנים וויא פֿיל גוטש איז ביהאלטן צו מייך אונ׳ צו אל דען דיא זיך פֿערכֿטן פֿר זיין הייליגן נאמן אונ׳ בישילן זיך אונטר זיין הייליקייט גאט ישראל דייני אויגן זיין צו דיין פֿערכֿטר אונ׳ צו דען דיא דיך אן רופֿן אונ׳ פֿר זיכרן זיך אן דיין זיכרהייט דיא קעשטליכי לייט די דא ליגן אויף מיר רוא בייא מירן לעבן אונ׳ בייא מירן טוט זיין זיא ניט אב גשיידן פֿון דייכר הייליקייט זי רואט נון צווישן מירן רייני זילן גאט אונ׳ העט דער דא הערט דיא תפילות פֿון זיין קינדר ישראל דוא זאלשט הערן איך אונ׳ לאזן גיניסן איך מיר (זכות) די דא זיין היא ביגראבן גאט איין גאט אונ׳ גאט אייכר עלטרן דער פֿיל איין גיבעט צו גוטן אונ׳ גיב לייט זעליקייט אונ׳ צו גינאד אונ׳ דר בארמונג אין דיין אויגן אונ׳ אין אויגן אל דייני בשעפֿנים אונ׳ גיב איר אונ׳ אייכם מאן אונ׳ אייני קינדר אונ׳ איין הויז גיזינד צו אל דען דיא זיך ביהעפֿטן אן דיך אונ׳ די דא ליב האבן דיך אונ׳ דייני תורה אונ׳ מצות גיב אונז לאנג לעבן אונ׳ בענשונג אונ׳ פֿריד און אלי פֿר שאעונג אונ׳ בהיט אונז פֿאר אלי ביזי בישעפֿנים שאנד אונ׳ לאשטר אונ׳ זאל ניט ווערן פֿר שוועכֿט דיין נאמן דורך אונז אונ׳ זאל זיין צו אויר שטונד אויף אונז דיין פֿארכֿט אונ׳ ליבשאפֿט אונ׳ דז איר ניט זאלן זינדן אונ׳ דר נעהר אונז אונ׳ גיב אונז אונזר שפייז אונ׳ נאודורפֿט אונ׳ בדארפֿנים פֿון הייליגי אונ׳ אילדי דיינר האנד די וויט אונ׳ פֿול איז מיט רוא אונ׳ זענפֿטיגונג אונ׳ ניט מיט הרטיגליך מיט עהרין אונ׳ ניט מיט שאנד מיט ווארהייט אונ׳ מיט גירעכֿט פֿערטיקייט אונ׳ בישירם אונז פֿאר ביזי קראנקהייט אונ׳ גישיכֿנים אונ׳ פֿאר פֿיין אונ׳ פֿיר אונז אויף ריכֿטיג אין דאש לאנד דאש איביגן לעבן אונ׳ גידענק דיא פֿרומיקייט פֿון אונזרי עלטרן אונז צו גוטן אונ׳ דר וועק דיין שטארק צו מאכֿין לעבן דיא טוטן אונ׳ שטערק דיין ווארהייט צו דענן די דא שלאפֿן אין דער ערדן אונ׳ אל דען דיא דא ליגן אין דעם גראב אונ׳ זיין בגראבן היא אונ׳ אנדרשט וואו אונ׳ זיין פֿר גאנגן אין דיינם נאמן מיט גרושן רייאונג אויף מיר מיסטוט גרייפֿן אונ׳ דו האשט אנטפֿאנגן מירי זילן אונ׳ האשט זיא ביהאלטין אים גן עדן מיט אנדרין זילן דיא דא זיין ריין אונ׳ ווערדיג צום איביגן לעבן דש זייא וואר אין גאטש נאמן אמן:

די תחינה זאגט אן ווען זיא פֿון קברות איז גין:

איך ביט דיך גאט אלמעכֿטיגר דז דוא איך זאלשט לאזן גיניסן אל מיר זכות אונ׳ עש זאל העלפֿין מיר אל מיר גוטי ווערק: אונ׳ גריש איך אונ׳ בענש איך אונ׳ בהיט איך אונ׳ דר לייכֿט אייני אויגן אין דייני גיבאט אונ׳ לייט זעליג איך אונ׳ אל דיא איינן אונ׳ פֿר טראג דיין ענצליט צו מיר אונ׳ בוויליג איך אונ׳ גיב מיר אונ׳ אל דען איינן לעבן אונ׳ רייכטום אונ׳ (כבוד) אונ׳ דער ווייטרונג אונ׳ בטיראונג אונ׳ בענשונג אונ׳ הילף טרושט אונ׳ שפייז אונזר נוטדורפֿט אונ׳ דער בארמונג אונ׳ פֿאר גיב אונז אונ׳ מעק אב אונז אונזר זינד אונ׳ לאז קיין ביזי (שם) אויף אונז קומן נאך קיין שאנד אויף איך אונ׳ אויף אל איין גישלעכֿט אונ׳ אויף אל דיין פֿאלק ישראל אונ׳ לאז אונז דר ווארטן דיא דר לייזונג אונ׳ דיא פֿאר זאמלונג פֿון ישראל און אלי זיא טאג אונ׳ און אלי שאערלין דיא דא ווערדן זיין אין לייטן (משיח) אונ׳ ביהיט אונז פֿאר אלי ביזי בילווינקנים אונ׳ פֿר צוקנים אונ׳ וואר מראוט אונ׳ פֿאר נוטדרפֿטיג אונ׳ פֿר אלי אונגליק אונ׳ פֿאר דש שארף גירייכֿט דש (גיהנם) אונ׳ פֿר לידונג דש (קבר) אונ׳ פֿר קראנקהייט אונ׳ פֿאר אלי ביזי גישיכֿטנים אונ׳ פֿר אלי דש דא מעכֿט שאדן אונז אן גוט אודר אן לייב אונ׳ ווען דיא צייט קומט דז איך זאל שטערבן דא טיק איר אין גוטן (אמן) דער איין זיל אנטפֿאנגן זאל דאז זי מיט זענפֿטיקייט ווידר קערט אן דש הייליג אורט דא זיא איז ווארן גינומן אונ׳ שטעל זיא צווישן שטאנד דר צדיקים אונ׳ צדיקות דיא דאזיגן אונ׳ אל דיא פֿון אן פֿאנג דער וועלט ליגן אבֿים אונ׳ נביאים אונ׳ מאוראים) אונ׳ מייל דיא לייט דז זיא ווידר זאלן אויף שטין אונ׳ זאלן איביג לעבן אז דוא אונז האשט פֿר זיכרט דורך דען גילושטיגן אמן (דניאל) דש זייא וואר אין גאטש נאמן אמן:

אן ערב ראש השנה אונ׳ אן ערב יום כיפור זאגט אן
דאש נאך שאל:

ריא פֿרומי לייט זיין די גרונד פֿאשט פֿון דר וועלט עש זאל זיין בוויליגט דש מייער רוא זאל זיין ערליך אונ׳ זכות מייער תורה אונ׳ מייער גוטי ווערק זאלן זיין
מיין

מיט בדרפֿניש מיטליכם ביזונדר זייני בדרפֿניש מיך
ארמי פֿרויא גידענק דש איך בין ערד אונ' מוז ווידר
קומן צו ערד אונ' קיין מענש קאן דעם ניט אנטגין אונ'
די טאג די איך לעב קאן איך ניט וויסן וואש מן מיר
רופֿט אודר מיר טרייאט אויף דען היאל מוכרי חכמים
זאגן עש גשיכט ניקש אויף ערדן מאן טרייאט עש
מיט אין היאל דער פֿיר דרום איין גיליבטר אונ'
פֿריינד אז דו בישט גיוועזן בייא דיינם לעבן טוא
פֿריינדשאפֿט אן מיר דייני ליב האברן אונ' פֿריינדן העט
וואש אן רופֿט זא ח"ו איין גזירה רעה. אויף איך מער
זא בעט פֿר גאט דען הייליגן דאז ער זיך דר בארמט
איבר איך אונ' איבר די איינן אונ' איבר אל זיין קינדר
ישראל דש איר אלי זאלן גשפייזט ווערן מיט עהרן אונ'
זאלן אונזר נוטדרפֿט הבן און דר לייטן גאב אונ' דאש
איר זיך זאלן גינערן מיט פֿרומקייט אונ' ניט מיט
ליסטיקייט אונ' דאז איר זאלן זיין ביוואָרנט פֿר אלי ביזי
גשיכטנים אונ' פֿר אלי ביזי ביגעגנים אונ' זאלן גין גלייכי
וועג אונ' זאל אונז לאזן גיניסן אלי פֿרומי בידר אמן אונ'
פֿרומי בידר ווייבר איר זכות פֿון אלי דיא דא ליגן
ביגראבן היא ליבר פֿריינד אודר פֿריינדן ביט אונזר
עלטרן) אדם אברהם יצחק אונ' יעקב) דש זי זאלן זיין
גוטי פֿיר שפרעכר פֿר הקב"ה אלז זי זיין גיוועזן פֿר
(כלב בן יפנה) דאש ער ניט אין ראט דער מרגלים
איז גאנגן דא ער זיך האט גישפרייט אויף אירי
ביגרעבנים אין שטאט (חברון) דא מיט ליבר פֿריינד
אודר פֿריינדן דוא זאלשט רואן איין רוא איין איביגי
מיט אלי צדיקים אונ' צדיקות ביז צו דר צייט דש גאט
(י"ת) ווערט לאזן פֿאלן איין טויא פֿום היאל אונ' ווערט
מאכן לעבן דיא טוטן אונ' ווערט דיא פֿירן מיט גרושן
עהרן אונ' דער מייאן זיא מיט זיך אונ' מיט אירר
פֿרומיקייט אונ' איר ווערט זיין ווירדיג צו זעהן שיין
דער הייליגן שכינה מיט אלי צדיקים אונ' צדיקות:

ווען מן גיט אויף דיא קדושים קברים זאגט מן דש
פֿר (אב הרחמים):

פאטר דר בארמיגר דער דא רואט אין דר היך
מיט דר בארמונג שטארקי ער זאל ביפֿעלן
מיט דער בארמונג דיא בידרן אונ' דיא גאנצי אונ' די
גירעכט פֿרטיגן איין זאמלונג איי הייליגי זי הבן אירן
לייט געגעבן פֿר אויף דען הייליגן נאמן גאטש די בליבטן
אונ' די ליבליכן בייא אירן לעבן אונ' בייא אירן טוט זיין
זיא ניט אב גישיידן פֿון גאט מער ווידר דיא אדלר זיין
גרינג מער ווידר דיא ליבן זיא האבן זיך גישטרקט צו
טון ווילן אונ' בגערונג ער זאל גדענקן זי אונז גאט צו גוטן
מיט אנדרי פֿרומי דער וועלט אונ' זאל רעכן בלוט זיי.ר

קנעכט דש דא איז פֿר גאסן אז דא שטיט גשריבן אין
דר תורה דורך איין מאן איין געטליכר זיא ווערן לובן
די פֿעלקר ער ווערט רעכן בלוט זיינר קנעכט אונ' איין
ראכונג ער ווערט ווידר קערן אונ' ווערט אב ווישן די
שאנד דיא דא איז גשעהן אין גלות זיין לאנד אונ' זיין
פֿאלק אונ' בייא דען נביא שטיט גישריבן צו זאגן אונ'
איך וויל רעכן איר בלוט דש זיא האבן פֿר גאסן אויך
דיא צייט ווערט דיא שכינה רואן צו ירושלים אונ' אין
דיא שריפֿט דער הייליגן איז וואָרן גיזאגט ווארום זי
שפרעכן דיא פֿעלקר וואו איז איר גאט אונ' עש ווערט
זיין צו וויסן אונטר דען פֿעלקרן צו פֿאר אנדרן אויגן
ראכונג בלוט דיינר קנעכט דש דא איז פֿאר גאסן אונ'
שפריכט דען פֿארשטן איר בלוט ער ווערט גדענקן אונ'
ווערט ניט פֿר געסן גישרייא די דעמוטיגן אונ' שפריכט
ער ווערט ריכטן דיא פֿעלקר אונ' פֿאל אירי לייבר אונ'
ווערט וואונדן דאש הייבט אויף דש גרוס לאנד פֿון
וואסר אן וועג ער ווערט טרינקן ער ווערט דער היבן
דאש הייבט:

דער נאך זאגט מן דיא תחינה:

עש זאל זיין בוויליגט פֿר דיר הער פֿון אלר וועלט איין
הער איבר אלי זילן נעם איך אן וויליגליך אונ'
אנטפֿאנג איך מיט תשובה איין גאנצי צו פֿר דיר אונ'
הער איין גיבעט אונ' איין ביגער אום ווילן אירן זכות
אירי גירעכטיקייט דיא (קדושים) דיא ריינן אונ' די
גירעכטן עש זיין מאנן אודר ווייבר גרושי אודר קליני
דיא דא רואן היא אין דר גאנצי וועלט די דא זיין פֿר
גאסן אין גאטש נאמן אונ' די דא זיין וואָרן דר שלאגן
אודר זיין וואָרן פֿר ברענט אודר זיין וואָרן גהאנגן אודר
זיין וואָרן גהאנגן אודר זיין וואָרן דער טרענקט אודר
זיין וואָרן לעבנדיג ביגראבן אונ' האבן גליטן פֿיל
מאנכרליכה טוט אונ' פֿיין אונ' שטערבן מיט פֿייאר אונ'
מיט שטריק אונ' מיט אייזן אלז פֿון וועגן דיינש הייליגן
נאמן דען גרושן אלזו פֿון איהר (כבוד) וועגן בין איך קומן
צו בעטן אויף אירי זילן דש אירי ייוט זאל גרעכינט זיין
פֿאר אירי זינד אונ' זאלן ווירדיג זיין צו (גן עדן) אונ' זאלן
רואן אין ביהעלטנים דש איביגן לעבן מיט אנדרי
גרעכטי לייט אונ' הייליגן די זיין אים איביגן לעבן אונ'
אלז זאל זיין ביוויליגט צו פֿאר דיר גאט איין גאט אונ'
גאט איין עלטרן דוא ווילשט ביהאלטן אונ' בידענקן צו
איר איר זכות אונ' גוטי ווערק פֿון אנדרן דמזיגן די
ביגראבן זיין היא אונ' אנדרשט וואו אונ' גיב אין איר
רואונג אין גרושן עהרן אונ' זיא זאלן זוכה זיין צו רואן
מיט דען אבות אברהם יצחק אונ' יעקב אונ' אל לייט
צו גין מיט זיא צו בישן דיין דער בארמונג אויף דש
פֿאלק

אן פאסט טאג

זעאל אעל צו פֿר ברענן איר פֿלייש אול דאס בלוט צו
שפרענגן אול מיכשליט צו מאכן גידענקן דש מענטשן
זיין איבל טון אול צו האבן רייאונג דרויף אול וויטר
ניט מין צו טון אול ניט צו פֿאלגן דען בייזן גדאנקן דיא
דא קומן פֿון בלוט אול פֿלייש אול פֿון וועגן פֿיל מון
שולד חול ואל טאג זיינש לעבנש דא וואלשטו מין פֿרגעבן
אול דער בארמן איבר מיך נון פֿון זינד אונזר עלטרן
אול אונזרי זינד האשטו פֿר שטערט דש הויז דש דיין
שכינה האט מלי לייט גירואט דרינן אול מויך דאס
(מזבח) דש מן האט דיא מופפֿר הרויף גבראכט אול
אלי צו ריכטונג צו דער היליקייט איז צו פֿירט אול צו
בראכן אול היט האב איך זינדיגר מענש גיפייניגט
איין לייב אול האב ניט גיגעסן נאך גטרונקן דש איך
ניט וויל געבן קראפֿט דעם בלוט אול דעם פֿלייש אול
ניט צו מערן מיכשליט צווישן איר דא איט ווערן צו
בראכן דיא בייזי גידאנקן אול זאלן זיין גישוועכט דש
זיא איך ניט זאלן אב ווייזן צו דינן דיינם הייליגן נאמן
גאט אלמעכטיגר גאט נעם צו פֿאר דיר דש בלוט אול
פֿלייש אול מיכשליט דש איך הב גיאיננרט הייט אול
לאז דיר עש זיין אן גינעם אז העט איך גיבראכט בלוט
דיינר שעכטונג אול פֿלייש אול מיכשליט דש מן הט
גבראכט צו מיינר גדעכטניס גשמאק דיינר
זענפֿטיגונג אול טוא אב פֿון איר אלי בייזן גדאנקן אול
גיב איר איין הערץ איין ריינש צו דינן דיר איט גאנצן
הערצן אול גיב איר ווידר גוט בלוט אול פֿלייש אול מאך
איך קרעפֿטיג צו האלטן דיין גבאט אול צו פֿאלגן צו
אור לייט דען גוטן גדאנקן אול צו דינן אלי די איך צו
גוטן ווייזן אול דש איך קאן פֿירן אול אנדר ווייזן אייני
קינדר אין דעם גוטן אול רעכטן וועג אין דיינר תורה
דש זיא ווער אין גאטש נאמן אמן :

ווען איין פֿרויא אין דרייסיג טאגן ניט איז גוועזן אויף
דש בית החיים זוא מאכט זי די ברכה:

גילובט זייסטו גאט אונזר גאט קיניג פֿון אלדר
וועלט דש ער האט בשאפֿן איך איט
גריכט אול הט גישפייזט אול גיגעבן מיטליכם זיין
נוטדורפֿט איט גיריכט אול היינט נאך ער ווערט אויך
ווידר מאכן לעבנדיג איט גיריכט גילובט זייא גאט דר
דא מאכט לעבנדיג דיא טוטן :

ווען זיא קומט פֿארן אויף דש קברות זאגט
זיא דאס :

אל איר צדיקים אול צדיקות דיא דא ליגן בגראבן
עש זאל זיין בירואיגט צו פֿאר גאט דען הערן
דאס מייערי זילן אול זילן מייערי (חבירים) אול זילן
מייערי (תלמידים) זאלן רואן אין דר גרושי איביגי רוא
בייא רואונג דר הייליגי (שכינה) אול זייט געדענקט
אין איביגי זענפֿטונג אויף מיירם גילעגר וואל מייך

אול וואל צו מייך דש איר זייט גאנגן מין גאטש וועגן
אול האט מייך אל לייט בהעפֿט אן מיס אול הט
גוויזן זיין גירעכטיקייט דען לייטן אול דען רעכטן וועג
דאס זיא זאלן גיהן אול רעכט ריכטן צווישן דען לייטן
אול צו טון לערנן דיא תורה וויא גרוש איז מייער לון
פֿר גאט אונזר גאט דער בשעפֿר אלי קריטיאר אויף
ערדן אול איר לייכטונג אויף דען היאל גילובט זייא
ער גלובט זייא זיין נאמן איר זלר אין קעשטליכקייט דר
צדיקים איט דען מלאכים דיא הייליגן דינר אונזרש
הערן גאטש אלמעכטיגר גאט לאז באלד גשעהן אין
אונזרן טאגן דש מן זאל אויף וועקן פֿון מירן גראבן אול
צו זעהן מיר מן גיזיכט לויטר אז מיינטיין פֿונדעם היאל
אול מיר זכות אול מעשים טובים אול מיר תורה די
וואר האפֿטיג דיא זאל בישיכן אויף איך אול אויף איין
אמן אול אויף אייני קינדר אול אויף איין הויז גיזינד
אול אונזרי וועג זאלן ביגליקן אול אל אונזר ווערק צו גוטן
אול אונזרי פֿיס זאלן ניט שטרויכלן אויף דר וועלט אול
יעני וועלט זאלן איר זילן איט רוא איט דען צדיקים אול
צדיקות דיא דא זיין בגראבן היא אול צו דר איימן זיך
איט דער הייליג שכינה גאט אונזר גאט איין גבעט
זאל קומן צו פֿאר דיר אול קער דיך איט גרושר דער
בארמונג צו איינר תפֿילה אול צו איינר (תחינה) אול
פֿר געלט איר ניט נאך איינר פֿער געלטונג אודר נאך
ווערק איינר בוזהייט אודר איינר נארהייט נייארט
נאך דיינר פֿר געלטונג דיא אילדא אול נאך דיינר דר
בארמונג אול גנאד דיינר בארם הערציקייט גילובט
זייא דוא צו איביקייט אול דש דוא וויגר גיבשט די זיא
אין דיא קידפֿר דר צדיקים אול חסידים אול צדיקות
אול חסידות אול נעאשט זי מויז מירן גראב אול לאשט
זיא לעבן צו איביג אול פֿירשט זיא מינש גן עדן אול
גיבשט מינן דען גרוש לון דער דא איז ביהאלטן פֿון
אן פֿאנג בייא בשעפֿנים דר וועלט דענן די זיך פֿר דיר
פֿערכטן גילובט זייא דוא אול וואר הייט דיינר צו זאגן
אול זיכרהייט איז וואר האפֿטיג צו איביג :

ווען זיא זיך שפרייט אויף איין קבר דא זאגט
זיא דאס :

גאט אלמעכטיגר גאט דוא האשט בישאפֿן דען
מענטשן פֿון דער ערדן אול דיא זיל האשט
דוא מים געבן פֿון אובן אול זיין לייב קערשטו ווידר צו
דער ערדן אול דיא זיל נעאשטו ווידר הנויף אן מורט
וואו זיא איז וואר גינואן אלזבאלד זיינש פֿאר דינשט נון
ליגט היא אין צדיק אודר איין צדיקות ביגראבן אול
מירי זיל האבן גיהילכט אן דאש מורט וואו זי גינואן
זיין אונטר דען שטול עהר דיינר היליקייט אול זיין
נאהנט בייא דר שכינה אול הערלאי טאג ווען הק"בה
היבט דיא לעבנדיגן אול טויט מויז שפייז אול מירן

ענגיל אין דיינם טרון אונ׳ האבן גישריאן איין גשריא איין ביטרש דא הט עש גהערט די הייליג תורה אונ׳ הט אן גיקלייד קלאג קליידר אונ׳ גוואונדן אירי הענד איבר אירם קאפף אונ׳ האט גשריאן אונ׳ גיוויינט דא האט גיהערט דר הייליג מאן (אליהו הנביא) אונ׳ האט גיגורט איין לענדן גירטל אן זייני לענדן אונ׳ איז בהענד גלאפן צו אונזרן עלטרן אברהם יצחק אונ׳ יעקב משה אונ׳ אהרן אונ׳ האט זי לאזן וויסן די גרוש גזירה די דא איז גבאטן אויף אלי יהודים אין גאנצן קיניגרייך אחשוורוש אונ׳ מרדכי הט גבאטן אויף אלי יהודים וייבר אונ׳ קינדר זאלן פאסטן דרייא טאג אונ׳ דרייא נאכט אונ׳ זאלן אלי מיט אנכנדר ביטן אונ׳ אויך איין מאל שרייאן איין ביטרש גשרייא פר דיינם נאמן אזו האשטו דיך דער בארמט אונ׳ האשט זיא בשירמט פון הענד איר פינד אונ׳ האשט זי פאלן לאזן אין דיא גרובן די זיא אונז האבן גיגראבן אונ׳ (המן) דען בוזן מאן מיט זיינן קינדרן לאזן הענגן אן דען בוים דען ער הט אן גיברייט צו לאזן הענגן דען צדיק מרדכי אונ׳ זיין הויז גזינד האשטו גיגעבן צו אסתר הער פון אלר וועלט איר פייניגן אלי אלז אונזרן לייב אום אונזרי זינד ווילן דיא זאלשטו אונז פר געבן אונ׳ ניט גידענקן אונ׳ גיב אונז אונ׳ (כל ישראל) פריד אז דוא האשט דר פרייט דיא קינדר ישראל אין טעגן מרדכי אונ׳ אסתר אונ׳ דש כל ישראל זאל פריליך זיין אן (פורים) צו אלר צייט דאש ווער וואר אין גאטש נאמן אמן:

די תחינה זאגט מן אם שבעה עשר בתמוז מיט כוונה:

לעבנדיגר גאט דוא בישט דער אורשפרונג פון דיינם לעבן אונ׳ האשט די וועלט דער לייכט פון דיינם ליכט אונ׳ האשט אונז געבן דיא הייליג תורה דיא איז מיטל ליכט אונ׳ איר אלות די זיין דער לייכט אונ׳ דר לייכטן דייני קינדר אירי אויגן אונ׳ אונזרי עלטרן אין דער (מדבר) דיא דוא האשט אויז גיפוגן אויז מצרים דא זיין אין אירי אויגן פר פינשטרט אונ׳ האבן גימאכט דט (עגל) דא מיט האבן זי גיטאן ווידר דיך אונ׳ דארום הט דר הייליג משה צו בראכן די טאבלין דיא דא זיין גישריבן גיוועזן מיט פינגר פון גאט הייט אן דעם טאג דער נאך אין ארץ ישראל האבן מיר קינדר ווידר גיטשטולירט אונ׳ איבר מוט גיטריבן פון וועגן גרושי וואל טאג אונ׳ וואל לושט אונ׳ האבן דער צירנט דיך דא האשטו גשיקט אויף זי אירי פיינד די האבן אז הייט די שטאט ירושלים גשפאלטן אונ׳ צו בראכן אונ׳ האבן גשטענט אין ווירדיקייט אין דש הויז דא דייני שכינה הט גרואט אונ׳ די רייניקייט פר שמעכט אונ׳ פר ניכט אונ׳ הט אב גנומן פון דיינן מאן הט אובנט אונ׳ צירונג אונ׳ אן שטאט דש מאן הט אובנט אונ׳ מארגש קרבנות גבראכט דא האבן זיא

גישטעכט יונגי זייגדיגי קינדר גאט איין קיניג איבר אלי קיניג בישטו דר בארם דיך איבר דיין פאלק ישראל דיא דא געבן אים (גלות) אזו איין לאנגי צייט פון וועגן דיא זינד אונזר עלטרן אונ׳ דיא זינד דאש מיר אלי טאג זינדיגן צווישן דען פעלקערן אונ׳ זיא פר שמאן אונז אונ׳ שפאטן אונז אונ׳ צווינגן אונז אונ׳ דרינגן אונז אונ׳ שפרעכן צו אונז וואו איז גאט אייער גאט אן דעם איר אייך פאר זיכרט גאט איין רייכר גאט בישטו בשירם אונז פאר דען פיינדן אונ׳ העלף אונז אונ׳ גדענק ניט דער זינד אונזר עלטרן אונ׳ אונזרי זינד אונ׳ נעם פר דיך דיא צדיקים אונ׳ צדיקות דיא זיך אלי צייט האבן פאר זיכרט אן דיך אונ׳ האבן אלש פר גוט גינומן וויא דוא עש גשיקט האשט אויף זיא אונ׳ גידענק דען גרושן זכות אונ׳ (שם טוב) דש זיא האבן נאך זיך גילאזן אונ׳ דער לייז אונז אונ׳ זאמל אונז איין פון פיר עקן דער וועלט אונ׳ ברענג אונז ווידר אויף דש הייליג אורט דש דיין שכינה ווערט ווידר רואין צו וויסן אונז צו פר דיינם נאמן דען הייליגן אך האשטו לאזן וויסן אונז דורך דען נביא דען פירדן חודש ווי איך אייך ווענדן אייער אן ליגן צו פרייד אונ׳ צו רואין דש זייא וואר אין אונזרן צייטן אין גאטש נאמן אמן:

אעלכן טאג אן פאשט זאגט מן דאש צו מנחה פאר אלהי נצור:

הער פון אל דער וועלט גאט איין גאט אונ׳ גאט אייער עלטרן אברהם יצחק אונ׳ יעקב דער גרוש אונ׳ שטארק אונ׳ פארכצום הייט אונ׳ איביג איז ער גאט אונ׳ הער איבר דיא גאנצי וועלט פון אובן אונ׳ אונטן איז ער הער דו האשט בשאפן דען מענשן מיט גאנצם הערצן צו דינן דיינם נאמן צו אלר צייט נון שטערקן זיך די בייזי גדאנקן פון וועגן דער נטוואר די בשעפנים פון דר ערדן בלוט אונ׳ פלייש אן דען מענשן די דא האבן דיא בייזן גדאנקן שטעלן אן צו רייצן דען מענשן צו אב קערן פון דיינם דינשט אזו האשטו בישאפן דען (יצר הרע) צו פאר זוכן דען מענשן אוב ער זיך וועלט שטארקן צו איבר זיגן די בייזי גידאנקן אונ׳ צו גין אין דעם גוטן וועג נאך גיהייש דער גוטן גדאנקן אז אין דיינר תורה שטיט זיך איך הב געבן צו פאר דיר דש לעבן אונ׳ דען טוט אונ׳ זאלשט דער וועלן דאש לעבן אבר עש איז זער שווער צו בצווינגן אין דעם ער קומט אין דען מענשן פון מוטר לייב אויז אונ׳ ער בהעפט זיך אן אים אין דר יוגנט אונ׳ לאשט ניט אב פון אים ביז ער קומט אין דער ערד גאט איין גאט דוא האשט בישאפן איין טרושט אונ׳ איין הילף דען מענשן פאר בשעפנים דער וועלט ווען דר מענש איבר פארט איינש פון דיין גיבאט מיט איסגרייפן אן ריילונג דער בייזן גידאנקן צו ברענגן איין שטיר אודר

זעאל

אן עשרה בטבת אונ׳ תענית אסתר

זאל אונז איין פֿון אלין פֿיר עקין דר וועלט פֿון צווישן דען
פֿעלקרן אונ׳ בויא אונז ווידר מיט פֿייאר דיינש שטול
אונ׳ דיא מויארן פֿון ירושלים אונ׳ דער פֿרייא אונז אן
שטאט דאז דוא האסט גיפֿייניגט אונז אונ׳ גידענק אן
דיא פֿר זיכרונג אונז׳ עלטרין ניט צו פֿר לירן אונז צווישן
דען פֿעלקר אונ׳ דש גיבייא דש ווערשט זעלבר בויאן
מיט דיינר ווירדיקייט אז דער נביא הט גיזאגט אונ׳
איך וויל זיין זיא צו עהרן גאט זאגט איך וויל איין מויאר
פֿון פֿייאר גרינגש אום אייך הער מאכן איר צו עהרן
אונ׳ איך וויל צווישן אייך דרינן זיין אונ׳ וויל זיין גנאד
אונ׳ דער בראונג דוא פֿאר גיבסט דיא מיסטוט פֿון
דיינם פֿאלק ישראל טום זונסט אונ׳ אויז גרוסר
ליבשאפֿט דען אונזרי אויגן אונ׳ אונזר הערץ איז שטעץ
צו דיר אונ׳ מיר דינן דיר אונ׳ דוא ביסט אונזר טרוסט
דורם טרייסט אונז פֿון אונזרי טרויאריגקייט אונ׳
ביהיט אונז ווייטר פֿאר טרויארן אונ׳ שיק אונז דיין
גזאלבטן דער דא ווערט דש באטן ברוט זאגן פֿון אליש
גוטס אויף דיין קינדר ישראל אונ׳ אז היינט אן דען
טאג זאלן מיר זיין פֿרליך אונ׳ גוטר מוט צו לובן דיין
נאמן אונ׳ צו דער ציילן דייני וואונדר די גרוסן אז דוא
אונז האסט דער ליזט אויז (מצרים) אזו זאלסטו אונז
אילונד אויך דער ליזן דאס ווערט זיין וואר דש דר נביא
הט גיזאגט דער פֿינפֿט (חודש אב) זאל זיין צו פֿרייד
אונ׳ צו לוסט דש זאל גישעהן באלד אין אונזרן טאגן אמן:

דיא תחינה זאגט מן אן עשרה בטבת:

בישעפר פֿון אל דער וועלט דו בישט גאנץ מין
אל דיין ווערקן דוא שטראפֿשט דיא
דיינן מיט גוטהייט אונ׳ מיט גינאדן אונזרי עלטרן הבן
ווידר שפעניגט אונ׳ האבן ווידר דיך גטאן אונ׳ דוא
האסט צו אין גישיקט דייני דינר די (נביאים) דש זיא
האבן זיא מוסר ווייזן אונ׳ האבן זיא וועלן פֿירן דען
רעכטן וועג צו דינן דיר אונ׳ צו האלטן דייני גיבאט אונ׳
דיין תורה אונ׳ זיא האבן זיך ניט גקערט צו מינן אונ׳
האבן זיא אויז גשפאט אונ׳ האבן ניט וועלן גלויבן מירי
ווארט אונ׳ האבן פֿיל אונ׳ גרוסן איבר מוט גטריבן
אונ׳ האבן דער צערנט דיין היילגן נאמן אונ׳ דיין
היילגר נאמן איז זאנצום צו דער צערנן אונ׳ האסט דיך
אויף גיהאלטן צו פֿר געלטן מיר בוזהייט ביז אויף דען
הייטיגן טאג האסטו גשיקט דיין שטארקי האנד אונ׳
האסט זיא גשלאגן מיט דען דרייא ביטרי שלעק אונ׳
האסט גשיקט מין (אלך) איין מון דר באראיגר מיט
פֿיל לייט אונ׳ האב בילעגרט די שטאט ירושלים דיא
דא איז גיוועזן איין קרון פֿון די גאנצי וועלט אונ׳ דיין
היילגר נאמן האט גירואט דרינן אונ׳ פֿון מיר זיין אויף
גאנגן דיא תפֿלות פֿון דיינן קינדרן ישראל אונ׳ האסט
אנטפֿאנגן דיא (קרבנות) אונ׳ דש (קטורת) איז אויף

גאנגן איין גישמאק איין זענפֿטיגונג אונ׳ דער פֿיינד
האט גיצוואונגן זי מיט גרוסן גידראנג הונגר אונ׳ קומר
דא זיין זיא גוועזן פֿר שלאסן אין גרוסר נוט אזו האבן
זי גשריאן צו דיר אונ׳ דוא האסט זיא ניט וועלן דער
הערין אונ׳ האסט צו גשטופט אזי צעכר אונטר שטול
דיינר עהר וואו די תפֿילות פֿון צדיקים אונ׳ צדיקות
פֿלעגן צו גרייכן פֿר דיינר היילקייט אונ׳ מיר גשרייא
האט ניט קענן קומן אן די שטאט אונ׳ זיין פֿר לוקט
גוואורן דורך די הינדרר די דא וואורטן אויף די תפֿילות
צו הינדרן זיא אזו הער גאט איין מיר פֿאסטן
הייט אונ׳ פייניגן אונזרן לייב אונ׳ גידענקן אן דען
גרוסן מון פֿאל דער דא איז גשעהן אונזרן עלטרן אונ׳
אונז דש מיר נאך אויף דען הייטיגן טאג ניט קענן צו
קרעפֿטן קומן אונ׳ מיר זעלטן בקומן וואס מיר פֿר לארן
האבן דארום נעם אן אונזרי פֿיין אונ׳ שראך אונ׳
אנטפֿאנג איין גיבעט אונ׳ הער איין גישרייא אונ׳
העלף ווידר דיין פֿאלק ישראל אונ׳ גדענק דיא פֿאר
זיכרונג די דו האסט פֿר זיכרט אונזרי עלטרן אברהם
יצחק אונ׳ יעקב דש מירי קינדר זאלן זיין גהאלפֿן איין
הילף מין איביגי אונ׳ מילסט דיך דר באראן איבר אונז
אז איין פֿאטר איבר זייני קינדר אונ׳ דר ליז אונז מיט
פֿריידן פֿון דען לאנגי (גלות) אונ׳ טרויארן דאס מיר
טרויארן אזו מין לאנגי צייט פֿרקער דז לייד צו פֿרייד
היט מן דען טאג אז דו האסט אונז לאזן זגן דורך דען
(נביא) דר צעהנט חודש)טבת) זאל זיין צו דעם פֿאלק
צו פֿרייד אונ׳ צו לוסט דש זייא וואר מין גאסט נאמן אמן:

די תחינה זגט מן אן תענית אסתר מיט כוונה:

איינגר גאט דו זילשט מין דר היך אונ׳ וואַרטשט
אויף דיא תפֿילה פֿון דיין קינדר ישראל
אונ׳ דר הערשט ניט אויז דער טיפֿנים מירש הערצן
אונ׳ בשיראשט זיא פֿאר אזי לידיגר אז דיא צייט אז
אילונדר זיין אויף גשטאנדן לידיגר צו בישווערן אונ׳ צו
בלידיגן דייני קינדר ישראל אונ׳ די זעלביגן לידיגר זיין
קעשטליך אונ׳ האך גהאלטן גוועזן בייא מיינם ביזן
אלך אונ׳ דיין קינדר ישראל זיין אונטר מים גוועזן דא
האט דר אלך דען זעלביגן רשע פֿר קויפֿט דיין קינדר
ישראל צו טון מיט זיא נאך זיינם וואול גיפֿאלן אום צו
ברענגן אונ׳ מיר געלט צו רויבן מין זיינם גאנצם
קיניגרייך אונ׳ דער קיניג הט גיוואלט צו גיביטן אזו
ווייט אז דיא וועלט גיט אונ׳ צו פֿאר טילגן דיא גאנצי
יודישקייט דש זיא כיאר זאל ווערן גידאכט אזו האבן
זיא אל צו מאל גווייגט אונ׳ מיר הערץ הט גיזיפֿצט צו
דיינם היילגן נאמן אונ׳ האבן ריאונג גיהאט אויף
מירי זינד אונ׳ האבן מן גיקלייד זעק אונ׳ אש אויף מירן
הייבט גישיט אונ׳ האבן גפייניגט מירן לייב מיט
הונגר אונ׳ דורשט דא האבן זיך דער באראט אן די

ענגיל

הייליג דא דיין (שכינה) הט גירואט דרינן אונ' האבן
אזו לייט אויך דייני וואר האפטיגן קנעכט גיווארנט
אונ' אן דר נאכט האבן זיא אן צו וואן גוויינט אונ' אירי
אויגן האבן גירונן בעך וואשר אונ' האבן זיך ניט פר
זארגט אן דיינר פר זארגונג אונ' האבן גיוואטוויליגט
אונ' האבן ניט גיוואלט גלאבן דיא ווארטן דיא דא וואז
גוואושט הבן דיין קנעכט יהושע אונ' כלב אונ' האשט
זיא לאזן ווישן דורך דיין גיטרייאן אונ' וואר האפטיגן
קנעכט משה אונ' אהרן דאז זיא דיא גאב ניט זאלן הבן
אויך אירי קינדר ווערן ווייגן אן דעם טאג איין וויינונג
איין גרושי צו רעכטן וועלכט דש איז גישעהן איט
וואר הייט דאז דא איז אן דעם טאג פאר אישט אונ' פר
שטערט גווארן ביידי (בית המקדש) דא איז גפאלן פון
אב אונז אונזרי שונהייט אונ' קעשטליכקייט אונ' פון
אונזרן הייבט אונ' אונזרן קינדר איז דיא קרון גפאלן צו
דער ערדן אונ' מיר קענן ברענגן אופפר אונ' פריזאנד
אונ' דעם פאנג אויף דעם אופפר שטול דיינר הייליקייט
אונ' קענן אויך ניאר אויף גין דריא מאל איס יאר צו
זעהן שיין פון דיינר הייליגן שכינה צו פול ברענגן אונזרי
גליבנים אונ' אונזר בוויליגונג אונ' די גרושי פרייד דש
דיין הייליגי שכינה הט גרואט פון צווישן דען (כרובים)
אונ' האשט גירעט איט דייני קינדר פון אב דעם איבר
ניט דז הייליגי שריין דא די הייליגי טאבלין זיין דרינן
גילעגן זאלכט איז אט פר ברענט גווארן דורך איין
פייאר פום הימל וועגן גרושר שטאליקייט אונ'
רייכטום אונ' וואול טעג אונ' וואול לושט אירט לייבט אונ'
האפרט אונ' דז זיא זיין גיגאנגן אין בוזי וועג אונ' ניט
גוטי אונ' האבן דיך אלמעכטיגר גאט דער צירנט דער
האבן האשטו פר שטערט דיא שטאל דיינר פים
אונ' האשט אינן גינומן איר הערשאפט אונ' קיניגרייך
אונ' אן איר גירעכטיקייט האשטו צו בראכין אונ'
האשט זיא גיגעבן אין דיא האנד אירר ניידיגר אונ'
האשט איר פאליש געבן אין דיא בצווינגניש אונ' איר
אויארן צו שטוסן אונ' האשט זיא גיגעבן אין די האנד
אירר ניידיגר אונ' איר ריגל צו אורטשט אונ' איר טאר פר
זענקט אונ' אירי ווייבר אונ' אירי קינדר דיא דא זיין
אארט דר צוגן גווארן די זיין גפירט ווארן אין גפענקניס
אונ' די יונגן הבן אוזן ערבטן אונ' הבן אוזן איזן שטיין
טראגן אן אירן העלזן אונ' האבן אן אירי פים העלצר
גבונדן דז זיא האבן שטרויכלין זאלן אונ' אירי טעכטר
זיין פר שעאט גיווארן אונ' האבן גליטן גרושן קוואר אונ'
הונגר זיא האבן בגערט ברוט אונ' ניאאנד הט אינן
וואז גיגעבן אונ' וואשר הבן זי ניט גהאט פר דען דורשט
אויך זעלבי ביטרי פר שטערונג האבן אזו די פעלקר
גיקלאפט איט אירי הענד אונ' גישיטלט איט אירי
הייבטר פר וואונדרט אונ' גישפאטין איז דאז דיזא

שטאט די גוועזן איז די קרון פון אלן שטעטן אונ' פון אלן
לאנדן איין שטאט די דא איז גיוועזן גוועלטיגט איבר
אזו אונ' איצונדר איז זיא צו פירט אונ' אונטר טאן אירן
פיינד איט גרושר אן דר בארמונג אונ' זי רופן אן אירי
פיינד אונ' זיא טרישטן זיא ניט אונ' זיא פרייאן זיך
אירר ברוך אונ' אירר איבל גין אונ' זיא רופן אום הילף
אונ' דא איז ניאאנד דער אינן ענטפרט זיא רידן נאך
איט שאלקהייט אונ' לאיט שפאט פון אירר פר שטערונג
אירי שבתות אונ' ימים טובים איז לעטונג איבר
ניכטר אונ' איר פאר שטערונג:

הער פון אל דער וועלט הייט שטיא איך פר דיר
איט גרושן בטריבטן הערצין אונ' איט גרושן
ביטריס גשרייא אונ' איט ווינן אייני אויגן רינן גלייך
ווי דיא וואשר בעך אונ' איין הערץ דאז טוט זיפצין
אונ' קאן ניט פריליך ווערדן ווען עז גדענקט אן די פר
שטערונג דר שונהייט דיינה קינדר ישראל די פעטטן
שטעט די דא זיין ווארין צו בראכין פון (יהודא ישראל)
אונ' איר קיניגרייך אונ' דיא הערין דיא דא זיין גיגאנגן
אין דיא גפענקניס אונ' דיא (כהנים) דיא דא האבן
גדינט אין דיינם הויז אונ' די (לוים) די דא הבן גזונגן
אונ' גישלאגן אויף אן דר האנד זייטן שפיל דאז הייליג
גיזאנג דאז איז פר שפרייט גיווארן אונ' דער אופפר
שטול אונ' דער טיש אונ' דר לייכטר אונ' דז גים פאס
אונ' אל דש הייליגי גפעס דז איז גקומן אין די הענד דר
א ונרייגן אונ' אין בארמהערציגן זיא דר צירכן דיינן נאמן
אייני אויגן זיין פר שוואלן פר גרושם וויינן אונ' איין
הערץ איז שוואך פון וועגן פילן זיפצין אל צייט צו פר
דיר אונ' אייני גדאנקן רייסן אונ' קריאן איך אונ' דיא
קראפט אנטגיט איר פון איינם לייב אונ' דאס אארק
אויז דען ביינן איז איר אנטגאנגן אונ' אייני גלידר די
ברעכין פון וועגן גרושן יאאר פון דעם ברוך דיינה קינדר
ישראל אונ' דוא בישט איין הער איבר אלי הערין אונ'
דו פר גיבשט די אימטוט אלי דענען דיא ווידר דיך טון
איז גרושר גינאד אונ' בארם הערציקייט טוא פון
וועגן דיינן נאמן דר גרוש אונ' דר דא איז זער גלוכפרט
דען דוא האשט גירופן אויף דיין פאלק ישראל אונ' דיינ
דיין ארין אונ' הער אונ' עפין דייני אויגן אונ' זיך אונזר
פר ווישטונג אונ' פר ווישטונג דיינר הייליגן שטאט דש
דו דיינן נאמן האשט גרופן אויף איר אונ' זיך אונ' הער
ווי איר דייני קינדר זיין גווארן צו שפאט אונ' אויך די
שאנד צווישן דען פעלקרן אונ' שפרעכן וואו איז אייער
גאט עש איז פר לארן אונ' אייער האפנונג דר וועק דיין
שטערק אונ' דיין ניידונג אויף זיא אונ' לאז אירי קראפט
אונ' אאכט צו ניקש קומן אונ' דאז זאלן זיין פר שעמט
אונ' זאלן אנגשטן אונ' פערכטן אונ' ציטרן פאר גרושן
גריאיגן צארן דיינר הייליקייט אונ' הער אונז אונ'

איר דש זי זאלן זיין לאכטיג אול' ניט עזות אול' זאלן זערכן
צו אנטפאנגן שטראף פון דען דיא זיא אונטר איין
דער בארמיגר גאט דר בארם דיך איבר איך אול' לאז
איר די טראכט ניט בשווערן אול' לאז איך ניט גלושטן
קיינר זייא (טריפות אודר (איאום) אודר וואש און
גיזונד ווער איר אודר דען קינד נייארט צו פריש אול'
אול' גיזונד אלי צייט צו דינן דיר איט פרעליכקייט אין
גרוטן פריידן דש זייא וואר אין דיינם נאאן אאן:
ווען זיא דאש קינד וויל גיווינן דא זאגט זיא דאש איט
גרוטר כוונה:

גאט אלמעכטיגר גאט איין גרעכטר ריכטר איט
ווארהייט אול' איט גרעכט פרטיקייט דו
האשט אונז ווייבר גישטראפט פון בטעפנים אן דען
ענטשודז איר ווייבר זאלן גיווינן אונזרי קינדר איט וויא
טאג עש איז אין דיינר אאכט ווען דוא שטראפשט
דער איז גשטראפט אול' איבר ווען דוא דיך דער
בארעשט דער איז דער בארעט אול' ניאאנד קאן דירש
ווערן ווער וויל שפרעכן צו דיר וואש טושטו גאט דער
בראיגר דער בארם דיך איבר איך פון וועג זכות אלי
צדיקים אול' אלי פרואי ווייבר די דו האשט דר בארעט
אול' האשט זי דער הערט אירי גיבעט ווען זי האבן
גיבעטן אול' אן גירופן דיין נאאן דש דוא זאלשט עפנין
אירי טראכט דוא האשט זי גיעפנט איט גרוטר גנאד
אול' בארם הערציקייט האשט זיא לאזן גבערן איט
גנאד אול' בארם הערציקייט אול' גדענק ניט איין זינד
אויף די צייט דש דא קואט די גיבורט גאט יתברך
דוא בישט גיוועזן פאר בטעפנים דער וועלט אול'
טראגשט דיא גאנצי וועלט ביז צום זעלטן איט גרושר
דר בארונג פר טטום איין זינד פון דיר אב אול' לאז זי
ניט ברענגן פאר דיין גריכט אול' ווען דא קואן די ביזי
אלאכים אול' וועלן דר צילן אול' גדענקן איין פיל איסטוט
אול'און צו כפט אודר ביזי ווערק לאז זי ניט שטין פר דיינם
גיריכט אול' פר נעם ניט אירי שטים אול' שטאפך צו
אלי זעכר אין דיינן הייליגן טארן דש איר גשרייא ניט
זאל האבן שטאט אויף צוגין אול' צו קואן פאר דייני
הייליקייט די גוטן אלאכים די דא גוטש רידן אויף דיין
קינדר ישראל אול' אויף פון איר שפרעכן אנטפאנג אירי
ריד אול' הער אירי שטים אול' שטעל זיא פר דיין
גיריכט אול' איר פר שפרעכן זאלן זיין צו פאר דיר אלי
גוטי פר שפראך אין דיינר אעלט אול' נעם דען שוימן
פון דער טראכט אין דיין רעכטי האנד דען דו ניאאנד
פאר טרויסט אול' שנים איר די טראכט אויך און אלי
וויא טאג אול' און שאערצן אול' לאז דאש גיבירט גבארן
ווערן און אלן שאדן אול' און אלי גיברעך אול' שוועך און
איס דען יצר הרע דז דש קינד זאל זיין פון יוגנט אויף
גוטר נטואר אול' ביהיט איך אול' דש קינד פר אלי
ביזי (רוחות) אול' ביזי צייט אול' דש קיין ביזי אויגן זאלן
אונז ניט שאדן אלמעכטיגר גאט דר הער איין גבעט
אול' נעם איין טרערן אין דיין לעגל אז די גיבעט די
דוא האשט אנטפאנגן פון (חנה) אול' האשט איר
לאזן זאגן דורך דען (נביא) גיא איט פריד גאט ישראל
ווערט דיר געבן דיין ביגער דיא דוא האשט בגערט
פון איס אול' אלז דיא גיבעט פון אנדרי פרואי ווייבר די
דוא האשט אנטפאנגן אול' האשט אין גווערט דגא
בישט דר דא אנטפאנגט דיא גיבעט פון דענן די דיך
אן רופן איט גאנצן הערצן עש זאל זיין צו ווילן דר שפראך
איינש אונדש אול' דען גידאנקן איינש הערצין צו פאר
דיר גאט איין בשעפר אול' איין דער לויזר:
ווען זיא אויז דעם קינד בעט גיט דא זאגט זיא דש:

הער פון אליר וועלט דו דר הערטשט אל די גבעט
פון דענן די דיך אן רופן איט גאנצם הערצן אול'
פערכטן זיך פר דיר הער גאט איך דאנק דיר אלז איינם
הערן דאש דוא איך האשט אאכן אנטרינן פון גרוטן
ביטרן שאערצן פון דר גיבירט אול' גיבשט איר אויך
צו דר נערן דש קינד אול' קראפט צו גין הייט אויז דען
בעט ווידר צו דינשט דיינם הייליגן נאאן דא דש בית
האקדש איז גישטאנדן דא בין איך שולדיג גיוועזן נאך
הייסונג דיינר תורה צו ברענגן איין אופפר נאך דער
רייניגונג דער גיבירט צו עהרן דיינם נאאן אילונד פון
וועגן אונזרי זינד אול' זינד אונזרי עלטרן איז דאש בית
האקדש פר שטערט אול' איר האבן קיין (כהן) אול'
ברענגן קיין (קרבנות) הער פון אלר וועלט נעם אן
אייני ריד אול' איין גיבעט אול' אן רופן דיין הייליגן
נאאן אויז טיפן הערצן אז אופפר אול' פריזאנט אול'
בהיט איך ווייטר פאר אלים ביזן אול' אז דיין פאלק
ישראל דיא זיך פאר זיכרן אן דיך אול' גיב איר ווייטר
קראפט אול' אויך איינם אאן דז איר דש קינד אול' דיא
אנדרי דר ציהן גרינג נאך לושט אונזרש הערצן אול' איט
דיינר הילף אול' דז גש קינד זאל דינן דיינם נאאן צו אלר
צייט איט ווארהייט אין ליבשאפט גאט אונזר גאט
דאש זייא וואר אן דיינם נאאן אאן:
אן תשעה באב זאגט אן דש איט דעאוטיגן זין:

ריכטר פון אלר וועלט איט גרעכטיקייט אול' אל
דיין גיריכט איז איט ווארהייט איין
גאט איין ווארהאפטיגר אול' בייא דיר איז קיין און
רעכט גריכט ניט אול' רעכט פערטיג בישטו צו איביג
היינט אן דען טאג זיא האבן גיאיסטוט אונזרי עלטרן
אין דער וויסטנייא דז דוא זיא האשט אויז גלוגן אויז
(אצרים) דורך דיין קנעכט אשה אול' אהרן דא הבן
זיא ווידר שפעניגט אול' האבן ניט וועלן אן נעאן דש
גוטש דז דוא האשט פר זיכרט אונזר עלטרן (אברהם
יצחק אול' יעקב) אול' האבן גשענד דאש לאנד דאש
הייליג

דען שבת צו עהר דש זיא ניט זאלן קענן בשעדיגן קיין אמן נאך קיין פֿרויא נאך קיין קינד אונטר דיין פֿאלק ישראל הער פֿון אליר וועלט גיב איר קינדר די דא ווערדן דער לייכטן אין דיינר תורה אול ווערן בשיידן דייני גבאט דען לייטן אול אונטר אייזן אול זאלן טון אלי לייט דאש דיר וואל גיפֿאלט אין דייני אויגן אול דאז עש וואל גיפֿאלט אין אויגן דען לייטן אול דש איר דען שבת זאלן זוכה זיין צו רואן אול צו זענפֿטיגן איט רוא און אלי הידרנים אול און אן שטוס אול טיק אונז דיא ברכה איט דען גוטן אלאך דער דא גיט אויך דיא רעכטי האנד דעם מענשן אול דער ביזי אלאך זאל דרויף אאן זאגן אול לאז אונז זוכה זיין דאש איר ווערן ערבן דען טאג דר דא איז אייטל שבת דא אראן רואט דער דא לעבט איביג עש זאל זיין ביוויליגט די שפראך פֿון אייכם אויל אול דיא גידאנקן אייכש הערצן צו פֿר גאט איין בישעפֿר אול איין דר ליזר:

דיא תחנה זאגט זיא ווען זיא וויש אן גיליגט הט איט גרושר כוונה:

גאט אול איין קיניג דר באראיגר בישטו ווער קאן דר צילן אודר ווישן דייני רעכט דיינש גריכטש וויא גאר טיף זיין זיא אז בעך דש וואשר אול אב גרונד דער קוועל ברונן דוא האשט גשטראפֿט חוה אונזר אלטי אוטר דארום דאש זיא האט אן גירעט אירן אאן אדם הראשון צו איבר פֿארן דיין גבאט אול דש ער האט געסן פֿון דעם אפֿיל וועלכר איר פֿר באטן איז גיוועזן האשטו איט צארן גשפראכן איט שאערצן זאלשטו קינדר גיבערן וועלכש איר וייבר אל צו אאל אוזן ליידן אול האבן אלי גאייניקליך אונזרי לייט איט שווערן גיאוט דייני ווארט זיין ווארהפֿטיג אול געכן ניט היכטר זיך אלזו האב איך גהאבט אייני לייט איט שווערן גיאוט אול טרואריג דאש דאנק איך דיינם היילגן נאאן אול דיינם גירייכט אול האבש אן גנואן איט גרושר ליבשאפֿט אול איט אייכם גרושן פֿרייד פֿאר איין שטראף אול האב איך פֿאר האלטן נאך גיהייש אונזרי חכמים נעבן אונזר היילגי תורה נון קואט די לייט דש איך איך זאל טון רייניגן נאך גהייש אונזרי חכמים נעבן אונזר היילגי תורה נון קואט די לייט דש איך איך זאל טון רייניגן נאך גהייש אונזרי חכמים ביז אן דיא לייט דאש איך איך זאל טובל זיין גאט איין גאט לאז דיר איין טון זיין בוויליגט אול לאז איך בלייבן ריין ביז דש איך ווער צו דער טבילה גין דוא בישט דער דא העלפֿט צו רייניגן דיא דא בגערן ריין צו זיין עש זאל זיין צו וואלן דער שפראך איינש אונדש אול דען גידאנקן איינש הערצנש צו פֿר דיר גאט איין בשעפֿר אול איין דער ליזר:

דאש זאגט אן ווען אן טבילה וויל גין:

הער פֿון אלר וועלט דוא האשט גהייליגט דיין פֿאלק ישראל אער אז אלי פֿעלקר אול האשט גבאטן דש זיא זיך זאלן רייניגן פֿון אליר און רייניקייט אול צו וועשן אירן לייב אין וואשר אול זאל זיין ריין אלאעכטיגר גאט הייכט איז קואדי לייט דש איך איך זאל רייניגן פֿון אלר איינר און רייניקייט גאט איין גאט לאז זיין בוויליגט צו פֿאר דיר דש איין און רייניקייט אול דש וועשן אול טבילה גין זאל גרעכנט צו פֿר דיר אלז אלי רייניקייט דער פֿרואן וייבר אונטר ישראל דיא זיך רייניגן אול צו טבילה גין צו אירה לייט גאט אלאעכטיגר גאט דר הער איין גבעט דען דו בישט דער דא הערט די גיבעט פֿון דיין קינדר ישראל עש זאל זיין ביוויליגט די זאג פֿון אייכם אויל אול די גדאנקן איינש הערצן צו פֿאר דיר גאט איין בישעפֿר אול איין דער ליזר:

ווען זי אויז דר טבילה גיט זאגט זיא דש איט כוונה:

בשעפר אל דער וועלט הער אלר זילן דער דא זילט אובן אין דער היך אול רואט צווישן דעם זיינם ער הט דער ווילט זיין פֿאלק ישראל אול גיליבט אול פֿר גרושן ליבשאפֿט הט ער גהייסן אול גבואט דש זיא זאלן זיין ריין אול צו רייניגן זיך פֿון אלר און רייניקייט דוא בישט ריין אול אלי רייני דיינר זיין ריין אול צווישן זיא רואט קיין און רייניקייט גאט איין גאט איך אייד טאכטר דיינר אייד איך האב גהאלטן דיין גבאט הייט איט ליבשאפֿט אול האב איך גרייניגט פֿון אלר איינר און רייניקייט צו קואן ריין אול צו בהעפֿטן צו איין אאן איט גרושן ליכטן אול איט ריינן גדנקן צו ברענגן איין אאן אין זעליקייט צו האלטן דיין גבאט צו אערן דיא וועלט אול צו דער פֿילן זיא דר באראיגר גאט טיק איר דייני ענגיל דאש זיא זאלן בגעגנין איר אי איך קום צו איינם אאן אול דאש איר קיין און רייניש זאל בגעגנן אול רייניג איין הערץ אול איין גדאנקן דש איך ניט זאל גדענקן קיין ביז אן זיינם בהעפֿטן צו איר אול אל זיין ווערק אין גרושר צוכט אול ניט איט עזות קייט אול טיק איר דען גוטן אלאך דר דא זאל ווארטן אויף דיא טראכט צו ברענגן דען זאאן צו פֿאר שטול דיינר ערין אול זאל פֿר טפרעכן אין זיין ברענגן דען זאאן צו פֿאר דיר אלאעכטיגר גאט דאש דוא ווילשט אויז שפרעכן פֿון דעם זאאן ווערט קואן איין צדיק אול איין חסיד אול איין פֿארכטר דיין נאאן דער היילג אול ווערט האלטן דיין גבאט אול ווערט גיפֿינדן זייט זעליקייט אין דיינן אויגן אלי לייט אול זאל תורה לערנן טאג אול נאכט אול זאל ניט פֿר שעאט ווערן אויף דר (זשיבה) אול זאל ניט שטרויכלן אין דר (הלכה) איז עש בשערט צו זיין איין טאכטר דא גיב

זייא איר גשטראפֿט אום ווילן אונזרי זינד אול זינד אונזר
עלטרן דאז דא איז פֿר שטערט וואָרן ירושלים דיין
שטאט דיא הייליגי אול דאז הייליג הויז דאש דיין
נאמן איז גהייליגט דארינן דורך די (כהנים) דיא דא
האבן גבראכט אופפֿר אויף דען אופפֿר שטול איט
גרושר רייניקייט דא דורך זיין זיא ווירדיג גוועזן צו
עסין דש הייליג ברוט פֿאר דיר איין גאט אול איצונד
האבן איר קיין (כהן) דער זיך קאן ריין האלטן נאך
גיבאט דיין הייליגי תורה גלייך וואל ווי איך האלטן
דיין גיבאט אול ווי אב טיידן איין טייל פֿון אב דען
טייג צו זובן אול צו עהרין דיינן הייליגן נאמן אול ווי
עש פֿר ברענן דאז קיינר פֿון ישראל זאל דראן
שטרויכלן אול ביט דיך גאט איין גאט דז דוא איך אול
איין אמן אול איין קינדר זאלשט לאזן זוכה זיין צו דר לעבן
דאז דאש הויז דש הייליגי זאל אידר גיבויט ווערן אול
ירושלים זאל ווידר זיין אז פֿאר אמאל אול דיין פֿאלק
ישראל זאל ווידר וואונן אין דעם הייליגן לאנד דז דוא
האשט גהייליגט דיין הייליגן נאמן צו ווישן דרין אול צו
געבן דיא אב טיידונג דעם (כהן) דר דא איז ריין פֿון
אלי אן רייניקייט אין גרושן פֿריידן איט פֿאר זאמלונג
ישראל דז דש ווער וואר אין גאטש נאמן אמן אול אן
זאגט דיא ברכה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם: אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַפְרִישׁ חַלָּה:

דז זאגט זי ווען זיא ברכת קוליין אין אופן טישט:

הער פֿון אלר וועלט אין דיינר האנד איז די ברכה
פֿון אלר זייא כון קום איך צו עהרין דיינר
הייליקייט אול ביט גיב איין ברכה אין דאש גבעקט
אול שיק איין אלך דער דאש גיבעק זאל היטן דאש
עז ווערט וואול אויז גיבאקן אול זאל היפש אויף גין
אול ניט פֿר ברענן צו עהרן דען הייליגן שבת דען דו
האשט אויז דער וועלט צו רואן דיין קינדר ישראל אול
דאז אן דריבר אמכט די הייליגי ברכה גאט איין גאט
דער הער איין שטים דוא בישט גאט דער דא הערט
דיא שטים פֿון דיא דיא דיך אן רופֿן אויש גאנצם
הערצן גילובט בישטו אין איביקייט:

ווען זיא זיך הט אן גילוגן צום שבת זוא זאגט זיא דאש
איט כוונה:

גאט איין גאט דו בישט אונזר הער אול הער איבר
אלי הערן דו האשט גהייליגט דיין פֿאלק
ישראל איר אלז אלי דיא פֿעלקר איט דיין גבאט אול
איט דען הייליגן שבת דז דו האשט געבן דען פֿאלק
צו רואין אן אין אויף דער וועלט אול האשט בהאלט
דיא גוטי רוא אויף יעני וועלט וואו ער צו איז גיגליבן דר
הייליג שבת אול איר זיין שולדיג צו עהרין די גרושי
גאב דיא דוא אונז האשט געבן איר אז אלי פֿעלקיר
אויף דער ערדן אול דז איר זאלן צו דען הייליגן טאג
אן לינדן ליכט צו דר לייכטן אול צו פֿרייאן זיך אן איים
דר איט זאלן איר זוכה זיין צו דען ליכט אול צו דר פֿרייד
דש איביגן לעבן הער פֿון אל דער וועלט איך האב אל
איין ווערק גטאן אין דיא זעקש טאג אול ווי כון רואן
אז דוא גבאטן האשט אול איז צווייא ליכט אנצינדן
אויז גהייזן אונזרי הייליגי תורה דורך אונזרי חכמים
דיך צו עהרין אול צו עהרין דען הייליגי שבת איך אייד
טאכטר דיינר אייד איט דיין דער בארוונג אול גרוש
דיינר גינאד דש דוא ווילשט לאזן זיין בווילגט איין
ווילן צו פֿאר דיר אז דוא האשט בווילגט דיא דא טון
דיין ווילן אול פֿר שטערן אירן ווילן אול דיא ליכט זאלן
זיין אין דיין אויגן אז די ליכט דיא דר כהן הט אן גצונדן
אין בית המקדש אול לאז אונזר ליכט ניט ווערן פֿר
לאשן אול דער לייכט אונז איבר ענטפֿר אונזר זיל אין
ליכט גן עדן איט אנדרי צדיקים אול צדיקות דאש
ווער וואר אין גאטש נאמן אמן:

דאש זאגט זיא ווען זיא כון אן גיצונדן האט אם שבת
אול יום טוב איט כוונה:

גאט פֿון דיינם פֿאלק ישראל דו בישט הייליג אול
האשט גהייליגט דיין פֿאלק ישראל אול האשט
גהייליגט דען שבת אול דוא בישט איין אול דיין פֿאלק
ישראל האשטו אויז דער וועלט אונטר אלי פֿעלקר צו
דיינם דינשט אויז צו רואין האשטו אונז דר וועלט דען
שבת איין צו עהרן אול צו זעגנטן צו לייכטן איט ליכט
צו האבן פֿרייד אול לושט אין דיינם דינשט הייט אן
דען הייליגן שבת וועלכן איר זיין שולדיג ערליך צו האלטן
אין אלי זאכן אז איין אלך דיא מלכה אודר אז איין חתן
דיא כלה נאך ריד אונזרי חכמים דש זי הבן גהייסן
דען שבת מלכה אול כלה כון איך אייד טאכטר דיינר
אייד איך האב אויך אנצינד צווייא ליכט נאך גהייסן
דיינר חכמים דיא דא ווישן דיין הייליגי תורה צו
עהרן אול צו הייליגן דיין נאמן אול דיין תורה אול
דען שבת גאט אלמעכטיגר גאט גיב איר אול איינם
אמן אול איינן קינדר אול איינם הויז גיזינד דיין הייליגן
שבת צו רוא אול צו הייליקייט אול צו זעגנטיקייט אול
ביהיט אונז פֿאר אלי ביזי משפטים אול בגגעים
אול ביזי גישיפֿטניס די דא פֿלעגן צו קומן אז הידנט
פֿון רעגנירן דאש ביזי שטערין אויף דיא רשעים
דיא אן לאזט הידנט רואן פֿון פיין דאש גיהנם דא
גינן אירי זילן צו בישעדיגן דיא לייט אול דאש אירר
ליכטר זאלן העל אול לויטר ברענן צו פֿאר טרייבן אל
דיא ביזי רוחות אול שדים ומזיקים בת ומחלת אל דיא
דא קומן פֿון לילית דאש זיא אל זאלן פֿליהן פֿאר דען
ליכטרן דיא איך דא אן לינד דיר אול דער תורה אול
דען

בישאפן דש גיהנם צו שטראפן דיא איבל טון אן
האשטו בשאפן פאר אלי בשעפניש דער וועלט דיא
תשובה אוב אן ווערט איבר פארן אונ׳ אים גרייפן אויך
דיין גיבאט אונ׳ ווען ער טוט תשובה דא ווילשטו אין
ווידר אנטפאנגן איט דיינר רעכטן האנד צו פר געבן
זייני זינד נון קום איך אייד טאכטר דיינר אייד צו דיין
הערליכקייט גאט אונזר גאט אונ׳ ביט דיך דאש דוא
איר ווילשט געבן איין הערץ איין פלייסיג אונ׳ גוטן
בדאכטן זין אונ׳ וויל פר נונפט צו פאר שטין אן דיין
גיבאט אונ׳ צו ווישן וואז איר נוץ אונ׳ גוט איז אונ׳ דאז
איך זאל גיניסן פון דער וועלט וואז איר צו הילף איז אונ׳
ניט צו שאד אונ׳ צו דערגנירן אן דען אלין צו עהרן דיינן
היילגן נאאן אונ׳ ניט פון איין אאל נושט וועגן אודר
איבראוט אונ׳ ווילשט זיין בהילפיג די וועלט צו אערן
איט גרוטר צוכט אונ׳ פרואקייט אונ׳ זייא איר בהילפיג
צו דער ציהן זיא דיא פון איר קואן אונ׳ דז זיא זיך אויך
זאלן גיוויינן אין דיינם דינשט צו עהרן אונ׳ צו לובן אונ׳
צו היילגן דיינן נאאן דיא טאג אירש לעבנש אונ׳ אוב
איר הבן גיאיסטוטוט דש איר זאלן רייאונג הבן אויף
אונזרי זינד אונ׳ ניאר צו טון אונ׳ דש איר זאלן האלטן אן
דיין גיבאט דייני היילגי תורה אונ׳ נאך טעג אונזרש
לעבן צו אנטפאנגן דען לון אונ׳ צו גניסן דאז ליכט דש
גרוש אונ׳ שיינהפטיג אין דען גן עדן איט אנדרי
צדיקים אונ׳ צדיקות די דא האבן גהלטן דיין גיבאט
אונ׳ הבן איבר ענטפרט איר בלוט אונ׳ פלייש פון וועגן
דיין היילגן נאאן עש זאל זיין בוויליגט די שפראך פון
איינם אויל אונ׳ גידאנקן איינש הערצין צו פאר גאט
איין בישעפר אונ׳ איין דער לייזר:

דיא תחינה זאגט אן אם שבת איט גרושר כוונה:

עש זאל זיין בוויליגט צו פר דיר גאט אונזר גאט
אונזר עלטרן איר בישעפר די גאנצי וועלט פון
אנפאנג דער וועלט איט ווארט דיינר היליקייט איט
דיינם ווילן אונ׳ דיין פארכט אונ׳ ווילן דיין גזינד ישראל
דוא בישט אליין אונ׳ קיינר אער אויך ווערשטו זיין צו
איביקייט איינינג אונ׳ קיינר אונדיך צו רעגנגירן די וועלט
אונ׳ יעני וועלט הייט דען טאג אז דוא האשט פולענט
דיא זעקש טאג דיין ווערק איט גרושן פאר שטאנד
אונ׳ קלוגהייט דו האשט בשאפן די רוא אונ׳ האשט
גירואט אונ׳ האשט גיהייליגט דען טאג אער אז אלי
טאג אונ׳ האשט אין גיבענטשט צו רואן אן דיין פאלק
ישראל די גאנצי וואך צו לויפן נאך איר נארונג אונ׳ הייט
אן דען טאג זאלן זיא לערנן תורה אונ׳ זאלן גדענקן דאז
זי זאלן מצות טון אן די טאג אירש לעבנש אונ׳ האשט
דען אענשן געבן אן דען טאג אער קראפט דז ער קאן
אנטפאנגן דיא גרושי רוא אונ׳ זענפטיקייט אויף דר
וועלט די דא איז גיגליכן צו רוא אונ׳ זענפטיקייט אויף
יענר וועלט צו וועלכש איז דער אענש בשאפן צו דער
אייאן אין דעם גן עדן איט זיין בשעפר אונ׳ אנטפאנגן
דאש ליכט אונ׳ שיין פון איביגן לעבן פון טייל דיא
היילגי שכינה הער פון דיא וועלט הער פון אלר
ווערק אונ׳ אלר זולין איך אייד טאכטר דיינר אייד איך
ביט פאר דיינר היליקייט דאז דוא איר ווילשט געבן
רוא אונ׳ זענפטיקייט הייט אן דען טאג צו לובן אונ׳ צו
דאנקן דיינן היילגן נאאן אונ׳ אל דיא גאב אונ׳ נארונג
דיא דוא איר האשט געבן דיא זעקש טאג דר ארבייט
אונ׳ האשט איר געבן שפייז צו בישינן דיינן היילגן
שבת איט גוטן אוט אונ׳ גוטי זיסי רוא שפייז אונ׳ שיני
קליידר צו ערן דען טאג דען היילגן שבת גיב איר
אויך קראפט אונ׳ אאכט צו רואן אונ׳ צו האלטן דיין גבאט
אונ׳ ניט צו איבר פארן זי פון צו טון זינד אן דען טאג
דאז דיין שכינה האט גרואט אונ׳ גהייליגט אער אז
אל דיא טעג אונ׳ לאז איך אונ׳ איין אאן אונ׳ קינדר זוכה
זיין נאך צו פר ברענגן אונזרי לייט איט גרושן עהרין
אין דיין דינשט צו אנטפאנגן די גרושי רוא אין יענר
וועלט צו זיצין אין גן עדן בייא זעלכי דיא דיך האבן
גיערט אונ׳ גיהייליגט אונ׳ האבן גיהאלטן דען שבת
איט גרושן עהרן אונ׳ היליקייט אונ׳ לאז דען שבת
איין פאר שפרעכר זיין אלז ער איז גוועזן פאר אדם
הראשון אונ׳ האט אין דער ציט פון דען גענבן טוט
הער פון דער אעלט איך בין פר זיכרט אן דייני
זיכרהייט דז דוא האשט פר זיכרט דיין קינדר ישראל
דיא דא רואן אונ׳ זענפטיגן אונ׳ ערין דיין היילגן טאג
דאז דוא אין ווילשט געבן דיא גאערק פון יעקב אונזר
פאטר און לאל אונ׳ און אאס אויף דיזר וועלט אונ׳ אויף
יענר וועלט זאלכש בין איך גיוויש דאז דוא ווערשט
דיין ווארט האלטן אונ׳ ניט פר ענדרן דען דוא בישט
גרעכט אין אל דיין ווערק עש זאל זיין בוויליגט דיא
שפראך פון איינם אויל אונ׳ דיא גדאנקן איינש הערצין
צו פאר דיר גאט איין בשעפר אונ׳ איין דר לייזר:

דיא תחינה זאגט אן אי אן חלה נעאט איט גרושר
כוונה:

גילובט זייא דוא גאט אונזר גאט אונזר
עלטרן דוא האשט גהייליגט דיין פאלק
ישראל אער אז אל דיא פעלקר אויף ערדן האשט אינן
גבאטן דיין גבאט אונ׳ האשט גבאטן ווען איר קנעטן
איין טייג אונזרש ברוט צו אב שיידן דער פון איין טייל
צו דיר גאט אלאעכטיגר אונ׳ האשט אונז ביפולן צו
געבן דען (כהן) דר דא איז ריין פון אלר און רייניקייט
דאז דוא האשט אב גשיידן איין טייל פון ערדן אונ׳
האשט בשאפן דער פון דען אענשין אונ׳ האשט אין
געבן איין זין אין רייני אונ׳ שטאט דש ריין איז וואז דר
כהן גדול דאוין טוט דא איז קיין און רייניקייט נן
זיין

אונ׳ די פינשטערניס פֿון נאכט אונ׳ די גרושי נאכט פֿון דען קליינן נאכט דורך זאלבי אונטר טייד קומן אן דען טאג אז הייט עטליכי טראכדיגי ווייבר ווערדן גיזעדיגט אונ׳ איין טייל קינדר ווערדן בינומן אודר צו גישטערענגניש דיא העלז צום טוט דא קום איך מייד טאכטר דיינר מייד מיט גיבונקטן קאפף צו דער ערדן צו פֿר נעמן דיין הייליקייט אונ׳ איך ביט דיך אום גרוש דייני גנאד אונ׳ בארם הערציקייט דש דו ווילשט דיך דער בארמן איבר מיך אונ׳ איבר מייני קינדר אונ׳ איבר אלי די ווייבר אונ׳ קינדר אונטר דיינם פֿאלק ישראל די זיך פֿערכטן פֿר גישטערענגניס דיינס גיריכטש גאט אלמעכטיגר לאז קיין ביז קומן אויף מיך אונ׳ אויף מייני קינדר אונ׳ אויף אלי קינדר ישראל אונ׳ בישירם אונז פֿאר בייזי צופֿט דיא דא גינן אז הייט צו דען טאג אונ׳ אוב זי וועלטן בישעדיגן אונז זא דעק דייני פֿליגל איבר אונז אונ׳ בישירם אונ׳ ביוואר אונ׳ בישיץ אונז דען איין בשיצר בישטו צו אלי די זיך בשיצן אן דיך אז דר פסוק שפריכט ער דך ליזט גאט זייני קנעכט אונ׳ ניט זיא ווערן פֿר ווישט אלי די זיך בשיצן אן אים עש זאל זיין ביוויליגט די שפראך פֿון מיינם מויל אונ׳ דיא גידאנקן מיינש הערצן צו פֿאר דיר גאט מיין בישעפֿר אונ׳ מיין דער ליזר אמן :

דיא תחינה זאגט מאן אם דאנרשטאג מיט גרושר כוונה :

עש זאל זיין ביוויליגט צו פֿר דיר גאט אונזר גאט גאט אונזר עלטרן אונזר בישעפֿר די גאנצי וועלט פֿון אן פֿאנג די וועלט מיט ווארהייט דיינר הייליקייט מיט דיינם ווילן אונ׳ ווילן דייני פֿארכטר אונ׳ ווילן דיין גיזינד ישראל דו בישט גיוועזן אלין אונ׳ קיינר מער אונ׳ צו אביגקייט ווערשטו זיין אלין אונ׳ איינציג אייניגליך אונ׳ קיינר אן דיך ווערט רעגירן די וועלט אונ׳ יעני וועלט הייט אן דען טאג הער פֿון דער גאנצן וועלט האשטו גיווירדיגט דיך אונ׳ האשט בשאפֿן אלז דש דא לעבט אונטר דען הימל פֿיך אונ׳ ווילדי טיר ווירם אלז וואש דא מידאן אונ׳ פֿיגל אונ׳ פֿיש אונ׳ האשט גיבענטשט זי דש זי זיך מערין אין דער וועלט אונ׳ זאלן זיך גינערן אונ׳ זי זאלן זיין צו היולף אונ׳ צו נוצר זאכן דיינר בשעפֿנים אונ׳ צו כון צו אלז דען די דיר דינן מיט גאנצן הערצן אונ׳ לערנן דיין תורה אונ׳ האלטן דיין גיבאט אונ׳ הייט זעלטשטו דיך מיט דיינם הייליגן נאמן אן דש גיריכט צו ריכטן מיט גירעכטיקייט די גירעכטן אונ׳ די אום גירעכטן דא קום איך מייד טאכטר דיינר מייד מיט גרושר דעמוטיקייט פֿר דיר דיינר הייליקייט דש דו מיר גיבשט מיין ערליכי נארונג אונ׳ צו גינערן מיט גרוסן זעלבשטיקייט אונ׳ צו גיניסן פֿון דיינר בשעפֿנים מיט גוטש אונ׳ בישיץ מיך אונ׳ מיין מאן אונ׳ קינדר אונ׳ אל דיא זיך פֿר זיכרן אן דיך אונ׳ גיב מיר גזונדי בריישט אלי לייט צו ערנערן מייני קליינע קינדר אונ׳ דש קיין לייד מער זאלן אידר פֿארן אן מיינר מילך אונ׳ אל דיא ווייבר אונטר ישראל דיא דא זייגן אירי קינדר צו דר ציהן זיא דש זיא זאלן דינן דיינם הייליגן נאמן אונ׳ דז זי זיך זאלן פֿערכטן פֿר דיר אונ׳ זאלן ליב האבן דיך אונ׳ מאך מיך אונ׳ מיינן מאן אונ׳ מייני קינדר אלי לייט גירעכט אין אירן זאכן ווען דוא זיא ברענגשט פֿאר דיין גיריכט אונ׳ אל די איבל רידן אויף זיא פֿר שטאפף אירי מיילר אונ׳ פֿאר שטער אירי ריד אונ׳ טוא אנטפאנגן אל דיא דא גוטש רידן פֿאר דיר אויף זיא אונ׳ אויף מיך פֿאר דיינם גריכט אונ׳ אל די ראטן אונ׳ גידענקן אויף אונז ביז פֿר שטער אירן ראט אונ׳ פֿאר דערב אירי גידאנקן עש זאל זיין ביוויליגט די שפראך פֿון מיינם מויל אונ׳ די גידאנקן מיינש הערצן צו פֿר דיר גאט מיין בישעפֿר אונ׳ מיין דער ליזר :

דיא תחינה זאגט מאן אם פֿרייטאג מיט גרושר כוונה :

עש זאל זיין ביוויליגט פֿר דיר גאט אונזר גאט אונזר עלטרן אונ׳ מיר בישעפֿר די גאנצי וועלט פֿון אן פֿאנג די וועלט מיט ווארט דיינר הייליקייט מיט דיינם ווילן אונ׳ ווילן דייני פֿארכטר אונ׳ ווילן דיין גזינד ישראל דוא בישט גיוועזן אלין אונ׳ קיינר מער אונ׳ צו אביגקייט ווערשטו זיין אלין אונ׳ איינציג אייניגליך אונ׳ קיינר אן דיך ווערט רעגירן די וועלט אונ׳ יעני וועלט הייגט אן דען טאג איז אויף גאנגן דיא גידאנקן דיינר הייליקייט צו בישאפֿן דען מענשן צו רעגירן אלי קרעטיאר פֿון אונטר דעם הימל אויף דר ערדן אונ׳ די וואסר אונ׳ צו גניסן אלי דיין בשעפֿנים דאש דוא האשט בישאפֿן פֿון וועגן דען מענשן אויף דער ערדן דאש ער זאל זיין צו אור לייט אין היינם דינשט צו לובן אונ׳ צו עהרין דיינן הייליגן נאמן אונ׳ צו דר צילן דייני וואונדר אונ׳ צייכן אונ׳ וואונדרליכי בישעפֿנים דיינר האנד ווייא עש איז אליש בישאפֿן רעכט פֿערטיג מיט דר מאס אונ׳ מיט דר צאל דש ניקס איז אזו קליין נאך אזו גרוש עש קומט אליש צו נוצן דען מענשן דו האשט אין בישאפֿן אויז דר ערדן אונ׳ האשט אים איין גבלאזן איין אוטם איין לעבנדיגן אין זיינע נאז לעבן מיט גרושר גינאד אונ׳ בארם הערציקייט דאש דוא האשט אים געבן דיא ריד אויז צו שפרעכן צו לובן דיין הייליגן נאמן זעלבי לוב פֿון דען מענשן זיין דיר אן גינעם מער אלש פֿון אלן ענגילן אין הימל אויז אורזאך דז אים איז ערלאבט צו טון גוטש אודר ביז נאך נטוער זיינר ארט אונ׳ זין אונ׳ אין זיין פֿר נופֿט. אונ׳ האשט דען מענשן מיט גטיילט פֿון גישטאלט דיינר הייליקייט אונ׳ האשט אים גבאטן דז ער די וועלט זאל מערין אונ׳ די ערד דער פֿילן אונ׳ האשט בשאפֿן דז גן עדן דש ער זאל זיין לון פֿון זיין גוטי וערק אנטפֿאנגן צו אביקייט אונ׳ האשט בשאפֿן

דעם גרושן זויטרין ליכט אול צו אנטפנגן דיא גרושי זענפטיגונג פון שיין דיינש ליכט דר הייליג שכינה אול דאז אונז וויסן די גרושי ווירדיקייט פון הייליקייט דיינן הייליגן נאמן אין דיינם ליכט איר וועלן זעהן ליכט אז דר פסוק שפריכט איט דיר איז אורשפרונג דעש איביג לעבן אין דיינם ליכט איר וועלן זעהן ליכט עש זאל זיין בוואלגט דיא שפראך פון איינם אויל אול דיא גידאנקן איינש הערצן צו פאר דיר גאט איין בישעפר אול איין דער לייזר:

דיא תחינה זאגט אן אם אנטאג איט גרושר כוונה:

עש זאל זיין בוואליגט צו פר דיר גאט אונזר גאט אונזר עלטרן אונזר בישעפר די גאנצי וועלט פון אן פאנג די וועלט איט ווארט דיינר הייליקייט איט דיינם ווילן אול ווילן דייני פארכטר אול ווילן דיין גיזינד ישראל דו בישט גיוועזן אליין אול קיינר אער אול צו איביגקייט ווערשטו זיין אליין אול אייניג אייניקליך אול קיינר און דיך צו רעגנירן די וועלט אול יעני וועלט היינט אן דען טאג האשטו גישטערקט דיא היאל איט אן טרייאן דיינר הייליקייט אול האשט אונטר שיידן צווישן די וואשר פון אובן אול די וואשר פון אונטן אול האשט בירייט איין שטול צו זיצן דרויף דייני עהר אול דרויף צו ריכטן איט גירעכטיקייט דיינש גיריכט אן דען טאג די גירעכטן אול און גירעכטן דרום האשטו הייט בישאפן דש גיהנם צו שטראפן דיא זינדיגר די זיך ניט פערכטן פאר דיינם גרים צארן דרום הער אז דער וועלט איך שפרייט אויף אייני טענר צו פאר דיר אול בוק איך אול נייג איך פאר דיר איט גאנצן הערצן דש דוא זאלשט בהיטן איך אול אלי די אייגן פאר דען גיהנם אול פר דיינם שטרענגן גיריכט אול ברענג אונז ניט צום גיריכט: אול בהיט אונז פאר וואשר אול פאר פייאר אול פר אלין אונגיהייער אול פר אלי בייזי גישיכטנים בייזי ווינד בליך אול דונדר. שלעק עש זייא דער הייכן אודר אויף דר גאסן אים שלאף אודר וואכטיג אול פאר אלי דער שרעקנים רוישן די גרושן וואשר אודר שטוראודש אער אודר פלימונג וואשר פון אונטן אודר פון אובן אול פר אלי בייזי ביגעגנים וואו איר גינן אודר שטינן אול דש איר זאלן דינן דיר איט פריידן אול אויף רייכטיג אן דיין הייליגן נאמן עש זאל זיין בוואליגט דיא שפראך פון איינם אויל אול דיא גידאנקן איינש הערצן צו פאר דיר גאט איין בישעפר אול איין דער לייזר:

דיא תחינה זגט אן אם דינשטאג איט גרושר כוונה:

עש זאל זיין בוואליגט פאר דיר גאט אונזר גאט אונזר עלטרן אויר בישעפר די גאנצי וועלט פון אן פאנג דר וועלט איט ווא־ט דיינר הייליקייט איט דיינם ווילן אול דיין פאנכטר אול ווילן גיזינד ישראל דו בישט אליין אול קיינר אער אויך ווירשטו זיין צו איביגקייט אייניג אול קיינר און דיך צו רעגנירן דיא וועלט אול יעני וועלט הייט דען טאג דא האשט אן בירייט צו דיינם בישעפנים אור קרויטייער איר שפייז גראז אול קרייט אול אופס אלי בידערפנים דער בישעפניט אול אנטפלעקט דיא ערד פון צווישן די וואשר צו גין אול צו וואנן דרויף אז דיין בישעפנים אול צו וואקסין דרויף אלי בידערפנים דיינר בישעפניט איט גרושר גינאד אול בראהרליקייט איטליכש אין זונדרהייט אול איטליכש אין זיינר פורם זונדרליך אול גילירט אול איטליכש אין זיינר נטואר וויא גרוש זיין דייני וואונדר עש איז ניט דיין גלייכן אלזו איין איינשטר אויף היאל נאך אויף ערדן גילובט זייא דיין נאאן צו איביג אול צו איביג איך אייד טאכטר דיינר אייד איך קום איט גיבוקטן לייב אול איט צו בראכן גיאיט אונטר טעניג צו פור שטול דיין גיערטר אול איך ביט אז איין מראר פר דר טיר דעש רייכן דש דוא איך אול איינן אאן אול אייני קינדר אול איין הויז גיזינד זאלשטו געבן צו אור לייט איט רעכטר אאס אונזרי שפייז ערליך און שאנד אול פון דיינר אילדן האנד אול ניט פון הענד דיא לייט אול גיב אונז איין וואונונג אין ערליכי אונקריג אול און (השגת גבול) דש איר קיינם זאלן קיין גידראנג טון אול קיינר זאל אונז דריגגן אול גיב אונזרי הייזר נאהנד בייא דר שול אול ניט וויט פון דאט (בית המדרש) דא איט איך אול איין אאן אול אייני קינדר קענן באלד קואן צו דיין הייליגן נאאן דש גלייכן אויף דעם וועג דש אונז ניאאנד זאל פר איידן פון צו רידן ריד איט גאנצן הערצן אול און אלי הינטר לישט עש זאל זיין בוואליגט דיא שפראך פון איינם אויל אול גידנקן איינש הערצן צו פאר גאט איין בישעפר אול איין דער לייזר:

דיא תחינה זגט אן אם איטוואך איט גרושר כוונה:

עש זאל זיין בוואליגט צו פור דיר גאט אונזר גאט גאט אונזר עלטרן אונזר בישעפר די גאנצי וועלט פון אן פאנג די וועלט איט ווארט דיינר הייליקייט איט דיינם ווילן אול ווילן דייני פארכטר אול ווילן דיין גיזינד ישראל דו בישט גיוועזן אליין אול קיינר אער אול צו איביגקייט ווערשטו זיין אליין אול אייניג אייניגליך אול קיינר און דיך ווערט רעגנירן די וועלט אול יעני וועלט הייט אן דען טאג דו ווערשט גהייליגט אול גיאייניגט אול גילובט אונטר דיינה בישעפנים דו האשט גישטעלט דיא זון אול לבנה אול שטערין איטליכש אין זייני שטעל דש זיין פאלק ישראל ווערן ליגן דר פון דיא טעג אול יאר אול צו רעכנן דיא ימים טובים אול ראשי חדשים אול תקופות אול אלי גשיכטנים דאש היאלש לייכן אול אויך צו לייכטן בייא טאג אול בייא נאכט אול צו שיידן די נאכט פון טאג

אול

ווייזן צום גוטן אונ' דאש איר ניט זאלן זיין טרעג אין
דיין דינשט אונ' דער יצר הרע זאל אונז ניט איבר זיגן
פון אך שטין פריא צו לובן דיין הייליגן נאמן אונ' דאנקן
איס דאש גוטש דש דוא האשט גידאכט דיינר אייד
צו אזיר לייט אונ' לאז אונז זכה זיין צו זיצן אזי לייט בייא
גוטי פרומי לייט די גאטש פארכטיג זיין אין דיין
דינשט אונ' אך איבר זיגן איין גוטן גידאנקן די בייזי
גידאנקן אונ' גיב דען בייז גידאנקן קיין שטאט נאך
אמצט צו גיוועלטיגן איבר איך אונ' לאז איין פיס גין צו
גוטן אונ' איין הענד צו טון גוטש אונ' איין אורן צו הערן
דברי תורה אונ' שטראף אונ' לוב דיינש נאמן אונ' אונטר
וויזונג אונ' ציאליכי ריד קיין שאנד אלז ווש לייט רידן די
תורה לערנן אונ' הלטן דיין גיבאט אונ' זיין אויגן צו
זעהן אלז גוטש אונ' צו זעהן דיין אונדרליכי זאכן דיין
בישעפנים זאלן אייני גלידר אונ' איין אדרן זי זאלין לובן
דיין הייליגן נאמן אונ' קיין בייז צו גידענקן אונ' גיב איר
אין ריין הערץ אונ' איין פריש ניט פר צאגט צו דינן
דיר איט גאנצן הערצן אונ' ניט איט פאלשקייט ניט
איט שלקהייט אונ' צו טון דיין גיבאט איט פרייד אונ'
שטערק איך דאש איך איין קינדר קאן דער ציהן אונ'
גיווינן רייכטליך אונ' ציכטיג דאש זיא זיך זאלן פערכטן
פאר דיין נאמן אונ' פאר דיין צארן צו טון דיין גיבאט
איט פליס אונ' צו לובן אונ' צו היילגן אונ' צו עהרן אלי
לייט דיין הייליגן נאמן אונ' דאש איין גיזינד זאלן איר
רעכט טון איט ווארהייט אונ' בכשרות און אלי
בטריגנוס אודר פר העלונג אודר לייקנונג אונ' דאש
זי ניט איטש לייכן אונ' קיין טריפות אודר חילול השם
אודר חילול שבת אודר חילול יום טוב זאל פון זיא קואן
אונ' אלז אירי ווערק זאל זיין לשם שמים אונ' ווען איך
איך ליג אין איין בעט בהיט איך פר בייזי גידאנקן אונ'
בייזי גיטיכטנוס אונ' דאש איך זאל בצניעות ליגן עש
זייא איט איין לייב אודר איט איין הערצן דאש איך
ניט זאל ווערן אויך גידעקט פאר דיר דיינש הייליגן
נאמן דען דיא וועלט איז אל דיין אונ' לאז קיין שאנד קואן
אויף איך אונ' אויף איין מאן אונ' קינדר אונ' איין הויז
גיזינד עש זייא דורך אונז זעלברט אודר דורך אנדרי
לייט זייא יהודים אודר ערלים אונ' בילזאינג איין גיזיכט
אז נייט אונטר זיך צו זעהן אונ' ניט צו זעהן אויף דיא
לייט דיא בייז טון אודר צו להכעים דיין נאמן אודר דען
לייטן נייארט זעהן אויף דיא לייט דיא אז לייט גוטש
טון אונ' דינן איט גאנצים הערצן דיין נאמן אונ' פערכטן
זיך פאר דיר אונ' גיב אונז קראפט דש איר זיך ניט לאזן
אן ריילן דיא בייזי גידאנקן אודר בייזי לייט צו זעהן אויף
גרושי רייכטום אונ' אויף דיא גרושי הייזר בויאן אונ'
שיני קליידר אמבן אונ' גיב אונז אונזר בידערפנים פון
דיינר האנד די איילדא אונ' לאז אונז די לייט ניט צו טיילן

ווערן איט קיינר זאך אונ' בהיעפט אונז צו גוטי לייט
אונ' דש איר אונזר קינדר אויז געבן איט גרושן ערין
צו פרומי לייט דיא זיך פערכטן פאר דיר איט גרושר
ליבשאפט אונ' טון דיין גיבעט אונ' האבן איר נארונג
ערליך פון ארבייט איר אייגני הענד אונ' לאז אונז גניסן
זכות אבות אברהם אונ' יצחק אונ' יעקב אונ' משה אונ'
אהרן דוד אונ' שלאה שרה רבקה רחל לאה חנה אביגיל
אויך אנדרן צדיקים וצדקניות חסידים וחסידות אונ'
לאז אונז דר לעבן דאש דוא ווערשט בויאן דאש בית
המקדש אונ' דז איר ווידר זאלן ברענגן קרבנות אונ' זאלן
ווידר אויף גין דרייא מאל אין יאר קען ירושלים אין דיא
הייליג שטאט דיא דוא האשט אויז דר וועלט צו זעהן
דיא גרוש פריינדשאפט אונ' ליבשאפט די דוא האשט
צו דיין פאלק ישראל גאט אלמעכטיגר גאט דער הער
איין גיבעט אונ' ענטפר איר צו אויר לייט אונ' רייניג
איין הערץ צו ליב האבן דיך אונ' צו פערכטן דיך אונ'
שיק אונז אליהו הנביא אונ' לאז אונז בעטן ברוט זאגן
דז דוא שיקשט דיין הייליגן משיח אונ' הייל איין לייב
אונ' איין זיל אין הייליגנג אין גאנצי אונ' לייט זעליג איך
אונ' גיב איר זין אונ' ווייז ווייזהייט אונ' קלוגהייט צו
ווישן דיין הייליגן נאמן הער פון דער וועלט אלז דוא
האשט אנטפאנגן אלי גיבעט די דיך האבן אן גרופין
אין אירי נוט איט גאנצן הערצן אלזו אנטפאנג גיבעט
דיינר טאכטר דיינר אייד דוא בישט דר אנפאנגט אלי
גיבעט פון קינדר ישראל גלובט ביזט דו דא אנטפאנגשט
דיא גיבעט היינט ביז איביג צו איביקייט אמן:

די תחינה זאגט אן אן זונטאג איט גרושר כוונה:

עש זאל זיין ביווילגט פאר דיר גאט אונזר גאט
גאט אונזר עלטרן אזיר בישעפר דיא גאנצי
וועלט פון אן פאנג דר וועלט איט ווארט דיינר הייליקייט
איט דיינם ווילן אונ' דיין פארכטר אונ' ווילן גיזינד ישראל
דוא בישט אליין אונ' קיינר אער אויך ווירשטו זיין צו
איביקייט אייניג אונ' קיינר און דיך צו רעגנירן דיא
וועלט אונ' יעני וועלט הייט דען טאג האשטו בישאפן
דיא וועלט פון ליטרקייט דיא שכינה דש גוט גרוש
ליכט דש אלי אויף דר וועלט זאלן דאש ליכט גניסן דיא
אין הימל אונ' אויף דער ערדן אזו האשטו גיזעהן איט
גרושר פאר נונפט אונ' קלוגהייט זין אונ' ווין דש דיא
בישעפנים ניט איז ווירדיג צו ברויכן אודר צו גניסן
זעלבש לייכטונג הייליקייט אונ' ווירדיקייט האשטו דר
פון אב גישיידן אונ' אויף גיהובן אין דיין ביהעלטנים
אויף יעני וועלט צו גיניסן פון דעם גוטן ליכט זעלכי
דיא דיר דינן איט ליבשאפט איט גאנצם הערצן אונ'
זיך פערכטן פר דיינם הייליגן נאמן זעלבש ליכט הער
פון אונזר וועלט לאז איך אונ' אל די אייניגי זכה זיין דז איר
זיך זאלן דר זעהן אין דען גן עדן איט אנדרי צדיקות אין
דעם

אין גרוסר רייני קייט אול הייליקייט גוטי גידאנקן דר
דא איז גיוועזן גיהייליגט אול אויז דר וועלט אער אז אלי
די קינדר ישראל צו דינן דיר אולצו פר געבן די איסטאט
דייני קינדר ישראל דיא דא האבן ריינונג דרויף אול
בקענן אירי זינד אול איין טייל פון דען אופפר איז פר
ברענט גיווארן אל צו אאל איין טייל האט אן דער פון
געסן דיא דעמפפונג איז אויך גאנגן גיש אאק אול
זענפטיגונג דיינר הייליקייט אול אילונד אויך דענטאג
דער זינד אונזר עלטרן אולאונזרי זינד איז פר שטערט
ווארן דש הייליג הויז דיא רוא דיינר הייליקייט דיין
(שכינה) אול איר הבן קיין (כהן) אולקיין אופפר נאך
פריזאפט דעמפפונג אול קיין לוים דיא דא זינגן אויף
דען (קרבנות) דש הייליג גיזאנג איט הארפפן לויטן
אורגלן אולאלער לייא זאטן שפיל צו ערן דיין הייליגן נאאן
אול איר האבן קיין (בית המקדש) אול קיין (שלחן)
אול קיין (מנורה) אול קיין (ארון) אול קיין (כפורת)
אול שטאט דיינר הייליקייט (ירושלים) איז צו פירט
אול צו שטוסן אול וואונן דרינן פעלקר דיא דיך דר צירנן
אול פליישן זיך צו איבר טרעטן דיין ווילן אול דיין
גיליבטש פאלק ישראל זיין פר טריבן אונטר דיא פעלקר
אול ליידן דש ביטר שווערי (גלות) דארויף ריכן אונזרי
אויגן בעך וואסר טאג אול נאכט און אויף הערונג אול
אן גדענקן דען בערג (ציון) דיין שטאט דאש דיין נאאן
איז גרופן אויף זיא אול דיין (שכינה) האט גרואש
לויטן זיא אול האשט זי דאריכן אנטפנגן אלי גבעט די
דיך הבן אן גירופן אויז דר טיפניש אירש הערצן איט
גאנצהייט אול איט ביטרונג אול האבן זיך פר זיכרט
אן דיינר בארם הערציקייט אול גנאד נאך ווארט דיא
דו האשט פר טרישט דיינש קנעכט דען ווארהאפטיגן
אן משה רבינו ע"ה: אן הער אלר דר וועלט אויף דיא
צייט האבן איר ניקט אער אז די ריד אול בישיידנייש
דר לעפצן זאל זיין אז איין ניפציכן גישמאק אז דו האשט
פער זיכרט אברהם אונזרן אלטן פאטר דא ער האט
זיינן זון (יצחק) וועלן צום אופפר ברענגן דא האשטו
פר שניטן איט אין איין זיכרהייט אול גישווארן צו
געבן צו זיינם זאאן דאש הייליג לאנד אול ווילשט דיין
נאאן לאזן רואן צווישן אונז אול ווילשט פר געבן איטי זינד
אול איסטוט זוא זיא ווערן ביקענן אירי זינד אול הייאן
הרויך האבן אול ווערן ברענגן אופפר אול בריזאנד צו
ווילשטו ביווילגן זיא אול זאלן דיר זיין איין פאלק איין
גיליבטש דא פיל איין גרוש דער שרעקנש אול אנגשט
ואר אויף דען הייליגן אאן האער זאך די פר שטערונג
ירושלים אול דאש (בית המקדש) דא האשטו אין
גיטרייסט ווען זיא טון ווערן זיין זנד אירש פיינדש
דאש דוא זי ניט ווילשט פר שאעהן אודר פר דערבן
אויך האשטו לאזן זאגן דורך דען (נביא) ווען דיין קינדר

גדענקן אירי זינד אול האבן רייאן דרויף דש זי ביזייאן
איט אירן לעפצן דען ווילשטו פר געבן אול פר צייאן
אול ווילשט זיא ווידר בויאן ירושלים אול דש (בית
המקדש) צו רואן דרינן דיין הייליגן נאאן דו שטיא איך
ארמי פרויאהייט פר דיר דיין הייליגן נאאן אול ביקען
איין זינד אול האב גרושי חרטה דרויף אול וויל ניאר
טון איך ביט דיך אז איין פאטר אול קיניג זייא איר
איין זינד מוחל וסולח איין מחילה אול סליחה צו איביג
אול אז איך ניט אנטגעלטן איין נארהייט אול איסטוט
אול ביוויליג איין ריד אול בישיידנוס איינר לעפצן אול
זייא איר ביהילפיג דש איך ניט שטרויכל אין איין רידן
אול דער בארם דיך איבר איך אול איבר איין אאן אול
איבר אייני קינדר אול איבר אל איין הויז גיזינד אול
איבר אל דיא זיך אן איר ביהעפטן אול איבר אל דיא
קינדר ישראל דיא זיך פערלסן פר דיר אול ביגליק אונז
אין אלי וועג אול שטעג אול זייא אונז ביהילפיג אין אל
אונזרי זאכן אול ביטערם אונז פאר בייזי לייט דיא אונז
רעכט ביגערן צו טון אול דיא אן ריילן דיא לייט צו טון
איבל אול פר די לייט דיא שאלקהאפטיג אול ביטריגר
אול דיא דא רידן איט דען אויל אול דאש הערץ איז
ווייט דער פון אול זיא ביגערן דיא לייט צו פר דערבן
אול זאגן אלי לייט בייזי שמועות אול טרייבן רכילות
אול טווערין פאלש אול שעלטין אול פלוכן אול זאלן אויף
דר גאסן אול רידן (דברים בטלים) אול רידן פון דען
לייטן אול גירן ניאנט קיין גוטש אול ניידן אול האסן
אידר אן אול האבן אין אירן זין קיין שאנד אול האבן
שטארקי אן גיזיכט הער פון אל דער וועלט לאז איך
אול אל דיא אייני קיין גיזעלשאפט איט זיא האבן נאך
קיין טייל אויף דער וועלט נאך אויף יענר וועלט אול
ביהיט אונז פאר אלן בייזן גשיכטניש דיא דא קואן אין
דיא וועלט און לייטיגר טוט אול גיפענקניש אול הונגר
אול דורשט אול קריג אול פאר דערבונג גזירות רעות
אול לאז אונז אין קיינר לייא ווערן פר אכט אול לאז אונז
ניט ווערן פאר שעאט פר דיר אויך ניט פר דען לייטן
אול לאז ניט גיוועלטיגן אן אונז דען (יצר הרע) אול
ביהעפט אן אונז דען (יצר טוב) איז וואש ביז בשערט
אויך די לייט דא פאר בארג אונז אין דיין שאטן אונטר
פעטיך דיינר פליגל אול גיב אונז קראפט צו דינן דיר
אול צו האלטן דיין גיבאט די אונז גיבאטן זיין אין דיינר
הייליגר (תורה) אולדאש איר זאלן קענן אויף נעאן
שטראף פון אלי די אונז שטראפן אול ווייזן אונז גוטש
צו טון אין דינסט דיין הייליגן נאאן אול איר זאלן ניט
ווידר שפעניגן אודר רידן ווידר זי אודר אן טרייאן אול
ניט צו פאר שעאן זיא נייארט צו אנטפנגן אונז צו אן
נעאן פון איין איטליכם דעך דיא ווארהייט זאגט אול
זאלן ניט זיין אין אונזריכן אויגן שפל אל דיא אונז אונטר

וואגן פון פורכט דיינט נאמן אונ' אזי וואונונג אובן אונ'
אונטן אויף ערדן גרונד אונ' גרובן אונ' ווישט נייא זיא דר
שיטלן זיך אונ' ציטרן אונ' פורכטן זיך פאר דיינן הייליגן
נאמן דש גן עדן אונ' אל דיא זעליגן דיא דרינן זיין זיא
לובן דיין נאמן אונ' אל דיא דא אין זיך הבן איין לעבנדיגן
אטום פון לוויטן אין איט ליפליכקייט זי געבן לוב צו דיין
הייליגן נאמן אונ' דיא בערג שפרינגן אז דיא ווידר אונ'
די היך אלז די יונגי שאף פר דיין הייליגן נאמן אזו אך
איך אייד טאכטר דיינר אייד בין ווארדן בישאפן פון
ערד אונ' אוז ווידר צו דר ערד אונ' בין אייטל אש אונ' ערד
אונ' אייטל בלוט אונ' פלייש אונ' פול ווירם אז איין שאטן
אן דער וואנד דר באלד פר גיט אונ' אז איין גראז דש
באלד פר פאלבט איט גרוסן דר שרעקניס אונ' ציטרניס
איך קום פאר דיין הייליגן נאמן איט גיבוקטן לייב
אונ' איט גרוסן אונטר טעניקייט אונ' דעמוטיקייט צו
אכפרן דיינן הייליגן נאמן אונ' צו ביטן פר דיר אז איין
ארמר אויף דער טיר דש רייכן גאט איין גאט זייא
ביוועליגט אונ' דער הער איך איט דער בארמונג דייני
גרושי אונ' ענטפר איר אונ' לייט זעליג איך אונ' אויף ריכט
איך אונ' דר נער איך אונ' בענטש איך אונ' שרייב איך אן
אין דז בוך דא אן אן שרייבט צום איביגן לעבן אלי צדיקים
אונ' צדיקות אונ' אל דיא זיך פערכטן פר דיר איט
ליבשאפט אונ' גיב איר איינטייל אין דיזר וועלט אונ' אין
יענר וועלט אונ' גיב איר דיין גוטיקייט אונ' פון דיינר
בענטשונג אונ' פון דייגר דער נערונג גאט אלאעכטיגר
ביגליק איך אין אל אייני וועג אונ' אייני שטעג אונ' אין אל
אייני ווערק אייני טעניך עפן צו איר דייני טאר פון דר
בארמונג צום איביג לעבן אונ' עפין איר דש טאר פון
פר געבונג דר איסטאאט אונ' דש טאר דר קלוגהייט
אונ' פאר שטאנד אונ' פר נופט אונ' עפין איר דש טאר
פון נערונג אונ' גיב איר קראפט אונ' אאכט אונ' איין גוט
הערץ אונ' איין גוטי גידאנקן דש איך זאל האבן רייאן
אויף איין זינד אונ' צו טון תשובה איין גאנצי צו פר דיר
אונ' דאש איך דיא בייזי גידאנקן ניאר זאלן אן רייצן צו
טון בייז אונ' גרייך איר דיין רעכטי האנד אונ' אנטפאנג
איך איט גאנצהייט ליוויטן דען אנדרי לייט די זיך קערן
צו דיר איט גאנצם הערצן אונ' פיר איך אין אלי אייני
וועג אויף גריכט אונ' שטערק איך אייני גיביין דאש
איך קאן שטין צו פר דיר אונ' פארכטום דיינט נאמן צו
דינן דיר איט גאנצם הערצן איט אל אייני גלידר די דו
האשט בישאפן אן איר לוויא הונדרט אונ' לוויא אונ'
פופציג דוא האשט געבן אונ' גיבאטן אצות צו טון דיין
קינדר ישראל לוויא הונדרט אונ' אכט אונ' פירציק אזו
פיל אז די אאנן האבן גלידר אין אירן לייב אונ' האשט
פר זיכרט ווען זיא וועלן טון אונ' האלטן דיא גיבאט דא
וואלשטו זיא געבן דש ליכט דאש דא איז ביהאלטן דען

צדיקים אונ' צדיקות אויף יענר וועלט דא דיא האשט
גאערט אויך אונז ווייבר פיר גלידר דו האשט אונז אויך
געבן פיר אצות אונז ליכט צו אן צינדן צום הייליגן שבת
צו ערהן אונ' צו רייניגן זיך פון אב אונזר אונרייניקייט
אונ' אב צו שיידן חלה פון טייג אונזרש גיבעק אונ' דש
איר זיין שולדיג צו דינן אונזרי אאנן אויך האשטו גיגעבן
אין אינן לייב דרייא הונדרט פינף אונ' זעכציק אדרן אלזו
פיל אז דוא האשט געבן דיין קינדר ישראל גיבאט
וועלכי זיא ניט זאלן טון דארום גאט איין גאט גיב איר
דאש איך קיין בייז אדר זאל אין איינם לייב הבן דען
נייארט צו אלזיר לייט רידן אונ' צו טון אייטל גוטש צו פר
דיר אונ' דש איר קיין בייז זאל אויז איינם אונד גיהן צו פר
טוועכן די הייליגי ריד די דוא גאט יתברך זעלברט
האשט געבן דעם אענטשן איך ביט דיך גאט איין גאט
גיב איר איין גוטן אאך דער זאל אלי צייט איין פר
שפרעכר זיין אונ' זאל רידן פר איך פר דעם גיריכט
דיינר גירעכטיקייט ווען דוא ריכטשט די לעבנדיגן אונ'
די טוטן אונ' פר שטום פון דיר אב אז דיא דא רידן בייז
אונ' און רעכט אויף איך אונ' ניט אנטפאנג אירי ריד אונ'
זינד די אין אב גרונד דש אער דש זיא ניט זאלן ווערן
גידאכט אונ' ניאר אער פאר דיין הייליקייט ווערן
גיבראכט אונ' אלזו איין טון אויך דר וועלט לאז דיר אין
דיין אויגן וואל גיפאלן אונ' ליג אלז אויז צו גוטן אונ' איבר
פאר אל אייני זינד פון צו פר דיר אונ' קער דיין אויגן הין
וועק פון צו זעהן איין בייז אונ' ווען איך איין אייניג גוטש
טוא דא לאז עש שטעהן גין פאר דיינן אויגן אונ' לאז דיר
וואל גיפאלן אונ' אנטפאנג עש ליבליך אונ' פריינדליך
אלז עש העטן גיטאן דיא גרושן צדיקים אונ' חסידים
צדיקות אונ' חסידות אונ' אלי די זעליגן די דא האבן
אירן לייב גיגעבן צו טיטן פון וועגן דיין הייליגן נאמן
אונ' לאז איין גיבעט אויף גין צו פאר דיר און אלי פאר
הינדרניס אונ' אן שטום עש זייא פון בייזי לייטן אודר
שדים אודר רוחות רעות דיא הינדרן די תפילות די
דא אויף גין פאר דיר דיינר הייליקייט אונ' אאך איר
איין לאך אונטר דייניך הייליגן שטול אז דוא האשט
גיאאכט אנשה האלך איין לאך אונטר דיין גיערטן
שטול אונ' האשט אנטפאנגן זייני גיבעט אונ' דו הושט
אים פר געבן זייני גרושי זינד אונ' האשט אים איבר
זעהן זיין גרושן אוט וויל דא ער זיך הט גינידרט צו פר
דיר אונ' האט תשובה גיטאן אונ' אזו דו אנטפאנגשט
אלי בעלי תשובה די זיך אונטר טעניג אאכן אונ' נידר
אונ' קליין אזו זאלשטו אויך אנטפאנגן איין גיבעט
הייגט אונ' אלי טאג איינש לעבן אונ' אנטפאנג אייני
גיבעט אז דוא האשט אנטפאנגן אופפר אונ' פריד
אופפר דעאפונג דש דר כהן הט גיבראכט אויף דען
אופפר שטול אין דר צייט דא דיין הויז איז גשטאנדן.
אאן

דרייא הייליגן (אבות) דיא פֿאר מיך רידן זאלן אונ' מיך אונ' גאטש הייל צו דער ווערבן דאש זייא וואר מין
בהיטן דאש איך ניט דען שטארקן טוט זאל שטערבן* גאטש נאמן אמן סלה:

מודה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי אֵל הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר שֶׁרְפוּאָתִי בְּיָדֶךָ וּמִיתָתִי בְּיָדֶךָ
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שֶׁתִּרְפָּאֵנִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה וְיַעֲלֶה זִכְרוֹנִי וּתְפִלָּתִי לְפָנֶיךָ כִּתְפִלַּת
חִזְקִיָּהוּ בְּחָלְיוֹ וְאִם קָרְבָה עֵת פְּקוּדָּתִי לָמוּת תְּהֵא מִיתָתִי כַּפָּרָה לְכָל חַטֹּאתַי וּלְכָל עֲוֹנַי
וּלְכָל פְּשָׁעַי שֶׁעָוִיתִי וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ מִיּוֹם הֱיוֹתִי וְתֵן חֶלְקִי בְּגַן עֵדֶן וְזַכֵּנִי לְעוֹלָם הַבָּא
הַצָּפוּן לַצַּדִּיקִים וְתוֹדִיעֵנִי אוֹרַח חַיִּים שׂוֹבַע שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח בָּרוּךְ
אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתִי שֶׁאֵין אֲנִי עַז פָּנִים
וּקְשֵׁה עוֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְהֹוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי צַדִּיק אֲנִי וְלֹא חָטָאתִי אֲבָל
אֲנִי חָטָאתִי: אָשַׁמְתִּי בָּגַדְתִּי גָּזַלְתִּי דִּבַּרְתִּי דוֹפִי הֶעֱוֵיתִי וְהִרְשַׁעְתִּי זַדְתִּי חָמַסְתִּי טָפַלְתִּי
שֶׁקֶר יָעַצְתִּי רָע כִּזַּבְתִּי לַצְתִּי מָרַדְתִּי נִאַצְתִּי סָרַרְתִּי עָוִיתִי פָּשַׁעְתִּי צָרַרְתִּי קִשִּׁיתִי עוֹרֶף
רָשַׁעְתִּי שִׁחַתִּי תִּעַבְתִּי תָּעִיתִי תִּעְתָּעְתִּי: סַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה
לִי וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלַי כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנִי הִרְשַׁעְתִּי מַה אֹמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם
וּמַה אֲסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ: אַתָּה יוֹדֵעַ
רָזֵי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חָי אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב אֵין
כָּל דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָּ וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי
שֶׁתִּסְלַח לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי וּתְכַפֵּר לִי עַל כָּל פְּשָׁעַי יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי
לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

הער פֿון אלז דער וועלט גאט איין גאט אונ' גאט
איינר עלטרן אברהם יצחק אוני יעקב דר גרוס
אונ' שטארק אונ' פֿורכטזם הייט אונ' אייביג איז ער
גאט אונ' הער איבר די גאנצי וועלט פֿון אובן אונ' פֿון
אונטן איין הער איבר דיא זייט אונ' איבר דש פֿיך אונ'
ווילדי טיר איבר אליש אויך דר ערדן אונ' אליש גיווירמן
אונ' אלש איס אער פֿיט אונ' ווידאן אונ' אלי קרויטייער
גראז אונ' בוים אונ' אלז דז דא וואקשט אונטר דער זונן
אויך פֿון אובן אין הימל ענגיל אונ' זון אונ' אמונט אונ'
שטערן איז אלז אין דיינר מאכט אונ' ליגט זיא מיט דר
נאז אונ' רעגנגירט אן זיא אונ' גיבט איין איטליכן זיין
בידרפֿניס וואז ער צו שפֿייז איז וואר בישאפֿן נאך זיינר
נטוירער אונ' נאך זיינם מין: אונ' דוא גאט (יתברך) דוא
בידארפֿשט קיינש ניט דיינר בישעפֿניס אין הימל
נאך אויף ערדן נאך אין וואשר דען דוא בישט איניג
אונ' אליין דוא בישט גיוועזן פֿור אלי בישעפֿניס דער
הימל אונ' ערד איביג אונ' ווערשט זיין אליין אונ' נאך
אונטר גאנג אליר בישעפֿניס צו איביקייט אונ' אויך
ניקש אויף דען הימל נאך אויף דר ערדן דער דא קען
דר צילן דיין לוב קראפֿט אונ' מאכט אונ' הייליקייט אונ'
רייניקייט אונ' איינקייט אויך קאן ניאנט דרקלערן דיין
נאמן דיין נאמן איז גיוועזן פֿר בשעפֿניס אלי קרויטייער
אונ' ווערט זיין נאך אלי אונטר גאנג אלי קרויטייער צו
איביקייט דיין נאמן איז גילובט אונ' דיין קיניגרייך איז
דר הילכט איבר אלי געטר צו איביג אין איביגקייט איז
דיין נאמן פֿר דיין נאמן פֿורכטן זיך די טארן פֿון פֿייאר
אונ' בישיטן דיין נאמן אונ' זיא זעהן דיך ניט אונ' פֿר
פֿורכטן דייכט הייליגן נאמנש פֿליכט דש אער הינטר
זיך אונ' אלי אינדן דש אער שטארקן מיט קרפֿט דיין
נאמן אונ' דיא ערד זיא ציטרט אונ' אירי זיילן זיא פֿר

טייטשי תחינות

דיא הענד אוז אן צו פריא דרייא מאלט איבר גיסן וואז מיט וואשר
דאש זול מן זאגין צו פריא נאך דען אליז מן דיא הענד האט גוועשין :

אנא השם איך ביט דיך גאט אלהי ישראל הער איין
תשובה דיא איז גאנץ אונ' לאז ניט דער היבן
איין זינד איין אימשאט דען דוא בישט גאנצום צו דר
צערנן אונ' גרוש איז דיין גינאד אונ' דר בארמונג אונ' לאז
פר דיר איין פאר שפרעכר זיין אונ' נעם איין (תפילה)
צו פר דיר מיט איינם גאנצם הערצן עש לאז ניט זיין קיין
ליידיגר צו אובן דען איין זינד זיין לידר פיל אונ' זאלשט
איין ריד פר נעאן אונ' איין פאר שפרעכר ניט גין לאזן פר
נעם איין (תפילה) לאז איך ניט לער טיידן פון דיר אונ'
דוא בישט גאט דר לעבנדיג גילובט זייסטו גאט דוא
בישט דר בארמיג צו דען ארמן צו פר נעמן די (תפילה)
גילובט זייסטו גאט אלמעכטיגר גאט דוא זאלשט דיך
דר בארמן איבר איך עש זייא ווילן צו פר דיר גאט איין
גאט אונ' איינר עלטרן דאז דוא זאלשט איר עפנן דיא
צפארטן דר (תשובה) אונ' די פפארטן דר (תפילה)
דער בארם דיך אונ' הער איין גיבעט אלז דוא האשט
גהערט די (תפילה) פון אונזרן עלטרן אז די גבעט פון
אברהם אויף דעם בערג (מוריה) אונ' די גיבעט פון
(יצחק) דא ער וואר גיבונדן אויף דעם (מזבח) אונ' דש
גבעט פון אונזרן עלטרן די דא גינן דורך דש מער אונ'
אז די (תפילה פון פנחס) צווישן דר פר זאמלונג אונ' אז
דיא גיבעט (אליהו) אויף דעם בערג (כרמל) אונ' אז די
(תפילה פון שמואל באצפה) אונ' אז די תפילה פון דוד)
אונ' זיין זון שלמה אין ירושלים) אונ' אז דיא (תפילה פון
דניאל) אין דר ליבן גרוב אונ' אז די (תפילה פון חנניה
מישאל ועזריה) אין דעם קאליך אובן אונ' אז די (תפילה
פון מרדכי אונ' אסתר) אין שושן הבירה אונ' די (תפילה
פון אלי צדיקים אונ' חסידים) אלזו זאלשט דו אך הערן
איין (תפילה) דוא בישט גירעכט אונ' דוא האשט
גירעכטיקייט איך ביט דיך גאט דז דו טושט פון איר
אב אלר ליידא ביזן גידאנקן איינם הערצן אונ' גיב אין איין
הערצן דיינר פארכט אונ' אין דיינר (תורה) מאך איך
ווירדיג צו אלין גוטן ווערקן אונ' גיב איך צו זעליקייט אונ'
צו גוטן אונ' דר בארם איך אין דיין אויגן אונ' אין אויגן
אלי אייני זעהר פון איצונד, אן ביז אימר אונ' איביג גאט
בהיט איין זין אונ' לייב צו דיינר הילף האך איך גאט ·
גאט איינר עלטרן גאט אברהם גאט יצחק גאט יעקב
גאט דר הער אל דער וועלט אונ' גאט איבר אלי זילן דא
קום איך צו ביטן דז דו עש דורך דיין הייליגן נאמן אונ'
אום דיינר דר בארמונג ווילן איין גיבעט אונ' ביגערונג
איינש הערצן ווילשטו צו גוטם געבין דאז איך האב
גיבעטן צו פר דיר גאט אונ' דש איך וויל ביטן אונ' לאזן
אויף גין די פפארטן פון דר תפילה אונ' ניט לאז איך אב
קערין אום ווילן דיין נאמן דר הייליג אונ' בישירם איך

אונ' איין אמן אונ' איין קינדר אונ' אלי אייני ליבי הייפטר
אונ' כל ישראל פר (מזיקים) הענדן פאר אירן בינדן אונ'
פר אלן ביזן (תפיסות) אונ' פאר אלין ביזן קראנקהייטן
אונ' פר ארמוט אונ' פר אלין לייד אונ' טייל מיט גיט·גליך
אונ' אז איך האף צו דיר דען דו בישט גאט איין העלפר
אונ' איין דר ליזר אונטר ישראל אונ' בישירם איך אונ' איין
אמן אונ' איין קינדר אונ' אלי איין ליבי הייפטר אונ' (כל
ישראל) פאר אלים ביזן אונ' גיב אונז (אלז טוב) אין
אונזרין גירעכטיקייט אונ' גיב אונז אונזר נארונג
ביהענט מיט גנאד מיט פיל גליק אונ' קיין אן גליק
גייארט מיט עהרן אונ' מיט פרואקייט ליבר הער גאט
אין דיין הענד בעפעל איך איין זיל דען דוא בישט גאט
גלובט זייסטו גאט הייט אונ' אימר אונ' איביג אונ' טוא
אויף דיין האנד אונ' זענד גינאד אונ' ביהיט איך אונ' איין
אמן אונ' איין קינדר אונ' אייני ליבי הייפטר פר (מזיקים)
פאר דעם שטן אונ' פר ביזי גדאנקין אונ' זענד (משיח
בן דוד) אין אונזרן טאגן אונ' לאז ניט גיוועלטיגן אן איך
ביזי גלוסטיקייט אונ' שטיל די פיינדן די אויף איך אונ'
אויף אלי אייני הייפטר ביז רידן אודר גידענקין אונ' אויף
כל ישראל דז זיא זעלברט גיפעלט ווערן מיט אירן ביזן
רידן אלמעכטיגר גאט העלף איר אונ' די איר צו גהערן
אונ' (כל ישראל) אויז אלין נייטן די ריד דיא דא זיין אויז
גאנגן אויז איינם אונד די לאז ניט לער אויז גין פון דיר
אונ' ביהיט אונז פר ארמוט אונ' פר אונרעכטום טוט
ווען דוא דאש גינאד אויף איר טיקשט מיט דיינם דר
בארמונג אונ' ניט מיט דיינם צארן אונ' לאז זיין דען טוט
איין רוט אויף אייני זינד אונ' גיב איר לייט זעליקייט אין
אויגן דיזר וועלט אונ' פר דיינם כסא הכבוד אונ' דער
ווייטר איין הערץ דז עש ווירדיג ווערט צו טון דיין מצות
אונ' דז איך ניט פר געס דיין תורה אונ' ביהיט איך איין
ליבר גאט אין דיזר וועלט אונ' גווער איר איין גיבעט
ליבר הער גאט גיב איר איין טייל אין דר תורה דורך
ווילן דיינר צדיקים אונ' צדיקות אונ' חסידים אונ' אלי
חכמים קדושים די דא גוועזן זיין אין אל דר וועלט אונ'
שרייב איר איין גוטן שם אונ' (כל ישראל) אלמעכטיגר
גאט וואל דעם מענטשן דר דא האפט אן דיר ליבר גאט
גוועהר אונז אן דעם טאג דא איר דיך אן רופן ליבר גאט
טוא אז איינר דער דא ביגרייפט טילט דאש טרוסט
אונ' גיא צו איינר הילף דען צו דיר איז איין הולד אונ'
איין הופנונג אין אונזרן טאגן אלמעכטיגר גאט איך
ביט דיך אער איינר זינד פטור הער גאט איך בין דיין
קינד פר גיב איר זונדרליך דינג איך בין קומן צו ביטן
אום דיין גינאד דאש דוא זאלשט פר געבן איין זינד
דער ווייל איך פאר דיר נאך שטיא אונ' סיק איר

דייני

סדר תחינות

דער ווייל איך האב גיזעהן דאס דיא הייליגי תחינות
זיין נון עטליכי מאל גידרוקט וואָרן מיט פֿיל טעות
אול' אטוטשטש דאז איין איטליכֿר דער דרינן טוט לייאנין דער
איז אחרך ואגדך · דרום האב איך עס ניט קענן אונטר
לאזן צו דרוקן נאך איין מאל זונדר טעות · אול' גאר וואל
גדרוקט אויך פֿיין פאפייאר דש זיא נאקניא מאל אזו בטיידליך
גידרוקט זיין וואָרן * דאס ווערט איר זעלברט זעהן · אול'
זייכן גאר היפש ביטיידליך פֿאר פֿרואי ווייבר אול' איידליך *
אלי דיא דא האבן גוטי רייני גידאנקין * צו לובן גאט יתברך
אול' צו דאנקין * אויך דיא גרוש גאב דיא ער טוט געבן *
דען מענשן אלי טאג זיינט לעבן * דא זאגט אן דיא תחינות
פֿאר אלי זאכֿין * צו מארגנש פֿריא ווען זיא אויף וואכֿין אול'
האט זיך אן גילוגן ריין אול' גיוועשן דיא הענד * דרייא מאל
אויף יעדיר הנד אול' האט גאט יתברך שאו דער קענט *
דא מיט ווערין זיא גאטש הנד דער ווערבן *
אול' דאס הייליג לאנד צו ערבן * אמן :

אויך זיינן פֿיל תחינות אין דער תפֿילה גידרוקט וואָרדן
דאז נאך ניא מאל איז גידרוקט וואָרן אין קיין
תפֿילה :

והשכל וכיון שמגיע זמנו · להפטר מן העולם · הקדוש ברוך הוא נוטל חלקו · וחלק אביו ואמו מונח לפניהם : עוקצין פרק ג׳

אמר רבי יהושע בן לוי עתיד הקדוש ברוך הוא להנחיל לכל צדיק וצדיק שלש מאות ועשר עולמות · שנאמר להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא :

אומר עשרת הדברות · ופרשת המן ונומר · עד הבקשות כמו שהוא מסודר במעמר יום ראשון

בקשה ליום השבת

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם יצחק ויעקוב · שתקשיב לתפלתי · ותתני לחן ולחסר ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי ותספיק על ידי לעשות מצות וצדקות בישראל · וללמור וללמר את תורתך הטהורה והקרושה ותטיבני באהבה ביני ובין בריותיך · ותחברני עם יריאיך · ועם עושי רצונך · ותן לי אחרית טוב ותקוה · ותן לי שם טוב ולב טוב ליראתך · ותיחד לבבי לאהבה וליראה את שמך · ותן בלבי לעשות רצונך · ותגזור עלי גזרות טובות · ותשמרני מכל רע · כי אתה משענתי · שמור צאתי ובואי · תנה גורלי עם הצדיקים בחיי העולם הבא · ממעוניך ענני בצרתי כי קראתיך · ואל תבישני משברי · חנני והקימני וקרבני לרתך · והאירה עיני בדרכי תורתך · ושימני לברכה ולתהלה ותן לי חן וחסר שתהא רוח הבריות נוחה הימני ותהא שאירתי לפליטה והטיבה לי בכל דרכי כי אתה יי עזי ומעזי ומנוסי ביום צרה · יי סלעי ומצורתי ומפלטי אלי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי כדכתוב יי עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלוז לבי ומשירי אהודנו : יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :

בקשה אחרת מעין יצירת היום על דרך הקבלה

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתנחילנו שבת קרשך באהבה וברצון · ולא תהיה צרה ולא דאגה ולא יגון ביום מנוחתינו · כי אתה יי אלהינו כלית מלאכתך בששת ימי המעשה · ובשביעי שבת ונחת וקרשתו וברכתו משאר ימי המעשה וקבעת אותו יום מנוחה ועונג לעמך ישראל לדורותם ברית עולם · כן יי אלהינו תזכה אותנו ולכל עמך בית ישראל לנוח במנוחה שאין לה קץ ותכלית בעולם הבא שכלו טוב וכלו ארוך וכלו שבת ותזמין לנו ולכל עמך בית ישראל פרנסתינו כל ששת ימי המעשה בנחת ולא בצער ומלא ידינו מברכותיך ומעושר מתנת ידיך · כדי שיהיה לנו עושר וכבוד לענג שבתותיך בבגדים יקרים ובמאכלים ערבים ובמשקים מתוקים כדי לכבד יום שבת קרשך משאר הימים כדכתיב · אם תשיב משבת רגלך עשות חפציך ביום קרשי וקראת לשבת ענג לקרוש יי מכבד וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר : אז תתענג על יי והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקוב אביך כי פי יי דבר : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :

תם ונשלם שבח לאל בורא. עולם

את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו ׳ אמר רב יוסף מצורה בעידנא דעסיק בה מגינה ומצלה ׳ בעידנא דלא עסיק בה אגוני מגינה אצולי לא מצלה ׳ תורה בין בעדנא דעסיק בה בין בעדנא דלא עסיק בה מגינה ומצלה :

סדר נזיקין מכות פרק שני

רבי יוסי אומר יהי ממון חברך חביב עליך כשלך ׳ והתקן עצמך ללמוד תורה שאינה ירושה לך וכל מעשיך יהיו לשם שמים :

סנהדרין פרק חלק

תניא רבי מאיר אומר במדה שאדם מודד מודדין לו שנאמר בסאסאה בשלחה תריבנה ׳ אמר לו רבי יהודה וכי אפשר לומר כן ׳ אדם נותן מלא עומסו לעני בעולם הזה והקדוש ברוך הוא נותן לו מלא עומסו לעולם הבא ׳ והכתיב ושמים בזרת תכן ׳ אמר לו ואתה אי אתה אומר כן איזו היא מדה מרובה ׳ מדת טובה מרובה או מדת פורענות מרובה ׳ הוי אומר מדת טובה מרובה ממדת פורענות ׳ במדה טובה הוא אומר ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח וימטר עליהם מן לאכול וגומר ׳ ובמדת פורענות הוא אומר וארבות השמים נפתחו ואומר ויצאו וראו בפגרי האנשים הפושעים בי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר ׳ והלא אדם מושיט אצבעו באור בעולם הזה מיד נכוה ׳ אלא כשם שהקדוש ברוך הוא נותן כח ברשעים כדי לקבל פורענותם ׳ כך נותן כח בצדיקים לקבל טובתן :

סדר קדשים תמיד פרק ו׳

השיר שהיו הלוים אומרים במקדש ׳ ביום הראשון היו אומרים ליי הארץ ומלואה תבל ויושבי בה : בשני היו אומרים גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו : בשלישי היו אומרים אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפוט : ברביעי היו אומרים אל נקמות יי אל נקמות הופיע : בחמישי היו אומרים הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב : בששי היו אומרים יי מלך גאות לבש : בשבת היו אומרים מזמור שיר ליום השבת : מזמור שיר לעתיד לבא ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים :

מנחות פרק התכלת

תניא היה רבי מאיר אומר חייב אדם לברך מאה ברכות בכל יום שנאמר ועתה ישראל מה יי אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה ׳ אל תקרי מה אלא מאה : רבי חייא בריה דרב אויא בשבתא וביומא טבא טרח וממלי להו באספרמקי ומגדי :

סדר טהרות עוקצין פרק ג׳

כורת דבורים רבי אליעזר אומר הרי היא כקרקע וכותבין עליה פרוזבול ׳ ואינה מקבלת טמאה במקומה והרודה ממנה בשבת חייב חטאת ׳ וחכמים אומרים אינה כקרקע ׳ ואין כותבין עליה פרוזבול ומקבלת טמאה במקומה והרודה ממנה בשבת פטור :

נדה פרק ג׳ המפלת

תנו רבנן שלשה שותפין יש באדם הקדוש ברוך הוא ואביו ואמו : אביו מזריע הלובן שממנו עצמות וגידין וצפרנים ומוח שבראש ולובן שבעינים ׳ אמו מזרעת אודם שממנו עור ובשר ודם ושערות ושחור שבעינים ׳ והקדוש ברוך הוא נותן בו רוח ונשמה וקלסתר פנים וראית העין ושמיעת האזן ודבור פה והלוך רגלים ודעה ובינה

אֶלָּא כְּיַעֲקֹב דִּכְתִיב בֵּיהּ וּפָרַצְתָּ יָמָּה וָקֵדְמָה וְצָפֹנָה וָנֶגְבָּה: רַב נַחְמָן בַּר יִצְחָק אוֹמֵר נִצּוֹל מִשִּׁעְבּוּד מַלְכֻיּוֹת: כְּתִיב הָכָא וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בָּמֳתֵי אָרֶץ ׳ וּכְתִיב הָתָם וְאַתָּה עַל בָּמוֹתֵימוֹ תִדְרוֹךְ: אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב כָּל הַמְעַנֵּג אֶת הַשַּׁבָּת נוֹתְנִין לוֹ מִשְׁאֲלוֹת לִבּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְהִתְעַנַּג עַל יְיָ וְיִתֶּן לְךָ מִשְׁאֲלֹת לִבֶּךָ ׳ עוֹנֶג אֵינִי יוֹדֵעַ מַהוּ כְּשֶׁהוּא אוֹמֵר וְקָרָאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג הֱוֵי אוֹמֵר זֶה עוֹנֶג שַׁבָּת: שבת פרק א׳

אָמַר רָבָא בַּר מְחַסְיָא אָמַר רַב חָמָא בַּר גּוּרְיָא אָמַר רַב הַנּוֹתֵן מַתָּנָה לַחֲבֵירוֹ צָרִיךְ לְהוֹדִיעוֹ שֶׁנֶּאֱמַר לָדַעַת כִּי אֲנִי יְהֹוָה מְקַדִּשְׁכֶם: אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה מַתָּנָה טוֹבָה יֵשׁ לִי בְּבֵית גְּנָזַי וְשַׁבָּת שְׁמָהּ וַאֲנִי מְבַקֵּשׁ לִתְּנָהּ לְיִשְׂרָאֵל לֵךְ וְהוֹדִיעֵם: מִכָּאן אָמַר רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל ׳ הַנּוֹתֵן פַּת לְתִינוֹק צָרִיךְ לְהוֹדִיעוֹ לְאִמּוֹ: תָּנוּ רַבָּנָן הַנִּכְנָס לְבַקֵּר אֶת הַחוֹלֶה בְּשַׁבָּת אוֹמֵר שַׁבָּת הִיא מִלִּזְעוֹק וּרְפוּאָה קְרוֹבָה לָבֹא וְרַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר יְכוֹלָה הִיא שֶׁתְּרַחֵם ׳ רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר הַמָּקוֹם יְרַחֵם עָלֶיךָ וְעַל חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל ׳ רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר הַמָּקוֹם יְרַחֵם עָלֶיךָ בְּתוֹךְ חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל ׳ שֶׁבְנָא אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם בִּכְנִיסָתוֹ אוֹמֵר שָׁלוֹם וּבִיצִיאָתוֹ אוֹמֵר שַׁבָּת הִיא מִלִּזְעוֹק וּרְפוּאָה קְרוֹבָה לָבֹא וְרַחֲמָיו מְרֻבִּין וְשִׁבְתוּ בְּשָׁלוֹם: סדר נשים נדרים פרק ג׳

רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה אוֹמֵר מְאוּסָה הִיא הָעָרְלָה שֶׁנִּתְגַּנּוּ בָהּ הָרְשָׁעִים שֶׁנֶּאֱמַר כִּי כָל הַגּוֹיִם עֲרֵלִים וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל עַרְלֵי לֵב׳ רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר גְּדוֹלָה מִילָה שֶׁנִּכְרְתוּ עָלֶיהָ שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה בְּרִיתוֹת: רַבִּי יוֹסֵי הַגְּלִילִי אוֹמֵר גְּדוֹלָה הִיא הַמִּילָה שֶׁהִיא דוֹחָה אֶת הַשַּׁבָּת הַחֲמוּרָה: רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן קָרְחָה אוֹמֵר גְּדוֹלָה מִילָה שֶׁלֹּא נִתְלָה לוֹ לְמֹשֶׁה הַצַּדִּיק עָלֶיהָ אֲפִילוּ מְלֹא שָׁעָה: סוטה פרק היה נוטל

וְיֵשׁ זְכוּת תּוֹלָה שָׁלֹשׁ שָׁנִים ׳ זְכוּת דְּמַאי ׳ אִילֵימָא זְכוּת דְּתוֹרָה הָא אֵינָהּ מְצֻוָּה וְעוֹשָׂה הִיא וְאֶלָּא זְכוּת דְּמִצְוָה: זְכוּת דְּמִצְוָה מִי מַגְנָה כּוּלֵּי הַאי: וְהָתַנְיָא אֶת זוֹ דָּרַשׁ רַבִּי מְנַחֵם בַּר רַבִּי יוֹסֵי כִּי נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה אוֹר ׳ תָּלָה הַכָּתוּב אֶת הַמִּצְוָה בְּנֵר וְאֶת הַתּוֹרָה בְּאוֹר ׳ אֶת הַמִּצְוָה בְּנֵר לוֹמַר לָךְ מָה נֵר אֵינָהּ מְגִינָה אֶלָּא לְפִי שָׁעָה אַף מִצְוָה אֵינָהּ מְגִינָה אֶלָּא לְפִי שָׁעָה ׳ וְאֶת הַתּוֹרָה בְּאוֹר לוֹמַר לָךְ מָה אוֹר מֵגֵן לְעוֹלָם אַף תּוֹרָה מְגִינָה לְעוֹלָם: וְאוֹמֵר בְּהִתְהַלֶּכְךָ תַּנְחֶה אֹתָךְ בְּשָׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ וַהֲקִיצוֹתָ הִיא תְשִׂיחֶךָ: בְּהִתְהַלֶּכְךָ תַּנְחֶה אוֹתָךְ זֶה הָעוֹלָם הַזֶּה: בְּשָׁכְבְּךָ תִּשְׁמוֹר עָלֶיךָ זֶה יוֹם הַמִּיתָה: וַהֲקִיצוֹתָ הִיא תְשִׂיחֶךָ לְעוֹלָם הַבָּא: מָשָׁל לְאָדָם שֶׁהָיָה מְהַלֵּךְ בַּדֶּרֶךְ בְּאִישׁוֹן לַיְלָה וַאֲפֵלָה וּמִתְיָרֵא מִן הַקּוֹצִים וּמִן הַפְּחָתִים וּמִן הַבַּרְקָנִים וּמֵחַיָּה רָעָה וּמִלִּסְטִים ׳ וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ בְּאֵיזֶה דֶּרֶךְ מְהַלֵּךְ ׳ נִזְדַּמְּנָה לוֹ אֲבוּקָה שֶׁל אוֹר נִצּוֹל מִן הַקּוֹצִים ׳ וּמִן הַפְּחָתִים ׳ וּמִן הַבַּרְקָנִים וַעֲדַיִן מִתְיָרֵא מֵחַיָּה רָעָה וּמִלִּסְטִים וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ בְּאֵיזֶה דֶּרֶךְ מְהַלֵּךְ ׳ כֵּיוָן שֶׁעָלָה עַמּוּד הַשַּׁחַר נִצּוֹל מֵחַיָּה רָעָה וּמִלִּסְטִים ׳ וַעֲדַיִן אֵינוֹ יוֹדֵעַ בְּאֵיזֶה דֶּרֶךְ מְהַלֵּךְ ׳ הִגִּיעַ לְפָרָשַׁת דְּרָכִים ׳ נִצּוֹל מִכֻּלָּם דָּבָר אַחֵר עֲבֵירָה מְכַבָּה מִצְוָה ׳ וְאֵין עֲבֵירָה מְכַבָּה תּוֹרָה שֶׁנֶּאֱמַר מַיִם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת

מערבית דרומית: נתנו לו יין לנסך הסגן עומד על הקרן והסודרין בידו · ושני כהנים עומדים על שלחן החלבים ושתי חצוצרות בידם תקעו והריעו ותקעו · באו ועמדו אצל בן ארזא אחד מימינו ואחד משמאלו שחה לנסך והניף הסגן בסודרין והקיש בן ארזא בצלצל · ודברו הלוים בשיר · הגיעו לפרק · תקעו והשתחוו העם · על כל פרק תקיעה · ועל כל תקיעה השתחויה · זהו סדר התמיד לעבודת בית אלהינו יהי רצון שיבנה במהרה בימינו אמן:

תלמוד ליום השבת זרעים פאה פרק א׳

אלו דברים שאין להם שיעור · הפאה והבכורים והראיון וגמילות חסדים ותלמוד תורה: אלו דברים שאדם אוכל פירותיהם בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא כבוד אב ואם: וגמילות חסדים · והכנסת אורחים והשכמת בית המדרש והבאת שלום בין אדם לחבירו ובין איש לאשתו ותלמוד תורה כנגד כלם: ברכות פרק היה קורא

מרגלא בפומיה דרבי מאיר גמור בכל לבבך ובכל נפשך לדעת את דרכי ולשקוד על דלתי תורתי נצור תורתי בלבבך ונגד עיניך תהיה יראתי שמור פיך מכל חטא וטהר וקדש עצמך מכל אשמה ועון ואני אהיה עמך בכל מקום: סדר מועד יומא פרק יום הכפורים

אמר רבי עקיבא אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרין ומי מטהר אתכם אביכם שבשמים שנאמר וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם: ואומר מקוה ישראל יי · מה המקוה מטהר את הטמאים אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל: ביצה פרק יום טוב

תניא אמרו עליו על שמאי הזקן שכל ימיו היה אוכל לכבוד שבת · כיצד מצא בהמה נאה אומר זו לשבת: מצא אחרת נאה הימנה מניח השניה ואכל את הראשונה: אבל הלל הזקן מדה אחרת היתה בו שכל מעשיו היו לשם שמים שנאמר ברוך אדני יום יום: שבת פרק כל כתבי

תנו רבנן כמה סעודות חיב אדם לאכול בשבת: שלש: רבי חדקא אומר ארבע אמר רבי יוחנן שניהם מקרא אחד דרשו · ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליי היום לא תמצאהו בשדה · רבי חדקא סבר הני תלתא היום · לבר מדאורתא · ורבנן סברי בהדי דאורתא · אמר רבי שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא כל המקיים שלש סעודות בשבת נצול משלש פורעניות מחבלו של משיח · ומדינה של גיהנם · וממלחמת גוג ומגוג · מחבלו של משיח · כתיב הכא יום וכתיב התם הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יי הגדול והנורא · מדינה של גיהנם כתיב הכא יום · וכתיב התם יום עברה היום ההוא · ממלחמת גוג ומגוג · כתיב הכא יום · וכתיב התם ביום בא גוג על אדמת ישראל: אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי כל המענג את השבת נותנין לו נחלה בלא מצרים שנאמר אז תתענג על יי והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך: לא כאברהם דכתיב ביה קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה: ולא כיצחק דכתיב ביה כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל:

וַיָּצִיצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד׃ וְאַתָּה מָרוֹם לְעוֹלָם יְיָ׃ כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יְיָ כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃ וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃ צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה׃ שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ׃ עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃ לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ׃ דברים ה׳

שָׁמוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלַאכְתֶּךָ׃ וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַייָ אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָל מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְשׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ וְכָל בְּהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ כָּמוֹךָ׃ וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּצִאֲךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה עַל כֵּן צִוְּךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת׃ נחמיה י״ג

וַיְהִי כַּאֲשֶׁר צָלְלוּ שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַיִם לִפְנֵי הַשַּׁבָּת וָאֹמְרָה וַיִּסָּגְרוּ הַדְּלָתוֹת וָאֹמְרָה אֲשֶׁר לֹא יִפְתָּחוּם עַד אַחַר הַשַּׁבָּת וּמִנְּעָרַי הֶעֱמַדְתִּי עַל הַשְּׁעָרִים לֹא יָבוֹא מַשָּׂא בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃ וַיָּלִינוּ הָרֹכְלִים וּמֹכְרֵי כָל מִמְכָּר מִחוּץ לִירוּשָׁלָיִם פַּעַם וּשְׁתָּיִם׃ וָאָעִידָה בָהֶם וָאֹמְרָה אֲלֵיהֶם מַדּוּעַ אַתֶּם לֵנִים נֶגֶד הַחוֹמָה אִם תִּשְׁנוּ יָד אֶשְׁלַח בָּכֶם מִן הָעֵת הַהִיא לֹא בָאוּ בַּשַּׁבָּת׃ וָאֹמְרָה לַלְוִיִּם אֲשֶׁר יִהְיוּ מִטַּהֲרִים וּבָאִים שֹׁמְרִים הַשְּׁעָרִים לְקַדֵּשׁ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת גַּם זֹאת זָכְרָה לִּי אֱלֹהַי וְחוּסָה עָלַי כְּרֹב חַסְדֶּךָ׃

משנה פרק שביעי ממסכת תמיד

בִּזְמַן שֶׁכֹּהֵן גָּדוֹל נִכְנָס לְהִשְׁתַּחֲוֹת שְׁלֹשָׁה אוֹחֲזִין בּוֹ. אֶחָד בִּימִינוֹ וְאֶחָד בִּשְׂמֹאלוֹ וְאֶחָד בָּאֲבָנִים טוֹבוֹת וְכֵיוָן שֶׁשָּׁמַע הַמְּמֻנֶּה קוֹל רַגְלָיו שֶׁל כֹּהֵן גָּדוֹל שֶׁהוּא יוֹצֵא׃ הִגְבִּיהַּ לוֹ אֶת הַפָּרֹכֶת נִכְנַס וְהִשְׁתַּחֲוָה וְיָצָא וְנִכְנְסוּ אֶחָיו הַכֹּהֲנִים וְהִשְׁתַּחֲווּ וְיָצְאוּ׃ בָּאוּ וְעָמְדוּ עַל מַעֲלוֹת הָאוּלָם עָמְדוּ הָרִאשׁוֹנִים לִדְרוֹם אֲחֵיהֶם הַכֹּהֲנִים וַחֲמִשָּׁה כֵלִים בְּיָדָם׳ הַטֶּנִי בְּיַד אֶחָד׳ וְהַכּוּז בְּיַד אֶחָד׳ וְהַמַּחְתָּה בְּיַד אֶחָד׳ וְהַבָּזָךְ בְּיַד אֶחָד׳ וְכַף וְכִסּוּיָהּ בְּיַד אֶחָד׳ וּבֵרְכוּ אֶת הָעָם בְּרָכָה אַחַת׳ אֶלָּא שֶׁבַּמְּדִינָה אוֹמְרִים אוֹתָהּ שָׁלֹשׁ בְּרָכוֹת וּבַמִּקְדָּשׁ בְּרָכָה אַחַת׳ בַּמִּקְדָּשׁ הָיוּ אוֹמְרִים אֶת הַשֵּׁם כִּכְתָבוֹ׳ וּבַמְּדִינָה בְּכִנּוּיוֹ׳ בַּמְּדִינָה הַכֹּהֲנִים נוֹשְׂאִים אֶת יְדֵיהֶם כְּנֶגֶד כִּתְפוֹתֵיהֶם׳ וּבַמִּקְדָּשׁ עַל גַּבֵּי רָאשֵׁיהֶם׳ חוּץ מִכֹּהֵן גָּדוֹל שֶׁאֵין מַגְבִּיהַּ אֶת יָדָיו לְמַעְלָה מִן הַצִּיץ׳ רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אַף כֹּהֵן גָּדוֹל מַגְבִּיהַּ אֶת יָדָיו לְמַעְלָה מִן הַצִּיץ׳ שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּשָּׂא אַהֲרֹן אֶת יָדָיו אֶל הָעָם וַיְבָרְכֵם׃ בִּזְמַן שֶׁכֹּהֵן גָּדוֹל רוֹצֶה לְהַקְטִיר הָיָה עוֹלֶה בַּכֶּבֶשׁ וְהַסְּגָן בִּימִינוֹ׳ הִגִּיעַ לְמַחֲצִית הַכֶּבֶשׁ׳ אָחַז הַסְּגָן בִּימִינוֹ הֶעֱלֵהוּ׳ הוֹשִׁיט לוֹ הָרִאשׁוֹן הָרֹאשׁ וְהָרֶגֶל וְסָמַךְ עֲלֵיהֶם וּזְרָקָן׳ הוֹשִׁיט הַשֵּׁנִי לָרִאשׁוֹן שְׁתֵּי הַיָּדַיִם נוֹתְנָן לַכֹּהֵן גָּדוֹל וְסָמַךְ עֲלֵיהֶן וּזְרָקָן׳ נִשְׁמַט הַשֵּׁנִי וְהָלַךְ לוֹ׃ וְכַךְ הָיוּ מוֹשִׁיטִין לוֹ שְׁאָר כָּל הָאֵבָרִים וְהוּא סוֹמֵךְ עֲלֵיהֶן וְזוֹרְקָן וּבִזְמַן שֶׁהוּא רוֹצֶה הוּא סוֹמֵךְ וַאֲחֵרִים זוֹרְקִין׳ בָּא לוֹ לְהַקִּיף אֶת הַמִּזְבֵּחַ מֵהֵיכָן הוּא מַתְחִיל׳ מִקֶּרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית מִזְרָחִית צְפוֹנִית׳ צְפוֹנִית מַעֲרָבִית׳

הַמַּעֲרֶכֶת עַל הַשֻּׁלְחָן הַטָּהוֹר לִפְנֵי יְיָ: וְנָתַתָּ עַל
הַמַּעֲרֶכֶת לְבֹנָה זַכָּה וְהָיְתָה לַלֶּחֶם לְאַזְכָּרָה
אִשֶּׁה לַייָ: בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת יַעַרְכֶנּוּ
לִפְנֵי יְיָ תָּמִיד מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
וְהָיְתָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וַאֲכָלֻהוּ בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ
כִּי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא לוֹ מֵאִשֵּׁי יְיָ חָק עוֹלָם:

נביאים ישעיה נ"ח

אָז תִּקְרָא וַייָ יַעֲנֶה תְּשַׁוַּע וְיֹאמַר הִנֵּנִי אִם תָּסִיר
מִתּוֹכְךָ מוֹטָה שְׁלַח אֶצְבַּע וְדַבֶּר אָוֶן: וְתָפֵק
לָרָעֵב נַפְשֶׁךָ וְנֶפֶשׁ נַעֲנָה תַּשְׂבִּיעַ וְזָרַח בַּחֹשֶׁךְ
אוֹרֶךָ וַאֲפֵלָתְךָ כַּצָּהֳרָיִם: וְנָחֲךָ יְיָ תָּמִיד וְהִשְׂבִּיעַ
בְּצַחְצָחוֹת נַפְשֶׁךָ וְעַצְמֹתֶיךָ יַחֲלִיץ וְהָיִיתָ כְּגַן רָוֶה
וּכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא יְכַזְּבוּ מֵימָיו: וּבָנוּ מִמְּךָ
חָרְבוֹת עוֹלָם מוֹסְדֵי דוֹר וָדוֹר תְּקוֹמֵם וְקֹרָא לְךָ
גֹּדֵר פֶּרֶץ מְשֹׁבֵב נְתִיבוֹת לָשָׁבֶת: אִם תָּשִׁיב
מִשַּׁבָּת רַגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי וְקָרָאתָ
לַשַּׁבָּת עֹנֶג לִקְדוֹשׁ יְיָ מְכֻבָּד וְכִבַּדְתּוֹ מֵעֲשׂוֹת
דְּרָכֶיךָ מִמְּצוֹא חֶפְצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר: אָז תִּתְעַנַּג עַל
יְיָ וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בָּמֳתֵי אָרֶץ וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִּי יְיָ דִּבֵּר: נביאים ישעיה נ"ו

כֹּה אָמַר יְיָ שִׁמְרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי
קְרוֹבָה יְשׁוּעָתִי לָבוֹא וְצִדְקָתִי לְהִגָּלוֹת:
אַשְׁרֵי אֱנוֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹּאת וּבֶן אָדָם יַחֲזִיק בָּהּ שֹׁמֵר
שַׁבָּת מֵחַלְּלוֹ וְשֹׁמֵר יָדוֹ מֵעֲשׂוֹת כָּל רָע: וְאַל
יֹאמַר בֶּן הַנֵּכָר הַנִּלְוָה עַל יְיָ לֵאמֹר הַבְדֵּל
יַבְדִּילַנִי יְיָ מֵעַל עַמּוֹ וְאַל יֹאמַר הַסָּרִיס הֵן אֲנִי
עֵץ יָבֵשׁ: כִּי כֹה אָמַר יְיָ לַסָּרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ
אֶת שַׁבְּתוֹתַי וּבָחֲרוּ בַּאֲשֶׁר חָפָצְתִּי וּמַחֲזִיקִים
בִּבְרִיתִי: וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחוֹמֹתַי יָד וָשֵׁם
טוֹב מִבָּנִים וּמִבָּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֶתֶּן לוֹ אֲשֶׁר
לֹא יִכָּרֵת: וּבְנֵי הַנֵּכָר הַנִּלְוִים עַל יְיָ לְשָׁרְתוֹ
וּלְאַהֲבָה אֶת שֵׁם יְיָ לִהְיוֹת לוֹ לַעֲבָדִים כָּל
שֹׁמֵר שַׁבָּת מֵחַלְּלוֹ וּמַחֲזִיקִים בִּבְרִיתִי:
וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית
תְּפִלָּתִי עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי
בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים: נְאֻם אֲדֹנָי
אֱלֹהִים מְקַבֵּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד אֲקַבֵּץ עָלָיו
לְנִקְבָּצָיו: ירמיה י"ז

כֹּה אָמַר יְיָ הִשָּׁמְרוּ בְּנַפְשׁוֹתֵיכֶם וְאַל תִּשְׂאוּ
מַשָּׂא בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וַהֲבֵאתֶם בְּשַׁעֲרֵי
יְרוּשָׁלָיִם: וְלֹא תוֹצִיאוּ מַשָּׂא מִבָּתֵּיכֶם בְּיוֹם
הַשַּׁבָּת וְכָל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ וְקִדַּשְׁתֶּם אֶת
יוֹם הַשַּׁבָּת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם: וְלֹא
שָׁמְעוּ וְלֹא הִטּוּ אֶת אָזְנָם וַיַּקְשׁוּ אֶת עָרְפָּם
לְבִלְתִּי שְׁמוֹעַ וּלְבִלְתִּי קַחַת מוּסָר: וְהָיָה אִם
שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּן אֵלַי נְאֻם יְיָ לְבִלְתִּי הָבִיא מַשָּׂא
בְּשַׁעֲרֵי הָעִיר הַזֹּאת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וּלְקַדֵּשׁ אֶת
יוֹם הַשַּׁבָּת לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת בּוֹ כָּל מְלָאכָה:
וּבָאוּ בְשַׁעֲרֵי הָעִיר הַזֹּאת מְלָכִים וְשָׂרִים יֹשְׁבִים
עַל כִּסֵּא דָוִד רֹכְבִים בָּרֶכֶב וּבַסּוּסִים הֵמָּה
וְשָׂרֵיהֶם אִישׁ יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָיִם וְיָשְׁבָה
הָעִיר הַזֹּאת לְעוֹלָם: וּבָאוּ מֵעָרֵי יְהוּדָה
וּמִסְּבִיבוֹת יְרוּשָׁלַיִם וּמֵאֶרֶץ בִּנְיָמִן וּמִן הַשְּׁפֵלָה
וּמִן הָהָר וּמִן הַנֶּגֶב מְבִאִים עוֹלָה וְזֶבַח וּמִנְחָה
וּלְבוֹנָה וּמְבִאֵי תוֹדָה בֵּית יְיָ: כתובים תהלים צ"ב

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהֹדוֹת לַייָ
וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר
חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי
נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ
בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ מְאֹד
עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל
לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב

תּוֹרָתְךָ אוּמָנוּתִי · וְתִתֵּן לִי לֵב טוֹב וְחֵלֶק טוֹב · וְחָבֵר טוֹב · נֶפֶשׁ שְׁפָלָה וְרוּחַ נְמוּכָה · וְאַל יִתְחַלֵּל שִׁמְךָ בִּי · וְאַל תַּעֲשֵׂנִי שִׂיחָה בְּפִי הַבְּרִיּוֹת · וְאַל תְּהִי אַחֲרִיתִי וְתִקְוָתִי לְמַפַּח נֶפֶשׁ: וְאַל תַּצְרִיכֵנִי לִידֵי מַתְּנַת בָּשָׂר וָדָם שֶׁמַּתָּנָתָם מְעוּטָה וְחֶרְפָּתָם מְרֻבָּה אֶלָּא לְיָדְךָ הַמְּלֵאָה וְהָרְחָבָה וְהַפְּתוּחָה וְהַקְּדוֹשָׁה וְתֵן חֶלְקִי בְּתוֹרָתֶךָ עִם עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם: וּבְנֵה בֵיתְךָ עִירְךָ וְהֵיכָלְךָ וּמִקְדָּשְׁךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ · וּמַהֵר עֲנֵנִי וּפְדֵנִי מִכָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת · וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מִכָּל צָרָה וְצוּקָה · כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

בקשה אחרת על דרך הקבלה

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כַּאֲשֶׁר בְּרָאתָנוּ לִכְבוֹדְךָ כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תְּתַקְּנֵנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ אֲנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּתְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵימָה לְפָנֶיךָ · וּתְמַלֵּא כַּוָּנַת מַחְשַׁבְתְּךָ בָּנוּ לְטוֹבָה בִּבְרֹאֲךָ בְּיוֹם זֶה בְּעוֹלָמְךָ שֶׁיָּצַרְתָּ · אָדָם יָשָׁר לַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ לְשָׁרֶתְךָ וּלְבָרֵךְ בִּשְׁמֶךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁתְּיַשְּׁרֵנוּ לְפָנֶיךָ וּתְקָרֵב שְׁנַת גְּאֻלָּתֵנוּ · וְתִבָּנֶה עִירְךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ · וּבֵית קָדְשֵׁנוּ וְתִפְאַרְתֵּנוּ תְּקוֹמֵם · וְתַשְׁרֶה שְׁכִינָתְךָ בֵּינֵינוּ · וְתַחֲזִיר מַלְכוּתְךָ לְקַדְמוּתוֹ וְנִזְכֶּה אֲנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לֵאוֹר בְּאוֹר פָּנֶיךָ · כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ חַיִּים לָנוּ וּתְבַשְּׂרֵנוּ כִּי רְצִיתָנוּ · כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה · בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

מעמד ליום השבת

תורה וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

שמות ל״א

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: וְאַתָּה דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַךְ אֶת שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ כִּי אוֹת הִוא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם לָדַעַת כִּי אֲנִי יְיָ מְקַדִּשְׁכֶם: וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַשַּׁבָּת כִּי קֹדֶשׁ הִוא לָכֶם מְחַלְלֶיהָ מוֹת יוּמָת כִּי כָּל הָעֹשֶׂה בָהּ מְלָאכָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב עַמֶּיהָ: שֵׁשֶׁת יָמִים יֵעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן קֹדֶשׁ לַיְיָ כָּל הָעֹשֶׂה מְלָאכָה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת מוֹת יוּמָת: וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִוא לְעֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

שמות ל״ה

וַיַּקְהֵל מֹשֶׁה אֶת כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ לַעֲשֹׂת אֹתָם: שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן לַיְיָ כָּל הָעֹשֶׂה בוֹ מְלָאכָה יוּמָת: לֹא תְבַעֲרוּ אֵשׁ בְּכֹל מֹשְׁבֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת:

במדבר כ״ה

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

מערכת שבת ויקרא כ״ד

וְלָקַחְתָּ סֹלֶת וְאָפִיתָ אֹתָהּ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה חַלּוֹת: שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים יִהְיֶה הַחַלָּה הָאֶחָת: וְשַׂמְתָּ אוֹתָם שְׁתַּיִם מַעֲרָכוֹת שֵׁשׁ

שֶׁנִּמְצָא בוֹ פְּסוּל · לוֹבֵשׁ שְׁחוֹרִים וּמִתְעַטֵּף שְׁחוֹרִים וְיוֹצֵא וְהוֹלֵךְ לוֹ · וְשֶׁלֹּא נִמְצָא בוֹ פְּסוּל · לוֹבֵשׁ לְבָנִים וּמִתְעַטֵּף לְבָנִים · נִכְנַס וּמְשַׁמֵּשׁ עִם אֶחָיו הַכֹּהֲנִים · וְיוֹם טוֹב הָיוּ עוֹשִׂים שֶׁלֹּא נִמְצָא פְּסוּל בְּזַרְעוֹ שֶׁל אַהֲרֹן וּבָרוּךְ הוּא שֶׁבָּחַר בְּאַהֲרֹן וּבְבָנָיו לַעֲמוֹד לְשָׁרֵת לִפְנֵי יְיָ בְּבֵית קָדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים : מנחות פרק התכלת

תַּנְיָא אָמַר רַבִּי נָתָן אֵין לָךְ מִצְוָה קַלָּה שֶׁכְּתוּבָה בַּתּוֹרָה : שֶׁאֵין מַתַּן שְׂכָרָהּ בָּעוֹלָם הַזֶּה וּלְעוֹלָם הַבָּא · אֲבָל אֵינִי יוֹדֵעַ כַּמָּה · צֵא וּלְמַד מִמִּצְוַת צִיצִת

עיין במדרש הלכות קטנות סוף פרק התכלת שהביא מעשה זה בקצת שינוי לשון קחנו משם :

מַעֲשֶׂה בְּאָדָם אֶחָד שֶׁהָיָה זָהִיר בְּמִצְוַת צִיצִית · שָׁמַע שֶׁיֵּשׁ זוֹנָה בִּכְרַכֵּי הַיָּם שֶׁנּוֹטֶלֶת אַרְבַּע מֵאוֹת זְהוּבִים בִּשְׂכָרָהּ · שִׁגֵּר לָהּ אַרְבַּע מֵאוֹת זְהוּבִים וְקָבְעָה לוֹ זְמַן כְּשֶׁהִגִּיעַ זְמַנּוֹ בָּא וְיָשַׁב עַל הַפֶּתַח נִכְנְסָה שִׁפְחָתָהּ : וְאָמְרָה לָהּ אוֹתוֹ אָדָם שֶׁשִּׁגֵּר לָךְ אַרְבַּע מֵאוֹת זְהוּבִים בָּא וְיָשַׁב עַל הַפֶּתַח : אָמְרָה לָהּ יִכָּנֵס : נִכְנַס הִצִּיעָה לוֹ שֶׁבַע מִטּוֹת שֵׁשׁ שֶׁל כֶּסֶף וְעֶלְיוֹנָה שֶׁל זָהָב עָלְתָה וְיָשְׁבָה עַל גַּבֵּי עֶלְיוֹנָה כְּשֶׁהִיא עֲרוּמָה : וְאַף הוּא עָלָה לֵישֵׁב עָרוֹם כְּנֶגְדָּהּ בָּאוּ אַרְבַּע צִיצִיּוֹתָיו וְטָפְחוּ לוֹ עַל פָּנָיו נִשְׁמַט וְיָשַׁב לוֹ עַל גַּבֵּי קַרְקַע וְאַף הִיא נִשְׁמְטָה וְיָשְׁבָה עַל גַּבֵּי קַרְקַע אָמְרָה לוֹ גַּפָּה שֶׁל רוֹמִי שֶׁאֵינִי מַנִּיחָךְ שֶׁתֹּאמַר לִי מַה מּוּם רָאִיתָ בִּי אָמַר לָהּ הָעֲבוֹדָה שֶׁלֹּא רָאִיתִי אִשָּׁה יָפָה כְּמוֹתֵךְ אֶלָּא מִצְוָה אַחַת צִוָּנוּ אֱלֹהֵינוּ וְצִיצִת שְׁמָהּ וּכְתוּב בָּהּ אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם שְׁנֵי פְּעָמִים אֲנִי הוּא שֶׁעָתִיד לִפָּרַע וַאֲנִי הוּא שֶׁעָתִיד לְשַׁלֵּם שָׂכָר וְעַכְשָׁיו נִרְאוּ עָלַי כְּאַרְבָּעָה עֵדִים אָמְרָה אֵינִי מַנִּיחָךְ עַד שֶׁתֹּאמַר לִי מַה שִּׁמְךָ וּמַה שֵּׁם עִירְךָ וּמַה שֵּׁם רַבְּךָ וּמַה שֵּׁם מִדְרָשְׁךָ שֶׁאַתָּה לוֹמֵד בּוֹ תּוֹרָה כָּתַב וְנָתַן בְּיָדָהּ : עָמְדָה וְחִלְּקָה כָּל נְכָסֶיהָ שְׁלִישׁ לַמַּלְכוּת וּשְׁלִישׁ לָעֲנִיִּים וּשְׁלִישׁ נָטְלָה בְּיָדָהּ חוּץ מֵאוֹתָן מַצָּעוֹת וּבָאת לְבֵית מִדְרָשׁוֹ שֶׁל רַבִּי חִיָּיא : אָמְרָה לוֹ צַוֵּה עָלַי וִיעַשּׂוּנִי גִּיּוֹרֶת אָמַר לָהּ בִּתִּי שֶׁמָּא עֵינַיִךְ נָתַתְּ בְּאֶחָד מִן הַתַּלְמִידִים הוֹצִיאָה כְּתַב מִיָּדָהּ וּנְתָנָה לוֹ : אָמַר לָהּ לְכִי זְכִי בְּמִקְחֵךְ אוֹתָן מַצָּעוֹת שֶׁהִצִּיעָה לוֹ בְּאִסּוּר הִצִּיעָה לוֹ בְּהֶתֵּר : זֶה מַתַּן שְׂכָרוֹ בָּעוֹלָם הַזֶּה וּלְעוֹלָם הַבָּא אֵינִי יוֹדֵעַ כַּמָּה : סדר טהרות ידים פרק ראשון

הַמַּיִם שֶׁנִּפְסְלוּ מִשְּׁתִיַּית הַבְּהֵמָה בְּכֵלִים פְּסוּלִין וּבְקַרְקָעוֹת כְּשֵׁרִים : נָפַל לְתוֹכָן דְּיוֹ קוּמוֹס וְקַנְקַנְתּוֹם וְנִשְׁתַּנּוּ מַרְאֵיהֶן פְּסוּלִין : עָשָׂה בָּהֶן מְלָאכָה אוֹ שֶׁשָּׁרָה בָּהֶן פִּתּוֹ · פְּסוּלִין שִׁמְעוֹן הַתֵּימָנִי אוֹמֵר אֲפִילוּ נִתְכַּוֵּן לִשְׁרוֹת בָּזֶה וְנָפַל לַשֵּׁנִי כְּשֵׁרִים : נדה פרק המפלת

דָּרַשׁ רַבִּי חֲנִינָא בַּר פָּפָּא מַאי דִּכְתִיב עֹשֶׂה גְדֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר : בֹּא וּרְאֵה שֶׁלֹּא כְּמִדַּת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִדַּת בָּשָׂר וָדָם · מִדַּת בָּשָׂר וָדָם נוֹתֵן חֲפָצָיו בְּחֵמֶת צְרוּרָה וּפִיהָ לְמַעְלָה סָפֵק מִשְׁתַּמֵּר סָפֵק אֵינוֹ מִשְׁתַּמֵּר · וְאִלּוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא צָר אֶת הָעֻבָּר בִּמְעֵי אִשָּׁה פְּתוּחָה וּפִיהָ לְמַטָּה וּמִשְׁתַּמֵּר · דָּבָר אַחֵר אָדָם נוֹתֵן חֲפָצָיו בְּכַף מֹאזְנַיִם כָּל זְמַן שֶׁמַּכְבִּיד יוֹרֵד לְמַטָּה וְאִלּוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא כָּל זְמַן שֶׁמַּכְבִּיד הַוָּלָד עוֹלָה לְמַעְלָה :

ואומר עשרת הדברות · ופרשת המן וגומר : עד הבקשות כמו שהוא מסודר במעמר יום ראשון

בקשה ליום ששי

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּהֵא

תורתך

השקיפה ממעון קדשך מן השמים עשינו
מה שגזרת עלינו אף אתה עשה עמנו מה
שהבטחתנו השקיפה ממעון קדשך מן
השמים וברך את עמך ישראל בבנים ובנות
ואת האדמה אשר נתתה לנו בטל ומטר
ובולדות בהמה כאשר נשבעת לאבותינו
ארץ זבת חלב ודבש כדי שתתן טעם טוב
בפירות: תלמוד זרעים ברכות פרק הרואה

בן זומא ראה אוכלוסא על גב מעלה בהר
הבית אמר ברוך חכם הרזים וברוך
שברא כל אלו לשמשני: הוא היה אומר
כמה יגיעות יגע אדם הראשון עד שמצא פת
לאכול: חרש וזרע וקצר ועמר ודש וזרה ובירר
וטחן ורקד ולש ואפה ואחר כך אכל ואני
משכים ומוצא כל אלו מתוקנים לפני: וכמה
יגיעות יגע אדם הראשון עד שמצא בגד
ללבוש גזז ולבן ונפץ וטוה וארג וצבע ותפר
ואחר כך לבש ואני משכים ומוצא כל
אלו מתוקנים לפני: סדר מועד תענית פרק ב'

לא נאמר באנשי נינוה וירא אלהים את
שקם ואת תעניתם אלא וירא אלהים
את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה ובקבלה
הוא אומר וקרעו לבבכם ואל בגדיכם ושובו
אל יי: שבת פרק כל כתבי

ואמר רבי יוסי מימי לא עברתי על דברי
חברי יודע אני בעצמי שאיני כהן
ואם אומרים לי חברי עלה לדוכן הייתי
עולה ואמר רבי יוסי מימי לא אמרתי דבר
והדרתי לאחורי: סדר נשים נדרים פרק ג'

רבי שמעון אומר גדולה מילה שהיא שקולה
כנגד כל התורה שנאמר הנה דם הברית
אשר כרת יי עמכם על כל הדברים האלה:
תניא רבי אומר גדולה מילה שאין לך מי
שנתעסק במצות כאברהם אבינו ולא
נקרא תמים אלא על שם המילה שנאמר
התהלך לפני והיה תמים: ואתנה בריתי ביני
וביניך: דבר אחר גדולה מילה ששקולה כנגד
כל המצות שבתורה שנאמר כי על פי הדברים
האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל: דבר
אחר גדולה מילה שאלמלא מילה לא נתקיימו
שמים וארץ שנאמר אם לא בריתי יומם
ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי:

סדר נזיקין סנהדרין פרק אחד דיני ממונות

לפיכך נברא אדם יחידי בעולם ללמדך שכל
המאבד נפש אחת מישראל מעלה
עליו הכתוב כאילו אבד עולם מלא וכל המקיים
נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב כאלו
קיים עולם מלא ומפני שלום הבריות שלא
יאמר אדם לחבירו אבא גדול מאביך: ושלא
יהיו המינים אומרים הרבה רשויות בשמים
ולהגיד גדלתו של הקדוש ברוך הוא שאדם
טובע כמה מטבעות בחותם אחד וכלם דומין
זה לזה ואלו מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך
הוא טובע כל אדם בחותמו של אדם הראשון
ואין אחד מהם דומה לחבירו: תנו רבנן אדם
נברא בערב שבת ומפני מה שלא יהו המינים
אומרים שותף היה לו להקדוש ברוך הוא
במעשה בראשית דבר אחר שאם תזוח דעתו
עליו אומרים לו יתוש קדמך במעשה בראשית
דבר אחר כדי שיכנס למצוה מיד:

סדר קדשים מדות פרק ה'

לשכת הגזית שם היתה סנהדרי גדולה של
ישראל יושבת ודנה את הכהונה: וכוהן
שנמצא

נָתַתִּי לָכֶם אֶת כָּל עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל פְּנֵי
כָל הָאָרֶץ וְאֶת כָּל הָעֵץ אֲשֶׁר בּוֹ פְרִי עֵץ
זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה ׃ וּלְכָל חַיַּת
הָאָרֶץ וּלְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת כָּל יֶרֶק עֵשֶׂב
לְאָכְלָה וַיְהִי כֵן ׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת כָּל
אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאוֹר וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי
בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי ׃ נביאים ישעיה מה

כֹּה אָמַר יְיָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְיוֹצְרוֹ הָאֹתִיּוֹת
שְׁאָלוּנִי עַל בָּנַי וְעַל פֹּעַל יָדַי תְּצַוֻּנִי ׃
אָנֹכִי עָשִׂיתִי אֶרֶץ וְאָדָם עָלֶיהָ בָרָאתִי אֲנִי יָדַי
נָטוּ שָׁמַיִם וְכָל צְבָאָם צִוֵּיתִי ׃ אָנֹכִי הַעִירֹתִהוּ
בְצֶדֶק וְכָל דְּרָכָיו אֲיַשֵּׁר הוּא יִבְנֶה עִירִי וְגָלוּתִי
יְשַׁלֵּחַ לֹא בִמְחִיר וְלֹא בְשֹׁחַד אָמַר יְיָ צְבָאוֹת ׃
כֹּה אָמַר יְיָ יְגִיעַ מִצְרַיִם וּסְחַר כּוּשׁ וּסְבָאִים
אַנְשֵׁי מִדָּה עָלַיִךְ יַעֲבֹרוּ וְלָךְ יִהְיוּ אַחֲרַיִךְ יֵלֵכוּ
בַּזִּקִּים יַעֲבֹרוּ וְאֵלַיִךְ יִשְׁתַּחֲווּ אֵלַיִךְ יִתְפַּלָּלוּ אַךְ בָּךְ
אֵל וְאֵין עוֹד אֶפֶס אֱלֹהִים ׃ אָכֵן אַתָּה אֵל מִסְתַּתֵּר
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ ׃ בּוֹשׁוּ וְגַם נִכְלְמוּ כֻּלָּם
יַחְדָּו הָלְכוּ בַכְּלִמָּה חָרָשֵׁי צִירִים ׃ יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע
בַּיְיָ תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא תֵבֹשׁוּ וְלֹא תִכָּלְמוּ
עַד עוֹלְמֵי עַד ׃ כתובים תהלים צ״ג

יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף
תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט ׃ נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז
מֵעוֹלָם אָתָּה ׃ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת
קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם ׃ מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים
אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ ׃ עֵדֹתֶיךָ
נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ
יָמִים ׃ האזינו

כִּי יָדִין יְיָ עַמּוֹ וְעַל עֲבָדָיו יִתְנֶחָם כִּי יִרְאֶה
כִּי אָזְלַת יָד וְאֶפֶס עָצוּר וְעָזוּב וְאָמַר אֵי
אֱלֹהֵימוֹ צוּר חָסָיוּ בוֹ ׃ אֲשֶׁר חֵלֶב זְבָחֵימוֹ
יֹאכֵלוּ יִשְׁתּוּ יֵין נְסִיכָם יָקוּמוּ וְיַעְזְרֻכֶם יְהִי
עֲלֵיכֶם סִתְרָה ׃ רְאוּ עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאֵין
אֱלֹהִים עִמָּדִי אֲנִי אָמִית וַאֲחַיֶּה מָחַצְתִּי וַאֲנִי
אֶרְפָּא וְאֵין מִיָּדִי מַצִּיל ׃ כִּי אֶשָּׂא אֶל שָׁמַיִם יָדִי
וְאָמַרְתִּי חַי אָנֹכִי לְעֹלָם ׃ אִם שַׁנּוֹתִי בְּרַק חַרְבִּי
וְתֹאחֵז בְּמִשְׁפָּט יָדִי אָשִׁיב נָקָם לְצָרָי וְלִמְשַׂנְאַי
אֲשַׁלֵּם ׃ אַשְׁכִּיר חִצַּי מִדָּם וְחַרְבִּי תֹּאכַל בָּשָׂר
מִדַּם חָלָל וְשִׁבְיָה מֵרֹאשׁ פַּרְעוֹת אוֹיֵב ׃ הַרְנִינוּ
גוֹיִם עַמּוֹ כִּי דַם עֲבָדָיו יִקּוֹם וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו
וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ ׃ משנה פרק ששי ממסכת תמיד

הֵחֵלּוּ עוֹלִים בְּמַעֲלוֹת הָאוּלָם ׃ מִי שֶׁזָּכוּ
בְּדִשּׁוּן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי וְהַמְּנוֹרָה ׃ הָיוּ
מַקְדִּימִין לִפְנֵיהֶם ׃ מִי שֶׁזָּכָה בְּדִשּׁוּן מִזְבֵּחַ
הַפְּנִימִי נִכְנַס וְנָטַל אֶת הַטֶּנִי וְהִשְׁתַּחֲוָה וְיָצָא ׃
מִי שֶׁזָּכָה בְּדִשּׁוּן הַמְּנוֹרָה נִכְנַס וּמָצָא שְׁתֵּי נֵרוֹת
מִזְרָחִיִּים דּוֹלְקוֹת ׃ מְדַשֵּׁן אֶת הַמִּזְרָחִי וּמֵנִיחַ
אֶת הַמַּעֲרָבִי דּוֹלֵק שֶׁמִּמֶּנּוּ הָיָה מַדְלִיק אֶת
הַמְּנוֹרָה בֵּין הָעַרְבָּיִם ׃ מְצָאוֹ שֶׁכָּבָה מְדַשְּׁנוֹ
וּמַדְלִיקוֹ מִמִּזְבַּח הָעוֹלָה נָטַל אֶת הַכּוּז מִמַּעֲלָה
שְׁנִיָּה וְהִשְׁתַּחֲוָה וְיָצָא ׃ מִי שֶׁזָּכָה בַּמַּחְתָּה צָבַר
אֶת הַגֶּחָלִים עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ וּמְרַדְּדָן בְּשׁוּלֵי
הַמַּחְתָּה וְהִשְׁתַּחֲוָה וְיָצָא ׃ מִי שֶׁזָּכָה בִּקְטֹרֶת ׃
הָיָה נוֹטֵל אֶת הַבָּזָךְ מִתּוֹךְ הַכַּף וְנוֹתְנוֹ לוֹ
לְאוֹהֲבוֹ אוֹ לִקְרוֹבוֹ ׃ נִתְפַּזֵּר מִמֶּנּוּ לְתוֹכוֹ ׃ נוֹתְנוֹ
לוֹ בְּחָפְנָיו ׃ וּמְלַמְּדִין אוֹתוֹ הֱוֵי זָהִיר שֶׁמָּא
תַּתְחִיל מִלְּפָנֶיךָ שֶׁלֹּא תִכָּוֶה ׃ הִתְחִיל מְרַדֵּד
וְיוֹצֵא לֹא הָיָה הַמַּקְטִיר מַקְטִיר עַד שֶׁהַמְמֻנֶּה
אוֹמֵר לוֹ הַקְטֵר אִם הָיָה כֹּהֵן גָּדוֹל הַמְמֻנֶּה
אוֹמֵר אִישִׁי כֹּהֵן גָּדוֹל הַקְטֵר ׃ פֵּרְשׁוּ הָעָם
וְהִקְטִיר וְהִשְׁתַּחֲוָה וְיָצָא ׃ מעשר שני פרק חמישי

אוֹמֵר וּבִלְבַד שֶׁלֹּא יִפְחוֹת לָאַחֲרוֹן שֶׁבָּהֶם מְרֻבִּיעִית: מוֹסִיפִין עַל הַשְּׁנִיִּים וְאֵין מוֹסִיפִין עַל הָרִאשׁוֹנִים: נדה פרק ט׳

תָּנוּ רַבָּנַן בֶּגֶד שֶׁאָבַד בּוֹ כִּלְאַיִם: הֲרֵי זֶה לֹא יִמְכְּרֶנּוּ לְגוֹי: וְלֹא יַעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ מַרְדַּעַת לַחֲמוֹר: אֲבָל עוֹשֶׂה מִמֶּנּוּ תַּכְרִיכִין לְמֵת: דִּכְתִיב בַּמֵּתִים חָפְשִׁי: כֵּיוָן שֶׁאָדָם מֵת נַעֲשֶׂה חָפְשִׁי מִן הַמִּצְוֹת:

ואומר עשרת הדברות ופרשת המן וגומר עד הבקשות כמו שהוא מסודר במעמד יום ראשון

בקשה ליום חמישי

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתִּתְנַהֵג עִמִּי בְּמִדַּת חֶסֶד וּבְמִדַּת הָרַחֲמִים כָּל יְמֵי חֶלְדִּי: וְתָנוּחַ לִמְגוּרָי: וְאַל תֶּאֱסוֹף עִם חַטָּאִים נַפְשִׁי: וְעִם אַנְשֵׁי דָמִים חַיָּי וְגַם עַד זִקְנָה וְשֵׂיבָה אַל תַּעַזְבֵנִי: וְתִתֵּן חֶלְקִי עִם יְרֵאֶיךָ וְיוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וּבֵין רְצוּיֶיךָ הָעֹשִׂים רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם וְעִמָּהֶם תְּהֵא חֶלְקִי וְגוֹרָלִי וְכוֹסִי כִּי אַתָּה תּוֹמִיךְ גּוֹרָלִי: אָנָּא יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי אַל תֵּפֶן לְרִשְׁעִי נִלְחַטָּאתִי וְלַעֲוֹנוֹתַי וְלִפְשָׁעַי שֶׁחָטָאתִי וְשֶׁעָוִיתִי וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ וּלְמַעֲשִׂים הָרָעִים שֶׁעָשִׂיתִי: עֲשֵׂה אַתָּה עִמִּי צְדָקָה לְמַעַן שְׁמֶךָ וּלְמַעַן בְּרִיתְךָ עִם אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ: וּלְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה וְאֵלִיָּהוּ: וּלְמַעַן כִּסֵּא כְּבוֹדֶךָ וּלְמַעַן שְׁכִינָתֶךָ: וְרַחֵם עָלַי כִּי רַחוּם אַתָּה: וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לִי מִי שֶׁיְּרַחֲמֵנִי וְיִרְאֶה בְּעָנְיִי: כִּי אַתָּה יְיָ אֱלֹהָי: יְיָ שָׁמַעְתִּי שִׁמְעֲךָ יָרֵאתִי וְחַלְתִּי וְנִבְהַלְתִּי וָאִירָא מֵחַוּוֹת רֵעַי אִתָּךְ: כִּי מֵאִתְּךָ הַצֶּדֶק וְהָאֱמוּנָה: וּמִפִּיךָ הַדַּעַת וְהַתְּבוּנָה: יְיָ שִׁמְעָה תְפִלָּתִי וְשַׁוְעָתִי אֵלֶיךָ תָבֹא: וְהַאֲזִינָה אֶל תַּחֲנוּנָי: בֶּאֱמוּנָתְךָ עֲנֵנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה: בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

בקשה אחרת מעין יצירת היום על דרך הקבלה

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֵכִין תֵּבֵל בְּכֹחוֹ: וּמְקַיֵּם עוֹלָם בְּתוֹרָתוֹ: בּוֹרֵא בְּרִיּוֹת חַיִּים בַּתַּחְתּוֹנִים בְּיוֹם זֶה לְהַרְאוֹת תִּפְאֶרֶת גְּדֻלָּתוֹ: וְנָתַתָּ בָּהֶם כֹּחַ לִפְרוֹת וְלִרְבּוֹת וּלְהַפְלִיא לַעֲשׂוֹת אִישׁ עַל עֲבוֹדָתוֹ: אָנָּא יְיָ אֱלֹהַי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עַל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ לְבַל תַּפִּיל אִשָּׁה מִפְּרִי בִטְנָהּ מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל: וְאַל יֶחְסַר הַמָּזֶג לִמְנִיקוֹתֵיהֶן: וְהָכֵן דַּדֵּיהֶן כִּשְׁתֵּי מַעְיָנוֹת לְהַשְׁפִּיעַ חָלָב לִוְלָדוֹתֵיהֶן לְמַעַן יִגְדְּלוּן לַעֲבוֹדָתֶךָ: כְּדִכְתִיב מִפִּי עוֹלְלִים וְיוֹנְקִים יִסַּדְתָּ עֹז: וְנִזְכֶּה כֻּלָּנוּ לִרְאוֹת בְּנֶחָמוֹת צִיּוֹן: כִּדְכְתִיב לְמַעַן תִּינְקוּ וּשְׂבַעְתֶּם מִשֹּׁד תַּנְחֻמֶיהָ לְמַעַן תָּמֹצּוּ וְהִתְעַנַּגְתֶּם מִזִּיז כְּבוֹדָהּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

מעמד ליום ששי

תורה **וַיֹּאמֶר** אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי כֵן: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם: וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה

נתתי

של מקום · פלשתים באים בנצחונו של גלית · מה היה סופו לסוף נפל בחרב והם נפלו עמו · בני עמון באו בנצחונו של שובך ומה היה סופו לסוף נפל בחרב והם נפלו עמו · ואתם אי אתם כן כי ה' אלהיכם ההולך עמכם · להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם זה מחנה הארון:

תנו רבנן אשר בנה · אשר נטע · אשר ארש · למדה תורה דרך ארץ שיבנה אדם בית · ויטע כרם · ואחר כך ישא אשה ואף שלמה אמר בחכמתו · הכן בחוץ מלאכתך ועתדה בשדה לך אחר ובנית ביתך : הכן בחוץ מלאכתך זה בית · ועתדה בשדה לך זה כרם · אחר ובנית ביתך זו אשה : דבר אחר הכן בחוץ מלאכתך · זה מקרא · ועתדה בשדה לך · זה משנה · אחר ובנית ביתך זה תלמוד : דבר אחר הכן בחוץ מלאכתך זה מקרא ומשנה · ועתדה בשדה לך · זה תלמוד · אחר ובנית ביתך · אלו מעשים טובים : רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי אומר · הכן בחוץ מלאכתך · זה מקרא משנה ותלמוד · ועתדה בשדה לך : אלו מעשים טובים אחר ובנית ביתך · דרוש וקבל שכר : סדר נזיקין אבות פרק שני

רבי טרפון אומר היום קצר · והמלאכה מרבה · והפועלים עצלים · והשכר הרבה · ובעל הבית דוחק: הוא היה אומר · לא עליך המלאכה לגמור · ולא אתה בן חורין לבטל ממנה · אם למדת תורה הרבה: נותנין לך שכר הרבה · ונאמן הוא בעל מלאכתך : שישלם לך שכר פעולתך ודע מתן שכרן של צדיקים לעתיד לבא : סנהדרין פרק חלק

תנא רבי אליהו · צדיקים שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיותן · אינן חוזרין לעפרן: שנאמר והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלים : מה קדוש לעולם קיים · אף הם לעולם קיימים: ואם תאמר אותן אלף שנים שעתיד הקדוש ברוך הוא לחדש בהן את עולמו שנאמר ונשגב ה' לבדו ביום ההוא : צדיקים מה הם עושים · הקדוש ברוך הוא עושה להם כנפים כנשרים ושטים על פני המים: שנאמר על כן לא נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים ושמא תאמר יש להם צער תלמוד לומר וקוי ה' יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו : סדר קדשים ערכין פרק ג'

באונס ומפתה להקל ולהחמיר · כיצד: אחד שאנס ופתה את הגדולה שבכהונה · ואת הקטנה שבישראל: נותן חמשים סלעים · ובבושת ובפגם הכל לפי המבייש והמתבייש: ובמוציא שם רע להקל ולהחמיר: כיצד: אחד שהוציא שם רע: על הגדולה שבכהונה · ועל הקטנה שבישראל: נותן מאה סלעים: נמצא האומר בפיו: חמור מן העושה מעשה: שכן מצינו שלא נחתם גזר דין על אבותינו במדבר: אלא על לשון הרע שנאמר וינסו אותי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי : ערכין פרק ג'

תנא רבי אליהו על מה מכפר הקטורת על לשון הרע : אמר הקדוש ברוך הוא יבא דבר שבחשאי ויכפר על דבר שבחשאי :

סדר טהרות ידים פרק ראשון

מי רביעית נוטלין לידים לאחד : ואף לשנים : מחצי לוג לשלשה או לארבעה מלוג לחמשה : ולעשרה ולמאה : רבי יוסי

אֵינוֹ מֵת מִן הַזִּקְנָה עַד שֶׁעֵינָיו כֵּהוֹת: שֶׁנֶּאֱמַר וְשֹׁחַד לֹא תִקָּח כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר פִּקְחִים וִיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִים: וְכָל מִי שֶׁאֵינוֹ לֹא חִגֵּר וְלֹא אִלֵּם וְלֹא סוּמָא וְהוּא עוֹשֶׂה עַצְמוֹ כְּאֶחָד מֵהֶם אֵינוֹ מֵת מִן הַזִּקְנָה עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה כְּאֶחָד מֵהֶם שֶׁנֶּאֱמַר וְדוֹרֵשׁ רָעָה תְבוֹאֶנּוּ:

תלמוד זרעים ברכות פרק אין עומדין

תָּנוּ רַבָּנָן מַעֲשֶׂה בְּחָסִיד אֶחָד שֶׁהָיָה מִתְפַּלֵּל בַּדֶּרֶךְ׳ וּבָא הֶגְמוֹן אֶחָד׳ וְנָתַן לוֹ שָׁלוֹם׳ וְלֹא הֶחֱזִיר לוֹ שָׁלוֹם: הִמְתִּין לוֹ עַד שֶׁסִּיֵּים תְּפִלָּתוֹ׳ לְאַחַר שֶׁסִּיֵּים תְּפִלָּתוֹ אָמַר לוֹ רֵיקָא וַהֲלֹא כָּתוּב בְּתוֹרַתְכֶם רַק הִשָּׁמֶר לְךָ וּשְׁמוֹר נַפְשְׁךָ מְאֹד וּכְתִיב וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לְנַפְשֹׁתֵיכֶם כְּשֶׁנָּתַתִּי לְךָ שָׁלוֹם׳ לָמָּה לֹא הֶחֱזַרְתָּ לִי שָׁלוֹם׳ אִם הָיִיתִי חוֹתֵךְ רֹאשְׁךָ בְּסַיִיף׳ מִי הָיָה תּוֹבֵעַ אֶת דָּמְךָ מִיָּדִי׳ אָמַר לוֹ הַמְתֵּן עַד שֶׁאֲפַיֶּסְךָ בִּדְבָרִים׳ אָמַר לוֹ׳ אִלּוּ הָיִיתָ עוֹמֵד לִפְנֵי מֶלֶךְ בָּשָׂר וָדָם׳ וּבָא חֲבֵירְךָ וְנָתַן לְךָ שָׁלוֹם׳ הָיִיתָ מַחֲזִיר לוֹ שָׁלוֹם׳ אָמַר לוֹ לָאו׳ וְאִם הָיִיתָ מַחֲזִיר לוֹ׳ מַה הָיוּ עוֹשִׂין לָךְ׳ אָמַר לוֹ הָיוּ חוֹתְכִין אֶת רֹאשִׁי בְּסַיִיף׳ אָמַר לוֹ וַהֲלֹא דְּבָרִים קַל וָחוֹמֶר וּמָה אַתָּה שֶׁעוֹמֵד לִפְנֵי מֶלֶךְ בָּשָׂר וָדָם שֶׁהַיּוֹם כָּאן וּמָחָר בַּקֶּבֶר׳ כָּךְ׳ אֲנִי שֶׁהָיִיתִי עוֹמֵד לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא חַי וְקַיָּם לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים׳ עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה׳ מִיַּד נִתְפַּיֵּס אוֹתוֹ הֶגְמוֹן׳ וְנִפְטַר אוֹתוֹ חָסִיד מִמֶּנּוּ וְהָלַךְ לְבֵיתוֹ לְשָׁלוֹם:

שקלים פרק בשלשה פרקים

אֵין הַתּוֹרֵם נִכְנָס לֹא בְּפַרְגּוֹד חָפוּת וְלֹא בְּמִנְעָל׳ וְלֹא בְּסַנְדָּל וְלֹא בִתְפִלָּה׳ וְלֹא בְקָמִיעַ: שֶׁמָּא יַעֲנִי וְיֹאמְרוּ מֵעֲוֹן הַלִּשְׁכָּה הֶעֱנִי׳ אוֹ שֶׁמָּא יַעֲשִׁיר׳ וְיֹאמְרוּ מִתְּרוּמַת הַלִּשְׁכָּה הֶעֱשִׁיר׳ לְפִי שֶׁאָדָם׳ צָרִיךְ לָצֵאת יְדֵי הַבְּרִיּוֹת כְּדֶרֶךְ שֶׁצָּרִיךְ לָצֵאת יְדֵי הַמָּקוֹם׳ שֶׁנֶּאֱמַר וִהְיִיתֶם נְקִיִּם מֵיְיָ וּמִיִּשְׂרָאֵל: וְאוֹמֵר וּמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

סדר מועד שבת פרק במה מדליקין

תָּנוּ רַבָּנָן מִי שֶׁחָלָה וְנָטָה לָמוּת׳ אוֹמְרִים לוֹ הִתְוַדֵּה׳ שֶׁכֵּן דֶּרֶךְ כָּל הַמּוּמָתִין מִתְוַדִּין׳ אָדָם יוֹצֵא לַשּׁוּק׳ יְהֵי דוֹמֶה בְּעֵינָיו כְּמִי שֶׁנִּמְסַר לְסַרְדְיוֹט׳ חָשׁ בְּרֹאשׁ׳ יְהֵי דוֹמֶה בְּעֵינָיו כְּמִי שֶׁנְּתָנוּהוּ בְּקוֹלָר׳ עָלָה לְמִטָּה וְנָפַל יְהֵי דוֹמֶה בְּעֵינָיו כְּמִי שֶׁהֶעֱלוּהוּ לַגַּרְדּוֹם לִדּוֹן׳ אִם יֵשׁ לוֹ פְּרַקְלִיטִין גְּדוֹלִים נִצּוֹל וְאִם לָאו אֵינוֹ נִצּוֹל׳ וְאֵלּוּ הֵן פְּרַקְלִיטִין שֶׁל אָדָם תְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים׳ וַאֲפִילוּ תְּשַׁע מֵאוֹת וְתִשְׁעִים וְתִשְׁעָה מְלַמְּדִין עָלָיו חוֹבָה׳ וְאֶחָד מְלַמֵּד עָלָיו זְכוּת נִצּוֹל שֶׁנֶּאֱמַר אִם יֵשׁ עָלָיו מַלְאָךְ מֵלִיץ אֶחָד מִנִּי אָלֶף לְהַגִּיד לְאָדָם יָשְׁרוֹ: וַיְחֻנֶּנּוּ וַיֹּאמֶר פְּדָעֵהוּ מֵרֶדֶת שַׁחַת מָצָאתִי כֹפֶר: רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בְּנוֹ שֶׁל רַבִּי יוֹסֵי הַגְּלִילִי אוֹמֵר אֲפִילוּ תְּשַׁע מֵאוֹת וְתִשְׁעִים וְתִשְׁעָה בְּאוֹתוֹ מַלְאָךְ לְחוֹבָה׳ וְאֶחָד לִזְכוּת נִצּוֹל שֶׁנֶּאֱמַר מַלְאָךְ מֵלִיץ אֶחָד מִנִּי אָלֶף:

סדר נשים סוטה פרק משוח מלחמה

אַל יֵרַךְ לְבַבְכֶם אַל תִּירְאוּ וְאַל תַּחְפְּזוּ וְאַל תַּעַרְצוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הַהוֹלֵךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם אֹיְבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם: אַל יֵרַךְ לְבַבְכֶם׳ מִפְּנֵי צַהֲלַת סוּסִים וְצַחְצוּחַ חֲרָבוֹת׳ אַל תִּירְאוּ מִפְּנֵי הַגָּפַת הַתְּרִיסִין וְשִׁפְעַת הַקַּלְגַּסִּים׳ וְאַל תַּחְפְּזוּ מִפְּנֵי קוֹל הַקְּרָנוֹת׳ וְאַל תַּעַרְצוּ מִפְּנֵי קוֹל הַצְּוָחָה׳ כִּי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הַהוֹלֵךְ עִמָּכֶם הֵם בָּאִים בְּנִצְחוֹנוֹ שֶׁל בָּשָׂר וָדָם׳ וְאַתֶּם בָּאִים בְּנִצְחוֹנוֹ

של

בצרה קראת ואחלצך אענך בסתר רעם אבחנך על מי מריבה סלה: שמע עמי ואעידה בך ישראל אם תשמע לי: לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר: אנכי יי אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו: ולא שמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי: ואשלחהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם: לו עמי שומע לי ישראל בדרכי יהלכו: כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי: משנאי יי יכחשו לו ויהי עתם לעולם: ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך: האזינו

לולי כעס אויב אגור פן ינכרו צרימו פן יאמרו ידנו רמה ולא יי פעל כל זאת: כי גוי אובד עצות המה ואין בהם תבונה: לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם: איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם ויי הסגירם. כי לא כצורנו צורם ואויבינו פלילים: כי מגפן סדום גפנם ומשדמות עמורה ענבימו ענבי רוש אשכלת מררת למו: חמת תנינם יינם וראש פתנים אכזר: הלא הוא כמס עמדי חתום באוצרותי: לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחש עתדות למו:

משנה פרק חמישי ממסכת תמיד

אמר להם הממונה ברכו ברכה אחת. והם ברכו. קראו עשרת הדברים. שמע. והיה אם שמוע. ויאמר. ברכו את העם שלש ברכות. אמת ויציב. ועבודה. וברכת כהנים: ובשבת מוסיפין ברכה אחת למשמר היוצא: אמר להם חדשים לקטורת באו והפיסו. הפיסו זכה מי שזכה. אמר להם חדשים גם ישנים באו והפיסו. מי מעלה אברים מן הכבש למזבח. רבי אליעזר בן יעקב אומר המעלה אברים לכבש. הוא מעלה אותם על גבי המזבח מסרום לחזנים. היו מפשיטין אותם את בגדיהם ולא היו מניחים עליהם אלא מכנסים בלבד. וחלונות היו שם. וכתוב עליהם תשמישי הכלים: מי שזכה בקטורת. היה נוטל את הכף והכף דומה לתרקב גדול של זהב. מחזיק שלשה קבין והבזך היה בתוכו מלא וגדוש קטורת. וכסוי היה לו וכמין מטוטלת היתה עליו מלמעלן: מי שזכה במחתה. נטל מחתת הכסף ועלה לראש המזבח. ופנה את הגחלים הילך והילך וחתה. ירד ועירן לתוך של זהב נתפזר ממנו כקב גחלים והיה מכבדן לאמה. ובשבת היה כופה עליהן פסכתר ופסכתר היתה כלי גדול מחזקת לתך. ושתי שרשרות היו בה. אחת שהוא מושך בה ויורד: ואחת שהוא אוחז בה מלמעלן בשביל שלא תתגלגל. ושלשה דברים היתה משמשת כופין אותה על גבי גחלים. ועל השרץ בשבת. ומורידין בה את הדשן מעל גבי המזבח: הגיעו בין האולם ולמזבח. נטל אחד את המגרפה. וזרקה בין האולם ולמזבח. אין אדם שומע קול חברו בירושלים מקול המגרפה. ושלשה דברים היתה משמשת. כהן שהיה שומע את קולה יודע שאחיו הכהנים נכנסין להשתחות והוא רץ ובא: ובן לוי שהוא שומע את קולה יודע שאחיו הלוים נכנסים לדבר בשיר והוא רץ ובא וראש המעמד היה מעמיד את הטמאים בשער המזרח:

פאה פרק ח

וכל דיין שלוקח שוחד. ומטה את הדין

תוכל שום בריה להזיקני: ויחד לבבי לאהבה וליראה את שמך: עד אשר יהיו דרכי מתקנים נגד פניך ועזרני לנצור עדותיך בכל לב: ונחני באורח מישור: וגל עיני ואביטה נפלאות מתורתך ומלא כל משאלותי במדה טובה ישועה ורחמים: ודרך שקר הסר ממני: והעבר עיני מראות שוא: וכוף את יצרי להשתעבד לך: ולעשות רצונך כל ימי חיי: ויהיה עם לבבי לעשות חקיך: כי עמך תוצאות החיים: וביךך רוחי ונשמתי להטות לבבי לרצונך: יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי: שיכבשו רחמיך את כעסך מעלינו: ויגולו רחמיך על מדותיך: ותתנהג עמי במדת חסד ובמדת רחמים: וחוסה נא עלי: וזכני לראות באור החיים וללמוד וללמד ולשמור ולעשות ולקיים את כל חקי רצונך: ולהדבק עם יראי שמך: ותן לי חיים מבורכים וטובים: וקבל תחנתי: ועשה בקשתי ומחה והעבר פשעי מנגד עיניך: כאמור אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכור: וחנני ושמע תפלתי כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך אתה שומע תפלה:

בקשה אחרת מעין יצירת היום על דרך הקבלה

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו: יוצר הכל: אחד יחיד ומיוחד בפי כל: תולה עולמו בזרועו כאשכול: חכין ויכול: שתציל משכול ולדות עמך ישראל: ואסכרה שתלית ביום זה: תשמור ממנה תנוקות של עמך בית ישראל שלא תפול בפיהם: ותגדלם לתורתך ותגן עליהם ברחמיך: ככתיב ותנתי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך אתה שומע תפלה:

מעמר ליום חמישי

תורה ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים: ויברא אלהים את התנינים הגדלים ואת כל נפש החיה הרומשת אשר שרצו המים למיניהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב: ויברך אותם אלהים לאמור פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ: ויהי ערב ויהי בוקר יום חמישי:

נביאים יחזקאל ל"ד

וכרתי להם ברית שלום והשבתי חיה רעה מן הארץ וישבו במדבר לבטח וישנו ביערים: ונתתי אותם וסביבות גבעתי ברכה והורדתי הגשם בעתו גשמי ברכה יהיו: ונתן עץ השדה את פריו והארץ תתן יבולה והיו על אדמתם לבטח וידעו כי אני יי בשברי את מוטות עלם והצלתים מיד העבדים בהם: ולא יהיו עוד בז לגוים וחית הארץ לא תאכלם וישבו לבטח ואין מחריד: והקמתי להם מטע לשם ולא יהיו עוד אספי רעב בארץ ולא ישאו עוד כלמת הגוים: וידעו כי אני יי אלהיהם אתם והמה עמי בית ישראל נאם אדני אלהים: ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם אני אלהיכם נאם אדני אלהים:

כתובים תהלים פ"א

למנצח על הגתית לאסף: הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב: שאו זמרה ותנו תוף כנור נעים עם נבל: תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו: כי חוק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע הסירותי מסבל שכמו כפיו מדוד תעבורנה:

בצרה

הָיְתָה שָׁם: וְקִרְבוּהָ בְּנֵי צִיּוֹן בִּזְרוֹעַ כְּגוֹן אֵלּוּ אֵלִיָּהוּ בָּא לְטַמֵּא וּלְטַהֵר לְרַחֵק וּלְקָרֵב: רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר לְקָרֵב אֲבָל לֹא לְרַחֵק: רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר לְהַשְׁווֹת אֶת הַמַּחֲלוֹקֶת וַחֲכָמִים אוֹמְרִים לֹא לְרַחֵק וְלֹא לְקָרֵב אֶלָּא לַעֲשׂוֹת שָׁלוֹם בָּעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ לָכֶם אֵת אֵלִיָּה הַנָּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְיָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְהֵשִׁיב לֵב אָבוֹת עַל בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל אֲבוֹתָם: עוקצין פרק ג"

אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן חֲלַפְתָּא לֹא מָצָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא כְּלִי מַחֲזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֶלָּא שָׁלוֹם שֶׁנֶּאֱמַר יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: סדר קדשים תמיד פרק ג"

בָּאוּ וְעָמְדוּ אֵצֶל בֶּן אַרְזָא אֶחָד מִימִינוֹ וְאֶחָד מִשְּׂמֹאלוֹ: שָׁחָה לְנַסֵּךְ וְהֵנִיף הַסְּגָן בַּסּוּדָרִים: וְהִקִּישׁ בֶּן אַרְזָא בַּצֶּלְצָל: וְדִבְּרוּ הַלְוִיִּם בְּשִׁיר: הִגִּיעוּ לְפֶרֶק תָּקְעוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ הָעָם: עַל כָּל פֶּרֶק תְּקִיעָה וְעַל כָּל תְּקִיעָה הִשְׁתַּחֲוָיָה: זֶה סֵדֶר הַתָּמִיד לַעֲבוֹדַת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: יְהִי רָצוֹן שֶׁיִּבָּנֶה בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן:

מנחות פרק התכלת

תָּנוּ רַבָּנָן חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל שֶׁחִבְּבָן הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּמִצְוֹת: תְּפִלִּין בְּרָאשֵׁיהֶן: וּתְפִלִּין בִּזְרוֹעוֹתֵיהֶם וְצִיצִת בְּבִגְדֵיהֶן: וּמְזוּזָה בְּפִתְחֵיהֶן וַעֲלֵיהֶן אָמַר דָּוִד שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ: וּבְשָׁעָה שֶׁדָּוִד נִכְנַס לְבֵית הַמֶּרְחָץ וְרָאָה אֶת עַצְמוֹ עָרוֹם: הָיָה אוֹמֵר אוֹי לִי שֶׁאֲנִי עוֹמֵד בְּלֹא מִצְוָה: וְכֵיוָן שֶׁנִּזְכַּר בְּמִילָה שֶׁבִּבְשָׂרוֹ: נִתְיַשְּׁבָה דַעְתּוֹ. לְאַחַר שֶׁיָּצָא: אָמַר עָלֶיהָ שִׁירָה: שֶׁנֶּאֱמַר לַמְנַצֵּחַ עַל הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד: עַל מִילָה שֶׁנִּתְּנָה בַּשְּׁמִינִי: רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אוֹמֵר כָּל מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ תְּפִלִּין בְּרֹאשׁוֹ: וּתְפִלִּין בִּזְרוֹעוֹ וְצִיצִת בְּבִגְדוֹ וּמְזוּזָה בְּפִתְחוֹ הַכֹּל בְּחִזּוּק שֶׁלֹּא יֶחֱטָא: שֶׁנֶּאֱמַר וְהַחוּט הַמְשֻׁלָּשׁ לֹא בִמְהֵרָה יִנָּתֵק: וְאוֹמֵר חֹנֶה מַלְאַךְ יְיָ סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם:

סדר טהרות פרה פרק ג'

לֹא מָצְאוּ מִשֶּׁבַע: עוֹשִׂים מִשֵּׁשׁ מֵחָמֵשׁ מֵאַרְבַּע מִשָּׁלֹשׁ מִשְּׁתַּיִם וּמֵאַחַת: מִי עֲשָׂאָן הָרִאשׁוֹנָה עָשָׂה מֹשֶׁה: וְהַשְּׁנִיָּה עָשָׂה עֶזְרָא: וְחָמֵשׁ מֵעֶזְרָא וְאֵילָךְ: דִּבְרֵי ר' מֵאִיר וַחֲכָמִים אוֹמְרִים שֶׁבַע מֵעֶזְרָא וְאֵילָךְ: וּמִי עֲשָׂאָן: שִׁמְעוֹן הַצַּדִּיק וְיוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל עָשׂוּ שְׁתַּיִם שְׁתַּיִם: אֶלְיוֹעֵינַי בֶּן הַקּוֹף וַחֲנַמְאֵל הַמִּצְרִי וְיִשְׁמָעֵאל בֶּן פִּאָבִי עָשׂוּ אַחַת אַחַת: נדה פרק המפלת

דָּרַשׁ רַבִּי יוֹסֵי הַגְּלִילִי מַאי דִּכְתִיב אוֹדְךָ עַל כִּי נוֹרָאוֹת נִפְלֵאתִי נִפְלָאִים מַעֲשֶׂיךָ וְנַפְשִׁי יוֹדַעַת מְאֹד בּוֹא וּרְאֵה שֶׁלֹּא כְמִדַּת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִדַּת בָּשָׂר וָדָם: מִדַּת בָּשָׂר וָדָם: אָדָם נוֹתֵן זֵרְעוֹנִים בַּעֲרוּגָה כָּל אַחַת וְאַחַת עוֹלָה בְמִינָהּ וְאִלּוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא צָר אֶת הָעֻבָּר בִּמְעֵי אִמּוֹ וְכֻלָּן עוֹלִין לְמִין אֶחָד: דָּבָר אַחֵר צַבָּע נוֹתֵן סַמָּנִין לְיוֹרָה: וְכֻלָּן עוֹלִין לְצֶבַע אֶחָד: וְאִלּוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא צָר אֶת הָעֻבָּר בִּמְעֵי אִמּוֹ כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹלֶה לְמִינוֹ:

ואומר עשרת הדברות ופרשת המן ונוטר: עד הבקשה כמו שהוא מסודר במעמד יום ראשון:

בקשה ליום רביעי

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי: שֶׁתָּשִׂים חֶלְקִי עִם יוֹשְׁבֵי בֵּית הַמִּדְרָשׁ: וְלֹא תָשִׂים חֶלְקִי מִיּוֹשְׁבֵי קְרָנוֹת: וְתַצִּילֵנִי כָּל יָמַי מִלֶּכֶת בַּעֲצַת רְשָׁעִים: וּמִלֵּישֵׁב בְּמוֹשַׁב לֵצִים: וְתֵן לִבִּי נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה וּשְׁפַל רוּחַ לִפְנֵי כָל בְּנֵי אָדָם: וְלִמְקַלְלַי: נַפְשִׁי תִדּוֹם: וְשָׁמְרָה לְפִי מַחְסוֹם שֶׁלֹּא אֶחֱטָא בִּלְשׁוֹנִי: וְלֹא אָשִׁיב חוֹרְפִי דָבָר: וְאַתָּה צוּרִי הֱיֵה מָגֵן בַּעֲדִי: שֶׁלֹּא

יראני שום אדם : סדר מועד יומא יום הכפורים

האומר אחטא ואשוב אחטא ואשוב : אין מספיקין בידו לעשות תשובה : אחטא ויום הכפורים מכפר : אין יום הכפורים מכפר : עבירות שבין אדם למקום : יום הכפורים מכפר : עבירות שבין אדם לחבירו · אין יום הכפורים מכפר : עד שירצה את חבירו : את זו דרש רבי אלעזר בן עזריה לפני יי תטהרו : עבירות שבין אדם למקום : יום הכפורים מכפר ושבין אדם לחבירו · אין יום הכפורי׳ מכפר עד שירצה את חבירו :

מגילה פרק בני העיר

תניא שאל רבי עקיבא את רבי נחוניא הגדול : במה הארכת ימים : אתו גוזאי וקא מחו ליה : סליק יתיב ארישא דדיקלא : אמר לו רבי אם נאמר כבש : למה נאמר אחד : אמר להם צורבא מרבנן הוא שבקוהו : אמר לו אחד מיוחד שבעדרו : אמר לו מימי לא קבלתי מתנות : ולא עמדתי על מדותי · ותרן בממוני הייתי : לא קבלתי מתנות : כי הא דרבי אלעזר כי הוו משדרי ליה מתנות מבי נשיאה : לא הוה שקיל : כי הוו מזמני ליה לא הוה אזיל : אמר להו לא ניחא לכו דאחיה דכתיב ושונא מתנות יחיה : רבי זירא כי הוו משדרי ליה מתנות מבי נשיאה לא הוה שקילי · כי הוו מזמני ליה אזיל אמר אתיקרי דמתיקרו בי ולא עמדתי על מדותי דאמר רבא כל המעביר על מדותיו מעבירין ממנו כל פשעיו · שנאמר נושא עון ועובר על פשע · למי נושא עון · למי שעובר על פשע : ותרן בממוני הייתי דאמר מר איוב ותרן בממוניה היה שהיה מניח פרוטה לחנוני ממממוניה :

סדר נשים כתובות פרק שני דייני גזירות

הכל מעלין לארץ ישראל ואין הכל מוציאין תנו רבנן לעולם ידור אדם בארץ ישראל ואפילו בעיר שרבה גוים · ואל ידור בחוצה לארץ · ואפילו בעיר שרבה ישראל · שכל הדר בארץ ישראל · דומה כמי שיש לו אלוה · וכל הדר בחוצה לארץ דומה כמי שאין לו אלוה שנאמר לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים · וכי כל שאינו דר בארץ ישראל · אין לו אלוה · אלא לומר לך כל הדר בחוצה לארץ · כאלו עובד עבודה זרה · וכן בדוד הוא אומר · ועתה ישמע נא אדוני המלך את דברי עבדו אם יי הסיתך בי ירח מנחה ואם בני האדם ארורים הם לפני יי כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת יי לאמור לך עבוד אלהים אחרים · וכי מי אמר לו לדוד לך עבוד אלהים אחרים · אלא לומר לך · כל הדר בחוצה לארץ · כאלו עובד עבודה זרה : אמר רבי אלעזר כל הדר בארץ ישראל שרוי בלא עון · שנאמר ובל יאמר שכן חליתי העם היושב בה נשא עון :

סדר נזיקין עדיות פרק ח׳

אמר רבי יהושע מקבל אני מרבן יוחנן בן זכאי ששמע מרבו ורבו מרבו הלכה למשה מסיני : שאין אליהו בא לטמא ולטהר לרחק ולקרב אלא לרחק את המקורבים בזרוע : ולקרב את המרוחקים בזרוע : משפחת בית צרפה היתה בעבר הירדן : ורחקוה בני ציון בזרוע : ועוד אחרת

היתה

וּשְׁתַּיִם שְׁתַּיִם מִלְּמַטָּן׳ חֲתָכָהּ וּנְתָנָהּ לְמִי שֶׁזָּכָה
בָהּ וְהַשִּׁדְרָה עִמָּהּ׳ וְהַטְּחוֹל תָּלוּי בָּהּ וְהִיא
הָיְתָה גְּדוֹלָה׳ אֶלָּא שֶׁל יָמִין קוֹרִין גְּדוֹלָה מִפְּנֵי
שֶׁהַכָּבֵד תָּלוּי בָּהּ׳ בָּא לוֹ לְעוֹקֶץ חוֹתְכוֹ וּנְתָנוֹ
לְמִי שֶׁזָּכָה בוֹ ׳ וְהָאַלְיָה וְאֶצְבַּע הַכָּבֵד וּשְׁתֵּי
כְלָיוֹת עִמּוֹ נָטַל רֶגֶל הַשְּׂמָאלִי וּנְתָנָהּ לְמִי שֶׁזָּכָה
בָהּ ׳ נִמְצְאוּ כֻלָּם עוֹמְדִים בְּשׁוּרָה וְהָאֵבָרִים
בְּיָדָם׳ הָרִאשׁוֹן בָּרֹאשׁ וּבָרֶגֶל הָרֹאשׁ בִּימִינוֹ
וְחוֹטְמוֹ כְּלַפֵּי זְרוֹעוֹ׳ וְקַרְנָיו בֵּין אֶצְבְּעוֹתָיו וּבֵית
שְׁחִיטָתוֹ מִלְמַעְלָן וְהַפֶּדֶר נָתוּן עָלֶיהָ הָרֶגֶל שֶׁל
יָמִין בִּשְׂמֹאלוֹ וּבֵית עוֹרוֹ לַחוּץ׳ הַשֵּׁנִי בִּשְׁתֵּי
יָדַיִם׳ שֶׁל יָמִין בִּימִינוֹ וְשֶׁל שְׂמֹאל בִּשְׂמֹאלוֹ
וּבֵית עוֹרוֹ לַחוּץ ׳ הַשְּׁלִישִׁי בָּעוֹקֶץ וּבָרֶגֶל
הָעוֹקֶץ בִּימִינוֹ וְהָאַלְיָה מְדֻלְדֶּלֶת בֵּין שְׁתֵּי
אֶצְבְּעוֹתָיו׳ וְאֶצְבַּע הַכָּבֵד וּשְׁתֵּי הַכְּלָיוֹת עִמּוֹ׳
וְהָרֶגֶל שֶׁל שְׂמֹאל בִּשְׂמֹאלוֹ וּבֵית עוֹרוֹ לַחוּץ׳
הָרְבִיעִי בֶּחָזֶה וּבַגֵּרָה׳ הֶחָזֶה בִּימִינוֹ וְהַגֵּרָה
בִּשְׂמֹאלוֹ וְצַלְעוֹתָיו בֵּין שְׁתֵּי אֶצְבְּעוֹתָיו ׳
הַחֲמִישִׁי בִּשְׁתֵּי דְפָנוֹת שֶׁל יָמִין בִּימִינוֹ וְשֶׁל
שְׂמֹאל בִּשְׂמֹאלוֹ וּבֵית עוֹרָן לַחוּץ׳ הַשִּׁשִּׁי
בִּקְרָבַיִם הַנְּתוּנִים בְּבָזָךְ׳ וּכְרָעַיִם עַל גַּבֵּיהֶם
מִלְמַעְלָה׳ הַשְּׁבִיעִי בַּסֹּלֶת׳ הַשְּׁמִינִי בַּחֲבִתִּין׳
הַתְּשִׁיעִי בַּיַּיִן׳ הָלְכוּ וּנְתָנוּם מֵחֲצִי כֶבֶשׁ וּלְמַטָּה
בְּמַעֲרָבוֹ : וּמְלָחוּם וְיָרְדוּ וּבָאוּ לָהֶם לְלִשְׁכַּת
הַגָּזִית לִקְרוֹת אֶת שְׁמַע :

תלמוד ליום רביעי זרעים פאה פרק שמיני

מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ חֲמִשִּׁים זוּז וְהוּא נוֹשֵׂא וְנוֹתֵן בָּהֶם
הֲרֵי זֶה לֹא יִטּוֹל׳ וְכָל מִי שֶׁאֵינוֹ צָרִיךְ לִטּוֹל
וְנוֹטֵל׳ אֵינוֹ מֵת מִן הַזִּקְנָה עַד שֶׁיִּצְטָרֵךְ לַבְּרִיּוֹת׳
וְכָל מִי שֶׁהוּא צָרִיךְ לִטּוֹל וְאֵינוֹ נוֹטֵל ׳ אֵינוֹ
נִפְטָר מִן הָעוֹלָם עַד שֶׁיְּפַרְנֵס לַאֲחֵרִים : וְעָלָיו
הַכָּתוּב אוֹמֵר בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיְיָ וְהָיָה
יְיָ מִבְטַחוֹ :

ברכות פרק תפלת השחר

תָּנוּ רַבָּנָן כְּשֶׁחָלָה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר נִכְנְסוּ תַלְמִידָיו
לְבַקְּרוֹ אָמְרוּ לוֹ תַלְמִידָיו׳ רַבֵּינוּ׳ לַמְּדֵנוּ
אוֹרְחוֹת חַיִּים׳ וְנִזְכֶּה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא׳ אָמַר
לָהֶם הִזָּהֲרוּ בִּכְבוֹד חַבְרֵיכֶם׳ וּמִנְעוּ בְנֵיכֶם מִן
הַהִגָּיוֹן׳ וְהוֹשִׁיבוּם בֵּין בִּרְכֵּי תַלְמִידֵי חֲכָמִים׳
וּכְשֶׁאַתֶּם מִתְפַּלְּלִים ׳ דְּעוּ לִפְנֵי מִי אַתֶּם
עוֹמְדִים׳ שֶׁבִּשְׁבִיל כָּךְ תִּזְכּוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא:
וּכְשֶׁחָלָה רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי נִכְנְסוּ תַלְמִידָיו
לְבַקְּרוֹ כֵּיוָן שֶׁרָאָה אוֹתָם הִתְחִיל לִבְכּוֹת׳ אָמְרוּ
לוֹ תַלְמִידָיו ׳ רַבֵּינוּ נֵר יִשְׂרָאֵל פַּטִּישׁ הֶחָזָק
עַמּוּד הַיְמָנִי מִפְּנֵי מָה אַתָּה בוֹכֶה ׳ אָמַר לָהֶם
אִלּוּ הָיוּ מוֹלִיכִין אוֹתִי לִפְנֵי מֶלֶךְ בָּשָׂר וָדָם שֶׁהַיּוֹם
כָּאן וּמָחָר בַּקֶּבֶר : וְאִם יִכְעוֹס עָלַי : אֵין כַּעֲסוֹ
כַּעַס עוֹלָם וְאִם יַאַסְרֵנִי : אֵין אִסּוּרוֹ אִסּוּר עוֹלָם׳
וְאִם מְמִיתֵנִי אֵין מִיתָתִי מִיתַת עוֹלָם: וַאֲנִי יָכוֹל
לְשַׁחֲדוֹ בְּמָמוֹן : וּלְפַיְּסוֹ בִּדְבָרִים : וְאַף עַל
פִּי כֵן הָיִיתִי בוֹכֶה קַל וָחוֹמֶר עַכְשָׁיו שֶׁמּוֹלִיכִין
אוֹתִי לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוּא שֶׁהוּא חַי וְקַיָּם לְעוֹלָם וּלְעוֹלְמֵי
עוֹלָמִים : וְאִם יִכְעוֹס עָלַי : כַּעֲסוֹ כַּעַס עוֹלָם :
וְאִם יַאַסְרֵנִי אִסּוּרוֹ אִסּוּר עוֹלָם : וְאִם
מְמִיתֵנִי : מִיתָתִי מִיתַת עוֹלָם : וְאֵינִי יָכוֹל
לְשַׁחֲדוֹ בְּמָמוֹן וּלְפַיְּסוֹ בִּדְבָרִים : וְלֹא עוֹד
אֶלָּא שֶׁיֵּשׁ לְפָנַי שְׁנֵי דְרָכִים אֶחָד לְגֵיהִנָּם :
וְאֶחָד לְגַן עֵדֶן ׳ וְאֵינִי יוֹדֵעַ בְּאֵיזֶה דֶּרֶךְ
מוֹלִיכִין אוֹתִי ׳ וְלֹא אֶבְכֶּה ׳ אָמְרוּ לוֹ רַבֵּינוּ
בָּרְכֵנוּ ׳ אָמַר לָהֶם יְהִי רָצוֹן שֶׁיְּהֵא מוֹרָא
שָׁמַיִם עֲלֵיכֶם כְּמוֹרָא בָּשָׂר וָדָם ׳ אָמְרוּ לוֹ
תַלְמִידָיו עַד כָּאן וְתוּ לֹא ׳ אָמַר לָהֶם וּלְוַאי:
תֵּדְעוּ כְּשֶׁאָדָם עוֹבֵר עֲבֵירָה ; אוֹמֵר שֶׁלֹּא

מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי הֵמָּה הָבֶל ׃ אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר תְּיַסְּרֶנּוּ יָּהּ וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ ׃ לְהַשְׁקִיט לוֹ מִימֵי רָע עַד יִכָּרֶה לָרָשָׁע שָׁחַת ׃ כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב ׃ כִּי עַד צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׁרֵי לֵב ׃ מִי יָקוּם לִי עִם מְרֵעִים מִי יִתְיַצֵּב לִי עִם פֹּעֲלֵי אָוֶן ׃ לוּלֵי יְיָ עֶזְרָתָה לִּי כִּמְעַט שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי ׃ אִם אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי חַסְדְּךָ יְיָ יִסְעָדֵנִי ׃ בְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעַשְׁעוּ נַפְשִׁי ׃ הַיְחָבְרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת יֹצֵר עָמָל עֲלֵי חֹק ׃ יָגוֹדּוּ עַל נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ ׃ וַיְהִי יְיָ לִי לְמִשְׂגָּב וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי ׃ וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת אוֹנָם וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם יַצְמִיתֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ ׃ תורה

וַיַּרְא יְיָ וַיִּנְאָץ מִכַּעַס בָּנָיו וּבְנֹתָיו ׃ וַיֹּאמֶר אַסְתִּירָה פָנַי מֵהֶם אֶרְאֶה מָה אַחֲרִיתָם כִּי דוֹר תַּהְפֻּכֹת הֵמָּה בָּנִים לֹא אֵמֻן בָּם ׃ הֵם קִנְאוּנִי בְלֹא אֵל כִּעֲסוּנִי בְּהַבְלֵיהֶם וַאֲנִי אַקְנִיאֵם בְּלֹא עָם בְּגוֹי נָבָל אַכְעִיסֵם ׃ כִּי אֵשׁ קָדְחָה בְאַפִּי וַתִּיקַד עַד שְׁאוֹל תַּחְתִּית וַתֹּאכַל אֶרֶץ וִיבֻלָהּ וַתְּלַהֵט מוֹסְדֵי הָרִים ׃ אַסְפֶּה עָלֵימוֹ רָעוֹת חִצַּי אֲכַלֶּה בָּם ׃ מְזֵי רָעָב וּלְחֻמֵי רֶשֶׁף וְקֶטֶב מְרִירִי וְשֶׁן בְּהֵמֹת אֲשַׁלַּח בָּם עִם חֲמַת זֹחֲלֵי עָפָר ׃ מִחוּץ תְּשַׁכֶּל חֶרֶב וּמֵחֲדָרִים אֵימָה גַּם בָּחוּר גַּם בְּתוּלָה יוֹנֵק עִם אִישׁ שֵׂיבָה ׃ אָמַרְתִּי אַפְאֵיהֶם אַשְׁבִּיתָה מֵאֱנוֹשׁ זִכְרָם ׃

משנה פרק רביעי ממסכת תמיד

לֹא הָיוּ כּוֹפְתִין אֶת הַטָּלֶה ׃ אֶלָּא הָיוּ מְעַקְּדִין אוֹתוֹ מִי שֶׁזָּכוּ בָּאֵבָרִים אוֹחֲזִין בּוֹ ׃ וְכַךְ הָיְתָה עֲקֵדָתוֹ ׃ רֹאשׁוֹ לַדָּרוֹם וּפָנָיו לַמַּעֲרָב ׃ וְהַשּׁוֹחֵט עוֹמֵד בַּמִּזְרָח וּפָנָיו לַמַּעֲרָב ׃ שֶׁל שַׁחַר הָיָה נִשְׁחָט עַל קֶרֶן צְפוֹנִית מַעֲרָבִית עַל טַבַּעַת שְׁנִיָּה ׃ שֶׁל בֵּין הָעַרְבַּיִם הָיָה נִשְׁחָט עַל קֶרֶן מִזְרָחִית צְפוֹנִית עַל טַבַּעַת שְׁנִיָּה ׃ שָׁחַט הַשּׁוֹחֵט וְקִבֵּל הַמְקַבֵּל ׃ בָּא לוֹ לְקֶרֶן מִזְרָחִית צְפוֹנִית וְנָתַן מִזְרָחָה צְפוֹנָה ׃ מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית וְנָתַן מַעֲרָבָה דְּרוֹמָה ׃ שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִית ׃ לֹא הָיָה שׁוֹבֵר בּוֹ אֶת הָרֶגֶל אֶלָּא נוֹקְבוֹ מִתּוֹךְ אַרְכֻּבּוֹ וְתוֹלֶה בּוֹ ׃ הָיָה מַפְשִׁיט וְיוֹרֵד עַד שֶׁהוּא מַגִּיעַ לֶחָזֶה ׃ הִגִּיעַ לֶחָזֶה חָתַךְ אֶת הָרֹאשׁ וּנְתָנוֹ לְמִי שֶׁזָּכָה בוֹ ׃ חָתַךְ אֶת הַכְּרָעַיִם וּנְתָנָם לְמִי שֶׁזָּכָה בָהֶם ׃ מֵירַק אֶת הַהֶפְשֵׁט ׃ קָרַע אֶת הַלֵּב וְהוֹצִיא אֶת דָּמוֹ ׃ חָתַךְ אֶת הַיָּדַיִם וּנְתָנָם לְמִי שֶׁזָּכָה בָהֶם ׃ עָלָה לָרֶגֶל הַיְמָנִית חֲתָכָהּ וּנְתָנָהּ לְמִי שֶׁזָּכָה בָהּ ׃ וּשְׁתֵּי בֵּיצִים עִמָּהּ ׃ קְרָעוֹ וְנִמְצָא כֻלּוֹ גָלוּי לְפָנָיו ׃ נָטַל אֶת הַפֶּדֶר וּנְתָנוֹ עַל בֵּית שְׁחִיטַת הָרֹאשׁ מִלְמַעְלָה ׃ נָטַל אֶת הַקְּרָבַיִם וּנְתָנָם לְמִי שֶׁזָּכָה בָהֶן לַהֲדִיחָן ׃ וְהַכֶּרֶס מְדִיחִין אוֹתָהּ בְּבֵית הַמְדִיחִין כָּל צָרְכָּהּ וְהַקְּרָבַיִם מְדִיחִין אוֹתָן שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּמִעוּטָן עַל שֻׁלְחָנוֹת שֶׁל שַׁיִשׁ שֶׁבֵּין הָעַמּוּדִים ׃ נָטַל אֶת הַסַּכִּין וְהִפְרִישׁ אֶת הָרֵיאָה מִן הַכָּבֵד וְאֶצְבַּע הַכָּבֵד מִן הַכָּבֵד וְלֹא הָיָה מְזִיזָהּ מִמְּקוֹמָהּ ׃ נוֹקֵב אֶת הֶחָזֶה וּנְתָנוֹ לְמִי שֶׁזָּכָה בוֹ ׃ עָלָה לְדֹפֶן הַיְמָנִית הָיָה חוֹתֵךְ וְיוֹרֵד עַד הַשִּׁדְרָה ׃ וְלֹא הָיָה נוֹגֵעַ בַּשִּׁדְרָה עַד שֶׁהוּא מַגִּיעַ לְבֵין שְׁתֵּי הַצְּלָעוֹת רַכּוֹת חֲתָכָהּ וּנְתָנָהּ לְמִי שֶׁזָּכָה בָהּ ׃ וְהַכָּבֵד תְּלוּיָה בָהּ ׃ בָּא לוֹ לַגֵּרָה ׃ וְהִנִּיחַ בָּהּ שְׁתֵּי צְלָעוֹת מִכָּאן וּשְׁתֵּי צְלָעוֹת מִכָּאן חֲתָכָהּ וּנְתָנָהּ לְמִי שֶׁזָּכָה בָהּ ׃ וְהַקָּנֶה וְהַלֵּב וְהָרֵיאָה תְּלוּיִין בָּהּ ׃ בָּא לוֹ לְדֹפֶן הַשְּׂמָאלִית וְהִנִּיחַ בָּהּ שְׁתֵּי צְלָעוֹת רַכּוֹת מִלְמַעְלָן וּשְׁתֵּי צְלָעוֹת רַכּוֹת מִלְמַטָּן וְכַךְ הָיָה מַנִּיחַ בַּחֲבֶרְתָּהּ ׃ נִמְצֵאת מַנִּיחַ בִּשְׁתֵּיהֶן שְׁתַּיִם שְׁתַּיִם מִלְמַעְלָן

שתשמיר ותכניע יצר הרע ממני : והרחיקהו ממאתים וארבעים ושמונה אברי : ואל יבטלני מדרכיך הטובים : ותן בלבי יצר טוב · לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם : וקבל תפלתי ככתוב שמעה תפלתי יי ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי : ואני תפלתי לך יי עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך · ושמע תפלתי כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך · אתה שומע תפלה :

בקשה אחרת מעין יצירת היום על דרך הקבלה

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו : מלך רחמן : עורך שלחן לבריותיו : גלית ארץ ביום זה : ומלאת פני תבל תנובה : לתת חיים לעם עליה · ומזון להולכים בה · שתמציא ברחמיך הרבים מזונותינו לנו ולכל עמך בית ישראל ותזמין פרנסתינו שלימה ועל דרך כבוד כדי שנוכל לעבדך בלבב שלם ואל יעכב עלינו שום חטא ועון ואשמה לפרנסתינו · והצל כל הולכי דרכים ומדברות מעמך ישראל : מחיות רעות ומכל פגעים רעים · ומכל שטן · ומכף כל אויב ואורב על הדרך : כדכתיב כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך על כפים ישאונך פן תגוף באבן רגליך : ואנחנו וכל עמך בית ישראל בכלל הרחמים כי אתה שומע תפלת כל פה · ברוך אתה · שומע תפלה :

מעמד ליום רביעי

תורה ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים : והיו למאורות ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן : ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים : ויתן אותם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ : ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב : ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי : נביאים ירמיה ל״א

כה אמר יי נתן שמש לאור יומם חקות ירח וכוכבים לאור לילה רוגע הים ויהמו גליו יי צבאות שמו : אם ימשו החקים האלה מלפני נאם יי גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים : כה אמר יי אם ימדו שמים מלמעלה ויחקרו מוסדי ארץ למטה גם אני אמאס בכל זרע ישראל על כל אשר עשו נאם יי : הנה ימים באים נאם יי ונבנתה העיר ליי ממגדל חננאל עד שער הפנה : ויצא עוד קוה המדה נגדו על גבעת גרב ונסב געתה : וכל העמק הפגרים והדשן וכל השדמות עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים מזרחה קודש ליי לא ינתש ולא יהרס עוד לעולם : כתובים תהלים צ״ד

אל נקמות יי אל נקמות הופיע : הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים : עד מתי רשעים יי עד מתי רשעים יעלזו : יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי און : עמך יי ידכאו ונחלתך יענו : אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו : ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב : בינו בוערים בעם וכסילים מתי תשכילו : הנטע אזן הלא ישמע אם יצר עין הלא יביט : היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת : יי ידע

הָיוּ לָהֶם ׳ הָא אִם הָיוּ לָהֶם בָּנִים לֹא מֵתוּ אֲחֵרִים אוֹמְרִים גּוֹרֵם לִשְׁכִינָה שֶׁתִּסְתַּלֵּק מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁנֶּאֱמַר לִהְיוֹת לְךָ לֵאלֹהִים וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ ׳ בִּזְמַן שֶׁזַּרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ שְׁכִינָה שׁוֹרָה עֲלֵיכֶם ׳ אֵין זַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ ׳ עַל מִי שׁוֹרָה עַל הָעֵצִים וְעַל הָאֲבָנִים :

סדר נזיקין מכות פרק אלו הן הלוקין

רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן עֲקַשְׁיָא אוֹמֵר רָצָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְפִיכָךְ הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת שֶׁנֶּאֱמַר יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר :

בתרא פרק ראשון

תַּנְיָא אָמְרוּ עָלָיו עַל בִּנְיָמִין הַצַּדִּיק שֶׁהָיָה מְמֻנֶּה עַל קֻפָּה שֶׁל צְדָקָה פַּעַם אַחַת בָּאתָה אִשָּׁה אַחַת לְפָנָיו בִּשְׁנֵי בַצּוֹרֶת אָמְרָה לוֹ רַבִּי פַּרְנְסֵנִי אָמַר לָהּ הָעֲבוֹדָה שֶׁאֵין בְּקֻפָּה שֶׁל צְדָקָה כְּלוּם ׳ אָמְרָה לוֹ רַבִּי אִם אֵין אַתָּה מְפַרְנְסֵנִי הֲרֵי אִשָּׁה וְשִׁבְעָה בָנֶיהָ מֵתִים ׳ עָמַד וּפִרְנְסָהּ מִשֶּׁלּוֹ ׳ לְיָמִים חָלָה ׳ בִּנְיָמִין הַצַּדִּיק וְנָטָה לָמוּת ׳ אָמְרוּ מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא׳ רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם׳ אַתָּה אָמַרְתָּ כָּל הַמְקַיֵּם נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאִלּוּ קִיֵּם עוֹלָם מָלֵא׳ וּבִנְיָמִין הַצַּדִּיק שֶׁהֶחֱיָה אִשָּׁה וְשִׁבְעָה בָנֶיהָ יָמוּת בְּשָׁנִים מוּעָטוֹת הַלָּלוּ ׳ מִיַּד קָרְעוּ לוֹ גְּזַר דִּינוֹ ׳ תָּנָא הוֹסִיפוּ לוֹ עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה עַל שְׁנוֹתָיו :

סדר קדשים קינים פרק שלישי

רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן עֲקַשְׁיָא אוֹמֵר זִקְנֵי עַם הָאָרֶץ כָּל זְמַן שֶׁהֵם מַזְקִינִים דַּעְתָּן מִטָּרֶפֶת עֲלֵיהֶן שֶׁנֶּאֱמַר מֵסִיר שָׂפָה לְנֶאֱמָנִים וְטַעַם זְקֵנִים יִקָּח : אֲבָל זִקְנֵי תוֹרָה אֵינָם כֵּן אֶלָּא כָּל זְמַן שֶׁהֵם מַזְקִינִים דַּעְתָּן מִתְיַשֶּׁבֶת עֲלֵיהֶם שֶׁנֶּאֱמַר בִּישִׁישִׁים חָכְמָה וְאֹרֶךְ יָמִים תְּבוּנָה :

חולין פרק כסוי הדם

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אֵין הָעוֹלָם מִתְקַיֵּם אֶלָּא בִּשְׁבִיל מִי שֶׁבּוֹלֵם עַצְמוֹ בִּשְׁעַת מְרִיבָה שֶׁנֶּאֱמַר תֹּלֶה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה :

סדר טהרות נגעים פרק שני

כָּל הַנְּגָעִים אָדָם רוֹאֶה חוּץ מִנִּגְעֵי עַצְמוֹ ׳ רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אַף לֹא נִגְעֵי קְרוֹבָיו : כָּל הַנְּדָרִים אָדָם מַתִּיר חוּץ מִנִּדְרֵי עַצְמוֹ ׳ רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אַף לֹא נִדְרֵי אִשְׁתּוֹ שֶׁבֵּינָהּ לְבֵין אֲחֵרִים ׳ כָּל הַבְּכוֹרוֹת אָדָם רוֹאֶה חוּץ מִבְּכוֹרוֹת עַצְמוֹ :

נדה פרק המפלת

תָּנוּ רַבָּנָן שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים הָרִאשׁוֹנִים הַוָּלָד דָּר בַּמָּדוֹר הַתַּחְתּוֹן ׳ אֶמְצָעִים הַוָּלָד דָּר בַּמָּדוֹר הָאֶמְצָעִי ׳ אַחֲרוֹנִים הַוָּלָד דָּר בַּמָּדוֹר הָעֶלְיוֹן ׳ וְכֵיוָן שֶׁהִגִּיעַ זְמַנּוֹ לָצֵאת מִתְהַפֵּךְ וְיוֹרֵד ׳ וְהַיְנוּ חֶבְלֵי לֵידָה :

ואומר עשרת הדברות ופרשת המן וגומר עד הבקשות
כמו שהוא מסודר במעמד יום ראשון

בקשה ליום שלישי

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי ׳ לְטַהֵר רַעְיוֹנַי ׳ וּלְכוֹנֵן מַעֲנֵה לְשׁוֹנִי ׳ וּלְטַהֵר מַחְשְׁבוֹת לִבִּי ׳ וֶהֱיֵה עִם פִּי בְּעֵת הַטִּיפִי׳ וְעִם לִבִּי בְּעֵת מַחֲשָׁבִי ׳ וְעִם יָדַי בְּעֵת מַעֲבָדַי׳ וְעִם רַגְלַי בְּעֵת שְׁבִילַי ׳ וְאַל אוֹמַר לְפָנֶיךָ דָּבָר שֶׁאֵינוֹ הָגוּן וְשֶׁלֹּא כִּרְצוֹנְךָ ׳ וּגְעוֹר בַּשָּׂטָן לְבַל יִשְׁלוֹט בִּי ׳ וְעָזְרֵנִי עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ ׳ וְאַל יְבַהֲלוּנִי חֲלוֹמוֹת רָעִים וְאַל יִשְׁלוֹט בִּי יֵצֶר הָרָע :

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שֶׁרְצוֹנִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ׳ אֶלָּא שֶׁשְּׂאוֹר שֶׁבָּעִסָּה מְעַכֵּב יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי

אַף קוֹל שֶׁל כֹּהֵן גָּדוֹל בְּשָׁעָה שֶׁהוּא מַזְכִּיר אֶת הַשֵּׁם בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים: מֵירֵיחוֹ הָיוּ מְרִיחִין רֵיחַ פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת: אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן דִּגְלָאִי עִזִּים הָיוּ לְבֵית אַבָּא בְּהַר מִכְוָר וְהָיוּ מִתְעַטְּשׁוֹת מֵרֵיחַ פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת: מִי שֶׁזָּכָה בְּרִשׁוּן מִזְבַּח הַפְּנִימִי נִכְנַס וְנָטַל אֶת הַטֶּנִי וְהִנִּיחוֹ לְפָנָיו וְהָיָה חוֹפֵן וְנוֹתֵן לְתוֹכוֹ: וּבָאַחֲרוֹנָה כִּבֵּד אֶת הַשְּׁאָר לְתוֹכוֹ וְהִנִּיחוֹ וְיָצָא: מִי שֶׁזָּכָה בְּרִשּׁוּן הַמְּנוֹרָה נִכְנַס וּמָצָא שְׁתֵּי נֵרוֹת מִזְרָחִיּוֹת דּוֹלְקוֹת: מְדַשֵּׁן אֶת הַשְּׁאָר וּמֵנִיחַ אֶת אֵלּוּ דּוֹלְקִין בִּמְקוֹמָן: מְצָאָן שֶׁכָּבוּ: מְדַשְּׁנָן וּמַדְלִיקָן מִן הַדּוֹלְקִין וְאַחַר כָּךְ מְדַשֵּׁן אֶת הַשְּׁאָר: וְאֶבֶן הָיְתָה לִפְנֵי הַמְּנוֹרָה וּבָהּ שָׁלֹשׁ מַעֲלוֹת: שֶׁעָלֶיהָ הַכֹּהֵן עוֹמֵד וּמֵטִיב אֶת הַנֵּרוֹת: וְהִנִּיחַ אֶת הַפַּךְ עַל מַעֲלָה שְׁנִיָּה וְיָצָא:

תלמוד ליום שלישי זרעים ברכות פ׳ בתרא

כָּל חוֹתְמֵי בְּרָכוֹת שֶׁהָיוּ בַּמִּקְדָּשׁ הָיוּ אוֹמְרִים עַד הָעוֹלָם: מִשֶּׁקִּלְקְלוּ הַמִּינִין: וְאָמְרוּ אֵין עוֹלָם אֶלָּא אֶחָד הִתְקִינוּ שֶׁיִּהְיוּ אוֹמְרִים מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם: וְהִתְקִינוּ שֶׁיְּהֵא אָדָם שׁוֹאֵל אֶת שְׁלוֹם חֲבֵירוֹ בַּשֵּׁם שֶׁנֶּאֱמַר וְהִנֵּה בֹעַז בָּא מִבֵּית לֶחֶם וַיֹּאמֶר לַקּוֹצְרִים ה׳ עִמָּכֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יְבָרֶכְךָ ה׳: וְאוֹמֵר ה׳ עִמְּךָ גִּבּוֹר הֶחָיִל: וְאוֹמֵר וְאַל תָּבוּז כִּי זָקְנָה אִמֶּךָ: וְאוֹמֵר עֵת לַעֲשׂוֹת לַיְיָ הֵפֵרוּ תּוֹרָתֶךָ: רַבִּי נָתָן אוֹמֵר הֵפֵרוּ תּוֹרָתֶךָ מִשּׁוּם עֵת לַעֲשׂוֹת לַיְיָ: תַּנְיָא הִלֵּל הַזָּקֵן אוֹמֵר · בִּשְׁעַת הַמַּכְנִיסִין פַּזֵּר · בִּשְׁעַת הַמְפַזְּרִין כַּנֵּס · אִם רָאִיתָ דּוֹר שֶׁהַתּוֹרָה חֲבִיבָה עָלָיו פַּזֵּר: שֶׁנֶּאֱמַר יֵשׁ מְפַזֵּר וְנוֹסָף עוֹד · וְאִם רָאִיתָ דּוֹר שֶׁאֵין הַתּוֹרָה חֲבִיבָה עָלָיו · כַּנֵּס: שֶׁנֶּאֱמַר עֵת לַעֲשׂוֹת לַיְיָ הֵפֵרוּ תּוֹרָתֶךָ:

סדר מועד יומא פרק שני שעירי

בָּא לוֹ אֵצֶל שָׂעִיר הַמִּשְׁתַּלֵּחַ וְסָמַךְ שְׁתֵּי יָדָיו עָלָיו וּמִתְוַדֶּה · וְכָךְ הָיָה אוֹמֵר אָנָּא הַשֵּׁם חָטְאוּ עָווּ פָּשְׁעוּ לְפָנֶיךָ עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל · אָנָּא בַּשֵּׁם כַּפֶּר נָא לַחֲטָאִים וְלַעֲוֹנוֹת וְלַפְּשָׁעִים שֶׁחָטְאוּ וְשֶׁעָווּ וְשֶׁפָּשְׁעוּ לְפָנֶיךָ עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי ה׳ תִּטְהָרוּ: וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם הָעוֹמְדִים בָּעֲזָרָה כְּשֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִים שֵׁם הַמְפוֹרָשׁ שֶׁהוּצָא יוֹצֵא מִפִּי כֹּהֵן גָּדוֹל הָיוּ כ רְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם וְאוֹמְרִים בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

מגילה פרק בני העיר

תָּנוּ רַבָּנָן מֹשֶׁה תִּקֵּן לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁיִּהְיוּ שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעִנְיָנוֹ שֶׁל יוֹם הִלְכוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח הִלְכוֹת עֲצֶרֶת בַּעֲצֶרֶת הִלְכוֹת חַג בְּחַג:

סדר נשים יבמות פרק הבא על יבמתו

הָאִישׁ מְצֻוֶּה עַל פְּרִיָּה וְרִבְיָה אֲבָל לֹא הָאִשָּׁה: רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוֹקָא אוֹמֵר עַל שְׁנֵיהֶם הוּא אוֹמֵר וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ ·

תָּנוּ רַבָּנָן וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה ה׳ רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל מְלַמֵּד שֶׁאֵין הַשְּׁכִינָה שׁוֹרָה עַל פָּחוֹת מִשְּׁנֵי אֲלָפִים וּשְׁנֵי רְבָבוֹת מִיִּשְׂרָאֵל · הֲרֵי שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל שְׁנֵי אֲלָפִים וּשְׁנֵי רְבָבוֹת חָסֵר אֶדָד · וְזֶה לֹא עָסַק בִּפְרִיָּה וְרִבְיָה נִמְצָא שֶׁזֶּה גּוֹרֵם לַשְּׁכִינָה שֶׁתִּסְתַּלֵּק מִיִּשְׂרָאֵל: אַבָּא חָנָן אוֹמֵר מִשּׁוּם רַבִּי אֱלִיעֶזֶר חַיָּב מִיתָה שֶׁנֶּאֱמַר וּבָנִים לֹא

היו

וַיֵּנִקֵהוּ דְבַשׁ מִסֶּלַע וְשֶׁמֶן מֵחַלְמִישׁ צוּר: חֶמְאַת בָּקָר וַחֲלֵב צֹאן עִם חֵלֶב כָּרִים וְאֵילִים בְּנֵי בָשָׁן וְעַתּוּדִים עִם חֵלֶב כִּלְיוֹת חִטָּה וְדַם עֵנָב תִּשְׁתֶּה חָמֶר: וַיִּשְׁמַן יְשֻׁרוּן וַיִּבְעָט שָׁמַנְתָּ עָבִיתָ כָּשִׂיתָ וַיִּטֹּשׁ אֱלוֹהַ עָשָׂהוּ וַיְנַבֵּל צוּר יְשֻׁעָתוֹ: יַקְנִאֻהוּ בְּזָרִים בְּתוֹעֵבֹת יַכְעִיסֻהוּ: יִזְבְּחוּ לַשֵּׁדִים לֹא אֱלֹהַּ אֱלֹהִים לֹא יְדָעוּם חֲדָשִׁים מִקָּרֹב בָּאוּ לֹא שְׂעָרוּם אֲבֹתֵיכֶם: צוּר יְלָדְךָ תֶּשִׁי וַתִּשְׁכַּח אֵל מְחֹלְלֶךָ:

משנה פרק שלישי ממסכת תמיד

אָמַר לָהֶם הַמְמֻנֶּה בֹּאוּ וְהָפִיסוּ מִי שׁוֹחֵט: מִי זוֹרֵק: מִי מְדַשֵּׁן מִזְבַּח הַפְּנִימִי: מִי מְדַשֵּׁן אֶת הַמְּנוֹרָה: מִי מַעֲלֶה אֵבָרִים לַכֶּבֶשׁ: הָרֹאשׁ: וְהָרֶגֶל: שְׁתֵּי הַיָּדַיִם: הָעוֹקֶץ וְהָרֶגֶל: הֶחָזֶה וְהַגֵּרָה: וּשְׁתֵּי הַדְּפָנוֹת: הַקְּרָבַיִם: וְהַסּוֹלֶת: וַחֲבִתִּין: וְהַיַּיִן: הֵפִיסוּ: זָכָה מִי שֶׁזָּכָה׳ אָמַר לָהֶם הַמְמֻנֶּה: צְאוּ וּרְאוּ אִם הִגִּיעַ זְמַן הַשְּׁחִיטָה: אִם הִגִּיעַ: הָרוֹאֶה אוֹמֵר בַּרְקַאי׳ מַתְיָא בֶּן שְׁמוּאֵל אוֹמֵר: הֵאִיר פְּנֵי כָל הַמִּזְרָח עַד שֶׁהוּא בְּחֶבְרוֹן: וְהוּא אוֹמֵר הֵן: אָמַר לָהֶם: צְאוּ וְהָבִיאוּ לִי טָלֶה מִלִּשְׁכַּת הַטְּלָאִים: וַהֲרֵי לִשְׁכַּת הַטְּלָאִים הָיְתָה בְּמִקְצוֹעַ צְפוֹנִית מַעֲרָבִית וְאַרְבַּע לְשָׁכוֹת הָיוּ שָׁם: אַחַת לִשְׁכַּת הַטְּלָאִים: וְאַחַת לִשְׁכַּת הַחוֹתָמוֹת: וְאַחַת לִשְׁכַּת בֵּית הַמּוֹקֵד: וְאַחַת לִשְׁכָּה שֶׁהָיוּ עוֹשִׂין בָּהּ לֶחֶם הַפָּנִים: נִכְנְסוּ לְלִשְׁכַּת הַכֵּלִים: וְהוֹצִיאוּ מִשָּׁם תִּשְׁעִים וּשְׁלֹשָׁה כְּלֵי כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב׳ הִשְׁקוּ אֶת הַתָּמִיד בְּכוֹס שֶׁל זָהָב: אַף עַל פִּי שֶׁהוּא מְבֻקָּר מִבָּעֶרֶב: מְבַקְּרִין אוֹתוֹ לְאוֹר הָאֲבוּקוֹת: מִי שֶׁזָּכָה בַּתָּמִיד מְשָׁכוֹ וְהוֹלֵךְ לְבֵית הַמִּטְבָּחַיִם׳ וּמִי שֶׁזָּכָה בָּאֵבָרִים הוֹלְכִין אַחֲרָיו׳ בֵּית הַמִּטְבָּחַיִם הָיָה לִצְפוֹנוֹ שֶׁל מִזְבֵּחַ וְעָלָיו שְׁמוֹנָה עַמּוּדֵי נַנָּסִין וּרְבִיעִים שֶׁל אֶרֶז עַל גַּבֵּיהֶן: וְאוּנְקְלָאוֹת שֶׁל בַּרְזֶל הָיוּ קְבוּעִים בָּהֶם׳ וּשְׁלֹשָׁה סְדָרִים הָיוּ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד שֶׁבָּהֶן תּוֹלִין וּמַפְשִׁיטִין עַל שֻׁלְחָנוֹת שֶׁל שַׁיִשׁ שֶׁבֵּין הָעַמּוּדִים: מִי שֶׁזָּכָה בְּדִשּׁוּן מִזְבַּח הַפְּנִימִי וְהַמְּנוֹרָה הָיוּ מַקְדִּימִין וְאַרְבָּעָה כֵּלִים בְּיָדָם: הַטֶּנִי: וְהַכּוּז: וּשְׁנֵי מַפְתְּחוֹת: הַטֶּנִי: דּוֹמֶה לְתַרְקַב גָּדוֹל שֶׁל זָהָב מַחֲזִיק קַבַּיִם וָחֵצִי: וְהַכּוּז דּוֹמֶה לְקִיתוֹן גָּדוֹל שֶׁל זָהָב: וּשְׁנֵי מַפְתְּחוֹת הָיוּ אֶחָד יוֹרֵד לְאַמַּת הַשֶּׁחִי וְאֶחָד פּוֹתֵחַ כִּוּוּן: בָּא לוֹ לְפִשְׁפָּשׁ הַצְּפוֹנִי וּשְׁנֵי פִשְׁפְּשִׁין הָיוּ לוֹ לַשַּׁעַר הַגָּדוֹל אֶחָד בַּצָּפוֹן וְאֶחָד בַּדָּרוֹם׳ שֶׁבַּדָּרוֹם לֹא נִכְנַס בּוֹ אָדָם מֵעוֹלָם׳ וְעָלָיו הוּא מְפוֹרָשׁ עַל יְדֵי יְחֶזְקֵאל וַיֹּאמֶר אֵלַי יְיָ הַשַּׁעַר הַזֶּה סָגוּר יִהְיֶה לֹא יִפָּתֵחַ וְאִישׁ לֹא יָבֹא בוֹ כִּי יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בָּא בוֹ וְהָיָה סָגוּר׳ נָטַל אֶת הַמַּפְתֵּחַ וּפָתַח אֶת הַפִּשְׁפָּשׁ נִכְנַס לְהַתָּא וּמִן הַתָּא אֶל הַהֵיכָל עַד שֶׁהוּא מַגִּיעַ לַשַּׁעַר הַגָּדוֹל׳ הִגִּיעַ לַשַּׁעַר הַגָּדוֹל: הֶעֱבִיר אֶת הַנֶּגֶר וְאֶת הַפּוֹתְחוֹת וּפְתָחוֹ: לֹא הָיָה שׁוֹחֵט הַשּׁוֹחֵט עַד שֶׁשּׁוֹמֵעַ קוֹל שַׁעַר הַגָּדוֹל שֶׁנִּפְתָּח: מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִין קוֹל שַׁעַר הַגָּדוֹל שֶׁנִּפְתָּח: מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִין קוֹל הַמַּגְרֵפָה: מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִין קוֹל הָעֵץ שֶׁעָשָׂה בֶּן קָטִין מוּכְנִי לַכִּיּוֹר: מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִין קוֹל גְּבִינֵי כָּרוֹז: מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִין קוֹל הֶחָלִיל: מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִין קוֹל הַצִּלְצָל: מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִין קוֹל הַשִּׁיר: מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִין קוֹל הַשּׁוֹפָר: וְיֵשׁ אוֹמְרִים

אף

תפלת כל פה: ברוך אתה שומע תפלה ׃

בקשה אחרת מעין יצירת היום על דרך הקבלה

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי ׃ אדון הכל ושליט בעולמך: והבדלת לכסאך העליונים ביום זה ׃ כן ברחמיך הרבים תבדילנו ולכל עמך בית ישראל מכל חטא ועון ואשמה ולכל חברתנו ׃ ותבדילנו מן התועים: ותתן לנו מהלכים בין העומדים לפניך ותצילנו מדינה של גיהנם: וברחמיך הרבים תצילנו ולכל עמך ישראל משטיפת מים ׃ והולכי ימים ועוברי נהרות ׃ תצילם מנחשול של ים: ומשבולת מים כדכתיב כי תעבר במים אתך אני ובנהרות לא ישטפוך כי תלך במו אש לא תכוה ולהבה לא תבער בך ׃ ותצילני ולכל עמך בית ישראל מסער הים ומהיזק היבשה ואני וכל עמך ישראל בכלל הרחמים ׃ כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך אתה שומע תפלה:

מעמד ליום שלישי:

תורה ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן: ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב: ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן: ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב: ויהי ערב ויהי בוקר יום שלישי:

נביאים ביואל ב

ויקנא יי לארצו ויחמול על עמו: ויען יי ויאמר לעמו הנני שלח לכם את הדגן והתירוש והיצהר ושבעתם אותו ולא אתן אתכם עוד חרפה בגוים: ואת הצפוני ארחיק מעליכם והדחתיו אל ארץ ציה ושממה את פניו אל הים הקדמני וסופו אל הים האחרון ועלה באשו ותעל צחנתו כי הגדיל לעשות: אל תיראי אדמה גילי ושמחי כי הגדיל יי לעשות: אל תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר כי עץ נשא פריו תאנה וגפן נתנו חילם: ובני ציון גילו ושמחו ביי אלהיכם כי נתן לכם את המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון: ומלאו הגרנות בר והשיקו היקבים תירוש ויצהר: ושלמתי לכם את השנים אשר אכל הארבה הילק והחסיל והגזם חילי הגדול אשר שלחתי בכם: ואכלתם אכול ושבוע והללתם את שם יי אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם: וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יי אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם:

כתובים תהלים פ״ב

מזמור לאסף אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפוט: עד מתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה: שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו ׃ פלטו דל ואביון מיד רשעים הצילו: לא ידעו ולא יבינו בחשיכה יתהלכו ימוטו כל מוסדי ארץ: אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם: אכן כאדם תמותון וכאחד השרים תפולו: קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים:

דברים לב

ירכבהו על במתי ארץ ויאכל תנובת שדי

ויניקהו

מכלם וצדקה מצלת מן המיתה שנאמר
וצדקה תציל ממות :

סדר קדשים מנחות פרק הרי עלי עשרון

נאמר בעולת בהמה אשה ריח ניחוח · ובעולת
העוף אשה ריח ניחוח · ובמנחה אשה ריח
ניחוח : לומר לך אחד המרבה ואחד הממעיט
ובלבד שיכון לבו לשמים · תניא אמר רבי
שמעון בן עזאי בוא וראה מאי כתיב בפרשת
קרבנות · שלא נאמר בהן לא אל ולא אלהים אלא
ליי שלא ליתן פתחון פה לבעל הדין לחלוק :
אמר רבי יצחק מאי דכתיב זאת תורת
החטאת · וזאת תורת האשם כל העוסק
בתורת חטאת כאלו הקריב חטאת · וכל
העוסק בתורת אשם כאלו הקריב אשם :

סדר טהרות אהלות פרק א

האברים אין להם שיעור · אפילו פחות
מכזית מן המת : ופחות מכזית מן
הנבילה · ופחות מכעדשה מן השרץ
מטמאין טומאתן : מאתים וארבעים ושמונה
אברים באדם · שלשים בפסת הרגל · ששה
בכל אצבע · עשרה בקרסל · שנים בשוק ·
חמשה בארכבה אחד בירך ושלשה בקטלית
ואחד עשר צלעות · שלשים בפסת היד · ששה
בכל אצבע : שנים בקנה · ושנים במרפק אחד
בזרוע וארבעה בכתף מאה ואחד מזה ומאה
ואחד מזה : ושמונה עשר חוליות שבשדרה ·
תשעה בראש ושמונה בצואר · ששה במפתח
של לב וחמשה בנקביו כל אחד ואחד מטמא
במגע ובמשא ובאהל · אימתי בזמן שיש
עליהם בשר כראוי · ואם אין עליהם בשר
כראוי ; מטמאין במגע ובמשא ואינם מטמאין

באהל נדה פרק יוצא דופן

ריש לקיש משום רבי שמעון בן מנסיא
אומר ויבן יי אלהים את הצלע מלמד שקלעה
הקדוש ברוך הוא לחוה והביאה אצל אדם
הראשון · שכן בכרכי הים קורין לקלעתא
בניתא :

ואומר עשרת הדברות · ופרשת המן ונומר עד הבקשות כמו
שהוא מסודר במעמד יום ראשון :

בקשה ליום שני

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי ·
שתכפר לי על כל פשעי · ותמחול לי על
כל עונותי · כי רבו משובותי · לך חטאתי
עויתי ופשעתי צררתי קשיתי עורף · וסרתי
ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לי :
אנא יי אלהי ואלהי אבותי קבלני בתשובה
שלימה לפניך · תעשה למענך אם לא למעני ·
ורצה תשובתי · ונקני משגיאות ומנסתרות ·
ואהיה מן השבים אליך בכל לב אשר לחטאתם
לא תזכור עוד : יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי
אבותי · שתצילני מיצר הרע · ומכל צרה וצוקה
ותכונן מעשה ידי · ותרפא את מכותי ואת
מכאובי · ולא ישמע בכי וזעקה בביתי ולא
שור ושבר בגבולי · ואהיה מן יראיך ומעושי
רצונך · ותשכילני שכל טוב מלפניך · למען
אשכיל בכל אשר אעשה ובכל אשר אפנה
שם · עד היום אשר תאספני אליך ותוציאני
משלום אל שלום · ואמצא חן וחסד בעיניך
ובעיני כל רואי : אדני שמעה אדני סלחה
אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך
אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך : יי
שמעה בקולי תהינה אזנך קשבות לקול
תחנוני : ושמע תפלתי כי אתה שומע

תפלת

רבינו עד כאן אמר להם כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה בכל נפשך ואפילו הוא נוטל את נפשך אמרתי מתי יבא לידי ואקימנו ועכשיו שבא לידי לא אקימנו היה מאריך באחד עד שיצתה נשמתו באחד יצתה בת קול מן השמים ואמרה אשריך רבי עקיבא שיצתה נשמתך באחד אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם זו תורה וזו שכרה ממתים ידך יי ממתים מחלד אמר להם חלקם בחיים: יצתה בת קול ואמרה אשריך רבי עקיבא שאתה מזומן לחיי העולם הבא:

סדר מועד יומא פרק טרף בקלפי

בא לו אצל פרו שניה וסומך שתי ידיו עליו ומתודה וכך היה אומר אנא השם חטאתי עויתי פשעתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושיך אנא בשם כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושיך ככתוב בתורת משה עבדך כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו: והם עונים אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

סוכה פרק לולב

תנו רבנן בשלשה דברים גדולה גמילות חסדים יותר מן הצדקה: צדקה בממונו וגמילות חסדים בין בגופו בין בממונו צדקה לעניים גמילות חסדים בין לעניים בין לעשירים צדקה לחיים גמילות חסדים בין לחיים בין למתים:

סדר נשים קדושין פרק א

כל העושה מצוה אחת מטיבין לו ומאריכין לו ימיו ונוחל את הארץ וכל שאינו עושה מצוה אחת אין מטיבין לו ואין מאריכין לו ימיו ואינו נוחל את הארץ כל שישנו במקרא ובמשנה ובדרך ארץ לא במהרה הוא חוטא שנאמר והחוט המשלש לא במהרה ינתק: וכל שאינו לא במקרא ולא במשנה ולא בדרך ארץ אינו מן הישוב:

כתובות פרק ראשון

תנא רבי ישמעאל מפני מה אוזן כלה קשה ואליה שלה רכה מפני שאם ישמע אדם דבר שאינו הגון יכוף אליה לתוכה: תנו רבנן אל ישמיע אדם לאזניו דברים בטלים מפני שהאוזן נכוית תחלה לאברים:

סדר נזיקין מכות פרק אלו הן הלוקין

רבי שמעון בר רבי אומר הרי הוא אומר רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ואומר לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני יי: ומה אם דם שנפשו של אדם קצה ממנו: הפורש ממנו מקבל שכר גזל ועריות שנפשו של אדם מתאוה להם ומחמדתן הפורש מהם על אחת כמה וכמה שיזכה לו ולדורותיו ולדורות דורותיו עד סוף כל הדורות:

בבא בתרא פרק ראשון

תניא רבי יהודה אומר גדולה צדקה שמקרבת את הגאלה שנאמר כה אמר יי שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות: הוא היה אומר עשרה דברים קשים נבראו בעולם הר קשה ברזל מחתכו ברזל קשה אש מפעפעו אש קשה מים מכבים אותו מים קשים עבים סובלים אותן עבים קשים רוח מפזרתן רוח קשה גוף סובלו גוף קשה פחד שוברו פחד קשה יין מפיגו יין קשה שינה מפכחתו ומיתה קשה

ראוהו אחיו שירד והם רצו ובאו · מהרו וקדשו ידיהם ורגליהם מן הכיור · נטלו את המגרפות ואת הצנורות · ועלו לראש המזבח: האברים והפדרים שלא נתאכלו מבערב · סונקין אותם לצדדי המזבח · ואם אין הצדדין מחזיקים סודרין אותם בסובב על הכבש: התחילו מעלין באפר על גבי התפוח ותפוח היה באמצע המזבח פעמים עליו כשלש מאות כור וברגלים לא היו מדשנין אותו מפני שהוא נוי למזבח · מימיו לא נתעצל הכהן מלהוציא את הדשן: התחילו מעלין בגזרין לסדר את המערכה וכי כל העצים כשרים למערכה · הן כל העצים כשרים למערכה · חוץ משל זית ושל גפן · אבל באלו היו רגילין במורביות של תאנה ושל אגוז ושל עץ שמן: סדר המערכה גדולה מזרחה · וחזיתה מזרחה · וראשי הגזרין הפנימים היו נוגעים בתפוח: וריוח היה בין הגזרין שהיו מציתין את האליתא משם: בררו משם עצי תאנה יפים לסדר המערכה שניה לקטרת מכנגד קרן מערבית דרומית · משוך מן הקרן כלפי צפון ארבע אמות · בעומר חמש סאין גחלים · ובשבת בעומר שמונה סאין גחלים ששם היו נותנין שני בזיכי לבונה של לחם הפנים · האיברים והפדרים שלא נתאכלו מבערב מחזירין אותן למערכה · הציתו שתי המערכות באש וירדו ובאו להם ללשכת הגזית:

תלמוד זרעים ברכות פרק הרואה

חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה · שנאמר ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: בכל לבבך בשני יצריך ביצר טוב וביצר הרע: ובכל נפשך אפילו נוטל את נפשך: ובכל מאדך בכל ממונך דבר אחר בכל מאדך בכל מדה ומדה שהוא מודד לך הוי מודה לו:

תנו רבנן פעם אחת גזרה מלכות יון הרשעה שלא יעסקו ישראל בתורה בא פפוס בן יהודה ומצאו לרבי עקיבא שהיה מקהיל קהילות ברבים ועוסק בתורה · אמר לו עקיבא אי אתה מתירא מפני אומה זו · אמר לו אמשול לך משל למה הדבר דומה לשועל שהיה מהלך על שפת הנהר וראה דגים שהיו רצים לכאן ולכאן · אמר להם מפני מה אתם רצים אמרו לו מפני הרשתות שמביאים עלינו בני אדם אמר להם רצונכם שתעלו ליבשה ונדור אני ואתם כשם שדרו אבותי עם אבותיכם: אמרו לו אתה הוא שאומרים עליך פקח שבחיות · לא פקח אתה אלא טפש אתה · ומה במקום חיותינו אנו מתיראין · במקום מיתתינו על אחת כמה וכמה · אף אני בזמן שאנו עוסקין בתורה דכתיב בה כי הוא חייך וארך ימיך כך אני מתיראין · כשאנו פוסקין מדברי תורה · על אחת כמה וכמה · לא היו ימים מועטים עד שתפשו לרבי עקיבא וחבשוהו בבית האסורים ותפשו לפפוס בן יהודה וחבשוהו אצלו · אמר לו · פפוס מי הביאך לכאן · אמר לו אשריך ר' עקיבא שנתפשת על דברי תורה ואוי לו לפפוס שנתפס על דברים בטלים · אמרו בשעה שהוציאו לרבי עקיבא להריגה זמן קריאת שמע היה · והיו סורקין את בשרו במסרקות של ברזל · והיה מקבל עליו עול מלכות שמים באהבה · אמרו לו תלמידיו

עוֹלָמְךָ בִּרְצוֹנְךָ בְּיוֹם זֶה · וְנִתְיַחַדְתָּ בְּעוֹלָמְךָ
וְתָלִיתָ בּוֹ עֶלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים בְּמַאֲמָרֶיךָ · וְאֵין
שֵׁנִי עִמָּךְ · וְאֵין מִלְּבַדֶּךָ · וְגִלִּיתָ רָזֵי עֶלְיוֹנִים
וְתַחְתּוֹנִים לִבְרוּאֶךָ כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תְּיַחֵד
לְבָבֵנוּ וּלְבַב עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְיִרְאָה אֶת
שְׁמֶךָ · וְהָאֵר עֵינֵינוּ בִּמְאוֹר תּוֹרָתֶךָ · כִּי עִמְּךָ
מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה אוֹר : וְזַכֵּנוּ לֵאוֹר
בְּאוֹרְךָ הַצָּפוּן לַצַּדִּיקִים לֶעָתִיד לָבֹא וּמֵחָכְמָתְךָ
חַכְּמֵנוּ : וּמִבִּינָתְךָ הֲבִינֵנוּ : וְסוֹד שְׁמוֹתֶיךָ
הוֹדִיעֵנוּ : וְהוֹד תּוֹרָתְךָ הַרְאֵנוּ : וּבִקְדֻשָּׁתְךָ
קַדְּשֵׁנוּ : וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ : וּמִטּוּבְךָ
תַּשְׂבִּיעֵנוּ : וּמִזִּיו כְּבוֹדְךָ תִּתֵּן עָלֵינוּ : וְהַרְאֵנוּ
פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: וּבְטוּב לֵבָב שַׂמְּחֵנוּ: שֶׁנּוּכַל לִסְבּוֹל
אֲנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל : כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ
תְּפִלַּת כָּל פֶּה: בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה :

מעמד ליום שני

תורה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם
וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם :
וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר
מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ
וַיְהִי כֵן : וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי
עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי :

נביאים בישעיה מ״ב

שִׁירוּ לַייָ שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ מִקְצֵה הָאָרֶץ
יוֹרְדֵי הַיָּם וּמְלֹאוֹ אִיִּים וְיוֹשְׁבֵיהֶם: יִשְׂאוּ
מִדְבָּר וְעָרָיו חֲצֵרִים תֵּשֵׁב קֵדָר יָרֹנּוּ יוֹשְׁבֵי סֶלַע
מֵרֹאשׁ הָרִים יִצְוָחוּ: יָשִׂימוּ לַייָ כָּבוֹד וּתְהִלָּתוֹ
בָּאִיִּים יַגִּידוּ : יְיָ כַּגִּבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת
יָעִיר קִנְאָה יָרִיעַ אַף יַצְרִיחַ עַל אֹיְבָיו יִתְגַּבָּר :
הֶחֱשֵׁיתִי מֵעוֹלָם אַחֲרִישׁ אֶתְאַפָּק כַּיּוֹלֵדָה אֶפְעֶה
אֶשֹּׁם וְאֶשְׁאַף יָחַד: אַחֲרִיב הָרִים וּגְבָעוֹת וְכָל
עֶשְׂבָּם אוֹבִישׁ וְשַׂמְתִּי נְהָרוֹת לָאִיִּים וַאֲגַמִּים
אוֹבִישׁ : וְהוֹלַכְתִּי עִוְרִים בְּדֶרֶךְ לֹא יָדָעוּ
בִּנְתִיבוֹת לֹא יָדְעוּ אַדְרִיכֵם אָשִׂים מַחְשָׁךְ
לִפְנֵיהֶם לָאוֹר וּמַעֲקַשִּׁים לְמִישׁוֹר אֵלֶּה
הַדְּבָרִים עֲשִׂיתִים וְלֹא עֲזַבְתִּים :

כתובים תהילים מ״ח

שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי קֹרַח : גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד
בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ : יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ
כָּל הָאָרֶץ הַר צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב :
אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׂגָּב : כִּי הִנֵּה
הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו: הֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמָהוּ
נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ : רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה:
בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ : כַּאֲשֶׁר
שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר יְיָ צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד עוֹלָם סֶלָה: דִּמִּינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ
בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ : כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל
קַצְוֵי אֶרֶץ צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ : יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן
תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ : סֹבּוּ צִיּוֹן
וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ : שִׁיתוּ לִבְּכֶם לְחֵילָה
פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן :
כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל מוּת:

תורה דברים ל״ב

זְכֹר יְמוֹת עוֹלָם בִּינוּ שְׁנוֹת דּוֹר וָדוֹר שְׁאַל
אָבִיךָ וְיַגֵּדְךָ זְקֵנֶיךָ וְיֹאמְרוּ לָךְ : בְּהַנְחֵל
עֶלְיוֹן גּוֹיִם בְּהַפְרִידוֹ בְּנֵי אָדָם יַצֵּב גְּבֻלֹת עַמִּים
לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : כִּי חֵלֶק יְיָ עַמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל
נַחֲלָתוֹ : יִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר וּבְתֹהוּ יְלֵל יְשִׁמֹן
יְסֹבְבֶנְהוּ יְבוֹנְנֵהוּ יִצְּרֶנְהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינוֹ : כְּנֶשֶׁר
יָעִיר קִנּוֹ עַל גּוֹזָלָיו יְרַחֵף יִפְרֹשׂ כְּנָפָיו יִקָּחֵהוּ
יִשָּׂאֵהוּ עַל אֶבְרָתוֹ : יְיָ בָּדָד יַנְחֶנּוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל
נֵכָר : משנה פרק שני ממסכת תמיד

אדם שנותיו שליש במקרא שליש במשנה שליש בתלמוד : אמר רבי יהושע בן לוי דבר זה כתוב בתורה ושנוי בנביאים ומשלש בכתובים : כל העוסק בתורה נכסיו מצליחין לו · כתוב בתורה · דכתיב ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם למען תשכילו את כל אשר תעשון : שנוי בנביאים דכתיב לא ימוש ספר התורה הזה מפיך והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל : הלוא צויתיך חזק ואמץ אל תערץ ואל תחת כי עמך יי אלהיך בכל אשר תלך : משלש בכתובים דכתיב כי אם בתורת יי חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח :

נירה פרק בתרא

תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא : שנאמר הליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הלכות : אמר רבי אליעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם : שנאמר וכל בניך למודי יי ורב שלום בניך : אל תקרי בניך אלא בוניך : שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול : יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך : למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך : למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך : יי עז לעמו יתן · יי יברך את עמו בשלום :

בקשה ליום ראשון וכשאין אומרים תחינות אין לאומרם

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם · אלהי יצחק · ואלהי יעקב לחוס עלי ברחמיך הרבים : ולהשיבני בתשובה שלמה לפניך · ולתחנתי תקשיב אזנך : ותפתח לבי בתורתך ותטע ברעיוני יראתך : ותגזור עלי גזרות טובות ועל כל בני ביתי ותבטל מעלי כל גזרות קשות ורעות ומעל כל בני ביתי ואל תביאני לידי נסיון ומכל פגעים רעים תצילני · ועד יעבור הוות בצלך תסתירני · והיה עם פי והגיוני ושכור דרכי מחטוא בלשוני : וזכרני ברצון עמך ובבנין אולמך · לראות בטובת בחיריך : וזכני לשחר בית דביריך השמם והחרב · וללחוך עפרותיו · ולרצות אבניו · ורגבי חרבותיו · ולהיות שם קבורתי עם כל עבדיך הצדיקים אבותי · אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר · למענך אלהי · כי שמך נקרא על עירך ועל עמך : יי שמעה בקולי תהיינה אזנך קשובות לקול תחנוני : ואני תפלתי לך יי עת רצון · אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך : ענני יי ענני בעת ובעתה הזאת : ורחם עלי ועל נפשי ועל כל נפשות ביתי · ותיחד לבבי לאהבה וליראה את שמך · ותבשרני בשורות טובות ממעונך ותרפאני רפואה שלימה · רפואת הנפש ורפואת הגוף · ותנני דעה בינה והשכל לדעת את שמך : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי : כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך אתה שומע תפלה :

בקשה אחרת מעין יצירת היום על דרך הקבלה

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו יוצרנו יוצר בראשית כשם שהמצאת

עולמך

וְהָרָעָב כָּבֵד בָּאָרֶץ: וּבְנֵי דָן חֻשִׁים:
לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ: יִשָּׂשכָר זְבוּלֻן וּבִנְיָמִן:
מְכַשֵּׁפָה לֹא תְחַיֶּה: וְעָשִׂיתָ מִשְׁבְּצוֹת זָהָב:
וּלְצָרַעַת הַבֶּגֶד וְלַבָּיִת: וְלַשְׂאֵת וְלַסַּפַּחַת
וְלַבֶּהָרֶת: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: וַיְהִי אַחֲרֵי
הַמַּגֵּפָה: וּבְנֵי פַלּוּא אֱלִיאָב: בָּרוּךְ טַנְאֲךָ
וּמִשְׁאַרְתֶּךָ וְהַחוּט הַמְשֻׁלָּשׁ לֹא בִמְהֵרָה יִנָּתֵק:
יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה:
יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ
יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי
וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

עשרה פסוקים מהרמב"ן ז"ל וצריך בהם כוונה גדולה

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ:
וּלְכֹל הַיָּד הַחֲזָקָה וּלְכֹל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר
עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל: וְיַעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ
וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר
רָאָם מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא
מַחֲנָיִם: הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וַאֲדַבֵּרָה וְתִשְׁמַע
הָאָרֶץ אִמְרֵי פִי: יַעֲרֹף כַּמָּטָר לִקְחִי תִּזַּל כַּטַּל
אִמְרָתִי כִּשְׂעִירִם עֲלֵי דֶשֶׁא וְכִרְבִיבִים עֲלֵי
עֵשֶׂב: וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ
וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: וּבְנֻחֹה
יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: וּצְבָאוֹ
וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת:
כָּל הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה אֶפְרַיִם מְאַת אֶלֶף וּשְׁמֹנַת
אֲלָפִים וּמֵאָה לְצִבְאֹתָם וּשְׁלִשִׁים יִסָּעוּ:

י"א פסוקים שמתחילין בנ"ון ומסיימין בנו"ן והם טובים

נֶגַע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבָא אֶל
הַכֹּהֵן: נַחְנוּ נַעֲבֹר חֲלוּצִים לִפְנֵי יְיָ אֶרֶץ
כְּנָעַן וְאִתָּנוּ אֲחֻזַּת נַחֲלָתֵנוּ מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן:
נָבִיא מִקִּרְבְּךָ מֵאַחֶיךָ כָּמֹנִי יָקִים לְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ
אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן: נָהָר פְּלָגָיו יְשַׂמְּחוּ עִיר אֱלֹהִים
קְדֹשׁ מִשְׁכְּנֵי עֶלְיוֹן: נֶגֶד אֲבוֹתָם עָשָׂה פֶלֶא
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׂדֵה צֹעַן: נָחִיתָ כַצֹּאן עַמֶּךָ בְּיַד
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: נַפְתִּי מִשְׁכָּבִי מֹר אֲהָלִים וְקִנָּמוֹן:
נֵר יְיָ נִשְׁמַת אָדָם חֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בָטֶן: נֹפֶת
תִּטֹּפְנָה שִׂפְתוֹתַיִךְ כַּלָּה דְּבַשׁ וְחָלָב תַּחַת
לְשׁוֹנֵךְ וְרֵיחַ שַׂלְמֹתַיִךְ כְּרֵיחַ לְבָנוֹן: נֻדוּ מִתּוֹךְ
בָּבֶל וּמֵאֶרֶץ כַּשְׂדִּים צֵאוּ וִהְיוּ כְּעַתּוּדִים לִפְנֵי
צֹאן: נֹשְׁקֵי קֶשֶׁת מַיְמִינִים וּמַשְׂמִאלִים בָּאֲבָנִים
וּבַחִצִּים בַּקָּשֶׁת מֵאֲחֵי שָׁאוּל מִבִּנְיָמִן:

שלשה פסוקים מהר"ר יהודה החסיד ז"ל

אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵּי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי
סֶלָה: בִּטְחוּ בַיְיָ עֲדֵי עַד כִּי בְּיָהּ יְיָ צוּר
עוֹלָמִים: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
בַשָּׁלוֹם:

כִּי תַעֲבֹר בַּמַּיִם אִתְּךָ אָנִי וּבַנְּהָרוֹת לֹא
יִשְׁטְפוּךָ כִּי תֵלֵךְ בְּמוֹ אֵשׁ לֹא תִכָּוֶה
וְלֶהָבָה לֹא תִבְעַר בָּךְ: כִּי עַם בְּצִיּוֹן יֵשֵׁב
בִּירוּשָׁלָיִם בָּכוֹ לֹא תִבְכֶּה חָנוֹן יָחְנְךָ לְקוֹל
זַעֲקֶךָ כְּשָׁמְעָתוֹ עָנָךְ: כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעֶךָ נָתַתִּי כָפְרְךָ מִצְרַיִם כּוּשׁ
וּסְבָא תַּחְתֶּיךָ: כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ מַחֲזִיק יְמִינֶךָ
הָאֹמֵר לְךָ אַל תִּירָא אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ: כִּי לֹא שְׁאוֹל
תּוֹדֶךָּ מָוֶת יְהַלְלֶךָּ לֹא יְשַׂבְּרוּ יוֹרְדֵי בוֹר אֶל
אֲמִתֶּךָ: כִּי אֶצָּק מַיִם עַל צָמֵא וְנוֹזְלִים עַל
יַבָּשָׁה אֶצֹּק רוּחִי עַל זַרְעֶךָ וּבִרְכָתִי עַל
צֶאֱצָאֶיךָ: כִּי אַתָּה אָבִינוּ כִּי אַבְרָהָם לֹא
יְדָעָנוּ וְיִשְׂרָאֵל לֹא יַכִּירָנוּ אַתָּה יְיָ אָבִינוּ
גֹּאֲלֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ:

יברכך יי ונומר שיר למעלות אשא עיני ונומר: עבודה זרה פרק קמא

אָמַר רַבִּי תַּנְחוּם בַּר חֲנִילָאִי לְעוֹלָם יְשַׁלֵּשׁ

האשם קודש קדשים הוא: במקום אשר
ישחטו את העולה ישחטו את האשם ואת דמו
יזרוק על המזבח סביב: ואת כל חלבו יקריב
ממנו את האליה ואת החלב המכסה את
הקרב: ואת שתי הכליות ואת החלב אשר
עליהן אשר על הכסלים ואת היותרת על
הכבד על הכליות יסירנה: והקטיר אותם הכהן
המזבחה אשה ליי אשם הוא: כל זכר בכהנים
יאכלנו במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא:
כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן אשר
יכפר בו לו יהיה: והכהן המקריב את עולת
איש עור העולה אשר הקריב לכהן לו יהיה:
וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה
במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אותה לו
תהיה וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל
בני אהרן תהיה איש כאחיו:

וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי
עולם וכשנים קדמוניות: ויאמר
משה אל אהרן קח את המחתה ותן עליה
אש מעל המזבח ושים קטורת והולך מהרה
אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני
יי החל הנגף: ויקח אהרן כאשר דבר משה
וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם
ויתן את הקטורת ויכפר על העם: ויעמוד בין
המתים ובין החיים ותעצר המגפה: ויהיו
המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות
מלבד המתים על דבר קרח: וישב אהרן אל
משה אל פתח אוהל מועד והמגפה נעצרה:
כל אלה בהיות ההיכל על יסודו ומזבח על
מכונו היינו מלאים כל טוב ועכשיו חרב בית
המקדש ובטלה עבודה ואין לנו בעונותינו ·
לא אשם · ולא אשים · לא בדים · ולא בלולה ·
לא גבול · ולא גורלות · לא דביר · ולא דקה ·
לא היכל ולא הר המור · לא ועד · ולא ודוי ·
לא זבה ולא זריקה: לא חטאת · ולא חלבים ·
לא טהרה · ולא טבילה · לא ירושלים · ולא
יער לבנון לא כפרת · ולא כרובים לא לבנה ·
ולא לחם הפנים · לא מזבח · ולא מנורה · לא
נתחים · ולא נסכים · לא סמיכה · ולא סמים ·
לא עולה · ולא עזאזל · לא פרוכת · ולא פר
חטאת לא ציון · ולא ציץ נזר הקדש · לא קדה ·
ולא קנמון · לא ריח בשמים · ולא ריח ניחוח ·
לא שי · ולא שלמים · לא תודה ולא תמורה ·
לא ארץ ישראל · ולא מעשרות · לא כהן ·
ולא נביא · עונותינו ועונות אבותינו החריבו
נוינו ושמם מקדשינו ונטל כבוד מבית חיינו
מקום שהללוך בו אבותינו · ואין אנו יכולים
להקריב קרבן כי אין לנו לא זבח · ולא זובח
ולא שעיר המשתלח · ולא כהן שיכפר
בעדינו אלא שיח שפתותינו תחת קרבנותינו
ותפלתינו תחת כפרתינו:

ביום שאין אומרים תחינות אין אומרים זה

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שתכפר לנו על כל חטאתינו ותסלח לנו
על כל עונותינו ותמחול לנו על כל פשעינו
ותבנה בית המקדש במהרה בימינו ותכפר לנו
על כל זדונותינו שהזדנו לפניך בין באונס בין
ברצון בין בשוגג בין במזיד בין בשמיעה בין
בראיה בין בדבור בין במחשבה הכל תעביר
ותסלח אשר נואלנו ואשר חטאנו:

ואחר כך אומרים אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך וכל הוידוי עד גמירא: פסוקים משלש תיבות

ומשמע ודומה ומשא: וישב יצחק בגרר:

והרעב

יין לכבש האחד: ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבוקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחוח אשה ליי: עולת תמיד לדורותיכם פתח אוהל מועד לפני יי אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם: ונועדתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבודי: וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרון ואת בניו אקדש לכהן לי: ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים: וידעו כי אני יי אלהיהם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לשכני בתוכם אני יי אלהיהם: ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעולה זכר תמים יקריבנו: ושחט אותו על ירך המזבח צפנה לפני יי וזרקו בני אהרון הכוהנים את דמו על המזבח סביב: ונתח אותו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכוהן אותם על העצים אשר על האש אשר על המזבח: והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכול והקטיר המזבחה עולה הוא אשה ריח ניחוח ליי: וידבר יי אל משה לאמור: צו את אהרון ואת בניו לאמר זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבוקר ואש המזבח תוקד בו: ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העולה על המזבח ושמו אצל המזבח ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור: והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבוקר בבוקר וערך עליה העולה והקטיר עליה חלבי השלמים: אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה

רבון העולמים יהי רצון מלפניך שיהא זה חשוב ומקובל כאלו הקרבתי עולה

וזאת תורת המנחה הקרב אותה בני אהרון לפני יי אל פני המזבח: והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבונה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחוח אזכרתה ליי: והנותרת ממנה יאכלו אהרון ובניו מצות תאכל במקום קדוש בחצר אוהל מועד יאכלוה: לא תאפה חמץ חלקם נתתי אותה מאשי קודש קדשים היא כחטאת וכאשם: כל זכר בבני אהרון יאכלנה חק עולם לדורותיכם מאשי יי כל אשר יגע בהם יקדש:

רבון העולמים יהי רצון מלפניך שיהא זה חשוב ומקובל כאלו הקרבתי מנחה

וידבר יי אל משה לאמור: זה קרבן אהרון ובניו אשר יקריבו ליי ביום המשח אותו עשירית האיפה סולת מנחה תמיד מחציתה בבוקר ומחציתה בערב: על מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפיני מנחת פתים תקריב ריח ניחוח ליי: והכוהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אותה חק עולם ליי כליל תקטר: וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל: וידבר יי אל משה לאמור: דבר אל אהרון ואל בניו לאמור זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העולה תשחט החטאת לפני יי קדש קדשים היא: הכהן המחטא אותה יאכלנה במקום קדוש תאכל בחצר אוהל מועד: כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה תכבס במקום קדוש: וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחושת בשלה ומורק ושטף במים: כל זכר בכוהנים יאכל אותה קודש קדשים היא: וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אוהל מועד לכפר בקודש לא תאכל באש תשרף: וזאת תורת

ושלמים ויעתר יי לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל: כי אתה אבינו ולך תלויות עינינו רפאינו יי ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתינו אתה: שכן כתוב בתורתך והסיר יי ממך כל חולי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקוב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: נדה פרק בתרא

תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר הליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הלכות: אמר רבי אליעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בניך למודי יי ורב שלום בניך אל תקרי בניך אלא בוניך: שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול: יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך: למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך: יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום: מנחות פרק י״ג

כתיב ובכל מקום מקטר ומגש לשמי וכי בכל מקום מקטר ומגש אלא אלו תלמידי חכמים שעוסקים בהלכות עבודה בכל מקום מעלה אני עליהם כאלו מקטירים ומגישים לשמי: יומא פרק ב׳

תניא מי שזכה בתרומת הדשן זכה במערכה ובסדור שני גזרי עצים:

סדר מערכה יומא פרק אמר להם הממונה

אביי הוה מסדר מערכה משמא דגמרא ואליבא דאבא שאול: מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של קטורת ומערכה שניה של קטרת קודמת לסדור שני גזרי עצים וסדור שני גזרי עצים קודם לדשון מזבח הפנימי ודשון מזבח הפנימי קודם להטבת חמש נרות והטבת חמש נרות קודמת לדם התמיד ודם התמיד קודם להטבת שתי נרות והטבת שתי נרות קודמת לקטורת וקטורת קודמת לאברים: ואברים קודמין למנחה ומנחה קודמת לחבתין וחבתין קודמין לנסכין ונסכין קודמין למוספין: ומוספין קודמין לבזיכין ובזיכין קודמין לתמיד של בין הערבים שנאמר וערך עליה העולה והקטיר עליה חלבי השלמים עליה השלם כל הקרבנות כלם:

פסחים פרק ה

תנו רבנן אין לך דבר קודם לתמיד של שחר אלא קטורת בלבד שנאמר בבוקר בבוקר ואין לך דבר שמתעכב אחר התמיד של בין הערבים אלא קטורת ופסח ונרות ומחוסר כפורים בערב פסח שטובל שנית ואוכל את פסחו לערב: רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקא אומר אף מחוסר כפורים בשאר ימות השנה שטובל ואוכל בקדשים לערב:

סדר קרבנות

תנו רבנן תמיד של בין הערבים קודם לנרות: ונרות קודמות לקטורת שנאמר והקטיר עליו אהרן קטורת סמים בבוקר בבוקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה: ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה קטורת תמיד לפני יי לדורותיכם: תורה

וזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד: את הכבש האחד תעשה בבוקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשרון סולת בלול בשמן כתית רבע ההין ונסך רביעית ההין

אַתָּה הוּא שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת
קְטוֹרֶת הַסַּמִּים בִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ
קַיָּים כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יַד נְבִיאֲךָ כַּכָּתוּב
בְּתוֹרָתֶךָ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה קַח לְךָ סַמִּים נָטָף
וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבוֹנָה זַכָּה בַּד בְּבַד
יִהְיֶה וְעָשִׂיתָ אוֹתָהּ קְטוֹרֶת רוֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ
מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ: וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה
מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אִוָּעֵד
לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְנֶאֱמַר
וְהִקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר
בְּהֵיטִיבוֹ אֶת הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה: וּבְהַעֲלוֹת אַהֲרֹן
אֶת הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה קְטוֹרֶת
תָּמִיד לִפְנֵי יְיָ לְדֹרֹתֵיכֶם כריתות פרק א׳

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת כֵּיצַד שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים
וּשְׁמוֹנָה מָנִים הָיוּ בָהּ׳ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
וְשִׁשִּׁים וַחֲמִשָּׁה כְּמִנְיַן יְמוֹת הַחַמָּה׳ וּשְׁלֹשָׁה
שֶׁהָיָה מוֹסִיף כֹּהֵן גָּדוֹל בְּעֶרֶב יוֹם הַכִּפּוּרִים
וּמַחֲזִירָן לְמַכְתֶּשֶׁת וְנוֹטֵל מִמֶּנָּה מְלֹא חָפְנָיו
כְּדֵי לְקַיֵּים מִצְוַת דַּקָּה מִן הַדַּקָּה וְאַחַד עָשָׂר
סַמָּנִים הָיוּ בָהּ וְאֵלּוּ הֵן׳ הַצֳּרִי וְהַצִּפּוֹרֶן וְהַחֶלְבְּנָה
וְהַלְּבוֹנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה׳ מוֹר
וּקְצִיעָה וְשִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכּוֹם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה
עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה׳ הַקּוֹשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר
קִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה׳ קִנָּמוֹן תִּשְׁעָה׳ בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה
תִּשְׁעָה קַבִּין׳ יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא׳ וְקַבִּין
תְּלָתָא׳ וְאִם לֹא מָצָא יֵין קַפְרִיסִין׳ מֵבִיא חֲמַר
חִוַּרְיָן עַתִּיק׳ מֶלַח סְדוֹמִית רוֹבַע הַקָּב׳ מַעֲלֶה
עָשָׁן כָּל שֶׁהוּא׳ רַבִּי נָתָן הַבַּבְלִי אוֹמֵר אַף כִּפַּת
הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא׳ אִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ׳
וְאִם חִסֵּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּיב מִיתָה:
רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא
שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה
שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפּוֹרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה: יֵין
קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַצִּפּוֹרֶן מִפְּנֵי שֶׁהִיא
עַזָּה: וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ׳ אֶלָּא שֶׁאֵין
מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בַּמִּקְדָּשׁ׳ מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:
תַּנְיָא רַבִּי נָתָן אוֹמֵר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר
הָדֵק הֵיטֵב הֵיטֵב הָדֵק׳ מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל
יָפֶה לַבְּשָׂמִים: פִּטְּמָהּ לַחֲצָאִין כְּשֵׁרָה׳
לִשְׁלִישׁ וְלִרְבִיעַ לֹא שָׁמָעְנוּ: אָמַר רַבִּי יְהוּדָה
זֶה הַכְּלָל׳ אִם כְּמִדָּתָהּ כְּשֵׁרָה לַחֲצָאִין׳ וְאִם
חִסֵּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּיב מִיתָה:
תַּנְיָא בַּר קַפָּרָא אוֹמֵר אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ
לְשִׁבְעִים שָׁנָה הָיְתָה בָאָה שֶׁל שִׁירַיִם
לַחֲצָאִין׳ וְעוֹד תָּנֵי בַּר קַפָּרָא אִלּוּ הָיָה נוֹתֵן
בָּהּ קוֹרְטוֹב שֶׁל דְּבַשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד
מִפְּנֵי רֵיחָהּ וְלָמָּה אֵין מְעָרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ מִפְּנֵי
שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָל שְׂאֹר וְכָל דְּבַשׁ לֹא
תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה לַיְיָ: כשאין אומרי׳ תחנון א״א רבון
רִבּוֹן הָעוֹלָמִים גָּלוּי לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ׳ אֲשֶׁר
מִדַּת הַדִּין מְתוּחָה עָלֵינוּ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ וּבָאנוּ
לְחַלּוֹת פָּנֶיךָ׳ שֶׁתַּעֲצוֹר חַמַּגֵּפָה וְהַמַּשְׁחִית
מֵעָלֵינוּ׳ וְלֹא תִתֵּן הַמַּשְׁחִית לָבֹא אֶל בָּתֵּינוּ׳
וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל טַפֵּנוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
עַמֶּךָ׳ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵינוּ׳
כְּעִנְיַן שֶׁנֶּאֱמַר תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ
מַשְׂאַת כַּפַּי מִנְחַת עָרֶב׳ וּכְמוֹ שֶׁקִּבַּלְתָּ קְטוֹרֶת
הַסַּמִּים שֶׁהִקְטִיר לְפָנֶיךָ אַהֲרֹן הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר
הֵחֵל הַנֶּגֶף בָּעָם שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעֲמֹד בֵּין הַמֵּתִים וּבֵין
הַחַיִּים וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה: וְכֵן פִּנְחָס שֶׁנֶּאֱמַר
וַיַּעֲמֹד פִּנְחָס וַיְפַלֵּל וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה: וְכֵן דָּוִד
שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּבֶן שָׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיַּעַל עוֹלוֹת

וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אַחַד הֶהָרִים אֲשֶׁר אוֹמַר אֵלֶיךָ׃ וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ וַיְבַקַּע עֲצֵי עֹלָה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים׃ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיַּרְא אֶת הַמָּקוֹם מֵרָחֹק׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל נְעָרָיו שְׁבוּ לָכֶם פֹּה עִם הַחֲמוֹר וַאֲנִי וְהַנַּעַר נֵלְכָה עַד כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם׃ וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת עֲצֵי הָעֹלָה וַיָּשֶׂם עַל יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת הָאֵשׁ וְאֶת הַמַּאֲכֶלֶת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֶּנִּי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַיֵּה הַשֶּׂה לְעֹלָה׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֶה לּוֹ הַשֶּׂה לְעֹלָה בְּנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ וַיָּבֹאוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיָּשֶׂם אֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים׃ וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת הַמַּאֲכֶלֶת לִשְׁחֹט אֶת בְּנוֹ׃ וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃ וַיֹּאמֶר אַל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל הַנַּעַר וְאַל תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי יְרֵא אֱלֹהִים אַתָּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת בִּנְךָ אֶת יְחִידְךָ מִמֶּנִּי׃ וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה אַיִל אַחַר נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת הָאַיִל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ׃ וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא יְיָ יִרְאֶה אֲשֶׁר יֵאָמֵר הַיּוֹם בְּהַר יְיָ יֵרָאֶה׃ וַיִּקְרָא מַלְאַךְ יְיָ אֶל אַבְרָהָם שֵׁנִית מִן הַשָּׁמָיִם׃ וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם יְיָ כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת בִּנְךָ אֶת יְחִידֶךָ׃ כִּי בָרֵךְ אֲבָרֶכְךָ וְהַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל אֲשֶׁר עַל שְׂפַת הַיָּם וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ אֵת שַׁעַר אֹיְבָיו׃ וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי׃ וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אֶל נְעָרָיו וַיָּקֻמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בִּבְאֵר שָׁבַע׃

ואחר עקידה יאמר זה

רבש"ע יה"ר מ יי אלהינו ואלהי אבותינו שתזכור לנו זכות אבותינו כמו שכבש אברהם אבינו את רחמיו מבן יחידו ורצה לשחוט אותו כדי לעשות רצונך כן יכבשו רחמיך את כעסך מעלינו ויגולו רחמיך על מדותיך ותכנס אתנו לפנים משורת דינך ותתנהג עמנו יי אלהינו במדת החסד ובמדת הרחמים ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומנחלתך וקיים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו בתורתך ע"י משה עבדך כאמור וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור׃

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן הֵשִׁיב אֶת חֲמָתִי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקַנְאוֹ אֶת קִנְאָתִי בְּתוֹכָם וְלֹא כִלִּיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי׃ לָכֵן אֱמֹר הִנְנִי נֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שָׁלוֹם׃

אֵין קָדוֹשׁ כַּיְיָ כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ וְאֵין צוּר כֵּאלֹהֵינוּ׃ כִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבַּלְעֲדֵי יְיָ וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ׃ אֵין כֵּאלֹהֵינוּ אֵין כַּאדוֹנֵינוּ אֵין כְּמַלְכֵּנוּ אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ׃ מִי כֵאלֹהֵינוּ מִי כַאדוֹנֵינוּ מִי כְמַלְכֵּנוּ מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ׃ בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ׃ אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ׃ אַתָּה תוֹשִׁיעֵנוּ אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד׃

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם בִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיָּם הָיָה אָדָם חוֹטֵא וּמֵבִיא קָרְבָּן וּמִתְכַּפֵּר לוֹ וְעַכְשָׁיו בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ אֵין לָנוּ מִקְדָּשׁ וְלֹא מִזְבֵּחַ וְלֹא קָרְבָּן וְלֹא כֹהֵן שֶׁיְּכַפֵּר בַּעֲדֵנוּ אֶלָּא זִכָּרוֹן דְּבָרִים תְּהֵא כַּפָּרָתֵינוּ וּנְשַׁלְּמָה שִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ תַּחַת קָרְבְּנוֹתֵינוּ׃ פטום הקטורת

הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְיָ לָכֶם לְאָכְלָה׃ זֶה הַדָּבָר
אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ לִקְטוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ עוֹמֶר
לַגֻּלְגֹּלֶת מִסְפַּר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לַאֲשֶׁר בְּאָהֳלוֹ
תִּקָּחוּ׃ וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמַּרְבֶּה
וְהַמַּמְעִיט׃ וַיָּמֹדּוּ בָעוֹמֶר וְלֹא הֶעְדִּיף הַמַּרְבֶּה
וְהַמַּמְעִיט לֹא הֶחְסִיר אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ לָקָטוּ׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אַל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד
בֹּקֶר׃ וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה וַיּוֹתִרוּ אֲנָשִׁים
מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר וַיָּרֻם תּוֹלָעִים וַיִּבְאַשׁ וַיִּקְצֹף
עֲלֵהֶם מֹשֶׁה׃ וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר
אִישׁ כְּפִי אָכְלוֹ וְחַם הַשֶּׁמֶשׁ וְנָמָס׃ וַיְהִי בַּיּוֹם
הַשִּׁשִּׁי לָקְטוּ לֶחֶם מִשְׁנֶה שְׁנֵי הָעוֹמֶר לָאֶחָד
וַיָּבֹאוּ כָּל נְשִׂיאֵי הָעֵדָה וַיַּגִּידוּ לְמֹשֶׁה׃ וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ שַׁבָּתוֹן שַׁבַּת קֹדֶשׁ לַיְיָ
מָחָר אֵת אֲשֶׁר תֹּאפוּ אֵפוּ וְאֵת אֲשֶׁר תְּבַשְּׁלוּ
בַּשֵּׁלוּ וְאֵת כָּל הָעֹדֵף הַנִּיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת
עַד הַבֹּקֶר׃ וַיַּנִּיחוּ אֹתוֹ עַד הַבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה
מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרִמָּה לֹא הָיְתָה בּוֹ׃ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אִכְלֻהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבָּת הַיּוֹם לַיְיָ הַיּוֹם לֹא
תִמְצָאֻהוּ בַּשָּׂדֶה׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטֻהוּ וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לֹא יִהְיֶה בּוֹ׃ וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
יָצְאוּ מִן הָעָם לִלְקֹט וְלֹא מָצָאוּ׃ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל
מֹשֶׁה עַד אָנָה מֵאַנְתֶּם לִשְׁמֹר מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתָי׃
רְאוּ כִּי יְיָ נָתַן לָכֶם הַשַּׁבָּת עַל כֵּן הוּא נֹתֵן לָכֶם
בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לֶחֶם יוֹמָיִם שְׁבוּ אִישׁ תַּחְתָּיו אַל
יֵצֵא אִישׁ מִמְּקֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי׃ וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם
בַּיּוֹם הַשְּׁבִעִי׃ וַיִּקְרְאוּ בֵית יִשְׂרָאֵל אֶת שְׁמוֹ
מָן וְהוּא כְּזֶרַע גַּד לָבָן וְטַעְמוֹ כְּצַפִּיחִת בִּדְבָשׁ׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ מְלֹא הָעֹמֶר
מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן יִרְאוּ אֶת
הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הֶאֱכַלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי

אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן
קַח צִנְצֶנֶת אַחַת וְתֶן שָׁמָּה מְלֹא הָעוֹמֶר מָן
וְהַנַּח אוֹתוֹ לִפְנֵי יְיָ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם׃
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶל מֹשֶׁה וַיַּנִּיחֵהוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי
הָעֵדֻת לְמִשְׁמָרֶת׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת
הַמָּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד בֹּאָם אֶל אֶרֶץ נוֹשָׁבֶת
אֶת הַמָּן אָכְלוּ עַד בֹּאָם אֶל קְצֵה אֶרֶץ כְּנָעַן׃
וְהָעוֹמֶר עֲשִׂרִית הָאֵיפָה הוּא׃

אחר פרשת המן יאמר זה׃

אתה יי לבדך אתה עשית את השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם ואתה שעשית ניסים נפלאות גדולות תמיד עם אבותינו גם במדבר המטר' להם לח' מן השמי' ומצור החלמיש הוצאת להם מים וגם נתת להם כל צרכיהם שמלותם לא בלתה מעליהם כן ברחמיך הרבים ובחסדך העלומים תזנינו · ותפרנסנו ותכלכלנו כל צרכינו וצרכי כל עמך בית ישראל המרובים במילוי ובריוח בלי טורח ועמל גדול מתחת ידך הנקיה ולא מתחת יד בשר ודם׃

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתכין לי ולאנשי ביתי כל מחסורינו ותזמין לנו כל צרפינו לכל יום ויום מחייתנו ולכל שעה ושעה משעותינו די סיפוקינו ולכל עלם מעלמינו די מחיותינו מידך טובה והרחבה ולא במיעוט מפעלינו וקוצר חסדינו ומזער גמולתינו ויהיו מזונותי ומזונות אנשי ביתי וזרעי וזרע זרעי מסורים בידך ולא ביד בשר ודם׃

ווער דיא עקידה זגט בכוונה בכל יום ויום זונדר אויין אן שבת אול' יום טוב זאל און דיא עקידה ניט זאגן · אול גידענקט אין זיינר מחשבה ווען אין השי"ת זאלט ביגערן צו קרבן אזו יצחק ער וועלט זיך אך לאזן מקריב זיין אודר זונשט מקדש השם זיין אז גלייך אזו וועד אים צו הדן ק״ן אול' העט אזוא ק״ים גיוועזן וויא ער גיהערט צו זיין׃

קודם העקידה יאמר זה

אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב מלפניך ופקדינו בפקודת ישועה ורחמים משמי שמי קדם וזכור לנו יי אלהינו אהבת הקדמונים אברהם יצחק וישראל עבדיך את הברית ואת החסד ואת השבוע' שנשבע' לאברה' אבינו בהר המוריה ואת העקידה שעקד את יצחק בנו על גבי המזבח ככתוב בתורתך

פרשת עקידה

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה
אֶת אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃ וַיֹּאמֶר קַח נָא אֶת בִּנְךָ אֶת יְחִידְךָ
אֲשֶׁר אָהַבְתָּ אֶת יִצְחָק וְלֶךְ לְךָ אֶל אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה

מעמר ליום ראשון

לברכה ועי"ב פסוקים ופשעה פסוקים ניסעיה המתחילין ומסיימין בכף :

ווער דאז זאגט אלי טאג דיא עשרת הדברות בכוונה מיזט גלייך אלז ער העט אקבל גיוועזן בידיקן פון הקב"ה אויף דען בערג סיני דיא עשרת הדברות אול' ווער דא זאגט דיא פרשת המן בכוונה איזט ער בטוח אזו אלז אלז ישראל זיינן גיוועזן אין דער אדבר הוט איינן הש"י אזאן גוועזן איר פרנסה אידי יום ווים הן עז זיינן פין אירה גיוועזן אודר ווייניג אירה גיוועזן אזו ווערט אין הש"י אויך שיקן זיין פרנסה לפי צורך ביתו :

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר: אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים: לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פָּנָי: לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ: לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֹן אָבֹת עַל בָּנִים עַל שִׁלֵּשִׁים וְעַל רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי: וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי: לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְיָ אֵת אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת שְׁמוֹ לַשָּׁוְא: זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלַאכְתֶּךָ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָל מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ: כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל כֵּן בֵּרַךְ יְיָ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ: כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ לְמַעַן יַאֲרִכוּן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נוֹתֵן לָךְ: לֹא תִרְצָח: לֹא תִנְאָף: לֹא תִגְנֹב: לֹא תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁקֶר: לֹא תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ: לֹא תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתזמין פרנסה לכל עמך בית ישראל ופרנסתי ופרנסת אנשי ביתי בכללם בנחת ולא בצער בכבוד ולא בביזוי בהיתר ולא באסור כדי שנוכל לעבוד עבודתך כמו שזנת לאבותינו מן במדבר בארץ ציה ועריבה :

פרשת המן

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה הִנְנִי מַמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמָיִם וְיָצָא הָעָם וְלָקְטוּ דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנַסֶּנּוּ הֲיֵלֵךְ בְּתוֹרָתִי אִם לֹא: וְהָיָה בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי וְהֵכִינוּ אֵת אֲשֶׁר יָבִיאוּ וְהָיָה מִשְׁנֶה עַל אֲשֶׁר יִלְקְטוּ יוֹם יוֹם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֶרֶב וִידַעְתֶּם כִּי יְיָ הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וּבֹקֶר וּרְאִיתֶם אֶת כְּבוֹד יְיָ בְּשָׁמְעוֹ אֶת תְּלֻנֹּתֵיכֶם עַל יְיָ וְנַחְנוּ מָה כִּי תַלִּינוּ עָלֵינוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתֵת יְיָ לָכֶם בָּעֶרֶב בָּשָׂר לֶאֱכֹל וְלֶחֶם בַּבֹּקֶר לִשְׂבֹּעַ בִּשְׁמֹעַ יְיָ אֶת תְּלֻנֹּתֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם מַלִּינִם עָלָיו וְנַחְנוּ מָה לֹא עָלֵינוּ תְלֻנֹּתֵיכֶם כִּי עַל יְיָ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן אֱמֹר אֶל כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יְיָ כִּי שָׁמַע אֵת תְּלֻנֹּתֵיכֶם: וַיְהִי כְּדַבֵּר אַהֲרֹן אֶל כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּפְנוּ אֶל הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה כְּבוֹד יְיָ נִרְאָה בֶּעָנָן: וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: שָׁמַעְתִּי אֶת תְּלוּנֹּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דַּבֵּר אֲלֵהֶם לֵאמֹר בֵּין הָעַרְבַּיִם תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבַבֹּקֶר תִּשְׂבְּעוּ לָחֶם וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: וַיְהִי בָעֶרֶב וַתַּעַל הַשְּׂלָו וַתְּכַס אֶת הַמַּחֲנֶה וּבַבֹּקֶר הָיְתָה שִׁכְבַת הַטַּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה: וַתַּעַל שִׁכְבַת הַטָּל וְהִנֵּה עַל פְּנֵי הַמִּדְבָּר דַּק מְחֻסְפָּס דַּק כַּכְּפֹר עַל הָאָרֶץ: וַיִּרְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו מָן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מַה הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא

הלחם

רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר שִׁיר הַשִּׁירִים מְטַמֵּא אֶת הַיָּדַיִם· וְקֹהֶלֶת מַחֲלוֹקֶת· רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר קֹהֶלֶת אֵינוֹ מְטַמֵּא אֶת הַיָּדַיִם· וְשִׁיר הַשִּׁירִים מַחֲלוֹקֶת· רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר קֹהֶלֶת מִקּוּלֵּי בֵּית שַׁמַּאי וּמֵחוּמְרֵי בֵּית הִלֵּל· אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן עַזַּאי מְקֻבָּל אֲנִי מִפִּי שִׁבְעִים וּשְׁנַיִם זָקֵן בְּיוֹם שֶׁהוֹשִׁיבוּ אֶת רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה בַּיְשִׁיבָה שֶׁשִּׁיר הַשִּׁירִים וְקֹהֶלֶת מְטַמְּאִין אֶת הַיָּדַיִם· אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא חַס וְשָׁלוֹם לֹא נֶחֱלַק אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל עַל שִׁיר הַשִּׁירִים שֶׁלֹּא תְּטַמֵּא אֶת הַיָּדַיִם שֶׁאֵין כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ כְּדַאי· כְּיוֹם שֶׁנִּתַּן בּוֹ שִׁיר הַשִּׁירִים לְיִשְׂרָאֵל· שֶׁכָּל הַכְּתוּבִים קֹדֶשׁ וְשִׁיר הַשִּׁירִים קֹדֶשׁ קָדָשִׁים· וְאִם נֶחְלְקוּ לֹא נֶחְלְקוּ אֶלָּא עַל קֹהֶלֶת· אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חָמִיו שֶׁל רַבִּי עֲקִיבָא כְּדִבְרֵי בֶּן עַזַּאי כֵּן נֶחְלְקוּ וְכֵן גָּמְרוּ:

נדה פרק ג׳

דָּרַשׁ רַבִּי שַׂמְלָאי· לְמָה הַוָּלָד דּוֹמֶה בִּמְעֵי אִמּוֹ· לְפִנְקָס מְקֻפָּל וּמוּנָּח שְׁתֵּי יָדָיו עַל שְׁתֵּי צְדָעָיו· שְׁתֵּי אַצִּילָיו עַל שְׁתֵּי אַרְכֻּבוֹתָיו וּשְׁתֵּי עֲקֵבָיו עַל שְׁתֵּי עַגְבוֹתָיו· וְרֹאשׁוֹ בֵּין בִּרְכָּיו· וּפִיו סָתוּם· וְטַבּוּרוֹ פָּתוּחַ· וְאוֹכֵל מִמַּה שֶּׁאִמּוֹ אוֹכֶלֶת· וְשׁוֹתֶה מִמַּה שֶּׁאִמּוֹ שׁוֹתָה· וְאֵינוֹ מוֹצִיא רְעִי· שֶׁמָּא יַהֲרוֹג אֶת אִמּוֹ וְכֵיוָן שֶׁיָּצָא לַאֲוִיר הָעוֹלָם נִפְתַּח הַסָּתוּם וְנִסְתַּם הַפָּתוּחַ· שֶׁאִלְמָלֵא כֵּן· אֵינוֹ יָכוֹל לִחְיוֹת אֲפִילוּ שָׁעָה אַחַת· וְנֵר דָּלוּק עַל רֹאשׁוֹ וְצוֹפֶה וּמַבִּיט מִסּוֹף הָעוֹלָם וְעַד סוֹפוֹ· שֶׁנֶּאֱמַר בְּהִלּוֹ נֵרוֹ עֲלֵי רֹאשִׁי לְאוֹרוֹ אֵלֶךְ חֹשֶׁךְ· וְאַל תִּתְמַהּ· שֶׁהֲרֵי אָדָם יָשֵׁן כָּאן וְרוֹאֶה חֲלוֹם בְּאַסְפַּמְיָא· וְאֵין לְךָ יָמִים שֶׁאָדָם שָׁרוּי בְּטוֹבָה· יוֹתֵר מֵאוֹתָן הַיָּמִים· שֶׁנֶּאֱמַר מִי יִתְּנֵנִי כְיַרְחֵי קֶדֶם כִּימֵי אֱלוֹהַ יִשְׁמְרֵנִי: וְאֵיזֶה הַיָּמִים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם יְרָחִים וְאֵין בָּהֶם שָׁנִים· הֱוֵי אוֹמֵר אֵלּוּ יַרְחֵי לֵידָה· וּמְלַמְּדִין אוֹתוֹ כָּל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ· שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּרֵנִי וַיֹּאמֶר לִי יִתְמָךְ דְּבָרַי לִבֶּךָ שְׁמוֹר מִצְוֹתַי· וֶחְיֵה: וְאוֹמֵר בְּסוֹד אֱלוֹהַ עֲלֵי אָהֳלִי· מַאי וְאוֹמֵר· וְכִי תֵּימָא נָבִיא הוּא דְּקָאָמַר· תָּא שְׁמַע בְּסוֹד אֱלוֹהַ עֲלֵי אָהֳלִי וְכֵיוָן שֶׁיָּצָא לַאֲוִיר הָעוֹלָם· בָּא מַלְאָךְ וּסְטָרוֹ עַל פִּיו וּמְשַׁכֵּחַ מִמֶּנּוּ כָּל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ שֶׁנֶּאֱמַר לַפֶּתַח חַטָּאת רֹבֵץ: וְאֵינוֹ יוֹצֵא מִשָּׁם עַד שֶׁמַּשְׁבִּיעִין אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר כִּי לִי תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ· תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן כִּי לִי תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ זֶה יוֹם הַמִּיתָה· שֶׁנֶּאֱמַר לְפָנָיו יִכְרְעוּ כָּל יוֹרְדֵי עָפָר· תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן זֶה יוֹם הַלֵּידָה· שֶׁנֶּאֱמַר נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: וּמַה הִיא הַשְּׁבוּעָה שֶׁמַּשְׁבִּיעִין אוֹתוֹ· אוֹמְרִים לוֹ הֱוֵי צַדִּיק וְאַל תְּהִי רָשָׁע: וַאֲפִילוּ כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ אוֹמְרִים לְךָ צַדִּיק אַתָּה· הֱיֵה בְּעֵינֶיךָ כְּרָשָׁע וֶהֱוֵי יוֹדֵעַ שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא טָהוֹר· וּמְשָׁרְתָיו טְהוֹרִים· וּנְשָׁמָה שֶׁנָּתַן בְּךָ טְהוֹרָה· אִם אַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּטָהֳרָה מוּטָב· וְאִם לָאו· הֲרֵי הוּא נוֹטְלָהּ מִמְּךָ:

ובכל יום ויום אחר כל מעמד ומעמד יאמר עשרת הדברות ופרשת המן ושלשה פסוקים הראשונים מפרשת פינחס ואין קדוש ופטום הקטורת: וסדר מערכה ופרשת הקרבנות· ופסוקים משלש תיבות· ועשרה פסוקים שהרמב״ן ז״ל כריך בהם כוונה גדולה· ואחד עשר פסוקים שמתחילין בנון ומסיימין בנון והם טובים· ושלשה פסוקים מה״רר יהודה החסיד זכרונו לברכה

לָהֶם׃ מִיָּמַי לֹא נִתְכַּבַּדְתִּי בִּקְלוֹן חֲבֵרִי׃ וְלֹא עָלְתָה עַל מִטָּתִי קִלְלַת חֲבֵרִי׳ וַתְּרָן הָיִיתִי בְּמָמוֹנִי׃

סדר נשים קדושין פרק בתרא

רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר לְעוֹלָם יְלַמֵּד אָדָם אֶת בְּנוֹ אוּמָנוּת נְקִיָּה וְקַלָּה וִיבַקֵּשׁ רַחֲמִים לְמִי שֶׁהָעוֹשֶׁר וְהַנְּכָסִים שֶׁלּוֹ׳ שֶׁאֵין עֲנִיּוּת מִן הָאוּמָנוּת וְלֹא עֲשִׁירוּת מִן הָאוּמָנוּת׳ אֶלָּא מִמִּי שֶׁהָעוֹשֶׁר שֶׁלּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב נְאֻם יְיָ צְבָאוֹת׃

קדושין פרק בתרא

רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן אֶלְעָזָר אוֹמֵר׳ רָאִיתָ מִיָּמֶיךָ חַיָּה וְעוֹף שֶׁיֵּשׁ לָהֶם אוּמָנוּת׳ וְהֵם מִתְפַּרְנְסִים שֶׁלֹּא בְּצַעַר וַהֲלֹא לֹא נִבְרְאוּ אֶלָּא לְשַׁמְּשֵׁנִי׳ וַאֲנִי נִבְרֵאתִי לְשַׁמֵּשׁ אֶת קוֹנִי אֵינוֹ דִין שֶׁאֶתְפַּרְנֵס שֶׁלֹּא בְּצַעַר׳ אֶלָּא שֶׁהֲרֵעוֹתִי אֶת מַעֲשַׂי׳ וְקִפַּחְתִּי אֶת פַּרְנָסָתִי׳ שֶׁנֶּאֱמַר עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִטּוּ אֵלֶּה וְחַטֹּאתֵיכֶם מָנְעוּ הַטּוֹב מִכֶּם׃

סוף קדושין

תַּנְיָא רַבִּי נְהוֹרָאִי אוֹמֵר׳ מֵנִיחַ אֲנִי כָּל אוּמָנוּת שֶׁבָּעוֹלָם׳ וְאֵינִי מְלַמֵּד אֶת בְּנִי אֶלָּא תּוֹרָה׳ שֶׁכָּל אוּמָנוּת שֶׁבָּעוֹלָם׳ אֵין עוֹמְדוֹת לוֹ אֶלָּא בִּימֵי יַלְדוּתוֹ׳ אֲבָל בִּימֵי זִקְנָתוֹ׳ הֲרֵי הוּא מוּטָל בָּרָעָב׳ אֲבָל תּוֹרָה אֵינָהּ כֵּן׳ עוֹמֶדֶת לוֹ לְאָדָם בְּעֵת יַלְדוּתוֹ׳ וְנוֹתֶנֶת לוֹ אַחֲרִית וְתִקְוָה בְּעֵת זִקְנָתוֹ׳ בְּעֵת יַלְדוּתוֹ מַהוּ אוֹמֵר׳ וְקוֹיֵ יְיָ יַחֲלִיפוּ כֹחַ יַעֲלוּ אֵבֶר כַּנְּשָׁרִים יָרוּצוּ וְלֹא יִיגָעוּ יֵלְכוּ וְלֹא יִיעָפוּ׳ בְּזִקְנָתוֹ מַהוּ אוֹמֵר׳ עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃

סדר נזיקין סנהדרין פרק חלק

כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לָעוֹלָם הַבָּא שֶׁנֶּאֱמַר וְעַמֵּךְ כֻּלָּם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אָרֶץ נֵצֶר מַטָּעַי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהִתְפָּאֵר׃

מציעא

תָּנוּ רַבָּנָן הָעֲסוּקִים בְּמִקְרָא׳ מִדָּה וְאֵינָהּ מִדָּה׃ בְּמִשְׁנָה׳ מִדָּה וְנוֹטְלִין עָלֶיהָ שָׂכָר׳ בְּתַלְמוּד אֵין לְךָ מִדָּה גְּדוֹלָה מִזּוּ׃ וּלְעוֹלָם הֱוֵי רָץ לְמִשְׁנָה׳ יוֹתֵר מֵהַתַּלְמוּד׃

סדר קדשים חולין פרק בתרא

לֹא יִטּוֹל אָדָם אֵם עַל הַבָּנִים אֲפִילוּ לְטַהֵר בָּהּ אֶת הַמְּצוֹרָע וּמָה אִם מִצְוָה קַלָּה שֶׁהוּא בְּאִיסָּר׳ אָמְרָה תּוֹרָה לְמַעַן יִיטַב לָךְ וְהַאֲרַכְתָּ יָמִים׳ קַל וָחוֹמֶר עַל מִצְוֹת חֲמוּרוֹת שֶׁבַּתּוֹרָה׃

חולין פרק שני

תַּנְיָא רַבִּי יַעֲקֹב אוֹמֵר אֵין לְךָ כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה שֶׁבַּתּוֹרָה שֶׁמַּתַּן שְׂכָרָהּ בְּצִדָּהּ שֶׁאֵין תְּחִיַּת הַמֵּתִים תְּלוּיָה בָהּ׳ בְּכִבּוּד אָב וָאֵם׳ כְּתִיב לְמַעַן יַאֲרִכוּן יָמֶיךָ וּלְמַעַן יִיטַב לָךְ וּבְשִׁלּוּחַ הַקֵּן נַמִּי כְּתִיב לְמַעַן יִיטַב לָךְ וְהַאֲרַכְתָּ יָמִים הֲרֵי שֶׁאָמַר לוֹ אָבִיו עֲלֵה לַבִּירָה וְהָבֵא גוֹזָלוֹת וְעָלָה וְשִׁלַּח אֶת הָאֵם וְלָקַח אֶת הַבָּנִים וּבַחֲזִירָתוֹ נָפַל וּמֵת׳ הֵיכָן אֲרִיכוּת יָמָיו שֶׁל זֶה׳ וְהֵיכָן טוֹבָתוֹ שֶׁל זֶה׳ אֶלָּא לְמַעַן יַאֲרִכוּן יָמֶיךָ לְעוֹלָם שֶׁכֻּלּוֹ אָרוּךְ׳ וּלְמַעַן יִיטַב לָךְ לְעוֹלָם שֶׁכֻּלּוֹ טוֹב׃

סדר טהרות ידים פרק ג׳

כָּל כִּתְבֵי הַקֹּדֶשׁ מְטַמְּאִין אֶת הַיָּדַיִם׳ שִׁיר הַשִּׁירִים וְקֹהֶלֶת מְטַמְּאִין אֶת הַיָּדַיִם׳

ועתה בעונותינו שאין אנו יכולים להקריב קרבן אין לנו אלא להזכיר סדר הקרבנות · ואחרי כן להשתדל בתלמוד כדי שיהיו כל ימיו של אדם משלשים שליש במקרא · שליש במשנה · שליש בתלמוד · וכל העושה כן · מובטח לו שהוא בן העולם הבא · ועליו הכתוב אומר והחוט המשלש לא במהרה ינתק :

תלמוד ליום ראשון זרעים תפלת השחר דף כ״ח

רבי נחוניא בן הקנה היה מתפלל בכניסתו לבית המדרש וביציאתו תפלה קצרה : אמרו לו מה מקום לתפלה זו : אמר להם · בכניסתי · אני מתפלל : שלא תארע · תקלה על ידי · וביציאתי · אני נותן הודאה על חלקי :

ברכות פ״א :

תניא אמר רבי יוסי פעם אחת הייתי מהלך בדרך · ונכנסתי לחורבה אחת מחורבות ירושלים · להתפלל : ובא אליהו זכור לטוב · ושמר לי על הפתח · והמתין לי עד שסימתי תפלתי · לאחר שסימתי תפלתי · אמר לי שלום עליך רבי · אמרתי לו · שלום עליך רבי ומורי · אמר לי בני מפני מה נכנסת לחורבה זו · אמרתי לו להתפלל · אמר לי · היה לך להתפלל בדרך · אמרתי לו · מתירא הייתי שמא יפסיקוני עוברי דרכים · אמר לי היה לך להתפלל תפלה קצרה · באותה שעה למדתי ממנו שלשה דברים · למדתי · שאין נכנסין לחורבה · ולמדתי שמתפללים בדרך · ולמדתי שהמתפלל בדרך מתפלל תפלה קצרה · אמר לי בני מה קול שמעת בחורבה זו · אמרתי לו שמעתי בת קול שמנהמת כיונה ואומרת · אוי לי שהחרבתי את ביתי · ושרפתי את היכלי · והגליתי את בני לבין האמות · ואמר לי · בני · חייך וחיי ראשך · לא שעה זו בלבד אומרת כך · אלא שלשה פעמים בכל יום ויום אומרת כך · ולא זו בלבד · אלא שבשעה שישראל נכנסין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות · ועונין אמן יהא שמיה רבא מברך · הקדוש ברוך הוא מנענע בראשו · ואומר · אשרי המלך שמקלסין אותו בביתו כך · ומה לו לאב שהגלה את בניו לבין האמות · ואוי להם לבנים שגלו מעל שלחן אביהן :

סדר מועד ראש השנה פרק ראוהו

והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק : וכי ידיו של משה עושות מלחמה : או שוברות מלחמה : אלא לומר לך · כל זמן שהיו ישראל מסתכלין כלפי מעלה · ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים · היו מתגברין · ואם לאו היו נופלין : כיוצא בדבר אתה אומר · ויאמר יי אל משה עשה לך שרף · ושים אותו על נס והיה כל הנשוך וראה אותו וחי · וכי נחש ממית · או מחיה · אלא בזמן שישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים · היו מתרפאין · ואם לאו · היו נמוקין :

מגילה פרק בני העיר

תניא שאלו תלמידיו את רבי נחוניא בן הקנה במה הארכת ימים · אמר

איש כסתו בארץ ׳ לא היו ישנים בבגדי קודש ׳ אלא פושטין ומקפלין ומניחים אותם תחת ראשיהם ׳ ומתכסים בכסות עצמן ׳ אירע קרי לאחד מהן יוצא והולך לו במסבה ההולכת תחת הבירה ׳ ונרות דולקות מכאן ומכאן עד שהוא מגיע לבית הטבילה ׳ ומדורה היתה שם ובית הכסא של כבוד וזה היה כבודו ׳ מצאו נעול בידוע שיש שם אדם ׳ פתוח בידוע שאין שם אדם ׳ ירד וטבל עלה ונסתפג ונתחמם כנגד המדורה ׳ בא וישב לו אצל אחיו הכהנים עד שהיו שערים נפתחים ויוצא והולך לו : מי שהוא רוצה לתרום את המזבח משכים וטובל עד שלא יבא הממונה ׳ וכי באיזו שעה הממונה בא ׳ לא כל העתים שוות ׳ פעמים שהוא בא מקריאת הגבר או סמוך לו מלפניו או מלאחריו ׳ הממונה בא ודופק עליהם והם פותחין לו ׳ אמר להן מי שטבל יבא ויפיס ׳ הפיסו זכה מי שזכה : נטל את המפתח ׳ ופתח את הפשפש ׳ ונכנס מבית המוקד לעזרה ׳ ונכנסו הכהנים אחריו ושתי אבוקות של אור בידם ׳ ונחלקו לשתי כתות ׳ אלו מהלכין באכסדרא דרך המזרח ; ואלו מהלכין באכסדרא דרך המערב ; והיו בודקין והולכין ; עד שמגיעים למקום עושי חבתין ׳ הגיעו ׳ אלו ואלו אמרו שלום הכל שלום ׳ העמידו את עושי חבתין לעשות חבתין : מי שזכה לתרום את המזבח ׳ הוא יתרום את המזבח ׳ והם אומרים לו ׳ הוי זהיר שלא תגע בכלי עד שתקדש ידיך ורגליך מן הכיור ׳ והרי המחתה נתונה במקצוע בין הכבש למזבח ; במערבו של כבש ׳ אין אדם נכנס עמו ׳ ולא נר בידו ׳ אלא מהלך לאור המערכה ׳ לא היו רואין אותו ולא שומעין את קולו ; עד ששומעין קול העץ שעשה בן קטין מוכני לכיור ; והם אומרים ׳ הגיע עת קדש ידיו ורגליו מן הכיור ׳ נטל מחתת הכסף ׳ ועלה לראש המזבח ׳ ופנה את הגחלים הילך והילך ׳ וחתה מן המאכלות הפנימיות וירד ׳ הגיע לרצפה ׳ הופך פניו לצפון הלך למזרחו של כבש כעשר אמות ; צבר את הגחלים על גבי הרצפה רחוק מן הכבש שלשה טפחים ׳ מקום שנותנין מוראת העוף ודשון מזבח הפנימי והמנורה ;

עזרא ובית דינו תקנו על פי הקבלה לקרוא בכל יום במעשה בראשית כמו שהיו עושים במקדש תורה נביאים וכתובים ׳ ולכך תקנו שיהיו קורין במעשה בראשית בשעת עבודה ׳ כדי שיתקימו בזכות הקרבן מעשה בראשית ׳ והם מעשה שמים וארץ ; ואמרו רבותינו זכרונם לברכה לנטוע שמים וליסוד ארץ אלו הקרבנות שהבטיח הקדוש ברוך הוא לאברהם אבינו שכשיהיו קוראים בסדר הקרבנות שמעלה הוא עליהם כאלו הקריבום לפניו ואלמלא מעמדות לא נתקימו שמים וארץ שאין מעמדות אלו אלא על הקרבנות : אמר רבי ברוספדאי האי מאן דמדכר בפומיה בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ענינא דקורבניא ותקרובתא ויכוין בהו ברית כרותה היא דאנון מלאכיא דמדכרין חוביא דבני נשא לאבאשא לון דלא יכלין למעבר ליה בישא אלא טבא ׳

ועתה

מסודר על פי ימי השבוע והאומרו בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא :

תורה בְּרֵאשִׁית

בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹוהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בוֹקֶר יוֹם אֶחָד׃

נביאים בישעיה מב

כֹּה אָמַר הָאֵל יְיָ בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם וְנוֹטֵיהֶם רוֹקַע הָאָרֶץ וְצֶאֱצָאֶיהָ נוֹתֵן נְשָׁמָה לָעָם עָלֶיהָ וְרוּחַ לַהוֹלְכִים בָּהּ׃ אֲנִי יְיָ קְרָאתִיךָ בְצֶדֶק וְאַחְזֵק בְּיָדֶךָ וְאֶצָּרְךָ וְאֶתֶּנְךָ לִבְרִית עָם לְאוֹר גּוֹיִם׃ לִפְקֹחַ עֵינַיִם עִוְרוֹת לְהוֹצִיא מִמַּסְגֵּר אַסִּיר מִבֵּית כֶּלֶא יוֹשְׁבֵי חוֹשֶׁךְ׃ אֲנִי יְיָ הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחֵר לֹא אֶתֵּן וּתְהִלָּתִי לַפְּסִילִים׃ הָרִאשֹׁנוֹת הִנֵּה בָאוּ וַחֲדָשׁוֹת אֲנִי מַגִּיד בְּטֶרֶם תִּצְמַחְנָה אַשְׁמִיעַ אֶתְכֶם׃

כתובים תהלים כד

לְדָוִד מִזְמוֹר לַייָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ׃ כִּי הוּא עַל יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ׃ מִי יַעֲלֶה בְהַר יְיָ וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ׃ נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה׃ יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ׃ זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה׃ שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה׃ שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה׃

תורה דברים לב

הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וַאֲדַבֵּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי פִי׃ יַעֲרֹף כַּמָּטָר לִקְחִי תִּזַּל כַּטַּל אִמְרָתִי כִּשְׂעִירִם עֲלֵי דֶשֶׁא וְכִרְבִיבִים עֲלֵי עֵשֶׂב׃ כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גוֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ׃ הַצּוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ כִּי כָל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עָוֶל צַדִּיק וְיָשָׁר הוּא׃ שִׁחֵת לוֹ לֹא בָּנָיו מוּמָם דּוֹר עִקֵּשׁ וּפְתַלְתֹּל׃ הַלַיְהוָה תִּגְמְלוּ זֹאת עַם נָבָל וְלֹא חָכָם הֲלוֹא הוּא אָבִיךָ קָּנֶךָ הוּא עָשְׂךָ וַיְכוֹנְנֶךָ׃

משנה פרק ראשון ממסכת תמיד

בִּשְׁלֹשָׁה מְקוֹמוֹת הַכֹּהֲנִים שׁוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ׃ בְּבֵית אַבְטִינָס וּבְבֵית הַנִּצוֹץ וּבְבֵית הַמּוֹקֵד׃ בֵּית אַבְטִינָס וּבֵית הַנִּצוֹץ הָיוּ עֲלִיּוֹת וְהָרוֹבִים שׁוֹמְרִים שָׁם בֵּית הַמּוֹקֵד כִּפָּה וּבַיִת גָּדוֹל הָיָה מוּקָף רוֹבְדִים שֶׁל אֶבֶן׃ זִקְנֵי בֵית אָב הָיוּ יְשֵׁנִים שָׁם וּמַפְתְּחוֹת הָעֲזָרָה בְּיָדָם׃ וּפִרְחֵי כְהֻנָּה

בַּלְאֻמִּים׃ לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל׃
לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל חֲסִידָיו הַלְלוּ יָהּ׃
קן הַלְלוּ יָהּ ׀ הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ ׀ עֻזּוֹ׃
הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ׃ הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר
הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר׃ הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב׃
הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה׃ כֹּל הַנְּשָׁמָה
תְּהַלֵּל יָהּ ׀ הַלְלוּ יָהּ׃

מיט קיטן (ונכבדיהם בכבלי ברזל) אול' מירי גיערטי מיט מייזרני פֿעסטן (לעשות בהם משפט כתוב) צו טון אן זיא דאש משפט דאז אויך דיא גישריבן איז אין ספֿר יחזקאל קפיטל כ"א פסוק א' (הדר הוא לכל חסידיו) גאט איז שין צו אלי זייני חסידים (הללו יה) לובט גאט: קן (הללו יה) לובט גאט (הללו אל בקדשו) לובט מיט זיינר היילקייט (הללוהו ברקיע עזו) לובט אים אין שטערקן הימל (הללוהו בגבורתיו) לובט גאט מיט זיינר שטארקייט (הללוהו כרוב גדלו) לובט אים גלייך זיינר גרושר גדולה נאך (הללוהו בתקע שופר) לובט אים מיט בלאזונג פֿון שופֿר (הללוהו בנבל וכנור) לובט אים מיט דער פֿידל אול' מיט דיא הארפֿן (הללוהו בתוף ומחול) לובט אים מיט פויק אול' טאנצן (הללוהו במינים ועגב) לובט אים מיט פֿיל איניס אול מיט דר אורגיל (הללוהו בצלצלי שמע) לובט אים מיט שלאיימן דיא דא אמבן הערן מיר קול (הללוהו בצלצלי תרועה) לובט גאט מיט שלאייאן פֿון שאל (כל הנשמה תהלל יה) איטליכי נשמה זאל גאט לובן (הללו יה) לובט גאט׃

סכום הפסוקים של תהלים אלפים וחמש מאות ועשרים ושבעה א'ה נ ז"ך סימן׳
וחציו ויפתוהו בפיהם׳ וסדריו י"ט ומזמוריו ק"ן׃

סליק בעז"הי ספר תהלים ברוך יי לעולם אמן ואמן

הַֽלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר׃ הַֽלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר
מֵעַל הַשָּׁמָיִם׃ יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהֹוָה כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ׃
וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חָק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר׃ הַלְלוּ אֶת יְהֹוָה מִן
הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל תְּהֹמוֹת׃ אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה
עֹשָׂה דְבָרוֹ׃ הֶהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים׃ הַחַיָּה
וְכָל בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף׃ מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל
שֹׁפְטֵי אָרֶץ׃ בַּחוּרִים וְגַם בְּתוּלוֹת זְקֵנִים עִם נְעָרִים׃ יְהַלְלוּ אֶת
שֵׁם יְהֹוָה כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ וַיָּרֶם קֶרֶן
לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּ יָהּ׃
קמט הַלְלוּ יָהּ שִׁירוּ לַיהֹוָה שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים׃
יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם׃ יְהַלְלוּ שְׁמוֹ
בְמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ לוֹ׃ כִּי רוֹצֶה יְהֹוָה בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים
בִּישׁוּעָה׃ יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם׃ רוֹמְמוֹת
אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם׃ לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת
בלאמים

אים דיא היאליגן הימל (והמים אשר מעל השמים) אול' דיא וואסר דיא דא זיין איברן הימל (יהללו את שם ה') דיא זאלן לובן גאטש נאמן (כי הוא צוה ונבראו) דען ער האט גיבאטן דא זיינן זיא בישאפן גיוואַרן (ויעמידם לעד לעולם) אול' ער האט גישטעלט דיא צו איביג אול' אימר (חק נתן ולא יעבור) איין גיזעץ האט ער געבן דאש עש זאל ניט איבר פארן (הללו את ה' מן הארץ) לובט גאט פון דער ערד (תנינים וכל תהומות) דיא גרושן פיש אול' אלי אבגרונט (אש וברד שלג וקיטור) דיא פייאר אול' דער האגל אול' שניא אול' דער דאמפף (רוח סערה עושה דברו) ווינט אול' דער שטורם ווינט דאש דא טוט זייני ריד (ההרים וכל גבעות) אויך דיא בערג אול' אלי היך (עץ פרי וכל ארזים) אל דיא פרוכט פון בוים אול' אלי טענן בוים (החיה וכל בהמה) דיא חיה אול' אלי בהמות (רמש וצפור כנף) דאש גיוואורם אול' דיא פיגל (מלכי ארץ וכל לאומים) דיא קיניגן פון לאנד אול' אלי פעלקר (שרים וכל שופטי ארץ) דיא שרים אול' אל דיא שופטים פון לאנד (בחורים וגם בתולות) דיא בחורים אול' אויך דיא בתולות (זקנים עם נערים) דיא אלטן מיט דיא יונגן (יהללו את שם ה') זאלן לובן גאטש נאמן (כי נשגב שמו לבדו) דען עש איז גישטערקט זיין נאמן אליין (הודו על ארץ ושמים) זיין לוב איז אויף דער ערד אול' אויף דעם הימל (וירם קרן לעמו) אול' ער האט דער הובן זיין הערשפט צו זיינם פאלק (תהלה לכל חסידיו) איין לוב צו אלי זייני חסידים (לבני ישראל עם קרובו) צו דיא קינדר ישראל זיינם נאהנט פאלק (הללו יה) לובט גאט:
קמט (הללו יה) לובט גאט (שירו לה' שיר חדש) זינגט צו גאט איין נייא גיזאנג (תהלתו בקהל חסידים) זיין לוב איז אין קהל פון חסידים (ישמח ישראל בעושיו) עש זאלן זיך פרייאן דיא ישראל מיט זיינם בישעפר (בני ציון יגילו במלכם) אול' דיא קינדר פון צון זאלן זיך פרייאן מיט אירן מלך (יהללו שמו במחול) זיא זאלן זיין נאמן לובן מיט טאנצן (בתוף וכנור יזמרו לו) מיט דער פויק אול' האַרפף זאלן זיא לובן אים (כי רוצה ה' בעמו) דען גאט הוט זיין פאלק (יפאר ענוים בישועה) ער בישיינט דיא דעמוטיגן מיט זיין הילף (יעלזו חסידים בכבוד) זיא זאלן זיך פרייאן דיא חסידים מיט כבוד (ירננו על משכבותם) זיא זאלן זינגן אויף איר גילעגר (רוממות אל בגרונם) דער דר היבן פון גאט דאש איז אין איר קעל (וחרב פיפיות בידם) דאז איז איין שווערד מיט צוויא שארפן אין איר האנד (לעשות נקמה בגוים) צו טון איין נקמה אן דיא פעלקר (תוכחות בלאמים) איין שטראף אונטר דיא פעלקר (לאסור מלכיהם בזיקים) צו בינדן אירי מלכים

מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא׃ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ
לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר׃ מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְהֹוָה מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי אָרֶץ׃ עֱנוּ
לַיהֹוָה בְּתוֹדָה זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְכִנּוֹר׃ הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים הַמֵּכִין
לָאָרֶץ מָטָר הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר׃ נוֹתֵן לִבְהֵמָה לַחְמָהּ לִבְנֵי עֹרֵב
אֲשֶׁר יִקְרָאוּ׃ לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּס יֶחְפָּץ לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה׃ רוֹצֶה
יְהֹוָה אֶת יְרֵאָיו אֶת הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃ שַׁבְּחִי ׀ יְרוּשָׁלַיִם אֶת יְהֹוָה ׀
הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן׃ כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ בֵּרַךְ בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ׃
הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ׃ הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ אָרֶץ
עַד מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ׃ הַנֹּתֵן שֶׁלֶג כַּצָּמֶר כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר׃
מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְפִתִּים לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי ׀ יַעֲמֹד׃ יִשְׁלַח דְּבָרוֹ ׀ וְיַמְסֵם
יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְּלוּ מָיִם׃ מַגִּיד ׀ דְּבָרָו לְיַעֲקֹב חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל׃
לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בַּל יְדָעוּם הַלְלוּ יָהּ׃
קמח הַלְלוּ יָהּ הַלְלוּ אֶת יְהֹוָה מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים׃
הַלְלוּהוּ כָל מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָו׃ הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ

הללוהו

און' האט גרושן כח (לתבונתו אין מספר) זיין פֿאר שטענדיקייט האט קיין צאל (מעודד ענוים ה') גאט טוט
אאבן בישטין דיא דעמוטיגן (משפיל רשעים עדי ארץ) ער נידרט דיא רשעים ביז צו דער ערד (ענו לה' בתודה)
ענטפֿרט און' זינגט צו גאט מיט לוב (זמרו לאלהינו בכנור) זינגט פֿר אונזר גאט מיט דער הארפֿן (המכסה שמים
בעבים) דער דא בידעקט דיא היאל מיט וואלקן (המכין לארץ מטר) דער דא אן בריים צו דער ערד רעגן (המצמיח
הרים חציר) דער דא מאכט שפראצן אויף דיא בערג מיט גראז (נותן לבהמה לחמה) ער גיבט צו דער בהמה איר
שפייז (לבני עורב אשר יקראו) צו דיא קינדר פֿון דיא רמבן דיא אים אן רופֿן (לא בגבורת הסוס יחפץ) ניט מיט
דיא שטארקייט פֿון פֿערד ביגערט הק"בה (לא בשוקי האיש ירצה) אויך ניט אן שענקין פֿון דעם מענש ביגערט
הק"בה ניט כלומר ער ביגערט ניט אז אײנן דער גישיקט איז (רוצה ה' את יראיו) גאט ביגערט זיין פֿארכטר
(את המיחלים לחסדו) צו דיא דא האפֿן צו זיין גינאד (שבחי ירושלים את ה') לוב דוא ירושלים דיין גאט (הללי אלהיך
ציון) לוב דיין גאט דוא ציון (השם גבולך שלום) דער דא האט גיטאן אין דיין גיאערקט פֿריד (חלב חטים
ישביעך) דאש בעשטי פֿון דעם ווייץ טוט ער דיך זעטן (השולח אמרתו ארץ) דער דא שיקט זיין זאג אויף דער
ערד (מהרה ירוץ דברו) באלד לויפֿן זייני ריד (הנותן שלג כצמר) דער דא גיבט שניא אז אײן וואל (כפור כאפר
יפזר) און' רייף פֿר שפרייט ער אז עש (משליך קרחו כפתים) ער ווארפֿט זיין אייז אז שטיקר (לפני קרתו מי יעמוד)
פֿר זייני קעלט ווער קאן בישטין (ישלח דברו וימסם) ער שיקט זייני ריד און' ער מאכט צו גין (ישב רוחו יזלו מים)
און' ער וועט זיין רוח פֿון אעריב רינן דיא וואסר (מגיד דבריו ליעקב) ער זאגט זייני תורה צו יעקב (חוקיו ומשפטיו
לישראל) זייני חוקים און' משפטים צו ישראל (לא עשה כן לכל גוי) ער האט ניט גיטאן צו קיינם פֿאלק (ומשפטים בל
ידעום) און' זייני משפטים האט ער זיא ניט לאזן צו וויסן (הללויה) לובט גאט: קמח (הללויה) לובט גאט
(הללו את ה' מן השמים) לובט גאט פֿון היאל (הללוהו במרומים) לובט גאט דיא אלטים דיא דא זיין אין היאל
(הללוהו כל מלאכיו) לובט אים אלי מלאכים (הללוהו כל צבאיו) און' לובט אים אלי דיא הערן (הללוהו שמש וירח)
לובט אים דיא זון און' לבנה (הללוהו כל כוכבי אור) לובט אים אלי ליכטי שטערן (הללוהו שמי השמים) לובט
אים

לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת׃ רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם
יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃ שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים
יַשְׁמִיד׃ תְּהִלַּת יְהוָה יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃
קמו הַלְלוּ יָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה׃ אֲהַלְלָה יְהוָה בְּחַיָּי
אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי׃ אַל תִּבְטְחוּ בִנְדִיבִים בְּבֶן אָדָם שֶׁאֵין
לוֹ תְשׁוּעָה׃ תֵּצֵא רוּחוֹ יָשֻׁב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו׃
אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקוֹב בְּעֶזְרוֹ שִׂבְרוֹ עַל יְהוָה אֱלֹהָיו׃ עֹשֶׂה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם׃ עֹשֶׂה
מִשְׁפָּט לַעֲשׁוּקִים נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים יְהוָה מַתִּיר אֲסוּרִים׃ יְהוָה
פֹּקֵחַ עִוְרִים יְהוָה זֹקֵף כְּפוּפִים יְהוָה אֹהֵב צַדִּיקִים׃ יְהוָה שֹׁמֵר
אֶת גֵּרִים יָתוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת׃ יִמְלֹךְ יְהוָה
לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּ יָהּ׃ קמז הַלְלוּ יָהּ כִּי
טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי נָעִים נָאוָה תְהִלָּה׃ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַםִ יְהוָה
נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס׃ הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם׃
מונה

ער (ועת שועתם ישמע ויושיעם) אונ' איר געשרייא טוט ער הערן אונ' העלפט זיא (שומר ה' את כל אהביו) גאט
היט אל זיין ליב האבר (ואת כל הרשעים ישמיד) אונ' אלי דיא רשעים פר טיליגט ער (תהלת ה' ידבר פי) גאטש
לוב רעט מיין מויל (ויברך כל בשר שם קדשו) אונ' אלי דיא קראטייר זאלן לובן זיין נאמן (לעולם ועד) אייביג אונ' איאר:
קמו (הללויה) לובט גאט (הללי נפשי את ה') מיין זיל טוט לובן גאט (אהללה ה' בחיי) איך וויל לובן גאט
בייא מיין לעבן (אזמרה לאלהי בעודי) איך וויל לובן צו מיין גאט וויל איך נאך לעב (אל תבטחו בנדיבים)
איר זאלט אייך ניט פר זיכרן אן דיא הערן בבן אדם שאין לו תשועה) אן מענשן דאש צו אים קיין הילף איז (תצא
רוחו) ווען עש אויז גיאט זיין רוח פון מענשן (ישב לאדמתו) דא קערט ער ווידר צו זיינר ערד (ביום ההוא אבדו
עשתנותיו) אן דעם זעלביגן טאג ווערן פר לארן זייני גידאנקן (אשרי שאל יעקב בעזרו) וואול דעם מענשן דאש דער
גאט פון יעקב איז אין זיינר הילף (שברו על ה' אלהיו) זיין האפנונג איז אויף זיינם גאט (עשה שמים וארץ) דער
דא בישאפט הימל אונ' ערד (את הים ואת כל אשר בם) דאש ים אונ' אלש וואש אין אים איז (השומר אמת לעולם)
דער דא היט דיא ווארהייט צו אייביג (עושה משפט לעשוקים) דער דא טוט משפט צו דיא פאר דרוקטן (נותן לחם
לרעבים) ער גיבט ברוט צו דיא הונגריגן (ה' מתיר אסורים) גאט מאכט לידיג דיא גיפאנגני (ה' פוקח עורים) גאט
מאכט עפנן דיא בלינדן (ה' זוקף כפופים) גאט ריכט אויף דיא גיבוקטן (ה' אוהב צדיקים) גאט האט ליב דיא
צדיקים (ה' שומר את גרים) גאט היט דיא גרים (יתום ואלמנה יעודד) איין יתום אונ' איין אלמנה קרעפטיגט
ער (ודרך רשעים יעות) אונ' דיא וועג פון דיא רשעים פאר קריאט ער (ימלוך ה' לעולם) גאט ער ווערט קיניגן
צו אייביג (אלהיך ציון) דיין גאט דוא שטאט ציון (לדור ודור הללויה) צו גיבירט אונ' גיבירט לובט גאט:
קמז (הללויה) לובט גאט (כי טוב זמרה אלהינו) דען עש איז גוט צו לובן אונזר גאט (כי נעים נאוה תהלה)
דען עש איז היפש אונ' ליאויך דיא לוב פון הש"י (בונה ירושלים ה') גאט דער בויט ירושלים (נדחי
ישראל יכנס) דיא פר שטוסנן פון ישראל ווערט ער איין זאמלן (הרופא לשבורי לב) דער דא הייאלט צו דיא צו
בראכן הערץ (ומחבש לעצבותם) אונ' פאמטרט צו איר אימונג (מונה מספר לכוכבים) ער ציילט דיא צאל צו דיא
שטערן (לכלם שמות יקרא) צו אלי איט דען נאמן רופט ער אן (גדול אדונינו ורב כח) גרוס איז אונזר הער איז גיאכערט
אונ'

העם שיהוה אלהיו : קמה תהלה לדוד ארוממך
אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד : בכל יום אברכך
ואהללה שמך לעולם ועד : גדול יהוה ומהלל מאד
ולגדלתו אין חקר : דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו :
הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה : ועזוז נוראותיך
יאמרו וגדלותיך אספרנה : זכר רב טובך יביעו וצדקתך
ירננו : חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדל חסד : טוב יהוה
לכל ורחמיו על כל מעשיו : יודוך יהוה כל מעשיך וחסידיך
יברכוכה : כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו : להודיע לבני
האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו : מלכותך מלכות כל
עלמים וממשלתך בכל דור ודור : סומך יהוה לכל הנפלים
וזוקף לכל הכפופים : עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם
את אכלם בעתו : פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון : צדיק
יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב יהוה לכל קראיו
לכל

קמה דאש איז זאלכי טובות זיין (אשרי העם שה' אלהיו) וואל דעם פאלק דאש גאט איז זיין גאט :
(תהלה לדוד) דיא לוב וואר דאויד דוד (ארוממך אלהי המלך) איין גאט איך וויל דער הייכן (ואברכה שמך) און לובן
דיין נאמן (לעולם ועד) איביג און אימר (בכל יום אברכך) אלי טאג וויל איך לובן דיך (ואהללה שמך לעולם ועד) און
וויל לובן דיין נאמן איביג און אימר (גדול ה' ומהולל מאוד) גרויס איז גאט און גילובט זער (ולגדלתו אין חקר)
און צו זיין גדולה איז קיין פארשונג (דור לדור ישבח מעשיך) גיבורט צו גיבורט דער צילן דייני מעשים (וגבורתיך
יגידו) און דיין שטארקהייט זאגן זיא (הדר כבוד הודך) דיא שונהייט פון דיין כבוד וויל איך רידן (ודברי נפלאותיך
אשיחה) און דיא ריד פון דייני וואונדר וויל איך רידן (ועזוז נוראותיך יאמרו) דיא שטארק פון דיין פארכטזאמקייט
טונן זיא זאגן (וגדולתך אספרנה) דרום וויל איך דיין גדולה אויך דער צילן (זכר רב טובך יביעו) דאש גידעכטנס פון
דייני פיל גוטקייט טונן זיא רידן (וצדקתך ירננו) און דיין גירעכטיקייט טונן זיא זינגן (חנון ורחום ה') גאט איז
איין דער בארמיגר (ארך אפים) דער לענגט זיין צארן (וגדל חסד) און גרויס צו טונן גוטש (טוב ה' לכל) גאט איז
גוט צו אלי (ורחמיו על כל מעשיו) און איז דער בארמיג איבר אלי זייני מעשים (יודוך ה' כל מעשיך) זיא לובן
דיך אל דייני מעשים (וחסידיך יברכוכה) דייני חסידים לובן דיך (כבוד מלכותך יאמרו) דען כבוד פון דיין מלכות
זאגן זיא (וגבורתך ידברו) און דיין שטארקייט רידן זיא (להודיע לבני האדם גבורותיו) צו לאזן וויסן דיא שטארקייט
פון הק"בה (וכבוד הדר מלכותו) און דען כבוד פון שונהייט פון זיין מלכות (מלכותך מלכות כל עולמים) דען דיין
מלכות איז איין מלכות איבר אל דיא וועלטן (וממשלתך בכל דור ודור) און דיין מאכט איז איבר אלי גיבורט (סומך
ה' לכל הנופלים) גאט אונטר לעהנט צו אל דיא דא פאלן (זוקף לכל הכפופים) און ריכט אויף אל דיא דא גיבוקט
זיין (עיני כל אליך ישברו) דיא אויגן פון אלי טוען צו דיר האפן (ואתה נותן להם) און דוא גיבסט צו זיא (את אכלם
בעתו) איר עסין אין דער צייט (פותח את ידיך) אויך בישטו דער דא עפינט זיין האנד (ומשביע לכל חי רצון) דער
דא זעט צו ווילן אלעבדיגן איז זיין ווילן איז (צדיק ה' בכל דרכיו) גאט איז גירעכט אין אלן זיין וועג (וחסיד בכל
מעשיו) און איין חסיד אין אל זיין ווערק (קרוב ה' לכל קוראיו) גאט איז נאהנט צו אלי דיא דא איהם אן רופן (לכל אשר
יקראהו באמת) צו אייטליכן דער דא איהם אן רופט מיט ווארהייט (רצון יראיו יעשה) דען ווילן פון זייני פארכטר טוט
ער

קמד לְדָוִד בָּרוּךְ יְהוָה צוּרִי הַמְלַמֵּד יָדַי לַקְרָב אֶצְבְּעוֹתַי לַמִּלְחָמָה׃
חַסְדִּי וּמְצוּדָתִי מִשְׂגַּבִּי וּמְפַלְטִי לִי מָגִנִּי וּבוֹ חָסִיתִי הָרוֹדֵד עַמִּי תַחְתָּי׃
יְהוָה מָה אָדָם וַתֵּדָעֵהוּ בֶּן אֱנוֹשׁ וַתְּחַשְּׁבֵהוּ׃ אָדָם לַהֶבֶל דָּמָה יָמָיו
כְּצֵל עוֹבֵר׃ יְהוָה הַט שָׁמֶיךָ וְתֵרֵד גַּע בֶּהָרִים וְיֶעֱשָׁנוּ׃ בְּרוֹק
בָּרָק וּתְפִיצֵם שְׁלַח חִצֶּיךָ וּתְהֻמֵּם׃ שְׁלַח יָדֶיךָ מִמָּרוֹם פְּצֵנִי
וְהַצִּילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נֵכָר׃ אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבֶּר שָׁוְא וִימִינָם
יְמִין שָׁקֶר׃ אֱלֹהִים שִׁיר חָדָשׁ אָשִׁירָה לָּךְ בְּנֵבֶל עָשׂוֹר אֲזַמְּרָה
לָּךְ׃ הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים הַפּוֹצֶה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה׃
פְּצֵנִי וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי נֵכָר אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבֶּר שָׁוְא וִימִינָם יְמִין
שָׁקֶר׃ אֲשֶׁר בָּנֵינוּ כִּנְטִעִים מְגֻדָּלִים בִּנְעוּרֵיהֶם בְּנוֹתֵינוּ כְזָוִיֹּת
מְחֻטָּבוֹת תַּבְנִית הֵיכָל׃ מְזָוֵינוּ מְלֵאִים מְפִיקִים מִזַּן אֶל זַן צֹאונֵנוּ
מַאֲלִיפוֹת מְרֻבָּבוֹת בְּחוּצוֹתֵינוּ׃ אַלּוּפֵינוּ מְסֻבָּלִים אֵין פֶּרֶץ וְאֵין
יוֹצֵאת וְאֵין צְוָחָה בִּרְחֹבֹתֵינוּ׃ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי
העם

קמד (ברוך ה' צורי) גילובט איז גאט איין שטארקר (המלמד ידי לקרב) דער דא גיווינט איין האנד צו שטרייטן (אצבעותי למלחמה) אויך אייני פינגר צו דער אלחאה (חסדי ומצודתי) איין גינאד אונ' איין גיהעג (משגבי ומפלטי לי) איין שטארקהייט אונ' איין אנטרינונג איז גאט צו מיר (מגני ובו חסיתי) איין שילד איז ער אונ' אן אים טוא איך איך בישיצן (הרודד עמי תחתי) דער דא דינט איין פאלק ישראל אויף זיין שטאט (ה' מה אדם ותדעהו) דוא גאט וואש איז דער מענש דאז דוא איך קאנשט (בן אנוש ותחשבהו) אונ' איין מענש זון דאז דוא אכטשט אים כוואר וואש איז דען כוש אונ' ישועאן דאש דוא קאנשט אערן איר גדולה (אדם להבל דמה) דער מענש איז צו נארהייט גגליכן (ימיו כצל עובר) זייני טעג זיינן אז איין שאטן דער איבר פארט בשעת דאש דער פוגל פליהט (ה' הט שמך ותרד) דוא גאט ניג דיין הימל אונ' לאז ער נידרן (גע בהרים ויעשנו) ריר אן דיא בערג דא ווערן זיא רויכן (ברוק ברק) בליץ דיא בליץ (ותפיצם) אונ' דוא זאלשט זיא פר שפרייטן (שלח חציך ותהמם) שיק דייני פיילן אונ' פאר טואן זיא (שלח ידיך ממרום) שטרעק דיין האנד פון הימל (פצני והצילני ממים רבים) ליד איך אויז אונ' בישירם איך פון דיא פיל שאדן גלייך אז דיא פיל וואשר (מיד בני נכר) אונ' פון האנד דיא פרעמדן דאש זיין דיא פעלקר (אשר פיהם דבר שוא) דאש איר מויל האט גירעט פאלשקייט (וימינם ימין שקר) אונ' איר תורה איז איין פאלשי תורה (אלהים שיר חדש אשירה לך) דוא גאט איך וויל זינגן צו דיר איין נייא גיזאנג (בנבל עשור אזמרה לך) מיט דער פידל פון צעהן זייטן וויל איך לובן צו דיר (הנותן תשועה למלכים) דער גאט דער דא האט געבן דיא הילף צו זוייא מלכים צו שאול אונ' צו דוד (הפוצה את דוד עבדו) דער דא האט בישיראט דוד זיין קנעכט (מחרב רעה) פון בייזן שווערד (פצני והצילני מיד בני נכר) ביט איך דיך ליד איך אויז אונ' בישירם איך פון דיא פרעמדן האנד (אשר פיהם דבר שוא) דאש איר מויל האט גירעט פאלשקייט (וימינם ימין שקר) אונ' אירי תורה איז איין פאלשי תורה (אשר בנינו כנטיעים) דען אונזר זין זיינן אז דיא פלאנצונג (מגדלים בנעוריהם) דיא דא זיינן גיוואקסן אין דער יוגנט דיא זעלביגן בוים האבן קיין אוק אזו זיינן זיא ריין פון עבירות (בנותינו כזויות) אונ' אונזרי טעכטר זיין גלייך אז דיא ווינקלן פון דיא שטייני הייזר (מחוטבות תבנית היכל) זיא זיין גילובט אין דיא אויגן פון דיא לייט גלייך אז גישטאלט פון היכל (מזוינו מלאים) דיא ווינקלן פון אונזרות זיין פול מיט אלן גוטן (מפיקים מזן אל זן) זיא ליאן אויז מפייז פון יאר צו יאר (צאונינו מאליפות מרבבות בחוצותינו) אונזרי שאף האבן פיל טויזנט אונ' פיל אלז צעהן טויזנט קינדר אין אונזרי גאסן (אלופינו מסבלים) אונזרי הערן זיינן גילובטן (אין פרץ ואין יוצאת) אונ' דאז אונבט דאז קיין ברעכנים אונ' קיין בייזי שמועה נימט אויז גיט פון אונז (ואין צוחה ברחובותינו) אונ' עס איז קיין גישרייא אין אונזרי גאזן (אשרי העם שככה לו) וואול דען פאלק

מִמֶּנִּי: הוֹצִיאָה מִמַּסְגֵּר נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת שְׁמֶךָ בִּי יַכְתִּירוּ צַדִּיקִים כִּי
תִגְמֹל עָלָי: קמג מִזְמוֹר לְדָוִד יְהֹוָה שְׁמַע תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֶל תַּחֲנוּנַי
בֶּאֱמֻנָתְךָ עֲנֵנִי בְּצִדְקָתֶךָ: וְאַל תָּבוֹא בְמִשְׁפָּט אֶת עַבְדֶּךָ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ
כָל חָי: כִּי רָדַף אוֹיֵב נַפְשִׁי דִּכָּא לָאָרֶץ חַיָּתִי הוֹשִׁיבַנִי בְמַחֲשַׁכִּים
כְּמֵתֵי עוֹלָם: וַתִּתְעַטֵּף עָלַי רוּחִי בְּתוֹכִי יִשְׁתּוֹמֵם לִבִּי: זָכַרְתִּי
יָמִים מִקֶּדֶם הָגִיתִי בְכָל פָּעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ אֲשׂוֹחֵחַ:
פֵּרַשְׂתִּי יָדַי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי כְּאֶרֶץ עֲיֵפָה לְךָ סֶלָה: מַהֵר עֲנֵנִי
יְהֹוָה כָּלְתָה רוּחִי אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם יֹרְדֵי בוֹר:
הַשְׁמִיעֵנִי בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ כִּי בְךָ בָטָחְתִּי הוֹדִיעֵנִי דֶּרֶךְ זוּ אֵלֵךְ כִּי אֵלֶיךָ
נָשָׂאתִי נַפְשִׁי: הַצִּילֵנִי מֵאֹיְבַי יְהֹוָה אֵלֶיךָ כִסִּתִי: לַמְּדֵנִי
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ כִּי אַתָּה אֱלוֹהָי רוּחֲךָ טוֹבָה תַּנְחֵנִי בְּאֶרֶץ מִישׁוֹר:
לְמַעַן שִׁמְךָ יְהֹוָה תְּחַיֵּנִי בְּצִדְקָתְךָ תוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי: וּבְחַסְדְּךָ
תַּצְמִית אֹיְבָי וְהַאֲבַדְתָּ כָּל צֹרְרֵי נַפְשִׁי כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ:

קמר

אין ווערד איך (הוציאה ממסגר נפשי) ליך אויז פֿון בישלוס איין ליב (להודות את שמך) צו לובן דיין נאמן (כי יכתירו
צדיקים) פֿון איינט וועגן ווערן זיך קריינן דיא צדיקים (כי תגמול עלי) ווען דוא ווערשט פֿאר געלטן אויך איר:
קמג (ה' שמע תפלתי) דוא גאט הער איין תפלה (האזינה אל תחנוני) פֿר נעם איין גיבעט (באמונתך)
אום ווילן דיין וואר הייט דאז דוא האשט אונז אבטיח געוועזן (ענני בצדקתך) ענטפֿר איר וועגן דיין
גירעכֿטיקייט (אל תבא במשפט את עבדך) דוא זאלשט ניט קומן אין אשפט איט דיין קנעכֿט (כי לא יצדק לפניך
כל חי) דען עס ווערט ניט גירעכֿט ווערן צו פֿר דיר קיין לעבנדיגר (כי רדף אויב נפשי) דען ער האט גייאגט
דער פֿיינט איין ליב (דכא לארץ חיתי) אול' האט פֿר שטופן ביז צו דער ערד איין לעבן (הושיבני במחשכים) ער
האט איך גיזעצט אין דער פֿינשטר (כמתי עולם) אז דיא טוטן פֿון דען עולם (ותתעטף עלי רוחי בתוכי) אול'ויא
איז זיך אונ'מעכֿטיגן איין גיאיט אין איר (ישתומם לבי) עס איז פֿאר טואוט איין הערץ (זכרתי ימים מקדם) איך
גידענק דיא טעג פֿון פֿאר אמֿוט דאט דוא צו אונז פֿיל נימיס גיטאן האשט (הגיתי בכל פעלך) איך ריד אן דייני
ווערק (במעשה ידיך אשוחח) אן דיא מעשים פֿון דייני האנד טוא איך רידן (פרשתי ידי אליך) איך פֿאר שפרייט
איין האנד צו דיר (נפשי כארץ עיפה לך סלה) איין ליב איז צו דיר אין גלות אז איין איד דארשטיג לאנד אביג (מהר
ענני ה') איין אול'ענטפֿר איר גאט (כלתה רוחי). עס גילוסט איין רוח צו דיר (אל תסתר פניך ממני) דוא זאלשט ניט
פֿר בארגן דיין פנים פֿון איר (ונמשלתי עם יורדי בור) דא ווער איך גגליכֿן זיין איט דיא דא נידרן אין דיא גרובן
(השמיעני בבוקר חסדך) אאך איך הערן צו מארגנס ווען דיא גאולה ווערט שפראלן דיין גינאד (כי בך בטחתי)
דען אן דיר האב איך איך פֿר זיכֿרט (הודיעני דרך זו אלך) לאז איך צו ווישן דען דאזיגן וועג דאש איך זאלגין (כי אליך
נשאתי נפשי) דען צו דיר האב איך אוך גיהובן איין ליב (הצילני מאויבי ה') בישירם איך פֿון איינר פֿיינט דוא
גאט (אליך כסיתי) צו דיר גאט טוא איך איך פֿר העלן (למדני לעשות רצונך) לערן איך צו טונן דיין ווילן (כי אתה
אלוהי) דען דוא בישט איין גאט (רוחך טובה) דיין רוח הקודש איז גוט (תנחני בארץ מישור) זאלשט פֿירן איך
אין רעכֿט פֿרטיגן וועג (לטען שמך ה' תחייני) אום וועגן דיין נאמן דוא גאט זאלשט איך דער נערן (בצדקתך
תוציא מצרה נפשי) אול' איט דיינר גירעכֿטיקייט זאלשט אויז ליהן אויז דער צרה איין ליב (ובחסדך תצמית אויבי)
איט דיין גינאד זאלשטו בילווינגן אייני פֿיינט (והאבדת כל צררי נפשי) אול' דוא זאלשט פֿר לירן אלי דיא דא בילייריגן
איין ליב (כי אני עבדך) דען איך בין דיין קנעכֿט:

קמר

מִנְחַת עָרֶב׃ שִׁיתָה יְהוָה שָׁמְרָה לְפִי נִצְּרָה עַל דַּל שְׂפָתָי׃ אַל תַּט
לִבִּי לְדָבָר רָע לְהִתְעוֹלֵל עֲלִלוֹת בְּרֶשַׁע אֶת אִישִׁים פֹּעֲלֵי אָוֶן וּבַל
אֶלְחַם בְּמַנְעַמֵּיהֶם׃ יֶהֶלְמֵנִי צַדִּיק חֶסֶד וְיוֹכִיחֵנִי שֶׁמֶן רֹאשׁ אַל יָנִי
רֹאשִׁי כִּי עוֹד וּתְפִלָּתִי בְּרָעוֹתֵיהֶם׃ נִשְׁמְטוּ בִידֵי סֶלַע שֹׁפְטֵיהֶם וְשָׁמְעוּ
אֲמָרַי כִּי נָעֵמוּ׃ כְּמוֹ פֹלֵחַ וּבֹקֵעַ בָּאָרֶץ נִפְזְרוּ עֲצָמֵינוּ לְפִי שְׁאוֹל׃
כִּי אֵלֶיךָ יְהוִה אֲדֹנָי עֵינָי בְּכָה חָסִיתִי אַל תְּעַר נַפְשִׁי׃ שָׁמְרֵנִי מִידֵי
פַח יָקְשׁוּ לִי וּמֹקְשׁוֹת פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ יִפְּלוּ בְמַכְמֹרָיו רְשָׁעִים יַחַד אָנֹכִי
עַד אֶעֱבוֹר׃ קמב מַשְׂכִּיל לְדָוִד בִּהְיוֹתוֹ בַמְּעָרָה תְפִלָּה׃ קוֹלִי אֶל
יְהוָה אֶזְעָק קוֹלִי אֶל יְהוָה אֶתְחַנָּן׃ אֶשְׁפֹּךְ לְפָנָיו שִׂיחִי צָרָתִי לְפָנָיו
אַגִּיד׃ בְּהִתְעַטֵּף עָלַי רוּחִי וְאַתָּה יָדַעְתָּ נְתִיבָתִי בְּאֹרַח זוּ אֲהַלֵּךְ
טָמְנוּ פַח לִי׃ הַבֵּט יָמִין וּרְאֵה וְאֵין לִי מַכִּיר אָבַד מָנוֹס מִמֶּנִּי אֵין
דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי׃ זָעַקְתִּי אֵלֶיךָ יְהוָה אָמַרְתִּי אַתָּה מַחְסִי חֶלְקִי בְּאֶרֶץ
הַחַיִּים׃ הַקְשִׁיבָה אֶל רִנָּתִי כִּי דַלּוֹתִי מְאֹד הַצִּילֵנִי מֵרֹדְפַי כִּי אָמְצוּ
מִמֶּנִּי

איז דיא איברשטי לעפצן השי"ת זאל היטן איין לשון דאש עש זאל שארף רידן אול' איין תפלה זאל אקבל זיין (אל תט לבי) דוא זאלשט ניט נייגן איין הערץ (לדבר רע) צו איין בייזי זאך (להתעולל עלילות ברשע) צו זיין ווערקן ווערקונג איט בייזן (את אישים פועלי און) מיט דיא לאן דיא דא ווערקן און רעכט (ובל אלחם במנעמיהם) אול' איך וויל ניט זיין גישפייזט מיט אירן גיזיסטי שפייז (יהלמני צדיק חסר) זאל איך ליברשט קלאפן דער צדיק (ויוכיחני) זאל איך דער צדיק שטראפן דאש אייזט ער דען רעכטן כביא (שמן ראש) אול' דאש איז פון אלצות דאז און איך גיזאלבט הלט (אל יני ראשי) זאל איין קאפף ניט פר זאגן (כי עוד ותפלתי) וויל נאך איין תפלה אין איין אויל איז גיאט דיא אויף ניכטט א. דרשט (ברעותיהם) אום וועגן איר בייז דאש איך ניט זאל גשטרויכלט ווערן און זיא (נשמטו בידי סלע) זיא זיין אנטשלופט גיוואלן אין גיוואלט פון שטארקן פעלזן דאש איז דער ילה"ר (שופטיהם) אול' אירי דיינים (ושמעו אמרי כי נעמו) זיא האבן אייני ריד גיהערט דאש זיא זיינן ליאליך (כמו פלח ובוקע בארץ) גלייך אז איינר דער דא שפאלט העלצר שפינן אזו זיין אך צו שפרייט אונזרי ביין (לפי שאול) צום אונד פון דער גרוב פון טוט (כי אליך ה' ארני עיני) דען צו דיר גאט איז אייני אויגן (בכה חסיתי) אן דיר האב איך איך בישילט (אל תער נפשי) דוא זאלשט ניט אויז שיטן איין ליב (שמרני מידי) היט איך פון דער זעלביגן האנד (פח יקשו לי) דיא נעץ דיא אמכט שטרויכלן צו איר (ומקשות פועלי און) אול' דיא שטרויכלונג פון דיא דא ווערקן און רעכט (יפלו במכמריו רשעים יחר) זיא ווערן פאלן דיא רשעים אין זייני אייגני נעץ מיט אנגדר (אנכי עד אעבור) ביז דאש איך ווער איבר פארן

קמב

(בהיותו במערה תפלה) דא ער וואר אין דער היל אול' האט אב גישניטן דאש עק קלייד פון שאול אול' טעט תפלה (קולי אל ה' אזעק) איין קול טוא איך שרייאן צו גאט (קולי אל ה' אתחנן) אול' איין קול טוא איך צו גאט ביטן (אשפך לפניו שיחי) איך טוא פר גיסן פר אים אייני ריד (צרתי לפניו אגיד) אול' אייני צרות טוא איך פא"ר אים זאגן (בהתעטף עלי רוחי) דא עש וואר זיך אן אמעכטיגן אויף איר איין רוח (ואתה ידעת נתיבתי) אול' דוא גאט ווייסט אייני שטיג (באורח זו אהלך) אין דעם דאזיגן וועג דאש איך גיא (טמנו פח לי) זיא האבן פר בארגן איין נעץ צו איר (הבט ימין וראה) לוג אויף דער רעכטי זייט אול' זיך (ואין לי מכיר) אול' עש איז קיין דער קענר צו איר (אבר מנוס ממני) עש איז פר לארן דער הין פלוכט פון איר (ואין דורש לנפשי) אול' עש פארשט קיינר נאך איינם ליב (זעקתי אליך ה') איך האב גישריאן צו דיר גאט (אמרתי אתה מחסי) איך האב גיזאגט דוא בישט איין בישילר (חלקי בארץ החיים) דוא בישט איין חלק אין לעבנדיגן לאנד (הקשיבה אל רנתי) פר נעם צו איינם גיזאנג (כי דלותי מאוד) דען איך בין פר ארמט זער (הצילני מרדפי) בישירם איך פון אייני יעגר (כי אמצו ממני) דען זיא האבן זיך גישטערקט

קמ לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ חַלְּצֵנִי יְהוָה מֵאָדָם רָע מֵאִישׁ חֲמָסִים
תִּנְצְרֵנִי׃ אֲשֶׁר חָשְׁבוּ רָעוֹת בְּלֵב כָּל יוֹם יָגוּרוּ מִלְחָמוֹת׃ שָׁנְנוּ
לְשׁוֹנָם כְּמוֹ נָחָשׁ חֲמַת עַכְשׁוּב תַּחַת שְׂפָתֵימוֹ סֶלָה׃ שָׁמְרֵנִי יְהוָה
מִידֵי רָשָׁע מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי אֲשֶׁר חָשְׁבוּ לִדְחוֹת פְּעָמָי׃
טָמְנוּ גֵאִים פַּח לִי וַחֲבָלִים פָּרְשׂוּ רֶשֶׁת לְיַד מַעְגָּל מֹקְשִׁים שָׁתוּ
לִי סֶלָה׃ אָמַרְתִּי לַיהוָה אֵלִי אָתָּה הַאֲזִינָה יְהוָה קוֹל תַּחֲנוּנָי׃
יֱהוִה אֲדֹנָי עֹז יְשׁוּעָתִי סַכֹּתָה לְרֹאשִׁי בְּיוֹם נָשֶׁק׃ אַל תִּתֵּן יְהוָה
מַאֲוַיֵּי רָשָׁע זְמָמוֹ אַל תָּפֵק יָרוּמוּ סֶלָה׃ רֹאשׁ מְסִבָּי עֲמַל שְׂפָתֵימוֹ
יְכַסֵּימוֹ׃ יִמּוֹטוּ עֲלֵיהֶם גֶּחָלִים בָּאֵשׁ יַפִּלֵם בְּמַהֲמֹרוֹת בַּל יָקוּמוּ׃ אִישׁ
לָשׁוֹן בַּל יִכּוֹן בָּאָרֶץ אִישׁ חָמָס רָע יְצוּדֶנּוּ לְמַדְחֵפֹת׃ יָדַעְתִּי כִּי יַעֲשֶׂה
יְהוָה דִּין עָנִי מִשְׁפַּט אֶבְיֹנִים׃ אַךְ צַדִּיקִים יוֹדוּ לִשְׁמֶךָ יֵשְׁבוּ יְשָׁרִים
אֶת פָּנֶיךָ׃ קמא מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה קְרָאתִיךָ חוּשָׁה לִּי
הַאֲזִינָה קוֹלִי בְּקָרְאִי לָךְ׃ תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ מַשְׂאַת כַּפַּי
מנחת

קמ (חלצני ה׳ מאדם רע) ליך איך אויז פון בוזן מענשן (מאיש חמסים תנצרני) פון דען דער דא איז מייטן רויברייא
זאלשטו איך היטן (אשר חשבו רעות בלב) דיא דא האבן גידאכט ביז אין הערץ (כל יום) איין גאנצן טאג (יגורו
מלחמות) עז זאל זיין אין מירי וואונונג אינחאות (שננו לשונם) זיא האבן גשארפט אירי צונג (כמו נחש) אז איין שלאנג
(חמת עכשוב) דער גיפט פון איין שפין (תחת שפתימו סלה) איז אונטר איר צונג איביג (שמרני ה׳ מידי רשע) היט איך
גאט פון דיא הענד פון רשע (מאיש חמסים תנצרני) פון איין מאן דער דא איז מייטן רויברייא זאלשטו איך היטן (אשר
חשבו) דען זיא האבן גידאכט (לדחות פעמי) צו פר שטוסן איין טריט (טמנו גאים) זיא האבן פר בורגן דיא האפרטיגן
(פח לי) איין נעץ צו איר (וחבלים פרשו רשת) אול שטריק האבן זיא פר שפרייט דען נעץ (ליד מעגל) בייא דען אורט פון
איין שטעג (מוקשים שתו לי סלה) שטרויכלונג האבן זיא גיטאן (אמרתי לה׳ אלי אתה) איך האב גיזאגט צו גאט איין
הער בישטו (האזינה ה׳ קול תחנוני) פר נעם דאז קול פון איין גיבעט (ה׳ ארני עוז ישועתי) גאט דער הער איז דיא
שטארק פון איין הילף (סככתה לראשי ביום נשק) דוא האשט בידעקט אויף איינם קאפף אן דען טאג פון וואפן דש
אן אוהאה האט (אל תתן ה׳ מאויי רשע) דוא זאלשט ניט געבן דיא גילושטונג פון עשו הרשע (וזממו אל תפק) זיין
אויז בחנר זאלשטו ניט אויז ליהן (ירומו סלה) דען דיא רשעים דער היבן זיך איביג (ראש מסבי) דיא הייבט נאך דער
דא זאגט צו אב קערין איך פון אב דיר (עמל) דער און רעכט (שפתימו) פון איר לעפצן (יכסימו) דאש זאל זיא בידעקן
(ימוטו עליהם גחלים) זיא זאלן גריישן אויף זיא דיא קולן פון גיהנם (באש יפילם) אין פייאר זאל ער זיא ווערפן
(במהמורות בל יקומו) אין דיא אוהאה זאלן זיא ניט בישטין (איש לשון) עשו דער האט טון ביטריגן זיין פאטר
מיט זיין מויל (בל יכון בארץ) דער זאל ניט אן גיברייט זיין אויף דער ערד (איש חמס רע) דער רויבר דאש ביז דאז ער
טוט (יצודנו למדחפת) דאש זאל מין יאגן צו פר שטוסונג (ידעתי כי יעשה ה׳) איך וויים דאז צום סוף ווערט גאט טון
(דין עני) דען דין פון עני (משפט אביונים) אול דאש משפט פון אביונים (אך צריקים יודו לשמך) נייארט זאלשט טון
דאש דיא צדיקים זאלן לובן צו דיין נאמן (ישבו ישרים את פניך) אול זיא זאלן זיצן דיא רעכט פרטיגן צו פר דיר:
קמא (קראתיך חושה לי) איך האב דיך גירופן איילן צו איר (האזינה קולי בקראי לך) אול פאר נעם איין קול ווען איך
ווער דיך רופן (תכון תפלתי קטורת לפניך) דוא זאלשט אן ברייטן איין תפלה אז איין ריאוכונג צו פר דיר (משאת
כפי מנחת ערב) דש אויף היבונג פון אייני טענר דאז איך אויף היב צו דיר גליך אז איין מנחה ווערט גינעהנט צו מובנט
(שיתה ה׳ שמרה לפי) טוא דוא גאט איין היטונג צו איין מויל (נצרה על דל שפתי) זאלשטו היטן איין הער הובני לעפצן דאש
מיר

אֶשָּׂא כַנְפֵי שָׁחַר אֶשְׁכְּנָה בְּאַחֲרִית יָם׃ גַּם שָׁם יָדְךָ תַנְחֵנִי
וְתֹאחֲזֵנִי יְמִינֶךָ׃ וָאֹמַר אַךְ חֹשֶׁךְ יְשׁוּפֵנִי וְלַיְלָה אוֹר בַּעֲדֵנִי׃ גַּם
חֹשֶׁךְ לֹא יַחְשִׁיךְ מִמֶּךָ וְלַיְלָה כַּיּוֹם יָאִיר כַּחֲשֵׁיכָה כָּאוֹרָה׃ כִּי
אַתָּה קָנִיתָ כִלְיֹתָי תְּסֻכֵּנִי בְּבֶטֶן אִמִּי׃ אוֹדְךָ עַל כִּי נוֹרָאוֹת נִפְלֵיתִי
נִפְלָאִים מַעֲשֶׂיךָ וְנַפְשִׁי יֹדַעַת מְאֹד׃ לֹא נִכְחַד עָצְמִי מִמֶּךָּ אֲשֶׁר
עֻשֵּׂיתִי בַסֵּתֶר רֻקַּמְתִּי בְּתַחְתִּיּוֹת אָרֶץ׃ גָּלְמִי רָאוּ עֵינֶיךָ וְעַל סִפְרְךָ ׀
כֻּלָּם יִכָּתֵבוּ יָמִים יֻצָּרוּ ׀ וְלֹא אֶחָד בָּהֶם׃ וְלִי מַה יָּקְרוּ רֵעֶיךָ אֵל
מֶה עָצְמוּ רָאשֵׁיהֶם׃ אֶסְפְּרֵם ׀ מֵחוֹל יִרְבּוּן הֱקִיצֹתִי וְעוֹדִי עִמָּךְ׃
אִם תִּקְטֹל אֱלוֹהַּ רָשָׁע וְאַנְשֵׁי דָמִים סוּרוּ מֶנִּי׃ אֲשֶׁר יֹמְרֻךָ לִמְזִמָּה
נָשֻׂא לַשָּׁוְא עָרֶיךָ׃ הֲלוֹא מְשַׂנְאֶיךָ יְיָ אֶשְׂנָא וּבִתְקוֹמְמֶיךָ אֶתְקוֹטָט׃
תַּכְלִית שִׂנְאָה שְׂנֵאתִים לְאוֹיְבִים הָיוּ לִי׃ חָקְרֵנִי אֵל וְדַע לְבָבִי
בְּחָנֵנִי וְדַע שַׂרְעַפָּי׃ וּרְאֵה אִם דֶּרֶךְ עֹצֶב בִּי וּנְחֵנִי בְּדֶרֶךְ עוֹלָם׃

קמ

איר אין גרוב בישטו דאך דארטן (אשא כנפי שחר) ווען איך העט שון פליגל דאש איך קענט אזו גער פליאן אז דער
מארגן שטערן (אשכנה באחרית ים) אול וועלט רואן אן סוף פון ים (גם שם ידך תנחני) דא מעכט איך דארטן אויך
דיין האנד פירן (ותאחזני ימינך) אול זיא מעכט איך ברענגן דיין רעכטי האנד (ואמר אך חושך ישופני) אול ווען
איך וועלט זאגן דיא פינשטרניס זאל איך פר פינשטרן כלואר איך איז איך פר בארגן פר דיר (ולילה אור בעדני)
אול דיא נאכט זאל זיין פינשטר אום איר (גם חושך לא יחשיך) אפילו פינשטר קאן ניט פינשטר מאכן פר
דיר (ולילה כיום יאיר) אול דיא נאכט אז בייא טאג דער לייכט עש פר דיר גאט (כחשיכה כאורה) אול אז דיא
פינשטרניס אול אז לייכט איז אליש איינש (כי אתה קנית כליותי) דוא האשט גיקויפט אייני נירן (תסכני בבטן אמי)
דוא האשט איך בדעקט אין אייכר אוטר בויך (אודך על כי נוראות) איך וויל דיך לובן דוא פארכלואר (נפליתי נפלאים
מעשיך) איך בין עמרן פר וואונדרט אול זיא זייכן פר וואונדרט דייני מעשים (ונפשי יודעת מאוד) אול איין לייב וויש
עש זער (לא נכחד עצמי ממך) עש איז ניט ווארן פר איטן איין ביין פון דיר (אשר עשיתי בסתר) דאז איך בין ווארן
גימאכט אין דען פאר בערגניש (רוקמתי בתחתיות ארץ) איך בין ווארן גיוועבט אין דער אונטרשטי ערד
(גלמי ראו עיניך) איין פורם האבן דייני אויגן גיזעהן כלואר אז דוא האשט דען עולם בישאפן האשטו גיזעהן
אל דיא גישטאלט פון אלי דורות (ועל ספרך כולם יכתבו) אויף דיין בוך זייכן אל דיא בישעפנים אויף גישריבן
(ימים יצרו) אול דיא וועלט פון דיא טעג אול דיא מעשים פון איטליכן בן אדם איז אנטפלעקט לו פר דיר (ולא אחד
בהם) אול ווא וואל דאך דאש ניט איינר פון זיא איז נאך בישאפן גיווארן (ולי מה יקרו) אול איר כנסת ישראל וויא
גארווירדיג איז אין דייני אויגן (רעיך אל) דיין גיזעלשפט דוא גאט (מה עצמו ראשיהם) וויא גאר זער האבן
גשטערקט איר לאל (אספרם מחול ירבון) ווען איך וועלט זיא צילן דא מעכטן זיא מערן אין ווענדר זאנד (הקיצותי ועודי
עמך) איך ישראל בין אילנדר קואן ביז אן קץ פון דיא דורות דא בין איך דאש אילונדיג דור אין דיינר פארכט (אם תקטל
אלוה רשע) פר וואר ווער וואלט דש דוא גאט זעלשט טיטן דען רשע כוש (ואנשי דמים סורו מני) אול דיא בלוט שולדיגן
מאכן זעלטן אב קערן פון איר (אשר יומרוך למזמה) דער זיך פר ווערמאלט לו בייזן גידאנקן (נשוא לשוא עריך) דיא האבן
גישווארן בייא דיינם נאמן לו פאלש (הלוא משנאיך ה' אשנא) פאר וואר דייני פיינט דוא גאט בין איך אך פיינט
(ובתקוממיך אתקוטט) אול אן דיין פיינט טוא איך קריגן (תכלית שנאה שנאתים) איין פולענט פיינט שאפט האב
איך זיא גיפיינט (לאויבים היו לי) פיינט ווארן זיא לו איר (חקרני אל) פארשט איך דוא גאט (ודע לבבי) אול וויש
איין הערץ (בחנני ודע שרעפי) פריב איך אול וויש איין גידאנקן (וראה אם דרך עוצב בי) זיך אוב קיין וואר הפטיקייט
איז אן איר (ונחני בדרך עולם) פיר איך אין דען רעכט פרטיגן וועג פון עולם׃

אַשְׁרֵי שֶׁיֹּאחֵז וְנִפֵּץ אֶת עֹלָלַיִךְ אֶל הַסָּלַע׃ קלח לְדָוִד
אוֹדְךָ בְכָל לִבִּי נֶגֶד אֱלֹהִים אֲזַמְּרֶךָּ׃ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ
וְאוֹדֶה אֶת שְׁמֶךָ עַל חַסְדְּךָ וְעַל אֲמִתֶּךָ ׀ כִּי הִגְדַּלְתָּ עַל כָּל שִׁמְךָ
אִמְרָתֶךָ׃ בְּיוֹם קָרָאתִי וַתַּעֲנֵנִי תַּרְהִבֵנִי בְנַפְשִׁי עֹז׃ יוֹדוּךָ
יְהֹוָה כָּל מַלְכֵי אָרֶץ כִּי שָׁמְעוּ אִמְרֵי פִיךָ׃ וְיָשִׁירוּ בְּדַרְכֵי ׀ יְהֹוָה
כִּי גָדוֹל כְּבוֹד יְהֹוָה׃ כִּי רָם יְהֹוָה וְשָׁפָל יִרְאֶה וְגָבֹהַּ מִמֶּרְחָק
יְיֵדָע׃ אִם אֵלֵךְ בְּקֶרֶב צָרָה תְּחַיֵּנִי עַל אַף אֹיְבַי תִּשְׁלַח יָדֶךָ
וְתוֹשִׁיעֵנִי ׀ יְמִינֶךָ׃ יְהֹוָה יִגְמֹר בַּעֲדִי ׀ יְהֹוָה חַסְדְּךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי
יָדֶיךָ אַל תֶּרֶף׃ קלט לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר יְהֹוָה חֲקַרְתַּנִי
וַתֵּדָע׃ אַתָּה יָדַעְתָּ שִׁבְתִּי וְקוּמִי בַּנְתָּה לְרֵעִי מֵרָחוֹק׃ אָרְחִי
וְרִבְעִי זֵרִיתָ וְכָל דְּרָכַי הִסְכַּנְתָּה׃ כִּי אֵין מִלָּה בִּלְשׁוֹנִי הֵן יְהֹוָה
יָדַעְתָּ כֻלָּהּ׃ אָחוֹר וָקֶדֶם צַרְתָּנִי וַתָּשֶׁת עָלַי כַּפֶּכָה׃ פְּלִאיָה
דַעַת מִמֶּנִּי נִשְׂגְּבָה לֹא אוּכַל לָהּ׃ אָנָה אֵלֵךְ מֵרוּחֶךָ וְאָנָה
מִפָּנֶיךָ אֶבְרָח׃ אִם אֶסַּק שָׁמַיִם שָׁם אָתָּה וְאַצִּיעָה שְּׁאוֹל הִנֶּךָּ׃

אשא

הסלע) אונ׳ ווערט צו קלאפן דייני יונגי קינדר אן דען פעלזן׃ **קלח** (אודך בכל לבי) איך וויל דיך גאט לובן מיט גאנצן הערצן (נגד אלהים אזמרך) קעגן פֿירשטן וויל איך דיך לובן (אשתחוה אל היכל קדשך) איך וויל איך בוקן צום היכל פֿון דיין הייליקייט (ואודה את שמך) אונ׳ וויל לובן דיין נאמן (על חסדך ועל אמתך) אויף דיין חסד אונ׳ אמת (כי הגדלת על כל שמך אמרתך) דען דוא טוסט מכפרן דייני ריד איבר דיין גאנצן נאמן (ביום קראתי ותענני) אן דען טאג דאש איך האב גירופֿן ענטפֿרשטו איר (תרהבני בנפשי עוז) דוא האסט גיגריסט מיט קראפֿט איין לייב (יודוך ה׳ כל מלכי ארץ) זיא לובן דיך גאט אל דיא קיניגן פֿון דער ערד (כי שמעו אמרי פיך) דא זיא האבן גיהערט דיא זאג פֿון דיין מויל (וישירו בדרכי ה׳) אונ׳ זיא האבן גילובט גאטש וועג (כי גדול כבוד ה׳) דען גאטש כבוד איז גרוש (כי רם ה׳) דען גאט איז ער הובן (ושפל יראה) דאך זיכט ער אן דען נידריגן (וגביה ממרחק יידע) אונ׳ דער היובנר ווערט גיטראפֿט פֿון וייטן (אם אלך בקרב צרה) ווען איך ווער גין אין איין צרה (תחייני) זאלשטו איר אלבן לעבן (על אף אויבי תשלח ידך) אויף דען צארן פֿון אייני פֿיינט זאלשטו אויז שטרעקן דיין האנד (ותושיעני ימינך) אונ׳ העלף איר מיט דיין רעכטי האנד (ה׳ יגמור בעדי) גאט זאל פֿול ברענגן אונ׳ זאל אמכימזיין דארק איר (ה׳ חסדך לעולם) דוא גאט דיין חסד איז צו איביג (מעשי ידיך אל תרף) דיא מעשים פֿון דייני הענד דאש איז בית המקדש זאלשטו ניט שלאפֿן׃ **קלט** (ה׳ חקרתני ותדע) דוא גאט האסט איך גיפֿארשט אונ׳ דוא קענסט איך (אתה ידעת שבתי וקומי) דוא ווייסט ווען איך זיץ אונ׳ לערן תורה אונ׳ איין אויף שטין אין דער אלחאה (בנתה לרעי מרחוק) דוא האסט גיפֿריבֿט איך צו גיזעלן פֿון וייטן (ארחי ורבעי זרית) איין וועג אונ׳ איין הוירונג האסטו גיקרינט גריינגט הרום (וכל דרכי הסכנתה) אונ׳ אלי אייני וועג האסטו גילערנט (כי אין מלה בלשוני) דען עש איז קיין ריד אין איין צונג (הן ה׳ ידעתה כלה) נון דוא גאט ווייסט אליש (אחור וקדם צרתני) פֿון הינטן אונ׳ פֿארן האסטו איך בישאפֿן (ותשת עלי כפכה) אונ׳ האסט גיטאן אויף איר גיוואלט (פליאה דעת ממני) עש איז פֿר הוילן דיא דיעה פֿון איר (נשגבה לא אוכל לה) עש האט זיך גישטערקט אונ׳ איך קאן איר ניט בייא קומן (אנה אלך מרוחך) וואו הין קאן איך גין אונ׳ אנטלויפֿן פֿר דיין צארן (ואנה מפניך אברח) וואו הין זאל איך אנטלויפֿן פֿאר דיין פנים (אם אסק שמים) גיא איך אויף דען ה אז (שם אתה) בישטו דארטן (ואציעה שאול הנך) אונ׳ ווען איך בעט איר

חַסְדּוֹ: וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְיַם סוּף כִּי י לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: לְמוֹלִיךְ י עַמּוֹ
בַּמִּדְבָּר כִּי י לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים כִּי י לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים כִּי י לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי י
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי י לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וְנָתַן י אַרְצָם
לְנַחֲלָה כִּי י לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּי י לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ כִּי י לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי י לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
נֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי י לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם כִּי י לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ: קלז עַל נַהֲרוֹת בָּבֶל שָׁם יָשַׁבְנוּ גַּם בָּכִינוּ בְּזָכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן: עַל
עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תָּלִינוּ כִּנֹּרוֹתֵינוּ: כִּי שָׁם שְׁאֵלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דִּבְרֵי שִׁיר
וְתוֹלָלֵינוּ שִׂמְחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: אֵיךְ נָשִׁיר אֶת שִׁיר יְהֹוָה עַל
אַדְמַת נֵכָר: אִם אֶשְׁכָּחֵךְ יְרוּשָׁלָםִ תִּשְׁכַּח יְמִינִי: תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי לְחִכִּי
אִם לֹא אֶזְכְּרֵכִי אִם לֹא אַעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַםִ עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתִי: זְכֹר
יְהֹוָה לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָםִ הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ:
בַּת בָּבֶל הַשְּׁדוּדָה אַשְׁרֵי שֶׁיְשַׁלֶּם לָךְ אֶת גְּמוּלֵךְ שֶׁגָּמַלְתְּ לָנוּ:

אשרי

ישראל דריכן (ונער פרעה וחילו בים סוף) אונ' האט אום גישטארצט פרעה אונ' זיין העיר אין ים סוף (למוליך עמו במדבר) לובט צו דעם דער דא הוט גפירט זיין פאלק אין דער מדבר (למכה מלכים גדולים) צו דען דער דא שלאגט גרושי קוניג (ויהרוג מלכים אדירים) אונ' ער האט דער שלאגן שטארקי קוניג (לסיחון מלך האמורי) צו סיחון אוך האמורי (ולעוג מלך הבשן) אונ' עוג אוך פון בשן (ונתן ארצם לנחלה) אונ' האט גיגעבן איר לאנד צו ערב (נחלה לישראל עבדו) איין ערב צו ישראל זיין קנעכט (שבשפלנו זכר לנו) ער איז דער גאט דער דא אין אונזר שפלות האט גידאכט אונז (ויפרקנו מצרינו) אונ' האט אונז אויז גילייזט פון אונזרי ווידיגר (נותן לחם לכל בשר) דער דא גיבט שפייז אונ' טוט חסד צו אלי קראטייאר (הודו לאל השמים) לובט צו גאט פון הימל (כי לעולם חסדו) דען צו איביג איז זיין גנאד:

קלז (על נהרות בבל) דוד שפראך נעבן דען באך בבל (שם ישבנו גם בכינו) דארטן זיין איר גיזעסן אונ' האבן גוויינט (בזכרינו את ציון) דא איר האבן גידאכט אן ציון (על ערבים) בייא דען ווידן בוים (בתוכה תלינו כנרותינו) האבן איר אויף גיהאנגן אונזרי הארפין (כי שם שאלונו שובינו) דען דארטן אין בבל האבן אונז גיפרעגט אונזרי פיינגר דהיינו נבוכדנצר (דברי שיר) דיא ליד פון גיזאנג וויא איר האבן גיזונגן בשעת דוכן (ותוללנו שמחה) אונ' אונזרי כלי זמרים דיא איר האבן גישפילט מיט שמחה (שירו לנו משיר ציון) שפראך דער פיינט זינגט צו אונז פון דעם גיזאנג פון ציון (איך נשיר את שיר ה') דא שפראכן דיא ישראל אידר וויא זאלן איר זינגן גאטס גיזאנג (על אדמת נכר) אויף איין פרעמדי לאנד (אם אשכחך ירושלים) ווען איך דיך ירושלים אייר פר געסן (תשכח ימיני) זא פר געסן ווערן איינר רעכטי האנד (תדבק לשוני לחכי) אונ' איין צונג זאל ביהעפט ווערן צו איינם גומן (אם לא אזכרכי) אוב איך איך דיך אנדרשט ניט גידענקן (אם לא אעלה את ירושלים) אוב איך ווער ניט אויף ברענגן ירושלים (על ראש שמחתי) אויף דען הייבט פון איין שמחה (זכור ה' לבני ארום) שפראכן ישראל צו הק"בה גידענק דוא גאט זו קינדר ארום (את יום ירושלים) דען טאג פון ירושלים (האומרים) דאס זיא האבן גיזאגט (ערו ערו עד היסוד בה) אויר ווישט אונ' אויר ווישט ביז אן דען גרונד וואס דריכן אין ירושלים איז (בת בבל השדודה) דוא איין צשטערונג פון בבל דיא דא פר ווישט איז (אשרי שישלם לך את גמולך) וואול דען זעלביגן דער דא ווערט בילאנן צו דיר דיין ביז פר געלטונג (שגמלת לנו) דאז דוא בבל האסט פר געלטן צו אונז ישראל (אשרי שיאחז) וואול דען דער דא ווערט ביגרייפן (ונפץ את עולליך אל הסלע)

וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכֹל מַמְלְכוֹת כְּנָעַן׃ וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה נַחֲלָה
לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃ יְהוָֹה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָֹה זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר׃ כִּי ׀ יָדִין יְהוָֹה
עַמּוֹ ׀ וְעַל עֲבָדָיו ׀ יִתְנֶחָם׃ עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃ פֶּה
לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃ אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף אֵין
יֶשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם׃ כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם׃ בֵּית
יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת יְהוָֹה בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת יְהוָֹה׃ בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת
יְהוָֹה יִרְאֵי יְהוָֹה בָּרְכוּ אֶת יְהוָֹה׃ בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּ יָהּ
קלו הוֹדוּ לַיהוָֹה כִּי טוֹב כִּי ׀ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ הוֹדוּ לֵאלֹהֵי
הָאֱלֹהִים כִּי ׀ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים כִּי ׀ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ כִּי ׀ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם
בִּתְבוּנָה כִּי ׀ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ לְרֹקַע הָאָרֶץ ׀ עַל הַמָּיִם כִּי ׀ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי ׀ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם
כִּי ׀ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּי ׀ לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ׃ לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם כִּי ׀ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל
מִתּוֹכָם כִּי ׀ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כִּי ׀ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְגֹזֵר יַם סוּף לִגְזָרִים כִּי ׀ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי ׀ לְעוֹלָם
חסדו

כנען (ונתן ארצם לנחלה) ער הוט גיגעבן איר לאנד צו איין ערב (נחלה לישראל עמו) צו ישראל זיין פֿאלק (ה׳ שמך לעולם)
גאט דיין נאמן איז איביג (ה׳ זכרך לדור ודור) דאז גאט דיין גידעכטניס איז צו גיבירט אול גיבירט (כי ידין ה׳ עמו)
גאט ווערט ריכטן זיין פֿאלק (ועל עבדיו יתנחם) אול אויך זייני קנעכט ווערט ער זיך בידענקן (עצבי הגוים כסף וזהב)
דיא בילדר פֿון דיא פֿעלקר איז זילבר אול גאלד (מעשה ידי אדם) (פה להם ולא ידברו) זיא האבן איין מויל אול רידן
ניט (עינים להם ולא יראו) זיא האבן אויגן אול זעהן ניט (אזנים להם ולא ישמעו) זיא האבן אורן אול הערן ניט (אף
אין יש רוח בפיהם) אול עס איז אויך קיין רוח אין אירן מויל (כמוהם יהיו עשיהם) אזו ווידא זיא זיין ווערן אירי
ארבטר (כל אשר בוטח בהם) אול איטליכר דער זיך פֿר זיכרט אן זיא (בית ישראל ברכו את ה׳) איר גיזינד פֿון ישראל
לובט גאט (בית אהרן ברכו את ה׳) איר גיזינד אהרן לובט גאט (בית הלוי ברכו את ה׳) איר גיזינד פֿון לוי לובט גאט
(יראי ה׳ ברכו את ה׳) גאטס פֿארכטר לובט גאט (ברוך ה׳ מציון) לובט גאט פֿון ציון (שוכן ירושלים הללויה) דר דא וואנט
אין ירושלים לובט גאט׃ קלו (הודו לה׳ כי טוב) לובט צו גאט דען ער איז גוט (כי לעולם חסדו) דען צו איביג
איז זיין גנאד (הודו לאלהי האלהים) לובט גאט דער דא איז איבר אלי געטר (הודו לארוני הארונים) לובט דען
הערן (לעושה נפלאות גדולות לבדו) צו דען אליין גאט לובט דער דא טוט גרוס וואונדר (לעושה השמים בתבונה)
דער דא בישאפֿט דען הימל מיט פֿר שטענדיקייט (לרוקע הארץ על המים) צו דעם דער דא שפרייט דיא ערד איבר
דען וואסר (לעושה אורים גדולים) אול צו דעם דער דא בישאפֿט גרושי ליכט (את השמש לממשלת ביום) אול דיא זון
צו גיוועלטיגן ביא טאג (את הירח וכוכבים לממשלת בלילה) אול דיא לבנה אויך דיא שטערן צו גיוועלטיגן ביא
נאכט (למכה מצרים בבכוריהם) דער דא האט גישלאגן דיא מצרים אירי בכורים (ויוצא ישראל מתוכם) אול הרויז
גיצוגן דיא ישראל פֿון צווישן זיא (ביד חזקה) מיט דער שטארקי האנד (ובזרוע נטויה) מיט דען שטארקן ארים
(לגוזר ים סוף לגזרים) דער דא פֿר שנייט דאס ים צו שטיקר (והעביר ישראל בתוכו) אול האט לאזן איבר פֿארן דיא
ישראל

קלג שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הִנֵּה מַה טּוֹב וּמַה נָּעִים שֶׁבֶת אַחִים
גַּם יָחַד׃ כַּשֶּׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יֹרֵד עַל הַזָּקָן זְקַן אַהֲרֹן שֶׁיֹּרֵד עַל פִּי
מִדּוֹתָיו׃ כְּטַל חֶרְמוֹן שֶׁיֹּרֵד עַל הַרְרֵי צִיּוֹן כִּי שָׁם צִוָּה יְהוָה אֶת
הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם׃ קלד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יְהוָה
כָּל עַבְדֵי יְהוָה הָעוֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה בַּלֵּילוֹת׃ שְׂאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ
אֶת יְהוָה׃ יְבָרֶכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ קלה הַלְלוּ יָהּ
הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה׃ שֶׁעֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת
בֵּית אֱלֹהֵינוּ׃ הַלְלוּ יָהּ כִּי טוֹב יְהוָה זַמְּרוּ לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים׃ כִּי
יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ׃ כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְהוָה
וַאֲדֹנֵינוּ מִכָּל אֱלֹהִים׃ כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ
בַּיַּמִּים וְכָל תְּהֹמוֹת׃ מַעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר
עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו׃ שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה׃
שָׁלַח אֹתוֹת וּמֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרָיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל עֲבָדָיו׃
שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים׃ לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
ולעוג

קלג (הנה מה טוב ומה נעים) נון וויא גאר גוט אונ' זיס (שבת אחים גם יחד) ווען זיא ווערן זיין ישראל דיא הייסן
אחים איט אנדר (כשמן הטוב על הראש) גלייך אז איין אייל דאש אן האט אהרן גיזאלבט אויף דען קאפף
(יורד על הזקן) אונ' איז גיפלאסן אויף דען באַרד (זקן אהרן) אויף אהרן זיין באַרד (שיורד על פי מדותיו) דאש עס האט
גפלאסן ביז אויף דען עק פון זיינם העמד (כטל חרמון) אז דער טאו פון בערג חרמון (שיורד על הררי ציון) דר דא נידרט
אויף דען בערג ציון (כי שם צוה ה' את הברכה) דען דארטן האט גאט גבאטן דיא ברכה (חיים עד העולם) דאש לעבן
ביז אייביג: קלד (הנה ברכו את ה') לובט גאט (כל עבדי ה') איר גאטש קנעכט (העומדים בבית ה' בלילות) דיא
שטייען דיא דא דינן אין גאטש הויז בייא נאכט (שאו ידיכם קודש) היבט אויף אייערי הענד איר כהנים צו לובן
(וברכו את ה') אונ' לובט גאט (יברכך ה' מציון) גאט זאל דיך ישראל בענשן פון ציון (עושה שמים וארץ) גאט דער דא
בישאפט הימל אונ' ערד: קלה (הללויה) לובט גאט (הללו את שם ה') לובט גאטש נאמן (הללו עבדי ה')
לובט איר גאטש קנעכט (העומדים בבית ה') דיא שטייען דיא דא דינן אין גאטש הויז (בחצרות בית אלהינו) אין הויז
פון אונזר גאט (הללויה כי טוב ה') לובט גאט דען ער איז גוט (זמרו לשמו כי נעים) לובט זיינם נאמן דען ער איז
ליבליך (כי יעקב בחר לו יה) דען יעקב האט גאט אויז דער וועלט צו זיך (ישראל לסגלתו) אונ' ישראל האט ער אויז דער
וועלט צו איין ליבן שאץ (כי אני ידעתי כי גדול ה') דען איך וויש דאש גאט איז גיאכפרט (ואדונינו מכל אלהים) אונ' אונזר
הער גאט איז גיאכפרט אין ווידר אלי געטר (כל אשר חפץ ה' עשה) אלז וואש גאט ביגערט האט ער בישאפן
(בשמים ובארץ) אין הימל אונ' אויף דער ערד (בימים וכל תהומות) אין דיא מער אונ' אין דיא אב גרונד (מעלה נשיאים
מקצה הארץ) ער ברענגט אויף דיא וואלקן פון עק וועלט (ברקים למטר עשה) אונ' בליץ האט ער פר דען רעגן בשאפן
(מוצא רוח מאוצרותיו) ער ציהט דען רוח אויז זייני אוצרות (שהכה בכורי מצרים) ער איז דר גאט דער דא הוט גשלאגן
דיא בכורים פון מצרים (מאדם עד בהמה) פון מענשן ביז אן דער בהמה (שלח אותות ומופתים) ער האט גישיקט
צייכן אונ' וואונדר (בתוככי מצרים) אין דיא מצרים (בפרעה ובכל עבדיו) אן פרעה אונ' אלי זייני קנעכט (שהכה גוים
רבים) דער דא האט גישלאגן פיל פעלקר (והרג מלכים עצומים) אונ' האט דער שלאגן שטארקי מלכים (לסיחון מלך
האמורי) צו סיחון קיניג אמורי (ולעוג מלך הבשן) אונ' צו עוג אך פון בשן (ולכל ממלכות כנען) אונ' אלי קיניגרייך פון

T 3

כנען

כְּגָמֻל עָלַי נַפְשִׁי׃ יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְהֹוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃ קלב שִׁיר
הַמַּעֲלוֹת זְכוֹר יְהֹוָה לְדָוִד אֵת כָּל עֻנּוֹתוֹ׃ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַיהֹוָה נָדַר
לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃ אִם אָבֹא בְּאֹהֶל בֵּיתִי אִם אֶעֱלֶה עַל עֶרֶשׂ יְצוּעָי׃ אִם
אֶתֵּן שְׁנַת לְעֵינָי לְעַפְעַפַּי תְּנוּמָה׃ עַד אֶמְצָא מָקוֹם לַיהֹוָה מִשְׁכָּנוֹת
לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃ הִנֵּה שְׁמַעֲנוּהָ בְאֶפְרָתָה מְצָאנוּהָ בִּשְׂדֵי יָעַר׃ נָבוֹאָה
לְמִשְׁכְּנוֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדֹם רַגְלָיו׃ קוּמָה יְהֹוָה לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן
עֻזֶּךָ׃ כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ׃ בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב
פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃ נִשְׁבַּע יְהֹוָה לְדָוִד אֱמֶת לֹא יָשׁוּב מִמֶּנָּה מִפְּרִי בִטְנְךָ
אָשִׁית לְכִסֵּא לָךְ׃ אִם יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ בְּרִיתִי וְעֵדֹתִי זוֹ אֲלַמְּדֵם גַּם בְּנֵיהֶם
עֲדֵי עַד יֵשְׁבוּ לְכִסֵּא לָךְ׃ כִּי בָחַר יְהֹוָה בְּצִיּוֹן אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ׃ זֹאת
מְנוּחָתִי עֲדֵי עַד פֹּה אֵשֵׁב כִּי אִוִּתִיהָ׃ צֵידָהּ בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ אֶבְיוֹנֶיהָ
אַשְׂבִּיעַ לָחֶם׃ וְכֹהֲנֶיהָ אַלְבִּישׁ יֶשַׁע וַחֲסִידֶיהָ רַנֵּן יְרַנֵּנוּ׃ שָׁם אַצְמִיחַ
קֶרֶן לְדָוִד עָרַכְתִּי נֵר לִמְשִׁיחִי׃ אוֹיְבָיו אַלְבִּישׁ בֹּשֶׁת וְעָלָיו יָצִיץ נִזְרוֹ׃

קלג

אין זייגנדיג קינד אזו אין איר איין לייב (יחל ישראל אל ה') ער האפט ישראל צו גאט (מעתה ועד עולם) פון איצונדר אן
ביז אייביג: קלב (זכור ה' לדוד) שפראך דוד מוך דיך געדענקט גידענק דוא גאט צו דוד (את כל ענותו) אל זיין פיין (אשר
נשבע לה') דש ער האט גישווארן צו גאט (נדר לאביר יעקב) אול האט איין נדר גיטאן צו דעם שטארקן גאט פון
יעקב (אם אבא באהל ביתי) אוב איך וויל קומן אין דען גיצעלט פון איינם הויז (אם אעלה על ערש יצועי) אוב איך
וויל אנדרשט אויף גין אויף דען שפאן בעט פון איין בעט (אם אתן שנת לעיני) אוב איך וויל געבן איין שלאף צו אייני
אויגן (לעפעפי תנומה) צו אייני ווינט בראן איין שלאן (עד אמצא מקום לה') ביז דאש איך וויל גיפינדן איין ארט צום
בית המקדש פר גאט (משכנות לאביר יעקב) איין רואונג צום שטארקן פון יעקב (הנה שמענוה באפרתה) נון
דיא דאזיגי בשורה האבן איר גיהערט אין הערליכן ארט (מצאנוה בשדי יער) איר האבן דאז בית המקדש גיפונדן
אין פעלד פון בניאן (נבואה למשכנותיו) איר ווערן קומן אין זייני רואונג (נשתחוה להדם רגליו) אול וועלן זיך בוקן
צו זייני פיס (קומה ה' למנוחתיך) שטיא אויף דוא גאט צו דיינר מנוחה (אתה וארון עזך) דוא אול דער ארון פון דיינר
שטארקייט (כהניך ילבשו צדק) דייני כהנים זאלן אן קליידן גרעכטיקייט (בעבור דוד עבדך) פון וועגן דוד דיין קנעכט
(אל תשב פני משיחך) זאלשטו ניט ווידר קערן דיין פנים פון דיין גיזאלבטן (נשבע ה' לדוד אמת) גאט האט גשווארן
צו דוד בייא דער וואהרהייט (לא ישוב ממנה) ער ווערט ניט ווידר קערן פון איר (מפרי בטנך) אול פון פרוכט דיין בויך
(אשית לכסא לך) איך וויל דיך זעצן אויף איינם שטול פון אלוכה (אם ישמרו בניך בריתי) אין דען תנאי אוב זיא ווערן
אנדרשט היטן אייני זיכרהייט דייני קינדר (ועדותי זו) אויך די דאזיג עדות (אלמדם) די איך זיא ווער לערנן (גם בניהם)
אירי קינדר (עדי עד) ביז אייביג (ישבו לכסא לך) אערן זיא זיצן אויף דען שטול פון אלוכה (כי בחר ה' בציון) דען גאט
האט אויז דער וויילט אן ציון (אוה למושב לו) האט גילושט דאז ציון זאל זיין איין גיזעץ צו אים (זאת מנוחתי עדי עד) דאז איז
איין מנוחה ביז אייביג (פה אשב כי אויתה) אהיא וויל איך זיצן דען איך האב גילושט (צידה ברך אברך) איר שפייז
וויל איך בענשן (אביוניה אשביע לחם) אול אירי אביונים וויל איך זעטן מיט ברוט (וכהניה אלביש ישע) אירי כהנים
וויל איך א. קליידן מיט הייל (וחסידיה רנן ירננו) אול אירי חסידים ווערן זינגן (שם אצמית קרן לדוד) דארטן וויל איך
אכן טרפאלן איין הערשפט צו דוד (ערכתי נר למשיחי) איך האב אן גיריכט איין ליכט צו איינם גיזאלבטן (אויביו
אלביש בושת) זייני פיינט וויל איך ביקליידן מיט שאנד (ועליו יציץ נזרו) אבר אויף אים ווערט דער ליכטן איין קרון:

קלג

כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וּרְאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל: קכט שִׁיר
הַמַּעֲלוֹת רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרָי יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל: רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרָי
גַּם לֹא יָכְלוּ לִי: עַל גַּבִּי חָרְשׁוּ חֹרְשִׁים הֶאֱרִיכוּ לְמַעֲנִיתָם: יְהֹוָה
צַדִּיק קִצֵּץ עֲבוֹת רְשָׁעִים: יֵבֹשׁוּ וְיִסֹּגוּ אָחוֹר כֹּל שֹׂנְאֵי צִיּוֹן: יִהְיוּ
כַּחֲצִיר גַּגּוֹת שֶׁקַּדְמַת שָׁלַף יָבֵשׁ: שֶׁלֹּא מִלֵּא כַפּוֹ קוֹצֵר וְחִצְנוֹ מְעַמֵּר:
וְלֹא אָמְרוּ הָעֹבְרִים בִּרְכַּת יְהֹוָה אֲלֵיכֶם בֵּרַכְנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יְהֹוָה:
קל שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְהֹוָה: אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי
תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יָהּ
אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: קִוִּיתִי יְהֹוָה
קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי: נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר
שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְהֹוָה כִּי עִם יְהֹוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה
עִמּוֹ פְדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנֹתָיו: קלא שִׁיר
הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד יְהֹוָה לֹא גָבַהּ לִבִּי וְלֹא רָמוּ עֵינַי וְלֹא הִלַּכְתִּי בִּגְדֹלוֹת
וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי: אִם לֹא שִׁוִּיתִי וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי כְּגָמֻל עֲלֵי אִמּוֹ
כַּגָּמֻל

לבניך) אול דוא ווערשט זעהן דיין קינדש קינדר (שלום על ישראל) פריד אויף ישראל: קכט (רבת צררוני
מנעורי) עש זיינן פיל דיא איך גלידיגט האבן פון איינר יוגנט (יאמר נא ישראל) אזו זאל זאגן ישראל (רבת צררוני מנעורי)
עש זיינן פיל דיא איך בילידיגט האבן פון איינר יוגנט (גם לא יכלו לי) אויך האבן זיא איר ניט קענן בייא קומן
(על גבי חרשו חורשים) אויף איינם רוקן האבן גיאקרט דיא אקרר (האריכו למעניתם) זיא האבן דער לענגט אירי פורכטן
(ה' צדיק) גאט איז גירעכט (קצץ עבות רשעים) האט אב גיהאקט דיא דיקן שטריק פון דיא רשעים (יבושו ויסוגו
אחור) זיא זאלן פר שעמט ווערן אול פר רוקט ווערן הינטר זיך (כל שנאי ציון) אל דיא פיינט פון ציון (יהיו כחציר
גגות) זיא זאלן זיין אז דאז גראז אויף דיא דעכר (שקדמת שלף יבש) דאז אידר אן עש אויז רייסט פר דארט עש (שלא
מלא כפו קוצר) אול דאז דער שניטר דער פולט ניט זייני טענר דער פון (וחצנו מעמר) אול זיין גארין דער פולט ניט דער
וועבר (ולא אמרו העוברים) אול דאש זיא האבן ניט גיזאגט דיא דא איבר פארן (ברכת ה' אליכם) דיא ברכה פון גאט
אויף אייך (ברכנו אתכם בשם ה') בענשט מיר איך מיט גאטש נאמן: קל (ממעמקים קראתיך ה') שפראך דוד פון
טיפן גלות האב איך דיך גאט גירופן (אדני שמעה בקולי) גאט הער איין קול (תהיינה אזניך קשבות) זיא זאלן פר
נעאן דייני אורן (לקול תחנוני) צו דען קול פון איינם גיבעט (אם עונות תשמר יה) ווען גאט ווערט אכדרשט היטן
אייני זינד (אדני מי יעמוד) דוא גאט זאג ווער ווערט קענן בשטין (כי עמך הסליחה) דען מיט דיר איז דאז פר גיבונג
(למען תורא) דער ווארטן דוא זולשט גפארכט ווערן איין אענש זול זיך פר דיר פרכטן (קויתי ה') איך האב גהאפט
דוא גאט (קותה נפשי) צום גאט האט גיהאפט איין זיל (ולדברו הותלתי) אול צו זייני ריד האב איך גיהאפט (נפשי
לאדני משמרים לבוקר) איין זיל איז צו גאט פון דיא זעלביגן ליט דיא דא האפן צו מארגן פון דער גאולה (שומרים
לבוקר) דיא האפן צו מארגן זער (יחל ישראל אל ה') ער האפט ישראל צו גאט (כי עם ה' החסד) דען מיט גאט איז
דער חסד (והרבה עמו פדות) עש איז פיל מיט, מיט דאז דער לייזונג (והוא יפדה את ישראל) אול ער ווערט אויז לייזן דיא
ישראל (מכל עונותיו) פון אלי זייני זינד: קלא (ה' לא גבה לבי) שפראך דוד דוא גאט איך האב ניט דער הובן
איין הערץ (ולא רמו עיני) אול איין אויגן האבן זיך ניט דר הובן (ולא הלכתי) אול איך בין ניט גאנגן (בגדולות ובנפלאות
ממני) אין גרוסי זאכן דיא דא זיין פר הולן פון איר (אם לא שויתי) פר וואר אויך האב גיטון איין האנד צום אז (ודוממתי
נפשי) אול האב שטיל גישוויגן (כגמל עלי אמו) אז איין ווייגנדיג קינד דאז דא איז בייא דער מוטר (כגמל עלי נפשי) אז

הָאָוֶן שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל: קכו שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְהוָה אֶת שִׁיבַת
צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֹלְמִים: אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אָז יֹאמְרוּ
בַגּוֹיִם הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם אֵלֶּה: הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ
שְׂמֵחִים: שׁוּבָה יְהוָה אֶת שְׁבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב: הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה
בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ: הָלוֹךְ יֵלֵךְ וּבָכֹה נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ הַזָּרַע בֹּא יָבֹא בְרִנָּה נֹשֵׂא
אֲלֻמֹּתָיו: קכז שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לִשְׁלֹמֹה אִם יְהוָה לֹא יִבְנֶה בַיִת
שָׁוְא עָמְלוּ בוֹנָיו בּוֹ אִם יְהוָה לֹא יִשְׁמָר עִיר שָׁוְא שָׁקַד שׁוֹמֵר: שָׁוְא
לָכֶם מַשְׁכִּימֵי קוּם מְאַחֲרֵי שֶׁבֶת אֹכְלֵי לֶחֶם הָעֲצָבִים כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ
שֵׁנָא: הִנֵּה נַחֲלַת יְהוָה בָּנִים שָׂכָר פְּרִי הַבָּטֶן: כְּחִצִּים בְּיַד גִּבּוֹר כֵּן
בְּנֵי הַנְּעוּרִים: אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת אַשְׁפָּתוֹ מֵהֶם לֹא יֵבֹשׁוּ כִּי
יְדַבְּרוּ אֶת אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר: קכח שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אַשְׁרֵי כָּל יְרֵא
יְהוָה הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו: יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ: אֶשְׁתְּךָ
כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ: הִנֵּה
כִּי כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְהוָה: יְבָרֶכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָיִם
כל

(שלום על ישראל) פֿריד ווערט זיין אויף ישראל: קכו (בשוב ה' את שיבת ציון) אז גאט ווערט טון ראמן דיא
געפאנגני פון ציון (היינו כחולמים) ווארן מיר גלייך אז דיא זעלביגי דיא דא טרוימן (אז ימלא שחוק פינו) דאש זעלביגש
מאל ווערט אונזר מויל דער פֿילט זיין מיט לאכן (ולשונינו רנה) אול אונזר צונג מיט געזאנג (אז יאמרו בגוים) דען ווערן
זיא זאגן אונטר דיא פֿעלקר (הגדיל ה' לעשות עם אלה) גאט האט גימאכפרטי זאכן מיט דיזי גטון (הגדיל ה' לעשות
עמנו) גאט האט גימאכפרטי זאכן מיט אונז גיטון (היינו שמחים) דרום ווארן מיר פֿרייליך (שובה ה' שביתנו) גאט
זייא דאך ווידר קערן אונזרי געפֿאנקנים (כאפיקים בנגב) גלייך אז וואסר שטראם אין דארי פֿעלדר (הזורעים ברמעה)
דיא דא זעהן מיט טרעהרן (ברנה יקצורו) דיא ווערן מיט געזאנג שניידן (הלוך ילך ובכה) דער דא אלייז פֿארט גיט
אול וויינט (נושא משך הזרע) אול טראגט דען זאמן דאז אן זעהן זאל (בא יבא ברנה נושא אלמותיו) ער ווערט ווידר קומן
מיט געזאנג דאז ער טראגט זייני גארבן: קכז (אם ה' לא יבנה בית) דא ווען גאט דאש הויז ניט בויאט (שוא
עמלו בוניו בו) אום זונשט באמאן זיך דיא בויארט דראן (אם ה' לא ישמר עיר) דא ווען גאט דיא שטאט ניט ביוארט
(שוא שקד שומר) אום זונשט וואכט דער וועכטר (שוא לכם משכימי קום) עש איז אום זונשט דאז איר פֿריא אויף שטיט
(מאחרי שבת) דאז איר שפאט זיצט (אכלי לחם העצבים) איר עשט ברוט דער אידיקייט (כן יתן לידידו שנא) עמי איז
אוו דאנער גיבט זיין געליבטן שלאף (הנה נחלת ה' בנים) דיא קינדר זיינן אין ארב טייל גאטש (שכר פרי הבטן) איין
לון דאש בויכש פֿרוכט (כחצים ביד גבור) גלייך דיא פֿייל זיינן אין דיא האנד דען גיבור (כן בני הנעורים) אזו זיינן דיא
קינדר דער יוגנהייט (אשרי הגבר) וואול דען אמן (אשר מלא את אשפתו מהם) דער זיין קעכר מיט דיא זעלביגי גיפֿילט
האט (לא יבושו) זיא ווערן ניט פֿר שעמט זיין (כי ידברו את אויבים בשער) ווען זיא ווערן שפרעכן מיט דיא פֿיינדן
אין דען טאר: קכח (אשרי כל ירא ה') וואול דען דער גאט פֿערכט (ההולך בדרכיו) דער זיך אין זייני וועגן פֿירט
(יגיע כפיך כי תאכל) דיא מ דיקייט דייני הענד ווערשטו עסן (אשריך וטוב לך) גליק זעליג ווערשטו זיין אול וואול
צו דיר (אשתך כגפן פוריה) דיין פֿרויא ווערט זיין גלייך אז איין פֿרוכט בארני ווין שטאק (בניך כשתילי זיתים) דייני
קינדר גלייך אז זאמלונג דאש אייל בער (סביב לשלחניך) גרינגש ארום דיין טיש (הנה כי כן יבורך גבר) מא אזו ווערט
גיבענטשט זיין דער אמן (ירא ה') דער גאט פֿערכט (יברכך ה' מציון) גאט ווערט דיך בענשן אויז ציון (וראה
בטוב ירושלים) דא ווערשט אן זעהן אן דען גוטש פֿון ירושלים (כל ימי חייך) אל דיא טאגן דיינש לעבן (וראה בנים
לבניך)

קכג שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי הַיּוֹשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם: הִנֵּה
כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל־יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ: חָנֵּנוּ יְהוָה חָנֵּנוּ כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז: רַבַּת
שָׂבְעָה לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעַג הַשַּׁאֲנַנִּים הַבּוּז לִגְאֵיוֹנִים: קכד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת
לְדָוִד לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל: לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ
בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם: אֲזַי חַיִּים בְּלָעוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ: אֲזַי הַמַּיִם
שְׁטָפוּנוּ נַחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ: אֲזַי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים:
בָּרוּךְ יְהוָה שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם: נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח
יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ: עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ: קכה שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבֹּטְחִים בַּיהוָה כְּהַר צִיּוֹן לֹא יִמּוֹט
לְעוֹלָם יֵשֵׁב: יְרוּשָׁלַיִם הָרִים סָבִיב לָהּ וַיהוָה סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם: כִּי לֹא יָנוּחַ שֵׁבֶט הָרֶשַׁע עַל גּוֹרַל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן
לֹא יִשְׁלְחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעַוְלָתָה יְדֵיהֶם: הֵיטִיבָה יְהוָה לַטּוֹבִים
וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם: וְהַמַּטִּים עֲקַלְקַלּוֹתָם יוֹלִיכֵם יְהוָה אֶת פֹּעֲלֵי
הָאָוֶן

קכג (אליך נשאתי את עיני) שפראך דוד צו דיר האב איך אויך גיהובן אייני אויגן (היושבי בשמים) דער דא
זיצט אים הימל (הנה כעיני עבדים) כון אז דיא אויגן פון קנעכט (אל יד ארוניהם) צו האנד אירן הערן (כעיני
שפחה אל יד גברתה) אונ' אז אויגן פון דער שפחה צו האנד אירי הערן (כן עינינו) אזו זיינן אונזרי אויגן (אל ה'
אלהינו) צו אונז הער גאט (עד שיחננו) ביז דאז ער ווערט דער בארמן אונז (חננו ה' חננו) דער בארם אונז גאט (כי רב
שבענו בוז) דען מיר זיין זאט פיל שוואכהייט (רבת שבעה לה נפשנו) זיא איז פיל זאט גיווארן אונזר לייב (הלעג השאננים)
פון דיא גשטילטן מוואות (הבוז לגאיונים) צו דען טאנז פון דיא טויבן: קכד (לולי ה' שהיה לנו) ווער ניט דש גאט
ווער גוועזן אונזר הילף (יאמר נא ישראל) זיא זאלן אזו רידן (לולי ה' שהיה לנו) ווער ניט דש גאט ווער געוועזן אונזר הילף
(בקום עלינו אדם) דא איז אויף גישטאנדן אויף אונז איין מענש (אזי חיים בלעונו) אזו העטן זיא דאש לעבדיג אונז אונז
לעבנדיג איין גישלונדן (בחרות אפם בנו) דאש עש האט גיגריאט איר צארן אויף אונז (אזי המים שטפונו) דאש אונז
העטן אונז דיא וואשר פר פלייצט (נחלה עבר על נפשנו) איין קרענק ווער איבר פארן אויף אונזרי לייבר (אזי עבר
על נפשנו) ווער איבר גיפארן אויף אונזרי לייבר (המים הזדונים) דיא אומווילגן וואשר דאש זיין דיא רשעים (ברוך ה'
שלא נתננו) גילובט איז גאט דאז ער האט אונז ניט גיגעבן (טרף לשניהם) איין פר צוקונג צו אירי צין (נפשנו כצפור
נמלטה) אונזרי לייבר זיינן אנטרונן פון זיא גלייך אז איין פוגל (מפח יוקשים) דער דא אנטרינט פון דען נעץ פון דיא
טערויכלר (הפח נשבר) דאש נעץ איז צו בראכן (ואנחנו נמלטנו) אונ' מיר זיינן אנטרונן (עזרנו בשם ה') אונזר הילף איז
אן גאטש נאמן (עושה שמים וארץ) דער דא בישאפט הימל אונ' ערד: קכה (הבוטחים בה') דיא דא פר זיכרן זיך
אן גאט (כהר ציון) זיין גלייך אז דיא בערג ציון (לא ימוט לעולם ישב) ווערט ניט גיוויטן נייארט איביג בלייבן
שטין (ירושלים הרים סביב לה') דען ירושלים זיינן גרינגש ארום בערג (וה' סביב לעמו) אונ' גאט איז אויך גרינגש
ארום אום זיינם פאלק ישראל (מעתה ועד עולם) פון איצונד ביז איביג (כי לא ינוח שבט הרשע) דען עש ווערט ניט רוען
דאש בייז גיוואלט (על גורל הצדיקים) אויף דען גורל פון דיא צדיקים (למען לא ישלחו הצדיקים) דער ווייל דיא
צדיקים ניט שיקן (בעולתה ידיהם) אן און רעכט אירי הענד (היטיבה ה' לטובים) ביגיטיג גאט צו דיא
דא זיין רעכט פרטיג (ולישרים בלבותם) אונ' צו דיא רעכט זיינן אין אירי הערצן (והמטים עקלקלותם) אבר דיא דא
נייגן אירי קרומי וועג (יוליכם ה' את פועלי און) דיא ווערט גאט פירן מיט דיא ווערקט דער און גירעכטיקייט
(שלום

גַּרְתִּי מֶשֶׁךְ שָׁכַנְתִּי עִם אָהֳלֵי קֵדָר׃ רַבַּת שָׁכְנָה לָּהּ נַפְשִׁי עִם שׂוֹנֵא
שָׁלוֹם׃ אֲנִי שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הֵמָּה לַמִּלְחָמָה׃ קכא שִׁיר לַמַּעֲלוֹת
אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים מֵאַיִן יָבוֹא עֶזְרִי׃ עֶזְרִי מֵעִם יְהֹוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ׃ אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל יָנוּם שֹׁמְרֶךָ׃ הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן
שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל׃ יְהֹוָה שֹׁמְרֶךָ יְהֹוָה צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ׃ יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא
יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה׃ יְהֹוָה יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ׃ יְהֹוָה
יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃ קכב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד
שָׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יְיָ נֵלֵךְ׃ עֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁלָיִם׃
יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה לָּהּ יַחְדָּו׃ שֶׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים שִׁבְטֵי יָהּ
עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יְהֹוָה׃ כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כִסְאוֹת
לְמִשְׁפָּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד׃ שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָיִם יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ׃
יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ׃ לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה
נָּא שָׁלוֹם בָּךְ׃ לְמַעַן בֵּית יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ׃
קכג

איט דיא קינדר יפת אין דען אלכות פרס אונ' אשך (עם אהלי קדר) איט דיא גיצעלט פון טאטרן (רבת שכנה לה
נפשי) פיל אל אין גלות האט גירואט איין ליב (עם שונא שלום) איט דיא דא האבן פיינט שלום (אני שלום) איך
בין שלום איט זיא גיוועזן (וכי אדבר) אונ' ווען איך ריד צו זיא שלום (המה למלחמה) קומן זיא אונ' האלטן אלחאה
איט איר: קכא (שיר למעלות) דאס גיזאנג צו הק"בה דאס ער ווערט צוקונפטיג צוא שטאפלן אאכן צו דיא
צדיקים דאס זיא זאלן קומן אונטר דען עץ החיים (אשא עיני אל ההרים) שפראך דוד איך טוא אויף היבן אייני
אויגן צו דיא בערק (מאין יבא עזרי) פון וואנן ווערט קומן איין הילף (עזרי מעם ה') איין הילף קומט פון גאט (עושה
שמים וארץ) דער דא בישאפט הימל אונ' ערד (אל יתן למוט רגלך) ער ווערט ניט געבן צו גליטונג דייני פיס (אל
ינום שמרך) ער ווערט ניט שלאפן דיין היטר (הנה לא ינום ולא יישן) ער שלאפט ניט אונ' שלאפט ניט (שומר ישראל)
דער שומר פון ישראל (ה' שומרך ה' צלך) גאט איז דיין היטר אונ' דיין בישערער (על יד ימינך) אויף דיין רעכטי
האנד (יומם השמש לא יככה) בייא טאג ווערט דיך דיא זון ניט שלאגן (וירח בלילה) אונ' דיא לבנה בייא נאכט
(ה' ישמרך מכל רע) גאט ווערט היטן דיך פון אל ביזן (ישמור את נפשך) אונ' ווערט היטן דיין נשמה (ה' ישמור
צאתך ובואך) גאט ווערט היטן דיין אויז גאנג אונ' דיין איין גאנג (מעתה ועד עולם) פון איצונד ביז אייביג:
קכב (שיר המעלות לדוד) דאס גיזאנג האט דוד האלך גיזונגן דא ער וואלט אויף ברענגן דען אבן גרונט (שמחתי
באומרים לי) איך האב איך גיפרייט דא ישראל האבן גיזאגט פון אייניט וועגן (בית ה' נלך) אין גאטס הויז וועלן
מיר גין (עומדות היו רגלינו) אונזרי פיס זיינן גיוועזן בישטאנדן אין דער אלחאה (בשעריך ירושלים) פון וועגן
דייני טארן ירושלים (ירושלים הבנויה) ווען ירושלים ווערט גבויט ווערן דארך שלאה האלך (כעיר שחברה לה יחדיו) אז
דיא שטאט דאס צו מיר איז ביהעפט גיוארן איט אנדר דאס איז דיא שטאט שילה איז גיגליכן איט ירושלים (ששם
עלו שבטים) דס דארטן זיינן אויף גאנגן דיא זעלביגי שבטים פון גאט (שבטי יה) דיא שבטים (עדות לישראל) דער שם
יה איז איין עדות (להודות לשם ה') צו לובן צו גאטס נאמן (כי שמה ישבו) דען דארטן ווערן זיא זיצן (כסאות למשפט)
שטיל פון משפט (כסאות לבית דוד) אויך ווערן זיין שטילן צום מלכות פון דוד (שאלו שלום ירושלים) איר ישראל פרעגט
דען שלום פון ירושלים (ישליו אהביך) עס זאלן גיפרייט ווערן דייני ליב האבר (יהי שלום) עס זאל זיין שלום (בחילך
שלוה בארמנותיך) אין דייני אויארן אונ' פרייד אין דייני פאלשן (למען אחי ורעי) פון וועגן דיא ישראל דיא דא זיין אייני
ברידר אונ' גיזעלן (ארברה נא שלום בך) איך וויל רידן שלום אין דיר ירושלים (למען בית ה' אלהינו) פון וועגן גאטס
הויז דאס אין דיר ירושלים ווערט שטין (אבקשה טוב לך) טוא איך בגערן גוטס צו דיר ירושלים:

אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתַעֵבָה
תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי: שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ: שָׁלוֹם
רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהֹוָה
וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי: שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם מְאֹד: שָׁמַרְתִּי
פִקּוּדֶיךָ וְעֵדֹתֶיךָ כִּי כָל דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ: תִּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהֹוָה
כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי: תָּבוֹא תְּחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי: תַּבַּעְנָה
שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ: תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ כִּי כָל
מִצְוֹתֶיךָ צֶּדֶק: תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי: תָּאַבְתִּי
לִישׁוּעָתְךָ יְהֹוָה וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי: תְּחִי נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטֶךָ
יַעֲזְרֻנִי: תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי:

תהלים ליום השבת

קכ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל יְהֹוָה בַּצָּרָתָה לִּי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי: יְהֹוָה
הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְּׂפַת שֶׁקֶר מִלָּשׁוֹן רְמִיָּה: מַה יִּתֵּן לְךָ וּמַה יֹּסִיף
לָךְ לָשׁוֹן רְמִיָּה: חִצֵּי גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם גַּחֲלֵי רְתָמִים: אוֹיָה לִי כִּי
גרתי

דענוכט ניט גיפֿערכֿט (ומדבריך פחד לבי) אבר פֿר דיין שטארקי ריד האט זיך גיפֿערכֿט מיין הערץ (שש אנכי על אמרתך) איך פֿרייא איך אויף דייני ריד (כמוצא שלל רב) אז ווען איך איין גרושן זך רויב גפֿינט (שקר שנאתי) ליגן האב איך פֿיינט (ואתעבה) אונ' פֿר אונווירדיג זיא (תורתך אהבתי) דיין תורה האב איך ליב (שבע ביום הללתיך) זיבן מאל אין איין טאג האב איך דיך גלובט (על משפטי צדקך) אויף דיא משפטים פֿון דיין גרעכֿטיקייט (שלום רב לאוהבי תורתך) גרושר פֿרידן איז צו דיא דיא ליב האבן דיין תורה (ואין למו מכשול) צו זיא איז קיין שטרויכֿלונג (שברתי לישועתך ה') איך האב גיהאפֿט צו דייני הילף דוא גאט (ומצותיך עשיתי) אונ' דייני געבאט האב איך גיטון (שמרה נפשי עדתיך) מיין לייב האט גיהיט דיין ביצייגניס (ואהבם מאוד) אונ' איך האב ליב זער (שמרתי פקודיך ועדותיך) איך האב גיהיט דיין בפֿעלונג אונ' דיין צייגניס (כי כל דרכי נגדך) דען אל מייני וועג זיינן קעגן דיר (תקרב רנתי לפניך) עס זאל גינאהן מיין גיזאנג צו פֿר דיר (ה' כדברך הבינני) דוא גאט אז דיין זאג טוא פֿריבן איך (תבא תחנתי לפניך) עס זאל קומן מיין גיבעט צו פֿר דיר (כאמרתך הצילני) אז דיין זאג בישירם איך (תבענה שפתי תהלה) זיא רידן מייני לעפֿצן דיין לוב (כי תלמדני חקיך) דען דוא לערנשט איך דיין גיזעץ (תען לשוני אמרתך) זיא שריאט מיין צונג דיין זאג (כי כל מצותך צדק) דען אל דייני געבאט זיין גירעכֿט (תהי ידך לעזרני) דיין האנד זאל זיין צו העלפֿן מיר (כי פקודיך בחרתי) דען דייני געבאט האב איך אויז דער וועלט (תאבתי לישועתך ה') איך האב גיגלושט צו דיין הילף דוא גאט (ותורתך שעשעי) אונ' דיין תורה איז מיין פֿרייאונג (תחי נפשי) עס זאל לעבן מיין לייב (ותהללך) אונ' זאל לובן דיך (ומשפטך יעזרני) אונ' דייני משפטים זאלן מיר העלפֿן (תעיתי כשה אבד) איך בין פֿר אירט וואָרן אז איין שאף דיא דא פֿר לארן איז (בקש עבדך) טוא זוכֿן דיין קנעכֿט (כי מצותיך לא שכחתי) דען דייני געבאט האב איך ניט פֿר געסן: קכ (שיר המעלות) דאס גיזאנג דאז דיא לויט זאלן עס זינגן אוף דיא טרעפֿן (אל ה' בצרתה לי) איך האב גירופֿן צו גאט ווען מיר לייד וואר (קראתי ויענני) איך האב אים גירופֿן ער זאל מיר ענטפֿרן (ה' הצילה נפשי) דוא גאט בישירם מיין לייב (משפת שקר) פֿון דיא פֿאלשן לעפֿצן (מלשון רמיה) פֿון דער שאלקהפֿטיגי צונג (מה יתן לך) וואס זאל דיר גאט געבן (ומה יוסיף לך) אונ' זאל דיר גאט איערן פֿר היין היטונג (לשון רמיה) דיא שאלקהפֿטיג צונג (חצי גבור שנונים) גליך אז דיא פֿיילן פֿון איין גבור דיא דא גישערפֿט זיין (עם גחלי רתמים) אונ' גליך ווי קולן פֿון בוקס בוים האלץ דאז איז איר צונג (אויה לי) שפרעכֿט כנסת ישראל וויא צו איר דאז איך בין וואָרן גישלאגן (כי גרתי משך) דאז איך האב גיוואונט

איט

מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ: צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקֻּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי: צִדְקָתְךָ
צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: צַר וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי: צֶדֶק
עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה: קָרָאתִי בְכָל לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶּיךָ
אֶצֹּרָה: קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדֹתֶיךָ: קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה
לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי: קִדְּמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ: קוֹלִי שִׁמְעָה
כְחַסְדֶּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶךָ חַיֵּנִי: קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ:
קָרוֹב אַתָּה יְהוָה וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת: קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם
יְסַדְתָּם: רְאֵה עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי: רִיבָה רִיבִי
וּגְאָלֵנִי לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי: רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ:
רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי: רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא
נָטִיתִי: רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ: רְאֵה כִּי
פִקּוּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְהוָה כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי: רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל
מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ: שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְיךָ פָּחַד לִבִּי: שָׂשׂ
אנכי

קנאתי) זיא האט איך פֿר שניטן איין ניידונג דאש איך האב אקנא גיוועזן פֿון דיינם נאמן וועגן (כי שכחו דבריך צרי)
דאז גאט זיא פֿר געסן דייני ריד אייני לויטיגר (צרופה אמרתך מאוד) דא איז לויטר דיין זאג זער (ועבדך אהבה) אונ׳
דיין קנעכֿט האט זיא ליב (צעיר אנכי ונבזה) איך בין יונג אונ׳ פֿר שמעכֿט (פקודיך לא שכחתי) דיין גיזעץ האב איך ניט
פֿר געסן (צדקתך צדק לעולם) דיין צדקות זיין איביגליך צדקות (ותורתך אמת) אונ׳ דיין תורה איז אמת (צר ומצוק
מצאוני) דאז לייד אונ׳ בנוינקניש האט איך ביגעגנט (מצותך שעשעי) דענוכֿט איז גיוועזן דייני מצות איין פֿראייאונג
(צדק עדותיך לעולם) אונ׳ דאש גירעכֿטיקייט פֿון דיין ביצייגניש איז צו איביג (הבינני ואחיה) פֿריבֿ איך אונ׳ לאז איך
לעבן (קראתי בכל לב) איך האב גירופֿן מיט גאנצן איינם הערצן (ענני ה׳) ענטפֿר מיר גאט (חקיך אצרה) אונ׳ לאז
איך היטן דיין גיזעץ (קראתיך הושיעני) איך האב גירופֿן העלף מיר (ואשמרה עדותך) אונ׳ וויל היטן דיין גיזעץ
(קדמתי בנשף ואשועה) איך האב גיפֿעדרט אן אובנט אונ׳ האב גשריאן (לדברך יחלתי) אונ׳ צו דייני ריד האב
איך גהאפֿט (קדמו עיני אשמורות) זיא האבן זיך גפֿעדרט אייני אויגן צוויא אשמורות (לשיח באמרתך) צו רידן אין
דיין תורה (קולי שמעה) איין קול הער (כחסדך ה׳) אז דיין גינאד דוא גאט (כמשפטך חייני) אז דיין משפט מאך איך
לעבן (קרבו רדפי זמה) זיא זיין גינעהנט דיא דא נאך יאגן בייזי עצות (מתורתך רחקו) פֿון דיינר תורה האבן זיא זיך
דער ווייטרט (קרוב אתה ה׳) דוא גאט בישט נאהנט צו זיא ווען זיא ווערן תשובה טון (וכל מצותך אמת) אונ׳ אל דייני
מצות זיינן אמת (קדם ידעתי מעדתיך) פֿון פֿר אלט האב איך גיוואוסט אויז דיינם בצייגניש (כי לעולם יסדתם) דען
אמש זאל צום סוף פֿון דער וועלט זאל זיין האשטו גיגרונט פֿעסט דיא מצות (ראה עניי וחלצני) זיך דוא גאט איין פיין
אונ׳ ליך איך אויז (כי תורתך לא שכחתי) דען איך האב דייני תורה ניט פֿר געסן (ריבה ריבי) קריג איין קריג (וגאלני)
אונ׳ לייז איך אויז (לאמרתך חייני) פֿון וועגן דייני זאג העלף איר (רחוק מרשעים ישועה) עש איז ווייט פֿון דיא רשעים
דיא הילף (כי חוקיך לא דרשו) דען זיא האבן דיין גיזעץ ניט גפֿאדרשט (רחמיך רבים ה׳) דיין דער באראיקייט זיינן
פֿיל דוא גאט (כמשפטיך חייני) אונ׳ אז דיין משפטים זיינן אזו מאך איך לעבן (רבים רודפי וצרי) עש זיינן פֿיל אייני
[illegible] אונ׳ אייני ליידיגר (מעדותיך לא נטיתי) פֿון דיין בצייגניש האב איך ניט גינייגט (ראיתי בוגדים) איך האב
גיזעהן פֿעלשר (ואתקוטטה) דא האב איך מיך גיקריגט (אשר אמרתך לא שמרו) דאש זיא האבן דייני ריד ניט גיהיט
(ראה כי פקודך אהבתי) זיך דאש איך האב דיין ביפֿעלונג אונ׳ דייני מצות גיליבט (ה׳ כחסדך חייני) דוא גאט אז דיין
גנאד דער בחרם איך (ראש דברך אמת) דאש ערשט פֿון דייני ריד איז אמת (ולעולם) אונ׳ צו איביג (כל משפט צדקך) איז
דאש משפט פֿון דיין גירעכֿטיקייט (שרים רדפוני חנם) דיא הערן האבן איך אום זונשט גיאגט אונ׳ האבן איך
דערמכֿט

מֵחֻקֶּיךָ כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם: סִגִים הִשְׁבַּתָּ כָל רִשְׁעֵי אָרֶץ לָכֵן אָהַבְתִּי
עֵדֹתֶיךָ: סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי: עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק
בַּל תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי: עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים: עֵינַי כָּלוּ
לִישׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ: עֲשֵׂה עִם עַבְדְּךָ כְחַסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי:
עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי וְאֵדְעָה עֵדֹתֶיךָ: עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהֹוָה הֵפֵרוּ תּוֹרָתֶךָ:
עַל כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֺתֶיךָ מִזָּהָב וּמִפָּז: עַל כֵּן כָּל פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי כָּל
אֹרַח שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי: פְּלָאוֹת עֵדְוֺתֶיךָ עַל כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי:
פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים: פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֺתֶיךָ
יָאָבְתִּי: פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ: פְּעָמַי הָכֵן בְּאִמְרָתֶךָ
וְאַל תַּשְׁלֶט בִּי כָל אָוֶן: פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פִּקּוּדֶיךָ: פָּנֶיךָ
הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ: פַּלְגֵי מַיִם יָרְדוּ עֵינָי עַל לֹא שָׁמְרוּ
תוֹרָתֶךָ: צַדִּיק אַתָּה יְהֹוָה וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ: צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדֹתֶיךָ וֶאֱמוּנָה
מְאֹד: צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי: צְרוּפָה אִמְרָתְךָ
מְאֹד

ואשעה בחקיך תמיד) דא וויל איך קערן אול טראכטן אין דיינם גיזעצן שטעטיג (סלית כל שוגים מחקיך) דוא האסט
צו טרעטן אל דיא אישט גריינג פון דיינם גיזעץ (כי שקר תרמיתם) דען עש איז פלאש איר ליסטיקייט אול גידאנקן
(סיגים השבת) זיגטר האסטו פר שטערט (כל רשעי ארץ) אל דיא בייז וויכט פון דער ערד (לכן אהבתי עדותיך) דרום
האב איך ליב דיין בילייגנים (סמר מפחדך בשרי) עש האט גשטרויבט אול אויך גשטאנדן פון וועגן דייני פארכט
אייני האר פון איינם פלייש (וממשפטיך יראתי) אול פון וועגן דיין משפט האב איך איך גיפערכט (עשיתי משפט
וצדק) איך האב גיטאן משפט אול צדקה (בל תניחני לעושקי) דוא זאלשט מיך ניט פר לאזן צו אייני פר צוקר (ערוב
עבדך לטוב) במרג אויז דיין קנעכט צו גוטן (אל יעשקוני זדים) לאז איך ניט פר צוקן דיא אוטווויליגן (עיני כלו לישועתך)
אייני אויגן האר געגנגן פון וועגן דאש זיא האפן צו דיינר הילף (ולאמרת צדקך) אול צו דער זאג פון דיין גירעכטיקייט
(עשה עם עבדך כחסדך) טוא מיט דיין קנעכט אז דיין גנאד אויז ווייזט (חקיך למדני) אול לערן איך דיין גיזעץ (עבדך
אני) איך בין דיין קנעכט (הבינני) מאך איך פרשטן (ואדעה עדותיך) דא ווער איך ווישן דיין בילייגנים (עת לעשות לה')
דיא צייט דאש איז צו טון צו גאט (הפרו תורתך) דיא דא האבן פר שטערט דיין תורה (על כן) דרום (אהבתי מצותך)
דאש איך האב ליב דייני גבוט (מזהב ומפז) אין ווערדר גים גאלד (על כן) אול פון וועגן (כל פקודי) דאש אל דיא ביפעלונג
דיא דוא האשט גיבאטן אין דער תורה (כל ישרתי) האבן אל דיא גלייבג זאלן איר וואול גיטאן אין איין אויגן (כל
אורח שקר שנאתי) אול איטליכן בייזן וועג האב איך פיינט גיהאט (פלאות עדותיך) זיא זיין וואר הויך דיין בילייגנים
(על כן נצרתם נפשי) דרום הוט זיא מיין גיהיט איין ליב (פתח דבריך) דער אן היבט פון דייני ריד (יאיר) האט דער לייכט
דאש הערץ פון ישראל (מבין פתיים) דען דוא פר שטיסט דיא נארן (פי פערתי) מיין מויל האב איך גע עפינט (ואשעפה)
אול האב איין גשלונגן כלומר האב דיין תורה גילערנט (כי למצותיך יאבתי) דען צו דייני גבוט האב איך גילושט
(פנה אלי וחנני) קער דיך צו מיר אול דר בארם איך (כמשפט לאוהבי שמך) אז דיין גנאד איז צו דר בארמן צו דיא דא האבן
ליב דיין נאמן (פעמי הכן באמרתך) אייני טריט ברייט אן אין דיין זאג (ואל תשלט בי כל און) אול לאז אן איר ניט
געוועלטיגן קיינר לייא און רעכטן (פדני מעשק אדם) דער לויז איך פון פר צוקונג דען מענשן (ואשמרה פקודיך) דא וויל
איך היטן דיין תורה (פניך האר בעבדך) דיין שיין נה דער לייכט אויף דיינם קנעכט (ולמדני את חקיך) אול לערן איך
דיין גיזעץ (פלגי מים ירדו עיני) בעך וואשר האבן גנידרט אייני אויגן (על לא שמרו תורתך) דער וועגן זיא האבן ניט
גהיט דייני תורה (צדיק אתה ה') דוא גאט בישט איין צדיק (וישר משפטיך) אול רעכט פערטיג איז דיין משפט
(צוית צדק עדותיך) דוא האשט גיבאטן דיין גירעכטיקייט דאש בילייגנים (ואמונה מאוד) וואורהאפטיג זער (צמתתני
קנאתי)

שִׂיחָתִי: מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֺתֶךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי: מִכָּל מְלַמְּדַי
הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֺתֶיךָ שִׂיחָה לִי: מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקּוּדֶיךָ נָצָרְתִּי:
מִכָּל אֹרַח רָע כָּלָאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ: מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא
סָרְתִּי כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי: מַה נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִי:
מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל אֹרַח שָׁקֶר: נֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ
וְאוֹר לִנְתִיבָתִי: נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ: נַעֲנֵיתִי
עַד מְאֹד יְהוָה חַיֵּנִי כִדְבָרֶךָ: נִדְבוֹת פִּי רְצֵה נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ
לַמְּדֵנִי: נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי: נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח
לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי: נָחַלְתִּי עֵדְוֺתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה:
נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב: סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ
אָהָבְתִּי: סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי: סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים
וְאֶצְּרָה מִצְוֺת אֱלֹהָי: סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה וְאַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי:
סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה וְאֶשְׁעָה בְחֻקֶּיךָ תָמִיד: סָלִיתָ כָּל שׁוֹגִים
מחקיך

ניגונג אול נעלט פֿון דער זאך (ראיתי קץ) האב איך גיזעהן איין קץ (רחבה מצותיך מאוד) אבר דייני אגֿות זיין וייט
אול ברייט האבן קיין סוף (מה אהבתי תורתך) ווא גאר ליב האב איך דייני תורה (כל היום היא שיחתי) איין גאנצן
טאג איז זיא איין ריד (מאויבי תחכמני מצותך) אין ווערר אייני פֿיינד קליג איך דורך דייני אגֿות (כי לעולם היא לי) דען
צו איביג איז דער סוד פֿון דער תורה צו איר גיווען (מכל מלמדי השכלתי) דען פֿון אלי אייני לערנר האב איך גיקליגט
(כי ערותיך שיחה לי) דען דיא תורה איז גיוועזן איין ריד צו איר איין גאנצן טאג האב איך גירעדט דער פֿון (מזקנים
אתבונן) פֿון אלטי לייט האב איך טון פריבֿן (כי פקודך נצרתי) דען איך האב גיהיט דיין גיזעץ (מכל אורח רע כלאתי)
פֿון איטליכֿן בייזן וועג האב איך פֿר איטן (רגלי) אייני פֿיס (למען אשמור דברך) פֿון וועגן דאש איך זאל היטן דייני ריד
(ממשפטיך לא סרתי) פֿון דייני משפטים האב איך ניט אב גיטאן (כי אתה הורתני) דען דוא האשט איך גלערנט
(מה נמלצו לחכי אמרתך) ווא גאר זיס זיינן צו איינם גואן דייני זאג (מדבש לפי) אען ווערר האניק צו איינם אויז
מפקודיך אתבונן) פֿון דייני גיזעצן טוא איך פריבֿן (על כן שנאתי) דרום האב איך פֿיינט (כל ארח שקר) אלי פֿאלשי
וועג (נר לרגלי דבריך) גלייך אז איין ליכֿט צו אייני פֿיס אזו זיינן דייני ריד פֿון דער תורה (ואור לנתיבתי) אול איין ליכֿט
צו אייני שטעג (נשבעתי ואקימה) איך האב גישווארן אול בשטעטיגט דיא שבֿועה (לשמור משפטי צדקך) צו היטן
דיא משפטים פֿון דיין גירעכֿטיקייט (נעניתי עד מאוד) איך בין ארים אול שפֿז גיווארן גאר זער (ה' חייני כדברך)
דוא גאט ביט דיך דרום אז איך איך לעבן אז דייני ריד (נרבות פי) דיא בווליגונג פֿון איין אויז (רצה נא ה') בווליג דוא
גאט (ומשפטיך למדני) אול דייני משפטים לערן איך (נפשי בכפי תמיד) איין זיל אאר אין אייני טענר שטעטיג כוואר
איך בין פֿין אאז קרוב צו מיתה גיוועזן (ותורתך לא שכחתי) דענוכֿט האב איך דייני תורה ניט פֿרגעזן (נתנו רשעים
פח לי) דיא רשעים האבן גיגעבן איין שטריק צו איר (ומפקודיך לא תעיתי) אול פֿון דיין בפֿעלונג אאר איך דענוכֿט
ניט פֿר אירט (נחלתי עדותיך לעולם) איך האב גיארבט דיין בילייגניס צו איביג (כי ששון לבי המה) דען דיא פֿרייד פֿון
איין הערץ זיין זיא (נטיתי לבי) איך האב גינייגט איין הערץ (לעשות חקיך) צו טון דיין גיזעץ (לעולם) צו איביג (עקב)
אויף דיא שטייג דיין גיזעץ (סעפים שנאתי) דיא דא גידענקן און רעכֿטי אחשבֿות האב איך פֿיינט (ותורתך אהבתי)
אול דייני תורה האב איך ליב (סתרי ומגיני אתה) איין פֿר בערגניס אול בישילר ביפֿט דו (לדברך יחלתי) צו דייני ריד
האב איך גהאפֿט (סורו ממני מרעים) קערט אב פֿון איר איר שאלקן (ואצרה מצות אלהי) דא וויל איך היטן דיא אגֿות
פֿון איינם גאט (סמכני כאמרתך ואחיה) אונטר לעהן איך דוא גאט אז דיין זאג אול לאז איך לעבן (אל תבישני משברי)
אול דוא לאש איך ניט פֿר שעאן פֿון איינם האפֿונג (סערני ואושעה) אונטר לעהן איך דא ווער איך גהאלפֿן ווערן
(ואשעה

יְהֹוָה כִּי צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי: יְהִי נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי
כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ: יְבֹאוּנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי:
יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ: יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעֵי
עֵדֹתֶיךָ: יְהִי לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ: כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ
נַפְשִׁי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי: כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי: כִּי
הָיִיתִי כְּנֹאד בְּקִיטוֹר חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי: כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה
בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט: כָּרוּ לִי זֵדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ: כָּל מִצְוֹתֶיךָ
אֱמוּנָה שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי: כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי
פִקֻּדֶיךָ: כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ: לְעוֹלָם יְהֹוָה דְּבָרְךָ
נִצָּב בַּשָּׁמָיִם: לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד: לְמִשְׁפָּטֶיךָ
עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ: לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי:
לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתָנִי: לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ
דָרָשְׁתִּי: לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן: לְכָל תִּכְלָה
רָאִיתִי קֵץ רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד: מָה אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ כָּל הַיּוֹם הִיא
שיחתי

איך (כאמרתך לעבדך) אז דיין זאג איז גיוועזן צו דיינם קנעכט (יבואני רחמיך) עס זאל קומן אן איך דייני דער באראיקייט (ואחיה) אונ' זאז איך לעבן (כי תורתיך שעשעי) דען דיין תורה איז איין דער אייאונג (יבושו זדים) זיא זאלן פר שעמט ווערן דיא אוטווילינגן (כי שקר עותוני) דען צו און רעכט האבן זיא איך שולדיג גימאכט (אני אשית בפקודיך) אונ' איך טוא רידן אין דיין גיזעצן (ישובו לי יראיך) זיא ווערן ווידר קערן צו איר דייני פארכטער (וידעי עדותיך) דיא דא וויסן דיין בוליגניס דאס זיינן דיא סנהדרין (יהי לבי) לאז איין הערץ זיין (תמים בחקיך) גאנץ איין דיין גיזעץ (למען לא אבוש) דער ווארטן דאס איך זאל ניט פר שעמט ווערן (כלתה לתשועתך נפשי) דא עס גיוומט איין לייב צו דיינר הילף (לדבריך יחלתי) צו דייני ריד האב איך גיהאפט (כלו עיני לאמרתך) אייני אויגן זיין פר גאנגן פון וועגן דאס איך זוג אזו צו דייני זאג (לאמר מתי תנחמני) צו זאגן ווען ווערסטו איך טריסטן (כי הייתי כנאר) דען איך בין גיווארן אז איין לעדרנר זאגז דער דא גידארט ווערט (בקיטור אין רויך (חקיך לא שכחתי) אונ' דיין גיזעץ האב איך ניט פאר געסן (כמה ימי עבדך) דען וויא לאנג זיינן דיא טאג פון איר דיין קנעכט (מתי תעשה) ווען ווערסטו טון (ברדפי משפט) אן אייני יעגר איין אשפט (כרו לי זדים שיחות) זיא האבן איר גיגראבן דיא אוטווילינגן רשעים צו איר איין גרוב (אשר לא כתורתך) אידר דען דין פון דיינר תורה (כל מצותיך אמונה) אז דייני מצות זיינן וואר האפטיג (שקר רדפוני) איט ליגן האבן זיא איך גיאגט (עזרני) העלף איר (כמעט כלוני בארץ) אז איין ווינג האבן זיא איך פר לענט אויף דער ערד (ואני לא עזבתי פקדיך) אונ' איך האב ניט פר לאזן דיין גיזעץ (כחסדך חייני) אז דיין גינאד לאז איך לעבן (ואשמרה עדות פיך) אונ' איך היטן דאס לייגניס פון דיין אויז (לעולם ה' דברך נצב בשמים) צו איביג שטיט דיין ריד אין הימל (לדור ודור אמונתך) צו דור דור גאט צו גיבירט אונ' גיבירט איז דיין ווארהייט (כוננת ארץ ותעמוד) דוא האסט אן גיברייט דיא ערד זיא שטיט (למשפטיך עמדו היום) צו דיין אשפט ווערן זיא שטין היינט (כי הכל עבדיך) דען איר זיינן אלי דייני קנעכט (לולי תורתך שעשעי) ווער ניט דיין תורה איין דער אייאונג (אז אבדתי בעניי) דא ווער איך פר לארן גיווארן איט איין ארם קייט (לעולם) צו איביג (לא אשכח פקודך) פר געס איך ניט דיין גיזעץ (כי בם חייתני) דען דארך זיא האסטו איך אכן לעבן (לך אני) דיין בין איך (הושיעני) אונ' הילף איר (כי פקודך דרשתי) דען דיין גיזעץ האב איך גיפארשט (לי קוו רשעים לאבדני) צו איר האבן גיהאפט דיא רשעים צו פר לורן איך (עדותיך אתבונן) דיין לייגניס האב איך גיפריבט (לכל תכלה) צו היטליבן אויז

הָיוּ לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית מְגוּרָי: זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה וָאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתֶךָ:
זֹאת הָיְתָה לִּי כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי: חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי לִשְׁמוֹר דְּבָרֶיךָ:
חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל לֵב חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ: חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי וָאָשִׁיבָה רַגְלַי
אֶל עֵדֹתֶיךָ: חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ: חֶבְלֵי רְשָׁעִים
עִוְּדֻנִי תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי: חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפְּטֵי
צִדְקֶךָ: חָבֵר אָנִי לְכָל אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פִּקּוּדֶיךָ: חַסְדְּךָ יְהוָה
מָלְאָה הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי: טוֹב עָשִׂיתָ עִם עַבְדְּךָ יְהוָה כִּדְבָרֶךָ:
טוּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי: טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי
שֹׁגֵג וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי: טוֹב אַתָּה וּמֵטִיב לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ:
טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים אֲנִי בְּכָל לֵב אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ: טָפַשׁ כַּחֵלֶב
לִבָּם אֲנִי תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי: טוֹב לִי כִי עֻנֵּיתִי לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ:
טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף: יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי הֲבִינֵנִי
וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ: יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי: יָדַעְתִּי

יהוה

האט גיהיט דיין תורה (זאת היתה לי) דאש דאזיג איז איר איין ראייה דאש איך אול אייניקינדר זיינן ראוי זאלכה (פקודיך נצרתי) דר וויל דאש איך האב דיין גיזעץ גיהיט (חלקי ה' אמרתי) דוא בישט איין חלק דוא גאט דען איך האב גירעט (לשמור דבריך) צו היטן אול אקיים צו זיין דייני ריד (חליתי פניך בכל לב) דרום האב איך גיהאפט אול גיבעטן איט גאנצן הערצן (חנני כאמרתך) דער באַרם איך אז דיין זאג (חשבתי דרכי) איך האב גירעכינט צו בגיטיגן אייני וועג (ואשיבה רגלי אל עדותיך) אול האב ווידר קערט אייני פיס צו דייני ביצייגניס (חשתי ולא התמהמהתי) איך האב גיאיילט אול' האב ניט גיזויאט (לשמור מצותיך) צו היטן דייני אלות (חבלי רשעים עודני) דיא שארן פון דיא רשעים האבן איך גירויבט (תורתך לא שכחתי) אול אין דיינר תורה האב איך ניט פר געסן (חצות לילה) אין איטן דער נאכט (אקום להודות לך) בין איך אויף גישטאנדן צו לובן דיך (על משפטי צדקך) אויף דיא משפטים פון דיין גירעכטיקייט (חבר אני) איך בין איין חבר (לכל אשר יראוך) צו אל דיא דיך פר פערכטן (ולשומרי פקודיך) אול' צו דיא דא היטן דיין גיזעץ (חסדך ה' מלאה הארץ) דיין גינאד טוא גאט איז פול דיא ערד (חקיך למדני) לערן איך דיין גיזעץ (טוב עשית עם עבדך) דוא האשט גוטש גיטאן איט דיין קנעכט (ה' כדברך) דוא גאט אז דייני ריד (טוב טעם ודעת למדני) איין גוטן טעם אול' איין דעה לערין איך (כי במצותיך האמנתי) דען איך האב גיגלויבט אן דייני אלות (טרם אענה) אייער איך האב גירעט אול גילערנט אין דייני אלות (אני שוגג) דא האב איך בשוגג עבירות גיטאן (ועתה אמרתך שמרתי) אבר אילונד ייצטר איך לערן דייני אלות זוא האב איך דייני זאג גיהיט (טוב אתה ומטיב) דוא בישט גוט אול דוא ביגיטיגשט (למדני חקיך) לערן איך דיין גיזעץ (טפלו עלי שקר זדים) דיא האבן ביהעפט אויף איר דוה.ט ..ייט דיא אוטווילגן (אני בכל לב) אול' איך איט גאנצן איינם הערצן (אצר פקודך) האב איך גיהיט דיין גיזעץ (טפש כחלב לבם) עש האט זיך גיאערט אול איז פייסט גיוואָרן אז איין חלב איר הערץ (אני תורתיך שעשעתי) אול איך דוד אין דיינר תורה האב איך איך דער אייאט (טוב לי כי עניתי) דש איז גוט דש איך בין גיוואָרן גיפייניגט (למען אלמד חקיך) דער וו...רטן דאש איך זאל לערנן דיין תורה (טוב לי תורת פיך) עש איז צו איר בעשר דיא תורה פון דיינם אויל (מאלפי זהב וכסף) וועדר פיל טויזנט גאלד אול' זילבר (ידיך עשוני ויכוננוני) דייני הענד האבן איך בישאפן אול האבן איך אונג בריט (הבינני) אאך איך פריבן (ואלמדה מצותיך) דא וויל איך לערנן דייני אלות (יראיך יראוני) דייני פארכטר דיא זיך פערבטן (וישמחו) אול' ווערן זיך פרייאן ווען זיא ווערן זעהן דאש עש איר וואול גיט (כי לדברך יחלתי) דען צו דייני ריד האב איך גהאפט (ידעתי ה') איך וויש גאט (כי צדק משפטך) דאז דיין אשפט איז איט גירעכטיקייט (ואמונה עניתני) איט וואר הפטיקייט הושט איך גיפייניגט (יהי נא חסדך לנחמני) דיין חסד זאל זיין צו טרייסטן

איך

עֶקֶב׃ הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְּכָל לֵב׃ הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב
מִצְוֹתֶיךָ כִּי בוֹ חָפָצְתִּי׃ הַט לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ וְאַל אֶל בָּצַע׃ הַעֲבֵר עֵינַי
מֵרְאוֹת שָׁוְא בִּדְרָכֶיךָ חַיֵּנִי׃ הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ׃
הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים׃ הִנֵּה תָּאַבְתִּי
לְפִקֻּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי׃ וִיבֹאֻנִי חֲסָדֶךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ
כְּאִמְרָתֶךָ׃ וְאֶעֱנֶה חֹרְפִי דָבָר כִּי בָטַחְתִּי בִּדְבָרֶךָ׃ וְאַל תַּצֵּל מִפִּי
דְבַר אֱמֶת עַד מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטֶךָ יִחָלְתִּי׃ וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָמִיד
לְעוֹלָם וָעֶד׃ וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃ וַאֲדַבְּרָה
בְעֵדֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ׃ וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי׃
וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי וְאָשִׂיחָה בְחֻקֶּיךָ׃ זְכֹר דָּבָר
לְעַבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי׃ זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי׃
זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי׃ זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם
יְהוָה וָאֶתְנֶחָם׃ זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי תּוֹרָתֶךָ׃ זְמִרוֹת
הָיוּ

דייני תורה (ואצרה תורתך) דא וויל איך היטן דיין תורה (ואשמרנה בכל לב) דא וויל איך היטן מיט גאנצן איינם
הערצן (הדריכני בנתיב מצותיך) אונ׳ איך טרעטן אין שטעג פון דייני אלות (כי בו חפצתי) דען אן דען זעלביגן האב
איך בּיגערט (הט לבי) נייג איין הערצן (אל עדותיך) צו דיין בּיצייגנים (ואל אל בצע) אונ׳ ניט צו רויב (העבר עיני) אונ׳
איבר פארן אייני אויגן (מראות שוא) פון צו זעהן פאלשקייט (בדרכיך חיני) אין דייני וועג מאך איך לעבן (הקם לעבדך)
בּישטעטיג צו דיינם קנעכט (אמרתך) דיין זאג (אשר ליראתיך) צו דיין פארכט (העבר חרפתי) אונ׳ איך איבר
פארן איין חרפה (אשר יגרתי) דאש איך האב גיפערכט פון חטא בת שבע (כי משפטיך טובים) דען דיין משפטים
זיינן גוט (הנה תאבתי) נון האב גילוסט (לפקודיך) צו דיין בּיפעלונג (בצדקתך חייני) מיט דיין צדקות דער נער
איך (ויבאני) לאז קומן (חסדך ה׳) דיין גינאד גאט (תשועתך כאמרתך) אונ׳ דיין הילף אז דיין זאג (ואענה) אונ׳
איך וויל ענטפרן (חורפי דבר) צו אייני לעסטרר איין זאך (כי בטחתי בדברך) דען איך האב איך פר זיכרט אן דיין זאג
(ואל תצל) אונ׳ דוא זאלשט ניט אב שיידן (מפי) פון איין מויל (דבר אמת) איין ווארהאפטיגי זאך (עד מאוד) ביז זער
(כי למשפטיך) דען צו דיינם משפט (יחלתי) האב איך גיהאפט (ואשמרה תורתך) אונ׳ האב גיהיט דיין תורה
(תמיד) שטעטיג (לעולם ועד) אימר אונ׳ איביג (ואתהלכה ברחבה) אונ׳ איך בין גאנגן אין דער וויטרנים (כי
פקדיך דרשתי) דען דיין בּיפעלונג האב איך גיפארשט (וארברה בעדותיך) אונ׳ איך האב גירעט אין דיינר תורה
(נגד מלכים ולא אבוש) קעגן דיא אלפים פון דיא אוות האב איך ניט גישעמט (ואשתעשע במצותיך) אונ׳ איך
האב איך דער פרייאט אן דייני אלות (אשר אהבתי) דאש איך האב ליב גיהאט (ואשא כפי אל מצותיך) אוב איך האב
אויף גיהובן אייני טענר צו דייני אלות (אשר אהבתי) דש איך האב ליב גיהא (ואשיחה בחקיך) אונ׳ האב גירעט אין דיינה
גיזעצן (זכר דבר לעבדך) גידענק דיא זעלביגי זאך צו דיין קנעכט (על אשר יחלתני) אויף דאש דוא האשט איך אהכן
האפן דורך נתן הנביא (זאת נחמתי בעניי) דאש איז איין טרוסט דאש האט איך גיטריסט אין איין פיין (כי אמרתך
חיתני) דאש דייני זאג האבן איך בשטעטיגט (זדים הליצני עד מאוד) דיא אוטווילגן רשעים האבן גישפאט אייננר זער
(מתורתך לא נטיתי) פון דיינר תורה האב איך ניט גינייגט (זכרתי משפטיך) איך האב גידאכט דייני משפטים (מעולם
ה׳) דוא גאט פון איביג הער ברענגשט יסורים אונ׳ ביזט דער דורך חוזר פון דיינם צארן (ואתנחם) דרום בין איך
גיטרישט גיווארן (זלעפה אחזתני) איין ציטרנים האט איך ביגריפן (מרשעים עוזבי תורתך) פון וועגן דיא רשעים דיא
פאר לאזן דיין תורה (זמירות היו לי חקיך) איין גיזאנג איז צו איר גיוועזן דיין גיזעצן (בבית מגורי) אין הויז זון אייננר וואונג
(זכרתי בלילה) איך האב גידאכט ביי נאכט פון שעת צרות (שמך ה) דיין נאמן דוא גאט (ואשמרה תורתך) אונ׳

סִפַּרְתִּי כֹּל מִשְׁפְּטֵי פִיךָ: בְּדֶרֶךְ עֵדְוֺתֶיךָ שַׂשְׂתִּי כְּעַל כָּל הוֹן:
בְּפִקֻּדֶיךָ אָשִׂיחָה וְאַבִּיטָה אֹרְחֹתֶיךָ: בְּחֻקֹּתֶיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁע לֹא
אֶשְׁכַּח דְּבָרֶךָ: ג גְּמֹל עַל עַבְדְּךָ אֶחְיֶה וְאֶשְׁמְרָה דְבָרֶךָ: גַּל עֵינַי
וְאַבִּיטָה נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ: גֵּר אָנֹכִי בָאָרֶץ אַל תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֺתֶיךָ:
גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ בְכָל עֵת: גָּעַרְתָּ זֵדִים אֲרוּרִים
הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֺתֶיךָ: גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז כִּי עֵדֹתֶיךָ נָצָרְתִּי: גַּם
יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ: גַּם עֵדֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי אַנְשֵׁי
עֲצָתִי: דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ: דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי
חֻקֶּיךָ: דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ הֲבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ: דָּלְפָה נַפְשִׁי
מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ: דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי: דֶּרֶךְ
אֱמוּנָה בָחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי: דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֺתֶיךָ יְהוָה אַל תְּבִישֵׁנִי:
דֶּרֶךְ מִצְוֺתֶיךָ אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי: ה הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאֶצְּרֶנָּה
עֵקֶב

(עד מאוד) ביז ער (במה יזכה נער) ספראך דער נביא מיט וואש קאן דיר ווירדיג מאכן איין יונג (את ארחו) זיין וועג
(לשמור כדבריך) צו היטן אז דייני זאג (בכל לבי דרשתיך) מיט אל איין הערצן האב איך דיך געפארשט (אל תשגני)
דוא זאלשט איך ניט מאכן אירט גרייפן (ממצותיך) פון דיינם געבאט (בלבי) אין איין הערצן (צפנתי אמרתיך) האב
איך פר בארגן דיין זאג (למען) דער וואַרטן (לא אחטא לך) דאש איך וויל ניט זינדיגן צו דיר (ברוך אתה ה') געלובט בישטו
גאט (למדני חוקיך) לערן איך דיין געזעץ (בשפתי ספרתי) מיט מייני לעפצן האב איך דער צלט (כל משפטי פיך) אל דיא
משפטים פון דיינם מויל (בדרך עדותיך) מיט דיא וועג פון דייני צייגנים דאש איז דיא תורה (ששתי) האב איך איך
געפרייט (כעל כל הון) גלייך אז אויף אל גוט (בפקודך אשיחה) אין דיין בפעלונג טוא איך רידן (ואביטה ארחותיך)
אונ' צוג דייני וועג (בחקתיך אשתעשע) מיט דיין געזעץ טוא איך מיך ורייאן (לא אשכח) האב ניט פר געסן (דבריך)
דייני ריד (גמול על עבדך) פר געלט אויף דיין קנעכט (אחיה) זאל לעבן (ואשמרה דברך) דא וויל איך היטן דייני וועג
(גל עיני) אנטפלעק מייני אויגן (ואביטה) אונ' לאז איך צוגן (נפלאות מתורתיך) דיא סאר הוילי זאכן פון דיינר תורה
(גר אנכי בארץ) איין איילענדר בין איך אויף דער ערד (אל תסתר ממני) דרום זאלשטו ניט פר בארגן פון איר (מצותיך)
דייני אלות (גרסה נפשי לתאבה) עס ברעכט זיך איין ליב צו געלוסטן (אל משפטיך) צו דיין משפט (בכל עת) אלי צייט
(גערת זדים ארורים) דוא האשט אן געשריאן דיא אונוויזן (השוגים ממצותיך) דיא דא אירט גרייפן פון דייני אלות
(גל מעלי) וועלגר אב פון איר (חרפה ובוז) שאנד אונ' שמאכהייט (כי עדותיך נצרתי) דען איך האב דיין צייגנים גהיט
(גם ישבו שרים) ויא וואל דאש דיא שרים פון דען אוואות זיצן (בי נדברו) האבן פון איר גירעט (עבדך) איך דוד דיין
קנעכט (ישיח בחקיך) דענקט דיא ריד אום דיינם געזעץ האב איך גילערנט (גם עדותיך) אויך דייני צייגנים איז געוועזן
(שעשעי) איין דער איילונג (אנשי עצתי) גלייך אז דיא יועצים (דבקה לעפר נפשי) עס איז בהעפט ביז צו דער ערד איין
ליב (חייני כדבריך) מאך איך לעבן אז דייני ריד (דרכי ספרתי) מייני וועג האב איך דער צלט (ותענני) אונ' דוא האשט
מיר געענטפרט (למדני חקיך) זאלשט מיך לערנן דיין געזעץ (דרך פקודיך) דען וועג פון דייני בפעלונג לערן איך (הבינני)
מאך איך פריבן (ואשיחה בנפלאותיך) דא וויל איך רידן דייני וואונדר (דלפה נפשי) דיא איז געברעך געוואָרן איין
ליב (מתוגה) פון טרויארן (קימני כדבריך) בישטעטיג איך אז דיין ריד (דרך שקר) דען פאלשן וועג (הסר ממני) טוא
אב פון איר (ותורתך חנני) אונ' אין דייני תורה דער בארם איך (דרך אמונה) דען וואַרהאפטיגן וועג (בחרתי) האב
איך אויז געקליבט (משפטיך שויתי) אונ' צו דייני משפטים האב איך געטאן דער צו (דבקתי בעדותיך) איך האב איך
בהעפט אן דייני צייגנים (ה' אל תבישני) דוא גאט זאלשט איך ניט פר שעמן (דרך מצותיך) אין וועג פון דייני
אלות (ארוץ) וויל איך לויפן (כי תרחיב לבי) ווען דוא ערשט דר ווייטרן איין הערץ (הורני ה') ווייז איר גאט (דרך
חקיך) דען וועג פון דייני געזעץ (ואצרנה עקב) דא וויל איך זיא היטן אין אלי אירי טריט (הבינני) מאך איך פריבן אין
דייני

פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ׃ זֶה הַשַּׁעַר לַיהוָה צַדִּיקִים
יָבֹאוּ בוֹ׃ אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃ אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה
לְרֹאשׁ פִּנָּה׃ מֵאֵת יְהוָה הָיְתָה זֹּאת הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ׃ זֶה הַיּוֹם
עָשָׂה יְהוָה נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ׃ אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא׃ אָנָּא יְהוָה
הַצְלִיחָה נָּא׃ בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה׃ אֵל
יְהוָה וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ חַג בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ׃ אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ
אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ׃ הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ קיט אַשְׁרֵי
תְמִימֵי דָרֶךְ הַהֹלְכִים בְּתוֹרַת יְהוָה׃ אַשְׁרֵי נֹצְרֵי עֵדֹתָיו בְּכָל לֵב
יִדְרְשׁוּהוּ׃ אַף לֹא פָעֲלוּ עַוְלָה בִּדְרָכָיו הָלָכוּ׃ אַתָּה צִוִּיתָה פִקֻּדֶיךָ
לִשְׁמֹר מְאֹד׃ אַחֲלַי יִכֹּנוּ דְרָכָי לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ׃ אָז לֹא אֵבוֹשׁ בְּהַבִּיטִי
אֶל כָּל מִצְוֺתֶיךָ׃ אוֹדְךָ בְּיֹשֶׁר לֵבָב בְּלָמְדִי מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ אֶת חֻקֶּיךָ
אֶשְׁמֹר אַל תַּעַזְבֵנִי עַד מְאֹד׃ בַּמֶּה יְזַכֶּה נַּעַר אֶת אָרְחוֹ לִשְׁמֹר
כִּדְבָרֶךָ׃ בְּכָל לִבִּי דְרַשְׁתִּיךָ אַל תַּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֺתֶיךָ׃ בְּלִבִּי צָפַנְתִּי
אִמְרָתֶךָ לְמַעַן לֹא אֶחֱטָא לָךְ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ בִּשְׂפָתַי
ספרתי

דעכטי האנד (עשה חיל) אמכט קראפט (לא אמות) שפראך כנסת ישראל איך ווער ניט שטערבן אז אנדרי פֿעלקר
(כי אחיה) דען וויל לעבן (ואספר מעשי יה) אול ווי דער צילן גאטש מעשים (יסור יסרני יה) גאט האט גישטראפֿט
איך אין גלות (ולמות לא נתנני) אול צום טוט האט גאט איך ניט איבר ענטפֿרט (פתחו לי) עפֿינט צו איר (שערי
צדק) דיא טארן פֿון גירעכטיקייט (אבא בם) דא וויל איך קומן (אודה יה) אול וויל לובן גאט (זה השער לה') דאש איז
דאש טאר צו גאט (צדיקים יבואו בו) דיא צדיקים זאלן קומן אין אים (אודך כי עניתני) איך וויל לובן דיך דאש דוא האשט
איך גענטפֿרט (ותהי לי) אול דוא בישט גיוועזן צו מיין הילף (לישועה) צו איר (אבן מאסו הבונים) דען איין שטיין דיא
בויאר האבן פֿר שמעכט (היתה) איז ווארן (לראש פנה) אובן אן איין עק שטיין (מאת ה') דאש אזו ווערן אלי רידן פֿון
גאט (היתה) איז גיווארן (זאת) דאש דאזיג (היא נפלאת בעינינו) עש איז איין וואונדר אין אונזר אויג׳ דאש ישראל זאלן
אזו חשוב זיין (זה היום) דען דאזיגן טאג (עשה ה') האט גאט גיטאן (נגילה) איר וועלן זיך פֿרייאן (ונשמחה בו) אול
וועלן זיך פֿרייאן אן אים (אנא ה') איך ביט דיך גאט (הושיעה נא) העלף נון (אנא ה') איך ביט דיך גאט (הצליחה נא)
אחך בגליקן (ברוך הבא) גלובט איז דער דא קומט (בשם ה') אין גאטש נאמן (ברכנוכם) איר האבן זיך גבענטשט (מבית
ה') אן גאטש האוז (אל ה') גאט איז איין הער (ויאר לנו) ער זאל דער לייכטן צו אונז (אסרו) איין בונט (חג) אום חג דאש
קרבן פֿון י״ט (בעבותים) אן דיא דיקי שטריק אן בעט (עד קרנות המזבח) ביז דאש אן ברענגט אן דיא עקין פֿון מזבח
(אלי אתה) דוא בישט איין גאט (ואודך) אול איך וויל דיך לובן (אלהי ארוממך) איין גאט בישטו אול וויל דיך דער
היכן (הודו לה') לובט צו גאט (כי טוב) דען ער איז גוט (כי לעולם) דען צו איביג (חסדו) איז זיין גינאדה׃ קיט (אשרי
תמימי דרך) וואל דיא דא גינגן אין גאנצי וועג (ההולכים) דיא דא גיאן (בתורת ה') אין גאטש תורה (אשרי נוצרי
עדותיו) אזו דיא היטן זייני בצייגנים (בכל לב ידרשוהו) אול מיט גאנצן הערצן פֿארשט איר (אף לא פעלו עולה)
אול זיא ווערקן אויך קיין אן רעכט (בדרכיו הלכו) גיאן אין זייני וועג (אתה צויתה פקודך) דוא האשט גיבאטן דיין
גיזעץ (לשמור מאוד) צו היטן זיער (אחלי) איין ביט (יכנו דרכי) זאלן אן ברייטן איין וועג (לשמור חקיך) צו היטן דיין
גיזעץ (אז לא אבוש) דא שעמט איך ניט פֿר שאעט צערן (בהביטי) אין איין זוגן (אל כל מצותיך) צו אל דייני געבאט
(אודך) איך וויל דיך לובן (ביושר לבב) מיט רעכט פֿרטיגן הערצן (בלמדי) אין איינם לערנן (משפטי צדקך) דיא
משפטים פֿון דיין גירעכטיקייט (את חקיך אשמור) דיין גיזעץ וויל איך היטן (אל תעזבני) זאלשט איך ניט פֿר לאזן
(עד.

אֶקְרָא: נְדָרַי לַיהֹוָה אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ: בְּחַצְרוֹת בֵּית יְהֹוָה
בְּתוֹכֵכִי ׀ יְרוּשָׁלָםִ הַלְלוּ יָהּ: קיז הַלְלוּ אֶת יְהֹוָה כָּל גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ
כָּל הָאֻמִּים: כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ ׀ וֶאֱמֶת יְהֹוָה לְעוֹלָם הַלְלוּ יָהּ:
קיח הוֹדוּ לַיהֹוָה כִּי ׀ טוֹב כִּי ׀ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל
כִּי ׀ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: יֹאמְרוּ נָא בֵית אַהֲרֹן כִּי ׀ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: יֹאמְרוּ נָא
יִרְאֵי ׀ יְהֹוָה כִּי ׀ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי ׀ יָּהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב
יָהּ: יְהֹוָה לִי לֹא ׀ אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְהֹוָה לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי
אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהֹוָה מִבְּטֹחַ בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת
בַּיהֹוָה מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים: כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְהֹוָה כִּי אֲמִילַם:
סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְהֹוָה כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ
קוֹצִים בְּשֵׁם יְהֹוָה כִּי אֲמִילַם: דַּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַיהֹוָה עֲזָרָנִי: עָזִּי
וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין
יְהֹוָה עֹשָׂה חָיִל: יְמִין יְהֹוָה רוֹמֵמָה יְמִין יְהֹוָה עֹשָׂה חָיִל: לֹא אָמוּת
כִּי אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי ׀ יָהּ: יַסֹּר יִסְּרַנִּי ׀ יָּהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי:

פתחו

טײַטשונג פֿון תודה אויך דיא נימיק דאש דוא איר גיטאן האשט (ובשם ה' אקרא) אונ' גאטש נאמן וויל איך רופֿן (נדרי לה' אשלם) אייני נדרים צו גאט וויל איך בצאלן (נגדה נא לכל עמו) קיגן זיין פֿאלק (בחצרות בית ה') אין גאטש הויף (בתוככי ירושלים) אין ירושלים (הללו יה) לובט גאט: קיז (הללו את ה') לובט גאט (כל גוים) אל דיא פֿעלקר (שבחוהו) אונ' לובט אים (כל האמים) אל דיא פֿעלקר (כי גבר עלינו חסדו) ווייא וואל דאך דש ער האט גישטערקט אויף אונז זיין גינאד (ואמת ה') אונ' דיא ווארהייט פֿון גאט (לעולם) איז צו אייביג (הללו יה) לובט אים: קיח (הודו לה') לובט צו גאט (כי טוב) דען ער איז גוט (כי לעולם חסדו) דען צו אייביג איז זיין חסד (יאמר נא ישראל) אזו זאל נון זאגן ישראל (כי לעולם חסדו) דען צו אייביג איז זיין גינאד (יאמרו נא) אזו זאלן אויך זאגן (בית אהרן) דאש גיזינד פֿון אהרן (כי לעולם חסדו) דען צו אייביג איז זיין גינאד (יאמרו נא) אזו זאלן אויך זאגן (יראי ה') דיא גאטש פֿארכטיגי דאז זיינן שבֿט לוי (כי לעולם חסדו) דען צו אייביג איז זיין גינאד (מן המצר) אויז דער נויד (קראתי יה) האב איך גאט גרופֿן (ענני) ער האט איר געענטפֿרט (במרחב יה) אין דער ווייטרניש פֿון שם יה (ה' לי) גאט איז צו איר אין איינר הילף (לא אירא) אונ' איך פֿארכט איך ניט (מה יעשה לי אדם) וואש קאן איר איין בן אדם טון (ה' לי בעוזרי) גאט איז צו איר אונטר אייני הילפֿר (ואני אראה בשונאי) אונ' איך זיך אן אייני שונאים וואש איך ביגער (טוב לחסות בה') עש איז בעשר צו בישיצן אן גאט (מבטוח באדם) אין ווידר צו פֿר זיכרן אן מענשן (טוב לחסות בה') עש איז בעשר צו פֿר זיכרן אן גאט (מבטוח בנדיבים) אין ווערדר צו פֿר זיכרן אן הערן (כל גוים סבבוני) אז דיא גוים האבן איך ישראל אום גירינגלט (בשם ה') אונ' איך בישילט איך אן גאטש נאמן (כי אמילם) דאש איך וויל זיא פֿר שניידן אין טעגן גוג אגוג (סבוני) זיא האבן אום גירינגלט איך (גם סבבוני) זיא האבן אום גירינגלט (בשם ה' אונ' איך האף אן גאטש נאמן (כי אמילם) דאז איך ויל זיא פֿר שניידן (סבוני כדבורים) זיא האבן אום גיגרינגלט איך אזו דיא בינן (דועכו) זיא זיינן אוועק גישפרונגן (כאש קוצים) אז דאש פֿייאר פֿון דיא דערנר (בשם ה') אונ' אין דען נאמן פֿון גאט האף איך (כי אמילם) דאש איך וויל זיא פֿר שניידן (דחה דחיתני) זיא האבן איך פֿר שטושן (לנפול) צו פֿאלן (וה' עזרני) אונ' גאט האט איר גיהאלפֿן (עזי) דיא שטארק (וזמרת יה) אונ' דאש לוב פֿון גאט (ויהי לי לישועה) אונ' עש וואר איר איין הילף (קול רנה וישועה) איין קול פֿון גיזנג אונ' הילף (באהלי צדיקים) ווערט זיין אין גיצעלט פֿון דיא צדיקים (ימין ה') גאטש רעכטי האנד (עושה חיל) מאכט קראפֿט (ימין ה') גאטש רעכטי האנד (רוממה) איז דר הויבן (ימין ה') גאטש

רעכטי

בְּנֵיכֶם׃ בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהֹוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם
לַיהֹוָה וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם׃ לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ יָהּ וְלֹא כָּל יֹרְדֵי
דוּמָה׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּ יָהּ׃ קטז אָהַבְתִּי
כִּי יִשְׁמַע יְהֹוָה אֶת קוֹלִי תַּחֲנוּנָי׃ כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא׃ אֲפָפוּנִי
חֶבְלֵי מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא׃ וּבְשֵׁם יְהֹוָה
אֶקְרָא אָנָּה יְהֹוָה מַלְּטָה נַפְשִׁי׃ חַנּוּן יְהֹוָה וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם׃
שֹׁמֵר פְּתָאִים יְהֹוָה דַּלּוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ׃ שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי
כִּי יְהֹוָה גָּמַל עָלָיְכִי׃ כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת עֵינִי מִן דִּמְעָה
אֶת רַגְלִי מִדֶּחִי׃ אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהֹוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים׃ הֶאֱמַנְתִּי
כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד׃ אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב׃
מָה אָשִׁיב לַיהֹוָה כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי׃ כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם
יְהֹוָה אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַיהֹוָה אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ׃ יָקָר
בְּעֵינֵי יְהֹוָה הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו׃ אָנָּה יְהֹוָה כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ
בֶּן אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי׃ לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְהֹוָה
אקרא

וארץ) דער דא בענשט הימל אונ' ערד (השמים שמים לה') דיא הימל זיין היא זיין גאט (והארץ נתן לבני אדם) אונ'
דיא ערד האט ער גיגעבן צו דיא לייט (לא המתים יהללו יה) דיא טויטין קענן גאט ניט לובן (ולא כל יורדי דומה) אונ'
אל דיא דא נידרן צום אונטר דוואה (ואנחנו) אבר מיר (נברך יה) וועלן גאט לובן (מעתה) פון איצונד אן (ועד עולם) ביז אייביג
(הללויה) לובט גאט: קטז (אהבתי) איך דוד האב ליב גיהאט (כי ישמע ה') דאז גאט זאל הערן (את קולי תחנוני)
איין קול פון איין גיבעט (כי הטה אזנו לי) ער האט גינייגט זיין אורן צו איין גיבעט (וביתי אקרא) אין טאג פון איין
נויט האב איך אים גירופן (אפפוני) דיא האבן אום גרינגלט איך (חבלי מות) דיא שארן פון טוט (ומצרי שאול) אונ'
דיא גיאורק פון דער גרוב (מצאוני) האבן גיפונדן איך (צרה ויגון) איין לייד אונ' טרויארקייט (אמצא) גיפינד איך (ובשם
ה' אקרא) אונ' גאטש נאמן האב איך גירופן (אנא ה') איך ביט דיך גאט (מלטה נפשי) אנטרינן איין ליב (חנון
ה') איין דער בארמיגר איז גאט (וצדיק) אונ' איין צדיק (ואלהינו מרחם) אונ' אונזר גאט דר בארמט זיך (שומר פתאים ה')
גאט היט דיא נארן (דלותי) איך בין פר ארמט (ולי יהושיע) אונ' ער ווערט מיר העלפן (שובי נפשי) ווידר קער איין
ליב (למנוחיכי) צו דיינר מנוחה (כי ה') דען גאט (גמל עליכי) האב פר גאלט גוטש אויף דיר (כי חלצת נפשי) דען דוא
האסט אויז גיצוגן איין ליב (ממות) פון טוט (את עיני) אונ' אייני אויגן (מן דמעה) פון טרעהן (את רגלי מדחי) אונ'
אייני פוס פון פר שטויסונג (אתהלך לפני ה') איך בין גנגן פר גאט (בארצות החיים) אין לאנד פון לעבן דאז איז א"י אונ'
אייני פיינט האבן איך פאר טריבן (האמנתי) איך האב גיגלויבט (כי אדבר) צו דיא ריד פון ליבא (אני עניתי מאד)
דא בין איך צו דיר אונטר טעניג גיווארן ווייל איך האב אן רעכט גיטאן (אני אמרתי) איך האב גירעט (בחפזי) אין
איינם איילן (כל האדם כזב) דאש איטליכר מענש פעלשט דען איין אייגן זה אונ' בו דער אל דיא איך גוטש גיטאן
האב האבן איר נאך גיאגט (מה אשיב לה') וואש זאל איך ווידר קערן צו גאט (כל תגמולוהי) אל דיין גוט פר גלטונג
(עלי) דיינן אויף איר (כוס ישועות אשא) אין בעכר איט ווין ווייל איך הויך היבן איט דען קרבן תודה (ובשם ה' אקרא)
אונ' וויל גאטש נאמן אן רופן (נדרי) איין נדריך (לה' אשלם) וויל איך צו גאט בצאלן (נגדה נא) קעגן (לכל עמו) צו זיין
פאלק (יקר בעיני ה') דאש איז שווער אין גאטש אויגן (המותה לחסידיו) איין טוט צו ברענגן צו דיא חסידים (אנא ה')
איך ביט דיך גאט (כי אני עבדך) דען איך בין דיין קנעכט (אני עבדך) איך בין דיין קנעכט (בן אמתך) דיינר דינסט
אייד איך צון (פתחת למוסרי) דוא האשט גיעפינט צו אייני בינד ריאן (לך אזבח) צו דיר וויל איך שעכטן (זבח תודה) איין
שעכטונג

הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן׃ מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן
תִּסֹּב לְאָחוֹר׃ הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן׃ מִלִּפְנֵי
אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב׃ הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם מָיִם חַלָּמִישׁ
לְמַעְיְנוֹ מָיִם׃ קטו לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל
חַסְדְּךָ עַל אֲמִתֶּךָ׃ לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם׃ וֵאלֹהֵינוּ
בַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה׃ עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃
פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃ אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ אַף
לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן׃ יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא יֶהְגּוּ
בִּגְרוֹנָם׃ כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם׃ יִשְׂרָאֵל
בְּטַח בַּיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַיהוָה עֶזְרָם
וּמָגִנָּם הוּא׃ יִרְאֵי יְהוָה בִּטְחוּ בַיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ יְהוָה
זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן׃ יְבָרֵךְ
יִרְאֵי יְהוָה הַקְּטַנִּים עִם הַגְּדֹלִים׃ יֹסֵף יְהוָה עֲלֵיכֶם וַעֲל
בניכם

דא וואר גיוועזן יהודה צו הק"בה זיין הייליגקייט (ישראל ממשלותיו) אונ' דיא ישראל וואָרן זיין גיוואלטיג (הים
ראה) דז ים האט גיזעהן (וינס) אונ' איז אוועק גלאפן (הירדן) אונ' דער ירדן (יסוב לאחור) האט הינטר זיך אום גקערט
(ההרים) דיא בערג (רקדו כאלים) האבן גישפרונגן אז דיא ווידר (גבעות כבני צאן) אונ' דיא היך האבן גישפרונגן
אז דיא יונגי שאף (מה לך הים) שפראך דער פסוק וואש איז דיר דוא ים (כי תנוס) דאז דוא בישט אוועק גילאפן (הירדן)
אונ' דער ירדן (תסוב לאחור) דאז דוא האשט הינטר זיך אום גיקערט (ההרים) אונ' דיא בערג (תרקדו כאלים) דז איר
זייט גשפרונגן אז דיא ווידר (גבעות) אונ' דיא היך (כבני צאן) אז דיא יונגי שאף (מלפני אדון) זאגט דער פסוק איין טעם
פר דען הערן (חולי ארץ) דער בישעפר פון דער ערד (מלפני אלוה יעקב) פר גאט פון יעקב (ההופכי הצור) דער דא
פר קערט דען פעלזן (אגם מים) צו זיין איין ברונן וואסר (חלמיש) דען שטארקן פעלזן (למעינו מים) צו איין קוועל
וואסר: קטו (לא לנו ה' לא לנו) ניט פון אונזרט וועגן זאלשטו גאט אונז העלפן (כי לשמך) נייארט צו דיין נאמן
(תן כבוד) גיב כבוד (על חסדך) פון וועגן דיין גינאד (על אמתך) אונ' פון וועגן דיין ווארהייט (למה יאמרו הגוים)
ווארום זאלן דיא פעלקר זאגן (איה נא אלהיהם) וואו איז איר גאט (ואלהינו בשמים) אונ' אונזר גאט איז אין הימל (כל
אשר חפץ) וואש ער טוט ביגערן (עשה) טוט ער (עצביהם) איירי בילדר (כסף וזהב) זיין פון כסף אונ' זהב (מעשי
ידי אדם) דיא ווערק פון מענטשן דער מאכט זיא (פה להם) זיא האבן איין מויל (ולא ידברו) אונ' רידן ניט (עינים להם)
זיא האבן אויגן (ולא יראו) אונ' זעהן ניט (אזנים להם) זיא האבן אורן (ולא ישמעו) אונ' הערן ניט (אף להם) איין נאז
האבן זיא (ולא יריחון) אונ' קענן ניט שמעקן (ידיהם) איירי הענד (ולא ימישון) אונ' קענן ניט טאפן (רגליהם) איירי
פיס (ולא יהלכו) אונ' קענן ניט גין (לא יהגו בגרונם) קענן ניט רידן מיט איירן קעל (כמוהם יהיו עושיהם) אז וויא זיא
זיין אזו ווערן זיין דיא זיא ארבייטן (כל אשר בוטח בהם) אונ' איטליכר דער זיך פר זיכרט אן זיא (ישראל) אבר דאש
גיזינד פון ישראל (בטח בה') פר זיכרן זיך אן גאט (עזרם) איר הילף (ומגינם הוא) אונ' איר בישיצר איז ער (בית
אהרן) איר גיזינד פון אהרן (בטחו בה') פר זיכרט אייך אן גאט (עזרם) איר הילף (ומגנם הוא) אונ' איר בישיצר איז
ער (יראי ה') דיא פארכטר פון גאט דאש זיין דיא גרים (בטחו בה') פר זיכרט אייך אן גאט (עזרם) איר הילף (ומגנם
הוא) אונ' איר בישיצר איז ער (ה' זכרנו) דוא גאט גידענק אונז צו גוטן (יברך) ער זאל בענטשן (יברך את בית ישראל)
ער זאל בענטשן דאז הויז גיזינד פון ישראל (יברך) ער זאל בענטשן (את בית אהרן) דאז גיזינד פון אהרן (יברך יראי ה') ער
זאל בענטשן גאטש פארכטר (הקטנים) דיא קליני (עם הגדולים) מיט דיא גרושי (יוסף ה' עליכם) גאט זאל אויף אייך מערן
(עליכם ועל בניכם) אויף אייך אונ' אויף איירי קינדר (ברוכים אתם לה') גיבענטשט זייט איר צו גאט (עושה שמים
וארץ)

הוֹן וָעֹשֶׁר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד: זָרַח בַּחֹשֶׁךְ אוֹר לַיְשָׁרִים חַנּוּן
וְרַחוּם וְצַדִּיק: טוֹב אִישׁ חוֹנֵן וּמַלְוֶה יְכַלְכֵּל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט: כִּי לְעוֹלָם
לֹא יִמּוֹט לְזֵכֶר עוֹלָם יִהְיֶה צַדִּיק: מִשְּׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא נָכוֹן לִבּוֹ בָּטֻחַ
בַּיהוָה: סָמוּךְ לִבּוֹ לֹא יִירָא עַד אֲשֶׁר יִרְאֶה בְצָרָיו: פִּזַּר נָתַן לָאֶבְיוֹנִים
צִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד קַרְנוֹ תָּרוּם בְּכָבוֹד: רָשָׁע יִרְאֶה וְכָעָס שִׁנָּיו יַחֲרֹק
וְנָמָס תַּאֲוַת רְשָׁעִים תֹּאבֵד: קיג הַלְלוּ יָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הַלְלוּ
אֶת שֵׁם יְהוָה: יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ
עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְהוָה: רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
מִי כַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת: הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים
עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּ יָהּ:
קיד בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז: הָיְתָה יְהוּדָה
לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר:
ההרים

פֿון גוטש אול רייכקייט (בביתו) אין זיין הויז (וצדקתו) אול זיין גירעכֿטיקייט (עומדת לעד) סטיט לו איביג
(זרח בחושך אור) ער האט גיאמכֿט שיינן ליכֿט אין דער פֿינסטער (לישרים) לו דיא רעכֿט פֿערטיגן (חנון
ורחום) איין דער בארמיגר אול איין דער בארמוגג (וצדיק) אול איין לדיק איז ער (טוב איש) ער איז גוט דער
זעלביגר מאן (חונן) דער דא לייט זעליגט דען ארמן (ומלוה) אול לייאט (יכלכל דבריו במשפט) אול דיא זאכֿן
דיא ער דארף לו עשין אול טרינקן פֿירט ער מיט משפט (כי לעולם) דען לו איביג (לא ימוט) גלייט דער
זעלביג ניט (לזכר עולם) לו איין גידעכֿטניס איביג (יהיה צדיק) איז דער לדיק (משמועה רעה) פֿון איין בייזי
שמועה (לא יירא) דארף ער זיך ניט פֿערכֿטן (נכון לבו) זיין הערץ איז גיפֿליסן (בטוח בה') ער איז פֿאר
זיכֿרט אן גאטש זאג (סמוך לבו) עש איז אן גילענט זיין הערץ אן הק"בה (לא יירא) דארף זיך דער זעלביג
ניט פֿערכֿטן פֿאר דהיש ביז (עד אשר יראה) ביז דאש ער ווערט זעהן איין נקמה (בצריו) אן זיין ווידיגר
(פזר נתן) איין לעהרונג האט דער לדיק געבן (לאביונים) לו דיא דארפֿטיגן (צדקתו) זיין גירעכֿטיקייט
(עומדת לעד) בישטיט לו איביג (קרנו) זיין הערשפֿט (תרום בכבוד) ווערט דער הובן ווערן מיט כבוד (רשע
יראה) דער רשע זיכֿט דאש דעם לדיק וואול גיט (וכעס) דא לערנט ער (שניו יחרוק) אול ציכֿי לין טוט ער וועלן (ונמס)
אול ער לו גיט (תאות רשעים) דיא גילושטן פֿון דיא רשעים (תאבד) ווערט פֿר לארן ווערן: קיג (הללויה)
לובט לו גאט (הללו עבדי ה') לובטש איר גאטש קנעכֿט (הללו את שם ה') לוב גאטש נאמן (יהי שם ה') עש
זאל זיין גאטש נאמן (מבורך) גילובט (מעתה) פֿון איצונד (ועד עולם) ביז איביג (ממזרח שמש) פֿון מזרח וואו
דיא זון אויף גיט (עד מבואו) ביז מעריב דאש דיא זון אונטר גיט (מהולל שם ה') איז גאטש נאמן גילובט
(רם) ער איז דער הובן (על כל גוים ה') איבר אלי פֿעלקר גאט (על השמים) אויף דען הימל (כבודו) איז זיין כבוד
(מי כה' אלהינו) ווער איז אזו אונזר הער (המגביהי לשבת) ער איז דער הובן לו זיצן (המשפילי לראות) אול
נידרט לו זעהן (בשמים ובארץ) אויף דען הימל אול אויף דער ערד (מקימי) ער ריכֿט אויף (מעפר דל) פֿון
דער ערד דען ארמן (מאשפות) אול פֿון מיסט (ירים אביון) טוט ער דער היבן דען אביון (להושיבי) לו מאכֿן זיצן
אים (עם נדיבים) מיט העררן (עם נדיבי עמו) מיט דיא העררן פֿון זיינם פֿאלק (מושיבי) ער זעלט (עקרת) דיא
אן טרעכֿטירן דאש איז ציון ביזעלט הק"בה (הבית) מיט הויזגיזינד (אם הבנים שמחה) דא ווערט ווערן איין מוטר
אול דיא קינדר פֿריליך (הללויה) לובט גאט: קיד (בצאת ישראל ממצרים) דא ישראל גינגן אויז מצרים (בית
יעקב) דאז גיזינד פֿון יעקב (מעם לועז) פֿון שטאמליגן פֿאלק דיא קיין לשון הקודש קענין רידן (היתה יהודה לקדשו)

בְּהַדְרֵי־קֹדֶשׁ מֵרֶחֶם מִשְׁחָר לְךָ טַל יַלְדֻתֶיךָ׃ נִשְׁבַּע יְהוָה וְלֹא יִנָּחֵם אַתָּה
כֹהֵן לְעוֹלָם עַל דִּבְרָתִי מַלְכִּי צֶדֶק׃ אֲדֹנָי עַל יְמִינְךָ מָחַץ בְּיוֹם אַפּוֹ
מְלָכִים׃ יָדִין בַּגּוֹיִם מָלֵא גְוִיּוֹת מָחַץ רֹאשׁ עַל אֶרֶץ רַבָּה׃ מִנַּחַל בַּדֶּרֶךְ
יִשְׁתֶּה עַל כֵּן יָרִים רֹאשׁ׃ קיא הַלְלוּיָהּ אוֹדֶה יְהוָה בְּכָל לֵבָב בְּסוֹד
יְשָׁרִים וְעֵדָה׃ גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה דְּרוּשִׁים לְכָל חֶפְצֵיהֶם׃ הוֹד וְהָדָר
פָּעֳלוֹ וְצִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד׃ זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאֹתָיו חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה׃
טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ׃ כֹּחַ מַעֲשָׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ לָתֵת לָהֶם
נַחֲלַת גּוֹיִם׃ מַעֲשֵׂי יָדָיו אֱמֶת וּמִשְׁפָּט נֶאֱמָנִים כָּל פִּקּוּדָיו׃ סְמוּכִים
לָעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בֶּאֱמֶת וְיָשָׁר׃ פְּדוּת שָׁלַח לְעַמּוֹ צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ
קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ׃ רֵאשִׁית חָכְמָה יִרְאַת יְהוָה שֵׂכֶל טוֹב לְכָל
עֹשֵׂיהֶם תְּהִלָּתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד׃ קיב הַלְלוּ יָהּ אַשְׁרֵי אִישׁ יָרֵא אֶת
יְהוָה בְּמִצְוֹתָיו חָפֵץ מְאֹד׃ גִּבּוֹר בָּאָרֶץ יִהְיֶה זַרְעוֹ דּוֹר יְשָׁרִים יְבֹרָךְ׃

הון

פסוק דייני אוהבים (נדבות) ווערן אכדב זיין אויט ליד צו גין אין דער אלחאה (ביום חילך) אין דען טאג דאז דוא האסט
דיין היר אין גזאמלט נמך יאגן זיא (בהדרי קודש) חען דייני היפשי הייליקייט דאז אן דיר איז גיוועזן (מרחם משחר)
גלייך אז דאז ביטט אויז דער טראפט פון דיינר אוטר גיפאלן האסט אזו איך דער קענט (לך טל ילדתך) אול צו דיר זאג
אזו זיס זיין אז דער טוי דא דיין רעכט פרטיגי ווג (נשבע ה') גאט הוט גשוואורן (ולא ינחם) אול ווערט ניט בידענקן
(אתה כהן לעולם) דוא האסט גירעט צו אברהם דוא בישט איין כהן צו איביג (על דברתי) אויף דאז גיטעפט (מלכי
צדק) פון אלכי צדק ווערן קומן דייני קינדר (אדני) דער גאט דער דא שטונד ביי דיר (על ימינך) אויף דיינר רעכטי
האנד (מחץ) דער דא וואונט (ביום אפו) אין טאג פון זיינם צארן (מלכים) דיא פיר אלכים (ידין בגוים) ער ווערט ריכטן
אונטר דיא פעלקר (מלא גויות) דיא איין זאמלונג פון ליבר דאס צו ישראל ווערן אטועבד זיין (מחץ ראש) אול ער
האט גיוואונט דען פרעה דער דא וואר איין ראש (על ארץ רבה) איבר איין גרוש חשוב לאנד דאס עס וואר חשובר
אול גרעשר אז אלי לענדר (מנחל) פון באך פלוס (בדרך) אין וועג (ישתה) האט גיטרונקן אלרים אול האט קיין
רעגן וואסר גיברויכט (על כן) אול דרום (ירים ראש) האט פרעה דער הובן זיין קאפף: קיא (אודה ה') איך
וויל גאט לובן (בכל לבב) מיט גאנצן הערצן (בסוד ישרים ועדה) אין דיא עדה פון דיא רעכט פרטיגן אול אין דיא
גיאיין (גדולים מעשה ה') זיא זיין גרוש גאטס ווערק (דרושים לכל חפציהם) זיינן גפארשט צו דיא זיא בגערן (הוד
והדר פעלו) לוב אול שוינהייט איז זיין ווערק (וצדקתו) אול זיין גירעכטיקייט (עומדת לעד) שטיט איביג (זכר עשה
לנפלאותיו) איין גידעכטניס הוט גאט גיטון צו זייני וואונדר (חנון ורחום ה') איין דער בארמיגר אול איין דער בארמונג
איז גאט (טרף נתן ליראיו) איין שפייז האט ער גיגעבן צו זייני פארכטר (יזכור לעולם בריתו) אול ער גידענקט צו איביג
זיין זיכרהייט (כח מעשיו) דען כח פון זייני מעשים (הגיד לעמו) האט ער גיזאגט צו זיינם פאלק (לתת להם
נחלת גוים) זיא האט ער געבן דיא ארב פון דיא פעלקר (מעשי ידיו אמת ומשפט) דיא מעשים פון גאטס האנד זיין
אמת אול משפט (נאמנים) זיא זיינן ווארהאפטיג (כל פקודיו) אל זיין גיזעץ (סמוכים לעד) זיא זיינן אן גלעהנט צו
איביג (לעולם) אול איאר (עשוים באמת וישר) זיא זיינן גיטון מיט ווארהפטיג אול רעכט פערטיג (פדות) איין
אויז לייזונג (שלח לעמו) האט גאט גישיקט צו זיין פאלק (צוה לעולם בריתו) ער האט גיבאטן צו איביג זיין זיכרהייט
(קדוש ונורא שמו) ער איז הייליג אול פארכטזם איז זיין נאמן (ראשית חכמה) דאס ערשט פון דער חכמה (יראת ה')
איז גאטס פארכט (שכל טוב) אול גוט קלוגהייט (לכל עושיהם) צו אלי דיא דא טונן גאטס פארכט (תהלתו) זיין לוב
(עומדת לעד) שטיט צו איביג: קיב (הללויה) לובט גאט (אשרי איש) וואול דעם מאן (ירא את ה') דער דא זיך פארכט
פאר גאט (במצותיו) אין זייני מצות (חפץ מאוד) בגערט ער זייער (גבור בארץ) איין שטארקר אויף דער ערד אין דער
תורה (יהיה זרעו) ווערט זיין זאמן (דור ישרים) איין רעכט פערטיגר דור (יבורך) ווערט זיין גיבענטשט (הון ועושר)

וַתְּבוֹאֵהוּ ׀ וְלֹא חָפֵץ בִּבְרָכָה וַתִּרְחַק מִמֶּנּוּ׃ וַיִּלְבַּשׁ קְלָלָה כְּמַדּוֹ ׀
וַתָּבֹא כַמַּיִם בְּקִרְבּוֹ ׀ וְכַשֶּׁמֶן בְּעַצְמוֹתָיו׃ תְּהִי לוֹ כְּבֶגֶד יַעְטֶה וּלְמֵזַח
תָּמִיד יַחְגְּרֶהָ׃ זֹאת פְּעֻלַּת שֹׂטְנַי מֵאֵת יְהוָה וְהַדֹּבְרִים רָע עַל
נַפְשִׁי׃ וְאַתָּה יְהוִה אֲדֹנָי עֲשֵׂה אִתִּי לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי טוֹב חַסְדְּךָ
הַצִּילֵנִי׃ כִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנֹכִי וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי׃ כְּצֵל כִּנְטוֹתוֹ
נֶהֱלָכְתִּי נִנְעַרְתִּי כָּאַרְבֶּה׃ בִּרְכַּי כָּשְׁלוּ מִצּוֹם וּבְשָׂרִי כָּחַשׁ מִשָּׁמֶן׃
וַאֲנִי הָיִיתִי חֶרְפָּה לָהֶם יִרְאוּנִי ׀ יְנִיעוּן רֹאשָׁם׃ עָזְרֵנִי ׀ יְהוָה אֱלֹהָי
הוֹשִׁיעֵנִי כְחַסְדֶּךָ׃ וְיֵדְעוּ כִּי יָדְךָ זֹּאת אַתָּה יְהוָה עֲשִׂיתָהּ׃ יְקַלְלוּ הֵמָּה
וְאַתָּה תְבָרֵךְ קָמוּ ׀ וַיֵּבֹשׁוּ וְעַבְדְּךָ יִשְׂמָח׃ יִלְבְּשׁוּ שׂוֹטְנַי כְּלִמָּה
וְיַעֲטוּ כַמְעִיל בָּשְׁתָּם׃ אוֹדֶה יְהוָה מְאֹד בְּפִי וּבְתוֹךְ רַבִּים אֲהַלְלֶנּוּ׃
כִּי ׀ יַעֲמֹד לִימִין אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיעַ מִשֹּׁפְטֵי נַפְשׁוֹ׃ קי לְדָוִד מִזְמוֹר
נְאֻם יְהוָה לַאדֹנִי שֵׁב לִימִינִי עַד אָשִׁית אֹיְבֶיךָ הֲדֹם לְרַגְלֶיךָ׃ מַטֵּה
עֻזְּךָ יִשְׁלַח יְהוָה מִצִּיּוֹן רְדֵה בְּקֶרֶב אֹיְבֶיךָ׃ עַמְּךָ נְדָבֹת בְּיוֹם חֵילֶךָ
בהררי

אײן אביון (ונכאה לבב) אול דען פֿר שטומן הערץ (לטותת) צו טיטן (ויאהב קללה) אול ער האט ליב דיא קללה פֿון
גאט (ותבואהו) דא זאל זיא איס קומן (ולא חפץ) אול ער האט ניט ביגערט (בברכה) קײן ברכה (ותרחק ממנו) אול
זאל דער ווייטרן פֿון איס (וילבש קללה) אול ער זאל אן קלײדן איין קללה (כמדו) אז איין קלייד זאל ער אן קלײדן פֿלוכונג
(ותבא כמים בקרבו) אול עס זאל קומן אז איין וואסר צווישן איס (וכשמן בעצמותיו) אז איין איל אין זײני גלידר (תהיה
לו) עס זאל איס זיין דיא קללה (כבגד יעטה) אז איין קלייד זאל ער אום ווינדן (ולמזח) פֿר איין גערטל (תמיד יחגרה)
זאל ער זיא שטעץ אן גורטן (זאת פעלת שוטני) דאס זאל זיין איין ווערק פֿון אייני הינדרר (מאת ה') פֿון גאט (והרוברים
רע) אול דיא דא רידן בײז (על נפשי) אויף איין ליב (ואתה ה' אדני) אול דוא גאט איין הער (עשה אתי) טוא מיט
איר (למען שמך) פֿון וועגן דײן נאמן (כי טוב חסדך) דען עס איז גוט דײן גינאד (הצילני) ביטירס איך (כי עני
ואביון אנכי) דען איין עני אול איין אביון בין איך (ולבי חלל בקרבי) איין הערץ איז דער שלאגן אין איר (כצל כנטותו)
אז איין שאטן אז ער אוועק נייגט קעגן אובנט (נהלכתי) בין איך ווארן פֿר גאנגן (ננערתי כארבה) איך בין ווארן פֿר
וואגט אז איין הײשרעק דער קײן נעסט האט (ברכי כשלו) אייני קניא האבן גישטרויכלט (מצום) פֿון וועגן איין
פֿאסטן (ובשרי) אול איין פֿלײש (כחש משמן) איז אמגר פֿון דען פֿעטקייט (ואני הייתי) אול איך בין גיווארן (חרפה
להם) איין געשטרונג צו זיא (יראוני) זיא זעהן איך (יניעון ראשם) אול פֿר וואגן איר קאפף (עזרני ה' אלהי) העלף איר
גאט איין הער (הושיעני כחסדך) העלף איר אז דײן גינאד (וידעו) אול זאלן זיא ווישן (כי ידך זאת) אז דײן שלאק איז
דאס (אתה ה') דוא גאט (עשיתה) האסט גיטאן (יקללו המה) ווען זיא פֿלוכן (ואתה תברך) אול דוא זאלסט בענשן
(קמו ויבושו) זאלן זיא אויף שטין אול זאלן פֿר שעמט ווערן (ועבדך ישמח) אול דײן קנעכט זאלן זיך פֿרייאן (ילבשו
שטני) זאלן אן קלײדן אייני הינדרר (כלימה) איין שאנד (יעטו) זיא זאלן אום ווינדן (כמעיל בשתם) אז איין מאנטל איר
שאנד (אודה ה' מאוד) איך וויל גאט לובן זער (בפי) מיט איין מויל (ובתוך רבים) אול צווישן פֿיל לייט (אהללנו) וויל
איך איס לובן (כי יעמוד) ווען ער ווערט שטין (לימין אביון) אויף דער רעכטי זײט פֿון אביון (להושיע) צו העלפֿן (משפטי
נפשו) פֿון דיא דא ריכטן זיין ליב: קי (לדוד מזמור) דורך דוד וואר גיזאגט דער מזמור (נאם ה') גאט דער האט
גירעט. (לאדוני) צו אברהם אבינו דער דא האט גיהייסן אדוני דש דיא בני חת האבן גירעט צו איס שמענו אדוני
(שב) ווײל דוא אברהם אול האך (לימיני) צו איינר רעכטי האנד (עד אשית) ביז איך וויל טון (אויביך) דײני פֿײנט
(הדום לרגליך) צו איין שטול צו דײני פֿיס (מטה עוזך) דײן אונטר שטיצונג פֿון דײן שטארקהייט (ישלח ה' מציון) ווערט
גאט שיקן פֿון ציון (רדה) נידר דוא אברהם (בקרב אויביך) צווישן דײני פֿײנט אין דער מלחמה מיט רויבן (עמך) דײן
פֿאלק

מִצָּר וְשָׁוְא תְּשׁוּעַת אָדָם: בֵּאלֹהִים נַעֲשֶׂה חָיִל וְהוּא יָבוּס צָרֵינוּ:
קט לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר אֱלֹהֵי תְהִלָּתִי אַל תֶּחֱרַשׁ: כִּי פִי רָשָׁע וּפִי
מִרְמָה עָלַי פָּתָחוּ דִּבְּרוּ אִתִּי לְשׁוֹן שָׁקֶר: וְדִבְרֵי שִׂנְאָה סְבָבוּנִי
וַיִּלָּחֲמוּנִי חִנָּם: תַּחַת אַהֲבָתִי ׀ יִשְׂטְנוּנִי וַאֲנִי תְפִלָּה: וַיָּשִׂימוּ
עָלַי רָעָה תַּחַת טוֹבָה וְשִׂנְאָה תַּחַת אַהֲבָתִי: הַפְקֵד עָלָיו רָשָׁע
וְשָׂטָן יַעֲמֹד עַל יְמִינוֹ: בְּהִשָּׁפְטוֹ יֵצֵא רָשָׁע וּתְפִלָּתוֹ תִּהְיֶה לַחֲטָאָה:
יִהְיוּ יָמָיו מְעַטִּים פְּקֻדָּתוֹ יִקַּח אַחֵר: יִהְיוּ בָנָיו יְתוֹמִים וְאִשְׁתּוֹ
אַלְמָנָה: וְנוֹעַ יָנוּעוּ בָנָיו וְשִׁאֵלוּ ׀ וְדָרְשׁוּ מֵחָרְבוֹתֵיהֶם: יְנַקֵּשׁ
נוֹשֶׁה לְכָל אֲשֶׁר לוֹ וְיָבֹזּוּ זָרִים יְגִיעוֹ: אַל יְהִי לוֹ מֹשֵׁךְ חָסֶד
וְאַל יְהִי חוֹנֵן לִיתוֹמָיו: יְהִי אַחֲרִיתוֹ לְהַכְרִית בְּדוֹר אַחֵר יִמַּח
שְׁמָם: יִזָּכֵר עֲוֹן אֲבֹתָיו אֶל יְהוָה וְחַטַּאת אִמּוֹ אַל תִּמָּח: יִהְיוּ
נֶגֶד יְהוָה תָּמִיד וְיַכְרֵת מֵאֶרֶץ זִכְרָם: יַעַן אֲשֶׁר לֹא זָכַר עֲשׂוֹת
חֶסֶד וַיִּרְדֹּף אִישׁ עָנִי וְאֶבְיוֹן וְנִכְאֵה לֵבָב לְמוֹתֵת: וַיֶּאֱהַב קְלָלָה
ותבואהו

אער ווערט איך פֿידן ביז אדום (הלא אלהים זנחתנו) אויך האט אונז גאט פֿר לאזן (ולא תצא בצבאותינו) אול ביטט דער ניט אויז ליהט איט אונזרי שארן (הבה לנו עזרת מצר) גיב אונז איין הילף פֿון דען פֿיידיגר (ושוא תשועת אדם) דען דאז איננטן הילף איז פֿאלש (באלהים נעשה חיל) דורך גאט ווערן איר העלדן ווערן (והוא יבוס צרינו) דען ער ווערט צו טרעטן אונזר פֿיינדיגר: קט (אלהי תהלתי) דיא ישראל שפראכן גאט ביסט איין לוב (אל תחרש) זאלשט ניט שטיל שווייגן (כי פי רשע) דען דאס אויל פֿון עשו הרשע (ופי מרמה) אול דאס שאלקהפֿטיג אויל (עלי פתחו) האבן זיא אויף איר גיעפֿניט (דברו אתי) האבן גירעט איט איר (לשון שקר) איט דער פֿאלשי צונג (ודברי שנאה) אול איט דיא ריד פֿון שנאה (סבבוני) האבן איך אום גרינגלט (וילחמוני חנם) זיא האבן גישטריטן אום זונסט (תחת אהבתי) אן שטאט פֿון איינר אהבה (ישטנוני) זיא הינדרן איך (ואני תפלה) אול איך טוא שטעטיג תפֿילה צו דיר (וישימו עלי רעה) אול זיא טון אויף איר ביז (תחת טובה) אן שטאט דער טובה (ושנאה תחת אהבתי) אול פֿיינט שאפֿט אן שטאט איין ליב שאפֿט (הפקר עליו רשע) טוא ביפֿעלן אויף איס דען רשע (ושטן) און דער שטן (יעמוד על ימינו) זאל שטין אן זיין רעכטי האנד (בהשפטו) ווען ער ווערט זיין גריכט צו פֿר דיר (יצא רשע) זאל ער אויז גין שולדיג אין דין (ותפלתו) אול זיין תפֿלה (תהיה לחטאה) זאל זיין צו זינד (יהיו ימיו מעטים) זייני טאג זאלן זיין ווניג (פקודתו) זיין ביפֿעלנס כוואר זיין גדולה (יקח אחר) זאל איין אנדרן נעאן (יהיו בניו יתומים) זייני קינדר זאלן זיין יתֿואים (ואשתו אלמנה) אול זיין וייב זאל זיין איין אלמנה (ונוע ינועו בניו) איין פֿר צאגלונג זאלן פֿר וואגלט ווערן זייני קינדר (ושאלו ודרשו) זאלן פֿרעגן אול פֿארשן דיא לייט אויף זיא (מחרבותיהם) פֿון וועגן דען קול פֿון חרבן דאז אויף זיא ווערט אויז גין (ינקש נושה) ער זאל קלאפן כוואר ער זאל זיך ביאיאן דער לייאר (לכל אשר לו) צו נעאן פֿון איס וואש ער האט דש ער איז איס שולדיג צו דינן (ויבוזו זרים) אול זאלן האבן פֿרעאדי לייד (יגיעו) זיין ארבייט (אל יהי לו) זאל ניט זיין צו איס (מושך חסד) דער דא ציהט אויף איס גינאד (ואל יהי) עש זאל ניט זיין (חונן ליתומיו) איין דער באראיגר אויף זייני יתֿואים (יהי אחריתו להכרית) זיין לעצט זאל זיין צו פֿר שניידן (בדור אחר) אין דען דור וואש ווערט נאך איס זיין גיבארן (ימח שמם) זאל איר נאאן אויז גיעקט ווערן (יזכר עון אבותיו) עש זאל גידאכֿט ווערן דיא זינד דאש ער האט גיטאן צו זייני עלטרן (אל ה') פֿר גאט (וחטאת אמו) אול דיא דראכֿט זייני אוטר האט ער פֿר דאריב (אל תמח) זאל ניט אב גיאעקט ווערן (יהיו נגד ה' תמיד) זאלן דיא זינד זיין קעגן גאט שטעטיג (ויכרת מארץ זכרם) אול עש זאל פֿר שניטן ווערן פֿון דער ערד איר גידעכֿטניס (יען) פֿון וועגן (אשר לא זכר) דש ער האט ניט גידאכֿט (עשות חסד) צו טון חסד (וירדף) אול ער האט נאך גיאגט (איש עני ואביון) איין אאן דער דא איז איין עני אול

איין

לַאֲגַם מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמֹצָאֵי מָיִם׃ וַיּוֹשֶׁב שָׁם רְעֵבִים וַיְכוֹנְנוּ עִיר
מוֹשָׁב׃ וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּטְּעוּ כְרָמִים וַיַּעֲשׂוּ פְּרִי תְבוּאָה׃ וַיְבָרְכֵם וַיִּרְבּוּ
מְאֹד וּבְהֶמְתָּם לֹא יַמְעִיט׃ וַיִּמְעֲטוּ וַיָּשֹׁחוּ מֵעֹצֶר רָעָה וְיָגוֹן׃ שֹׁפֵךְ
בּוּז עַל נְדִיבִים וַיַּתְעֵם בְּתֹהוּ לֹא דָרֶךְ׃ וַיְשַׂגֵּב אֶבְיוֹן מֵעוֹנִי וַיָּשֶׂם כַּצֹּאן
מִשְׁפָּחוֹת׃ יִרְאוּ יְשָׁרִים וְיִשְׂמָחוּ וְכָל עַוְלָה קָפְצָה פִּיהָ׃ מִי חָכָם
וְיִשְׁמָר אֵלֶּה וְיִתְבּוֹנְנוּ חַסְדֵי יְהוָה׃ קח שִׁיר מִזְמוֹר לְדָוִד׃ נָכוֹן
לִבִּי אֱלֹהִים אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה אַף כְּבוֹדִי׃ עוּרָה הַנֵּבֶל וְכִנּוֹר אָעִירָה
שָּׁחַר׃ אוֹדְךָ בָעַמִּים יְהוָה וַאֲזַמֶּרְךָ בַּלְאֻמִּים׃ כִּי גָדוֹל מֵעַל שָׁמַיִם
חַסְדֶּךָ וְעַד שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ׃ רוּמָה עַל שָׁמַיִם אֱלֹהִים וְעַל כָּל הָאָרֶץ
כְּבוֹדֶךָ׃ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי׃ אֱלֹהִים דִּבֶּר
בְּקָדְשׁוֹ אֶעְלֹזָה אֲחַלְּקָה שְׁכֶם וְעֵמֶק סֻכּוֹת אֲמַדֵּד׃ לִי גִלְעָד לִי מְנַשֶּׁה
וְאֶפְרַיִם מָעוֹז רֹאשִׁי יְהוּדָה מְחֹקְקִי׃ מוֹאָב סִיר רַחְצִי עַל אֱדוֹם אַשְׁלִיךְ
נַעֲלִי עֲלֵי פְלֶשֶׁת אֶתְרוֹעָע׃ מִי יֹבִלֵנִי עִיר מִבְצָר מִי נָחַנִי עַד אֱדוֹם׃
הֲלֹא אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ וְלֹא תֵצֵא אֱלֹהִים בְּצִבְאֹתֵינוּ׃ הָבָה לָּנוּ עֶזְרָת
מִצָּר

מים) צו אויז גאנג וואשר דהיינו איין לאנד דז חרוב איז בוואט ער אידר איבר נייא (וישב שם רעבים) אונ' ער זעצט דארטן
הונגריגי (ויכוננו עיר מושב) אונ' זיא ברייטן אן איין בזעצטי שטאט (ויזרעו שדות) אונ' זייא זייאן פעלדר (ויטעו כרמים) אונ'
זיא ווערן פלאנצן וויין גערט (ויעשו פרי תבואה) אונ' דיא פעלדר ביאחקסן מיט תבואה (ויברכם) אונ' גאט בענטשט זיא
(וירבו מאוד) אונ' מערט זיא זער (ובהמתם) אונ' אירי בהמות (לא ימעיט) אינטרט ער ניט (וימעטו וישחו) אונ' זיא האבן
זיך גיהאט גיבוקט (מעוצר רעה) פון אן האלטונג בייז (ויגון) אונ' טרויארקייט (שופך בוז) ער פאר גיסט שאנדהייט
(על נדיבים) אויף דיא היבערן (ויתעם בתוהו) אונ' ער מאכט פר אירן זיא אין וויסטן אורט (לא דרך) דא קיין וועג איז
(וישגב אביון מעוני) אונ' ער מאכט שטערקן דען אביון פון פיין (וישם כצאן) אונ' ער טעט דען אביון אז איין שאף
(משפחות) אזו פיל משפחות (יראו ישרים וישמחו) זיא זעהן דיא רעכט פערטיגן אונ' זיא פרייאן זיך (וכל עולה)
אונ' דער און רעכט (קפצה פיה) הוט צו שלאסן איר מויל (מי חכם) ווער איז דער חכם (וישמר אלה) זאל היטן דיא
זאכן (ויתבוננו) זיא זאלן פרובן (חסדי ה') דען חסד פון גאט: קח (נכון לבי אלהים) עס איז אן גיברייט איין
הערץ צו דיר גאט (אשירה ואזמרה) איך וויל זינגן אונ' לובן (אף כבודי) דאס איז אויך איין כבוד (עורה הנבל וכנור) ווא
איך דער וועקן דיא הארפן אונ' דיא פידל (אעירה שחר) איך וויל דער וועקן דען מארגן (אודך בעמים) איך וויל דיך
לובן אונטר דיא פעלקר (ארני) דוא גאט (ואזמרך בלאמים) איך וויל דיך לובן אונטר דיא אוואות (כי גדול) דען עס איז
גרוס (מעל שמים חסדך) ביז צום הימל דיין גינאד (ועד שחקים) אונ' ביז דיא הימל דאס דא הייסט שחקים (אמתך)
איז דיין ווארהייט (רומה על שמים אלהים) דער היבט דיך אן דען הימל רוא גאט (ועל כל הארץ כבודך) דאס ווערט
דיין כבוד זיין אויף דער ערד (למען יחלצין ידידך) אום ווילן דאס דיין גיליבטי אויז גילזט ווערן (הושיעה ימינך ועניני)
העלף איר דורך דיין רעכטי האנד אונ' ענטפר איר (אלהים דבר בקדשו) גאט הוט גישפראכן אין זיין הייליקייט
(אעלזה) דרום וויל איך איך פרייאן (אחלקה שכם) איך ווער דיא שטאט שכם טיילן (ועמק סכות אמדד) אונ' דען
טאל סכות וויל איך אב מעסטן (לי גלעד) דיא שטאט גלעד איז איין (לי מנשה) אך מנשה איז איין (ואפרים מעוז
ראשי) אונ' אפרים איז דיא שטארקייט איין הייבט (יהודה מחוקקי) יהודה איז איין גיזעץ געבר (מואב סיר רחצי)
מואב איז איין וועש טאפף (על אדום אשליך נעלי) אויף אדום וויל איך ווערפן איין שוך (עלי פלשת אתרועע) אויף
דיא פלשתים וויל איך יובלן (מי יובילני עיר מבצר) ווער ווערט איך פירן אין איין פעסטי שטאט (מי נחני עד אדום)
ווער

שִׁבַּר דַּלְתוֹת נְחֹשֶׁת וּבְרִיחֵי בַרְזֶל גִּדֵּעַ׃ אֱוִלִים ׀ מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעָם
וּמֵעֲוֺנֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ׃ כָּל אֹכֶל תְּתַעֵב נַפְשָׁם וַיַּגִּיעוּ עַד שַׁעֲרֵי מָוֶת׃
וַיִּזְעֲקוּ אֶל יְהֹוָה בַּצַּר לָהֶם ׀ מִמְּצֻקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם׃ יִשְׁלַח דְּבָרוֹ
וְיִרְפָּאֵם וִימַלֵּט מִשְּׁחִיתוֹתָם׃ יוֹדוּ לַיהֹוָה חַסְדּוֹ ׀ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם׃
וְיִזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה וִיסַפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה׃ ז יוֹרְדֵי הַיָּם בָּאֳנִיּוֹת עֹשֵׂי
מְלָאכָה בְּמַיִם רַבִּים׃ ז הֵמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי ׀ יְהֹוָה וְנִפְלְאוֹתָיו בִּמְצוּלָה׃
ז וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סְעָרָה וַתְּרוֹמֵם גַּלָּיו׃ ז יַעֲלוּ שָׁמַיִם יֵרְדוּ
תְהוֹמוֹת נַפְשָׁם בְּרָעָה תִתְמוֹגָג׃ ז יָחוֹגּוּ ׀ וְיָנוּעוּ כַּשִּׁכּוֹר וְכָל חָכְמָתָם
תִּתְבַּלָּע׃ ז וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְהֹוָה בַּצַּר לָהֶם וּמִמְּצוּקֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם׃ יָקֵם
סְעָרָה לִדְמָמָה וַיֶּחֱשׁוּ גַּלֵּיהֶם׃ וַיִּשְׂמְחוּ כִי ׀ יִשְׁתֹּקוּ ׀ וַיַּנְחֵם אֶל מְחוֹז
חֶפְצָם׃ יוֹדוּ לַיהֹוָה חַסְדּוֹ ׀ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם׃ וִירוֹמְמוּהוּ בִּקְהַל
עָם וּבְמוֹשַׁב זְקֵנִים יְהַלְלוּהוּ׃ יָשֵׂם נְהָרוֹת לְמִדְבָּר וּמֹצָאֵי מַיִם
לְצִמָּאוֹן׃ אֶרֶץ פְּרִי לִמְלֵחָה מֵרָעַת יוֹשְׁבֵי בָהּ׃ יָשֵׂם ׀ מִדְבָּר
לאגם

האט ער צו ריסן (יודו לה' חסדו) זיא זאלן לובן פֿר גאט זיין חסד (ונפלאותיו) אול זייני וואונדר (לבני אדם) צו דיא לייט (כי שבר) דען ער האט צו ברעכן (דלתות נחושת) דיא קופרני טירן (ובריחי ברזל) אול דיא אייזרי ריגל (גדע) האט ער אב גיהאקט (אוילים) אול דיא נארן (מדרך פשעם) פֿון וועגן אירי אימטוט (ומעונותיהם יתענו) אול פֿון אירי זינד וועגן ווערן זיא גיפייניגט (כל אוכל) אול אלרליא עסן שפייז (תתעב נפשם) פֿר מון ווירדיגט איר לייב (ויגיעו) אול זיא גרייכן (עד שערי מות) ביז דיא טירן פֿון טוט (ויזעקו אל ה') אול זיא שרייאן צו גאט (בצר להם) ווען עש זיא לייד איז (ממצוקותיהם יושיעם) פֿון איר לייד טוט ער זיא העלפֿן (ישלח דברו) ער שיקט זייני ריד (וירפאם) אול היילט זיא (וימלט משחיתותם) אול אנטרינן דיא פֿון איר פֿער דארבונג (יודו) דרויף זאלן זיא לובן (לה' חסדו) פֿר גאט צו זיין חסד (ונפלאותיו) אול זייני וואונדר (לבני אדם) צו דיא לייט (ויזבחו) אול זאלן שעכטן (זבחי תודה) איין קרבן תודה (ויספרו מעשיו ברנה) אול זאלן ערצילן זייני מעשים מיט גיזאנג (יורדי הים) אול דיא דא נידרן אין ים (באניות) מיט שיפֿן (עושי מלאכה) אול טון איר ארבעט (במים רבים) אין פֿיל וואשר (המה ראו) דיא זעלביגי האבן גיזעהן (מעשי ה') דיא מעשים פֿון גאט (ונפלאותיו במצולה) אול זיין וואונדר אין דיא טיפֿנים (ויאמר) דאז גאט האט גיזאגט (ויעמד) עש זאל אויף שטין (רוח סערה) איין שטארק ווינד (ותרומם גליו) אול זיין דר הובן ווארן זייני אינדן (יעלו שמים) אול דיא אינדן אויף גינגן ביז צום הימל (ירדו תהומות) אול זיין גינידרט ביז צום אבגרונד (נפשם) איר לייב (ברעה תתמוגג) צו גיט אין ביז (יחוגו וינועו) זיא ווערן צו ברעכן אול זיא פֿר זאגן היין אול הער (כשכור) גלייך אז איין טרונקנר (וכל חכמתם תתבלע) אול אל איר חכמה ווערט איין גישלונדן (ויצעקו אל ה') אול דא שרייאן צו גאט (בצר להם) ווען זיא לייד איז (וממצוקותיהם) פֿון אירי לייד (יוציאם) ציכט ער זיא אויז (יקם סערה) אול גאט מאכט אויף שטין דען שטארק ווינד (לדממה) צו שטיל שווייגן (ויחשו גליהם) אול זיא שווייגן אירי אינדן (וישמחו) אול זיא פֿרייאן זיך (כי ישתוקו) ווען דיא אינדן שטיל שווייגן (וינחם) אול גאט פֿירט זיא (אל מחוז חפצם) צו גימארק פֿון איר בגער (יודו לה' חסדו) דיא זעלביגי זאלן לובן גאט אויך זיין גינאד (ונפלאותיו) אול זאלן דער צילן זייני וואונדר (לבני אדם) צו דיא לייט (וירוממוהו) אול זיא זאלן אים דער הייבן (בקהל עם) אונטר דען איין זאמלונג פֿון פֿיל פֿאלק (ובמושב זקנים) אול אין גיזעס פֿון זקנים (יהללוהו) זאלן אים לובן (ישם נהרות למדבר) גאט טוט בעך צו וויסטנייא (ומוצאי מים) אול דיא אויז גאנג פֿון וואסר (לצמאון) צו דורשטיקייט קערט גאט אום (ארץ פרי) דאש לאנד דאש פירות דרינן (למלחה) מאכט גאט איין גיזאלצני ערד דרויז (מרעת) פֿון וועגן דען ביז (יושבי בה) דיא דרינן זיצן (ישם מדבר לאגם מים) ער מאכט מדברות צו גאוויצט וואשר (וארץ ציה) אול איין וויסטי ערד (לצמאי

מים

שׁוּבֵיהֶם׃ הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ ׀ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת
לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ׃ בָּרוּךְ יְהוָֹה אֱלֹהֵי ׀ יִשְׂרָאֵל
מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּ יָהּ׃ ספר חמישי

תהלים ליום ששי

קז הוֹדוּ לַיהוָֹה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ יֹאמְרוּ גְּאוּלֵי יְהוָֹה אֲשֶׁר
גְּאָלָם מִיַּד צָר׃ וּמֵאֲרָצוֹת קִבְּצָם מִמִּזְרָח וּמִמַּעֲרָב מִצָּפוֹן וּמִיָּם׃
תָּעוּ בַמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דָּרֶךְ עִיר מוֹשָׁב לֹא מָצָאוּ׃ רְעֵבִים גַּם צְמֵאִים
נַפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַטָּף׃ וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְהוָֹה בַּצַּר לָהֶם מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יַצִּילֵם׃
וַיַּדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ יְשָׁרָה לָלֶכֶת אֶל עִיר מוֹשָׁב׃ יוֹדוּ לַיהוָֹה חַסְדּוֹ
וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם׃ כִּי הִשְׂבִּיעַ נֶפֶשׁ שׁוֹקֵקָה וְנֶפֶשׁ רְעֵבָה מִלֵּא
טוֹב׃ יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת אֲסִירֵי עֳנִי וּבַרְזֶל׃ כִּי הִמְרוּ אִמְרֵי אֵל וַעֲצַת
עֶלְיוֹן נָאָצוּ׃ וַיַּכְנַע בֶּעָמָל לִבָּם כָּשְׁלוּ ׀ וְאֵין עֹזֵר׃ וַיִּזְעֲקוּ אֶל יְהוָֹה
בַּצַּר לָהֶם ׀ מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם׃ יוֹצִיאֵם ׀ מֵחֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת
וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יְנַתֵּק׃ יוֹדוּ לַיהוָֹה חַסְדּוֹ ׀ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם׃ כִּי
שבר

(את רנתם) אכח איר תפילה דאש ער האט גיהערט (ויזכור להם בריתו) אול ער גידענקט צו זיא זיין ביבלהייט (וינחם
כרוב חסדיו) אול ער בידענקט זיך אוך זיין גרושי גינאד (ויתן אותם לרחמים) אול גאב זיא צו דער בארמיקייט (לפני
כל שוביהם) פר אלי אירי פיינגר (הושיענו) דרום העלפט ער אילונד אויך (ה' אלהינו) גאט אונזר הער (וקבצנו מן
הגוים) אול זאמלט אונז איין פון דיא פעלקר (להודות) צו לובן (לשם קדשך) צו דיין הייליגן נאמן (להשתבח בתהלתך)
צו בירימן זיך דורך דיין לוב (ברוך ה') גילובט איז גאט (אלהי ישראל) דער הער פון ישראל (מן העולם) פון איביג (ועד
העולם) ביז איביג (ואמר כל העם אמן) אול אל דאז פאלק זאלן זאגן אמן (הללויה) לובט גאט: קז (הודו לה') לובט
צו גאט (כי טוב) דען ער איז גוט (כי לעולם חסדו) דען צו איביג איז זיין חסד (יאמרו) זיא זאלן זאגן (גאולי ה') גיאטש
אויז גילויזטי (אשר גאלם) דאז גאט ווערט זיא האבן אויז גילויזט (מיד צר) פון האנד דען פיינדיגר (ומארצות קבצם)
אול פון דיא לענדר ווערט ער זיא אין זאמלן (ממזרח וממערב) פון אזרח אול פון מעריב (מצפון ומים) פון לפון אול
פון דרום (תעו במדבר) זיא זיין פר אירט אין דער אדבר (בישימון דרך) אין דעם פר וויסטן וועג (עיר מושב) איין ביזעסני
שטאט (לא מצאו) גיפינד, זיא ניט דארטן (רעבים) זיא זיין הונגריג (גם צמאים) אויך דארשטיג (נפשם בהם תתעטף)
איר לייב איז אום מעכטיג אין זיא (ויצעקו אל ה') אול זיא שרייאן צו גאט (בצר להם) ווען זיא לייד איז (ממצוקותיהם)
פון איר בילווינגניס (יצילם) בישיראט ער זיא (וידריכם) אול ער פירט זיא (בדרך ישרה) אין רעכט פערטיגן וועג
(ללכת) צו גין (אל עיר מושב) אין דער ביזעסני שטאט (יודו לה' חסדו) זיא זאלן לובן צו גאט אויף זיינם גנאד (ונפלאותיו
לבני אדם) אול זיין וואונדר פון דיא לייט (כי השביע) דאש ער האט גיזעט (נפש שוקקה) צו איין לייב דער דא גילושטיג
איז (ונפש רעבה) אול איין הונגריגן לייב (מלא טוב) האט ער דער פילט גוטש (יושבי חושך) דיא דא זיצן אין פינסטרניס
(וצלמות) אין גיפענגניס (אסירי) דיא דא זיין גיבונדן (עני ברזל) אראהייט אין איין דיא זעלביג זאלן לובן גאט
וען זיא אירי קואי (כי המרו) דיען זיא האבן ווידר שפעניגט (אמרי אל) דיא זאג פון גאט (ועצת עליון) אול דיא ראט
פון איברשטן (נאצו) האבן זיא דער צערנט (ויכנע) אול גאט האט אונטר טאן גיאכט (בעמל לבם) מיט אידיקייט
איר הערץ (כשלו) זיא האבן גישטרויכלט (ואין עוזר) אול עס איז קיין היילפר (ויזעקו אל ה') אול זיא האבן גישריאן
צו גאט (בצר להם) דאז עס זיא לייד וואר (ממצוקותיהם יושיעם) אול פון איר לייד האט ער זיא גיהאלפן (יוציאם) אול
ער האט אויז גיצוגן זיא (מחושך וצלמות) פון פינסטרניס אול גיפענקניס (ומוסרותיהם) אול איר בונדריאו (ינתק)
האט

וַיִּשָּׂא יָדוֹ לָהֶם לְהַפִּיל אוֹתָם בַּמִּדְבָּר׃ וּלְהַפִּיל זַרְעָם בַּגּוֹיִם וּלְזָרוֹתָם
בָּאֲרָצוֹת׃ וַיִּצָּמְדוּ לְבַעַל פְּעוֹר וַיֹּאכְלוּ זִבְחֵי מֵתִים׃ וַיַּכְעִיסוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם
וַתִּפְרָץ בָּם ׀ מַגֵּפָה׃ וַיַּעֲמֹד פִּינְחָס וַיְפַלֵּל וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה׃ וַתֵּחָשֶׁב לוֹ
לִצְדָקָה לְדֹר וָדֹר עַד עוֹלָם׃ וַיַּקְצִיפוּ עַל מֵי מְרִיבָה וַיֵּרַע לְמֹשֶׁה
בַּעֲבוּרָם׃ כִּי הִמְרוּ אֶת רוּחוֹ ׀ וַיְבַטֵּא בִּשְׂפָתָיו׃ לֹא הִשְׁמִידוּ אֶת הָעַמִּים
אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם׃ וַיִּתְעָרְבוּ בַגּוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם׃ וַיַּעַבְדוּ אֶת
עֲצַבֵּיהֶם וַיִּהְיוּ לָהֶם לְמוֹקֵשׁ׃ וַיִּזְבְּחוּ אֶת בְּנֵיהֶם וְאֶת בְּנוֹתֵיהֶם לַשֵּׁדִים׃
וַיִּשְׁפְּכוּ דָם נָקִי דַּם בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר זִבְּחוּ לַעֲצַבֵּי כְנָעַן וַתֶּחֱנַף
הָאָרֶץ בַּדָּמִים׃ וַיִּטְמְאוּ בְמַעֲשֵׂיהֶם וַיִּזְנוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם׃ וַיִּחַר אַף יְהוָה
בְּעַמּוֹ ׀ וַיְתָעֵב אֶת נַחֲלָתוֹ׃ וַיִּתְּנֵם בְּיַד גּוֹיִם וַיִּמְשְׁלוּ בָהֶם שֹׂנְאֵיהֶם׃
וַיִּלְחָצוּם אוֹיְבֵיהֶם וַיִּכָּנְעוּ תַּחַת יָדָם׃ פְּעָמִים רַבּוֹת יַצִּילֵם וְהֵמָּה יַמְרוּ
בַעֲצָתָם וַיָּמֹכּוּ בַּעֲוֹנָם׃ וַיַּרְא בַּצַּר לָהֶם בְּשָׁמְעוֹ אֶת רִנָּתָם׃ וַיִּזְכֹּר
לָהֶם בְּרִיתוֹ ׀ וַיִּנָּחֵם כְּרֹב חֲסָדָו׃ וַיִּתֵּן אוֹתָם לְרַחֲמִים לִפְנֵי כָּל
שׁוֹבֵיהֶם

זרעם) צו וואלפן פֿאלן איר זאמן (בגוים) אונטר דיא פֿעלקר (ולזורותם בארצות) אול צו פֿאר שפרייטן זיא אין דיא לענדר (ויצמדו לבעל פעור) אול זיא האבן זיך ביהעפֿט צו דער ע"ז פֿון בעל פעור (ויאכלו) אול זיא האבן געסן (זבחי מתים) דיא טעבֿטונג פֿון דען אתים דיא קרבנות פֿון דיא ע"ז (ויכעיסו במעלליהם) אול האבן דער צערנט איק איט אירי ווערק (ותפרץ בם) אול עש האט גישטערקט אן זיא (מגפה) איין גפֿה (ויעמוד פנחס) דא איז אויף גישטאנדן פינחס (ויפלל) אול האט גיבעטן (ותעצר המגפה) דא איז אויף גיהאלטן געווארן דיא גיפֿה (ותחשב לו לצדקה) אול עש וואר גירעכינט צו איס פֿאר איין צדקה (לדור ודור) צו גיבירט אול גיבירט (עד עולם) ביז איביג (ויקציפו) אול זיא האבן איק דער צערנט (על מי מריבה) בייא דען וואשר פֿון אריבה (וירע למשה) אול גאט האט גיאיבצט צו אשה (בעבורם) פֿון אירנט וועגן (כי המרו) דען זיא האבן ווידר שפעניגט אשה ואהרן (את רוחו) אויף דען רוח הקודש דאש זיא האבן גירעט שאעו נא המורים (ויבטא בשפתיו) אול גאט האט גירעט איט זייני לעפֿצן דאש זיא ניש זאלן קומן אין א"י (לא השמידו) זיא האבן ניט פֿר טיליגט (את העמים) דיא פֿעלקר (אשר אשר ה' להם) דאש גאט האט צו זיא גיזאגט אין טעגן יהושע (ויתערבו) אול זיא האבן זיך פֿאר אישט (בגוים) אונטר דיא פֿעלקר (וילמדו מעשיהם) אול זיא האבן גילערנט אירי אעשים (ויעבדו את עצביהם) אול זיא האבן גידינט אירי ע"ז (ויהיו להם למוקש) אול עש וואר צו זיא צו איין שטרויכלונג (ויזבחו את בניהם) אול זיא האבן גישעכֿט איר זין (ואת בנותיהם) אול אירי טעכֿטר (לשדים) צו דיא שדים (וישפכו דם נקי) אול זיא האבן פֿר גאסן ריין בלוט (דם בניהם ובנותיהם) דאש בלוט פֿון אירי זין אול טעכֿטר (אשר זבחו) דאש זיא האבן גישעכֿט (לעצבי כנען) צו דיא ע"ז פֿון כנען (ותחנף) אול זיא טאייכֿלט (הארץ בדמים) דיא ערד אום ווילן דאש טויט בלוט (ויטמאו במעשיהם) אול זיא פֿאר אונ רייניגן זיא איט אירי אעשים (ויזנו במעלליהם) אול זיא אום טעטיגן איט אירי ווערק (ויחר אף ה') אול עש גריאט גאטש צארן (בעמו) אן זיין פֿאלק (ויתעב את נחלתו) אול ער פֿאר און ווירדיגט זיין ארב (ויתנם) אול ער האט איבר ענטפֿרט זיא (ביד גוים) אין האנד פֿון דיא פֿעלקר (וימשלו בהם) אול זיא האבן גיוועלטיגט אן זיא (שונאיהם) אירי פֿיינט אין טעגן שו פֿטים (וילחצום) אול זיא דריגגן אן זיא (אויביהם) אירי פֿיינט (ויכנעו) אול זיא ווערן אונטר טעניג (תחת ידם) אונטר איר האנד (פעמים רבות יצילם) פֿיל אאלט בישיראט זיא גאט (והמה ימרו בעצתם) אול זיא האבן ווידר שפעניגט אין איר עצה (ויטכו בעונם) אול אאכן פֿאר אריאט אום ווילן אירי זינד (וירא בצר להם) אול גאט זיכֿט דאש עש וואר זיא ליד (בשמעו

את

זָכְרוּ אֶת רֹב חֲסָדֶיךָ וַיַּמְרוּ עַל יָם בְּיַם סוּף׃ וַיּוֹשִׁיעֵם לְמַעַן שְׁמוֹ
לְהוֹדִיעַ אֶת גְּבוּרָתוֹ׃ וַיִּגְעַר בְּיַם סוּף וַיֶּחֱרָב וַיּוֹלִיכֵם בַּתְּהֹמוֹת
כַּמִּדְבָּר׃ וַיּוֹשִׁיעֵם מִיַּד שׂוֹנֵא וַיִּגְאָלֵם מִיַּד אוֹיֵב׃ וַיְכַסּוּ מַיִם
צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר׃ וַיַּאֲמִינוּ בִדְבָרָיו יָשִׁירוּ תְּהִלָּתוֹ׃
מִהֲרוּ שָׁכְחוּ מַעֲשָׂיו לֹא חִכּוּ לַעֲצָתוֹ׃ וַיִּתְאַוּוּ תַאֲוָה בַּמִּדְבָּר וַיְנַסּוּ
אֵל בִּישִׁימוֹן׃ וַיִּתֵּן לָהֶם שֶׁאֱלָתָם וַיְשַׁלַּח רָזוֹן בְּנַפְשָׁם׃ וַיְקַנְאוּ
לְמֹשֶׁה בַּמַּחֲנֶה לְאַהֲרֹן קְדוֹשׁ יְהוָה׃ תִּפְתַּח אֶרֶץ וַתִּבְלַע דָּתָן וַתְּכַס
עַל עֲדַת אֲבִירָם׃ וַתִּבְעַר אֵשׁ בַּעֲדָתָם לֶהָבָה תְּלַהֵט רְשָׁעִים׃ יַעֲשׂוּ
עֵגֶל בְּחֹרֵב וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמַסֵּכָה׃ וַיָּמִירוּ אֶת כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר אֹכֵל
עֵשֶׂב׃ שָׁכְחוּ אֵל מוֹשִׁיעָם עֹשֶׂה גְדֹלוֹת בְּמִצְרָיִם׃ נִפְלָאוֹת בְּאֶרֶץ
חָם נוֹרָאוֹת עַל יַם סוּף׃ וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידָם לוּלֵי מֹשֶׁה בְחִירוֹ עָמַד
בַּפֶּרֶץ לְפָנָיו לְהָשִׁיב חֲמָתוֹ מֵהַשְׁחִית׃ וַיִּמְאֲסוּ בְּאֶרֶץ חֶמְדָּה
לֹא הֶאֱמִינוּ לִדְבָרוֹ׃ וַיֵּרָגְנוּ בְאָהֳלֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה׃
וישא

(ויושיעם) אונ' גאט האט גיהאָלפֿן זיא (למען שמו) אום וועגן זיין נאמן (להודיע) צו לאזן וויסן (את גבורתו) זיין
שטארקייט (ויגער בים סוף) אונ' גאט האט אן גישריאן אן ים סוף (ויחרב) אונ' ער איז גיטריקנט (ויוליכם)
אונ' האט גיפֿירט זיא (בתהומות) אין אב גרונד (כמדבר) גלייך אז אין דער מדבר (ויושיעם מיד שונא) אונ' גאט
האט גיהאָלפֿן זיא אויז דען האנד פֿון פֿיינט (ויגאלם) אונ' האט זיא אויז גילויזט (מיד אויב) פֿון פֿיינטש האנד
(ויכסו מים) אונ' זיא האבן בידעקט דיא וואשר (צריהם) אירי ליידיגר (אחד מהם לא נותר) אייכר פֿון זיא איז
ניט איבר גיבליבן (ויאמינו בדבריו) אונ' זיא האבן גיגלויבט אן זייני ריד (ישירו תהלתו) זיא האבן גיזונגן זיין לוב
(מהרו) זיא האבן גיאיילט (שכחו מעשיו) אונ' האבן פֿאר געסן זייני מעשים (ולא חכו לעצתו) אונ' זיא האבן ניט
גיהאָפֿט צו זיינר עצה (ויתאוו) אונ' זיא האבן גילוסט (תאוה) איין לוסטונג צו עסן פֿלייש (במדבר) אין דער מדבר
(וינסו אל) אונ' זיא האבן פֿר זוכט גאט (בישימון) אין דער וויסטנייא (ויתן להם) דא גיבט זיא גאט (שאלתם)
איר ביגער (וישלח רזון) אונ' ער שיקט מאגריקייט (בנפשם) אין איר לייבר (ויקנאו למשה) אונ' זיא האבן דער
צערנט צו משה (במחנה) אין דער שאר (לאהרן) אונ' צו אהרן הכהן (קדוש ה') גאטש הייליגר (תפתח ארץ)
האט זיך געפֿינט דיא ערד (ותבלע דתן) אונ' האט איין גישלונגן דען דתן (ותכס) אונ' האט בידעקט (על עדת
אבירם) אויף דען איין זאמלונג פֿון אבירם (ותבער אש) אונ' עש האט אן גיצונדן דאש פֿייאר (בעדתם) אין איר
גימיין (להבה תלהט רשעים) דער פֿלאם האט פֿאר פֿלאמט דיא רשעים (יעשו עגל בחרב) זיא האבן גימאכט
דאש עגל אין חורב (וישתחוו למסכה) אונ' האבן זיך גיבוקט צו גיסונג (וימירו) זיא האבן פֿר וועקסלט (את כבודם)
דען כבוד פֿון אירן הערן (בתבנית שור) אום איין גישטאלט פֿון איין אָקס (אוכל עשב) דען דא עסט קרויט
(שכחו אל מושיעם) זיא האבן פֿר געסן גאט איר העלפֿר (עושה גדולות) דער דא טוט גרושי זאכן (במצרים)
אין מצרים (נפלאות) אונ' וואונדר (בארץ חם) אין לאנד חם (נוראות) אונ' פֿארכטליכי זאכן (על ים סוף) אויף
דען ים סוף (ויאמר להשמידם) דא גידאכט גאט צו פֿאר טיליגן זיא (לולי משה בחירו) ווען ניט גיוועזן משה
רבינו גאטש אויז דער וועלטר (עמד בפרץ לפניו) איז אויף גישטאנדן אין ברעכנים פֿאר איהם (להשיב חמתו) צו
ווידר קערן זיין גרים צארן (מהשחית) פֿון צו פֿאר דארבן זיא (וימאסו) אונ' זיא האבן פֿר שמעכט (בארץ חמדה)
אן גילוסטיגן לאנד ארץ ישראל (לא האמינו לדבריו) אונ' האבן ניט גיגלויבט צו זייני ריד (וירגנו באהליהם) אונ' זיא
האבן גימורמלט אין אירי גיצעלט (לא שמעו) אונ' האבן ניט גיפֿאָלגט (בקול ה') אן גאטש קול (וישא ידו להם)
דא האט גאט אויף גיהובן זיין האנד צו וואָרפֿן (להפיל אותם) צו מאכן פֿאלן זיא (במדבר) אין דער מדבר (ולהפיל
זרעם)

בְּכָל גְּבוּלָם: נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בָּרָד אֵשׁ לֶהָבוֹת בְּאַרְצָם: וַיַּךְ גַּפְנָם
וּתְאֵנָתָם וַיְשַׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם: אָמַר וַיָּבֹא אַרְבֶּה וְיֶלֶק וְאֵין מִסְפָּר:
וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאַרְצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אַדְמָתָם: וַיַּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאַרְצָם
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם: וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וְאֵין בִּשְׁבָטָיו כּוֹשֵׁל: שָׂמַח
מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי נָפַל פַּחְדָּם עֲלֵיהֶם: פָּרַשׂ עָנָן לְמָסָךְ וְאֵשׁ לְהָאִיר
לָיְלָה: שָׁאַל וַיָּבֵא שְׂלָו וְלֶחֶם שָׁמַיִם יַשְׂבִּיעֵם: פָּתַח צוּר וַיָּזוּבוּ מָיִם
הָלְכוּ בַּצִּיּוֹת נָהָר: כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קָדְשׁוֹ אֶת אַבְרָהָם עַבְדּוֹ: וַיּוֹצִא
עַמּוֹ בְשָׂשׂוֹן בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו: וַיִּתֵּן לָהֶם אַרְצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים
יִירָשׁוּ: בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצֹרוּ הַלְלוּ יָהּ: קו הַלְלוּ יָהּ
הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת יְהוָה יַשְׁמִיעַ
כָּל תְּהִלָּתוֹ: אַשְׁרֵי שֹׁמְרֵי מִשְׁפָּט עֹשֵׂה צְדָקָה בְכָל עֵת: זָכְרֵנִי
יְהוָה בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנִי בִּישׁוּעָתֶךָ: לִרְאוֹת בְּטוֹבַת בְּחִירֶיךָ
לִשְׂמֹחַ בְּשִׂמְחַת גּוֹיֶךָ לְהִתְהַלֵּל עִם נַחֲלָתֶךָ: חָטָאנוּ עִם אֲבוֹתֵינוּ
הֶעֱוִינוּ הִרְשָׁעְנוּ: אֲבוֹתֵינוּ בְמִצְרַיִם לֹא הִשְׂכִּילוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ לֹא
זכרו

דיא ערד (ויך) אונ' ער האט גישלאגן (כל בכור בארצם) אלי דיא בכורים אין איר לאנד (ראשית לכל אונם) דיא
ערשטן צו איר קראפֿט דיא ערשטן קינדר פֿון דיא מצרים (ויוציאם) אונ' האט אויז גיפֿירט דיא ישראל (בכסף וזהב)
מיט זילבר אונ' גאלד (ואין בשבטיו כושל) אונ' אונטר זייני שבטים וואר ניט איין שטרויכלר (שמח מצרים בצאתם)
אפֿילו דיא מצרים האבן זיך גיפֿרייט אין איר אויז גין (כי נפל) דען עש איז גיפֿאלן (פחדם עליהם) איר פֿארכט
אויף זיא (פרש ענן למסך) גאט האט פֿאר שפרייט דען וואלקן צו איין דעק (ואש) אונ' דאש פֿייאר (להאיר לילה)
צו לייכטן ביי נאכט (שאל) זיא האבן בּיגערט פֿלייש (ויבא שלו) אונ' הק"בה האט זיא גיבראכט דיא וואכטלן (ולחם
שמים) אונ' מיט דען הימלישן ברוט דאש איז דער מן (ישביעם) האט ער גיזעט זיא (פתח צור) ער האט גיעפֿנט
דען פֿעלזן (ויזובו מים) דיא זיין אויז גירונן וואשר (הלכו בציות נהר) זיא גינגן דורך דיא דערי פֿלאצן גלייך אלז אויז
איין בייך (כי זכר) דען גאט האט גידאכט (את דבר קדשו) זיין הייליגי ריד (את אברהם עבדו) דאש ער האט גירעדט
מיט אברהם זיין קנעכט (ויוצא עמו) אונ' האט אויז גיצוגן זיין פֿאלק (בששון ברנה) מיט פֿרייד אונ' גיזאנג (את בחיריו)
זיין אויז דער וועלטן (ויתן להם) אונ' ער האט גיגעבן צו זיא (את ארצות גוים) דיא לענדר פֿון דיא גוים (ועמל
לאמים) אונ' דיא ארביקייט פֿון דיא קיניגרייך (יירשו) האבן זיא גיארבט (בעבור ישמרו) פֿון וועגן דאז זיא ווערן היטן
(חקיו) זיין גיזעץ (ותורתיו) אונ' זיין תורה (ינצרו) ווערן זיא היטן (הללויה) זייט לובן גאט: קו (הללויה)
לובט צו איים (הודו לה') לובט צו גאט (כי טוב) דאש ער איז גוט (כי לעולם חסדו) דען צו אייביג איז זיין גינאד
(מי ימלל) ווער קאן רידן (גבורות ה') דיא שטארקהייט פֿון גאט (ישמיע כל תהלתו) אונ' קאן מאכן הערן אל זיין
לוב (אשרי שומרי משפט) וואול דיא דא היטן משפט (עושה צדקה) אונ' טון צדקה (בכל עת) אלי צייט (זכרני ה')
גידענק איך גאט (ברצון עמך) ווען דוא בווילגשט דיין פֿאלק (פקדני בישועתך) גידענק איך מיט דייני הילף
(לראות) צו זעהן (בטובת בחיריך) אן דען גוטש פֿון דייני אויז דער וועלטן (לשמוח) צו פֿרייאן (בשמחת גויך) מיט
דער פֿרייד פֿון דיין פֿאלק (להתהלל) צו זיין גילובט (עם נחלתך) מיט דיין ארב (חטאנו עם אבותינו) מיר האבן
גיזינדיגט מיט אונזר עלטרן (העוינו הרשענו) מיר האבן גיזינדיגט אונ' פֿר שולד (אבותינו במצרים) אונזר עלטרן
אין מצרים (לא השכילו) האבן ניט גיקלוגט (נפלאותיך) אן דייני וואונדר (לא זכרו) זיא האבן ניט גידאכט (את
רוב חסדיך) אן דיין גרושי גנאד (וימרו על ים) אונ' זיא האבן ווידר שפעניגט אויף דען ים (בים סוף) אין ים סוף
(ויושיעם)

וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר׃ לֹא הִנִּיחַ אָדָם לְעָשְׁקָם
וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם ׀ מְלָכִים׃ אַל תִּגְּעוּ בִמְשִׁיחָי וְלִנְבִיאַי אַל תָּרֵעוּ׃
וַיִּקְרָא רָעָב עַל הָאָרֶץ כָּל מַטֵּה לֶחֶם שָׁבָר׃ שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ
לְעֶבֶד נִמְכַּר יוֹסֵף׃ עִנּוּ בַכֶּבֶל רַגְלוֹ בַּרְזֶל בָּאָה נַפְשׁוֹ׃ עַד עֵת
בֹּא דְבָרוֹ אִמְרַת יְהֹוָה צְרָפָתְהוּ׃ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיַּתִּירֵהוּ מֹשֵׁל
עַמִּים וַיְפַתְּחֵהוּ׃ שָׂמוֹ אָדוֹן לְבֵיתוֹ ׀ וּמֹשֵׁל בְּכָל קִנְיָנוֹ׃ לֶאְסֹר
שָׂרָיו בְּנַפְשׁוֹ ׀ וּזְקֵנָיו יְחַכֵּם׃ וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרָיִם וְיַעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ
חָם׃ וַיֶּפֶר אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצִמֵהוּ מִצָּרָיו׃ הָפַךְ לִבָּם לִשְׂנֹא
עַמּוֹ לְהִתְנַכֵּל בַּעֲבָדָיו׃ שָׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ אַהֲרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ׃
שָׂמוּ בָם דִּבְרֵי אֹתוֹתָיו ׀ וּמֹפְתִים בְּאֶרֶץ חָם׃ שָׁלַח ׀ חֹשֶׁךְ וַיַּחְשִׁךְ
וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ׃ הָפַךְ אֶת מֵימֵיהֶם לְדָם וַיָּמֶת אֶת דְּגָתָם׃
שָׁרַץ אַרְצָם צְפַרְדְּעִים בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם׃ אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב כִּנִּים
בכל

אירנט ווענן (מלכים) דיא אלפיק פרעה אול אביאוך (אל תגעו) איר זאלט ניט אן רירן (במשיחי) אן אייני
גזאלבטן (ולנביאי) אול צו אייני נביאים (אל תרעו) זאלט איר ניט איבלן (ויקרא) אול גאט האט גרופן (רעב על הארץ)
הונגר אויף דיא ערד (כל מטה לחם שבר) אן דאש אונטר לעהונג פון ברוט האט ער צו בראכן (שלח לפניהם
איש) ער האט פאר זיא גישיקט איין אאן (לעבד) צו איין קנעכט (נמכר יוסף) איז יוסף פר קויפט וואורן (ענו)
זיא האבן גיפייניגט (בכבל רגלו) איט פעסטן זייני פיס (ברזל באה נפשו) אין אייזן איז קואן זיין ליב (עד עתבא
דברו) ביז דאש איז קואן דיא ריד פון השי"ת אקיים צו זיין דיא גזירה דאש ישראל זאלן אין אלרים זיין (אמרת ה') גאטש
זאג (צרפתהו) האט יוסף הלדיק גילייטרט (שלח מלך) ער האט גישיקט פרעה אוך אלרים זייני שלוחים
(ויתירהו) אול האט אים לדיג גיאאכט (מושל עמים) דער אושן איבר דיא פעלקר דאש איז פרעה (ויפתחהו) אול
האט אים גיעפינט אויז דער תפיסה (שמו) ער האט אים גיזעצט (אדון לביתו) איין הער איבר זיינן הויז
(מושל) אול איין גיוועלטיגר (בכל קנינו) איבר אל זיין גוט (לאסור) צו קיפן (שריו בנפשו) זייני הערן אן זיין
ליב (וזקניו יחכם) אול זייני עלטסטן צו טון פר קוגן (ויבא ישראל מצרים) אול עש קאאן ישראל אין אלרים (ויעקב
גר בארץ חם) אול יעקב האט גיוואונט אין לאנד פון חם (ויפר) אול גאט האט גיפרוכט (את עמו מאוד) זיין
פאלק זער (ויעצימהו) אול האט אים גישטערקט (מצריו) אין ווידר זייני ליידיגר (הפך לבם) ער האט פר קערט
איר הערץ (לשנא עמו) צו פיינט האבן זיין פאלק ישראל (להתנכל) צו גידענקן ביז (בעבדיו) אויף זייני קנעכט
(שלח משה עבדו) גאט האט גישיקט זיין קנעכט משה (אהרן אשר בחר בו) אול אהרן הכהן דאש ער אים האט
אויז דער וועלט (שמו בם) אול זיא האבן גיטאן אן זיא (דברי אתותיו) זייני לייכן פון גאט (ומופתים) אול דיא
וואונדר (בארץ חם) דאש זיא האבן גיטאן אין לאנד חם (שלח חשך) ער האט גישיקט פינשטרניש (ויחשך) אול
האט פינשטר גיאאכט (ולא מרו) אול דיא אכות האבן ניט ווידר שפעניגט (את דברו) זיין זאג (הפך את מימיהם)
גאט האט פר קערט אירי וואסר (לדם) צו בלוט (וימת) אול ער האט גיטיט (את דגתם) איר פיש (שרץ ארצם)
ער האט אאכן ווידאן איר לאנד (צפרדעים) איט פרעש (בחדרי מלכיהם) אין דיא קאארן פון אירי אלפים (אמר)
ער האט גיזאגט (ויבא ערוב) דאש עש זאל קואן פר אישונג (כנים) אול לייז (בכל גבולם) אין אלי אירי גיאארק (נתן
גשמיהם) ער האט געבן איר רעגן (ברד) האגל (אש לחבות) אול פייאר פלאאנדיג (בארצם) אין איר לאנד (ויך)
אול האט גישלאגן (גפנם ותאנתם) איר ווין שטאק אול אירי פייג (וישבר) אול האט צו בראכן (עץ גבולם)
דיא בוים אין אירן גיאארק (אמר) גאט האט גיזאגט (ויבא ארבה) עש זאל קואן איין אין דאש דא הייסט ארבה
(וילק) אול איין אין דאש דא הייסט ילק (ואין מספר) דאש קיין צאל ניט האט גיהאט (ויאכל) אול האט אויף
גיפרעסן (כל עשב בארצם) אן דיא פרוכט פון לאנד (ויאכל פרי אדמתם) אול האט אויף גיפרעסן איר פרוכט פון

דית

פָּנֶיךָ יִבָּהֵלוּן תֹּסֵף רוּחָם יִגְוָעוּן וְאֶל עֲפָרָם יְשׁוּבוּן׃ תְּשַׁלַּח רוּחֲךָ
יִבָּרֵאוּן וּתְחַדֵּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה׃ יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְהוָה
בְּמַעֲשָׂיו׃ הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וַתִּרְעָד יִגַּע בֶּהָרִים וְיֶעֱשָׁנוּ׃ אָשִׁירָה לַיהוָה
בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי׃ יֶעֱרַב עָלָיו שִׂיחִי אָנֹכִי אֶשְׂמַח בַּיהוָה׃
יִתַּמּוּ חַטָּאִים ׀ מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה
הַלְלוּיָהּ׃ קה הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בִּשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו׃
שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו׃ הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח
לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה׃ דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד׃ זִכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו
אֲשֶׁר עָשָׂה מֹפְתָיו ׀ וּמִשְׁפְּטֵי פִיו׃ זֶרַע אַבְרָהָם עַבְדּוֹ בְּנֵי ׀ יַעֲקֹב ׀
בְּחִירָיו׃ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו׃ זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ
דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר׃ אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׂחָק׃
וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם׃ לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת
אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם׃ בִּהְיוֹתָם ׀ מְתֵי מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ׃
ויתהלכו

תחיית המתים (יבראון) דא ווערן זיא ווידר בישאפן (ותחדש) ווערט בינייאט (פני אדמה) דאש ענלוט פון דער ערד (יהי כבוד ה' לעולם) גאטש כבוד ווערט זיין צו אביג (ישמח ה' במעשיו) גאט ווערט זיך פרייאן אן זיין ווערק (הטביט לארץ) דער דא צוגט צו דיא ערד (ותרעד) אול זיא ציטרט (יגע בהרים) אול ער רירט אן דיא בערג (ויעשנו) אול זיא רויכטן אז איר גיפינדן בייא בערג סיני (אשירה לה') איך וויל זינגן פר גאט (בחיי) בייא איינם לעבן (אזמרה) איך וויל זינגן (לאלהי) צו איין גאט (בעודי) וויל איך נאך היר בין (יערב אליו שיחי) עז זאל זיסן פאר אים איין ריד (אנוכי אשמח בה') איך וויל איך פרייאן אן גאט (יתמו חטאים) זיא ווערן צוגין דיא זינדיגר (מן הארץ) פון דער ערד (ורשעים עוד אינם) אול דיא רשעים ווערן ניאר דא זיין (ברכי נפשי) דרויף טוט איין ציב לובן (את ה') צו גאט (הללויה) אול איר פרואי זייט לובט גאט: קה (הודו לה') לובט פאר גאט (קראו בשמו) אול רופט אן זיין נאמן (הודיעו בעמים) לאזט צו וויסן אונטר דיא פעלקר (עלילותיו) זייני ווערק (שירו לו) זינגט פאר אים (זמרו לו) אול לובט פאר אים (שיחו בכל נפלאותיו) זאגט אלי זייני וואונדר (התהללו) זייט אייך בריאן אול לובן (בשם קדשו) איט דער שטארקייט פון זיין הייליגן נאמן (ישמח לב) עס זאל זיך פרייאן דאש הערץ (מבקשי ה') דיא דא ביגערן צערונג פון גאט (דרשו ה' ועזו) פארשט גאט אול זיין שטארקייט (בקשו פניו תמיד) ביגערט זיין פנים שטעטיג (זכרו נפלאותיו) גידענקט זייני וואונדר (אשר עשה) דאש ער האט גיטאן (מופתיו) זייני צייכן (ומשפטי פיו) אול דיא משפטים פון זיינם מויל (זרע אברהם) דיא זאמן פון אברהם (עבדו) גאטש קנעכט (בני יעקב) אול דיא קינדר פון יעקב (בחיריו) זייני אויז דער וועלטי (הוא ה' אלהינו) ער איז גאט אונזר הער (בכל הארץ) אין דער גאנצי וועלט (משפטיו) זיינן זייני משפטים (זכר לעולם) ער האט גידאכט צו אביג (בריתו) זיין ברית (דבר צוה) דיא זעלביגי זאך האט ער גיטאן (לאלף דור) צו טויזנט גיבירט האט גאט זען דיא תורה געבן (אשר כרת) דאש ער האט פר שניטן (את אברהם) צו אברהם (ושבועתו לישחק) אול זיין שבועה צו יצחק (ויעמידה ליעקב) אול ער האט גישטעלט זיא צו יעקב (לחוק לישראל) צו איין גיזעץ צו ישראל (ברית עולם) איין זיכרהייט צו אביג (לאמר לך אתן) צו זאגן צו דיר וויל איך געבן (את ארץ כנען) דאש לאנד כנען (חבל נחלתכם) איין טייל פון אייער ארב (בהיותם) זיא ווערן (מתי מספר) לאז האפטיגי נאאן (כמעט) ווינג ואארן אירי קינדר (וגרים בה) אול זיא האבן גיוואונט אין לאנד (ויתהלכו) אול זיא זיין גאנגן אול גיוואונט (מגוי) פון לאנד פולשתים (אל גוי) אין לאנד כנען (ממלכה) פון איין קיניגרייכן (אל עם אחר) צום אנדרן פאלק (לא הניח לארם) גאט האט ניט גילאזן קיין מענשן (לעשקם) צו פר צוקן זיא (ויוכח עליהם) אול ער האט בישווערט פון

אירנט

יִשְׁכּוֹן מִבֵּין עֳפָאיִם יִתְּנוּ קוֹל: מַשְׁקֶה ׀ הָרִים מֵעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרִי מַעֲשֶׂיךָ
תִּשְׂבַּע הָאָרֶץ: מַצְמִיחַ ׀ חָצִיר לַבְּהֵמָה וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם לְהוֹצִיא
לֶחֶם ׀ מִן הָאָרֶץ: וְיַיִן ׀ יְשַׂמַּח לְבַב אֱנוֹשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים ׀ מִשָּׁמֶן ׀ וְלֶחֶם
לְבַב אֱנוֹשׁ יִסְעָד: יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי יְהֹוָה אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטָע: אֲשֶׁר
שָׁם צִפֳּרִים יְקַנֵּנוּ חֲסִידָה בְּרוֹשִׁים בֵּיתָהּ: הָרִים הַגְּבֹהִים לַיְּעֵלִים
סְלָעִים ׀ מַחְסֶה לַשְׁפַנִּים: עָשָׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ:
תָּשֶׁת חֹשֶׁךְ וִיהִי לָיְלָה בּוֹ תִרְמֹשׂ כָּל חַיְתוֹ יָעַר: הַכְּפִירִים שֹׁאֲגִים
לַטָּרֶף וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אָכְלָם: תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאָסֵפוּן וְאֶל מְעוֹנֹתָם
יִרְבָּצוּן: יֵצֵא ׀ אָדָם לְפָעֳלוֹ וְלַעֲבֹדָתוֹ עֲדֵי עָרֶב: מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ
יְהֹוָה כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה ׀ הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: זֶה ׀ הַיָּם גָּדוֹל
וּרְחַב יָדָיִם שָׁם רֶמֶשׂ וְאֵין מִסְפָּר חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם גְּדֹלוֹת: שָׁם
אֳנִיּוֹת יְהַלֵּכוּן לִוְיָתָן זֶה יָצַרְתָּ לְשַׂחֶק בּוֹ: כֻּלָּם אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּן לָתֵת
אָכְלָם בְּעִתּוֹ: תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֹטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׂבְּעוּן טוֹב: תַּסְתִּיר
פניך

קול (משקה הרים מעליותיו) דער דא טרענקט דיא בערג פון זיינם בודם פון דיא אוברות אין היאל (מפרי מעשיך) פון
דיא פירות דייני ווערק (תשבע הארץ) טושטו זעטן דיא ערד (מצמיח חציר לבהמה) דוא בישט גאט דער דא
מאכשט שפראצן גראז צו דער בהאה (ועשב לעבודת האדם) אול קרויט צו דער ארבייט פון דען מענשן (להוציא) אויז
צו ציהן (לחם מן הארץ) ברוט פון דער ערד (ויין) אול דער וויין (ישמח לבב אנוש) דער דא דער פרייט דאש
הערץ פון מענשן (להצהיל פנים משמן) צו דער לייכטן דאז פנים פון פעטטיקייט (ולחם) אול דאש ברוט (לבב
אנוש יסעד) טוט אונטר לעהנן דאש הערץ פון מענשן (ישבעו) זיא זיינן זאט (עצי ה׳) גאטש בוים (ארזי הלבנון)
אויך טענן בוים (אשר נטע) דאש ער האט גיפלאנצט (אשר שם צפרים יקננו) דאש דארטן דיא פעגל ניששן
אול רואן (חסידה) אול דיא שטארך (ברושים ביתה) דער בוקס בוים איז איר הויז (הרים הגבוהים) דיא הוכן
בערג (ליעלים) צו דיא שטיין בעק (סלעים) דיא פעלזן (מחסה לשפנים) איין איין בישיצונג צו דיא קינגליך
דיא פר בערגן זיך הין (עשה ירח למועדים) ער האט בישאפן דיא לבנה צו יאמים טובים דאש אן זאל ציילן נאך דער
לבנה (שמש ידע מבואו) אול דיא זון ווייסט זיין איין גאנג (תשת חושך) הוא טושטו פינשטרניס (ויהי לילה) דאש ווערט
נאכט (בו תרמוש) אין אים ווידאנן (כל חיתו יער) אל דיא חיות פון אלד (הכפירים) דיא יונגן ליבן (שואגים לטרף)
שרייאן צו פר צוקן (ולבקש מאל אכלם) ביגערן איר עשן פון גאט (תורח השמש) אול אז דיא זון שיינט (יאספון)
זאמלן זיך איין דיא חיות (ואל מעונתם) אין וואונוג (ירבצון) טון זיא רואן אול פר בארגן זיך פר דיא לייט (יצא
ארם לפעלו) אול ווען דער מענש אויז גיט צו זיין ווערק (ולעבודתו) אול צו זיינר ארבייט (עדי ערב) ביז אן אובנט
(מה רבו) וויא גרוש (מעשיך ה׳) זיינן דייני ווערק דוא גאט (כלם בחכמה עשית) אלי זאכן האשטו מיט חכמה
בישאפן (מלאה הארץ) עש איז פול דיא ערד (קנינך) דיין קויפונג (זה הים גדול) דאש דא איז ים איז גרוש (ורחב
ידים) אול איין ברייט אורט (שם רמש) דארטן זיינן ווידאונד (ואין מספר) אול האט קיין צאל (חיות קטנות)
קליני חיות (עם גדלות) מיט גרושי (שם אניות יהלכון) דארטן גיאן דיא שיפן (לויתן זה) אויך דען לויתן (יצרת
לשחק בו) האשטו בישאפן צו שפילן מיט אים (כולם) אלי דיא אויף דער טרוקן אול אין ים זיין (אליך ישברון)
האפן צו דיר (לתת אכלם בעתו) צו געבן איר עשן אין איר צייט (תתן להם ילקוטון) ווען דוא זיא וואש גיבשט
קלויבן זיא (תפתח) דוא עפנשט (ידך) דיין האנד (ישבעון טוב) ווערן זיא גיזעט פון אלן גוטן (תסתיר פניך)
ווען דוא פר בארגשט דיין שכינה (יבהלון) ווערן זיא דער שראקן (תוסף רוחם) דוא טושט איין איר רוח (יגועון)
פר גיאן זיא (ואל עפרם ישובון) אול צו דיא ערד קערן זיא ווידר (תשלח רוחך) ווען דוא שיקשט דיין רוח בייא

תחיית

וְלֹא יַכִּירֶנּוּ עוֹד מְקוֹמוֹ: וְחֶסֶד יְהֹוָה מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יְרֵאָיו ו
וְצִדְקָתוֹ לִבְנֵי בָנִים: לְשֹׁמְרֵי בְרִיתוֹ וּלְזֹכְרֵי פִקֻּדָיו לַעֲשׂוֹתָם: יְהֹוָה
בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: בָּרְכוּ יְהֹוָה מַלְאָכָיו גִּבֹּרֵי כֹחַ
עֹשֵׂי דְבָרוֹ לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ: בָּרְכוּ יְהֹוָה כָּל צְבָאָיו מְשָׁרְתָיו עֹשֵׂי
רְצוֹנוֹ: בָּרְכוּ יְהֹוָה כָּל מַעֲשָׂיו בְּכָל מְקֹמוֹת מֶמְשַׁלְתּוֹ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת
יְהֹוָה: קד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהֹוָה יְהֹוָה אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְּאֹד הוֹד וְהָדָר
לָבָשְׁתָּ: עֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה: הַמְקָרֶה
בַמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו הַשָּׂם עָבִים רְכוּבוֹ הַמְהַלֵּךְ עַל כַּנְפֵי רוּחַ: עֹשֶׂה
מַלְאָכָיו רוּחוֹת מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לֹהֵט: יָסַד אֶרֶץ עַל מְכוֹנֶיהָ בַּל
תִּמּוֹט עוֹלָם וָעֶד: תְּהוֹם כַּלְּבוּשׁ כִּסִּיתוֹ עַל הָרִים יַעַמְדוּ מָיִם:
מִן גַּעֲרָתְךָ יְנוּסוּן מִן קוֹל רַעַמְךָ יֵחָפֵזוּן: יַעֲלוּ הָרִים יֵרְדוּ בְקָעוֹת
אֶל מְקוֹם זֶה יָסַדְתָּ לָהֶם: גְּבוּל שַׂמְתָּ בַּל יַעֲבֹרוּן בַּל יְשׁוּבוּן
לְכַסּוֹת הָאָרֶץ: הַמְשַׁלֵּחַ מַעְיָנִים בַּנְּחָלִים בֵּין הָרִים יְהַלֵּכוּן:
יַשְׁקוּ כָּל חַיְתוֹ שָׂדָי יִשְׁבְּרוּ פְרָאִים צְמָאָם: עֲלֵיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם
ישכון

(לשומרי בריתו) צו דיא דא היטן זיין בריט (ולזוכרי פקודיו) אונ׳ צו דיא דא גידענקן זייני געבאט (לעשתם) צו טון זיא
(ה׳ בשמים) גאט אין הימל (הכין כסאו) איז אן גיברייט זיין שטול (ומלכותו) אונ׳ זיין קיניגרייך (בכל משלה) גיוועלטיג
איבר אלי (ברכו ה׳ מלאכיו) לובט צו גאט אלי זייני אונגלים (גבורי כח) דיא דא האבן איין שטארק כח (עושי דברו) דיא
דא טון זייני ריד (לשמוע) צו הערן (בקול דברו) אן דען קול זייני ריד (ברכו ה׳) לובט צו גאט (כל צבאיו) אל דיא הער
(משרתיו) זייני דינר (עושי רצונו) דיא דא טונן זיין ווילן (ברכו ה׳) לובט צו גאט (כל מעשיו) אל זייני מעשים (בכל
מקומות) אין אלי ערטר (ממשלתו) וואו זיין מאכט איז (ברכי נפשי) עס טוט לובן איין לייב (את ה׳) צו גאט:
קד (ברכי נפשי) עס טוט לובן איין לייב (את ה׳) דען גאט (ה׳ אלהי גדלת) גאט איין הער דוא בישט גיאכפרט
(מאוד) זער (הוד והדר לבשת) לוב אונ׳ שונהייט האסטו אן גיקלייט (עוטה אור) ער וויקלט דאס ליכט אין היאל
(כשלמה) אז איין קלייד (נוטה שמים) ער שפרייט דיא היאל (כיריעה) אז איין אום האנג (המקרה במים) דער דא האט
גיבעלקט אין וואסר (עליותיו) זיין בודים (השם עבים) ער טוט דיא וואלקן (רכובו) זיין רייטונג (המהלך) דיא דא זיין
מוז גרינג (על כנפי רוח) אז דיא פליגל פון דיא הדליר דיא דא גיאן דארך דיא ווינד געך (עשה מלאכיו רוחות) דיא רוחות
אמאכט ער דש זיא זיינן זייני באטן (משרתיו) זייני דינר (אש לוהט) פלאמנדיג פייאר (יסד ארץ) ער האט גיגרונד פעסט
דיא ערד (על מכונה) אויף איר פיס (בל תמוט) דאס זיא זאלן ניט גליטן (עולם ועד) איביג אונ׳ איאר (תהום) דען אב
גרונט (כלבוש כסיתו) אז איין קלייד האסטו גאט ביקלייט אים (על הרים) אויף דיא בערג (יעמדו מים) שטיאן דיא
וואסר (מן גערתך) פון וועגן דיינס גישרייאס בשעת אתן תורה (ינוסון) זיין זיא גילאפן (מן קול רעמך) אונ׳ פון קול
דיינס שטארק (יחפזון) האבן זיא גיאיילט (יעלו הרים) זיא זיינן אויף גאנגן דיא בערג (ירדו בקעות) אונ׳ זיינן גינידרט
דיא טיפנים (אל מקום זה) אין דען זעלביגן אורט (יסדת להם) האסטו גאט גיגרונט פעסט צו זיא (גבול שמת) איין
גבול האסטו גימאכט (בל יעבורון) דער וואסרן דאז דיא וואסר זאלן ניט איבר פארן דען גבול (בל ישובון) אונ׳ זאלן ניט
ווידר קערן (לכסות הארץ) צו דעקן דיא ערד (המשלח מעינים) דער דא שיקט דיא קוועלברונן דיא דא קוועלן אויז
דען וואזן (בנחלים) אין דיא בעך (בין הרים יהלכון) צווישן דיא בערג גיאן זיא (ישקו) אונ׳ דיא קוועלברונן טרענקן
(כל חיתו שדי) אל דיא חיות (ישברו פראים) זיא צו ברעכן דיא ווילדן שטיר (צמאם) איר דארשט (עליהם) אויף דיא
קוועלברונן (עוף השמים ישכון) דיא פעגל פון היאל רואן דרויף (מבין עפאים) צווישן דיא צווייגן (יתנו קול) גיבן זיא איר
קול

יֹאבֵדוּ ׀ וְאַתָּה תַעֲמֹד וְכֻלָּם כַּבֶּגֶד יִבְלוּ כַּלְּבוּשׁ תַּחֲלִיפֵם וְיַחֲלֹפוּ׃
וְאַתָּה ׀ הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ׃ בְּנֵי עֲבָדֶיךָ יִשְׁכּוֹנוּ ׀ וְזַרְעָם לְפָנֶיךָ
יִכּוֹן׃ קג לְדָוִד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהֹוָה וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם
קָדְשׁוֹ׃ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהֹוָה וְאַל תִּשְׁכְּחִי כָּל גְּמוּלָיו׃ הַסֹּלֵחַ
לְכָל עֲוֺנֵכִי הָרֹפֵא לְכָל תַּחֲלוּאָיְכִי׃ הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיָּיְכִי הַמְעַטְּרֵכִי
חֶסֶד וְרַחֲמִים׃ הַמַּשְׂבִּיעַ בַּטּוֹב עֶדְיֵךְ תִּתְחַדֵּשׁ כַּנֶּשֶׁר נְעוּרָיְכִי׃ עֹשֵׂה
צְדָקוֹת יְהֹוָה וּמִשְׁפָּטִים לְכָל עֲשׁוּקִים׃ יוֹדִיעַ דְּרָכָיו לְמֹשֶׁה לִבְנֵי ׀
יִשְׂרָאֵל עֲלִילוֹתָיו׃ רַחוּם וְחַנּוּן יְהֹוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חָסֶד׃ לֹא לָנֶצַח
יָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם יִטּוֹר׃ לֹא כַחֲטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ ׀ וְלֹא כַעֲוֺנֹתֵינוּ
גָּמַל עָלֵינוּ׃ כִּי כִגְבֹהַּ שָׁמַיִם עַל הָאָרֶץ גָּבַר חַסְדּוֹ עַל יְרֵאָיו׃ כִּרְחֹק
מִזְרָח מִמַּעֲרָב הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת פְּשָׁעֵינוּ׃ כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים
רִחַם יְהֹוָה עַל יְרֵאָיו׃ כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ זָכוּר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ׃
אֱנוֹשׁ כֶּחָצִיר יָמָיו כְּצִיץ הַשָּׂדֶה כֵּן יָצִיץ׃ כִּי רוּחַ עָבְרָה בּוֹ וְאֵינֶנּוּ ׀
ולא

פֿר לאֵרן ווערן (ואתה תעמוד) אונ' דוא גאָט בלייבשט בשטין (וכולם כבגד יבלו) אונ' זיא אלי אז איין קלייד ווערן זיא
צו שליסן זיין (כלבוש תחליפם) אז איין קלייד פֿר ווערקסלשטו זיא (ויחלופו) אונ' זיא ווערן פֿר ווערקסלט (ואתה הוא)
אונ' דוא גאָט בישט דער זעלביג (ושנותיך לא יתמו) אונ' דייני יארן ווערן ניט צו גענלט (בני עבדיך) דיא קינדר פֿון
דייני קנעכט (ישכונו) זאלן רואן (וזרעם לפניך יכון) אונ' איר זאמן זאל פֿר דיר אן גיברייט זיין: קג (ברכי נפשי)
מיין לייב לובט (את ה') צו גאָט (וכל קרבי) אונ' אל מיין גידאנקן (את שם קדשו) לובט זיין הייליגן נאמן (ברכי נפשי)
מיין לייב לובט (את ה') צו גאָט (ואל תשכחי) אונ' פֿאר געס ניט (כל גמוליו) אל זיין פֿר געלטן (הסולח) דער דא פֿר
גיבט (לכל עונכי) צו אלי דייני זינד (הרופא) דער דא היילט (לכל תחלואיכי) צו אלי דייני קראנקהייט (הגואל)
דער דא אויז לייזט (משחת חייכי) אויז דער גרוב פֿון גיהנם דיין לעבן (המעטרכי) דער דיך קריינט (חסד ורחמים)
מיט גנאד אונ' דער בארמיקייט (המשביע בטוב) דער דא זעט מיט גוטן (עדיך) דיין צירונג (תתחדש) דוא ווערשט
בינייאן (כנשר נעוריכי) אז איין אדלר דייני יוגנט (עושה צדקות ה') דען ער טוט צדקות גאָט (ומשפטים) אונ'
גירִיכט (לכל עשוקים) צו אל דיא פֿר צוקן (יודיע דרכיו למשה) ער האָט לאזן ווישן זיין וועג צו משה (לבני ישראל)
אונ' צו דיא קינדר פֿון ישראל (עלילותיו) זייני ווערק (רחום וחנון ה') איין דער בארמיגר אונ' לייט זעליגר איז
גאָט (ארך אפים) ער דער לענגט זיין צארן (ורב חסד) אונ' ער מערט צו טון גינאד (לא לנצח יריב) ניט צו איביג
ווערט ער קריגן (ולא לעולם יטור) אונ' ניט צו איביג ווערט ער היטן דיא שנאה (לא כחטאינו) נאך נאך אונזרי
זינד (עשה לנו) האָט ער גיטאן צו אונז (ולא כעונותינו) אונ' אך ניט נאך אונזרי זינד (גמל עלינו) ער האָט פֿר גאָלטן
צו אונז (כי כגבוה שמים) דען אזו הוך אז דער הימל איז (על הארץ) איבר דער ערד (גבר חסדו) אזו האָט ער גישטערקט
זיין גינאד (על יראיו) אויף זייני פֿארכטר (כרחוק מזרח ממערב) אזו וויט אז מזרח פֿון מערב (הרחיק ממנו) אזו
דער ווייטר פֿון אונז (את פשעינו) אונזר מיסטוט (כרחם אב על בנים) אז איין פֿאָטר דער זיך דער בארמט
אויף זייני קינדר (רחם ה') אזו האָט זיך גאָט דער בארמט (על יראיו) אויף זייני פֿארכטר (כי הוא ידע יצרנו)
דען ער קאן אונזר יצה"ר (זכור) עש איז גידאכט פֿר אים (כי עפר אנחנו) דאש איר זיינן אייטל ערד (אנוש כחציר
ימיו) דער מענש איז אז איין גראז זייני יאר (כציץ השדה) אז דאש שפראצונג (כן יציץ) אזו שפראצט ער (כי
רוח עברה בו) ווען דער ווינט איבר פֿארט אויף אים (ואיננו) איז ער ניאר דא (ולא יכירנו) אונ' עש ווערט ניט
דער קענט (עוד מקומו) ניאר זיין אורט (וחסד ה') אונ' דער גינאד פֿון גאָט (מעולם ועד עולם) איז פֿון דער וועלט
ביז אויף יענר וועלט (על יראיו) אויף זייני פֿארכטר (וצדקתו) אונ' זיין צדקה (לבני בנים) צו אירי קינדש קינדר
(לשומרי

עַל־גָּג׃ כָּל־הַיּוֹם חֵרְפוּנִי אוֹיְבָי מְהוֹלָלַי בִּי נִשְׁבָּעוּ׃ כִּי־אֵפֶר
כַּלֶּחֶם אָכָלְתִּי וְשִׁקֻּוַי בִּבְכִי מָסָכְתִּי׃ מִפְּנֵי־זַעַמְךָ וְקִצְפֶּךָ כִּי
נְשָׂאתַנִי וַתַּשְׁלִיכֵנִי׃ יָמַי כְּצֵל נָטוּי וַאֲנִי כָּעֵשֶׂב אִיבָשׁ׃ וְאַתָּה
יְהוָה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב וְזִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר׃ אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן
כִּי־עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי־בָא מוֹעֵד׃ כִּי־רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־אֲבָנֶיהָ וְאֶת־עֲפָרָהּ
יְחֹנֵנוּ׃ וְיִירְאוּ גוֹיִם ׀ אֶת־שֵׁם יְהוָה וְכָל־מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת־כְּבוֹדֶךָ׃
כִּי־בָנָה יְהוָה צִיּוֹן נִרְאָה בִּכְבוֹדוֹ׃ פָּנָה אֶל־תְּפִלַּת הָעַרְעָר וְלֹא
בָזָה אֶת־תְּפִלָּתָם׃ תִּכָּתֶב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן וְעַם נִבְרָא יְהַלֶּל־יָהּ׃
כִּי־הִשְׁקִיף מִמְּרוֹם קָדְשׁוֹ יְהוָה מִשָּׁמַיִם אֶל־אֶרֶץ הִבִּיט׃ לִשְׁמֹעַ
אֶנְקַת אָסִיר לְפַתֵּחַ בְּנֵי תְמוּתָה׃ לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְהוָה וּתְהִלָּתוֹ
בִּירוּשָׁלָיִם׃ בְּהִקָּבֵץ עַמִּים יַחְדָּו ׀ וּמַמְלָכוֹת לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה׃
עִנָּה בַדֶּרֶךְ כֹּחִי קִצַּר יָמָי׃ אֹמַר אֵלִי אַל־תַּעֲלֵנִי בַּחֲצִי ׀ יָמַי בְּדוֹר
דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ׃ לְפָנִים הָאָרֶץ יָסַדְתָּ וּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ שָׁמָיִם׃ הֵמָּה
יאבדו

(כצפור) אז איין פֿוגל (בודד על גג) דער דא זילט אליין אויף דען דאך (כל היום) איין גאנצן טאג (חרפוני אויבי)
האבן מיך גילעסטרט אייני פֿיינט (מהוללי) אייני שפעטר נארן איך (בי נשבעו) זיא שווערן בייא מיר (כי
אפר כלחם אכלתי) דען אשין האב איך געסן אז ברוט (ושקויי) אול איין גיטרענק (בבכי מסכתי) מיט וויינן האב
איך גימישט (מפני זעמך) פֿון וועגן דיין צארן (וקצפך) אול דיין גרים צארן (כי נשאתני) דען דוא האסט מיך
דער הובן (ותשליכני) אול אידלונד האסטו מיך אוועק גיווארפֿן (ימי כצל נטוי) אייני טאג זיין אוועק גינייגט אז
איין שאטן (ואני כעשב איבש) אול איך בין פֿאר דארט אז איין גראז (ואתה ה') אול דוא גאט (לעולם תשב) דער
דא איביג זיצט (וזכרך) דיין גידעכטניס (לדור ודור) צו גיבורט אול גיבורט (אתה תקום) דוא זאלסט אויף שטין
(תרחם ציון) זאלסט דער בארמן ציון (כי עת לחננה) דען עס איז צייט צו דער בארמן זיא (כי בא מועד) דס דא איז
גיקומן דיא גיזעצטי צייט (כי רצו עבדיך) דען זיא האבן גיוועלט אול האבן ליב דייני קנעכט (את אבניה) איר שטיין
פֿון ציון (ואת עפרה יחננו) אול איר ערד דער בארמן זיא (ויראו גוים) ווערן זיך פֿערכטן דיא פֿעלקר (את שם ה')
פֿאר גאטס נאמן (וכל מלכי ארץ) אול דיא קיניגרייך פֿון דער ערד (את כבודך) ווערן זיך פֿארכטן פֿר דיין כבוד
(כי בנה ה' ציון) ווען זיא ווערן זעהן דאס גאט האט גיבויט ציון (נראה בכבודו) איז ווארן גיזעהן זיין כבוד (פנה) ער
האט זיך גיקערט (אל תפילת הערער) צו דער תפֿילה דער דא טרייט אודר דער דא פֿר וויסט איז (ולא בזה) אול
ער האט ניט פֿר שמעכט (את תפילתם) איר תפֿילה (תכתב זאת) דאס דאזיג הייליג זאל אן גישריבן ווערן (לדור
אחרון) צום הינטרשטן דור (ועם נברא) דאס פֿאלק גלייך אז ווען זיא ניא בישאפֿן ווערן (יהלל יה) זאלן גאט לובן
(כי השקיף ממרום) דען ער האט גילוגט פֿון הויך (קדשו) זיין הייליגן (ה' משמים) אול גאט פֿון הימל (אל ארץ
הביט) ביז אויף דער ערד האט ער גילוגט (לשמוע אנקת אסיר) צו הערן דאס גישרייא פֿון דיא גיפֿאנגני (לפתח בני
תמותה) צו עפֿנן דיא לייט דיא דא זיגן אם טוט (לספר בציון) אן זאל דער צילן אין ציון (שם ה') גאטס נאמן (ותהלתו
בירושלים) אול זיין לוב אין ירושלים (בהקבץ עמים) ווען זיא ווערן זיך איין זאמלן דיא פֿעלקר (יחדיו) מיט אנאנדר
(וממלכות) אול דיא קיניגרייך (לעבוד את ה') ווערן דינן צו גאט (ענה בדרך כחי) ער האט גיפייניגט דער פֿייכט איין
וועג איין כח (קצר ימי) ער האט גיקירלט אייני טעג (אמר) דא האב איך גיזאגט (אלי אל תעלני) איין גאט טוא
מיך ניט אב ט צגן (בחצי ימי) אין אייני האלבי טעג (בדור דורים שנותיך) דוא האסט צו גיזאגט אונז צו בישטעטיגן
פֿר דיר אין אל דורות אזו לאנג אז דיין יאר זיינן דיא האבן קיין סוף ניט (לפנים הארץ יסדת) דוא האסט פֿון פֿאר
אן דיא ערד גיגרונד פֿעסטיגט (ומעשה ידיך שמים) אול דייני ווערק זיין דיא הימל (המה יאבדו) דיא דורות ווערן
פֿר

קא לְדָוִד מִזְמוֹר חֶסֶד וּמִשְׁפָּט אָשִׁירָה לְךָ יְהוָה אֲזַמֵּרָה׃
אַשְׂכִּילָה בְּדֶרֶךְ תָּמִים ׀ מָתַי תָּבוֹא ׀ אֵלָי אֶתְהַלֵּךְ בְּתָם לְבָבִי בְּקֶרֶב ׀
בֵּיתִי׃ לֹא ׀ אָשִׁית לְנֶגֶד עֵינַי דְּבַר בְּלִיָּעַל עֲשֹׂה סֵטִים שָׂנֵאתִי
לֹא יִדְבַּק בִּי׃ לֵבָב עִקֵּשׁ יָסוּר מִמֶּנִּי רָע לֹא אֵדָע׃ מְלָושְׁנִי בַסֵּתֶר
רֵעֵהוּ אוֹתוֹ אַצְמִית גְּבַהּ עֵינַיִם וּרְחַב לֵבָב אֹתוֹ לֹא ׀ אוּכָל׃ עֵינַי בְּנֶאֶמְנֵי
אֶרֶץ לָשֶׁבֶת עִמָּדִי הֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ תָּמִים הוּא יְשָׁרְתֵנִי׃ לֹא יֵשֵׁב בְּקֶרֶב ׀
בֵּיתִי עֹשֵׂה רְמִיָּה דֹּבֵר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לְנֶגֶד עֵינָי׃ לַבְּקָרִים אַצְמִית כָּל
רִשְׁעֵי אָרֶץ לְהַכְרִית מֵעִיר יְהוָה כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ קב תְּפִלָּה לְעָנִי כִי ׀
יַעֲטֹף וְלִפְנֵי יְהוָה יִשְׁפֹּךְ שִׂיחוֹ׃ יְהוָה שִׁמְעָה תְפִלָּתִי וְשַׁוְעָתִי אֵלֶיךָ
תָבוֹא׃ אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר לִי הַטֵּה אֵלַי אָזְנֶךָ בְּיוֹם אֶקְרָא
מַהֵר עֲנֵנִי׃ כִּי כָלוּ בְעָשָׁן יָמָי וְעַצְמוֹתַי כְּמוֹקֵד נִחָרוּ׃ הוּכָּה כָעֵשֶׂב
וַיִּבַשׁ לִבִּי כִּי שָׁכַחְתִּי מֵאֲכֹל ׀ לַחְמִי׃ מִקּוֹל אַנְחָתִי דָּבְקָה עַצְמִי לִבְשָׂרִי׃
דָּמִיתִי לִקְאַת מִדְבָּר הָיִיתִי כְּכוֹס חֳרָבוֹת׃ שָׁקַדְתִּי וָאֶהְיֶה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד
על

קא (לדוד מזמור) דער ﭏזור וואר גיﭏכט דורך דוד (חסד ומשפט) עש זייא ﭏז דוא טושט איט איר חﭏר ﭏודר
ﭏשפט (אשירה לך ה') טוא איך דיך לובן דוא גﭏט (אזמרה) ﭏונ׳ טוא זינגן (אשכילה) איך טוא קלוגן איט איין
הערץ (בדרך תמים) לו גין אין גאנלן וועג (מתי תבא אלי) ווען ווערט קואן לו איר דער רעכט פﭏרטיגר וועג (אתהלך)
ﭏונ׳ איך ווﭏ גין (בתם לבבי) איט גאנלקייט איינש הערלן (בקרב ביתי) אפילו ווען איך דער היים בין (לא אשית) איך
טוא ניט (לנגד עיני) געגן איין ﭏויגן (דבר בליעל) איין טﭏכה פטיגי זאך (עשה סטים) לו טון ﭏב קערונג (שנאתי) הﭏב
איך פיינט (לא ידבק בי) ﭏונ׳ עש טוט זיך ניט ביהעפטן ﭏן איר דאש ﭏב קערונג (לבב עקש) איין פר קרוﭏט הערלן (יסור
ממני) קערט זיך ﭏב פון איר (רע לא ארע) ﭏונ׳ ביז הﭏב איך ניט ליב (מלשני בסתר) איין פﭏר רעטר אין פר בﭏרגניז
(רעהו) ﭏויף זיין גיזעלן (אותו אצמית) דען זעלביגן וויל איך פר טנידן (גבה עינים) ﭏונ׳ איימר דער דא הﭏ זרטיג איז
איט זיין ﭏויגן (ורחב לבב) ﭏונ׳ הﭏט איין ברייט הערלן (אותו לא אוכל) דען זעלביגן קאן איך ניט לידן (עיני) אייני
ﭏויגן זיינן (בנאמני ארץ) ﭏן דיא ווﭏרהפטיגן פון דער ערד (לשבת עמדי) לו זילן איט איר (הולך בדרך תמים) דער דא
גיט אין גאנלן וועג (הוא ישרתני) דער דא טוט דינן איר (לא ישב בקרב ביתי) ער זﭏלט ניט אין איינם הויז (עשה רמיה)
דער דא טוט פﭏלשטיקייט (דובר שקרים) ﭏונ׳ דער דא רעט שקרים (לא יכון) איז ניט ﭏן גיברייט (לנגד עיני) געגן
אייני ﭏויגן (לבקרים) לו ﭏלי ﭏרגן (אצמית) טוא איך פר טנידן (כל רשעי ארץ) ﭏז דיא רשעים פון דער ערד (להכרית)
לו פר טנידן (מעיר ה') פון גאטש שטאט (כל פועלי און) ﭏז דיא דא ווערקן ﭏון רעכט׃ קב (תפילה לעני)
דאש איז איין תפילה לו ישראל (כי יעטוף) ווען זיא ﭏום ﭏעכטיגן זיין בשעת צרה (לפני ה') פﭏר גאט (ישפוך שיחו)
טוט ער פﭏר גיסן זיין ריד (ה' שמעה תפילתי) גאט הער איין תפילה (ושועתי אליך תבוא) ﭏונ׳ איין גישרייﭏ וﭏז לו
דיר קואן (אל תסתר) דוא זﭏלשט ניט פר בﭏרגן (פניך ממני) דיין שכינה פון איר (ביום צר לי) ﭏן דען טﭏג דאש איר
ווי איז (הטה אלי אזנך) נייג לו איר דיין ﭏורן (ביום אקרא) ﭏן דען טﭏג דאש איך וועל דיך רופן (מהר ענני) ענטפר
איר בﭏלד (כי כלו בעשן ימי) דען זיא זיין פר לענקט גיווﭏרן אייני טעג ﭏז איין רויך אין אייני ﭏויגן (ועצמותי) ﭏונ׳ אייני
ביין (כמוקד נחרו) ﭏז איין ברﭏנד זיינן זיא פר דערט (הוכה כעשב) עש איז גיטלﭏגן וואורן ﭏז איין קרויט (ויבש
לבי) ﭏונ׳ איז פﭏר דערט גיוואורן איין הערלן (כי שכחתי) דען איך הﭏב פר געסן (מאכל לחמי) פון לו עסן איין
טפייז (מקול אנחתי) פון וועגן דאש קול פון איינם זיפלן (דבקה) הﭏט זיך ביהעפט (עצמי לבשרי) איין ביין לו
איינם פלייש (דמיתי) איך בין גליך גיווארן (לקאת מדבר) לו איין קרא אין דער אדבר (הייתי) איך בין גיוואורן
(ככוס חרבות) ﭏז איין אייל ﭏין דיא וויסטנייא (שקדתי) איך הﭏב גיוואכט (ואהיה) ﭏונ׳ איך בין גיווארן אין גלות
(כצפור).

יְרַנֵּנוּ׃ לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים
בְּמֵישָׁרִים׃ צט יְהוָה מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יֹשֵׁב כְּרוּבִים תָּנוּט הָאָרֶץ׃
יְהוָה בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרָם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים׃ יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא
קָדוֹשׁ הוּא׃ וְעֹז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב אַתָּה כּוֹנַנְתָּ מֵישָׁרִים ׀ מִשְׁפָּט
וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב אַתָּה עָשִׂיתָ׃ רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ׀ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם
רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא׃ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו ׀ וּשְׁמוּאֵל בְּקֹרְאֵי
שְׁמוֹ קֹרְאִים אֶל יְהוָה וְהוּא יַעֲנֵם׃ בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם
שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו ׀ וְחֹק נָתַן לָמוֹ׃ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עֲנִיתָם אֵל
נֹשֵׂא הָיִיתָ לָהֶם וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם׃ רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ׀
וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ ק מִזְמוֹר
לְתוֹדָה ׀ הָרִיעוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ׃ עִבְדוּ אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה בֹּאוּ
לְפָנָיו בִּרְנָנָה׃ דְּעוּ כִּי יְהוָה הוּא ׀ אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ ׀ וְלוֹ אֲנַחְנוּ
עַמּוֹ וְצֹאן מַרְעִיתוֹ׃ בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה ׀ הוֹדוּ לוֹ
בָּרְכוּ שְׁמוֹ׃ כִּי טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְעַד דֹּר וָדֹר אֱמוּנָתוֹ׃

קא

דא איז קומן (לשפט הארץ) צו ריכטן דיא ערד (ישפוט תבל בצדק) ער ווערט ריכטן דיא וועלט מיט גירעכטיקייט
(ועמים במשרים) אונ' דיא פעלקר מיט רעכט פארטיקייט: צט (ה' מלך) גאט קיניגט (ירגזו עמים) זיא ווערן
ציטרן דיא פעלקר אין אלחאות גוג מגוג (ישב כרובים) דער דא רייט אויף דיא כרובים (תנוט הארץ) ווערט פר וואגן
דיא ערד (ה' בציון גדול) גאט איז אין ציון אין הער (ורם הוא) אונ' ער איז דער הובן (על כל העמים) איבר אלי פעלקר
(יודו שמך) זיא ווערן לובן דיין נאמן (גדול ונורא) דער גיאכפרט אונ' פארכטבאר (קדוש הוא) ער איז הייליג (ועוז מלך)
אונ' דיא שטארקייט פון אך (משפט אהב) דער דא האט ליב משפט (אתה כוננת) דוא האשט אן גיברייט (מישרים)
רעכט פרטיקייט (משפט וצדקה ביעקב) משפט אונ' צדקה אונטר יעקב (אתה עשית) האשטו גימאכט (רוממו ה'
אלהינו) דער היכט גאט אונזר הער (והשתחוו להדום רגליו) אונ' נייט אייך בוקן צום שעמל פון זיינן פיס (קדוש הוא)
דען ער איז הייליג (משה ואהרן בכהניו) משה אונ' אהרן זיין גיוועזן אונטר זייני דינר (ושמואל בקראי שמו) אונ' שמואל
איז גיוועזן אונטר דיא דא אן רופן זיין הייליגן נאמן (קוראים אל ה') זיא האבן פלעגן צו רופן צו גאט (והוא יענם) אונ'
ער האט זיא געגטפרט (בעמוד ענן ידבר אלהים) מיט דעם עמוד ענן האט גאט גירעט צו זיא (שמרו עדותיו) זיא
האבן גיהיט זיין תורה (וחוק נתן למו) אויך דש גיזעץ דז ער האט גיגעבן צו זיא האבן זיא גיהיט (ה' אלהינו) דוא גאט
אונזר גאט (אתה עניתם) דוא האשט געגטפרט זיא (אל נושא היית להם) דוא גאט האשט פלעגן צו פר געבן מיר זינד
פון מירנט וועגן (ונוקם על עלילותם) רעכנשט האשט דו דיך נוקם גיוועזן אויף מירי ווערק (רוממו ה' אלהינו) דער היכט
גאט אונזר גאט (והשתחוו להר קדשו) אונ' נייט אייך בוקן צו זיינם הייליגן בערג (כי קדוש) דען ער איז הייליג (ה'
אלהינו) גאט אונזר הער: ק (מזמור) דער אומור מאר גימאכט (לתודה) צו לובן (הריעו ה') נייט שאלן
צו גאט (כל הארץ) אל דיא זילר פון דער ערד (עבדו) דינט (את ה') צו גאט (בשמחה) מיט פרייד (באו לפניו) קומט
פאר אים (ברננה) מיט גיזאנג (דעו) ווישט (כי ה') דאס גאט (הוא אלהים) ער איז הער אונ' בילאנט אונז אין שכר
(הוא עשנו) ער האט אונז בישאפן (ולו אנחנו עמו) אונ' צו אים זיינן מיר גיוועזן זיין פאלק אי דר עולם איז בישאפן גיוועסן
(וצאן מרעיתו) אונ' שאף זיינט ווידונג (בואו שעריו) קומט אין זייני טארן (בתודה) מיט לוב (חצרותיו בתהלה) אין זיין
הוף מיט לוב (הודו לו) לובט צו אים (ברכו שמו) אונ' לובט זיין נאמן (כי טוב ה') דען גאט איז גוט (לעולם חסדו)
צו איביג איז זיין גינאד (ועד דור ודור) אונ' ביז גיבירט אונ' גבירט (אמונתו) איז זיין וואהרהייט:

לְפָנָיו תֵּלֵךְ וּתְלַהֵט סָבִיב צָרָיו׃ הֵאִירוּ בְרָקָיו תֵּבֵל רָאֲתָה וַתָּחֵל
הָאָרֶץ׃ הָרִים כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ מִלִּפְנֵי יְהֹוָה מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ׃
הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ וְרָאוּ כָל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ׃ יֵבֹשׁוּ כָּל עֹבְדֵי פֶסֶל
הַמִּתְהַלְלִים בָּאֱלִילִים הִשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל אֱלֹהִים׃ שָׁמְעָה וַתִּשְׂמַח
צִיּוֹן וַתָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְהֹוָה׃ כִּי אַתָּה יְהֹוָה
עֶלְיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ מְאֹד נַעֲלֵיתָ עַל כָּל אֱלֹהִים׃ אֹהֲבֵי יְהֹוָה שִׂנְאוּ
רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם׃ אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי
לֵב שִׂמְחָה׃ שִׂמְחוּ צַדִּיקִים בַּיהֹוָה וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃ צח מִזְמוֹר
שִׁירוּ לַיהֹוָה שִׁיר חָדָשׁ כִּי נִפְלָאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ׃
הוֹדִיעַ יְהֹוָה יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ׃ זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ
לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל אַפְסֵי אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ׃ הָרִיעוּ לַיהֹוָה
כָּל הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ׃ זַמְּרוּ לַיהֹוָה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר
וְקוֹל זִמְרָה׃ בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהֹוָה׃
יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ׃ נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ כָף יַחַד הָרִים
ירננו

זיא האבן דער ליכט זייני ווטרקייט דיא וועלט (ראתה) זיא האט גיזעהן (ותחל הארץ) אונ' ציטרט אר'ץ ישראל
(הרים כדונג נמסו) דיא בערג ווערן צוגין אז איין וואקס (מלפני ה') פאר גאט (מלפני אדון) פר דען הער (כל הארץ)
פון דער וועלט (הגידו השמים צדקו) זיא ווערן זאגן דיא הימל זיין גירעכטיקייט (וראו כל העמים) אונ' זיא ווערן
זעהן אל דיא פעלקר (כבודו) זיין כבוד (יבושו כל עובדי פסל) זיא ווערן פאר שעמט ווערן אל דיא דא דינן בילדר
(המתהללים באלילים) דיא זיך לובן מיט דיא ע"ז (השתחוו לו) זיא ווערן זיך בוקן פאר אים (כל אלהים) אל דיא
דא דינן אנדר געטר (שמעה) זיא ווערט עס הערן (ותשמח ציון) ווערט זיך פרייאן ציון (ותגלנה בנות יהודה)
אונ' ווערן זיך פרייאן דיא דערפר פון יהודה (למען משפטיך ה') פון וועגן דייני משפט דו גאט (כי אתה ה') דען
דוא בישט גאט (עליון על כל הארץ) איין איברשטר איבר דיא גאנצי וועלט (מאוד נעלית) זער ביזטו גיהובט (על
כל אלהים) איבר אלי געטר (אוהבי ה') גאטש ליב האבר (שנאו רע) האבן פיינט בוז (שומר נפשות חסידיו) ער היט
דיא לייבר פון זייני חסידים (מיד רשעים) פון הענד דען רשעים (יצילם) ביטיראט ער זיא (אור זרוע לצדיק) איין
ליכט איז גיזעט צום צדיק (ולישרי לב שמחה) אונ' צו דיא רעכט פערטיגן הערץ איז פרייד (שמחו צדיקים בה')
פרייד איך איר צדיקים מיט גאטש זאג (והודו לזכר קדשו) אונ' לובט צום גידעכטניש פון זיין הייליקייט: צח
(מזמור) איין לוב פון דער נבואה (שירו לה') לובט צו גאט (שיר חדש) איין נייא גיזאנג (כי נפלאות עשה) דאש ער
האט וואונדר גיטאן (הושיעה לו ימינו) עס האט אים גהאלפן זיין רעכטי האנד (וזרוע קדשו) אונ' זיין הייליגר ארים
(הודיע ה' ישועתו) גאט האט לאזן וויסן זיין הילף (לעיני הגוים) פר אויגן דיא פעלקר (גלה צדקתו) האט ער אנטפלעקט
זיין צדקה (זכר חסדו) ער האט גידאכט זיין גינאד (ואמונתו לבית ישראל) אונ' זיין ווארהייט צום גיזינד פון ישראל (ראו
כל אפסי ארץ) זיא האבן גיזעהן דיא הערן פון דער ערד (את ישועת אלהינו) דיא הילף פון אונזרן גאט (הריעו לה') רייט
שאלן צו גאט (כל הארץ) אל דיא וואונר פון לאנד (פצחו ורננו) רעט אונ' לובט (וזמרו) אונ' זינגט (זמרו לה') לובט צו גאט
(בכנור) מיט דער הארפן (בכנור וקול זמרה) מיט דער הארפן אונ' מיט דעם קול פון גיזאנג (בחצוצרות) מיט טרומיטן
(וקול שופר) אונ' מיט דעם קול פון שופר (הריעו) זייט שאלן (לפני המלך ה') פר גאט דען אך (ירעם הים) עס זאל
שטארמן דז ים (ומלואו) אונ' דאז דער פילונג (תבל) דיא וועלט (ויושבי בה) אויך דיא דרינן זיצן (נהרות) דיא בייך (ימחאו
כף) זיא ווערן שלאגן מיר טענר (יחד הרים ירננו) אונ' מיט אנאנדר דיא בערג ווערן לובן (לפני ה') פר גאט (כי בא) דער

נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי אִם יְבֹאוּן אֶל מְנוּחָתִי׃ צו שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ
שִׁירוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ׃ שִׁירוּ לַיהוָה בָּרְכוּ שְׁמוֹ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם לְיוֹם
יְשׁוּעָתוֹ׃ סַפְּרוּ בַגּוֹיִם ◦ כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו׃ כִּי גָדוֹל יְהוָה
וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים׃ כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים
וַיהוָה שָׁמַיִם עָשָׂה׃ הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ׃
הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז׃ הָבוּ לַיהוָה
כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְחַצְרוֹתָיו׃ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת
קֹדֶשׁ חִילוּ מִפָּנָיו כָּל הָאָרֶץ׃ אִמְרוּ בַגּוֹיִם יְהוָה מָלָךְ אַף תִּכּוֹן
תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט יָדִין עַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃ יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל
הָאָרֶץ יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ׃ יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אָז יְרַנְּנוּ כָּל
עֲצֵי יָעַר׃ לִפְנֵי ׀ יְהוָה כִּי בָא כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תֵּבֵל
בְּצֶדֶק וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ׃ צז יְהוָה מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ יִשְׂמְחוּ
אִיִּים רַבִּים׃ עָנָן וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאוֹ׃ אֵשׁ
לפניו

קומן (אל מנוחתי) אין ירושלים דאש איך האב גיהייסן אנוחה: **צו** (שירו לה׳) זינגט צו גאט (שיר חדש) איין נייא גיזאנג (שירו לה׳) זינגט צו גאט (כל הארץ) אל דיא זעלר פון דער ערד (שירו לה׳) זינגט צו גאט (ברכו שמו) אונ׳ לובט זיין נאמן (בשרו) זייט באטן ברוט (מיום אל יום ישועתו) פון טאג צו טאג זיין הילף (ספרו בגוים את כבודו) דער ציילט אונטר דיא פעלקר זיין כבוד (בכל העמים נפלאותיו) אונטר אלי פעלקר דער ציילט זיין וואונדר (כי גדול ה׳) דען גאט איז גרוש (ומהלל) אונ׳ איז גילובט (מאוד) זער (נורא הוא) ער איז פארכטזאם (על כל אלהים) איבר אלי געטר (כי כל אלהי העמים) דען אל דיא געטר פון דיא פעלקר (אלילים) זיינן אייטלי ניכטר (וה׳ שמים עשה) אונ׳ דוא גאט האט דיא הימל בישאפן (הוד והדר לפניו) שונהייט אונ׳ היפשקייט איז פאר אים (עוז ותפארת) שטארקייט אונ׳ שונהייט (במקדשו) איז אין זיין הייליקייט (הבו לה׳) גיבט צו גאט (משפחות עמים) איר משפחות פון דיא פעלקר (הבו לה׳) גיבט צו גאט (כבוד ועוז) כבוד אונ׳ שטארקהייט (הבו לה׳) גיבט צו גאט (כבוד שמו) כבוד צו זיין נאמן (שאו מנחה) היבט אויף איין מנחה (ובואו לחצרותיו) אונ׳ קומט פאר אים אין זיין הויף (השתחוו לה׳) זייט אייך בוקן פאר גאט (בהדרת קודש) מיט דער שונהייט פון הייליקייט (חילו מפניו) ציטרט פאר אים (כל הארץ) אל דיא זעלר פון לאנד (אמרו בגוים) זאגט צוקונפטיג צווישן אונטר דיא גוים (ה׳ מלך) דאש גאט האט גיקיניגט (אף תכון תבל) ער האט אויך אן גיברייט דיא וועלט (בל תמוט) דאש זיא ניט זאל גליטן (ידין עמים) ער ווערט ריכטן דיא פעלקר צוקונפטיג (במישרים) מיט רעכטפארטיקייט (ישמחו השמים) זיא ווערן זיך פרייאן דיא הימל (ותגל הארץ) אונ׳ ווערט זיך פרייאן דיא ערד (ירעם הים) עש ווערט שטארמן דאש ים (ומלואו) אונ׳ זיין דער פילונג כלומר דאש ים ווערט לובן גאט (יעלוז שדי) עש ווערט זיך אך פרייאן דאש פעלד (וכל אשר בו) אונ׳ אלז וואש דרינן איז (אז ירננו) זיא ווערן דאש אמאל לובן (כל עצי יער) אל דש האלץ פון וואלד דש זיין דיא אוואות (לפני ה׳) פאר גאט ווערן זיא זינגן אונ׳ לובן (כי בא) דאז ער איז קומן צו העלפן דיא ישראל (כי בא) דש ער איז קומן (לשפוט הארץ) צו ריכטן דיא זינדיגר פון דער ערד (ישפוט תבל) דען ער ווערט ריכטן דיא וועלט (בצדק) מיט גירעכטיקייט (ועמים באמונתו) אונ׳ דיא פעלקר ווערט ער ריכטן מיט זיין וואָרהייט: **צז** (ה׳ מלך) גאט ווערט האבן גיקינגט (תגל הארץ) דען דאש אלכות פון עמלק ווערט גינומן ווערט זיך פרייאן דיא ערד (ישמחו) אונ׳ ווערן זיך פרייאן (איים רבים) פיל וואונדר אויף דער אינזל (ענן וערפל סביביו) דער וואלקן אונ׳ דיא נעפל ווערט זיין גרינגש ארום (צדק) גירעכטיקייט (ומשפט מכון כסאו) אונ׳ אשפט דאש אן גיברייט איז פון זיינם שטול (אש לפניו תלך) איין פייאר ווערט פאר אים גין (ותלהט) אונ׳ עש ווערט פלאמן (סביב צריו) זייני פיינדיגר גרינגש ארום (האירו ברקיו תבל)

זיא

פֹּעֲלֵי אָוֶן: לוּלֵי יְהֹוָה עֶזְרָתָה לִּי כִּמְעַט שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי: אִם
אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי חַסְדְּךָ יְהֹוָה יִסְעָדֵנִי: בְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי
תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעַשְׁעוּ נַפְשִׁי: הַיְחָבְרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת יֹצֵר עָמָל עֲלֵי
חֹק: יָגוֹדּוּ עַל נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְהֹוָה לִי לְמִשְׂגָּב
וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי: וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת אוֹנָם וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם
יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ: צה לְכוּ נְרַנְּנָה לַיהֹוָה נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְּמָה
פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְהֹוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל
כָּל אֱלֹהִים: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ: אֲשֶׁר לוֹ
הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ ׀ וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ: בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה
לִפְנֵי יְיָ עֹשֵׂנוּ: כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ עַם ׀ מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ
הַיּוֹם אִם בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ: אַל תַּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כִּמְרִיבָה כְּיוֹם ׀ מַסָּה
בַּמִּדְבָּר: אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחָנוּנִי גַּם רָאוּ פָעֳלִי: אַרְבָּעִים
שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר וָאֹמַר עַם תֹּעֵי לֵבָב הֵם וְהֵם לֹא יָדְעוּ דְרָכָי: אֲשֶׁר

נשבעתי

(שרעפי בקרבי) מיט איין פיל מחשבות דאס איך האב אין מיר אונ' קיין טרוסט האב איך זונדר דיר גאט (תנחומיך) דייני טרוסט (ישעשעו נפשי) דיא טוכן דער מיין לייב (היחברך) קאן זיך צו דיר גאט ביהעפטן (כסא הוות) דער שטול פון ברעכנס דאס מזלות פון דיא פעלקר (יוצר עמל) דער דא בישאפט דיא מידקייט דאס איז דיא ע"ז (עלי חוק) פון וועגן דאס עס זאל זיין איין גיזעץ צו דיא עבודה פון דער ע"ז (יגודו) זיא שארן זיך (על נפש צדיק) אויף דען לייב פון צדיק צו דער שלאגן ישראל (ודם נקי ירשיעו) אונ' דאס בלוט פון ריין מאכן זיא שולדיגן (ויהי ה' לי למשגב) אונ' גאט זאל צו מיר זיין צו איין שטארקייט (ואלהי לצור מחסי) אונ' איין גאט זאל צו מיר זיין איין שטארקייט פון איין בישילונג (וישב עליהם) אונ' גאט זאל ווידר קערן אויף דיא רשעים (את אונם) איר קראפט דאס זיא טוכן (וברעתם יצמיתם) אום זולן איר ביז זאל ער זיא פר שנידן (יצמיתם ה' אלהינו) ער זאל זיא פר שנידן גאט אונזר גאט: צה (לכו נרננה לה') גיט צו איר אונ' איר וועלן זינגן צו פאר גאט (נריעה לצור ישענו) איר זעלן שאלן צו דעם שטארקן אונזר הילפר (נקדמה פניו בתודה) איר זעלן פעדרן פאר אים מיט לוב (בזמירות נריע לו) מיט לוב זולן איר שאלן צו אים (כי אל גדול ה') דען איין גרוסר גאט איז גאט (ומלך גדול) איין גרוסר אוך (על כל אלהים) איבר אלי מלאכים (אשר בידו) דען אין זיין האנד (מחקרי ארץ) איז דיא פארשונג פון דער ערד (ותועפות הרים לו) אונ' דיא היך פון דיא בערג איז צו אים אין זיינר מאכט (אשר לו הים) דען צו אים איז דאס ים (והוא עשהו) אונ' ער האט עס בישאפן (ויבשת) אונ' דיא טריקנים (ידיו יצרו) האבן זייני הענד בישאפן (באו נשתחוה) שפראך דער מחבר צו ישראל קומט אונ' לאזן איר זיך בוקן (ונכרעה) אונ' קניאן (נברכה) איר זולן לובן (לפני ה' עושנו) פאר גאט אונזר בישעפר (כי הוא אלהינו) דען ער איז אונזר גאט (ואנחנו עם מרעיתו) אונ' איר זייט דאס פאלק פון זיינם ווידונג (וצאן ידו) אונ' דאס שאף פון זיינר האנד (היום) היינט אויף דען עולם (אם בקולו תשמעו) אוב איר ווערט אנדרשט הערן דאס קול פון הש"י (אל תקשו לבבכם) שפראך משה רבינו מיר זאלט ניט הארטן אייער הערץ (כמריבה) אז דער קריג (כיום מסה) אונ' אז דער טאג פון פארזוכונג איז גיוועזן (במדבר) אין דער מדבר דאס ישראל האבן זיך גיקריגט מיט משה (אשר נסוני אבותיכם) דען זיא האבן איך פר זוכט אייערי עלטרן (בחנוני) זיא האבן איך אום זונשט גיפריבט (גם ראו פעלי) זיא האבן אויך גיזעהן איין ווערק (ארבעים שנה) פירציג יאר (אקוט בדור) האב איך גיקריגט מיט דען זעלביגן דור המדבר אונ' האב זיא גיטיט (ואמר) דען איך האב גיזאגט (עם תעי לבב הם) זיא זיין פר ערטי הערצן (והם לא ידעו דרכי) אונ' זיא וויסן ניט איין וועג (אשר נשבעתי באפי) דען איך האב גישווארן אין איינם צארן (אם יבואון) אוב זיא ווערן

קומן

מִשְׁבְּרֵי ׀ יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְהוָה: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ
יְהוָה לְאֹרֶךְ יָמִים: צד אֵל נְקָמוֹת יְהוָה אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא
שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל גֵּאִים: עַד מָתַי רְשָׁעִים יְהוָה עַד מָתַי
רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ: יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ עָתָק יִתְאַמְּרוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: עַמְּךָ
יְהוָה יְדַכְּאוּ ׀ וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ: אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ וִיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ:
וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יָּהּ וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינוּ בֹּעֲרִים בָּעָם
וּכְסִילִים ׀ מָתַי תַּשְׂכִּילוּ: הֲנֹטַע אֹזֶן הֲלֹא יִשְׁמָע אִם יֹצֵר עַיִן
הֲלֹא יַבִּיט: הֲיֹסֵר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת: יְהוָה
יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי הֵמָּה ׀ הָבֶל: אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר תְּיַסְּרֶנּוּ יָּהּ
וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ: לְהַשְׁקִיט לוֹ מִימֵי רָע ׀ עַד יִכָּרֶה לָרָשָׁע שָׁחַת:
כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְהוָה עַמּוֹ ׀ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: כִּי עַד צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט
וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׁרֵי לֵב: מִי ׀ יָקוּם לִי עִם מְרֵעִים מִי ׀ יִתְיַצֵּב לִי עִם
פעלי

ווארהאפטיג (לאורך ימים) ווען גלייך דיא נבואה איז פאר לענגשט גיזאגט וואָרן דענוכט האָבן זיא דער נו:
צד (אל נקמות ה׳) דוא בישט גאט דער דא טוט נקאות דוא גאט (אל נקמות הופיע) דוא בישט גאט
דער האט איך מאכן זיינן נקאות (הנשא) זייא דיך דער היבן (שופט הארץ) דוא שופט פון דער ערד (השב גמול
ווידר קער פר גילטונג (על גאים) אויף דיא האפרטיגן (עד מתי) ביז וויא לאנג (רשעים ה׳) ווערן דיא רשעים גיוועזן
דוא גאט (עד מתי) ביז וויא לאנג (רשעים יעלוזו) ווערן זיך דיא רשעים פרייאן (יביעו) זיא ווערן רידן (ידברו עתק)
אול׳ ווערן רידן שטארקי זאכן בווארלעסטרונג (יתאמרו) זיא ווערן דיך לובן (כל פועלי און) אל דיא דא ווערקן
און רעכט (עמך ה׳ ידכאו) דיין פאלק דיא טוקן זיא פר שטוסן (ונחלתך) אול דיין ארב דש זיין דיא ישראל (יענו)
פייניגן זיא (אלמנה וגר יהרגו) דיא אלמנה אול דען גר טוקן זיא דער שלאגן (ויתומים ירצחו) אול דיא יתומים טוטן
זיא מארטן (ויאמרו) אול זיא זאגן (לא יראה יה) גאט זיכט ניט (ולא יבין) אול ער פריבט ניט (אלהי יעקב) דער
גאט פון יעקב (בינו בוערים) פריבט איר נארן (בעם) אונטר דען פאלק אויף דען עולם (וכסילים) אול איר נארן
(מתי תשכילו) ביז וויא לאנג ווערט איר ניט קלוגן (הנוטע אוזן) אוב גאט דער דא פלאנצט אל׳ אורן (הלא ישמע)
ווערט ער דען ניט הערן דאש גישרייא פון ישראל (אם יוצר עין) ווען ער יוא בישאפט דאש אויג פון מיטליכם
(הלא יביט) ווערט ער דען ניט זעגן דיא פיין פון ישראל (היוסר גוים) אודר אוב דער דא שטראפט אל גוים (הלא
יוכיח) ווערט ער דען ניט שטראפן אייך פעלקר (המלמד אדם דעת) ער איז גאט דער דא לערנט דען מענשן זין (ה׳
יודע) גאט וויש (מחשבות אדם) דיא מחשבות פון מענשן (כי המה הבל) דאז דאש איין נארהייט איז (אשרי הגבר)
וואל דעם מאן (אשר תיסרנו יה) דאש גאט קעסטיגט מיט דיא גיפייניגט זיין (ומתורתך תלמדנו) אול פון דיין תורה
טוטשט מיך לערנן (להשקיט לו מימי רע) זאגט דער פסוק ווארום זיינן דיא יסורים דער וואָרטן צו שטילן פון דען
ביזן טאג פון גיהנם (עד יכרה) ביז דז ער ווערט זעהן דז ווערט גגראבן ווערן (לרשע שחת) צום רשע איין גרוב ווערט
איין נקמה אן איס זעהן (כי לא יטוש) דען ער ווערט ניט פר לאזן (ה׳ עמו) גאט זיין פאלק (ונחלתו לא יעזוב) אול
זיין ארב ווערט ער ניט פר לאזן (כי עד צדק) ביז דאש זיא ווערן גירעכט אול פרום ווערן דיא ישראל (ישוב משפט)
ווערט ווידר קערן איין משפט פון יסורים ווערן זיא פרום ווערן (ואחריו) אול נאך דיא יסורים ווערן זיך איין זאגן
(כל ישרי לב) אל דיא רעכט פרטיגי הערץ צו אנטפאנגן איר שכר (מי יקום לי) שפראך דער נביא וועלכש זכות
ווערט איר בייא שטין (עם מרעים) צו ווישן דיא רשעים דיא אונז ביז טונן (מי יתיצב לי) ווער ווערט איר בייא שטין
(עם פועלי און) מיט דיא דא ווערקן אונרעכט (לולי ה׳ עזרתה לי) ווער ניט דאש גאט ווער אין איינר היליף (כמעט
שכנה) איין ווייניג ווענט רואן (דומה נפשי) אול עש ווענט שטיל שווייגן איין לייב (אם אמרתי) ווען איך ישראל האב
שון גיזאגט (מטה רגלי) איין פוס האט גיגליט (חסדך ה׳ יסעדני) ערשט האט איך דיין גינאד אונטר ליינט (ברוב

שרעפי

הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר׃ כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְהֹוָה בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן׃
מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהֹוָה מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ׃ אִישׁ בַּעַר
לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת׃ בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ
עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד׃ וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם
יְהֹוָה׃ כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְהֹוָה כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל פֹּעֲלֵי
אָוֶן׃ וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃ וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי
בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃ צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז
בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה׃ שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהֹוָה בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ׃ עוֹד
יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃ לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְהֹוָה צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה
בּוֹ׃ צג יְהֹוָה מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְהֹוָה עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל
בַּל תִּמּוֹט׃ נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה׃ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהֹוָה
נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם׃ מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים
משברי

פֿון וועגן דיא מעשים פֿון דיין האנד (ארנן) וויא איך לובן (מה גדלו) וויא גאר גרוש (מעשיך ה') זיין דייני ווערק דוא
גאט (מאוד) זער (עמקו מחשבותך) זיין טיף דייני מחשבות (איש בער) איין אויז גילערטר מאן (לא ידע) דער וויש
ניט (וכסיל) אונ' איין נאר (לא יבין את זאת) פֿאר שטיט ניט דאש דאזיג (בפרוח רשעים) ווען זיא טון בלואן דיא
רשעים (כמו עשב) אז איין קרויט (ויציצו) אונ' זיא בלואן (כל פועלי און) אל דיא דא ווערקן און רעכֿט (להשמדם
עדי עד) זו פֿר טיליגן זיא ביז אייביג (ואתה מרום) אונ' דוא גאט בישטו הויך דיין האנד אייבר אל (לעולם ה') ביז אייביג
בישטו גאט (כי הנה אויביך ה') דען זיא זיין דייני פֿיינט דוא גאט (כי הנה אויביך יאבדו) דען דייני פֿיינט ווערן
פֿר לארן ווערן (יתפרדו כל פועלי און) אונ' ווערן פֿר שפרייט ווערן אל דיא דא און רעכֿט ווערקן (ותרם כראם) אונ'
דוא דער היבשטט אז איין וויזל טיר (קרני) איין הערשפֿט (בלותי בשמן רענן) איך בין גישמירט גיווארן מיט לוויג
האפֿטיגן אין כלואר מיט הערליכן אין האסטו גיזאלבט איך (ותבט עיני) אונ' איין אויגן זאלן זוגן (בשורי) אן אייני
זעהר דיא דא וועלטן גערן זעהן ביז אן איר (בקמים עלי מרעים) דא דיא רשעים זיין אויף איר גישטאנדן (תשמענה
אזני) האבן אייני אורין גיהערט דאש זיא ווערן אונז ניט קענן פֿאר דערבן (צדיק כתמר יפרח) דער צדיק ווערט
ספראלן אז איין טייטל בוים ער ווערט פירות האבן (כארז בלבנון ישגה) אונ' גלייך אז איין טענן בוים אין וואלד
דער דא לוויג האפֿטיג איז (שתולים) זיא ווערן גיפֿלאנצט דיא צדיקים (בבית ה') אין גאטש הויז (בחצרות אלהינו
יפריחו) אונ' אין דען הויף פֿון אונזרן גאט ווערן זיא בלואן (עוד ינובון) דיא ווערן זיא שפראלן (בשיבה) אין דער עלטר
אונ' ווערן קינדר האבן (דשנים) פֿייסטיקייט (ורעננים יהיו) אונ' לוויג האפֿטיקייט ווערן זיא זיין (להגיד) גאט
ווערט דרום טון דער ווארטן דאש זיא זאלן זאגן דיא לייט (כי ישר ה') דאש גאט איז רעכֿט פֿרטיג (צורי) איין שטארקר
(ולא עולתה בו) אונ' עס איז קיין אונרעכֿט בייא אים: **צג** (ה' מלך) זיא ווערן לעתיד לבא רידן גאט דער
קיניג (גאות לבש) האפֿרטיקייט האט ער אן גיקלייט (לבש ה' עוז) גאט האט זיך אן גיקלייט שטארקייט
(התאזר) אונ' האט זיך אן גיגארט (אף תכון תבל) דיא וועלט האט ער אויך אן גיברייט (כל תמוט) זיא
ווערט ניט גלייטן (נכון כסאך מאז) דיין שטול איז אן גיברייט פֿון לאנג הער (מעולם אתה) פֿון אייביג בישטו
גאט (נשאו נהרות ה') דוא גאט דיא בעך דאש זיין דיא פֿעלקר זיא האבן אויף גיהובן איר קול (נשאו נהרות קולם)
זיא האבן אויף גיהובן דיא בעך איר קול (ישאו נהרות דכים) זיא האבן אויף גיהובן דיא זעלביגי בעך איר פֿר
שטומקייט (מקולות מים רבים) אין ווערדר דיא שטארקן וואסר דיא אויף אונז ברואן (אדירים) דיא שטארקי (משברי
ים) אין ווערדר דיא אינדרן פֿון וואסר (אדיר במרום ה') בישטו שטארקר אין ווערדר זיא טוא גאט אין הימל (עדותיך
נאמנו מאוד) דיין עדות דאש זיא האבן גיזאגט דייני נביאים זיינן ווארהאפֿטיג (לביתך נאוה קודש) אויף דיינם הויז
דיא דא איז איין היפשה הייליגי וואונונג (ה') צו דיר גאט גילייבט דיין הויז אונ' דיא ריד פֿון דיא נביאים זיינן
ווארהאפֿטיג

עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַיהוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח בּוֹ:
כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו
תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם ׀
מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם: יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה
מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי
אַתָּה יְהוָה מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע
לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל
כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר
וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי
וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ ׀ וַאֲכַבְּדֵהוּ: אֹרֶךְ יָמִים
אַשְׂבִּיעֵהוּ ׀ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי: צב מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם
הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד
בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי נָבֶל עֲלֵי
הגיון

פֿליגל ווערט ער בדעקן דיך (ותחת כנפיו) אול' אונטר זייני פֿליגל (תחסה) ווערשטו דיך בישיצן (צנה) גלייך אז
איין טארטש (וסוחרה) דיא דען מענשן אום רינגלט (אמתו) אזו איז זיין ווארהייט פֿון הש"י (לא תירא) ווען דוא דיך
ווערשט אן גאט פֿאר זיכרן דא דערפֿשטו דיך ניט פֿערכֿטן (מפחד לילה) פֿון דער פֿארכֿט בייא נאכֿט (מחץ
יעוף) אול' פֿאר דען שד דער דא שוועבט אז איין פֿייל (יומם) בייא טאג (מדבר) פֿר דען שד דער דא הייסט דבֿר
(באפל יהלך) דער דא גיט אין פֿינשטרניס (מקטב) אול' פֿאר דען שד דער דא הייסט קטבֿ (ישוד צהרים) אול'
פֿאר וויסט בייא טאג צו מיטאג (יפול מצדך אלף) זיא רנאן אויך דיין לינקי זייט טויזנט שדים (ורבבה) אול' צעהן
טויזנט (מימינך) פֿון דער רעכֿטי זייט (אליך לא יגש) אול' ווערן דענוכֿט ניט גינעהן צו דיר צו שעטדיגן דיך
(רק בעיניך תביט) נייארט מיט דייני אויגן ווערשטו זעהן (ושלומת רשעים) אול' צו גענצן פֿון דיא רשעים (תראה)
ווערשטו זעהן (כי אתה ה' מחסי) וויל דוא האשט גירעט גאט איז איין בישילר (עליון) אול' אויך דען איברשטן
גאט (שמת מעונך) האשטו גימאן דיין וואונונג כוואר דיין פֿאר זיכרונג (לא תאנה) עש ווערט ניט ביגעגנן (אליך
רעה) צו דיר קיין ביז (ונגע) אול' איין פלאג (לא יקרב באהלך) ווערט ניט גינעהן אין דיינם גיצעלט (כי מלאכיו)
דען זייני מלאכים (יצוה לך) ווערט ער גיביטן (לשמרך בכל דרכיך) צו היטן דיך אין אלי דייני וועג (על כפים)
אויף דיא טענר (ישאונך) ווערן זיא דיך טראגן (פן תגוף) פֿיל לייכֿט מעכֿשטו גישטרויכֿלט ווערן (באבן רגליך)
אן דען שטיין מיט דייני פֿיס (על שחל) אויף דען יונגן לייב (ופתן תדרוך) אול' דען פיפר נאטר ווערשטו טרעטן
(תרמוס) דוא ווערשט צו טרעטן (כפיר ותנין) איין לעמפרט אול' דיא אונקן (כי בי חשק) דער וויל דער מענש
האט גילושט איך (ואפלטהו אשגבהו) דא וויל איך אאכֿן אנטרינן אים אול וויל אים שטארקן (כי ידע שמי) דען
ער קאן איין נאמן (יקראני) ער רופֿט איך (ואענהו) אול' איך ענטפֿר אים (עמו אנכי בצרה) מיט אים בין איך
אין דער צרה (אחלצהו ואכבדהו) אול ציך אים אויז אול' בין אים מכבד (אורך ימים) מיט לאנגי טעג (אשביעהו) זעט
איך אים (ואראהו בישועתי) אול' איך וויז אים אן איינר הילף: צב (מזמור שיר) דער מזמור וואר איין גיזאנג
פֿון דעם טאג (ליום השבת) דש אן האט גיזאגט אן שבת (טוב להודות לה') שפראך משה רבינו עש איז גוט
אול' היפש צו לובן גאט (ולזמר לשמך עליון) אול' צו לובן צו דיינם נאמן (להגיד בבוקר חסדך) צו זאגן צו מארגן
ווען דיא גאולה קומט דיין גינאד (ואמונתך בלילות) אול' דיין ווארהייט בייא נאכֿט אין גלות (עלי עשור) אויף דען
הארפֿן דיא צעהן זאטן האט גיהאט (ועלי נבל) אול' אויף דער פֿידל (עלי הגיון בכנור) אול' אויף דער גיזאנג פֿון
דען הארפֿן (כי שמחתני ה') דען דוא גאט האשט איך דער פֿרייט (בפעלך) מיט דייני ווערק (במעשי ידיך) אול'
פֿון

אַתָּה אֵל׃ תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד ׀ דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם׃ כִּי
אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה׃ זְרַמְתָּם
שֵׁנָה יִהְיוּ בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף׃ בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ׃
כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ׃ שַׁתָּה עֲוֺנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ
לִמְאוֹר פָּנֶיךָ׃ כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְמוֹ הֶגֶה׃ יְמֵי
שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל
וָאָוֶן כִּי גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה׃ מִי ׀ יוֹדֵעַ ׀ עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ׃
לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא לְבַב חָכְמָה׃ שׁוּבָה יְהוָה עַד מָתָי
וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ׃ שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל
יָמֵינוּ׃ שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה׃ יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ
פָעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם׃ וִיהִי נֹעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ ׀ וּמַעֲשֵׂה
יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃ צא יֹשֵׁב ׀ בְּסֵתֶר
עליון

זוקט דיא יאר (שנה יהיו) אז דיא שלאף פון אײנם גיװערט דאש (בבוקר) אול צו מארגנש פריא זיכט עש נאך דען שלאף (כחציר יחלוף) איבר פארט ער אז איין גראז (בבוקר) צו מארגן (יציץ) ער שפראצט (וחלף) ער איבר פארט (לערב ימולל) אול צו אובנט װערט ער פר שניטן אויז גיזיכר פון אונז (ויבש) אול װערט פר דערט (כי כלינו באפך) דען איר זיין פר ענט דורך דיינם צארן (ובחמתך נבהלנו) אול דורך דיינם גרים צארן זיין איר דער שראקן (שתה עונותינו לנגדך) דוא האשט גישטעלט אונזרי זינד קיגן דיר (עלמנו) אול אונזרי זינד פון דער יוגנט האשטו גישטעלט (למאור פניך) צו דער לייכטונג פון דיינם פנים (כי כל ימינו) דען אל אונזרי טעג (פנו בעברתך) האבן זיך אב גיקערט װעגן דיין גרים צארן (כלינו שנינו) איר האבן פר ענט אונזרי יאר (כמו הגה) אז איין ריד פון דעם מויל דער געט אויז אויז (ימי שנותינו בהם) דיא טעג פון יוגנט (שבעים שנה) זיין זיבציג יאר (ואם בגבורות) װען זיך דיא יאר שטערקן אול מערן (שמונים שנה) דא לעבט ער אכציג יאר (ורהבם) אול דיא הערשאפט אול דיא טרחה (עמל ואון) איז אייטל אידיקייט אול און רעכט (כי גז חיש) דען אייליגדיג איבר פארן איר אװעק (ונעופה) אול איר שװעבן אול שטארבן באלד (מי יודע) װער װייסט דיא װעג גאט (עז אפך) דיא שטארקייט פון דיינם צארן (וכיראתך) אול אז איין פארכט דאש דוא גאט בישט פארכטלום (עברתך) אזו איז דיין גרים צארן (למנות ימינו) צו דיא ערשטי טעג (כן הודע) אזו לאז צו װיסן אין עולם דאש איר זאלן לאנג לעבן (ונביא לבב חכמה) דא װערן איר ברענגן איין קלוג הערץ (שובה ה') װידר קער פון דיין גרים צארן (עד מתי) ביז װיא לאנג װערשטו נאך צערנין (והנחם על עבדיך) אול זייא גידענקן איין גוטי מחשבה אויף דייני קנעכט (שבענו) זעט אונז (בבוקר חסדך) צו מארגן דאש איז דיא גאולה איט דיין גינאד (ונרננה ונשמחה) דא װעלן איר זינגן אול פרייאן (בכל ימינו) אל דיא דאזיגן טעג דיא איר אילנד האבן אין גלות (שמחינו) דער פרייא אונז אין טעגן משיח (כימות עניתנו) גלייך אז דיא טאג דאש דוא אונז האשט גיפייניגט אין גלות (שנות) גלייך אז דיא צאל פון דיא יאר (ראינו רעה) דאש איר האבן גיזעהן ביז (יראה אל עבדך) עש זאל װערן גיזעהן צו דייני קנעכט (פעלך) דיין װערק (והדרך על בניהם) אול דיין שונהייט זאל גיזעהן װערן אויף דיא קינדר (ויהי נועם) אול עש זאל זיין דאש ליבליקייט (ה' אלהינו) גאט אונזר גאט (עלינו) אויף אונז (ומעשה ידינו) אול דיא װערק פון אונזר האנד (כוננה עלינו) זייא אן ברייטן אויף אונז (ומעשה ידינו) אול דיא מעשים פון אונזר װערק (כוננהו) ברייט אן זיא:

צא (יושב בסתר) דער דא זיצט אין פר באָרגנים (עליון) פון איברשטן גאט (בצל שדי) אין שאטן פון שטארקן גאט (יתלונן) װערט ער בישילצט (אומר) אזו װאָלט אז איך זאג (לה' מחסי) צו גאט דוא בישט איין בישילצר (ומצודתי) אול איין פעסטיקייט (אלהי אבטח בו) איין גאט דאש איך איך אן אים בטח (כי הוא יצילך) דען ער װערט דיך בשירמן (מפח יקוש) פון דען שטרויכלדיגן נעץ (מדבר הוות) פון דען װארט דער דא איז (באברתו יסך לך) איט זייני

חִלַּלְתָּ לָאָרֶץ נִזְרוֹ׃ פָּרַצְתָּ כָל גְּדֵרֹתָיו שַׂמְתָּ מִבְצָרָיו מְחִתָּה׃
שַׁסֻּהוּ כָּל עֹבְרֵי דָרֶךְ הָיָה חֶרְפָּה לִשְׁכֵנָיו׃ הֲרִימוֹתָ יְמִין צָרָיו
הִשְׂמַחְתָּ כָּל אוֹיְבָיו׃ אַף תָּשִׁיב צוּר חַרְבּוֹ וְלֹא הֲקֵמֹתוֹ בַּמִּלְחָמָה׃
הִשְׁבַּתָּ מִטְּהָרוֹ וְכִסְאוֹ לָאָרֶץ מִגַּרְתָּה׃ הִקְצַרְתָּ יְמֵי עֲלוּמָיו
הֶעֱטִיתָ עָלָיו בּוּשָׁה סֶלָה׃ עַד מָה יְהוָה תִּסָּתֵר לָנֶצַח תִּבְעַר כְּמוֹ אֵשׁ
חֲמָתֶךָ׃ זְכָר אֲנִי מֶה חָלֶד עַל מַה שָּׁוְא בָּרָאתָ כָל בְּנֵי אָדָם׃ מִי גֶבֶר
יִחְיֶה וְלֹא יִרְאֶה מָּוֶת יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִיַּד שְׁאוֹל סֶלָה׃ אַיֵּה חֲסָדֶיךָ
הָרִאשֹׁנִים אֲדֹנָי נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד בֶּאֱמוּנָתֶךָ׃ זְכֹר אֲדֹנָי חֶרְפַּת עֲבָדֶיךָ
שְׂאֵתִי בְחֵיקִי כָּל רַבִּים עַמִּים׃ אֲשֶׁר חֵרְפוּ אוֹיְבֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר חֵרְפוּ
עִקְּבוֹת מְשִׁיחֶךָ׃ בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן׃ ספר רביעי

תהלים ליום חמישי

צ תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָּנוּ בְּדֹר
וָדֹר׃ בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד עוֹלָם

אתה

זיין קרון (פרצת כל גדרותיו) דוא האשט צו בראכן אל זייני צוים (שמת מבצריו) דוא האשטו גימאכט זייני
פעסטונג דאש איז הר הבית (מחתה) צו בראכן (שסהו) דיא האבן צו טרעטן אים (כל עוברי דרך) אל דיא איבר
פארן דען וועג (היה חרפה לשכניו) ער איז איין צעסטרונג גיוואַרן צו זייני נאכפרן (הרימות ימין צריו) דוא האשטו אויך
גיהובן דיא רעכטי האנד פון זייני צוידיגר (השמחת כל אויביו) דוא האשט דער פרייט אל זייני פיינט (אף תשיב) דוא
האשט אויך ווידר קערט (צור חרבו) דיא שארף פון זיינם שווערד (ולא הקמותו בטלחמה) אול דוא האשט אים
ניט גישטעלט אין דער מלחמה דאש ער ניט זאל פאלן (השבת מטהרו) דוא האשט פר שטערט זיין ליכט (וכסאו לארץ
מגרתה) אול זיין שטול האשטו צו דער ערד גינידרט (הקצרת ימי עלומיו) דוא האשט גיקערצט דיא טעג פון זיינר
יוגנט (העטית עליו) דוא האשט אום גיוואונדן אום אים (בושה סלה) איין שאנד איביג (עד מה ה') ביז וויא לאנג דוא
גאט (תסתר לנצח) ווערשטו פר בארגן זיין צו איביג (תבער) אול ווערשט אן צינדן (כמו אש חמתך) אז איין פייאר דיין
גרים צארן (זכר) גידענק דוא גאט (אני מה חלד) וואש פאר מיין עלטר צו מיר איז דש איך וויל באלד שטערבן (על מה) פון
וועגן וועגן (שוא בראת) אום זונשט האשטו בישאפן (כל בני אדם) אל דיא לייט כווארצו נארהייט (מי גבר יחיה)
וועל איז דער מאן דער דא לעבט (ולא יראה מות) אול זאל ניט זעהן דען טוט פר זיך (ימלט נפשו) אול זאל אנטרינן
אנטרינן זיין ליב (מיד שאול סלה) פון דער גרוב איביג (איה חסדיך הראשונים) וואו זיין דיא ערשטן חסידים (ה') דוא
גאט (נשבעת לדוד) דוא האשט גישוואָרן צו דוד (באמונתך) מיט דייני וואַרהייט (זכר אדני) גידענק דוא גאט (חרפת
עבדיך) דיא צעסטרונג פון דייני קנעכט ישראל (שאתי בחיקי) איין טראגן דאש איך ישראל טראג דען צאסט אין איין
שוס (כל רבים עמים) פון פיל פעלקר (אשר חרפו) דיא דא האבן גילעסטרט (אויביך ה') דייני פיינט דוא גאט (אשר
חרפו) דיא דא האבן גילעסטרט (עקבות משיחך) דען סוף פון אָך המשיח (ברוך ה') גילובט איז גאט (לעולם)
איביג אויף דער וועלט (אמן ואמן) עש איז וואר אול זאל ווערן וואר: צ (תפלה למשה) דאש איז איין תפלה
צו משה (איש האלהים) דען געטליכן מאן (אדני מעון אתה) דוא גאט איין וואונונג (היית לנו) בישטו גיוועזן צו אונז
(בדור ודור) צו גיבורט אול גיבורט (בטרם הרים ילדו) אי נאך אז דיא בערג זיין בישאפן גיוואָרן (ותחולל ארץ) אול
דוא האשט גיגרונט פעסט דיא ערד (ותבל) אול דיא וועלט (ומעולם עד עולם) פון דען ערשטן עולם ביז דען
הינטרשטן עולם (אתה אל) בישטו גאט (תשב אנוש) דוא מאכשט ווידר קערן דען מענשן (עד דכא) ביז דעם פר
שטומן (ותאמר) אול דוא רעטשט (שובו בני אדם) קערט ווידר איר לייט פון אייער בייזי וועג (כי אלף שנים בעיניך)
דען טויזענט יאר פון מענשן דינקן אין דיין אויגן (כיום אתמול) גלייך אז איין נעכטיגר טאג (כי יעבור) דער דא נון
איבר פארן איז (ואשמורה בלילה) אול נאך מטייל פון דער נאכט (זרמתם) דוא האשט זיא פר שטראמט אול פאר

לוקט

וְתֹאמֶר שִׁוִּיתִי עֵזֶר עַל גִּבּוֹר הֲרִימוֹתִי בָחוּר מֵעָם׃ מָצָאתִי דָּוִד עַבְדִּי
בְּשֶׁמֶן קָדְשִׁי מְשַׁחְתִּיו׃ אֲשֶׁר יָדִי תִּכּוֹן עִמּוֹ אַף זְרוֹעִי תְאַמְּצֶנּוּ׃ לֹא
יַשִּׁיא אוֹיֵב בּוֹ ׀ וּבֶן עַוְלָה לֹא יְעַנֶּנּוּ׃ וְכַתּוֹתִי מִפָּנָיו צָרָיו וּמְשַׂנְאָיו אֶגּוֹף׃
וֶאֱמוּנָתִי וְחַסְדִּי עִמּוֹ וּבִשְׁמִי תָּרוּם קַרְנוֹ׃ וְשַׂמְתִּי בַיָּם יָדוֹ ׀ וּבַנְּהָרוֹת
יְמִינוֹ׃ הוּא יִקְרָאֵנִי אָבִי אָתָּה אֵלִי וְצוּר יְשׁוּעָתִי׃ אַף אָנִי בְּכוֹר אֶתְּנֵהוּ
עֶלְיוֹן לְמַלְכֵי אָרֶץ׃ לְעוֹלָם אֶשְׁמָר לוֹ חַסְדִּי וּבְרִיתִי נֶאֱמֶנֶת לוֹ׃
וְשַׂמְתִּי לָעַד זַרְעוֹ ׀ וְכִסְאוֹ כִּימֵי שָׁמָיִם׃ אִם יַעַזְבוּ בָנָיו תּוֹרָתִי
וּבְמִשְׁפָּטַי לֹא יֵלֵכוּן׃ אִם חֻקֹּתַי ׀ יְחַלֵּלוּ וּמִצְוֹתַי לֹא יִשְׁמֹרוּ׃
וּפָקַדְתִּי בְשֵׁבֶט פִּשְׁעָם וּבִנְגָעִים עֲוֹנָם׃ וְחַסְדִּי לֹא אָפִיר מֵעִמּוֹ ׀
וְלֹא אֲשַׁקֵּר בֶּאֱמוּנָתִי׃ לֹא אֲחַלֵּל בְּרִיתִי וּמוֹצָא שְׂפָתַי לֹא ׀
אֲשַׁנֶּה׃ אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְקָדְשִׁי אִם לְדָוִד אֲכַזֵּב׃ זַרְעוֹ לְעוֹלָם
יִהְיֶה וְכִסְאוֹ כַשֶּׁמֶשׁ נֶגְדִּי׃ כְּיָרֵחַ יִכּוֹן עוֹלָם וְעֵד בַּשַּׁחַק נֶאֱמָן סֶלָה׃
וְאַתָּה זָנַחְתָּ וַתִּמְאָס הִתְעַבַּרְתָּ עִם מְשִׁיחֶךָ׃ נֵאַרְתָּה בְּרִית עַבְדֶּךָ
חללת

שטארקן דוד צו העלפן אים (הריטותי בחור מעם) איך האב אויף גיהובן איין יונג צווישן דען פאלק (מצאתי דוד עבדי) איך האב גיפונדן דוד איין קנעכט (בשמן קדשי משחתיו) מיט אול פון איין הייליקייט האב איך אים גיזאלבט (אשר ידי תכון עמו) איין רעכטי האנד טוט אן ברייטן זיין היולף (אף זרועי תאמצנו) אויך איין ארים טוט אים שטארקן (לא ישיא אויב בו) ער ווערט ניט לייאן אן אים איין פיינט כלואר ער ווערט ניט גובר אויף אים זיין (ובן עולה לא יעננו) אול' דער רשע ווערט אים ניט פייניגן (וכתותי מפניו צריו) אול' איך וויל צו שטוסן פאר אים זייני ליידיגר (ומשנאין אגוף) אול' זייני פיינט וויל איך פלאגן (ואמונתי וחסדי עמו) איין וואהרהייט אול' איין גינאד איז מיט אים (ובשמי תרום קרנו) אול' אין איין נאמן זאל דער הובן ווערן זיין הערשפט (ושמתי בים) איך וויל טון אן דיא שטעט פון ים (ידו) זיין גיוואלט (ובנהרות ימינו) אול אויף דיא בעך דיא שטארקהייט פון זיין רעכטי האנד (הוא יקראני אבי אתה) ער ווערט איך גאט רופן דוא בישט איין פאטר (אלי) איין גאט (וצור ישועתי) אול' דיא שטארקהייט פון איין הילף (אף אני) אויך איך גאט (בכור אתנהו) צו איין ערשטבן אן וויל אים מאכן (עליון למלכי ארץ) איבר אלי מלכים פון דער ערד (לעולם אשמר לו חסדי) צו איביג וויל איך אים היטן איין גינאד (ובריתי נאמנת לו) אול' איין זיכרהייט ווערט זיין וואר האפטיג צו אים (ושמתי לעד זרעו) איך וויל טון צו איביג זיין זאמן (וכסאו כימי שמים) אול' זיין שטול ווערט אזו לאנג זיין אז דיא טעג פון הימל כלואר אזו לאנג אז דיא וועלט שטין ווערט (אם יעזבו בניו תורתי) אבר ווען זיין קינדר ווערן פר לאזן איין תורה (ובמשפטי לא ילכון) אול' ווערט אין איין משפט ניט גין (אם חקותי יחללו) אוב זיא ווערן מנדרשט איין גיזעץ פאר שמעכן (ומצותי לא ישמרו) אול' ווערן איין מצות ניט היטן (ופקדתי בשבט פשעם) דא ווער איך גידענקן מיט דער רוט איר זינד (ובנגעים עונם) אול' מיט פלאג איר זינד (וחסדי לא אפיר מעמו) אול' איין גינאד וויל איך ניט פר שטערן פון אים (ולא אשקר באמונתי) אול' וויל ניט אשקר זיין אן איין וואהרהייט (לא אחלל בריתי) איך גאט וויל ניט פר שוועכן איין ברית (מוצא שפתי לא אשנה) אול' וואס איך ארויז ריד אויז איינר לעפצן וויל איך ניט פר ענדרן (אחת נשבעתי בקדשי) איינש האב איך גישווארן ביא איין היילגן נאמן (אם לדוד אכזב) אוב איך וויל מנדרשט צו דוד פעלשן (זרעו לעולם יהיה) זיין זאמן ווערט איביג זיין (וכסאו כשמש נגדי) אול' זיין שטול ווערט לייכטן אז דיא זון (כירח יכון לעולם) אול' אז דיא לבנה ווערט ער אן גיברייט זיין צו איביג (ועד) אול' לייגן (בשחק) אין דיא הימל (נאמן סלה) איין וואהרהפטיג עדות איביג (ואתה זנחת) שפראך דער משורר דוא גאט האסט זיא פר לאזן (ותמאס) אול' האסט פר שמעכט אין טעגן צדקיה (התעברת עם משיחך) דוא האסט גיצערנט אויף דיינם גיזאלבטן דוד האלך (נארתה ברית עבדך) דוא האסט פר שטערט דען ברית פון דיינם קנעכט (חללת לארץ נזרו) דוא האסט פר שוועכט צו דער ערד

אֱמוּנָתְךָ בָהֶם׃ כָּרַתִּי בְרִית לִבְחִירִי נִשְׁבַּעְתִּי לְדָוִד עַבְדִּי׃ עַד
עוֹלָם אָכִין זַרְעֶךָ וּבָנִיתִי לְדֹר וָדוֹר כִּסְאֲךָ סֶלָה׃ וְיוֹדוּ שָׁמַיִם
פִּלְאֲךָ יְהֹוָה אַף אֱמוּנָתְךָ בִּקְהַל קְדֹשִׁים׃ כִּי מִי בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ
לַיהֹוָה יִדְמֶה לַיהֹוָה בִּבְנֵי אֵלִים׃ אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדֹשִׁים רַבָּה
וְנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבָיו׃ יְהֹוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כָמוֹךָ חֲסִין יָהּ
וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ׃ אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגֵאוּת הַיָּם בְּשׂוֹא גַלָּיו אַתָּה
תְשַׁבְּחֵם׃ אַתָּה דִכִּאתָ כֶחָלָל רָהַב בִּזְרוֹעַ עֻזְּךָ פִּזַּרְתָּ אוֹיְבֶיךָ׃ לְךָ
שָׁמַיִם אַף לְךָ אָרֶץ תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ אַתָּה יְסַדְתָּם׃ צָפוֹן וְיָמִין אַתָּה
בְרָאתָם תָּבוֹר וְחֶרְמוֹן בְּשִׁמְךָ יְרַנֵּנוּ׃ לְךָ זְרוֹעַ עִם גְּבוּרָה תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם
יְמִינֶךָ׃ צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאֶךָ חֶסֶד וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ׃ אַשְׁרֵי הָעָם
יֹדְעֵי תְרוּעָה יְהֹוָה בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן׃ בְּשִׁמְךָ יְגִילוּן כָּל הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ
יָרוּמוּ׃ כִּי תִפְאֶרֶת עֻזָּמוֹ אָתָּה וּבִרְצוֹנְךָ תָּרוּם קַרְנֵנוּ׃ כִּי
לַיהֹוָה מָגִנֵּנוּ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מַלְכֵּנוּ׃ אָז דִּבַּרְתָּ בְחָזוֹן לַחֲסִידֶיךָ
ותאמר

(נשבעתי לדוד עבדי) אול איך האב גישווארן צו דוד איין קנעכט (עד עולם) ביז איביג (אכין זרעך) וויל איך גאט אן בריטן דיין זאמן (ובניתי) אול וויל בויאן (לדור ודור) צו גיבירט אול גיבירט (כסאך סלה) דיין שטול צו איביג (ויודו שמים פלאך) דא אעכטן זיא לובן דיא היאל דייני וואונדר (ה') דוא גאט (אף אמונתך) אויך דיין ווארהייט (בקהל קדושים) צווישן דען הייליגן קהל (כי מי בשחק) דען ווער איז אין היאל (יערוך לה) דער דא זעלט גישאצט ווערן גליך אז גאט (ידמה לה' בבני אלים) דער זעלט גליך זיין צו גאט אונטר דיא שטארקי (אל נערץ) גאט איז גיסטערקט (בסוד קדושים רבה) אין דען גרוסן ראט פון דיא הייליגי אלאכים (ונורא) ער איז פארכטלום (על כל סביביו) אויף דיא דא גרינגז ארום אים זיין (ה' אלהי צבאות) איז גאט דער הער איבר אלי הערן (מי כמוך) ווער איז אז דוא בישט (חסין יה) איין שטארקר גאט (ואמונתך סביבותיך) אול דיין ווארהייט איז גירינגש ארום דיר (אתה מושל) דוא גיוועלטיגשט (בגאות הים) אן דיא האפרטיקייט פון ים (בשוא גליו) ווען זיא ווערן דער הובן זייני אינדן (אתה תשבחם) טוטשו זיא נידרן (אתה דכאת) דוא האשט צו שטומן אול צו אאלן (כחלל) אז איין דער שלאגין (רהב) דיאו האפרטיגן אלרים (בזרוע עוזך) אול איט דיין שטארקן ארם (פורת אויביך) האשטו פר שפרייט דייני פיינט (לך שמים) צו דיר גאט איז דיא היאל (אף לך ארץ) אויך צו דיר גאט איז דיא ערד (תבל) דיא וועלט (ומלואה אתה יסדתם) אול איר דער פילונג האשטו גיגרונדפעסט (צפון וימין) דיא זייט פון צפון אול דרוק זייט (אתה בראתם) האשטו בישאפן (תבור וחרמון) דער בערג תבור אול חראון (בשמך ירננו) זיא זאלן לובן דיין נאאן (לך זרוע) צו דיר איז דיא שטארקייט (עם גבורה) איט דיא גבורה (תעוז ידך) דוא שטא קשט דיין לינקי האנד (תרום ימינך) דער היבשט דיין רעכטי האנד (צדק ומשפט) גירעכטיקייט אול אשפט (מכון כסאך) איז דאש אן בריטן פון דיינם שטול (חסד ואמת) גינאד אול ווארהייט (יקדמו פניך) פעדרן דיין פנים (אשרי העם) וואול דעם פאלק (יודעי תרועה) דיא דא ויסן צו ביוויליגן גאט איט טאלן (ה') דאז גאט איז איין קיניג (באור פניך יהלכון) אין דען ליכט פון דיין פנים זאלן זיא גין (בשמך יגילון) איט דיין נאאן זאלן זיא זיך פרייאן (כל היום) איין גאנצן טאג (ובצדקתך ירומו) אול איט דיינר צדקה זאלן זיא דער הובן ווערן (כי תפארת עזמו אתה) דען דיא שונהייט פון זיין שטארקייט בישטו (וברצונך תרום קרננו) אול איט דיין ביוויליגונג טוטשו דער היבן אונזר הערשאפט (כי לה' מגננו) דען צו גאט איז אונזר שילטן (ולקדוש ישראל מלכנו) אול צו גאט דען הייליגן פון ישראל דער דא איז אונזר אלך (אז דברת בחזון לחסידך) דאש זעלביגש אאל האשטו גירעט אין שיין צו דייני חסידים דאש איז נתן הנביא אול גד החוזה (ותאמר) אול האשט גיזאגט (שויתי עזר על גבור) איך האב גיטאן איין הילף צו דען שטארקן

נֶחְשַׁבְתִּי עִם יוֹרְדֵי בוֹר הָיִיתִי כְּגֶבֶר אֵין אֱיָל׃ בַּמֵּתִים חָפְשִׁי כְּמוֹ חֲלָלִים
שֹׁכְבֵי קֶבֶר אֲשֶׁר לֹא זְכַרְתָּם עוֹד וְהֵמָּה מִיָּדְךָ נִגְזָרוּ׃ שַׁתַּנִי בְּבוֹר
תַּחְתִּיּוֹת בְּמַחֲשַׁכִּים בִּמְצֹלוֹת׃ עָלַי סָמְכָה חֲמָתֶךָ וְכָל מִשְׁבָּרֶיךָ עִנִּיתָ
סֶּלָה׃ הִרְחַקְתָּ מְיֻדָּעַי מִמֶּנִּי שַׁתַּנִי תוֹעֵבוֹת לָמוֹ כָּלֻא וְלֹא אֵצֵא׃ עֵינִי
דָאֲבָה מִנִּי עֹנִי קְרָאתִיךָ יְהוָה בְּכָל יוֹם שִׁטַּחְתִּי אֵלֶיךָ כַפָּי׃ הֲלַמֵּתִים
תַּעֲשֶׂה פֶּלֶא אִם רְפָאִים יָקוּמוּ יוֹדוּךָ סֶּלָה׃ הַיְסֻפַּר בַּקֶּבֶר חַסְדֶּךָ
אֱמוּנָתְךָ בָּאֲבַדּוֹן׃ הֲיִוָּדַע בַּחֹשֶׁךְ פִּלְאֶךָ וְצִדְקָתְךָ בְּאֶרֶץ נְשִׁיָּה׃ וַאֲנִי
אֵלֶיךָ יְהוָה שִׁוַּעְתִּי וּבַבֹּקֶר תְּפִלָּתִי תְקַדְּמֶךָּ׃ לָמָה יְהוָה תִּזְנַח נַפְשִׁי
תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי׃ עָנִי אֲנִי וְגֹוֵעַ מִנֹּעַר נָשָׂאתִי אֵמֶיךָ אָפוּנָה׃
עָלַי עָבְרוּ חֲרוֹנֶךָ בִּעוּתֶיךָ צִמְּתוּתֻנִי׃ סַבּוּנִי כַמַּיִם כָּל הַיּוֹם הִקִּיפוּ
עָלַי יָחַד׃ הִרְחַקְתָּ מִמֶּנִּי אֹהֵב וָרֵעַ מְיֻדָּעַי מַחְשָׁךְ׃ פט
מַשְׂכִּיל לְאֵיתָן הָאֶזְרָחִי׃ חַסְדֵי יְהוָה עוֹלָם אָשִׁירָה לְדֹר וָדֹר
אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ בְּפִי׃ כִּי אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבָּנֶה שָׁמַיִם תָּכִן
אמונתך

גיוואָרן פֿון עולם (שתני בבור תחתיות) דוא האָסט איך גיטאָן אין דער אונטרשטי גרוב כוואר אין גלות (במחשכים) אין פֿינשטרניס (במצולות) אין דיא טיפֿנים (עלי סמכה חמתך) אויף איר הייסטו אן גילעהנט דיין גרים צאָרן (וכל משבריך) אונ' מיט אלי דייני אינדן אונ' שטאַרם פֿון ים (ענית סלה) האָסטו גאָט איך ישראל גיפייניגט איביג (הרחקת מידעי) דוא האָסט דער ווייטרט פֿון איר איין ליב האָבר (שתני תועבות למו) דוא האָסט איך גיטאָן צו איין אָון ווירדיקייט צו זיא (כלא ולא אצא) איך בין גיפֿאַנגן אונ' קאָן ניט אויז גין (עיני דאבה) אייני אויגן זיינן מיט טרעהרן (מני עוני) וועגן איין פיין (קראתיך ה' בכל יום) איך האָב צו דיר גאָט גירופֿן אלי טאָג (שטחתי אליך כפי) איך האָב פֿר שפרייט צו דיר איין הענד (הלמתים) איז דען ביזך דאָש צו דיא רשעים דיא דא היימן אותיק תעשה פלא) ואַלשטו טון וואונדר אונ' ניסים (אם רפאים) איט דיא זעלביגי רשעים דיא דא שלאָפֿן אירי היצנד פֿון דיינן דינשט (יקומו יודוך סלה) זיא ווערן אויף שטין אונ' ווערן דיך לובן איביג (היסופר בקבר חסדך) ווערט דען קענן דער לויט ווערן אין קבר דיין גינאָד (אמונתך באבדון) אונ' דיין וואָרהייט אין דעם קבר דאָז אן דאָרטן פֿר לאָרן ווערט (היודע בחושך פלאך) ווערט דען צו וויסן ווערן אין דער פֿינשטרניס דיין וואונדר (וצדקתך) אונ' דיין גירעכֿטיקייט (בארץ נשיה) אין דער ערד דאָז שון איז פֿר געסן (ואני) אונ' איך (אליך ה' שועתי) צו דיר גאָט טוא איך ביטן (ובבוקר תפילתי תקדמך) אונ' צו מאָרגנש האָט זיך איין תפֿילה גיפֿעדרט (למה ה') וואָרום דוא גאָט (תזנח נפשי) האָסטו פֿר לאָזן איין ליב (תסתיר פניך ממני) דוא האָסט פֿר באָרגן דיין פנים פֿון איר (עני אני) איך בין איין עני (וגוע מנער) אונ' איך פֿר גיא פֿון וועגן דען אום שטערלן (נשאתי אמיך) איך האָב גיטראָגן דיין פֿאָרכֿט (אפונה) זיא איז גפֿוסט גוועזן אין איינם הערלן (עלי עברו חרונך) אויף איר זיין איבר פֿאָרן דיין גרים צאָרן (בעיתיך צמתתוני) אונ' דיין דער שרעקן האָבן איך פֿר שניטן (סבוני) זיא האָבן אום גרינגלט איך דיין דער שרעקונג (כמים) אז דיא וואַשר (כל היום) איין גאַנצן טאָג דאָש איז דאָש גלות (הקיפו עלי יחד) זיא האָבן אום גרינגלט אום איר אלי איט אנכדר (הרחקת ממני) דוא האָסט דער ווייטרט פֿון איר (אוהב ורע) איין ליב האָבר אונ' איין גיזעלן (מיודעי מחשך) פֿון איין ליב האָבר ביך איך וואָרן פֿר פֿינשטרט׃ פט (חסדי ה') גינאָד פֿון (עולם אשירה) וויל איך לובן אונ' זינגן איביג (לדור ודור) צו גיבורט אונ' גיבורט (אודיע אמונתך בפי) וויל איך לאָזן וויסן דיין וואָרהייט איט איינם מויל (כי אמרתי) דען איך האָב איר גידאַכֿט (עולם חסד יבנה) דער שטול פֿון מלכות בית דוד ווערט בוי איביג אודר דאָש איינט ער דיא וועלט איז גיבוישט איט גינאָד (שמים תכין אמונתך בהם) דיא הימל האָסטו גאָט גיבערייט דיין וואָרהייט אין זיא (כרתי ברית לבחירי) איך האָב פֿר שניטן איין ברית צו איין אויז דער וועלטן (נשבעתי)

שִׁמְךָ לְעוֹלָם: כִּי חַסְדְּךָ גָּדוֹל עָלָי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה: אֱלֹהִים
זֵדִים קָמוּ עָלַי וַעֲדַת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא שָׂמוּךָ לְנֶגְדָּם: וְאַתָּה
אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: פְּנֵה אֵלַי
וְחָנֵּנִי תְּנָה עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן אֲמָתֶךָ: עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת
לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְהֹוָה עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי:
פז לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר שִׁיר יְסוּדָתוֹ בְּהַרְרֵי קֹדֶשׁ: אֹהֵב יְהֹוָה
שַׁעֲרֵי צִיּוֹן מִכֹּל מִשְׁכְּנוֹת יַעֲקֹב: נִכְבָּדוֹת מְדֻבָּר בָּךְ עִיר הָאֱלֹהִים סֶלָה:
אַזְכִּיר רַהַב וּבָבֶל לְיֹדְעָי הִנֵּה פְלֶשֶׁת וְצוֹר עִם כּוּשׁ זֶה יֻלַּד שָׁם: וּלְצִיּוֹן
יֵאָמַר אִישׁ וְאִישׁ יֻלַּד בָּהּ וְהוּא יְכוֹנְנֶהָ עֶלְיוֹן: יְהֹוָה יִסְפֹּר בִּכְתוֹב עַמִּים
זֶה יֻלַּד שָׁם סֶלָה: וְשָׁרִים כְּחֹלְלִים כָּל מַעְיָנַי בָּךְ: פח שִׁיר
מִזְמוֹר לִבְנֵי קֹרַח לַמְנַצֵּחַ עַל מָחֲלַת לְעַנּוֹת מַשְׂכִּיל לְהֵימָן הָאֶזְרָחִי:
יְהֹוָה אֱלֹהֵי יְשׁוּעָתִי יוֹם צָעַקְתִּי בַלַּיְלָה נֶגְדֶּךָ: תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי
הַטֵּה אָזְנְךָ לְרִנָּתִי: כִּי שָׂבְעָה בְרָעוֹת נַפְשִׁי וְחַיַּי לִשְׁאוֹל הִגִּיעוּ:
נחשבתי

גישטאנדן דאש איז דואג ואחיתופֿל (ועדת עריצים) אונ' איר איין זאמלונג פֿון דיא שטארקי (בקשו נפשי) זיא
ביגערן מיין לייב (ולא שמוך לנגדם) זיא האבן דיך ניט גיטאן געגן זיא (ואתה אדני) אבר דוא גאט (אל רחום וחנון)
דער דא איז איין דער באַרמיגר גאט (ארך אפים) דער דער לענגט זיין צארן (ורב חסד ואמת) אונ' טוט פֿיל גינאד
אונ' ווארהייט (פנה אלי וחנני) קער דיך צו מיר אונ' דער באַרם איך (תנה עוזך לעבדך) גיב דיין שטארקייט צו
דיין קנעכט (והושיעה לבן אמתך) אונ' דוא זאלשט העלפֿן צו דיינר דינשט מיידש זון (עשה עמי) טוא מיט מיר
(אות לטובה) איין צייכן צו גוטן (ויראו שונאי ויבושו) לאזן עש זעהן מייני פֿיינט אונ' זאלן פֿר שעמט ווערן (כי
אתה ה') דען דוא בישט גאט (עזרתני ונחמתני) האשט מיר גיהאלפֿן אונ' האשט גיטרישט מיך: **פז**
(יסודתו בהררי קידש) דאש גרונד פֿעשט אויף דיא בערג פֿון ציון אונ' ירושלים (אהב ה') גאט האט ליב (שערי
ציון) דיא טארן פֿון ציון (מכל משכנות יעקב) מין וועדר אלי רואונג פֿון יעקב (נכבדות) גיערטי זאכן (מדובר בך)
זיין אן דיר ירושלים גירעט גיווארן (עיר האלהים) דיא שטאט פֿון גאט (סלה) איביג (אזכיר רהב ובבל) איך וויל
גידענקן אגרים אונ' בבל (ליודעי) אויף איין ליב האבר (הנה פלשת וצור) נון דיא פלשתים אונ' דיא שטאט צור
(עם כוש) מיט כוש דיא ווערן אלי מיר הערין גיבן צו ברענגן איין מנחה צו ישראל (זה יולד שם) דער דאזיג איז
גיבארן גיווארן אין ציון (ולציון יאמר) אונ' צו ציון ווערן דיא פֿעלקר רידן (איש ואיש יולד בה) דאש זיינן פֿון דיא לייט
פֿון ציון דיא דא זיין דרינן גיבארן גיווארן (והוא יכוננה עליון) אונ' הק"בה דער ווערט זיא אן ברייטן איבר אלי
שטעט (ה' יספור) דאש אלז דאש גאט ווערט אן שרייבן (בכתוב עמים) אין גישריפֿט דיא פֿעלקר (זה יולד שם)
דער דאזיג איז גיבארן דארטן (סלה) איביג (ושרים) אונ' זיא ווערן זינגן (כחוללים) אז דיא טענצר (כל מעיני בך)
אל מיין גידאנקן זיין אן דיינר הילף: **פח** (ה' אלהי ישועתי) שפראכן דיא קינדר פֿון קרח גאט מיין הער
איז מיין הילף (יום צעקתי) בייא טאג האב איך גישריאן (בלילה נגדך) בייא נאכט בין איך גיברייט געגן דיר
(תבא לפניך תפילתי) עש זאל קומן צו פֿר דיר מיין תפֿילה (השה אזנך לרנתי) נייג דיין אורן צו מיין גיזאנג (כי שבעה
ברעות נפשי) דען עש איז גיזעט מיין לייב מיט בייזן (וחיי לשאול הגיעו) אונ' מיין לעבן האבן גירייכט צו דער גרוב
(נחשבתי) איך בין ווארן גירעכֿנט מיט דיא דאש דא נידרן אין דער גרוב (הייתי כגבר)
איך בין גלייך גיווארן אז איין מאן (אין איל) דער קיין כח האט (במתים חפשי) איך בין צווישן דיא מתים דיא
דא זיין פֿרייא אונ' גיזאן פֿון עולם מעשק (כמו חללים) גלייך אז דיא דער שלאגני (שוכבי קבר) דיא דא ליגן אין קבר
(אשר לא זכרתם עוד) דאש דוא זיא האשט ניט אין גידאכט (והמה מידך נגזרו) זיא זיין פֿון דייני אכות פֿר שניטן
גיווארן

שָׁלוֹם אֶל עַמּוֹ וְאֶל חֲסִידָיו וְאַל יָשׁוּבוּ לְכִסְלָה׃ אַךְ קָרוֹב לִירֵאָיו
יִשְׁעוֹ לִשְׁכֹּן כָּבוֹד בְּאַרְצֵנוּ׃ חֶסֶד וֶאֱמֶת נִפְגָּשׁוּ צֶדֶק וְשָׁלוֹם נָשָׁקוּ׃
אֱמֶת מֵאֶרֶץ תִּצְמָח וְצֶדֶק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף׃ גַּם יְהֹוָה יִתֵּן הַטּוֹב וְאַרְצֵנוּ
תִּתֵּן יְבוּלָהּ׃ צֶדֶק לְפָנָיו יְהַלֵּךְ וְיָשֵׂם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו׃ פו תְּפִלָּה
לְדָוִד הַטֵּה יְהֹוָה אָזְנְךָ עֲנֵנִי כִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי׃ שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד
אָנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אַתָּה אֱלֹהַי הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ׃ חָנֵּנִי יְהֹוָה כִּי אֵלֶיךָ
אֶקְרָא כָּל הַיּוֹם׃ שַׂמֵּחַ נֶפֶשׁ עַבְדֶּךָ כִּי אֵלֶיךָ אֲדֹנָי נַפְשִׁי אֶשָּׂא׃ כִּי
אַתָּה יְהֹוָה טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ׃ הַאֲזִינָה יְהֹוָה
תְּפִלָּתִי וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתָי׃ בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאֶךָּ כִּי תַעֲנֵנִי׃
אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ׃ כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וִיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ׃ כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת
אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ׃ הוֹרֵנִי יְהֹוָה דַּרְכֶּךָ אֲהַלֵּךְ בַּאֲמִתֶּךָ יַחֵד
לְבָבִי לְיִרְאָה שְׁמֶךָ׃ אוֹדְךָ אֲדֹנָי אֱלֹהַי בְּכָל לְבָבִי וַאֲכַבְּדָה
שמך

(ישעו) איז זיין היל֗ף (לשכון נכוד בארצנו) צו רואן כבוד אין אונזר לאנד (חסד ואמת נפגשו) גינאד אונ׳ ווארהייט
האבן זיך ביגעגנט (צדק) דיא צדקה דאז אן טוט (ושלום) אונ׳ דער שלום פון הק"בה (נשקו) ווערן זיך קושן איט
אננדר (אמת מארץ תצמח) ווען דער אמת פון דער ערד שפראצט כוואר ווען זיא רידן אמת (וצדק משמים
נשקף) דיא זעגט דיא צדקה פון היאל ארואב וואש ישראל טונן (גם ה׳ יתן הטוב) דא גיבט גאט אויך דאש גוטש דען
רעגן פון היאל (וארצינו תתן יבולה) אונ׳ אונזר ערד גיבט איר פרוכט (צדק לפניו יהלך) דאש גירעכטיקייט גיט
פר איהם (וישם) אונ׳ הק"בה טוט דיא צדקה (לדרך פעמיו) אין דען וועג פון זייני טריט: פו (תפלה לדוד)
דיא תפילה וואר צו דוד (הטה ה׳ אזנך) נייג דוא גאט דייני אורן (ענני) אונ׳ ענטפר איר (כי עני ואביון אני)
דען איין עני אונ׳ אביון בין איך (שמרה נפשי) היט איין לייב (כי חסיד אני) דען איך בין איין חסיד דען איך הער
איין לעסטרונג אונ׳ טוא שווייגן אונ׳ קענט איך נוקם זיין (הושע עבדך) העלף איר דיינם קנעכט (אתה אלהי)
דען דוא בישט איין גאט (הבוטח אליך) דער זיך פאר זיכרט אן דיר (חנני ה׳) דער בארם איך גאט (כי אליך) דען
צו דיר (אקרא כל היום) טוא איך רופן איין גאנצן טאג (שמח נפש עבדך) דער פרייא דעם לייב פון דיינם קנעכט
(כי אליך ארני) דען צו דיר גאט (נפשי אשא) טוא איך איין לייב פלייסן (כי אתה ה׳) דען דוא בישט גאט (טוב) איין
גוטר צו דיא צדיקים (וסלח) אונ׳ איין פר געבר צו דיא רשעים (ורב חסד) אונ׳ דוא גריסט דיין גינאד (לכל קוראיך)
צו אלי דיין רופר דיא דיך אן רופן (האזינה ה׳ תפילתי) פר נעם דוא גאט איין תפלה (והקשיבה בקול תחנונותי)
אונ׳ פאר נעם אן דען קול פון איין גיבעט (ביום צרתי אקראך) אן דען טאג פון איין צרות טוא איך דיך רופן (כי
תענני) דען דוא ווערשט איר ענטפרן (אין כמוך באלהים ה׳) עש איז קיינר אז דוא בישט אונטר דיא הערן (ואין
כמעשיך) אונ׳ עש איז ניאנט דער דא זעלט טון אז דייני מעשים (כל גוים אשר עשית) אז דיא גוים דאש דוא האשט
ביטאפן (יבאו) ווערן קומן (וישתחוו לפניך ארני) אונ׳ ווערן זיך בוקן פאר דיר גאט (ויכבדו לשמך) אונ׳ זיא ווערן
ערין דיין נאמן (כי גדול אתה) דען דוא בישט גרוש (ועושה נפלאות) אונ׳ טושט וואונדרן (אתה אלהים לבדך)
דוא בישט גאט אליין (הורני ה׳ דרכך) וויז צו איר דוא גאט דיין וועג (אהלך באמתך) איך וויל גין אין דיין
ווארהייט (יחד לבבי) זייא ביהעפטן איין הערץ (ליראה שמך) צו פארכטן פר דיין נאמן (אודה ה׳ אלהי) איך
וויל לובן איין גאט (בכל לבבי) איט אל איין הערצן (ואכברה שמך לעולם) אונ׳ איך וויל ערן דיין נאמן צו איביג (כי
חסדך גדול עלי) דען דיין גינאד איז גרוש אויף איר (והצלת נפשי) אונ׳ דוא האשט בישיראמט איין לייב (משאול
תחתיה) פון דער אונטרשטי גרוב פון גיהנם (אלהים זדים קמו עלי) דוא גאט אוטוויליגי זיין אויף איר אויף

וֵאלֹהָי: אַשְׁרֵי ׀ יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי אָדָם עוֹז לוֹ בָךְ
מְסִלּוֹת בִּלְבָבָם: עֹבְרֵי בְּעֵמֶק הַבָּכָא מַעְיָן יְשִׁיתוּהוּ גַּם בְּרָכוֹת יַעְטֶה
מוֹרֶה: יֵלְכוּ מֵחַיִל אֶל חָיִל יֵרָאֶה אֶל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן: יְהוָֹה אֱלֹהִים
צְבָאוֹת שִׁמְעָה תְפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי ׀ יַעֲקֹב סֶלָה: מָגִנֵּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים
וְהַבֵּט פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי טוֹב יוֹם בַּחֲצֵרֶיךָ מֵאָלֶף בָּחַרְתִּי הִסְתּוֹפֵף בְּבֵית
אֱלֹהַי מִדּוּר בְּאָהֳלֵי רֶשַׁע: כִּי שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְהוָֹה אֱלֹהִים חֵן וְכָבוֹד
יִתֵּן יְהוָֹה לֹא יִמְנַע טוֹב לַהֹלְכִים בְּתָמִים: יְהוָֹה צְבָאוֹת אַשְׁרֵי
אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: פה לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר: רָצִיתָ יְהוָֹה
אַרְצֶךָ שַׁבְתָּ שְׁבוּת יַעֲקֹב: נָשָׂאתָ עֲוֹן עַמֶּךָ כִּסִּיתָ כָל חַטָּאתָם
סֶלָה: אָסַפְתָּ כָל עֶבְרָתֶךָ הֱשִׁיבוֹתָ מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ: שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי
יִשְׁעֵנוּ וְהָפֵר כַּעַסְךָ עִמָּנוּ: הַלְעוֹלָם תֶּאֱנַף בָּנוּ תִּמְשֹׁךְ אַפְּךָ לְדֹר
וָדֹר: הֲלֹא ׀ אַתָּה תָּשׁוּב תְּחַיֵּנוּ וְעַמְּךָ יִשְׂמְחוּ בָךְ: הַרְאֵנוּ יְהוָֹה
חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן לָנוּ: אֶשְׁמְעָה מַה יְדַבֵּר הָאֵל יְהוָֹה כִּי ׀ יְדַבֵּר
שלום

בלבבם) וואז דיא זעליגן דיא דא האבן שטעג אין אירן הערץ אונ' גידענקן גלייך צו מאכן איר וועג (עוברי) דיא דא איבר פארן דיין, דא (בעמק הבכא) דיא קלאגן אין טיפניס פון גיהנם (מעין ישיתוהו) אז איין קוואל ברונן מאכן זיא דאש גיהנם מיט אירן טרעהרן (גם ברכות יעטה מורה) אונ' מיט ברכות האט אונז גאט אום גיוואונדן, דער אונז ווייזט צו גין אין גוטן וועג (ילכו מחיל אל חיל) זיא גיאן פון איינם הער צום אנדרן פון איין בית המקדש צום אנדרן (יראה אל אלהים בציון) עש ווערט גיזעהן ווערן איר הער צו הק"בה פון ציון (ה' אלהים צבאות) גאט דער הער (שמעה תפילתי) דער הער איין תפלה (האזינה אלהי יעקב סלה) פר נעם דוא גאט פון יעקב איביג (מגיננו) אונזר בישיצונג דאש בית המקדש דא בישילט אויך אונז (ראה אלהים) זיך דוא גאט (והבט פני משיחך) אונ' צוג דאש פנים פון דיין גיזאלבטן דאש איז דוד המלך (כי טוב יום בחצרך) דען עש איז בעשר איין טאג אין דיין הויף (מאלף) אין וועדר אן זאז נעבן אנדרשט וואו טויזנט יאר (בחרתי) איך האב אויז דער וועלט (הסתופף בבית אלהי) צו זיין טראפן אויף דער שוועלן אן דער טיר פון איינם גאטש הויז (מדור באהלי רשע) אין אנדר איך זעלט וואונן בשלום ושלוה אין גיצעלט פון עשו הרשע (כי שמש) דען איין זון (ומגן ה' אלהים) אונ' איין שילד איז גאט דער הער (חן וכבוד יתן ה') לייט זעליקייט אונ' כבוד גיבט גאט (לא ימנע טוב) ער פר זייט ניט דאש גוטש (להולכים בתמים) דיא דא גיאן אין גאנצקייט מיט גאט (ה' צבאות) גאט דער הער איבר אלי הערן (אשרי אדם בוטח בך) וואז דען מענטן דער זיך פר זיכרט אן דיר: **פה** (רצית ה' ארצך) דוא האשט ביוויליגט דיין לאנד (שבת שבות יעקב) דוא ווידר קערשט דאש ווידר קערונג פון יעקב (נשאת עון עמך) דוא פר טראגשט דיא זינד פון דיינם פאלק (כסית כל חטאתם סלה) הושט פר לאזן אל אירי זינד איביג (אספת כל עברתך) דוא האשט איין גיטאן אל דיין גרים צארן (השיבות מחרון אפך) אונ' האשט ווידר קערט פון דיין גרים צארן (שובינו אלהי ישענו) קער דיך אן אונז גאט אונזר הילפר (והפר כעסך עמנו) אונ' פר שטער דיין צארן מיט אונז (הלעולם תאנף בנו) ווארשטו דען איביג צערנן אן אונז (תמשך אפך) אונ' דוא ווערשט ציהן דיין צארן (לדור ודור) מיט גיבורט אונ' גיבורט (הלא) פר וואר (אתה תשוב תחיינו) דוא ווערשט לעתיד לבא ווידר קערן אונז אונ' ווערשט מאכן לעבן אונז (ועמך ישמחו בך) אונ' דיין פאלק ווערן זיך אן דיר פרייאן (הראינו ה' חסדך) וויז אונז גאט דיין חסד (וישעך תתן לנו) אונ' דיין הילף זאלשטו צו אונז געבן (אשמעה) איך זאל זוכה זיין צו הערן (מה ידבר האל ה') וואש גאט ווערט רידן (כי ידבר) דען ער ווערט רידן (שלום אל עמו) שלום צו זיין פאלק (ואל חסידיו) אונ' צו זייני חסידים (ואל ישובו לכסלה) זיא זאלן ניט ווידר קערן צו דער נארהייט צו זינדיגן פאר אים (אך קרוב ליראיו) נייארט עש איז נאהנט צו זייני פארכטר

(ישעו

מוֹאָב וְהַגְרִים׃ גְּבָל וְעַמּוֹן וַעֲמָלֵק פְּלֶשֶׁת עִם יֹשְׁבֵי צוֹר׃ גַּם
אַשּׁוּר נִלְוָה עִמָּם הָיוּ זְרוֹעַ לִבְנֵי לוֹט סֶלָה׃ עֲשֵׂה לָהֶם כְּמִדְיָן
כְּסִיסְרָא כְיָבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן׃ נִשְׁמְדוּ בְעֵין דֹּאר הָיוּ דֹּמֶן לָאֲדָמָה׃
שִׁיתֵמוֹ נְדִיבֵמוֹ כְּעֹרֵב וְכִזְאֵב וּכְזֶבַח וּכְצַלְמֻנָּע כָּל נְסִיכֵמוֹ׃ אֲשֶׁר
אָמְרוּ נִירְשָׁה לָּנוּ אֵת נְאוֹת אֱלֹהִים׃ אֱלֹהַי שִׁיתֵמוֹ כַגַּלְגַּל כְּקַשׁ לִפְנֵי
רוּחַ׃ כְּאֵשׁ תִּבְעַר יָעַר וּכְלֶהָבָה תְּלַהֵט הָרִים׃ כֵּן תִּרְדְּפֵם בְּסַעֲרֶךָ
וּבְסוּפָתְךָ תְבַהֲלֵם׃ מַלֵּא פְנֵיהֶם קָלוֹן וִיבַקְשׁוּ שִׁמְךָ יְהוָה׃ יֵבֹשׁוּ
וְיִבָּהֲלוּ עֲדֵי עַד וְיַחְפְּרוּ וְיֹאבֵדוּ׃ וְיֵדְעוּ כִּי אַתָּה שִׁמְךָ יְהוָה לְבַדֶּךָ
עֶלְיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ׃ פד לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר׃
מַה יְּדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת׃ נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי
לְחַצְרוֹת יְהוָה לִבִּי וּבְשָׂרִי יְרַנְּנוּ אֶל אֵל חָי׃ גַּם צִפּוֹר מָצְאָה בַיִת
וּדְרוֹר קֵן לָהּ אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרֹחֶיהָ אֶת מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת מַלְכִּי
ואלהי

(כי נועצו) דען זיא בראטן זיך (לב יחדיו) מיט איין גאנצן הערצן (עליך ברית יכרותו) אויף דיר גאט פר שניידן זיא איין ברית צו מאכן פאר געמן דיין הייליגן נאמן (אהלי אדום וישמעאלים) דיא געלעצט פון אדום אונ' ישמעאל (מואב והגרים) אונ' מואב אונ' אונגרן (גבל ועמון) אויך דיא מואה דיא דא הייסט גבלים אונ' עמון (ועמלק פלשת) אונ' עמלק אונ' פלשתים (עם יושבי צור) מיט דיא זעלר פון שטאט צור (גם אשור נלוה עמם) אויך אשור איז ביהעפט גיוארן מיט זיא עדרי ישראל (היו זרוע לבני לוט) זיא זיין גיווארן איין שטארקייט צו עמון אונ' מואב דיא קינדר פון לוט (סלה) אייביג (עשה להם כמדין) טוא צו זיא דוא גאט גלייך אז דוא האשט גיטאן צו מדין דיא קאמן אום דורך גידעון (כסיסרא) אז סיסרא דורך ברק (כיבין בנחל קישון) אז יבין דש זיא זיינן אין באך קישון דער טרונקן גיווארן (נשמדו בעין דאר) זיא זיין פר טיליגט אין שטאט עין דאר (היו דומן לאדמה) זיא זיינן גיווארן צו איין פר שפרייטן מיסט אויף דער ערדן (שיתמו נדיבמו) טוא זיא אונ' איר הערן (כעורב וכזאב) אז עורב אונ' אז זאב (וכזבח וכצלמנע) אונ' אז זבח אונ' צלמנע (כל נסיכמו) אז אירי הערן דיא אובן גידאכט זיין (אשר אמרו) דען זיא האבן גיזאגט (נירשה לנו) מיר וועלן ערבן צו אונז (את נאות אלהים) דיא וואונונג פון גאט דש בית המקדש (אלהי שיתמו) איין גאט טוא זיא (כגלגל) אז איין קיטן ראד (כקש לפני רוח) אז דיא דערנר פאר דען ווינט (כאש תבער יער) גלייך אז איין פייאר דש דא צינט דען וואלד (וכלהבה) אונ' אז איין פלאם (תלהט הרים) דש דא פר פלאמט דיא בערג (כן תרדפם בסערך) אזו זאלשטו נאך יאגן דיא פיינט מיט דיינם שטארק ווינט (ובסופתך תבהלם) אונ' מיט דיינם שטארק ווינט זאלשטו זיא דער שרעקן (מלא פניהם קלון) דער פילן מיר פנים מיט שאנד (ויבקשו שמך ה') אונ' זאלן ביגערן דיין נאמן דוא גאט (יבושו ויבהלו) זאלן זיא פר שעמט ווערן אונ' דער שרעק (עדי עד) ביז אייביג (ויחפרו ויאבדו) אונ' זאלן פר שעמט ווערן אונ' פר לארן ווערן (וידעו) ווערן זיא ווישן (כי אתה) דש דוא בישט דער זעלביג (שמך ה' לבדך) דיין נאמן אליין איז גאט (עליון על כל הארץ) דוא בישט איברשטר איבר דער גאנצי וועלט׃ פד (מה ידידות) וויא גיליבט זיין (משכנותיך) דיין וואונונג (ה' צבאות) דוא גאט איבר אלי הער (נכספה) זיא גילושט (וגם כלתה נפשי) אונ' גילושט איין לייב (לחצרות ה') אין גאטש הויז (לבי ובשרי) איין הערץ אונ' איין פלייש (ירננו) זיינן ביטן אויף דען זעלביגן (אל אל חי) צו גאט דער דא לעבט אייביג (גם ציפור מצאה בית) אויך דער פוגל האט דארטן גיפונדן איין הויז כלומר דיא פיגל האבן זיך נעסטן גימאכט וויא דאז בית המקדש איז חרוב גיווארן (ודרור קן לה') אונ' דער פרייאר פוגל האט זיך איין נעסט גימאכט דארטן (אשר שתה אפרוחיה) דען זיא האט הין גיטאן אירי יאגן (את מזבחותיך) אויף דייני מזבחות (ה' צבאות) גאט דער העה (מלכי ואלהי) איין מלך אונ' איין גאט (אשרי יושבי ביתך) שפראך ווייטר דער פסוק וואול דיא זעליגן דיא דא נאך ווערן זיצן אין דיינם הויז (עוד יהללוך סלה) אונ' ווערן דיך לובן אייביג (אשרי אדם) וואול דעם מענשן (עוז לו) דאז איין שטארקייט איז צו אים (בך) אן דיר דש ער דיך טוט פר איין שטארקייט (מסילות

כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי: מְשַׂנְאֵי יְהוָֹה
יְכַחֲשׁוּ לוֹ וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם: וַיַּאֲכִילֵהוּ מֵחֵלֶב חִטָּה וּמִצּוּר
דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ: פב מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל
בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: עַד מָתַי תִּשְׁפְּטוּ עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ
סֶלָה: שִׁפְטוּ דַל וְיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ: פַּלְּטוּ דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד
רְשָׁעִים הַצִּילוּ: לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל
מוֹסְדֵי אָרֶץ: אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם: אָכֵן
כְּאָדָם תְּמוּתוּן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ: קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה
הָאָרֶץ כִּי אַתָּה תִנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם: פג שִׁיר מִזְמוֹר לְאָסָף:
אֱלֹהִים אַל דֳּמִי לָךְ אַל תֶּחֱרַשׁ וְאַל תִּשְׁקֹט אֵל: כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ
יֶהֱמָיוּן וּמְשַׂנְאֶיךָ נָשְׂאוּ רֹאשׁ: עַל עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְיָעֲצוּ עַל
צְפוּנֶיךָ: אָמְרוּ לְכוּ וְנַכְחִידֵם מִגּוֹי וְלֹא יִזָּכֵר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד:
כִּי נוֹעֲצוּ לֵב יַחְדָּו עָלֶיךָ בְּרִית יִכְרֹתוּ: אָהֳלֵי אֱדוֹם וְיִשְׁמְעֵאלִים
מוֹאָב

גאנגן אין אירן זעלבשט ראט (לו עמי) ווער וועלט מיין פאלק (שומע לי) דש איר וועלט צו אירן הערן (ישראל בדרכי
יהלכו) אול' דש פאלק ישראל מעכטין אין מיינר וועגן גין (כמעט אויביהם אכניע) אז איין קליינר ווייל דא מעכט איך אירי
פיינט אונטר טעניג מאכן (ועל צריהם) אול' אויף אירי ניידיגר (אשיב ידי) מעכט איך מיין שלאק ווידר קערן פון אייך
אול' מעכט געבן אויף דיא פיינט (משנאי ה' יכחשו לו) גאטש פיינט מעכטן זיך צו אים פר לייקנן (ויהי עתם) אול
איר צייט פון פורענות מעכט זיין (לעולם) צו איביג ווייטר אז גידאכט וואש גאט האט צו ישראל גיטאן (ויאכילהו)
אול' גאט האט מאכן עסן אל ישראל (מחלב חטה) פון בעסטן ברוט (ומצור דבש אשביעך) אול' פון דען פעלזן האט ער
אים גיזעט מיט העניק ווען ער אין גאנגן אין גאטש וועג: פב (אלהים נצב) גאטש שכינה איז גישטעלט
אול' רואט (בעדת אל) אין דען מיין זאמלונג פון דיא צדיקים (בקרב אלהים ישפוט) אול' ווארטן דיא דייניס טוט ער
ריכטן (עד מתי) דרום איר דייניס ביז וויא לאנג (תשפטו עול) ווערט איר ריכטן און רעכט (ופני רשעים) אול' דש
פנים פון דיא רשעים (תשאו סלה) ווערט איר פר טראגן איביג (שפטו דל ויתום) ריכט דען ארמן אול' דש יתום
(עני ורש הצדיקו) דען עני אול' דען ארמן מאכט אים גירעכט ווען ער אנדרשט בדין גירעכט איז (פלטו דל ואביון)
מאכט אנטרינן דען ארמן אול' דען דערפטיגן (מיד רשעים הצילו) פון האנד דען רשעים בישיראט אים (לא ידעו)
אבר דיא דייניס דיא מעוות זיין דען משפט זיא ווישן ניט (ולא יבינו) אול' פר שטינן ניט פון וועגן דען זיינר (בחשכה
יתהלכו) גיאן זיא אין דער פינשטר (ימוטו) אול' זיא גליטשן (כל מוסדי ארץ) אז דיא גרונד פעסט פון דער ערד (אני
אמרתי) שפראך הק"בה צו ישראל איך האב גידאכט דש אז דש איך האב דיא תורה געבן (אלהים אתם) איר
זייט גלייך או דיא מלאכים (ובני עליון כולכם) גלייך או דיא איברשטן קינדר דש מיינט ער דיא מלאכים (אכן כאדם)
פר וואר אז אדם (תמותון) זאלט איר שטערבן (וכאחד השרים תפולו) אז איינר פון דיא ערשטן הערן זאלט איר
פאלן ווייל איר האט מייערי מעשים פאר דארבן (קומה אלהים) שטיא אויף דוא גאט (שפטה הארץ) אול' ריכט דיא
ערד (כי אתה תנחל) דען דוא ארבשט (בכל הגוים) אז דיא פעלקר: פג (אלהים אל דמי לך) שפראך דוד
דוא גאט זאלשט ניט שטיל שווייגן צו הערן וואש איר דיא פיינט טוכן (ואל תחרש) דוא זאלשט ניט שווייגן (ואל תשקוט
אל) אול' זאלשט ניט גישטילט זיין דוא גאט (כי הנה אויבך יהמיון) דען נון דיין פיינט טון ברואן (ומשנאך נשאו
ראש) אול' דיין פיינט דער היבן דען קאפף (על עמך יערימו סוד) אויף דיין פאלק טון זיא לוסטן אין ראט (ויתיעצו
על צפוניך) אול' זיא ברמטן זיך אויף דיין פר בארגניס (אמרו) זיא האבן גיזאגט (לכו ונכחידם מגוי) גיט איר
וועלן זיא פר טיליגן צו זיין אין פאלק (ולא יזכר שם ישראל עוד) אול' דער נאמן פון ישראל זאל ניט גידאכט ווערן
(כי

וְעַל בֵּן אִמַּצְתָּה לָּךְ׃ שְׂרֻפָה בָאֵשׁ כְּסוּחָה מִגַּעֲרַת פָּנֶיךָ יֹאבֵדוּ׃ תְּהִי
יָדְךָ עַל אִישׁ יְמִינֶךָ עַל בֶּן אָדָם אִמַּצְתָּ לָּךְ׃ וְלֹא נָסוֹג מִמֶּךָּ תְּחַיֵּנוּ
וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא׃ יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה
פא לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית לְאָסָף׃ הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי
יַעֲקֹב׃ שְׂאוּ זִמְרָה וּתְנוּ תֹף כִּנּוֹר נָעִים עִם נָבֶל׃ תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר
בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ׃ כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ עֵדוּת
בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם שְׂפַת לֹא יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע׃ הֲסִירוֹתִי
מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה׃ בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֶנְךָ בְּסֵתֶר
רַעַם אֶבְחָנְךָ עַל מֵי מְרִיבָה סֶלָה׃ שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם
תִּשְׁמַע לִי׃ לֹא יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר׃ אָנֹכִי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ׃ וְלֹא שָׁמַע
עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי׃ וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם
יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם׃ לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ׃
כמעט

(תהי ידך) לאז דיין שלאק ווידר קערן אויף דיא פעלקר (על איש ימינך) איין אאן דער דא שטיט דער צו דיין רעכטי
האנד דאז גילאנט ווערן פון אים (על בן אדם) אויף דען זעלביגן מענשן (אמצת לך) דש דוא גאט האשט אים גישטערקט
צו פֿר דיר (ולא נסוג ממך) אונ׳ איר ישראל זאלן ניט פֿר רוקט ווערן פון דיר (תחיינו) דוא זאלשט אונז אאכן לעבן אין גלות
(ובשמך נקרא) דא ווערן איר דיין נאמן אן רופֿן (ה׳ אלהים צבאות) דוא גאט דער הער איבר אלי הערן (השיבנו)
ווידר קער אונז (האר פניך) אונ׳ דער לייכט דיין פנים פֿון דער שכינה (ונושעה) דא ווערן איר גיהאלפֿן ווערן:
פא (הרנינו לאלהים עוזנו) לובט צו גאט אונזר שטערקייט (הריעו לאלהי יעקב) זייט שאלן אן ראש השנה צו
דעם גאט פֿון יעקב (שאו זמרה) היבט אויף איין גיזאנג (ותנו תוף) אונ׳ ריכט אן פויקין (כנור נעים) איין הארפֿן דיא
גיזיסט איז איט אירם קול (עם נבל) איט איין פֿידל (תקעו בחודש שופר) בלאזט שופֿר דש אאל (בכסה ליום חגינו)
דש זיך דיא לבנה אחדש איז דהיינו אן ר״ה (כי חוק לישראל הוא) אין דער צייט דש דא גיזעצט איז פֿון הק״בה צו
ישראל אונ׳ דער זעלביג טאג איז (משפט לאלהי יעקב) אשפט צום גאט פֿון יעקב (עדות ביהוסף שמו בצאתו) איין
עדות האט גאט גיטאן דען זעלביגן טאג דש יוסף גינג אויז גיפֿענקניס (על ארץ מצרים) האט גיוועלטיג איבר
לאנד מצרים איז אויך אן ר״ה גיוועזן (שפת לא ידעתי אשמע) אזו איין שפראך דש יוסף ניט גיקענט האט אונ׳ ניט פֿר
שטאנדן דא איז קואן דער אלאך גבריאל אונ׳ האט אים גילערנט שבעים לשונות (הסירותי מסבל) איך האב אב גיטאן
פֿון דער ארביט (שכמו) זיין אקסיל (כפיו) זיין הענד (מדוד תעברנה) פֿון טאפף זיין זיא איבר פֿארן (בצרה קראת) אין
דער צרה פֿון אלרים זייט איר גיוועזן אונ׳ האט צו איר גירופֿן (ואחלצך אענך) האב איך דיא ישראל אויז גיצוגן אונ׳
האב דיר גיענטפֿרט (בסתר) אין פֿאר בערגניס האשטו איך גירופֿן אונ׳ איך גאט האב דיר גיענטפֿרט (רעם) איט
שטורעם אונ׳ גרושי וואונדר האב איך לאזן ווישן איין שטארקייט (אבחנך על מי מריבה) וויא וואל דאך דש איך דיך האב
גיפריבֿט דרום. איז ביליך צו טון וואש ווייטר גידאכט איז (שמע עמי) הערט צו איין פֿאלק (ואעידה בך) אונ׳ וויל בילייגן
אן דיר (ישראל אם תשמע לי) ישראל ווען דוא ווערשט איר אנדרשט פֿאלגן (לא יהיה בך אל זר) עש זאל ניט זיין צווישן
דיר איין ע״ז (ולא תשתחוה לאל נכר) אונ׳ זאלשט ניט בוקן צו איינר פֿרעמדי ע״ז (אנכי ה׳ אלהיך) איך בין דיין גאט
(המעלך מארץ מצרים) דער דיך אויף גיבראכט האט אויז לאנד אצרים (הרחב פיך) דער ווייטר דיין אויל צו ביגערן
פֿון איר (ואמלאהו) דא וויל איך עש דער פילן אזו וויא דוא ביגערשט (ולא שמע עמי לקולי) אבר איין פֿאלק האט ניט
צו גיהערט איין קול (וישראל לא אבה לי) אונ׳ ישראל האט ניט גיוועלט צו הערן צו איר (ואשלחהו) דא האב איך
פֿאר טריבן אים (בשרירות לבם) אום וועגן דען גידאנקן פֿון איר הערצן (ילכו במועצותיהם) אונ׳ זאלן זיין
גאנגן

לְךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדֹר נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ׃ פ לַמְנַצֵּחַ אֶל שֹׁשַׁנִּים עֵדוּת
לְאָסָף מִזְמוֹר׃ רֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַאֲזִינָה נֹהֵג כַּצֹּאן יוֹסֵף יֹשֵׁב הַכְּרוּבִים
הוֹפִיעָה׃ לִפְנֵי אֶפְרַיִם וּבִנְיָמִן וּמְנַשֶּׁה עוֹרְרָה אֶת גְּבוּרָתֶךָ וּלְכָה
לִישֻׁעָתָה לָּנוּ׃ אֱלֹהִים הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃ יְהוָה אֱלֹהִים
צְבָאוֹת עַד מָתַי עָשַׁנְתָּ בִּתְפִלַּת עַמֶּךָ׃ הֶאֱכַלְתָּם לֶחֶם דִּמְעָה וַתַּשְׁקֵמוֹ
בִּדְמָעוֹת שָׁלִישׁ׃ תְּשִׂימֵנוּ מָדוֹן לִשְׁכֵנֵינוּ וְאֹיְבֵינוּ יִלְעֲגוּ לָמוֹ׃
אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃ גֶּפֶן מִמִּצְרַיִם תַּסִּיעַ
תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם וַתִּטָּעֶהָ׃ פִּנִּיתָ לְפָנֶיהָ וַתַּשְׁרֵשׁ שָׁרָשֶׁיהָ וַתְּמַלֵּא
אָרֶץ׃ כָּסּוּ הָרִים צִלָּהּ וַעֲנָפֶיהָ אַרְזֵי אֵל׃ תְּשַׁלַּח קְצִירֶהָ עַד יָם וְאֶל
נָהָר יוֹנְקוֹתֶיהָ׃ לָמָּה פָּרַצְתָּ גְדֵרֶיהָ וְאָרוּהָ כָּל עֹבְרֵי דָרֶךְ׃
יְכַרְסְמֶנָּה חֲזִיר מִיָּעַר וְזִיז שָׂדַי יִרְעֶנָּה׃ אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוּב נָא
הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה וּפְקֹד גֶּפֶן זֹאת׃ וְכַנָּה אֲשֶׁר נָטְעָה יְמִינֶךָ
ועל

גיבירט (נספר תהלתך) ווען איר ערצילן דיין לוב: פ (רועה ישראל) דוא הירט אונ׳ שפייזר פון ישראל (האזינה) פר נעם אונזרי ליד (נוהג כצאן יוסף) דער דא פירט גלייך אז איין שאף דיא זיין ישראל דיא זיין גיהייסן יוסף (יושב הכרובים) אונ׳ דוא גאט יושב הכרובים (הופיעה) דער לייכט אונז אונ׳ ווייז דיין גבורה (לפני אפרים) פר אפרים (ובנימן ומנשה) אונ׳ בנימן אונ׳ מנשה (עוררה את גבורתיך) דער וועק דיין גבורה צו זיא (ולכה לישועתה לנו) אונ׳ צו דיר איז ביליך צו העלפן אונז (אלהים השיבנו) דוא גאט ווידר קער אונז (והאר פניך ונושעה) אונ׳ דער לייכט דיין פנים דא ווערן איר גיהאלפן זיין (ה׳ אלהים צבאות) דוא גאט דער הער וויבר אלי הערן (עד מתי) ביז וויא לאנג (עשנת בתפלת עמך) טוסטו רויכן אונ׳ צערנן אויף דער תפילה פון דיין פאלק (האכלתם לחם דמעה) דוא האסט זיא אסן עסן ברוט מיט טרעהרן מין אלרים (ותשקמו ברמעות שליש) אונ׳ האסט זיא גיטרענקט מיט טרעהרן אין דען גלות דאס דא האט גיווערט דש דריט חלק פון גלות אלרים (תשימנו מדון לשכנינו) דוא האסט אונז גיטאן איין קריג מיט אונזרי שכנים דאס זיין דיא יונים (ואויבינו ילעגו למו) אונזרי פיינט שפאטן צו אונז (אלהים צבאות) גאט דער הער איבר אלי הערן (השיבנו) ווידר קער אונז אויז דען גלות (והאר פניך) אונ׳ דער לייכט דש גישטאלט פון דיין פנים (ונושעה) דא ווערן איר גיהאלפן זיין (גפן ממצרים תסיע) דען ווין שטאק דאס זיין ישראל דאס דוא האסט פון אלרים אויז גריסן (תגרש גוים) דוא האסט פר טריבן דיא זיבן אוואות פון לאנד כנען (ותטעיה) אונ׳ דוא האסט גיפלאנצט דיא ישראל (פנית לפניה) דוא האסט אויז גירויאט פר זיא דיא דא פר אן זיין דרינן גיוועסן (ותשרש שרשיה) אונ׳ זיא האט גיווארצלט איר ווארצלן (ותמלא ארץ) אונ׳ האט דער פילט דאס לאנד (כסו הרים צלה) זיא האבן צו גידעקט דיא בערק איר שאטן פון לאנד (וענפיה ארזי אל) אונ׳ אירי צווייגן פון ישראל האבן בידעקט דיא שטארקי טענן בוים כלומר דיא אלכים (תשלח קציריה) אונ׳ זיא האט גישטערקט אירי צווייג (עד ים) ביז דען ים הגדול (ואל הנהר) ביז דען באך פרת (יונקותיה) אירי יונגי צווייגן כלומר אזו ווייט איז ארץ ישראל גיוועזן (למה פרצת גדריה) ווארום האסטו צו בראכן אירי צוים דען ווין גארטן (וארוה כל עוברי דרך) אונ׳ זיא האבן גיקלויבט אן דיא דא איבר פארן דען וועג (יכרסמנה חזיר מיער) עס רייסט איין אויז אונ׳ פאר שנייט אים דש חזיר אויז דעם וואלד דאס איז עשו הרשע מיט זייני קינדר (וזיז שדי ירענה) אונ׳ דיא ווידאונג דיא פר וואגלונג הין אונ׳ הער טון זיך שפייזן מיט זייני בלעטר אונ׳ צווייגן (אלהים צבאות) דוא גאט איבר אלי הער (שוב נא) ווידר קער (הבט משמים וראה) לוג פון הימל אונ׳ זיך (ופקוד גפן זאת) אונ׳ גידענק דען דאזיגן ווין שטאק (וכנה) אונ׳ דען גיפוסטן ווין (אשר נטעה ימינך) דש דא האט גיפלאנצט דיין רעכטי האנד (ועל בן) איבר עשו דער דא איז גיהייסן גיווארן איין גילייבטר זון צו זיין פאטר (אמצת לך) האסטו צו דיר גישטערקט דען ווין שטאק דאס איז יעקב (שרופה באש) איז דער ווין שטאק פאר ברענט גיווארן (כסוחה מגערת פניך) איז פר שניטן גיווארן פון וועגן דיין גישרייא פון דיינם צארן (יאבדו) ווערן שטעטיג פר לארן ווערן

(תהי

וַיִּרְעֵם כְּתֹם לְבָבוֹ וּבִתְבוּנוֹת כַּפָּיו יַנְחֵם׃ עט מִזְמוֹר לְאָסָף
אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחֲלָתֶךָ טִמְּאוּ אֶת הֵיכַל קָדְשֶׁךָ שָׂמוּ אֶת
יְרוּשָׁלַיִם לְעִיִּים׃ נָתְנוּ אֶת נִבְלַת עֲבָדֶיךָ מַאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמָיִם בְּשַׂר
חֲסִידֶיךָ לְחַיְתוֹ אָרֶץ׃ שָׁפְכוּ דָמָם כַּמַּיִם סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלָיִם וְאֵין קוֹבֵר׃
הָיִינוּ חֶרְפָּה לִשְׁכֵנֵינוּ לַעַג וָקֶלֶס לִסְבִיבוֹתֵינוּ׃ עַד מָה יְהוָה תֶּאֱנַף
לָנֶצַח תִּבְעַר כְּמוֹ אֵשׁ קִנְאָתֶךָ׃ שְׁפֹךְ חֲמָתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא
יְדָעוּךָ וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרָאוּ׃ כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת
נָוֵהוּ הֵשַׁמּוּ׃ אַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנֹת רִאשֹׁנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי
דַלּוֹנוּ מְאֹד׃ עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ
וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃ לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה אֱלֹהֵיהֶם
יִוָּדַע בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ׃ תָּבוֹא לְפָנֶיךָ אֶנְקַת אָסִיר
כְּגֹדֶל זְרוֹעֲךָ הוֹתֵר בְּנֵי תְמוּתָה׃ וְהָשֵׁב לִשְׁכֵנֵינוּ שִׁבְעָתַיִם אֶל חֵיקָם
חֶרְפָּתָם אֲשֶׁר חֵרְפוּךָ אֲדֹנָי׃ וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ נוֹדֶה
לְּךָ

ער איין אוך זיין (וירעם כתם לבבו) אול ער האט גיווייד דיא ישראל מיט גאנץ זיין הערץ (ובתבונות כפיו ינחם) אול' מיט זיין פר שטענדיקייט פון זיין טענר האט ער גיפירט זיא : עט (אלהים באו גוים בנחלתך) ער שפראך דוא גאט דיא גוים זיינן קומן אין דיין ארב (טמאו את היכל קדשך) זיא האבן פר אום רייניגט דיין הייליגן פאליש (שמו את ירושלים לעיים) אול' האבן גימאכט ירושלים צו הויפן (נתנו את נבלת עבדיך) זיא האבן גיגעבן דיא טוטן ליבר פון דייני קנעכט ישראל (מאכל לעוף השמים) איין עסין צו דיא פיגל פון הימל (בשר חסידך) אול דס פלייש פון דייני חסידים (לחיתו ארץ) צו דיא חיות פון דער ערד (שפכו דמם כמים) זיא האבן פר גאסן איר בלוט דיא פעלקר אז דיא וואסר (סביבות ירושלים) גירינגש ארום אום ירושלים (ואין קובר) אול' עס איז קיין ביגראבר דא גיוועזן (היינו חרפה לשכנינו) איר זיין גיווארן איין לעסטרונג צו אונזרי נאכפרן (לעג וקלס לסביבותינו) אול' איין גישפעט אול שפאט צו דיא גוים דיא גירינגש ארום וואונ (עד מה) ביז וויא לאנג (ה' תאנף לנצח) ווארשטו גאט צערנן צו איביג (תבער) אול' ענט ווארט ברענן (כמו אש קנאתך) גלייך אז איין פייאר דיין צארן (שפוך חמתך) פר גיס דיין צארן (אל הגוים) אויף דיא פעלקר (אשר לא ידעוך) דיא דיך ניט קענן (ועל ממלכות) אול' אויף דיא קיניגרייך (אשר בשמך לא קראו) דיא דיין נאמן ניט רופן (כי אכל את יעקב) דען דס זעלביג קיניגרייך האט אויף גיפרעסן דיא קינדר פון יעקב (ואת נוהו השמו) אול' איר וואונונג האבן זיא פר וויסט (אל תזכר לנו) דוא זאלשט ניט גידענקן צו אונז (עונות ראשונים) דיא ערשטן זינד (מהר יקדמונו רחמיך) באלד זאל אונז פערדרן דיין דער בארמקייט (כי דלונו מאוד) דען איר זיין פר ארמט גיווארן זער (עזרנו אלהי ישענו) העלף אונז גאט אונזר הילפר (על דבר כבוד שמך) פון וועגן דיין כבוד פון דיינם נאמן (והצילנו) אול' בשירם אונז (וכפר על חטאתינו) אול' פר גיב אויף אונזרי זינד (למען שמך) אום ווילן דיין נאמן (למה יאמרו הגוים) ווארום זאלן דיא פעלקר רידן (איה אלהיהם) וואו איז איר גאט פון ישראל (יודע בגוים לעינינו) לאז צו וויסן ווערן אונטר דיא פעלקר פר אונזרי אויגן (נקמת דם עבדך) דיא נקאה פון דעם אום שולדיגן בלוט פון דייני קנעכט (השפוך) דס דא איז פר גאסן ווארן (תבא לפניך) לאז קומן פר דיר (אנקת אסיר) דז גישרייא פון דיא גיפאנגני (כגדל זרועך) מיט דיין גרוש שטארקייט (הותר בני תמותה) אוך לידיג דיא לייט דיא דא ווערן דער שלאגן פון דיינט וועגן זאלן דיר דינן (והשב לשכנינו) אול' ווידר קער צו אונזרי נאכפרן דיא פעלקר (שבעתים) זיבן מאל זיבן מאז פון חרפית (אל חיקם) אין איר שוס (חרפתם) פון דיא זעלביגן חרפות (אשר חרפוך ארני) דז זיא דיך האבן גילעסטרט גאט (ואנחנו עמך) אבר איר דיין פאלק (וצאן מרעיתך) דיין שאף פון דיינר ווידונג (נודה לך לעולם) איר וועלן לובן דיך צו איביג (לדור ודור) צו גיבירט אול' גיבירט

הַר זֶה קָנְתָה יְמִינוֹ׃ וַיְגָרֶשׁ מִפְּנֵיהֶם גּוֹיִם וַיַּפִּילֵם בְּחֶבֶל נַחֲלָה וַיַּשְׁכֵּן
בְּאָהֳלֵיהֶם שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְנַסּוּ וַיַּמְרוּ אֶת אֱלֹהִים עֶלְיוֹן וְעֵדוֹתָיו לֹא
שָׁמָרוּ׃ וַיִּסֹּגוּ וַיִּבְגְּדוּ כַּאֲבוֹתָם נֶהְפְּכוּ כְּקֶשֶׁת רְמִיָּה׃ וַיַּכְעִיסוּהוּ בְּבָמוֹתָם
וּבִפְסִילֵיהֶם יַקְנִיאוּהוּ׃ שָׁמַע אֱלֹהִים וַיִּתְעַבָּר וַיִּמְאַס מְאֹד בְּיִשְׂרָאֵל׃
וַיִּטֹּשׁ מִשְׁכַּן שִׁלוֹ אֹהֶל שִׁכֵּן בָּאָדָם׃ וַיִּתֵּן לַשְּׁבִי עֻזּוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ בְיַד צָר׃
וַיַּסְגֵּר לַחֶרֶב עַמּוֹ וּבְנַחֲלָתוֹ הִתְעַבָּר׃ בַּחוּרָיו אָכְלָה אֵשׁ וּבְתוּלֹתָיו
לֹא הוּלָּלוּ׃ כֹּהֲנָיו בַּחֶרֶב נָפָלוּ וְאַלְמְנֹתָיו לֹא תִבְכֶּינָה׃ וַיִּקַץ
כְּיָשֵׁן אֲדֹנָי כְּגִבּוֹר מִתְרוֹנֵן מִיָּיִן׃ וַיַּךְ צָרָיו אָחוֹר חֶרְפַּת עוֹלָם
נָתַן לָמוֹ׃ וַיִּמְאַס בְּאֹהֶל יוֹסֵף וּבְשֵׁבֶט אֶפְרַיִם לֹא בָחָר׃ וַיִּבְחַר
אֶת שֵׁבֶט יְהוּדָה אֶת הַר צִיּוֹן אֲשֶׁר אָהֵב׃ וַיִּבֶן כְּמוֹ רָמִים מִקְדָּשׁוֹ
בְּאֶרֶץ יְסָדָהּ לְעוֹלָם׃ וַיִּבְחַר בְּדָוִד עַבְדּוֹ וַיִּקָּחֵהוּ מִמִּכְלְאֹת
צֹאן׃ מֵאַחַר עָלוֹת הֱבִיאוֹ לִרְעוֹת בְּיַעֲקֹב עַמּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל נַחֲלָתוֹ׃

וירעם

פֿאר זיא דיא פֿעלקר (ויפילם בחבל נחלה) אונ' האט זיא אכֿן רואן אין דען גורל פֿון דען פֿעלקרש ארב (וישכון
באהליהם שבטי ישראל) אונ' אין גיצעלטן פֿון דיא אוואות האט ער אכֿן רואן דש גישלעכֿט ישראל (וינסו) אונ' דיא
ישראל האבן פֿר זוכֿט (וימרו) אונ' זיא האבן דער צארנד (את אלהים עליון) דען איברשטן גאט (ועדותיו לא שמרו)
אונ' זיין עדות האבן זיא ניט גיהיט אין טעגן שופֿטים (ויסוגו) אונ' זיא האבן זיך אב גישיידן פֿון גאט (ויבגדו כאבותם)
אונ' זיא האבן גיפֿעלשט אז וויא איר עלטרן (נהפכו כקשת רמיה) זיא זיין פֿאר קערט גיווארן אז איין שלקהפֿטיגר בוגן
(ויכעיסוהו) זיא האבן גאט ער צערנט (בבמותם ובפסיליהם) מיט אירי הולֿי ע"ז אונ' מיט אירי בילדר (יקניאוהו) דא
האבן זיא ער צערנט איך (שמע אלהים) גאט האט גיהערט (ויתעבר) אונ' ער האט גיצערנט (וימאס מאוד בישראל)
אונ' ער האט זער פֿר שמאהט ישראל (ויטוש משכן שילו) אונ' ער האט פֿר לאזן משכן פֿון שילה (אהל שכן
דש זעלביגי גיצעלט דאש ער האט אכֿן רואן זיין שכינה (בארם) אונטר דיא לייט (ויתן לשבי) אונ' ער האט
איבר ענטפֿרט צום גיפֿענקניס (עוזו ותפארתו) זיין שטארקייט אונ' זיין שונהייט (ביד צר) אין האנד פֿון דעם
ווידרכֿווארר דען ארן אונ' דיא לוחות האבן דיא פלשתים גיפֿאנגן (ויסגר לחרב עמו) אונ' ער האט איבר ענטפֿרט
גאט צום שווערד זיין פֿאלק ישראל (ובנחלתו) אונ' אן זיין ארב (התעבר) ער האט גיצערנט (בחוריו אכלה אש)
זייני יונגן האט דש פֿייאר פֿון זיינם צארן פֿאר ברענט (ובתולותיו) אונ' זייני בתולות (לא הוללו) האבן זיא קיין
חופה גיהאלט דען דיא בחורים זיין אין דיא מלחמה אום גיקומן (כוהניו) זייני כוהנים חפֿני ופנחס (בחרב נפלו) זיין
אין שווערט גיפֿאלן (ואלמנותיו לא תבכינה) אונ' זייני אלמנות האבן ניט גיוויינט אום דיא מאכן דען זיא זיין אויך דען
זעלביגן טאג גישטארבן (ויקץ כישן אדני) דער נאך איז גאט אויף גיוואכֿט גלייך אז איין שלאפֿנדיגר (כגבור מתרונן
מיין) גלייך אז איין שטארקר דער דא אויף וואכֿט אונ' שטארקט זיך פֿון זיין וויין (ויך צריו) אונ' גאט האט גישלאגן
זייני ווידיגר (אחור) הינטר ווערליך. ארויין זיינן אייז גיקראכֿן אונ' האבן איר גידערם אויז גירישן (חרפת עולם נתן
למו) איין שאנד פֿאר דיא גאנצי וועלט האט זיא גאט גיגעבן (וימאס באהל יוסף) אונ' גאט האט פֿר שמעכֿט אין
דען גיצעלט פֿון יוסף דש איז משכן שילה (ובשבט אפרים) אן דען שבט אפֿרים (לא בחר) היזט גאט ניט אויז דער
וועלט (ויבחר את שבט יהודה) ער האט אויז דער וועלט דש שבט יהודה (את הר ציון) דען בערג ציון (אשר אהב)
דש ער האט ליב. אונ' האט דארטן הין דש בית המקדש גישטעלט (ויבן כמו רמים) ער האט גיבויאט גלייך אז דיא
הוכֿן היאל (מקדשו) דש בית המקדש (כארץ יסדה לעולם) אז דיא ערד אזו האט גיגרונדפֿסט דש בית המקדש
צו איביג (ויבחר בדוד עבדו) אונ' ער האט אויז דער וועלט אן דוד זיין קנעכֿט (ויקחהו ממכלאות צאן) אונ' האט
אים גיפֿירט פֿון דען שאף ישראל (מאחר עלות) פֿון הינטר דיא יונגי זויגנדיגי שאף האט אים הקב"ה
גיבראכֿט (לרעות ביעקב עמו) צו ווידן דש גיזינד פֿון יעקב (ובישראל נחלתו) אונ' אן דיא ישראל זיין ארב זאל

ער

לֹא נָכוֹן עִמּוֹ ׀ וְלֹא נֶאֶמְנוּ בִּבְרִיתוֹ׃ וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא
יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ ׀ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ׃ וַיִּזְכֹּר כִּי בָשָׂר
הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב׃ כַּמָּה יַמְרוּהוּ בַמִּדְבָּר יַעֲצִיבוּהוּ
בִּישִׁימוֹן׃ וַיָּשׁוּבוּ ׀ וַיְנַסּוּ אֵל וּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל הִתְווּ׃ לֹא זָכְרוּ אֶת
יָדוֹ יוֹם אֲשֶׁר פָּדָם מִנִּי צָר׃ אֲשֶׁר שָׂם בְּמִצְרַיִם אֹתוֹתָיו וּמוֹפְתָיו
בִּשְׂדֵה צֹעַן׃ וַיַּהֲפֹךְ לְדָם יְאֹרֵיהֶם וְנֹזְלֵיהֶם בַּל יִשְׁתָּיוּן׃ יְשַׁלַּח
בָּהֶם עָרֹב וַיֹּאכְלֵם וּצְפַרְדֵּעַ וַתַּשְׁחִיתֵם׃ וַיִּתֵּן לֶחָסִיל יְבוּלָם
וִיגִיעָם לָאַרְבֶּה׃ יַהֲרֹג בַּבָּרָד גַּפְנָם וְשִׁקְמוֹתָם בַּחֲנָמַל׃ וַיַּסְגֵּר לַבָּרָד
בְּעִירָם וּמִקְנֵיהֶם לָרְשָׁפִים׃ יְשַׁלַּח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ עֶבְרָה וָזַעַם וְצָרָה
מִשְׁלַחַת מַלְאֲכֵי רָעִים׃ יְפַלֵּס נָתִיב לְאַפּוֹ לֹא חָשַׂךְ מִמָּוֶת נַפְשָׁם
וְחַיָּתָם לַדֶּבֶר הִסְגִּיר׃ וַיַּךְ כָּל בְּכוֹר בְּמִצְרָיִם רֵאשִׁית אוֹנִים
בְּאָהֳלֵי חָם׃ וַיַּסַּע כַּצֹּאן עַמּוֹ ׀ וַיְנַהֲגֵם כַּעֵדֶר בַּמִּדְבָּר׃ וַיַּנְחֵם לָבֶטַח
וְלֹא פָחָדוּ וְאֶת אוֹיְבֵיהֶם כִּסָּה ׀ הַיָּם׃ וַיְבִיאֵם אֶל גְּבוּל קָדְשׁוֹ
הַר

גין אונ' ווערט ניט ווידר קערן (כמה ימרוהו במדבר) ווימ פֿיל מאל האבן זיא דער צערינט אים אין דער אדבר (יעציבוהו
בישימון) זיא האבן אים אמכֿן טרויאריג אין אדבר ישימון (וישבו וינסו אל) אונ' זיא האבן ווידר קערט אונ' פֿאר
זוכֿן גאט (וקדוש ישראל) אונ' דען הייליגן פֿון ישראל (התוו) האבין זיא ביגערט איין צייכֿין אונ' האבין גירעט (היש
ה' בקרבנו אם אין) אוב גאט איז צווישן זיא (לא זכרו את ידו) זיא האבין ניט גידאכֿט גאטש מאכֿט וואש ער האט
ביוויזן (יום אשר פדם) אין טאג דאש ער האט אויז גילויזט זיא (מני צר) פֿון דען ליידיגר (אשר שם במצרים אותותיו)
אונ' דאש ער האט גיטאן אין מצרים זייני צייכֿן (ומופתיו בשדי צוען) אונ' זייני וואונדר אין פֿעלד צוען (ויהפך לדם
יאוריהם) אונ' דאש ער האט פֿאר קערט צו בלוט אירי ריוויאר (ונוזליהם) אויך אירי רינדיגי באך (בל ישתיון) דאש זיא
האבן ניט קענן טרינקין (ישלח בהם ערוב) אויך האט גאט גישיקט אויף דיא מצרים דיא מכה פֿון ערוב (ויאכלם)
אונ' האט פֿאר דארבין זיא (וצפרדע) אויך דיא מכה פֿון פֿרעש (ותשחיתם) אונ' האבן זיא פֿאר דארבן (ויתן לחסיל)
אונ' גאט האט גיגעבן צום הייטרעק (יבולם) איר פֿרוכֿט (ויגיעם לארבה) אונ' איר ארבייט האט גאט געבן צום
הייטרעק דער דא הייסט ארבה (יהרג בברד גפנם) אונ' ער האט אב גישלאגן מיט דען האגל אירה ווין שטעק
(ושקמותם בחנמל) אונ' אירי צערי בוים האט ער אב גשלאגן דורך דען הייטרעק דער דא הייסט חנמל (ויסגר
לברד בעירם) אונ' ער האט צו גישלאסן מיט דען האגל אירי פֿיך דא דער האגל האט אן גיהובן צו נידרן דא האבן דיא
מצרים אירי שאף אין הויז גיזאגט (ומקניהם לרשפים) אונ' אירי שאף איז גיטייליט גיווארן צו קולן פֿון פֿייאר דען צווישן
דען האגל איז איין פֿייאר גיוועזן (ישלח בם חרון אפו) גאט האט גישיקט אויף זיא זיין צארן (עברה וזעם וצרה) זיין
גרים צארן אונ' צארן מיט נייד (משלחת מלאכי רעים) זיא האבן גישיקט אין דער צייט דורך בייזי מלאכים (יפלס נתיב
לאפו) גאט האט גיוועגן איין שטעג צו זיין צארן אין וועלכֿן וועג דער משחית זאל גין (לא חשך ממות נפשם) אונ'
גאט האט ניט פֿר איטן פֿון טוט איר לייב (וחיתם לדבר הסגיר) אונ' אירי לייבר צום מארט האט גאט איבר ענטפֿרט
(ויך כל בכור במצרים) אונ' גאט האט גישלאגן אל דיא בכורים אין מצרים (ראשית אונים) דיא ערשטן קראפֿט
(באהלי חם) דיא דא וואנרן אין דיא גיצעלט פֿון חם דש זיינן דיא מצרים (ויסע כצאן עמו) אונ' ער האט אמכֿן ציהן אז
איין שאף זיין פֿאלק (וינהגם כעדר במדבר) אונ' ער האט גיפֿירט זיא אז מען הירט שאפֿטן אין דער אדבר (וינחם לבטח)
אונ' ער האט גיפֿירט זיא זיכֿרליכֿן (ולא פחדו) אונ' זיא האבן זיך ניט גיפֿארכֿטן (ואת אויביהם כסה הים) אונ' אירי
פֿיינט האט צו גידעקט דש ים (ויביאם אל גבול קדשו) אונ' ער האט זיא גיברכֿט אין זיין הייליגן גיא ארק (הר זה
קנתה ימינו) דען זעלביגן בערק האט גיקויפֿט זיין רעכֿטי האנד (ויגרש מפניהם גוים) אונ' ער האט פֿר טריבן
פֿאר

וַיָּזוּבוּ מַיִם וּנְחָלִים יִשְׁטֹפוּ הֲגַם לֶחֶם יוּכַל תֵּת אִם יָכִין שְׁאֵר לְעַמּוֹ׃
לָכֵן שָׁמַע יְהוָה וַיִּתְעַבָּר וְאֵשׁ נִשְּׂקָה בְיַעֲקֹב וְגַם אַף עָלָה בְיִשְׂרָאֵל׃
כִּי לֹא הֶאֱמִינוּ בֵּאלֹהִים וְלֹא בָטְחוּ בִּישׁוּעָתוֹ׃ וַיְצַו שְׁחָקִים ׀ מִמָּעַל
וְדַלְתֵי שָׁמַיִם פָּתָח׃ וַיַּמְטֵר עֲלֵיהֶם מָן לֶאֱכֹל וּדְגַן שָׁמַיִם נָתַן לָמוֹ׃ לֶחֶם
אַבִּירִים אָכַל אִישׁ צֵידָה שָׁלַח לָהֶם לָשֹׂבַע׃ יַסַּע קָדִים בַּשָּׁמָיִם וַיְנַהֵג
בְּעֻזּוֹ תֵימָן׃ וַיַּמְטֵר עֲלֵיהֶם כֶּעָפָר שְׁאֵר וּכְחוֹל יַמִּים עוֹף כָּנָף׃ וַיַּפֵּל בְּקֶרֶב
מַחֲנֵהוּ סָבִיב לְמִשְׁכְּנֹתָיו׃ וַיֹּאכְלוּ ׀ וַיִּשְׂבְּעוּ מְאֹד וְתַאֲוָתָם יָבִא לָהֶם׃
לֹא זָרוּ מִתַּאֲוָתָם עוֹד אָכְלָם בְּפִיהֶם׃ וְאַף אֱלֹהִים עָלָה בָהֶם וַיַּהֲרֹג
בְּמִשְׁמַנֵּיהֶם וּבַחוּרֵי ׀ יִשְׂרָאֵל הִכְרִיעַ׃ בְּכָל זֹאת חָטְאוּ עוֹד וְלֹא
הֶאֱמִינוּ בְּנִפְלְאוֹתָיו׃ וַיְכַל בַּהֶבֶל יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתָם בַּבֶּהָלָה׃ אִם
הֲרָגָם וּדְרָשׁוּהוּ ׀ וְשָׁבוּ ׀ וְשִׁחֲרוּ אֵל׃ וַיִּזְכְּרוּ כִּי אֱלֹהִים צוּרָם וְאֵל
עֶלְיוֹן גֹּאֲלָם׃ חצי הספר וַיְפַתּוּהוּ בְּפִיהֶם וּבִלְשׁוֹנָם יְכַזְּבוּ לוֹ׃ וְלִבָּם
לא

ישראל (כי לא האמינו באלהים) דען זיא האבן ניט גיגלויבט אן גאט (ולא בטחו בישועתו) אול האבן זיך ניט
גיפֿרט אויף זיין הילף (ויצו שחקים) אול גאט האט גיבאטן דיא הימל (ממעל) פֿון אויבן (ודלתי שמים פתח) אול
דיא טירן פֿון הימל האט ער גיעפֿינט (וימטר עליהם מן לאכול) ער האט אזכן רעגנן דען מן לו עסן (ודגן שמים)
אול דאס קארן פֿון הימל (נתן למו) האט ער לו זיא גיגעבן (לחם אבירים) דאס ברויט פֿון דיא שטארקי לייט
(אכל איש) האט גגעסן דער אמן ישראל (צידה שלח להם לשובע) אול שפייז האט ער לו זיא גישיקט לו זעטיקייט
(יסע קדים) ער האט אזכן ליהן פֿאר זיא דען ווינד פֿון אזרח (בשמים) אין הימל (וינהג בעוזו) אול גאט האט
גיפֿירט זיא איט זיין שטארקהייט (תימן) דען ווינט פֿון דרום (וימטר עליהם כעפר שאר) אול ער האט אזכן
רעגנין אויף זיא דאס פֿלייש אז שטויב פֿון דער ערד (וכחול ימים עוף כנף) אול אז זאנד פֿון אער האט גאט אזכן
רעגנן דען פֿיגל כוואר דיא וואכטלן (ויפל בקרב מחנהו) אול ער האט אזכן פֿאלן לווישן איר אחנה (סביב למשכנותיו)
גרינט הרום אום איר רואונג פֿון ישראל (ויאכלו וישבעו מאוד) אול זיא האבן געסין אול זיינן זאט גיוועזן זער
(ותאותם יביא להם) אול איר גילוסטיקייט איז קואין לו זיא (לא זרו מתאותם) זיא זיין ניט גיפֿרעאט גיוועזן פֿון
אירי תאוה ביז דאס פורענות איז אויף זיא קואין (עוד אכלם בפיהם) זיא האבן נאך דאס עסן אין איר אויל גיהאט
(ואף אלהים עלה בהם) אול גאטש לארין איז אויף זיא גיוועזן (ויהרג במשמניהם) אול האט זיא דער שלאגין אן
אירי פֿאטטין לייט (ובחורי ישראל הכריע) אול דיא אויז דער וויילטן פֿון ישראל דאס זיין דיא זקנים האט ער אזכן
קניאן (בכל זאת חטאו עוד) ביז דען אוים האבן זיא גיזינדיגט נאך (ולא האמינו בנפלאותיו) אול האבן ניט
גיגלויבט אן זיין וואונדר (ויכל בהבל ימיהם) ער האט פֿאר לענט איט נארהייט איר טעג (ושנותם בבהלה) אול
אירי יאר איט שרעקניס (אם הרגם) ווען זיא גאט העט דער שלאגן (ודרשוהו ושבו) דא שטעלן זיא זיך או פֿארשטן
אול ווידר קערן לו גאט (ושחרו אל) אול פֿארכטן גאט (ויזכרו אלהים צורם) אול זיא גידענקן דאס גאט איז איר
בישעצר (ואל עליון גאלם) אול גאט דער איברשטר איז איר אויז לזר (ויפתוהו בפיהם) אול זיא איבר רידן לו גאט
איט אירן אויל (ובלשונם יכזבו לו) אול איט איר לונג ליגן זיא פֿאר אים (ולבם לא נכון עמו) אבר איר הערץ
איז איט ישראל ניט אן גיברייט (לא נאמנו בבריתו) אול זיא זיין ניט וואראפֿטיג איט זיינם זיכרהייט (והוא
רחום) אול גאט איז דערבאט אין דער בארעיגר (יכפר עון) אול פֿאר גיבט דיא זינד (ולא ישחית) אול פֿאר דערבט
ניט ישראל (והרבה להשיב אפו) אול ער האט גיאערט פֿיל אאל ווידר לו קערן זיין לארן (ולא יעיר כל חמתו) אול
ווען ער לעדינט דער וועקט ער ניט זיין לארן איט איין אאל נייארט ביסלך ווייש (ויזכור כי בשר המה) אול ער
גידענקט דאס דיא לייט זיינן פֿלייש אול דער יצר הרע איז פֿאר בארגן אין איר הערץ (הולך ולא ישוב) ער ווערט

יְהֹוָה וֶעֱזוּזוֹ ׀ וְנִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיָּקֶם עֵדוּת בְּיַעֲקֹב וְתוֹרָה
שָׂם בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדִיעָם לִבְנֵיהֶם׃
לְמַעַן יֵדְעוּ דּוֹר אַחֲרוֹן בָּנִים יִוָּלֵדוּ יָקֻמוּ ׀ וִיסַפְּרוּ לִבְנֵיהֶם׃ וְיָשִׂימוּ
בֵאלֹהִים כִּסְלָם וְלֹא יִשְׁכְּחוּ מַעַלְלֵי אֵל וּמִצְוֹתָיו יִנְצֹרוּ׃ וְלֹא יִהְיוּ
כַּאֲבוֹתָם דּוֹר סוֹרֵר וּמֹרֶה דּוֹר לֹא הֵכִין לִבּוֹ ׀ וְלֹא נֶאֶמְנָה אֶת אֵל
רוּחוֹ׃ בְּנֵי אֶפְרַיִם נוֹשְׁקֵי רוֹמֵי קָשֶׁת הָפְכוּ בְּיוֹם קְרָב׃ לֹא שָׁמְרוּ
בְּרִית אֱלֹהִים וּבְתוֹרָתוֹ מֵאֲנוּ לָלֶכֶת׃ וַיִּשְׁכְּחוּ עֲלִילוֹתָיו ׀ וְנִפְלְאוֹתָיו
אֲשֶׁר הֶרְאָם׃ נֶגֶד אֲבוֹתָם עָשָׂה פֶלֶא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׂדֵה צֹעַן׃
בָּקַע יָם וַיַּעֲבִירֵם וַיַּצֶּב מַיִם כְּמוֹ נֵד׃ וַיַּנְחֵם בֶּעָנָן יוֹמָם וְכָל הַלַּיְלָה
בְּאוֹר אֵשׁ׃ יְבַקַּע צֻרִים בַּמִּדְבָּר וַיַּשְׁקְ כִּתְהֹמוֹת רַבָּה׃ וַיּוֹצִא
נוֹזְלִים ׀ מִסָּלַע וַיּוֹרֶד כַּנְּהָרוֹת מָיִם׃ וַיּוֹסִיפוּ עוֹד לַחֲטֹא לוֹ לַמְרוֹת
עֶלְיוֹן בַּצִּיָּה׃ וַיְנַסּוּ אֵל בִּלְבָבָם לִשְׁאָל אֹכֶל לְנַפְשָׁם׃ וַיְדַבְּרוּ
בֵּאלֹהִים אָמְרוּ הֲיוּכַל אֵל ׀ לַעֲרֹךְ שֻׁלְחָן בַּמִּדְבָּר׃ הֵן הִכָּה צוּר

ויזובו

גיבארן ווערן (יקמו ויספרו לבניהם) זאלן אויך שטין אול זאלן ווייטר דער צילן צו אירי קינדר (וישימו באלהים כסלם) דא ווערן אירי קינדר אירי האפנונג טון אן גאט (ולא ישכחו מעללי אל) אול זיא ווערן ניט פאר געסן גאטש ווערק (ומצותיו ינצורו) אול זיין געבאט ווערן זיא היטן (ולא יהיו כאבותם) אול זיא זאלן ניט זיין אז וויא דיא עלטרן אין אגיפטן אול אין אדבר ווערן זיא (דור סורר ומורה) איין גיבירט דאש דא אב קערט אול ווידר שפעניגט (דור לא הכין לבו) אז איין דור דש האט ניט אן גיברייט זיין הערץ (ולא נאמנה) אול עש איז ניט ווארהאפטיג גיוועזן (את אל) מיט גאט (רוחו) זיין רוח (בני אפרים) דיא קינדר פון אפרים (נושקי) דיא גיוואפנטן (רומי קשת) דיא דא ווערפן אול שיסן מיט דעם פייל פון בוגן (הפכו ביום קרב) זיא האבן אום גיקערט איר אקין אן טאג פון דער מלחמה אול זיינן אזו אום גיקומין (לא שמרו ברית אלהים) זיא האבן ניט גיהיט גאטש ברית (ובתורתו מאנו ללכת) אול אין זיינר תורה האבן זיא ניט וואלן גין (וישכחו עלילותיו) זיא האבן פאר געסן זייני ווערק (ונפלאותיו אשר הראם) אול זייני וואונדר דאש ער האט גיוויזן זיא (נגד אבותם) קיגן איר אבות (עשה פלא) האט גאט וואונדר גיטאן (בארץ מצרים) אין לאנד אגיפטן (שדה צוען) אול אין פעלד צוען (בקע ים ויעבירם) גאט האט גישפאלטן דאש ים אול האט זיא אכן איבר פארן (ויצב מים כמו נד) אול האט דאש וואשר גיטשטעלט אז איין מויאר (וינחם בענן) אול האט זיא גיפירט מיט דעם וואלקן (יומם וכל הלילה) ביים טאג אול ביים נאכט (באור אש) ביים דען ליכט פון פייארן וואלקן (יבקע צורים במדבר) ער האט גישפאלטן דען פעלזן אין דער אדבר צו מאכן רינן וואשר דורך משה (וישק) אול ער האט גיטרענקט זיא (כתהומות רבה) אין גרושי אב גרונט (ויצא נוזלים מסלע) אול גאט האט דיא רונגי וואשר אויז גילוגן אויז דען פעלזן (ויורד כנהרות מים) ער האט מאכן נידרין פון דען באר אין דער אדבר גלייך אז דיא באך (ויוסיפו עוד לחטא לו) זיא האבן גיזערט צו זינדיגן צו אים (למרות עליון) צו ווידר שפעניגן צו דען איבערשטן גאט (בציה) אין דער דארשטיגי אדבר (וינסו אל בלבבם) זיא האבן פר זוכט גאט מיט איר הערץ (לשאל אכל לנפשם) צו ביגערין עסין צו אירי לייבר (וידברו באלהים) זיא האבן גירעט אויף גאט (אמרו היוכל אל) זיא האבן גירעט קאן דען גאט (לערוך שלחן) אן צו ריכטן איין טיש אין דער אדבר (הן הכה צור) וויא וואול דאך דאש גאט האט גישלאגן דען פעלזן דורך משה (ויזובו מים) דא האבן זיא גירונן וואשר (ונחלים ישטופו) אול דיא בעך ווערן אויז פלינן וואשר (הגם לחם יכול תת) אוב גאט ווערט אויך קענן ברוט געבן (אם יכין שאר לעמו) אוב גאט קאן אן גרייטן פלייש צו זיין פאלק (לכן שמע ה') דרום האט גאט גיהערט (ויתעבר) אול האט גיצערנט (ואש נשקה ביעקוב) אול איין פייאר האט אן גיצונדן אן יעקבש קינדר (וגם אף עלה בישראל) אול איין צארן איז אויף גאנגן אן

בְּאַף רַחֲמָיו סֶלָה׃ וָאֹמַר חַלּוֹתִי הִיא שְׁנוֹת יְמִין עֶלְיוֹן׃ אֶזְכּוֹר
מַעַלְלֵי ׀ יָהּ כִּי אֶזְכְּרָה מִקֶּדֶם פִּלְאֶךָ׃ וְהָגִיתִי בְכָל פָּעֳלֶךָ
וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה׃ אֱלֹהִים בַּקֹּדֶשׁ דַּרְכֶּךָ מִי אֵל גָּדוֹל כֵּאלֹהִים׃
אַתָּה ׀ הָאֵל עֹשֵׂה פֶלֶא הוֹדַעְתָּ בָעַמִּים עֻזֶּךָ׃ גָּאַלְתָּ בִּזְרוֹעַ ׀ עַמֶּךָ
בְּנֵי יַעֲקֹב וְיוֹסֵף סֶלָה׃ רָאוּךָ מַּיִם אֱלֹהִים רָאוּךָ מַּיִם יָחִילוּ אַף
יִרְגְּזוּ תְהֹמוֹת׃ זֹרְמוּ מַיִם עָבוֹת קוֹל נָתְנוּ שְׁחָקִים אַף חֲצָצֶיךָ
יִתְהַלָּכוּ׃ קוֹל רַעַמְךָ בַּגַּלְגַּל הֵאִירוּ בְרָקִים תֵּבֵל רָגְזָה וַתִּרְעַשׁ
הָאָרֶץ׃ בַּיָּם דַּרְכֶּךָ וּשְׁבִילְךָ בְּמַיִם רַבִּים וְעִקְּבוֹתֶיךָ לֹא נֹדָעוּ׃
נָחִיתָ כַצֹּאן עַמֶּךָ בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃ עח מַשְׂכִּיל לְאָסָף
הַאֲזִינָה עַמִּי תּוֹרָתִי הַטּוּ אָזְנְכֶם לְאִמְרֵי פִי׃ אֶפְתְּחָה בְמָשָׁל
פִּי אַבִּיעָה חִידוֹת מִנִּי קֶדֶם׃ אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ וַנֵּדָעֵם ׀ וַאֲבוֹתֵינוּ
סִפְּרוּ לָנוּ׃ לֹא נְכַחֵד מִבְּנֵיהֶם לְדוֹר אַחֲרוֹן מְסַפְּרִים תְּהִלּוֹת
יהוה

צו זיין איין דער בארמיגר (אם קפץ באף רחמיו) האט ער דען אכח זיין צארן צו גישלאסן זיין דער בארמונג (סלה) איביג (ואומר) איך האב איר גידאכט (חלותי היא) גאט טוט איר דאש דאז ער וויל איך קרענקן דער וואָרט דש איך זאל תשובה טון (שנות) איז פאר ענדרט גיוואָרן (ימין עליון) דיא רעכטי האנד פון איברשטן גאט (אזכור מעללי יה) איך טוא גידענקן דיין ווערק דוא גאט (כי אזכרה) דען איך גידעק (מקדם פלאך) פון צו פאר אלז דיין וואונדר דאש דוא האשט גיטאן (והגיתי בכל פעליך) אונ' איך וויל רידן אן דיין ווערק וואש דוא פאר צייט גיטאן האשט (ובעלילותיך אשיחה) אונ' אין דיין ווערק טוא איך רידן (אלהים בקודש דרכך) גאט מיט דער הייליקייט איז דיין וועג (מי אל גדול כאלהים) ווער איז אזו איין גאט אז גאט איז (אתה האל עושה פלא) דוא בישט דער גאט דער דא טוט וואונדר (הודעת בעמים עוזך) דוא האשט לאזן צו וויסן דיין שטארקהייט אונטר דיא פעלקר (גאלת בזרוע עמך) דוא האשט אויז גילייזט מיט דען שטארקן ארים דיין פאלק (בני יעקב ויוסף) דיא קינדר פון יעקב אונ' יוסף (סלה) צו איביג האשטו זיא אויז גילייזט (ראוך מים אלהים) זיא האבן גיזעהן דיין שכינה אויף דען ים דוא גאט (ראוך מים) זיא האבן גיזעהן דיין גבורה אויף דען ים סוף (יחילו) זיא האבן גיציטרט אן דיא פעלקר (אף ירגזו תהומות) אויך האבן גיציטרט דיא אב גרונט (זורמו) זיא האבן גיטריפט דיא הימל (מים עבות) דיקי וואסר (קול נתנו שחקים) אונ' איין קול האבן געבן דיא הימל (אף חציך) אויך דיא פיילן (יתהלכו) זיינן אויך גאנגן אין דיא אלריס אריין (קול רעמך בגלגל) דש קול פון דיין דונדר איז אין הימל גיוועזן (האירו ברקים תבל) דיא בליץ האבן דער לייכט דיא וועלט (רגזה ותרעש הארץ) זיא האט גיציטרט אונ' גישטורמט דיא ערד (בים דרכך) אין ים איז גיוועזן דיין וועג (ושבילך במים רבים) אונ' דיין שטעג איז גיוועזן אין גרושי וואסר (ועקבותיך לא נודעו) אונ' דייני טריט זיין ניט וואָרן דער קענט אויף דען וואסר (נחית כצאן עמך) דוא האשט גפירט אז איין שאף דיין פאלק (ביד משה ואהרן) דורך משה אונ' אהרן׃ **עח** (האזינה עמי תורתי) פר נעם איין פאלק מיין תורה (הטו אזניכם) נייגט אייערי אורן (לאמרי פי) צו דיא זאג פון מיין מויל (אפתחה במשל פי) איך וויל עפינן מיט משל מיין מויל אין דער תורה (אביעה חידות) איך וויל רידן איין רעטנוש (מני קדם) פון פאר אלז (אשר שמענו) דאז איר האבן זיא גיהערט (ונדעם) אונ' איר וויסן זיא (ואבותינו ספרו לנו) אונ' אונזרי עלטרן האבנש דער צילט אונז (לא נכחד) איר וועלנש ניט פר היילן (מבניהם) פון אירי קינדר פון אונזרי אבות (לדור אחרון) צו הינטרשטן גבירט וואש נאך אונז ווערן זיין (מספרים תהלות ה') זיא האבן דער צילט דיין לוב דוא גאט (ועזוזו ונפלאותיו) זיין שטארקייט אונ' זיין וואונדר (אשר עשה) דאש ער האט גיטאן (ויקם עדות ביעקב) ער האט אויף גישטעלט איין עדות אויף יעקב (ותורה שם בישראל) אונ' דיין תורה האט ער גיטאן אונטר ישראל (אשר צוה) דאש ער האט גיבאטן גאט (את אבותינו) צו אונזרן עלטרן (להודיעם לבניהם) צו לאזן וויסן זיא צו אירי קינדר (למען ידעו דור אחרון) דער וואָרט דאש זיא זאלן וויסן דאש גבירט דיא נאך זיא ווערן גיבארן (בנים יולדו) דיא קינדר דיא ווערן

גיבארן

לֵב נָמוּ שְׁנָתָם וְלֹא מָצְאוּ כָל אַנְשֵׁי חַיִל יְדֵיהֶם: מִגַּעֲרָתְךָ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
נִרְדָּם וְרֶכֶב וָסוּס: אַתָּה נוֹרָא אַתָּה וּמִי יַעֲמֹד לְפָנֶיךָ מֵאָז אַפֶּךָ: מִשָּׁמַיִם
הִשְׁמַעְתָּ דִּין אֶרֶץ יָרְאָה וְשָׁקָטָה: בְּקוּם לַמִּשְׁפָּט אֱלֹהִים לְהוֹשִׁיעַ כָּל
עַנְוֵי אֶרֶץ סֶלָה: כִּי חֲמַת אָדָם תּוֹדֶךָּ שְׁאֵרִית חֵמֹת תַּחְגֹּר:
נִדְרוּ וְשַׁלְּמוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל סְבִיבָיו יוֹבִילוּ שַׁי לַמּוֹרָא: יִבְצֹר
רוּחַ נְגִידִים נוֹרָא לְמַלְכֵי אָרֶץ: עז לַמְנַצֵּחַ עַל יְדוּתוּן לְאָסָף
מִזְמוֹר: קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְאֶצְעָקָה קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְהַאֲזִין אֵלָי:
בְּיוֹם צָרָתִי אֲדֹנָי דָּרָשְׁתִּי יָדִי לַיְלָה נִגְּרָה וְלֹא תָפוּג מֵאֲנָה הִנָּחֵם
נַפְשִׁי: אֶזְכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהֱמָיָה אָשִׂיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֶלָה:
אָחַזְתָּ שְׁמֻרוֹת עֵינָי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: חִשַּׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם
שְׁנוֹת עוֹלָמִים: אֶזְכְּרָה נְגִינָתִי בַּלָּיְלָה עִם לְבָבִי אָשִׂיחָה וַיְחַפֵּשׂ
רוּחִי: הַלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנָי וְלֹא יֹסִיף לִרְצוֹת עוֹד: הֶאָפֵס
לָנֶצַח חַסְדּוֹ גָּמַר אֹמֶר לְדֹר וָדֹר: הֲשָׁכַח חַנּוֹת אֵל אִם קָפַץ
בְּאַף

זיא האבן ניט גיפֿונדן אן דיא שטארקי אמן (ידיהם) פֿון וועגן דיין גישרייא דוא גאט פֿון יעקב (נרדם ורכב וסוס) איז אנטשלאפֿט גיווארן דער רייטר מיט דען פֿערד (אתה נורא) דוא בישט איין פֿארכֿטבֿאר (אתה) דוא גאט (ומי יעמוד לפניך) ווער קאן בישטין קעגן דיר (מאז אפך) פֿון דען מאלט אן דאש דוא צערינשט (משמים השמעתה) פֿון הימל האשטו מאכן הערן דורך ישעיה הנביא (דין) אויף דען דין אונ' פורענות פֿון סנחרב (ארץ יראה) ארץ ישראל האט זיך איגדורן גיפֿארכֿטן פֿר סנחרב אונ' זיין חיל (ושקטה) דער נאך איז זיא גישטילט גיווארן (בקום למשפט אלהים) דא ער איז אויף גישטאנדן גאט צום משפט (להושיע) צו העלפֿן (כל ענוי ארץ סלה) אל דיא דעמוטיגן פֿון לאנד איביג (כי חמת אדם תודך) דען דער צארן פֿון מענשן כלומר דש דוא צערינשט אויף דען רשע דרום לובט מן דיך (שארית חמת תתגור) דען איבריגן צארן פֿון אנדרי רשעים בישטו איגעבֿ גאלשטו אין אום ווינדן (נדרו) גילובט צו גאט נדרים (ושלמו לה' אלהיכם) אונ' בצאלט צו גאט אייער הער (כל סביביו) אל דיא דא אום אים זיין אפֿיל דיא פֿעלקר (יובילו שי למורא) ווערן ברענגן איין פרעזנט צו זיינר פֿארכֿט (יבצור רוח נגידים) ער ווערט אינגרין דען האפֿרט פֿון דיא הירן (נורא למלכי ארץ) גאט דער דא איז פֿארכֿלונג איבר אלי דיא קעניג פֿון דער ערד: עז (קולי אל אלהים) מיין קול איז צו גאט (ואצעקה קולי אל אלהים) אונ' איך טוא שרייאן מיין קול צו גאט (והאזין אלי) אונ' פֿר נעמן צו מיר דוא גאט (ביום צרתי ארני) אין טאג פֿון מיין צרה דוא גאט (דרשתי ידי) האב איך איין כח אונ' איין צרות גיפֿארשט (לילה) אין דען גלות דאש איז גלייך צו דער נאכֿט (נגרה) האט איין מכה גרונן (ולא תפוג) אונ' האט ניט אויף גיהערט (מאנה הנחם נפשי) מיין לייב ווילט זיך ניט טריסטן (אזכרה אלהים) איך גידענק דען חסד דאש גאט האט מיט איר גיטאן (ואהמיה) אונ' איך טוא ברומן (אשיחה) איך טוא רידן פֿון דיא חסידים (ותתעטף רוחי סלה) אונ' עש איז מיין מעכֿטיג איין גימיט איביג (אחזת שמורות עיני) דוא גאט האשט ביגריפֿן דיא משמורות פֿון מייני אויגן (נפעמתי ולא אדבר) איך בין ווארן גיקלאפט אין איין רוח אעגן אייני צרות אונ' קאן ניט רידן (חשבתי ימים מקדם) איך האב איר גידאכֿט דיא טעג דיא ערשטן ווייא דוא האשט חסד גיטאן צו דיא אבֿות (שנות עולמים) דיא יאר פֿון איביג הער (אזכרה נגינתי בלילה) איך גידענק איין ניגונים דש איך האב פֿלעגן צו זינגן אין בית המקדש (עם לבבי אשיחה) מיט איין הערצן האב איך גידאכֿט (ויחפש רוחי) אויך איין רוח האט גידאכֿט אויף דער אירדה פֿון השי"ת דש ער אונז פֿר לאזט (הלעולמים יזנח ה') ווערט דען גאט צו איביג פֿר לאזן (ולא יוסיף לרצות עוד) אונ' ווערט ניט אין ביגערן צו ביוויזן (האפס לנצח חסדו) איז דען אויף איביג פֿר גאנגן איין חסד (גמר אומר) אונ' ער האט פֿון גיברעכֿט זיין זאג (לדור ודור) צו גיבירט אונ' גיבירט (השכח חנות אל) האט דען גאט פֿר געסן

עה לַמְנַצֵּחַ אַל תַּשְׁחֵת מִזְמוֹר לְאָסָף שִׁיר׃ הוֹדִינוּ לְּךָ אֱלֹהִים
הוֹדִינוּ וְקָרוֹב שְׁמֶךָ סִפְּרוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ כִּי אֶקַּח מוֹעֵד אֲנִי מֵישָׁרִים
אֶשְׁפֹּט׃ נְמֹגִים אֶרֶץ וְכָל יֹשְׁבֶיהָ אָנֹכִי תִכַּנְתִּי עַמּוּדֶיהָ סֶּלָה׃
אָמַרְתִּי לַהוֹלְלִים אַל תָּהֹלּוּ וְלָרְשָׁעִים אַל תָּרִימוּ קָרֶן׃ אַל
תָּרִימוּ לַמָּרוֹם קַרְנְכֶם תְּדַבְּרוּ בְצַוָּאר עָתָק׃ כִּי לֹא מִמּוֹצָא
וּמִמַּעֲרָב וְלֹא מִמִּדְבַּר הָרִים׃ כִּי אֱלֹהִים שֹׁפֵט זֶה יַשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים׃
כִּי כוֹס בְּיַד יְהוָה וְיַיִן חָמַר מָלֵא מֶסֶךְ וַיַּגֵּר מִזֶּה אַךְ שְׁמָרֶיהָ יִמְצוּ יִשְׁתּוּ
כֹּל רִשְׁעֵי אָרֶץ׃ וַאֲנִי אַגִּיד לְעֹלָם אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ וְכָל קַרְנֵי
רְשָׁעִים אֲגַדֵּעַ תְּרוֹמַמְנָה קַרְנוֹת צַדִּיק׃ עו לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת
מִזְמוֹר לְאָסָף שִׁיר׃ נוֹדָע בִּיהוּדָה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל גָּדוֹל שְׁמוֹ׃ וַיְהִי
בְשָׁלֵם סֻכּוֹ וּמְעוֹנָתוֹ בְצִיּוֹן׃ שָׁמָּה שִׁבַּר רִשְׁפֵי קָשֶׁת מָגֵן וְחֶרֶב
וּמִלְחָמָה סֶלָה׃ נָאוֹר אַתָּה אַדִּיר מֵהַרְרֵי טָרֶף׃ אֶשְׁתּוֹלְלוּ אַבִּירֵי
לב

עה (הודינו לך אלהים) איר האבן דיך געלובט גאט אויף דער טובה (הודינו) איר לובן דיך אויף דער רעה (וקרוב
שמך) אונ׳ עש איז נאהנט דיין נאמן אין אונזר מויל שטעטיג (ספרו נפלאותיך) זיא האבן דער צילט אונזרי דורות אן דייני
וואונדר (כי אקח מועד) ווען איך נעם איין יום טוב (אני משרים אשפוט) בין איך ישראל ריכטן רעכט פרטיקייט
(נמוגים ארץ וכל יושביה) זיא זיין צו גאנגן דיא ערד אונ׳ אלי אירי זילר בשעת אתן תורה (אנוכי) אבר איך ישראל
(תכנתי עמודיה) האב גיבערייט איר זיילן אונ׳ דיא תורה אקבל גיוועזן (סלה) איביג (אמרתי להוללים) איך האב
גיזאגט צו דיא רשעים דיא דא פר אירן ישראל (אל תהולו) איר זאלט ניט נאריש זיין (ולרשעים) אונ׳ צו דיא רשעים האב
איך גיזאגט (אל תרימו קרן) איר זאלט ניט אויף היבן איין הער שאפט (אל תרימו למרום קרנכם) איר זאלט ניט
אויף היבן ביז אין הימל אייער הערשאפט (תדברו בצואר עתק) אונ׳ דאש איר זאלט רידן מיט איין שטארק האפטיגן
האלז (כי לא ממוצא וממערב) דען ניט פון מזרח זייט וואו דיא זון אויף גיט אודר פון מעריב (ולא ממדבר) אונ׳ ניט
פון מעגן דיא מדברות דאש איר פארט הין צו מערן געלט (הרים) זאלט איר אייך דער היבן (כי אלהים שופט) דען גאט
איז איין שופט (זה ישפיל וזה ירים) דען מאכט ער נידריג אונ׳ יענם דער היבט ער (כי כוס ביד ה׳) דען איין אונש
עינדיגר אונ׳ גאר שטארקינדיגר בעכר איז אין גאטש האנד (ויין חמר) אונ׳ דאז איין ויין דער דא ווייניגט (מלא מסך)
איז פול צו מישן אונ׳ צו טרענקן דער מיט דיא פעלקר (ויגר מזה) אונ׳ גאט מאכט רינן אונ׳ שטראמן פון דען בעכר אונ׳
ער גיבט זיא דען בייזן טרונק צו טרינקן (אך שמריה ימצו ישתו) אפילו דיא הייבן ווערן זיא טרינקן אונ׳ אויז זוגן זיא
(כל רשעי ארץ) דיא בייזן לייט פון דער ערד (ואני אגיד לעולם) אונ׳ איך וויל זאגן גאטש נקאה אונ׳ גבורה צו איביג
(אזמרה לאלהי יעקב) איך וויל לובן צו גאט פון יעקב (וכל קרני רשעים אגדע) אונ׳ אל דיא הערשאפט פון דיא רשעים
וויל איך פר שנידן (תרוממנה קרנות צדיק) זיא ווערן דער הויבן ווערן דיא הערשאפט פון צדיק׃ עו (נודע
ביהודה אלהים) ער איז דער קענט גיוואהרן גאט אונטר יהודה (ובישראל גדול שמו) אונ׳ צווישן ישראל איז זיין נאמן
גרוס אונ׳ גיאכפרט (ויהי בשלם סוכו) אונ׳ עש וואר אין ירושלים גאטש היט (ומעונתו בציון) אונ׳ זיין וואונונג וואר
אין ציון (שמה שבר) דארטן אין ירושלים האט גאט צו בראכן דען רשע סנחרב (רשפי קשת) זייני פייל דיא דא פליהן
אפח דען בוגן (מגן וחרב) דען שילט אונ׳ דען שווערד (ומלחמה סלה) אונ׳ דיא מלחמה דש האט גאט צו בראכן איביג
(נאור אתה) איין פר שטערר בישטו דוא האשט פר שטערט דייני פיינט (אדיר מהררי טרף) דוא בישט שטערקר אין
ווערדר דיא הובן ריזן דיא דא הויך זיין אז דיא בערג אין פר צוקן בישטו גאט שטארקר (אשתוללו אבירי לב) זיא זיין פר
נארט גיווארן דיא שטארקי הערצן (נמו שנתם) זיא זיינן אנט שלאפט גיווארן מיט אירן שלאף (ולא מצאו אנשי חיל) אונ׳
זיא

עוֹד נָבִיא וְלֹא׳ אִתָּנוּ יוֹדֵעַ׳ עַד מָה: עַד מָתַי אֱלֹהִים יְחָרֶף צָר
יְנָאֵץ אוֹיֵב שִׁמְךָ לָנֶצַח: לָמָּה תָשִׁיב יָדְךָ וִימִינֶךָ מִקֶּרֶב חֵיקְךָ
כַלֵּה: וֵאלֹהִים׳ מַלְכִּי מִקֶּדֶם פֹּעֵל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: אַתָּה
פוֹרַרְתָּ בְעָזְּךָ יָם שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל הַמָּיִם: אַתָּה רִצַּצְתָּ
רָאשֵׁי לִוְיָתָן תִּתְּנֶנּוּ מַאֲכָל לְעָם לְצִיִּים: אַתָּה בָקַעְתָּ מַעְיָן וָנָחַל
אַתָּה׳ הוֹבַשְׁתָּ נַהֲרוֹת אֵיתָן: לְךָ יוֹם אַף לְךָ לָיְלָה אַתָּה׳ הֲכִינוֹתָ
מָאוֹר וָשָׁמֶשׁ: אַתָּה׳ הִצַּבְתָּ כָּל גְּבוּלוֹת אָרֶץ קַיִץ וָחֹרֶף אַתָּה
יְצַרְתָּם: זְכָר זֹאת אוֹיֵב חֵרֵף יְהֹוָה וְעַם נָבָל נִאֲצוּ שְׁמֶךָ: אַל
תִּתֵּן לְחַיַּת נֶפֶשׁ תּוֹרֶךָ חַיַּת עֲנִיֶּיךָ אַל תִּשְׁכַּח לָנֶצַח: הַבֵּט לַבְּרִית
כִּי מָלְאוּ מַחֲשַׁכֵּי אֶרֶץ נְאוֹת חָמָס: אַל יָשֹׁב דַּךְ נִכְלָם עָנִי וְאֶבְיוֹן
יְהַלְלוּ שְׁמֶךָ: קוּמָה אֱלֹהִים רִיבָה רִיבֶךָ זְכֹר חֶרְפָּתְךָ מִנִּי נָבָל כָּל
הַיּוֹם: אַל תִּשְׁכַּח קוֹל צֹרְרֶיךָ שְׁאוֹן קָמֶיךָ עֹלֶה תָמִיד:

עה

זיא האבן פֿאר ברענט אן דיא בטעטיגונג פֿון גאט (בארץ) דיא אויף דער ערד זיין (אותותינו) אונזרי צייכן דש דוא אונז האשט אבטיח גיוועזן דארך נביאים (לא ראינו) האבן איר ניט גיזעהן (אין עוד נביא) אול עש איז אצונד קיין נביא אין פֿאר האנדן (ולא אתנו יודע) אול איז ניאאנד איט אונז דער דא זעלט ווישן (עד מה) ביז ווא לאנג דש איר ווערן אין גלות זיין (עד מתי) ביז ווית לאנג (אלהים יחרף) דוא גאט ווערט לעשטרן (צר) דער ליידיגר (ינאץ אויב) ווערט דער לארנן דער פֿיינט (שמך לנצח) דיין נאאן איביג (למה תשיב) ווארום זאלשטו ווידר קערן (ידך ימינך) דיין רעכטי האנד (מקרב חיקך) ליא זיא אויז דיינר שוס אול דייני פֿיינט (כלה) פֿר דארב (ואלהים) דוא ביזט חזו איין גאט (מלכי מקדם) איין אלך פֿון לאנג הער (פועל ישועות) גאט האט גיווערקט הילף (בקרב הארץ) אין לאנד (אתה פוררת) דוא הושט צו ברעקלט (בעזך ים) איט דיין שטארקייט דאש ים (שברת ראשי) דוא האשט צו בראכן דיא הייבט לייט פֿון אלרים (תנינים) דיא זיין גיהייסן תנינים (על המים) אין דיא וואשר (אתה רצצת) דוא האשט צו שטוסן (ראשי לויתן) דיא הייבט לייט פֿון דען לויתן דאש איז פרעה (תתננו מאכל) דוא האשט גיגעבן צו פֿרעסן זיא (לעם לציים) צו דיא כיתות פֿון ישראל (אתה בקעת) דוא האשט צו זיא גישפאלטן (מעין ונחל) איין קוואל ברונן אול איין באך אויז דען פֿעלזן (אתה הובשת) דוא האשט גיטרינקט (נהרות איתן) דיא שטארקי בעך דאש איז דער ירדן (לך יום) צו דיר איז דער טאג פֿון דער גאולה פֿון ישראל (אף לך לילה) אול צו דיר איז דיא נאכט (אתה הכינות) דוא האשט אן גיברייט (מאור ושמש) דאש ליכט פֿון דער תורה אול דיא זון (אתה הצבת) דוא האשט גישטעלט (כל גבולות ארץ) דען גבול פֿון אירן לאנד איט אוים גוטן (קיץ ותורף אתה יצרתם) זואר אול ווינטר האשטו זיא בישאפֿן אול דער וויל דאז אונזר הילף איז אן דיר (זכור זאת אויב תרף ה׳) גידענק דש דער פֿיינט האט דיך גילעסטערט (ועם נבל) אול דש טולהפֿטיגי פֿאלק (נאצו שמך) האבן דער לארנט דיין נאאן (אל תתן לחית) דוא גאט זאלשט ניט געבן צו טארן פֿון דיא אוואות (נפש תורך) דיא לייבר פֿון דיין טירקן טויב דאש זיין דיא ישראל (חית ענייך) דיא לייבר פֿון דייני ארמי (אל תשכח לנצח) זאלשטו ניט פֿאר געסן צו איביג (הבט לברית) זונג צו דער זיבֿרהרט דאש דוא האשט איט אונזרי אבות פֿר שניטן (כי מלאו) דען זיא זיינן דער פֿילט אירי קינדר (מחשכי ארץ) איט דער פֿינשטרניס פֿון דער ערד (נאות חמס) אול אוונונג פֿון רויב (אל ישוב דך נכלם) לאז ניט ווידר קערן פֿר שעאטר הייט איט זיין גיבעט דער פֿר שטוסנר (עני ואביון) דער ארמיר אול דער דארפֿטיגר (יהללו שמך) זיא זאלן לובן דיין נאאן (קומה אלהים) שטיא אויף דוא גאט (ריבה ריבך) קריג איט דייני קריגר (זכור חרפתך) גידענק דיין לעסטט ונג דאש דוא הערשט (מני נבל) פֿו דער טאלקן (כל היום) איין גאנצן טאג ווייל איר אין גלות זיין (אל תשכח קול צוררך) פֿאר געס ניט דאש קול פֿון דייני ליידיגר (שאון קמיך) דאש ברוונג פֿון דייני פֿיינד (עולה תמיד) דאש דא אויף גיט שטעך:

עה

צַלְמָם תִּבְזֶה׃ כִּי יִתְחַמֵּץ לְבָבִי וְכִלְיוֹתַי אֶשְׁתּוֹנָן׃ וַאֲנִי בַעַר וְלֹא אֵדָע
בְּהֵמוֹת הָיִיתִי עִמָּךְ׃ וַאֲנִי תָמִיד עִמָּךְ אָחַזְתָּ בְּיַד יְמִינִי׃ בַּעֲצָתְךָ תַנְחֵנִי
וְאַחַר כָּבוֹד תִּקָּחֵנִי׃ מִי לִי בַשָּׁמָיִם וְעִמְּךָ לֹא חָפַצְתִּי בָאָרֶץ׃ כָּלָה שְׁאֵרִי
וּלְבָבִי צוּר לְבָבִי וְחֶלְקִי אֱלֹהִים לְעוֹלָם׃ כִּי הִנֵּה רְחֵקֶיךָ יֹאבֵדוּ
הִצְמַתָּה כָּל זוֹנֶה מִמֶּךָּ׃ וַאֲנִי קִרֲבַת אֱלֹהִים לִי טוֹב שַׁתִּי בַּאדֹנָי יֱהֹוִה
מַחְסִי לְסַפֵּר כָּל מַלְאֲכוֹתֶיךָ׃ ער מַשְׂכִּיל לְאָסָף לָמָה אֱלֹהִים זָנַחְתָּ
לָנֶצַח יֶעְשַׁן אַפְּךָ בְּצֹאן מַרְעִיתֶךָ׃ זְכֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶּדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט
נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ׃ הָרִימָה פְעָמֶיךָ לְמַשֻּׁאוֹת נֶצַח כָּל הֵרַע
אוֹיֵב בַּקֹּדֶשׁ׃ שָׁאֲגוּ צֹרְרֶיךָ בְּקֶרֶב מוֹעֲדֶךָ שָׂמוּ אוֹתֹתָם אֹתוֹת׃ יִוָּדַע
כְּמֵבִיא לְמָעְלָה בִּסְבָךְ עֵץ קַרְדֻּמּוֹת׃ וְעַתָּה פִּתּוּחֶיהָ יָּחַד בְּכַשִּׁיל וְכֵלַפּוֹת
יַהֲלֹמוּן׃ שִׁלְּחוּ בָאֵשׁ מִקְדָּשֶׁךָ לָאָרֶץ חִלְּלוּ מִשְׁכַּן שְׁמֶךָ׃ אָמְרוּ בְלִבָּם
נִינָם יָחַד שָׂרְפוּ כָל מוֹעֲדֵי אֵל בָּאָרֶץ׃ אוֹתֹתֵינוּ לֹא רָאִינוּ אֵין

עוד

ואז זיא האבן דאז ביז גיטאן (צלמם תבזה) האסטו איר פארם פר שמעכט (כי יתחמץ לבבי) עס וואר זיך דער היץ אונ' צארנן איין ליב (וכליותי אשתונן) אונ' מיט מייני נירן האב איך וועגן שמרפן האב וועלן וויסן דען טעם ווארום דאז דוא דיא רשעים אזוליך ביטשט (ואני בער) איך בין איין אויז גלערטר מאן (ולא אדע) אונ' האב ניט גיוויזט (בהמות הייתי עמך) אז איין בהמה בין איך בייא דיר גיוועזן (ואני תמיד עמך) אונ' איך בין שטעטיג מיט דיר גיוועזן (אחזת ביד ימיני) דוא האסט ביגריפן מיך אין רעכטי האנד צו שטארקן מיך (בעצתך תנחני) מיט דיינר עצה האסטו מיך גיפירט (ואחר כבוד תקחני) אונ' דער נאך האסטו מיך גיפירט צו כבוד (מי לי בשמים) ווער איז צו מיר ישראל דען אין הימל (ועמך לא חפצתי בארץ) אונ' אויף דער ערד האב ניט ביגערט פר איין גאט נייארט דיך (כלה שארי ולבבי) עס גיוועסט מיין פלייש אונ' איין הערץ (צור לבבי) דען ביטעפר פון איינם הערץ (וחלקי אלהים לעולם) אונ' איין חלק איז גאט איביג (כי הנה רחקיך) דען נון דייני דער ווייטרי דיא רשעים (יאבדו) זאלן ווערן פר לארן (הצמתה) דוא האסט פר שניטן (כל זונה ממך) איטליכן דער זיך טוט אב טיידן פון דיר (ואני) אונ' איך (קרבת אלהים) די גינעהונג פון גאט (לי טוב) איז צו איר גוט (שתי באדני ה׳) איך האב גיטאן אן גאט איין הער (מחסי) איין בישילונג (לספר מלאכותיך) צו דער צילן אל דיין באטשאפט: ער (למה אלהים) ווארום דוא גאט (זנחת לנצח) האסט אונז פר לאזן איביג (יעשן אפך) דוא האסט גירויכט מיט דיין צארן (בצאן מרעיתך) אן דען פאלק ישראל דאז דוא ווידסט זיא (זכר עדתך) גדענק דיין איין זאמלונג (קנית קדם) דוא האסט גיקויפט זיא צו פר אמאל אי דיא וועלט איז ביטאפן ווארן (גאלת) דוא האסט אויז גילויזט (שבט נחלתך) דאז שבט דיא דא זיין דיין ארב (הר ציון) דען בערג ציון (זה שכנת בו) דוא האסט דרינן גירואט (הרימה) דער היב (פעמיך למשאות) דיין קלאהן צו איין פר ווישטונג (נצח) צו איביג (כל הרע) פון וועגן דאס ביז (אויב בקודש) דאס דער פיינט האט גיטאן אין בית המקדש (שאגו צורריך) זיא האבן גשריאן דייני ווידיגר (בקרב מועדך) אין דיינם בית המקדש (שמו אותותם אותות) זיא האבן גיטאן איר צייכן צו איין צייכן (יודע) ער האט גיוואוסט דאס ער און רעכט טוט נייארט (כמביא למעלה) גליך אז ווען ער זעגט ברענגן איין שלאק אין היאל (בסבך) דאס ער וואר פר ווארט (עץ קרדמות) דאס האלץ פון דיא טארן אן דיא הקין (ועתה) אונ' אפילו אילונד דאס דער פיינט האט גיזעהן דאס עס הק״בה ניט ליב איז דענוכט (פתוחיה יחד) דיא טארן פון בית המקדש זיין אל מיט אנכדר (בכשיל) מיט האקן (וכלפות) מיט האמרין (יהלומון) דער מיט האבן זיא דיא טארן צו שלאגן (שלחו באש מקדשך) זיא האבן אן גיצונדן מיט פייאר דיין בית המקדש (לארץ) ביז צו דער ערד (חללו משכן שמך) זיא האבן פר שמעכט דען משכן (אמרו בלבם נינם יחד) אן דיינם נאמן זיא האבן פון דיינם נאמן אן איר גיזעלשיגר האבן זיך גידאכט אין איר הערצן זיא וועלן זיך צום ערשטן ביהעפטן אן גאט (שרפו כל מועדי אל) אונ'

זיא

כִּמְעַט נָטָיוּ רַגְלָי כְּאַיִן שֻׁפְּכָה אֲשֻׁרָי׃ כִּי קִנֵּאתִי בַּהוֹלְלִים׃ שְׁלוֹם
רְשָׁעִים אֶרְאֶה׃ כִּי אֵין חַרְצֻבּוֹת לְמוֹתָם וּבָרִיא אוּלָם׃ בַּעֲמַל
אֱנוֹשׁ אֵינֵמוֹ וְעִם אָדָם לֹא יְנֻגָּעוּ׃ לָכֵן עֲנָקַתְמוֹ גַאֲוָה יַעֲטָף
שִׁית חָמָס לָמוֹ׃ יָצָא מֵחֵלֶב עֵינֵמוֹ עָבְרוּ מַשְׂכִּיּוֹת לֵבָב׃ יָמִיקוּ
וִידַבְּרוּ בְרָע עֹשֶׁק מִמָּרוֹם יְדַבֵּרוּ׃ שַׁתּוּ בַשָּׁמַיִם פִּיהֶם וּלְשׁוֹנָם
תִּהֲלַךְ בָּאָרֶץ׃ לָכֵן יָשׁוּב עַמּוֹ הֲלֹם וּמֵי מָלֵא יִמָּצוּ לָמוֹ׃ וְאָמְרוּ אֵיכָה יָדַע
אֵל וְיֵשׁ דֵּעָה בְעֶלְיוֹן׃ הִנֵּה אֵלֶּה רְשָׁעִים וְשַׁלְוֵי עוֹלָם הִשְׂגּוּ חָיִל׃ אַךְ
רִיק זִכִּיתִי לְבָבִי וָאֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי׃ וָאֱהִי נָגוּעַ כָּל הַיּוֹם וְתוֹכַחְתִּי
לַבְּקָרִים׃ אִם אָמַרְתִּי אֲסַפְּרָה כְמוֹ הִנֵּה דוֹר בָּנֶיךָ בָגָדְתִּי׃ וָאֲחַשְּׁבָה
לָדַעַת זֹאת עָמָל הוּא בְעֵינָי׃ עַד אָבוֹא אֶל מִקְדְּשֵׁי אֵל אָבִינָה
לְאַחֲרִיתָם׃ אַךְ בַּחֲלָקוֹת תָּשִׁית לָמוֹ הִפַּלְתָּם לְמַשּׁוּאוֹת׃ אֵיךְ
הָיוּ לְשַׁמָּה כְרָגַע סָפוּ תַמּוּ מִן בַּלָּהוֹת׃ כַּחֲלוֹם מֵהָקִיץ אֲדֹנָי בָּעִיר
צַלְמָם

האב אקנא גיוועזן (בהוללים) אן דיא דא פאר יאיטן אירי וועג (שלום רשעים) דען שלום פון דיא רשעים (אראה)
האב איך גיזעהן דא בין איך באלד אב גיקערט פון השם יתברך (כי אין חרצובות) דען עס איז קיין בונט (למותם)
צו איר טוט בוואר זיא ליידן ניט איער יסורים ניארט פאר אירן טוט (ובריא) דער רשע איז גיזונד (אולם) גלייך אז
איין פאלאש איז דיא טיר אפן אול ברייט אזו אך איז דאש הערץ פון רשע (בעמל אנוש אינימו) אין דיא אידקייט פון
מענשן איז ער ניט דא (ועם אדם) אול מיט איין אנדרן מענשן (לא ינגעו) זיין זיא ניט גיפלאגט בוואר ווען אויך איין
אנדרן איין צרה איז ווערט דער רשע ניצול (לכן ענקתמו גאוה) דרום גלייך אז איין קאלר אום האלז איז אך דיא
האפרטיקייט פון רשע (יעטוף שית) אול עס טוט אומווינדן איר גיזעט (חמס למו) דורך אירן רויב (יצא מחלב עינימו)
זיין אויגן גין אויז פון וועגן פייסטיקייט (עברו משכיות לבב) זיא האבן איבר גיאגט דיא רשעים דש גילוסטונג פון איר
הערץ דהיינו אין אז זיא ביגערט האבן זיא (ימיקו) מאכן צו גין (וידברו ברע) אול זיא רידן מיט ביזן (עושק) צו פר צוקן
דיא עניים (ממרום ידברו) פון היאך רידן זיא (שתו בשמים פיהם) זיא טוכן אין היאל איר מויל (ולשונם תהלך בארץ) אול
איר צונג גיט אויף דיא היילגי פון דער ערד (לכן ישוב עמו) דרום קערטן זיך זיין פאלק (הלום) אהיא אין דען וועג
פון דיא רשעים (ומי מלא) אול דיא פולי וואשר דאש איז דיא תורה (ימצו למו) טון זיא פר שאעהן (ואמרו) אול זיא
טוכן רידן איכה ידע אל) ווי קאנט דאש זיין דאש גאט זאלט ווישן פון עטוואש אודר (ויש דעה בעליון) דאש עס זאלט
זיין תורת מאת (הנה אלה רשעים) דען דיא רשעים זיינן דאך עובר ווייל זיין תורה (ושלוי עולם) אול זאלן גיפריד אויף
דען עולם (השגו חיל) אול זיא האבן גיגרייכט קראפט (אך ריק) ניארט צו לעריקייט (זכיתי לבבי) האב איך
גילייטרט איין הערץ (וארחץ בנקיון) איך האב גיוועשן מיט רייניקייט (כפי) מייני טענר (ואהי נגוע) דען איך בין דאך
גיפלאגט (כל היום) איין גאנצן טאג (ותוכחתי) אול איין שטראף איז זיך אנהדש (לבקדים) אלי פריא מארגן (אם
אמרתי) ווען איך זאלט רידן (אספרה כמו) איך זאלט אלש דער צלן (הנה דור בניך) בון דאש דור פון דייני קינדר
(בגדתי) דא מעכט איך מאכן צו פלשר (ואחשבה לדעת זאת) איך האב איר גידאכט צו וויסן דאז דאזיג (עמל
היא בעיני) איז און רעכט ח"ו אין מיין אויגן (עד אבא) ביז דאז איך בין קומן (אל מקדשי אל) אין גאטש מקדשות
(אבינה לאחריתם) דא האב איך גיפריבט צו איר סוף (אך בחלקות) נייארט מט גלאטקייט (תשית למו) טוטשטו איר
וועג (הפלתם) דוא האשט זיא מאכן פאלן (למשואות) צו פר ווישטונג (איך היו לשמה) אול ווא זיין זיא פר וויסט
(כרגע) אין איין אויגן בליק (ספו תמו) זיא זיין צו גאנגן אול צו געכנלט (מן בלהות) פון וועגן דיא מזיקים (כחלום מהקיץ)
גלייך אז איין טרוים אז איין שלאף דאז קיין אויף וואכונג האט דאז איז דער טוט (אדני בעיר) דוא גאט אין דער שטאט

וואו

ער ים ומנהר עד אפסי ארץ: לפניו יכרעו ציים ואיביו עפר ילחכו:
מלכי תרשיש ואיים מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשכר יקריבו:
וישתחוו לו כל מלכים כל גוים יעבדוהו: כי יציל אביון משוע ועני
ואין עזר לו: יחס על דל ואביון ונפשות אביונים יושיע: מתוך ומחמס
יגאל נפשם וייקר דמם בעיניו: ויחי ויתן לו מזהב שבא ויתפלל בעדו
תמיד כל היום יברכנהו: יהי פסת בר בארץ בראש הרים ירעש
כלבנון פריו ויציצו מעיר כעשב הארץ: יהי שמו לעולם לפני שמש
ינון שמו ויתברכו בו כל גוים יאשרוהו: ברוך יהוה אלהים אלהי
ישראל עשה נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו
את כל הארץ אמן ואמן: כלו תפלות דוד בן ישי:

ספר שלישי: תהלים ליום רביעי

עג מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים לברי לבב: ואני
כמעט

שלום (עד בלי ירח) ביז דאז דיא לבנה ווערט ניאר זיין אונ' דער עולם ווערט חרוב ווערן (וירד) ער זאל געוועלטיגן (מים
עד ים) פֿון ים סוף ביז אן ים פלשתים כלומר איבר גאנץ ארץ ישראל (ומנהר) פֿון באך פרת (עד אפסי ארץ) ביז אן
עק פֿון דער וועלט (לפניו יכרעו) פֿאר אים זאלן קניאן (ציים) כתות פֿון שדים (ואויביו עפר ילחכו) אונ' זייני פֿיינט זאלן
לעקן דיא ערד (מלכי תרשיש) דיא מלכים פֿון תרשיש (ואיים) אונ' דיא דא אויף דען אינזלן פֿון ים וואונן (מנחה ישיבו) זאלן
איין פרעזנט ווידר קערן (מלכי שבא וסבא) דיא אלי מלכות (אשכר יקריבו) זאלן גינעהנן איין פרעזנט (וישתחוו לו) אונ'
זיא זאלן זיך בוקן (כל מלכים) אלי מלכים (כל גוים יעבדוהו) אלי דיא גוים זאלן דינן אים (כי יציל אביון) דען ער זאל
ביטירען דען דארפֿטיגן (משוע) פֿון שרייאן דהיינו ער זאל ניט לאזן גיין (ועני ואין עוזר לו) אויך דען ארמן דז קיין הילף
צו אים איז זאל ער העלפֿן (יחוס) ער זאל זיך דער בארמן (על דל ואביון) אויף דער ארמן אונ' אויף דען דארפֿטיגן
(ונפשות אביונים יושיע) אונ' דיא לייבר פֿון דיא דארפֿטיגן זאל ער העלפֿן (מתוך ומחמס) פֿון ברעכנים אונ' פֿון רויב
(יגאל נפשם) זאל ער אויז לזן איר לייב (וייקר דמם בעיניו) עס ווערט ווירדיג זיין איר בלוט אין זיין אויגן (ויחי) ער זאל
לעבן (ויתן לו) ער זאל אים געבן (מזהב שבא) גאלד פֿון לאנד שבא (ויתפלל בעדו תמיד) אונ' גאט זאל ער אום אים
שטעט ביטן (כל היום יברכנהו) איין גאנצן טאג זאל ער אים בענשן (יהי פסת בר) עס זאל זיין איין איבריג פֿון תבואה
(בארץ) אויף דער ערד (בראש הרים) אונ' אויף דיא הייבט פֿון בערג (ירעש כלבנון) זיא זאלן שטורעמן אז דיא פירות
פֿון וואלד ליבנון אזו זאלן זיא אך זיין (פריו) זיין פֿרוכט פֿון דער תבואה דיא ווייץ קערנר זאלן אזו גרוש זיין אז דיא פירות
פֿון בוים (ויציצו מעיר) אונ' זאלן שפראצן אויז דער שטאט ירושלים (כעשב הארץ) גלייך אז דאז גראז פֿון פֿעלד (יהי
שמו לעולם) אונ' זיין נאמן פֿון שלמה זאל זיין איביג (לפני שמש) פֿאר דער זון כלומר וויל דיא זון שטיט (ינון שמו) זאל
גיאכפ־ט ווערן זיין נאמן (ויתברכו בו) אונ' זאלן זיך בענשן מיט אים איטליכר זאל צו זיינם קינד רידן דוא זאלשט אזו קלוג
אונ' רייך זיין אז שלמה (כל גוים) אך אל דיא גוים (יאשרוהו) זאלן אים לובן (ברוך ה' אלהים) גילובט איז גאט דער הער
(אלהי ישראל) דער גאט פֿון ישראל (עושה נפלאות לבדו) דער דא טוט וואונדר אליין ער האט מאכן נידרן דאז פֿייאר
דארך איין זון שלמה (וברוך שם כבודו) אונ' גילובט איז זיין גיערטר נאמן (לעולם) צו איביג (וימלא כבודו) ער זאל דר פֿילן
זיין כב־ד (את כל הארץ) דיא גאנצי וועלט (אמן ואמן) עס זאל זיין ווארן ווארן אונ' עס זאל זיין ווארן (כלו תפלות) איז טייטש
דאט אל זיינן דיא תפלות (דוד בן ישי) פֿון דוד זון ישי: עג (אך טוב לישראל) גאט איז ניארט גוט צו
ישראל (אלהים) דוא גאט (לברי לבב) צו דיא לויטרן הערצן ביסטו גוט (ואני) אונ' איך (כמעט נטיו רגלי) איין ווייניג
האבן אוועק גינייגט אייני פֿיס פֿון הק"בה (שפכו אשורי) ווערן פֿר גאסן גיווארן איין טריט (כי קנאתי) דען איך
האב

אֱלֹהִים אַל תַּעַזְבֵנִי עַד אַגִּיד זְרוֹעֲךָ לְדוֹר לְכָל יָבוֹא גְּבוּרָתֶךָ׃
וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד מָרוֹם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְדֹלוֹת אֱלֹהִים ׀ מִי
כָמוֹךָ׃ אֲשֶׁר הִרְאִיתַנִי צָרוֹת רַבּוֹת וְרָעוֹת תָּשׁוּב תְּחַיֵּינִי ׀
וּמִתְּהֹמוֹת הָאָרֶץ תָּשׁוּב תַּעֲלֵנִי׃ תֶּרֶב גְּדֻלָּתִי וְתִסֹּב תְּנַחֲמֵנִי׃
גַּם אֲנִי אוֹדְךָ בִכְלִי נֶבֶל אֲמִתְּךָ אֱלֹהָי אֲזַמְּרָה לְךָ בְכִנּוֹר קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל׃ תְּרַנֵּנָּה שְׂפָתַי כִּי אֲזַמְּרָה לָּךְ וְנַפְשִׁי אֲשֶׁר פָּדִיתָ׃ גַּם
לְשׁוֹנִי כָּל הַיּוֹם תֶּהְגֶּה צִדְקָתֶךָ כִּי בֹשׁוּ כִּי חָפְרוּ מְבַקְשֵׁי רָעָתִי׃
עב לִשְׁלֹמֹה ׀ אֱלֹהִים ׀ מִשְׁפָּטֶיךָ לְמֶלֶךְ תֵּן וְצִדְקָתְךָ לְבֶן מֶלֶךְ׃
יָדִין עַמְּךָ בְצֶדֶק וַעֲנִיֶּיךָ בְמִשְׁפָּט׃ יִשְׂאוּ הָרִים שָׁלוֹם לָעָם וּגְבָעוֹת
בִּצְדָקָה׃ יִשְׁפֹּט עֲנִיֵּי עָם יוֹשִׁיעַ לִבְנֵי אֶבְיוֹן וִידַכֵּא עוֹשֵׁק׃ יִירָאוּךָ
עִם שָׁמֶשׁ וְלִפְנֵי יָרֵחַ דּוֹר דּוֹרִים׃ יֵרֵד כְּמָטָר עַל גֵּז כִּרְבִיבִים
זַרְזִיף אָרֶץ׃ יִפְרַח בְּיָמָיו צַדִּיק וְרֹב שָׁלוֹם עַד בְּלִי יָרֵחַ׃ וְיֵרְדְּ מִיָּם

עד

דוא גאט (ה׳) דער הער (אזכיר צדקתך לבדך) איך וויל גידענקן דיין צדקה אליין (אלהים לטדתני מנעורי) דוא גאט
האשט איך גילערנט פון מייני יוגנט אן (ועד הנה) אונ׳ ביז איצונד (אגיד נפלאותך) דער צייל איך דיא ניסים וואש
דוא מיט מיר גיטאן האשט (וגם עד זקנה) ביז אן דער עלטר (ושיבה) אונ׳ אן דער גיריייזקייט (אלהים) גאט (אל
תעזבני) ניט זאלשטו איך פר לאזן (עד אגיד) ביז איך וויל אויש זאגן (זרועך) דיין שטארקהייט (לדור) צו אלי גיבירט (לכל
יבוא) צו מיטליבן דער דא ווערט קומן (גבורתיך) דיין שטארקהייט (וצדקתך) דיין גירעכטיקייט (אלהים עד מרום) גאט
ביז קען הימל (אשר עשית גדולות) דאז דוא האשט גיטאן גרושי זאכן (אלהים) דוא בישט גאט (מי כמוך) ווער איז
אז דוא בישט (אשר הראיתני) דאש דוא האשט מיר גיוויזן (צרות רבות ורעות) פיל צרות אונ׳ ביז (תשוב)
זאלשט ווידר קערן (תחייני) אונ׳ מאכן לעבן איך (ומתהומות הארץ) פון אב גרונד דער ערד (תשוב תעלני) זאלשט איך
אויף בירענגן (תרב גדולתי) זאלשט מערן איין גדולה (ותסוב תנחמני) זאלשט ווידר קערן אונ׳ איך טריסטן (גם אני
אודך) אונ׳ איך איך לובן דיך (בכלי נבל) מיט דער פידל (אמתך) דיין ווארהייט (אלהי אזמרה לך) איין גאט
איך איך זינגן צו דיר (בכנור) מיט דער הארפף (קדוש ישראל) דוא הייליגר פון ישראל (תרננה שפתי) ווערן זינגן
מייני לעפצן (כי אזמרה לך) ווען איך אער שפילן אויף דער הארפף וויל איך זינגן דיין לוב (ונפשי אשר פדית) אונ׳
מיין לייב דאז דוא האשט אויז גילייזט (גם לשוני) אויך מיין צונג (כל היום) איין גאנצן טאג (תהגה צדקתך) ווערט
רידן דיין צדקות (כי בושו) דען זיא האבן זיך גישעמט (כי חפרו) אונ׳ זיא זיין פר שעמט (מבקשי רעתי) דיא דא
ביגערן איין ביז: עב (לשלמה) אויף שלמה האט דוד דען פזאור גיזאגט אונ׳ גיבעטן (אלהים)
דוא גאט (משפטיך למלך תן) דיא חכמות פון דייני דינים גיב צום מלך (וצדקתך) אונ׳ אין דיין גירעכטיקייט זאלער
פסקן דייני דינים (לבן מלך) צו איין זון שלמה (ידין עמך בצדק) ער זאל ריכטן דיין פאלק מיט גירעכטיקייט
(ועניך במשפט) אונ׳ דיין ארמי לייט מיט משפט (ישאו הרים) זאלן ביוואקסן דיא בערג (שלום לעם) וועגן שלום
זיין צום פאלק (וגבעות בצדקה) אונ׳ דיא היך פון וועגן דיא צדקה דאש זיא ווערן טון (ישפוט עניי עם) ער זאל ריכטן
דיא ארמן פון דיין פאלק (יושיע) ער זאל העלפן (לבני אביון) צו דיא קינדר פון דיא דערפטיגן (וידכא עושק) ער זאל
פאר שטומן דען פר צוקר (ייראוך) זיא זאלן זיך פערכטן פר דיר (עם שמש) אזו לאנג אז דיא זון גיווערט כזואר
איביג (ולפני ירח) אונ׳ פר דער לבנה כזואר ווייל דיא לבנה גיווערט (דור דורים) גיבירט אונׂ גיבירט (ירד) זול
זייני ריד זאל נידרן (כמטר על גז) אז וויא איין רעגן דאש דא נידרט ווען דאש קרויט אב גישניטן איז דא איז דער
רעגן גוט אזו זאל זייני ריד צו נוץ קומן צו דיינם פאלק (כרביבים) אז וויא איין טפיא רעגן (זרזיף ארץ) דער דא
טריפט אויף דער ערדן (יפרח בימיו צדיק) עש זאל בלואן אין זיין טאגן איין צדיק דאז זיינן ישראל (ורוב שלום) זול פיל

עא בְּךָ יְהוָה חָסִיתִי אַל אֵבוֹשָׁה לְעוֹלָם׃ בְּצִדְקָתְךָ תַּצִּילֵנִי
וּתְפַלְּטֵנִי הַטֵּה אֵלַי אָזְנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנִי׃ הֱיֵה לִי לְצוּר מָעוֹן לָבוֹא
תָּמִיד צִוִּיתָ לְהוֹשִׁיעֵנִי כִּי סַלְעִי וּמְצוּדָתִי אָתָּה׃ אֱלֹהַי פַּלְּטֵנִי מִיַּד
רָשָׁע מִכַּף מְעַוֵּל וְחוֹמֵץ׃ כִּי אַתָּה תִקְוָתִי אֲדֹנָי יֱהוִה מִבְטַחִי מִנְּעוּרָי׃
עָלֶיךָ נִסְמַכְתִּי מִבֶּטֶן מִמְּעֵי אִמִּי אַתָּה גוֹזִי בְּךָ תְהִלָּתִי תָמִיד׃ כְּמוֹפֵת
הָיִיתִי לְרַבִּים וְאַתָּה מַחֲסִי עֹז׃ יִמָּלֵא פִי תְּהִלָּתֶךָ כָּל הַיּוֹם תִּפְאַרְתֶּךָ׃
אַל תַּשְׁלִיכֵנִי לְעֵת זִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחִי אַל תַּעַזְבֵנִי׃ כִּי אָמְרוּ אוֹיְבַי לִי
וְשׁוֹמְרֵי נַפְשִׁי נוֹעֲצוּ יַחְדָּו׃ לֵאמֹר אֱלֹהִים עֲזָבוֹ רִדְפוּ וְתִפְשׂוּהוּ כִּי אֵין
מַצִּיל׃ אֱלֹהִים אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי אֱלֹהַי לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה׃ יֵבֹשׁוּ יִכְלוּ שֹׂטְנֵי
נַפְשִׁי יַעֲטוּ חֶרְפָּה וּכְלִמָּה מְבַקְשֵׁי רָעָתִי׃ וַאֲנִי תָּמִיד אֲיַחֵל וְהוֹסַפְתִּי
עַל כָּל תְּהִלָּתֶךָ׃ פִּי יְסַפֵּר צִדְקָתֶךָ כָּל הַיּוֹם תְּשׁוּעָתֶךָ כִּי לֹא יָדַעְתִּי
סְפוֹרוֹת׃ אָבוֹא בִּגְבֻרוֹת אֲדֹנָי יֱהוִה אַזְכִּיר צִדְקָתְךָ לְבַדֶּךָ׃ אֱלֹהִים
לִמַּדְתַּנִי מִנְּעוּרָי וְעַד הֵנָּה אַגִּיד נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ וְגַם עַד זִקְנָה וְשֵׂיבָה
אלהים

עא (בך ה' חסיתי) אן דיר גאט האב איך איך בישיצט (אל אבושה לעולם) זאז איך ניט פר שעאט ווערן צו
אייביג (בצדקתך תצילני) מיט דיין צדקות זאלשטו איך בישירמן (ותפלטני) אול איך אמכן אנטרינן (הטה אלי אזנך)
נייג צו איר דיין אור (והושיעני) אול העלף איר (היה לי) זייא צו איר (לצור מעון) צו איין וואונוג פון פעלזן (לבא תמיד)
דאז איך זאל קואן שטעטיג (צוית להושיעני) דוא האשט גיבאטן זיא זאלן העלפן איר (כי סלעי) דען דוא בישט איין
שטארקר פעלזן (ומצודתי אתה) אול איין פעשטיקייט בישטו (אלהי פלטני) דוא גאט אאך איך אנטרינן (מיד
רשע) פון דיא הענד דען רשע (מכף מעול) פון דיא טענר דער דא און רעכט טוט (וחומץ) אול רויב (כי אתה) דען
דוא בישט (תקותי אדני) איין האפנונג דוא גאט (ה' מבטחי) גאט איז איין פר זיכרונג (מנעורי) פון איין יוגנט
(עליך נסמכתי) אויף דיר בין איך זואורן אונטר לענט (מבטן) אויז דען בויך (ממעי אמי) פון דיא גידערם איינר
אוטר (אתה גוזי) בישטו איין אויז ציהר (בך תהלתי תמיד) אן דיר איז איין לוב שטעטיג (כמופת הייתי לרבים) אז
איין צייכן בין איך גיוועזן צו פיל לייטן כוואר פיל לייט האבן אייני צרות גיזעהן (ואתה מחסי עוז) דוא בישט איין
בישיצר אול איין שטארקייט גיוועזן (ימלא פי) עז זאל דער פיזט זיין איין אויל (תהלתך) מיט דייני לוב (כל היום תפארתך)
איין גאנצן טאג זאל איין אויל פול זיין פון זיין בירייאונג (אל תשלכני) זאלשט אידכיט אוועק ווארפן (לעת זקנה) צו דער צייט
דאז איך בין גיעלטרט (ככלות כוחי) אול אזעט איז פר לענט ווערן איין כוח (אל תעזבני) זאלשט איך ניט פר לאזן (כי
אמרו) דען דיא האבן גיזאגט (אויבי לי) אייני פיינט צו איר (ושומרי נפשי) דיא דא היטן איין לייב (נועצו יחדיו) האבן
זיך בירואטן צו זעהן ביז אן איר (לאמר) צו זאגן (אלהים עזבו) גאט האט פר לאזן אים (רדפו ותפשוהו) יאגט אול
פאנגט (כי אין מציל) דען ניאאנט ווערט אים בישירמן כוואר איר ווערן אים אום ברענגן אול ווערן דער דארך קיין
עונש האבן דער וויל ער איז גיטערויכלט גיוועזן פון חטא בת שבע (אלהים) דוא גאט (אל תרחק ממני) זאלשטו דיך
ניט דער ווייטרן פון איר (אלהי) איין גאט (לעזרתי חושה) איין צו איינר הילף (יבושו יכלו) לאזן זיא פר שעאט ווערן
אול פר לענט (שוטני נפשי) דיא דא האבן פיינט איין לייב (יעטו חרפה וכלמה) לאזן זיא אום איכדן שאנד אול שאנד הייט
(מבקשי רעתי) דיא ביגערן איין ביז (ואני תמיד איחל) אול איך טוא שטעטיג האפן צו דיינר הילף׃ אול ווען
דוא ווערשט איר העלפן (והוספתי) ווער איך אערן (על כל תהלתך) אויף אל דיין לוב (פי יספר צדקתך) איין אויל ווערט
רידן דיין גירעכטיקייט (כל היום) איין גאנצן טאג (תשועתך) דיין הילף (כי לא ידעתי ספורות) דען איך קאן ניט דער
צילן דיין הילף דאז דוא איט איר האשט גיטאן (אבא בגבורות אדני) איך וויל קואן צו בירייאן דיך איט דיין שטארקייט
דוא

חֲלָלֶיךָ יְסַפֵּרוּ׃ תְּנָה עָוֺן עַל עֲוֺנָם וְאַל יָבֹאוּ בְּצִדְקָתֶךָ׃ יִמָּחוּ מִסֵּפֶר
חַיִּים וְעִם צַדִּיקִים אַל יִכָּתֵבוּ׃ וַאֲנִי עָנִי וְכוֹאֵב יְשׁוּעָתְךָ אֱלֹהִים תְּשַׂגְּבֵנִי׃
אֲהַלְלָה שֵׁם אֱלֹהִים בְּשִׁיר וַאֲגַדְּלֶנּוּ בְתוֹדָה׃ וְתִיטַב לַיהֹוָה מִשּׁוֹר
פָּר מַקְרִן מַפְרִיס׃ רָאוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ דֹּרְשֵׁי אֱלֹהִים וִיחִי לְבַבְכֶם׃
כִּי שֹׁמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים יְהֹוָה וְאֶת אֲסִירָיו לֹא בָזָה׃ יְהַלְלוּהוּ שָׁמַיִם
וָאָרֶץ יַמִּים וְכָל רֹמֵשׂ בָּם׃ כִּי אֱלֹהִים יוֹשִׁיעַ צִיּוֹן וְיִבְנֶה עָרֵי יְהוּדָה
וְיָשְׁבוּ שָׁם וִירֵשׁוּהָ׃ וְזֶרַע עֲבָדָיו יִנְחָלוּהָ וְאֹהֲבֵי שְׁמוֹ יִשְׁכְּנוּ בָהּ׃
ע לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד לְהַזְכִּיר׃ אֱלֹהִים לְהַצִּילֵנִי יְהֹוָה לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה׃
יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיִכָּלְמוּ חֲפֵצֵי רָעָתִי
יָשׁוּבוּ עַל עֵקֶב בָּשְׁתָּם הָאֹמְרִים הֶאָח הֶאָח׃ יָשִׂישׂוּ וְיִשְׂמְחוּ בְּךָ
כָּל מְבַקְשֶׁיךָ וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל אֱלֹהִים אֹהֲבֵי יְשׁוּעָתֶךָ׃ וַאֲנִי
עָנִי וְאֶבְיוֹן אֱלֹהִים חוּשָׁה לִּי עֶזְרִי וּמְפַלְטִי אַתָּה יְהֹוָה אַל תְּאַחַר׃

עא

אונ׳ דיין גריס לארן זאל זיא גרייפן (תהי טירתם נשמה) איר פאלוש זאל זיין וויסט (באחליהם אל יהי יושב) אין
אירן גיצעלט זאל קיין זיצר זיין (כי אתה אשר הכית) דען דיא יסראל דאז דוא גאט האסט גישלאגן זיא (רדפו) זיא האבן
זיא גיאגט (ואל מכאוב חלליך) אונ׳ צו דיא וואונג פון דייני דער שלאגני (יספרו) האבן זיא דער צילט (תנה עון על עונם)
גיב דיא זינד אונ׳ זייא זיא אלרך צו אנדרי זינד (ואל יבואו בצדקתך) אונ׳ לאז זיא ניט קומן דאש דוא זאלשט מיט זיא
צדקה טון (ימחו מספר חיים) זיא זאלן אויז גיאעקט ווערן פון דען ספר החיים (ועם צדיקים אל יכתבו) מיט דיא
צדיקים זאלן זיא ניט אן גישריבן ווערן (ואני עני וכואב) איך בין איין עני אונ׳ האב וויאונג (ישועתך אלהים תשגבני)
דיין הילף דוא גאט זאל איך שטארקן (אהללה שם אלהים בשיר) איך לוב גאטש נאמן מיט גיזאנג (ואגדלנו בתודה)
אונ׳ טוא אים אכפרן מיט לובונג (ותיטב לה׳ משור פר) אונ׳ עש זאל ביגיטיגן פר גאט אין ווידר דאש קרבן וואש
אדם הראשון האט אקריב גיוועזן דער זעלביג איז גלייך גיוועזן אז איין אוקס אז איין שטיר (מקרן) צום ערשטן
האט עש איין הארן גיהאט (מפרים) אונ׳ דער נאך איין קלא (ראו ענוים וישמחו) זיא האבנש גזעהן דיא דעאהפטיגן
אונ׳ האבן זיך גיפרייט (דורשי אלהים) אונ׳ איר גאטש פארשר זיכט אויך (ויחי לבבכם) דא ווערט זיך אייער הערץ
דער קוויקן (כי שומע אל אביונים ה׳) דאז גאט האט גיהערט דיא אביונים (ואת אסיריו לא בזה) אונ׳ זיין גיפאנגני האט
ער ניכט פר שמעכט (יהללוהו שמים וארץ) זיא זאלן לובן אים הימל אונ׳ ערד (ימים) דיא מער (וכל רומש בם) אונ׳
אלז וואז אין זיא ווידאכט (כי אלהים) דען גאט (יושיע ציון) ווערט העלפן ציון (ויבנה ערי יהודה) אונ׳ ער ווערט בויאן
דיא שטעט פון יהודה (וישבו שם) אונ׳ זיא ווערן זיצן (וירשוה) אונ׳ ווערן ערבן דאז לאנד (וזרע עבדיו) אונ׳ דער זאמן
פון גאטש קנעכט (ינחלוה) ווערן דאז לאנד ערבן (ואהבי שמו) אונ׳ דיא דא האבן ליב זיין נאמן (ישכנו בה) ווערן רואן
דרינן׃ ע (אלהים להצילני) צו בישירמן איך זאל איך גאט גדענקן (ה׳ לעזרתי חושה) גאט צו מיינר הילף אייל (יבושו
ויחפרו) זיא זאלן פר שעאט אונ׳ פר שמעכט ווערן (מבקשי נפשי) דיא דא בגערן איין ליב (יסגו אחור) זאלן פר רוקט
ווערן הינטר זיך (ויכלמו) אונ׳ זאל פר שמעט ווערן (חפצי רעתי) דיא דא איין ביז בגערן (ישובו) זיא זאלן ווידר
קערן (על עקב בשתם) ווען זיא ווערן אנטפאנגן איר שאנד אויף איר טריט דאז זיא גיזאן (האומרים) דיא דא זאגן
(האח האח) איך פרייא איך איין פרייד (ישישו וישמחו בך) זיא זאלן זיך פרייאן אן דייני זאג (כל מבקשיך) אל דיינן
ביגערר (ויאמרו תמיד) זיא זאלן זאגן שטעט (יגדל ה׳) גאטש כוח זאל זיך גריסן (אוהבי תשועתך) אויך זאלן אזו זאגן
דיא דא האבן ליב דיין הילף (ואני) אונ׳ איך (עני ואביון) דאש אריס פאלק אונ׳ אביון (אלהים חושה לי) דוא גאט אייל צו
איר (עזרי) איין הילף (ומפלטי אתה) אונ׳ איין אנטרינר בישטו (אל תאחר) זוים ניט׃

וָאֶבְכֶּה בַצּוֹם נַפְשִׁי וַתְּהִי לַחֲרָפוֹת לִי׃ וָאֶתְּנָה לְבוּשִׁי שָׂק וָאֱהִי
לָהֶם לְמָשָׁל׃ יָשִׂיחוּ בִי יֹשְׁבֵי שָׁעַר וּנְגִינוֹת שׁוֹתֵי שֵׁכָר׃ וַאֲנִי
תְפִלָּתִי לְךָ יְהוָה עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ׃
הַצִּילֵנִי מִטִּיט וְאַל אֶטְבָּעָה אִנָּצְלָה מִשֹּׂנְאַי וּמִמַּעֲמַקֵּי מָיִם׃ אַל
תִּשְׁטְפֵנִי שִׁבֹּלֶת מַיִם וְאַל תִּבְלָעֵנִי מְצוּלָה וְאַל תֶּאְטַר עָלַי בְּאֵר
פִּיהָ׃ עֲנֵנִי יְהוָה כִּי טוֹב חַסְדֶּךָ כְּרֹב רַחֲמֶיךָ פְּנֵה אֵלָי׃ וְאַל תַּסְתֵּר
פָּנֶיךָ מֵעַבְדֶּךָ כִּי צַר לִי מַהֵר עֲנֵנִי׃ קָרְבָה אֶל נַפְשִׁי גְאָלָהּ לְמַעַן אֹיְבַי
פְּדֵנִי׃ אַתָּה יָדַעְתָּ חֶרְפָּתִי וּבָשְׁתִּי וּכְלִמָּתִי נֶגְדְּךָ כָּל צוֹרְרָי׃ חֶרְפָּה
שָׁבְרָה לִבִּי וָאָנוּשָׁה וָאֲקַוֶּה לָנוּד וָאַיִן וְלַמְנַחֲמִים וְלֹא מָצָאתִי׃ וַיִּתְּנוּ
בְּבָרוּתִי רֹאשׁ וְלִצְמָאִי יַשְׁקוּנִי חֹמֶץ׃ יְהִי שֻׁלְחָנָם לִפְנֵיהֶם לְפָח
וְלִשְׁלוֹמִים לְמוֹקֵשׁ׃ תֶּחְשַׁכְנָה עֵינֵיהֶם מֵרְאוֹת וּמָתְנֵיהֶם תָּמִיד
הַמְעַד׃ שְׁפָךְ עֲלֵיהֶם זַעְמֶךָ וַחֲרוֹן אַפְּךָ יַשִּׂיגֵם׃ תְּהִי טִירָתָם נְשַׁמָּה
בְּאָהֳלֵיהֶם אַל יְהִי יֹשֵׁב׃ כִּי אַתָּה אֲשֶׁר הִכִּיתָ רָדָפוּ וְאֶל מַכְאוֹב
חלליך

דיינס הויז האט מיך פר דארבן (וחרפות חורפיך נפלו עלי) אונ די שמעטרונג פון דייני שמעטרר זיין גיפאלן אויף מיר
(ואבכה בצום נפשי) דא האב איך גוויינט מיט פאסטן אונ' האב גיפייניגט מיין לייב (ותהי לחרפות לי) אונ' דאש
זעלביג ווארד צו איין שמעטרונג צו מיר (ואתנה לבושי שק) אונ' איך האב געבן איין קליידר אין זאק האב איך דער מיט
גיקלייט (ואהי להם למשל) אונ' איך בין גיווארן צו זיא איין משל (ישיחו בי יושבי שער) זיא רידן אויש פון מיר דיא דא זיצן
אויף דען טאר פון דיא שפיל הייזר (ונגינות שותי שכר) אונ' דער ניגון פון דיא דא אלטן ווין טרינקן איז אויף מיר זיא
רידן אונ' זינגן (ואני תפילתי לך ה') אונ' איך ישראל איין גבעט זאל זיין צו דיר גאט (עת רצון) זיין דער צייט דאז איין
גוטר ווילן איז (אלהים ברב חסדך ענני) גאט מיט דיינר גרוש גינאד ענטפר מיר (באמת ישעך) מיט דיין ווארהפטיגי
הילף (הצילני מטיט) בישירם איך פון לייםקוואר פון גלות דאז דא איז גיגליכן צו לייס (ואל אטבעה) זאז איך ניט פר זונקן
ווערן (אנצלה) זאז איך בישירמט ווערן (משנאי) פון מייני פיינט (וממעמקי מים) אונ' פון דיא טיפן וואסר (אל
תשטפני) זאז איך ניט פאר פלוזן (שבולת מים) דיא שטארק וואסר (ואל תבלעני) אונ' זאז איך ניט איין שלינגן (מצולה)
דיא טיפניס (ואל תאטר עלי) אונ' זאז ניט בישליסן אויף מיר (באר פיה) דיא גרוב איר מויל (ענני ה') ענטפר מיר גאט
(כי טוב חסדך) דען עס איז גוט דיין חסד (כרוב רחמיך פנה אלי) אז דיין גרוש דער בארמיקייט קער דיך צו מיר (ואל
תסתר פניך מעבדך) פר בערג ניט דיין פנים פון דיין קנעכט (כי צר לי) דען עס איז מיר לייד (מהר ענני) ענטפר
מיר באלד (קרבה אל נפשי גאלה) גינעהן צו מיין לייב אונ' לויז זיא אויז (למען אויבי פדני) אום ווילן מייני פיינט לויז מיך
אויז (אתה ידעת חרפתי) דוא ווייסט וואז מיין שמעטרונג (ובשתי וכלימתי) אונ' מיין שאנד אונ' מיין שאמהייט (נגדך)
קיגן דיר זיינן (כל צוררי) אל מייני לידיגר (חרפה) איין שאנד (שברה לבי) האט צו בראכן מיין הערץ (ואנושה) איך בין
שוואך גיווארן (ואקוה לנוד) אונ' איך האב גיהאפט צו פר וואגלונג זיא ווערן קומן איך אנחם זיין (ואין) אונ' קיינר איז
דא גיוועזן (ולמנחמים) אונ' צו טרישטר האב איך גיהאפט (ולא מצאתי) האב איך קיין גיפונדן (ויתנו בברותי ראש)
אונ' זיא האבן געבן אן מיין סעודה גל וואסר (ולצמאי ישקוני חומץ) אונ' צו מיין דארשט האבן זיא איך אמבן טרינקן
עסיק (יהי שלחנם לפניהם לפח) זאז איר טיש פר זיא זיין איין נעץ (ולשלומים למוקש) אונ' ווען זיא ווערן האפן צו שלום
זאל עס פר זיא זיין צו שטרויכלן (תחשכנה עיניהם מראות) זאלן איר אויגן פר פינשטרט ווערן פון צו זעהן (ומתניהם)
אונ' איר לענדן (תמיד המעד) מאך זיא שטעט גלויטן (שפך עליהם זעמך) פר גיס אויף זיא דיין צארן (וחרון אפך ישיגם)
אונ'

הָאָרֶץ שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ אֲדֹנָי סֶלָה: לָרֹכֵב בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם הֵן יִתֵּן
בְּקוֹלוֹ קוֹל עֹז: תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים:
נוֹרָא י אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם
בָּרוּךְ אֱלֹהִים: סט לַמְנַצֵּחַ עַל שׁוֹשַׁנִּים לְדָוִד: הוֹשִׁיעֵנִי
אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מַיִם עַד נָפֶשׁ: טָבַעְתִּי בִּיוֵן מְצוּלָה וְאֵין מָעֳמָד
בָּאתִי בְמַעֲמַקֵּי מַיִם וְשִׁבֹּלֶת שְׁטָפָתְנִי: יָגַעְתִּי בְקָרְאִי נִחַר גְּרוֹנִי
כָּלוּ עֵינַי מְיַחֵל י לֵאלֹהָי: רַבּוּ מִשַּׂעֲרוֹת רֹאשִׁי שֹׂנְאַי חִנָּם עָצְמוּ
מַצְמִיתַי אֹיְבַי שֶׁקֶר אֲשֶׁר לֹא גָזַלְתִּי אָז אָשִׁיב: אֱלֹהִים אַתָּה
יָדַעְתָּ לְאִוַּלְתִּי וְאַשְׁמוֹתַי מִמְּךָ לֹא נִכְחָדוּ: אַל יֵבֹשׁוּ בִי קֹוֶיךָ
אֲדֹנָי יֱהֹוִה צְבָאוֹת אַל יִכָּלְמוּ בִי מְבַקְשֶׁיךָ אֱלֹהֵי י יִשְׂרָאֵל: כִּי
עָלֶיךָ נָשָׂאתִי חֶרְפָּה כִּסְּתָה כְלִמָּה פָנָי: מוּזָר הָיִיתִי לְאֶחָי וְנָכְרִי
לִבְנֵי אִמִּי: כִּי קִנְאַת בֵּיתְךָ אֲכָלָתְנִי וְחֶרְפּוֹת חוֹרְפֶיךָ נָפְלוּ עָלָי:

ואבכה

עטים) אונדר אנדרי פֿעלקר דיא ניקש אין אז קעלבר זיינן געגן זיא (מתרפס) ער טוט זיך ביאוגן (ברצי כסף) מיט שטיקר זילבר (בזר עמי') ער האט פֿר שפרייט דיא שבטים פֿון ישראל (קרבות יחפצו) מיט שטרייט ביגערן זיא צו האלטן אונז ישראל (יאתיו חשמנים) ווערן ברענגן שענק (מני אפדים כוש) פֿון אגיפטן אול כוש (תריץ ידיו לאלהים) ער ווערט לויפֿן אול ברענגן מיט זייני הענט אתנות צו גאט (ממלכות הארץ) איר קיניגרייך פֿון לאנד (שירו לאלהים) זינגט צו גאט (זמרו אדני סלה) לובט גאט איביג (לרוכב בשמי שמי קדם) צו דינן גאט דער דא רייט אול אילנט אויף דיא הימל דיא איבר אלי הימל זיין (הן יתן בקולו) נון ער גיבט מיט זיין קול (קול עוז) מיט איין שטארקן קול (תנו עוז לאלהים) גיבט דען כבוד פֿון שטארקהייט צו גאט (על ישראל גאותו) אויף ישראל איז זיין הערשאפֿט (ועוזו בשחקים) אול זיין שטארקהייט איז אין דיא הימל (נורא אלהים ממקדשיך) דוא גאט בישט פֿארכטלוך פֿון וועגן דיין בית המקדש (אל ישראל הוא) ער איז דער גאט פֿון ישראל (נותן עוז ותעצומות לעם) ער גיבט שטארקהייט אול פֿעסטיקייט צו זיין פֿאלק (ברוך אלהים) גילובט איז גאט: **סט** (הושיעני אלהים) העלף מיר גאט (כי באו מים) דען דיא וואסר כוואר דיא וואות זיין קומן (עד נפש) ביז אן לייב צו אום ברענגן איך (טבעתי ביון מצולה) איך בין דער טרונקן געווארן אין דען לייס פֿון דען טיפֿנים (ואין מעמד) אול עס איז קיין אורט ניט דרויף אויף צו שטין (באתי במעמקי מים) איך בין קומן אין דיא טיפֿן וואסר (ושבולת שטפתני) אול דער שטראם האט פֿר פֿלייצט מיך (יגעתי בקראי) איך בין מוד מיט מיינם רופֿן דאז איך אזו רוף (ניחר גרוני) מיין קעל איז פֿר דארט (כלו עיני) מייני אויגן זיין פֿר גאנגן (מיחל לאלהי) פֿון וועגן איין האפֿנונג דאז איך האב צו מיין גאט דאז ער זאל מיר העלפֿן (רבו משערות ראשי) זיא האבן זיך גימערט מין ווידר דיא האר פֿון קאפף (שונאי חנם) דיא מיך אום זונשט פֿיינט האבן (עצמו מצמיתי) זיא האבן זיך גישטערקט מייני פֿר שניידר (איבי שקר) דיא מיך פֿיינט האבן ווייל איך ניט וויל נאך גין אירן ליגן (אשר לא גזלתי) וואס איך ניט גיגזלט האב (אז אשיב) אזו איך זיא ווידר קערן איך אוז זיא ווידר געבן (אלהים אתה ידעת לאולתי) גאט דוא ווייסט וואל פֿון מיין אין נארהייט (ואשמותי) אול מיין שולד (ממך לא נכחדו) זיינן פֿון דיר ניט פֿר איטן (אל יבושו בי קויך) ווען דוא ווערסט מיר העלפֿן דא ווערן ניט פֿר שעמט ווערן פֿון מיינט וועגן דייני האפֿר (אדני אלהים צבאות) גאט דער הער איבר אלי הערן (אל יכלמו בי מבקשך) לאז ניט פֿר שעמט ווערן פֿון מיינט וועגן דיא דא ביגערן דיך (אלהי ישראל) דוא גאט פֿון ישראל (כי עליך נשאתי חרפה) דען פֿון דיינט וועגן האב איך גליטן איין שאנד (כסתה כלימה פני) עס האט צו גידעקט מיין שאנד מיין פנים (מוזר הייתי לאחי) פֿרעמד בין איך גוועזן צו מיין ברודר [illegible] (ונכרי לבני אמי) אול פֿרעמד בין איך גוועזן צו מייני מוטרש קינדר (כי קנאת ביתך אכלתני) דען דיא ניידונג פֿון

דיינם

לַמָּרוֹם שָׁבִיתָ שֶּׁבִי לָקַחְתָּ מַתָּנוֹת בָּאָדָם וְאַף סוֹרְרִים לִשְׁכֹּן יָהּ
אֱלֹהִים: בָּרוּךְ אֲדֹנָי ׀ יוֹם יוֹם יַעֲמָס לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה:
הָאֵל ׀ לָנוּ אֵל ׀ לְמוֹשָׁעוֹת וְלֵיהוִה אֲדֹנָי לַמָּוֶת תּוֹצָאוֹת: אַךְ אֱלֹהִים
יִמְחַץ רֹאשׁ אֹיְבָיו קָדְקֹד שֵׂעָר מִתְהַלֵּךְ בַּאֲשָׁמָיו: אָמַר אֲדֹנָי מִבָּשָׁן
אָשִׁיב אָשִׁיב מִמְּצֻלוֹת יָם: לְמַעַן תִּמְחַץ רַגְלְךָ בְּדָם לְשׁוֹן כְּלָבֶיךָ
מֵאֹיְבִים מִנֵּהוּ: רָאוּ הֲלִיכוֹתֶיךָ אֱלֹהִים הֲלִיכוֹת אֵלִי מַלְכִּי בַקֹּדֶשׁ:
קִדְּמוּ שָׁרִים אַחַר נֹגְנִים בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת תּוֹפֵפוֹת: בְּמַקְהֵלוֹת בָּרְכוּ
אֱלֹהִים אֲדֹנָי מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל: שָׁם בִּנְיָמִן צָעִיר רֹדֵם שָׂרֵי ׀
יְהוּדָה רִגְמָתָם ׀ שָׂרֵי זְבֻלֻן שָׂרֵי נַפְתָּלִי: צִוָּה אֱלֹהֶיךָ עֻזֶּךָ עוּזָּה אֱלֹהִים
זוּ פָּעַלְתָּ לָּנוּ: מֵהֵיכָלֶךָ עַל יְרוּשָׁלִָם לְךָ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׁי: גְּעַר חַיַּת
קָנֶה עֲדַת אַבִּירִים בְּעֶגְלֵי עַמִּים מִתְרַפֵּס בְּרַצֵּי כָסֶף בִּזַּר עַמִּים קְרָבוֹת
יֶחְפָּצוּ: יֶאֱתָיוּ חַשְׁמַנִּים מִנִּי מִצְרָיִם כּוּשׁ תָּרִיץ יָדָיו לֵאלֹהִים: מַמְלְכוֹת
הָאָרֶץ

(עלית למרום) דוא משה רבינו בישט אויף גנגן אין הימל (שבית שבי) האשט גיפאנגן איין גיפענקניס דאז איז דיא תורה (לקחת מתנות באדם) האשט גינומן איין גוטי מתנה צום מענשן (ואף סוררים) אפילו ווען ישראל האב קערן אול זיינן ביז גיוועזן האשטו משה גימאכט (לשכן יה אלהים) דאז גאט דער הער זאל רואן צווישן זיא (ברוך אדני יום יום) גילובט איז גאט אלי טאג ביים טאג (יעמס לנו) ער זאל אונז אויף לאדן פיל גוטש (האל ישועתינו) דער גאט איז אונזר העלפר (סלה) איביג (האל לנו אל למושעות) גאט איז צו אונז איין גאט צו העלפן אונז (ולה' אדני למות תוצאות) אול וויא וואול דאש פר גאט זיינן פיל אויז גאנגן אול אורלייא דרכים צום טוט · דענוכט גיבט ער אויך אונז ניט (אך אלהים ימחץ ראש אויביו) נייארט דען פיינטש קאפף טוט גאט וואונדן (קדקד שער) דיא ווערבל פון עשיו הרשע (מתהלך באשמיו) דער דא טוט גין אין זיין שולד אול ביגערט קיין תשובה צו טון (אמר אדני) גאט האט גיזאגט (מבשן אשיב) פון בשן ווער איך דיך ישראל ווידר קערן (אשיב ממצולות ים) פון דיא טיפנים כלומר פון דיא אימזן פון ים וואו איר ישראל פר שפרייט זייט ווער איך אייך ווידר קערן (למען) דער ווארט (תמחץ) דוא זאלשט טרעט (רגליך) דייני פיס (בדם) אין דם דש דא ווערט פר גאסן ווערן פון דיא פיינט (לשון כלביך) אול דיא צונג פון דיין הונד (מאויבים מנהו) פון פיינטש פלייש ווערט ער האבן זיין שפייז (ראו הליכותיך אלהים) דיא ישראל דיא דא האבן גיזעהן דיין גאנג אין ים דוא גאט (הליכות אלי) דיא גאנג פון איין גאט (מלכי) איין קיניג האבן זיא גיזעהן (בקודש) אין היילגונג (קדמו שרים) דא האבן זיך גיפעדרט דיא זינגר ישראל צו זאגן דיא שירה (אחר נוגנים) אול דער נאך האבן גיזונגן דיא מלכים (בתוך עלמות) צווישן דיא יונג פרויאן (תופפות) דיא דא האבן גיפויקט מיט מרים הנביאה (במקהלות ברכו אלהים) אין דען איין זאמלונג לובט גאט (אדני ממקור ישראל) לובט גאט פון אורשפרונג פון ישראל כלומר אפילו דיא קינדר ישראל דיא אין מוטר לייב האבן שירה גיזאגט בייא דען ים (שם בנימין צעיר) אכח דען ים דא האט בנימין דש יונגשטי שבט זוכה גיוועזן (רודם) צו גיוועלטיגן איבר ישראל דער ווייל זיא זיין צום ערשטן אין ים גישפרונגן (שרי יהודה רגמתן) דיא הערן פון יהודה האבן זיך מקנא גיוועזן אול האבן נאך זיא שטיינר גיווארפן (שרי זבולן שרי נפתלי) אויך דיא הערן פון זבולון אול נפתלי (צוה אלהיך עוך) דא האבן דאז שבט בנימין גירעט צו השי"ת דוא גאט מיט דיין שטרקהייט העלף אונז (עוזה אלהים) דא שפרך דוד זיא דיך שטארקן דוא גאט איבר דיא פיינט (זו פעלת לנו) דוא האשט צו אונז דש אלש גיווערקט (מהיכלך על ירושלים) פון דיין היכל דש דוא האשט אין ירושלים (לך יובילו מלכים שי) דאז ווערן דיא מלכים פון דיא אומות זעהן אול ווערן צו דיר ברענגן איין פריזנט (גער חית קנה) שרייא אן דיא חיה דיא דא וואונט צווישן רערן אין וואלד דאש מיינט ער דיא אומות (ערת אבירים) זיא זיינן אין זאמלונג פיישטי שטיר (בעגלי עמים)

לְפָנָיו: אֲבִי יְתוֹמִים וְדַיַּן אַלְמָנוֹת אֱלֹהִים בִּמְעוֹן קָדְשׁוֹ: אֱלֹהִים
מוֹשִׁיב יְחִידִים בַּיְתָה מוֹצִיא אֲסִירִים בַּכּוֹשָׁרוֹת אַךְ סוֹרְרִים שָׁכְנוּ
צְחִיחָה: אֱלֹהִים בְּצֵאתְךָ לִפְנֵי עַמֶּךָ בְּצַעְדְּךָ בִישִׁימוֹן סֶלָה: אֶרֶץ
רָעָשָׁה אַף שָׁמַיִם נָטְפוּ מִפְּנֵי אֱלֹהִים זֶה סִינַי מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל: גֶּשֶׁם נְדָבוֹת תָּנִיף אֱלֹהִים נַחֲלָתְךָ וְנִלְאָה אַתָּה כוֹנַנְתָּהּ:
חַיָּתְךָ יָשְׁבוּ בָהּ תָּכִין בְּטוֹבָתְךָ לֶעָנִי אֱלֹהִים: אֲדֹנָי יִתֶּן אֹמֶר
הַמְבַשְּׂרוֹת צָבָא רָב: מַלְכֵי צְבָאוֹת יִדֹּדוּן יִדֹּדוּן וּנְוַת בַּיִת תְּחַלֵּק
שָׁלָל: אִם תִּשְׁכְּבוּן בֵּין שְׁפַתָּיִם כַּנְפֵי יוֹנָה נֶחְפָּה בַכֶּסֶף
וְאֶבְרוֹתֶיהָ בִּירַקְרַק חָרוּץ: בְּפָרֵשׂ שַׁדַּי מְלָכִים בָּהּ תַּשְׁלֵג
בְּצַלְמוֹן: הַר אֱלֹהִים הַר בָּשָׁן הַר גַּבְנֻנִּים הַר בָּשָׁן: לָמָּה תְּרַצְּדוּן
הָרִים גַּבְנֻנִּים הָהָר חָמַד אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ אַף יְהוָה יִשְׁכֹּן לָנֶצַח:
רֶכֶב אֱלֹהִים רִבֹּתַיִם אַלְפֵי שִׁנְאָן אֲדֹנָי בָם סִינַי בַּקֹּדֶשׁ: עָלִיתָ
לַמָּרוֹם

אסירים) ער האט אויז גילזן דיא גיפאנגני ישראל (בכושרות) אין דען חודש דער רעכט פרטיג איז צו וואנדרן
(אך סוררים) אול דיא אב קערן דאש זיין דיא אלריך (שכנו צחיחא) זיא האבן גראט אין דארשט איר לאנד איז פר
וויסט אול דארשטיג גיבליבן (אלהים בצאתך לפני עמך) גאט דא דוא ביסט אויז גאנגן פר דיינם פאלק (בצעדך בישימון)
אין דיין טרעטן אין דער מדבר ישימון (סלה) צו אביגי האשטו אונז גיגעבן איין גאולה (ארץ רעשה) דיא ערד האט
גיציטרט (אף שמים נטפו) אויך דיא הימל האבן גיטראפט מיט טויא (מפני אלהים) פאר גאט (זה סיני) דער דאזיג
בערג סיני איז אויך דער טראקן ווארן (מפני אלהים אלהי ישראל) פאר גאט דער הער פון ישראל (גשם נדבות) ועלכי
רעגן פון נדבה אול פון ברכה (תניף אלהים) האשטו אויף אונז גיווארפן שטעט דוא גאט (נחלתך) דיין נחלה פון
ישראל (ונלאה) ווען זיא איז מיר אול דארשטיג גיוועזן צו רעגן (אתה כוננתה) האשטו זיא אן גיברייט (חיתך ישבו
בה) דיין איין זאמלונג ישראל זיינן גיזעסן אין איר לאנד (תכין בטובתך) דוא האשט אן גיברייט (לעני) צו דען ארים פאלק
ישראל (אלהים) דוא גוטר האשט דאש גיטאן (אדני יתן אומר) גאט ווערט געבן איין זאג (המבשרות) כווער ועלכי
זאלן שרייאן דיא דא ווערן זיין אין באטן ברוט (צבא רב) צום גרוסן פאלק (מלכי צבאות) דיא קיניג פון דיא פעלקר
(ידודון ידודון) דיא ווערן פר וואגלן אול פר ווארפן ווערן אוז אוי (ונות בית) אול דיא וואונדרן פון הויז דאש זיין דיא
ישראל (תחלק שלל) ווערט טיילן דען זאק רויב (אם תשכבון) זייט איר וואונט דען גילעגר (בין שפתים) צווישן דיא
גיוואלקן אול האט גיהאט דיא תענוגים וואש ישראל האבן גיהאט בשעת מתן תורה (כנפי יונה) דיא פליגל פון דער
טויב דאש איז כנסת ישראל (נחפה בכסף) איז בידעקט גיוועזן מיט זילבר (ואברותיה) אול איר פליגל זיין בדעקט
גיוועזן (בירקרק חרוץ) מיט גרין גאלד דאז ניט גאנץ ווייס נאך ניט גאנץ רוט איז גימאכט געלבליך (בפרש שדי) דא ער
גיזייטרט דער אלמעכטיגר גאט זיין תורה (מלכים בה) דז דיא תלמידי חכמים דיא הייסן מלכים (תשלג בצלמון)
ווערן דער דורך ווייס אז דער שניא אפילו אין פינסטרנים ווערן זיא ווייס (הר אלהים) אויך גוטש בערג דאש איז הר
סיני (הר בשן) אז דען בערג דער דא איז גאהאט צו לאנד בשן (הר גבנונים הר בשן) אויך דען בעשטן בערג אונטר
אלי בערג האט גאט גיוויטרט דיא תורה (למה תרצדון) ווארום ווילט איר דען צוגי אודר שפרינגן (הרים גבנונים) איר
הויכי בערג דאש זיין דיא וואוואת ווארום ווילט איר צוגן צו פר דארבן (ההר) דען הר הבית וואו דש בית המקדש איז
גישטאנדן (חמד אלהים לשבתו) דאש גאט גילוסט צו זיינם זיצן צווער צו האבן רואן דארטן זיין שכינה (אף ה' ישכון
לנצח) אול דארטן אהבט ער רואן זיין שכינה צו אביגן (רכב אלהים) גאטש רייט וואגן זיין (רבותים) צוויא מאל צוואנ
טויזנט (אלפי שנאן) דיא טויזנט ווארן טאפלט (אדני בם סיני בקודש) גאט וואר צווישן זיא אויף דען הייליגן בערג סיני

אֲשֶׁר עָשָׂה לְנַפְשִׁי: אֵלָיו פִּי קָרָאתִי וְרוֹמַם תַּחַת לְשׁוֹנִי: אָוֶן
אִם רָאִיתִי בְלִבִּי לֹא יִשְׁמַע אֲדֹנָי: אָכֵן שָׁמַע אֱלֹהִים הִקְשִׁיב בְּקוֹל
תְּפִלָּתִי: בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הֵסִיר תְּפִלָּתִי וְחַסְדּוֹ מֵאִתִּי: סז
לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ
סֶלָה: לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ בְּכָל גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ
עַמִּים כֻּלָּם: יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישֹׁר וּלְאֻמִּים
בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: אֶרֶץ נָתְנָה
יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי
אָרֶץ: סח לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר שִׁיר: יָקוּם אֱלֹהִים יָפוּצוּ אוֹיְבָיו וְיָנוּסוּ
מְשַׂנְאָיו מִפָּנָיו: כְּהִנְדֹּף עָשָׁן תִּנְדֹּף כְּהִמֵּס דּוֹנַג מִפְּנֵי אֵשׁ יֹאבְדוּ רְשָׁעִים
מִפְּנֵי אֱלֹהִים: וְצַדִּיקִים יִשְׂמְחוּ יַעַלְצוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים וְיָשִׂישׂוּ בְשִׂמְחָה:
שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ
לְפָנָיו:

פי קראתי) צו הק"בה האב איך מיט מיינם מויל גירופן אין גלות (ורומם תחת לשוני) אונ' ער איז דער הובן וואן
אונטר מיין צונג (און אם ראיתי בלבי) ווען איך האב איין און רעכֿט גיזעהן אין מיין הערץ בֿוואר איך העט איין
ביזי מחשבה גיהאט (לא ישמע אדני) האט גאט ניט גיהערט בֿוואר ער האט אונז ניט גילאזט נאך אונזרי
מעטים גאך (אכן שמע אלהים) פֿר וואר גאט האט גיהערט (הקשיב) האט פֿר נומן (בקול תפילתי) אן דאש קול פֿון
מיין תפֿילה (ברוך אלהים) גילובט איז גאט (אשר לא הסיר) דאז ער האט ניט אב גיטאן (תפלתי וחסדו) מיין תפֿלה אונ'
זיין חסד (מאתי) פֿון מיר: סז (אלהים יחננו) גאט זאל אונז לייט זעליג (ויברכנו) אונ' זאל אונז בענשן (יאר פניו
אתנו) אונ' זאל דער לייכֿטן זיין פֿרליך פנים מיט אונז (סלה) איביג (לדעת בארץ דרכך) דאש זיא זאלן ווישן דיא לייט
אויף דער ערד דיין וועג אונ' דיין אנהג דאז דוא ביגיטיגשט צו דיינם פֿאלק ישראל (בכל גוים ישועתך) אונ' דאז אונטר
אלי פֿעלקר איז דיין הילף (יודוך עמים אלהים) פֿון רעכט וועגן ווערן דיך לובן אלי פֿעלקר דוא גאט (יודוך עמים כלם)
זיא ווערן דיך לובן אלי פֿעלקר (ישמחו וירננו) זיא ווערן זיך פֿריימן אונ' ווערן דיך לובן (לאומים) דיא פֿעלקר (כי
תשפוט) ווען דוא ווערשט ריכטן (עמים) דיא פֿעלקר (מישור) אין רעכֿט פֿרטיקייט (ולאמים בארץ) אונ' דיא פֿעלקר
אויף דער ערד (תנחם) ווערשטו זיא פֿירן אין רעכֿטן וועג (סלה) איביג (יודוך עמים אלהים) דאש אלז ווערן דיך לובן אלי
פֿעלקר דוא גאט (יודוך עמים כלם) זיא זאלן דיך לובן אלי פֿעלקר (ארץ נתנה יבולה) ווען דיא ערד ווערט געבן איר
פֿרוכֿט (יברכנו אלהים אלהינו) אונ' דאז אונז ווערט בענשן גאט אונזר גאט (יברכנו אלהים) גאט ווערט אונז בענשן
(וייראו אותו) דא ווערן זיך פֿארכֿטן פֿר אים (כל אפסי ארץ) אלי דיא הערין פֿון דער וועלט: סח (יקום
אלהים) גאט זאל זיך אויף ריכֿטן (יפוצו אויביו וינוסו משנאיו מפניו) עש זאלן פֿר שפרייט ווערן אונ' פֿליהן זייני פֿיינט
פֿר אים (כהנדוף עשן) אז וויא עש פֿר שטובן ווערט דער רויך פֿר דען ווינד (תנדף) אזו זאלשטו פֿר שטובן דיא רשעים
(כהמס דונג מפני אש) אז וויא דאז וואקש צו גיט פֿאר דעם פֿייאר (יאבדו רשעים מפני אלהים) אזו אויך ווערן דיא
רשעים פֿר לארן ווערן פֿר גאט (וצדיקים ישמחו) אבר דיא צדיקים זאלן זיך פֿריימן (יעלצו לפני אלהים) זאלין
פֿריליך זיין פֿאר גאט (וישישו בשמחה) אונ' זיא זאלן זיך פֿריימן מיט שמחה (שירו לאלהים) זינגט צו גאט (זמרו
שמו) לובט זיין נאמן (סולו לרוכב בערבות) לובט דען זעליגן גאט דער דא זיצט אין הימל דאש הייסט ערבות
(ביה שמו) מיט זיין נאמן יה (ועלזו לפניו) אונ' פֿרייד אייך פֿר אים (אבי יתומים) גאט איז איין פֿאטר פֿון ישראל
דיא דא זיין יתומים (ודיין אלמנות) אונ' ער איז איין דיין איבר דיא אלמנות (אלהים במעון קדשו) ער איז גאט
אין זיין הייליגן וואונונג (אלהים מושיב יחידים) גאט זעצט ישראל מיט אננדר (ביתה) אין איין זאמלונג (מוציא
אסירי')

הָאָרֶץ: זַמְּרוּ כְבוֹד שְׁמוֹ שִׂימוּ כָבוֹד תְּהִלָּתוֹ: אִמְרוּ לֵאלֹהִים ׀ מַה
נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ בְּרֹב עֻזְּךָ יְכַחֲשׁוּ לְךָ אֹיְבֶיךָ: כָּל הָאָרֶץ יִשְׁתַּחֲווּ לְךָ
וִיזַמְּרוּ לָךְ יְזַמְּרוּ שִׁמְךָ סֶלָה: לְכוּ ׀ וּרְאוּ מִפְעֲלוֹת אֱלֹהִים נוֹרָא עֲלִילָה
עַל בְּנֵי אָדָם: הָפַךְ יָם לְיַבָּשָׁה בַּנָּהָר יַעַבְרוּ בְרָגֶל שָׁם נִשְׂמְחָה בּוֹ:
מֹשֵׁל בִּגְבוּרָתוֹ עוֹלָם עֵינָיו בַּגּוֹיִם תִּצְפֶּינָה ׀ הַסּוֹרְרִים אַל יָרוּמוּ לָמוֹ
סֶלָה: בָּרְכוּ עַמִּים אֱלֹהֵינוּ ׀ וְהַשְׁמִיעוּ קוֹל תְּהִלָּתוֹ: הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ
בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ: כִּי בְחַנְתָּנוּ אֱלֹהִים צְרַפְתָּנוּ
כִּצְרָף כָּסֶף: הֲבֵאתָנוּ בַמְּצוּדָה שַׂמְתָּ מוּעָקָה בְמָתְנֵינוּ:
הִרְכַּבְתָּ אֱנוֹשׁ לְרֹאשֵׁנוּ בָּאנוּ בָאֵשׁ וּבַמַּיִם וַתּוֹצִיאֵנוּ לָרְוָיָה:
אָבוֹא בֵיתְךָ בְעוֹלוֹת אֲשַׁלֵּם לְךָ נְדָרָי: אֲשֶׁר פָּצוּ שְׂפָתָי וְדִבֶּר
פִּי בַּצַּר לִי: עֹלוֹת מֵחִים אַעֲלֶה לָּךְ עִם קְטֹרֶת אֵילִים אֶעֱשֶׂה
בָקָר עִם עַתּוּדִים סֶלָה: לְכוּ שִׁמְעוּ ׀ וַאֲסַפְּרָה כָּל יִרְאֵי אֱלֹהִים
אשר

(הריעו לאלהים) זייט שאלן צו גאט (כל הארץ) אלי דיא דא זיין אויף דער וועלט (זמרו כבוד שמו) לובט אים
כבוד גאטש נאמן (שימו) אול' טוט (כבוד תהלתו) כוואר לובט אים ניט צו פיל (אמרו לאלהים) זאגט פר גאט
אול' שפרעכט צו אים (מה נורא) וויא פארכטלוך (מעשיך) איז אייטליכש מעשה פון דייני מעשים (ברוב עוזך)
אום וועלן דיין שטארקהייט דאז דוא ווייסט אויף דען עולם הונגר אול' דבר (יכחשו לך אויביך) דא פערכטן זיך
דיא פיינט אול' זיא ווערן אתודה זיין אויף דיא עבירות אול' איר ליגן דאז זיא האבן גיטון (כל הארץ) אל דיא
זלר פון דער ערד (ישתחוו לך) זיא זאלן זיך בוקן צו דיר (ויזמרו לך) אול' זאלן דיך לובן (יזמרו שמך) זיא זאלן
לובן דיין נאמן (סלה) איביג (לכו וראו) גיט אול' זעכט (מפעלות אלהים) גאטש ווערק (נורא עלילה על
בני אדם) ער איז פארכטלוך אויף דיא לייט פון וועגן דז ער ווייסט אלי ווערק (הפך ים ליבשה) ער האט פר
קערט דאש ים סוף צו איין טריקנש (בנהר יעברו ברגל) אין באך זיין זיא איבר פארן איט דען פיס (שם נשמחת
בו) דארטן האבן איר זיך גיפרייד אן אים (מושל בגבורתו עולם) ער גיוועלטיגט איט זיין שטארקהייט איביג
(עיניו בגוים תצפינה) זייני אויגן ליגן אן דיא פעלקר (הסוררים) דיא דא אב קערן (אל ירומו למו) לאזן זיא זיך ניט
דער היבן צו זיא (סלה) איביג (ברכו עמים אלהינו) לובט איר פעלקר גאט (והשמיעו קול תהלתו) אול' מאכט
הערן דאש קול פון זיינן לוב (השם נפשינו בחיים) דער דא טוט אונזרי לייב אין דען לעבן (ולא נתן למוט רגלינו)
אול גאט איבר ענטפרט ניט צו גליטשן אונז אין גלות (כי בחנתנו אלהים) דען דוא גאט האשט גיפריבט אונז
אין גלות (צרפתנו) דוא האשט אונז גלייטרט (כצרף כסף) אז וויא אן לייטרט זילבר (הבאתנו במצודה) דוא
האשט אונז גבראכט אין איין גיפענקניש (שמת מועקה במתנינו) דוא האשט גטאן איין בישלוס אויף אונזרי לענדן
(הרכבת אנוש) דוא האשט אמכן רייטן איין מענש דאז אייגט ער דיא אוואות (לראשינו) אויף אונזר קאפף (באנו
באש ובמים) איר זיינן קומן אין פייאר אול וואשר (ותוציאנו לרויה) אול' דוא האשט אונז אויז גיצוגן צו דער
ווייטרונג (אבוא ביתך בעולות) איך ווער קומן אין דיין הויז אול' ווער ברענגן איין קרבן עולה (אשלם לך נדרי) איך
וויל דיר גאט בצאלן אייני נדרים (אשר פצו שפתי) דאש זיא האבן גירעט אייני לעפצן (ודבר פי) אול איין אויל האט
גירעט (בצר לי) ווען איר לייד איז גיוועזן אין גלות (עולות מחים) פייסטי אופפר (אעלה לך) וויל איך דיר אויף
ברענגן (עם קטורת) איט דעאפונג דאז אן דעאפט אויף דיא קרבנות (אלים) ווידר (אעשה) איך וויל אאכן (בקר)
רינדר (עם עתודי') איט בעק (סלה) איביג (לכו שמעו) ישראל שפראכן גיט אול' הערט (ואספרה) דא וויל איך ער
צילן (כל יראי אלהי') פר אייך איר גאטש פרכטיגי (אשר עשה לנפשי) וואש גאט האט גיטאן צו איינם לייב (אליו

פי

נֶדֶר׃ שֹׁמֵעַ תְּפִלָּה עָדֶיךָ כָּל בָּשָׂר יָבֹאוּ׃ דִּבְרֵי עֲוֺנֹת גָּבְרוּ מֶנִּי
פְּשָׁעֵנוּ אַתָּה תְכַפְּרֵם׃ אַשְׁרֵי תִּבְחַר וּתְקָרֵב יִשְׁכֹּן חֲצֵרֶיךָ נִשְׂבְּעָה
בְּטוּב בֵּיתֶךָ קְדֹשׁ הֵיכָלֶךָ׃ נוֹרָאוֹת בְּצֶדֶק תַּעֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
מִבְטָח כָּל קַצְוֵי אֶרֶץ וְיָם רְחֹקִים׃ מֵכִין הָרִים בְּכֹחוֹ נֶאְזָר בִּגְבוּרָה׃
מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יַמִּים שְׁאוֹן גַּלֵּיהֶם וַהֲמוֹן לְאֻמִּים׃ וַיִּירְאוּ יֹשְׁבֵי קְצָוֺת
מֵאוֹתֹתֶיךָ מוֹצָאֵי בֹקֶר וָעֶרֶב תַּרְנִין׃ פָּקַדְתָּ הָאָרֶץ וַתְּשֹׁקְקֶהָ רַבַּת
תַּעְשְׁרֶנָּה פֶּלֶג אֱלֹהִים מָלֵא מָיִם תָּכִין דְּגָנָם כִּי כֵן תְּכִינֶהָ׃
תְּלָמֶיהָ רַוֵּה נַחֵת גְּדוּדֶיהָ בִּרְבִיבִים תְּמֹגְגֶנָּה צִמְחָהּ תְּבָרֵךְ׃ עִטַּרְתָּ
שְׁנַת טוֹבָתֶךָ וּמַעְגָּלֶיךָ יִרְעֲפוּן דָּשֶׁן׃ יִרְעֲפוּ נְאוֹת מִדְבָּר וְגִיל
גְּבָעוֹת תַּחְגֹּרְנָה׃ לָבְשׁוּ כָרִים הַצֹּאן וַעֲמָקִים יַעַטְפוּ בָר יִתְרוֹעֲעוּ
אַף יָשִׁירוּ׃ סו לַמְנַצֵּחַ שִׁיר מִזְמוֹר הָרִיעוּ לֵאלֹהִים כָּל
הארץ

תפלה) דוא בישט דער דא הערט דיא תפלה (עדיך כל בשר יבואו) צו דיר ווערן אלי קראנטייאר קומן (גברו עונות) דיא דיר פון אונזרי זינד (גברו מני) האבן זיך גישטערקט פון אונז זיא זיין גאר פיל דרום ביטן איר דיך (פשעינו אתה תכפרם) אונזרי מיסטוט זאלשטו אונז פר געבן (אשרי) וואול דען דאזגן (תבחר) דאש דוא אויז דער וועלשט (ותקרב) אול דוא גינעהנשט אים (ישכון חצריך) דש ער זאל רואן אין דיין הויף (נשבעה) מיר וועלן גיזעט זיין (בטוב ביתך) מיט דען גוטש וואש אין דיינם הויז איז (קדש היכלך) אול מיט דער הייליקייט פון דעם היכל דאז דיין שכינה דארטן רואט (נוראות) צו טון פארכטזאמקייט אונטר דיא גוים (בצדק תעננו) מיט דיין גירעכטיקייט זאלשטו אונז ענטפרן דאש ביטן מיר דיך (אלהי ישענו) גאט אונזר העלפר (מבטח) דוא בישט איין פר זיכרונג (כל קצוי ארץ) צו דיא אלי דיא דא זיצן אן עק וועלט וים רחוקים) אול אפילו דיא זעלביגן דיא דא וייט וואונן אן אים בישטו איין פר זיכרונג (מכין הרים בכוחו) דער דא אן ברייט דיא בערג מיט זיינם כח ער אכט זיא ביוואקסן מיט זיינר שטארקהייט דען ער אכט רעגן דרום ביוואקסן דיא בערג (נאזר בגבורה) דוא גאט בישט גיגארט מיט שטארקייט (משבית) דער דא אאכט נידרן (שאון ימים) דיא ברוואונג פון ים (שאון גליהם) דיא ברוואונג פון איר אינדן (והמון לאומים) אול ברוואונג פון דיא פעלקר (וייראו) אול זיא פארכטן זיך (יושבי קצות) דיא דא זיצן אויף אלי עקן פון עולם (מאותותיך) פון וועגן דייני צייכן (מוצאי בוקר וערב) וען אויז גיט דער מארגן אול דער אובט (תרנין) אאכן זיא דאז דיא לייט לובן דיך אול זאגן צו מארגן אין דער תפלה יוצר אור אול צו אובנט מעריב ערבים ווייטר שפראך דוד צו גאט וען דוא ווילשט יוא געבן איין גוט יאר (פקדת הארץ ותשוקקיה) גידענקשטו דיא ערד אול טרענקשט זיא (רבת תעשרנה) אול אאכשט זיא פיל רייך (פלג אלהים) פון דיינם באך דוא גאט דער דא איז (מלא מים) פול מיט וואסר (תכין דגנם) דוא ברייטשט אן איר קארן פון דיא לייט דיא דא זיצן אן עקן דער וועלט (כי כן תכיניה) דען מיט דען זעלביגן טוטשו זיא אן ברייטן (תלמיה רוה) איר פורכט צו זעטן (נחת גדודיה) צו אאכן איין נחת רוח צו דיא לייט (ברביבים) מיט איין שפריא רעגן (תמוגגנה) אאכשטו צו גין אול פייכט (צמחה תברך) אול איר שפראצונג טוטשו בענשן (עטרת) דוא האשט גקרינט מיט אן גוטן (שנת) דיא יאר (טובתיך) דאז דוא בגערטשט צו ביגיטיגן אים כווער דאז אאן וואלשט איין גוט יאר געבן (ומעגליך) אול דייני שטעג דאז זיין דיא הימל דאז דוא גאט דרויף טרעטשט (ירעפון דשן) דיא זעלביגן טון טריפן פעטיקייט (ירעפו נאות מדבר) דיא הימל טריפן אויף דער וואונג פון דער מדבר דאש פעטיקייט (וגיל) אול פרייד (גבעות תחגרנה) טון דיא הוכן בערג אן גורט. כווער זיא פרייאן זיך פון וועגן דאז פיל דרויף וואקסט (לבשו כרים הצאן) זיא ווערן ביקלייט דיא וויסן מיט שאף כווער וויל עש וואקסט דרויף פיל גראז דא ווידן דיא שאף דרויף (ועמקים יעטפו בר) אול דיא טיפן טאל ווערן פול מיט קארן דאז עס וואקסט דורך דען רעגן (יתרועעו אף ישירו) אול דאש זעלביג אאל ווערן זיא שאלן איין שאלונג פון שאחה אול זיא ווערן אייך לובן׃ סו (למנצח שיר מזמור) איין גיזאנג פון לוב איז דאז שפראך דוד (הריעו

וְהֵמָּה לְשׁוֹאָה יְבַקְשׁוּ נַפְשִׁי יָבֹאוּ בְּתַחְתִּיּוֹת הָאָרֶץ׃ יַגִּירֻהוּ עַל יְדֵי חָרֶב
מְנָת שֻׁעָלִים יִהְיוּ׃ וְהַמֶּלֶךְ יִשְׂמַח בֵּאלֹהִים יִתְהַלֵּל כָּל הַנִּשְׁבָּע בּוֹ
כִּי יִסָּכֵר פִּי דוֹבְרֵי שָׁקֶר׃ סר לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ שְׁמַע אֱלֹהִים קוֹלִי
בְשִׂיחִי מִפַּחַד אוֹיֵב תִּצֹּר חַיָּי׃ תַּסְתִּירֵנִי מִסּוֹד מְרֵעִים מֵרִגְשַׁת
פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ אֲשֶׁר שָׁנְנוּ כַחֶרֶב לְשׁוֹנָם דָּרְכוּ חִצָּם דָּבָר מָר׃
לִירוֹת בַּמִּסְתָּרִים תָּם פִּתְאֹם יֹרֻהוּ וְלֹא יִירָאוּ׃ יְחַזְּקוּ לָמוֹ דָּבָר
רָע יְסַפְּרוּ לִטְמוֹן מוֹקְשִׁים אָמְרוּ מִי יִרְאֶה לָּמוֹ׃ יַחְפְּשׂוּ עוֹלֹת
תַּמְנוּ חֵפֶשׂ מְחֻפָּשׂ וְקֶרֶב אִישׁ וְלֵב עָמֹק׃ וַיֹּרֵם אֱלֹהִים חֵץ פִּתְאוֹם
הָיוּ מַכּוֹתָם׃ וַיַּכְשִׁילֻהוּ עָלֵימוֹ לְשׁוֹנָם יִתְנֹדְדוּ כָּל רֹאֵה בָם׃
וַיִּירְאוּ כָּל אָדָם וַיַּגִּידוּ פֹּעַל אֱלֹהִים וּמַעֲשֵׂהוּ הִשְׂכִּילוּ׃ יִשְׂמַח
צַדִּיק בַּיהוָה וְחָסָה בוֹ וְיִתְהַלְלוּ כָּל יִשְׁרֵי לֵב׃ סה לַמְנַצֵּחַ
מִזְמוֹר לְדָוִד שִׁיר׃ לְךָ דֻמִיָּה תְהִלָּה אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן וּלְךָ יְשֻׁלַּם
נֶדֶר׃

(יגירוהו) לאזן איטליכר פֿון אייני פֿיינט גישלעפט ווערן (על ידי חרב) דורך דען שווערט זאן זיא דער שלאגן ווערן: זול מיר זאלונג (מנת שועלים יהיו) איין גאב צו דיא פֿיקס זאל עס זיין, כלומר איר זאלונג זאל חרוב ווערן פֿיקס זאלן דארטן הרום לויפֿן (והמלך ישמח באלהים) אול' דער קיניג דוד דער זאל זיך פֿרייאן מיט גאטש זאג (יתהללו) עס ווערט זיך בריאן (כל הנשבע בו) דער דא שווערט אן אים דהיינו דער זיך ביהעפֿט אן אים (כי יסכר) דען עס ווערט פֿר שטאפֿט (פי דוברי שקר) דאש אויז פֿון דיא דא לידן זיגן: סר (שמע אלהים קולי) דרינן ווערט געתפילה זבא לידן גאט הער איין קול (בשיחי) אין איין רידן (מפחד אויב) פֿון וועגן דיא פֿארכט פֿון איינן פֿיינט (תצר חיי) דוא זאלשט היטן איין לעבן (תסתירני) דוא זאלשט איך פֿר בורגן דוא גאט (מסוד) פֿון דיין ראט (מרעים) פֿון דען שלעכטן (מרגשת פועלי און) פֿון שטארן פֿון דיא דא אן רעכט ווערקן (אשר שננו) דיא האבן גישארפֿט (כחרב לשונם) אז איין שווערט איר צונג (דרכו חצם) זיא האבן גיטרעטן איר בוגן צו שיסן מיט איר פֿייל דאז איז איר ביזי צונג (דבר מר) איין ביטרי זאך (לירות במסתרים תם) צו שיסן אין פֿר בערגנים דען גאנצן (פתאם יורהו) אול' אורבצלינג האבן זיא אים גישאסן (ולא ייראו) אול' האבן זיך ניקש גיפֿארכטן (יחזקו למו) זיא האבן גישטערקט זיך (דבר רע) איין ביזי זאך (יספרו לטמון מוקשים) זיא האבן צוויי זאכן גירעט צו פֿר בארגן שטרוכלונג (אמרו) זיא האבן גיזאגט (מי יראה למו) ווער טוט עס זעהן (יחפשו) זיא זוכן (עולות) אונרעכט אודר עוולות (תמנו) זיא האבן פֿר בארגן אין איר הערצן (חפש מחופש) דיא זוכונג אול' דיא עולות דאז דא איז גיזוכט גיווארן דורך זיא האבן זיא פֿר דען אוך ניט גיזאגט (וקרב איש) דיא גידאנקן פֿון איטליכן אמן פֿון זיא (ולב עמוק) אול' דאש טיפֿי הערצן האבן זיא פֿר בארגן (ויורם אלהים) אול' גאט האט גיווארפֿן (חץ פתאם) מיט איין פֿייל אורבצלינג (היו מכותם) אז גיוועזן איר שלאק כלומר דער נאך זיינן זיא צעלברט אין דער ליבן גרוב גיווארפֿן ווארן (ויכשילוהו) אול' הער מיט זיינן זיא גישטרויכלט, ווערן (עלימו לשונם) ווערט אויף זיא פֿר קערט ווערן איר צונג (יתנודדו) אול' זיא ווערדן פֿר אנגושט ווערן (כל רואה בם) איטליכר דער זעהן ווערט איר צרות דער ווערט שפאטן אויף זיא (וייראו) אול' זיא ווערן זיך פֿארכטן (כל אדם) איטליכר אענש (ויגידו פועל אלהים) אול' זיא ווערן זאגן דיא ווערק פֿון גאט (ומעשהו השכילו) אול' זייני ווערק ווערן זיא האבן גיקלוגט (ישמח צדיק ביהוה) ווערט זיך פֿרייאן דער צדיק דרינאן מיט גאטש זאג (וחסה בו) אול' ווערט זיך בישיצן אן אים (ויתהללו) אול' זיא ווערן זיך בריאן (כל ישרי לב) אן דיא רעכט פֿערטיג הערצן: סה טפראך דוד (לך דומיה תהלה) צו דיר גאט איז דאז שטיל שוויגן איין לוב (אלהים בציון) דו בישט גאט דער דא רואט אין ציון (ולך ישלם נדר) אול' צו דיר זאל בילאזט ווערן הער נדר וואש איינר גילובט צו דיר (שומע

ממנו תקותי: אך הוא צורי וישועתי משגבי לא אמוט: על־
אלהים ישעי וכבודי צור עזי מחסי באלהים: בטחו בו בכל עת
עם שפכו לפניו לבבכם אלהים מחסה לנו סלה: אך הבל בני
אדם כזב בני איש במאזנים לעלות המה מהבל יחד: אל תבטחו
בעשק ובגזל אל תהבלו חיל כי ינוב אל תשיתו לב: אחת דבר
אלהים שתים זו שמעתי כי עז לאלהים: ולך אדני חסד כי אתה
תשלם לאיש כמעשהו: סג מזמור לדוד בהיותו במדבר
יהודה: אלהים אלי אתה אשחרך צמאה לך נפשי כמה לך בשרי
בארץ ציה ועיף בלי מים: כן בקדש חזיתיך לראות עזך וכבודך:
כי טוב חסדך מחיים שפתי ישבחונך: כן אברכך בחיי בשמך
אשא כפי: כמו חלב ודשן תשבע נפשי ושפתי רננות יהלל פי:
אם זכרתיך על יצועי באשמרות אהגה בך: כי היית עזרתה
לי ובצל כנפיך ארנן: דבקה נפשי אחריך בי תמכה ימינך:

והמה

זאלט איר אן אים אלי לייט (עם שפכו לפניו לבבכם) איר פאלק ישראל פר גיסט פר אים דיא טרויארקייט פון הערצן (אלהים מחסה לנו סלה) אול זאגט אזו גאט איז איין בישיצונג צו אונז אייביג (אך הבל בני אדם) נייארט נרהייט זיין דיא לייט (כזב) אול ליגן (בני איש במאזנים) ווען דיא לייט איט איר נארהייט אויף דער וואג שאלן (לעלות) זאלטן אויף גין (המה מהבל יחד) אעבטן זיא גלייך אזו פיל ווען אז איר נארהייט (אל תבטחו בעשק) איר זאלט אייך ניט פר זיכרן אן דען פר צוקונג (ובגזל אל תהבלו) אול אן רויב זאלט איר ניט איילן (חיל כי ינוב) ווען איין גוט בויט מואר אען איר זכט דיא רשעים דאז איר גצלט איז אצליח (אל תשיתו לב) זאלט איר ניט דער צו דאס הערץ טון (אחת דבר אלהים) איינר לייא האט גאט גירעט (שתים זו שמעתי) אול דיא דאזיגן צווייא האב איך דרויז גיהערט (כי עוז לאלהים) דאס דיא שטארקהייט איז צו גאט (ולך אדני חסד) אול צו דיר גאט איז דער חסד (כי אתה תשלם) דוא בילאנסט (לאיש כמעשהו) צו דען לדיק אז זייני מעשים זיין: סג (בהיותו במדבר יהודה) דא דוד וואר אין אדבר יהודה (אלהים אלי אתה) גאט איין הער בישטו (אשחריך) איך וויל דיך פארשן (צמאה לך נפשי) איין ליב איז צו דיר דארשטיג (כמה לך בשרי) איין פלייש גילושט צו דיר (בארץ ציה ועיף) אין איין לאנד דיא דא איז וויסט אול איד (בלי מים) און וואסר (כן בקודש חזיתיך) אז וויא איך דיך האב גיזעהן אין אשכן שילה אזו גילושט איך (לראות עזך) צו זעהן אילונד דיין שטארקהייט (וכבודך) אול דיין כבוד (כי טוב חסדך) עס אז בעסר דיין חסד ואס דוא טוסט צו דיא צדיקים לעה"ב (מחיים) אין ווערד דאס לעבן פון דען רשעים בעה"ז (שפתי) איין לעפצן (ישבחונך) טון דיך לובן (כן אברכך בחיי) דרום וויל איך דיך לובן וויל איך ווער לעבן (בשמך אשא כפי) פון דיין נאמן ווען וויל איך אוף היבן אייני טענר צו בעטן פאר דיך (כמו חלב ודשן) אז וויא אינגלעט אול פעטיקייט (תשבע נפשי) ווערט גיזעט ווערן איין ליב (ושפתי רננות יהלל פי) דאס זעלביג אאז אור לייא שפראך פון גיזאנג ווערט לובן דיך איין אויל (אם זכרתיך על יצועי) ווען איך דיך גידענק אפילו אין איין שפאן בעט ווען איך ליג (באשמורת) אין דען היטונג פון דער נאכט (אהגה בך) טוא איך גידענקן אן דיר (כי היית עזרתה לי) דען דוא בישט גיוועזן איין הילף צו איר (ובצל כנפיך) אול אין דעם שאטן פון דייני טענר (ארנן) וויל איך זינגן (דבקה נפשי אחריך) עס איז ביהעפט איין ליב נאך דיר (בי תמכה ימינך) אן איר האט אונטר לעהנט דיין רעכטי האנד (והמה לשואה יבקשו נפשי) אול זיא אין דער פינשטרניס פר באהגן זיא זיך אול זוכן איין ליב (יבואו בתחתיות הארץ) לאזן זיא קומן אין דער אונטרשטי ערד כמואר אין טיפן גרוב (ישרוהו)

תְּשׁוּעַת אָדָם׃ בֵּאלֹהִים נַעֲשֶׂה חָיִל וְהוּא יָבוּס צָרֵינוּ׃ סא
לַמְנַצֵּחַ עַל נְגִינַת לְדָוִד׃ שִׁמְעָה אֱלֹהִים רִנָּתִי הַקְשִׁיבָה תְּפִלָּתִי׃
מִקְצֵה הָאָרֶץ אֵלֶיךָ אֶקְרָא בַּעֲטֹף לִבִּי בְּצוּר יָרוּם מִמֶּנִּי תַנְחֵנִי׃ כִּי הָיִיתָ
מַחְסֶה לִי מִגְדַּל עֹז מִפְּנֵי אוֹיֵב׃ אָגוּרָה בְאָהָלְךָ עוֹלָמִים אֶחֱסֶה בְסֵתֶר
כְּנָפֶיךָ סֶּלָה׃ כִּי אַתָּה אֱלֹהִים שָׁמַעְתָּ לִנְדָרָי נָתַתָּ יְרֻשַּׁת יִרְאֵי שְׁמֶךָ׃
יָמִים עַל יְמֵי מֶלֶךְ תּוֹסִיף שְׁנוֹתָיו כְּמוֹ דֹר וָדֹר׃ יֵשֵׁב עוֹלָם לִפְנֵי אֱלֹהִים
חֶסֶד וֶאֱמֶת מַן יִנְצְרֻהוּ׃ כֵּן אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ לָעַד לְשַׁלְּמִי נְדָרַי
יוֹם יוֹם׃ סב לַמְנַצֵּחַ עַל יְדוּתוּן מִזְמוֹר לְדָוִד׃ אַךְ אֶל אֱלֹהִים
דּוּמִיָּה נַפְשִׁי מִמֶּנּוּ יְשׁוּעָתִי׃ אַךְ הוּא צוּרִי וִישׁוּעָתִי מִשְׂגַּבִּי
לֹא אֶמּוֹט רַבָּה׃ עַד אָנָה תְּהוֹתְתוּ עַל אִישׁ תְּרָצְּחוּ כֻלְּכֶם
כְּקִיר נָטוּי גָּדֵר הַדְּחוּיָה׃ אַךְ מִשְּׂאֵתוֹ יָעֲצוּ לְהַדִּיחַ יִרְצוּ כָזָב
בְּפִיו יְבָרֵכוּ וּבְקִרְבָּם יְקַלְלוּ סֶלָה׃ אַךְ לֵאלֹהִים דּוֹמִּי נַפְשִׁי כִּי

ממנו

אמכט איבר דיא פֿיינט (והוא יבוס צרינו) אונ' ער ווערט טרעטן אונזרי ווידיגר: סא שפראך דוד
(שמעה אלהים רנתי) גאט הער איין גיזאנג (הקשיבה תפילתי) אונ' פֿר נעם איין תפֿלה (מקצה הארץ) פֿון ענד דער
ערד כוואר ווייט פֿון דיא בין איך (אליך אקרא) צו דיר גאט טוא איך רופֿן (בעטף לבי) איט איין און מעכטיגן הערץ
(בצור ירום ממני) אום וועגן דיא שטאט צור דיא דא איז העכר אונ' שטערקר ווערר איך (תנחני) דארטן זאלשטו איך
פֿירן דאז איך זאל איין נעאן (כי היית מחסה) דען דוא גאט בישט גוועזן איין בישיצונג צו איר (מגדל עוז) וויא איין הויך
טארן (מפני אויב) פֿר דעם פֿיינט (אגורה באהלך עולמים) זאז איך וואונן אין דיין גיצעלט אויף אלי בידי וועלט (אחסה
בסתר כנפיך) זאז איך בישיצן אין דען פֿר בערגנים פֿון דייני פֿליגל (סלה) איביג (כי אתה אלהים) דען דוא גאט
(שמעת לנדרי) דוא האשט גיהערט איין נדרים וואש איך האב גיטאן ווען דוא ווערשט איין גיבעטט טון (נתת) דוא
האשט גיגעבן אונ' האשט ווידר קערט (ירושת יראי שמך) דיא ירושה פֿון דיא זיך פֿארכטן פֿר דיין נאמן (ימים על ימי
מלך תוסיף) דוא זאלשט מערן טאג אויף טאג פֿון אלך זאלשטו אים געבן (שנותיו) אונ' דיא יאר פֿון אלך זאלן זיין (כמו דור
ודור) אז איטליכש גבירט אונ' גבירט לעבט (ישב עולם לפני אלהים) אונ' זאז דען אלך זילן איביג פֿר גאט (חסד ואמת)
אונ' חסד אונ' אמת וואש דער אלך טוט (מן ינצרוהו) דאז זאל אן גיברייט זיין אונ' זאל אן היטן אונ' וויא דיא ווערשט
ביגיטיגן צו איר (כן אזמרה שמך לעד) אזו וויל איך לובן דיין נאמן צו איביג (לשלמי נדרי יום יום) צו בצאלן איין נדר אלי
טאג ביידי טאג: סב (אך אל אלהים דומיה נפשי) ניימרט צו גאט האפט איין לייב (ממנו ישועתי) פֿון אים
איז איין הילף (אך הוא צורי) ניימרט ער איז איין בישעפֿר (וישועתי) אונ' איין הילף (משגבי) איין שטארקייט איז ער
(לא אמוט רבה) זאז איך ניט איין גרוש גליטונג (עד אנה) ביז וויא לאנג (תהותתו) ווערט איר קואן אונ' איין זאמלן אויף
(על איש) אויף איין אמן (תרצחו) אונ' ווערט רציחות טון (כלכם כקיר נטוי) איר אלי זייט אז איין גינייגטי וואנט דיא אן
גיברייט איז צו פֿאלן אויף דיא זייט אזו זייט איר (גדר הדחויה) אונ' גלייך אז איין צוים דער דא פֿר שטוסן איז (אך משאתו)
ניימרט פֿון וועגן זיינר הובנקייט דש זיא איינר דוד ווערט דער הובן ווערן איבר זיא דרום (יעצו להדיח) האבן זיך בירא טן
צו פֿר שטוסן אים (ירצו כזב) זיא רידן ליגן (בפיו יברכו) איטליכר פֿון זיא טוט בענטשן דוד איט זיינם אויל (ובקרבם יקללו
סלה) אונ' אין זיך פֿלוכן זיא איביג (אך לאלהים דומי נפשי) ניימרט צו גאט האפט איין לייב (כי ממנו תקותי) דען פֿון אים
איז איין האפֿנונג (אך הוא צורי וישועתי) ניימרט ער איז איין בישעפֿר אונ' איין הילפֿר (משגבי לא אמוט) איין שטארקייט
איז ער דרום גליטש איך ניט (על אלהים ישעי וכבודי) אויף גאטש זאג איז איין הילף אונ' איין כבוד (צור עוזי) ער
איז איין שטארקהייט פֿון איין פֿעסטיקייט (מחסי באלהים) איין בישיצונג איז אן גאט (בטחו בו בכל עת) פֿאר

זיכרט

לַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ כִּי־הָיִיתָ מִשְׂגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צַר לִי׃ עֻזִּי אֵלֶיךָ אֲזַמֵּרָה כִּי
אֱלֹהִים ׀ מִשְׂגַּבִּי אֱלֹהֵי חַסְדִּי׃ ס לַמְנַצֵּחַ עַל שׁוּשַׁן עֵדוּת מִכְתָּם לְדָוִד
לְלַמֵּד׃ בְּהַצּוֹתוֹ אֶת אֲרַם נַהֲרַיִם וְאֶת אֲרַם צוֹבָה וַיָּשָׁב יוֹאָב וַיַּךְ אֶת
אֱדוֹם בְּגֵיא מֶלַח שְׁנֵים עָשָׂר אָלֶף׃ אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ פְרַצְתָּנוּ אָנַפְתָּ
תְּשׁוֹבֵב לָנוּ׃ הִרְעַשְׁתָּה אֶרֶץ פְּצַמְתָּהּ רְפָה שְׁבָרֶיהָ כִי מָטָה׃ הִרְאִיתָ
עַמְּךָ קָשָׁה הִשְׁקִיתָנוּ יַיִן תַּרְעֵלָה׃ נָתַתָּה לִּירֵאֶיךָ נֵּס לְהִתְנוֹסֵס
מִפְּנֵי קֹשֶׁט סֶלָה׃ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי׃
אֱלֹהִים דִּבֶּר בְּקָדְשׁוֹ אֶעְלֹזָה אֲחַלְּקָה שְׁכֶם וְעֵמֶק סֻכּוֹת אֲמַדֵּד׃
לִי גִלְעָד וְלִי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם ׀ מָעוֹז רֹאשִׁי יְהוּדָה מְחֹקְקִי׃ מוֹאָב
סִיר רַחְצִי עַל אֱדוֹם אַשְׁלִיךְ נַעֲלִי עָלַי פְּלֶשֶׁת הִתְרוֹעָעִי׃ מִי ׀
יֹבִלֵנִי עִיר מָצוֹר מִי נָחַנִי עַד אֱדוֹם׃ הֲלֹא ׀ אַתָּה אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ ׀
וְלֹא תֵצֵא ׀ אֱלֹהִים בְּצִבְאוֹתֵינוּ׃ הָבָה לָנוּ עֶזְרָת מִצָּר וְשָׁוְא
תשועת

פֿיך אן גאט פֿון דער גנדה (עזי אליך אזמרה) איין שטארקהייט איז צו דיר דרום וויל איך זינגן (כי אלהים משגבי) דען גאט איז איין שטארק (אלהי חסדי) דוא בישט גאט פֿון איינם גינאד: ס (בהצותו את ארם נהרים) דא דוד האט גיקריגט אויף ארם נהריים (ואת ארם צובה) אול צובה (וישב יואב) דא האט יואב ווידר קערט (ויך את ארום בגיא מלח) אול האט גישלאגן אדום אין גיא אלח (שנים עשר אלף) צוועלף טויזנט זיין גיפֿאלן פֿון דוד אול פֿון יואב (אלהים זנחתנו פרצתנו) דוא גאט האשט אונז פֿר לאזן אין טעגן טופֿטים דוא האשט אויף גיבראכן אונז (אנפת) דוא האשט גיצערנט אויף אונז (תשובב לנו) זאלשט דיין ווילן ווידר קערין אויף אונז (הרעשתה ארץ) דוא האשט אאכן שטארן אונזר לאנד (פצמת) דוא האשט זיא צו בראכן (רפה שבריה) הייל אירי ברוך (כי מטה) דען זיא זיין גינידרט (הראית עמך קשה) דוא האשט גיוויזן דיין פֿאלק שווריקייט (השקיתנו) דוא האשט אונז גיטרענקט (יין תרעלה) פֿר שטאפנדיגן ווין כלוואר דאש זיין דיא גרות (נתתה ליריאך) דוא האשט גיגעבן צו דייני פֿארכטר (נס להתנוסס) פֿאר זוכונג פֿון פֿיל גרות דער ווארטן דאז זיא זאלן פֿר זוכט ווערן אוב זיא ווערן קענן בישטין (מפני קושט) צון דער ווארהייט וועגן (סלה) איביג כלוואר דוא האשט דרום זיא פֿר זוכט דש דיין ריד זאל ווארהפֿטיג זיין (למען יחלצון ידידך) אום ווילן דש זיא זאלן אויז גילוגן ווערן פֿון ביין דייני גיליבטי (הושיעה ימינך ועונני) דארום העלף איט דייני רעכטי האנד אול ענטפֿר איר (אלהים דבר בקדשו) גאט האט גירעט איט זיין הייליקייט דז ער וויל דיא פֿר טריבן איין זאאלן (אעלוזה) דרום טוא איך איך פֿרייאן (אחלקה שכם) איך וויל טיילן ישראל אין טייל דיא גיטר פֿון אירי פֿיינט (ועמק סכות אמדד) איך וויל ווידר קערן צו ישראל דיא נחלה פֿון יעקב דאש איז דיא שטאט שכם אול סוכות איז אויך ניט וייט דער פֿון גישטאנדן פֿון עק פֿון לאנד כנען (לי גלעד ולי מנשה) צו איר דוד ווערט זיין דאש לאנד גלעד אול אנשה צו קיניגן דדיבר (ואפרים מעוז ראשי) אול אפֿרים ווערט זיין דיא שטערקהייט איינם קאפֿך (יהודה מחקקי) אול שבט יהודה ווערן זיין אייני שרים (מואב סיר רחצי) אול מואב ווער איך כילן גלייך אז איין טאפֿך דאש איך איך דרינן וועט (על ארום אשליך נעלי) אול אויך אדום היל איך ווערפֿן איין בישוום (עלי פלשת התרועעי) אול איר פלשתים זייט אויך גיזעגן אול ביהעפֿטן צו איין אלבות אול זייט צו איר אשועבד (מי יובילני עיר מצור) ווער איל איך דען קענן ברענגן איין צו כנאן דיא פֿעסטי שטאט פֿון לאנד אדום (מי נחני עד אדום) אול ווער וויל איך פירן ביז אין אדום ווען דוא גאט זאלשט ניט טון (הלא אתה אלהים זנחתנו) פֿאר וואר דוא גאט האשט אונז פֿאר לאזן (ולא תצא אלהים בצבאותינו) אול דוא גישט ניט אויז אין אונזר העער (הבה לנו עזרת מצר) גיב אונז איין הילף פֿון דיא נידיגר (ושוא תשועת אדם) אול עס איז פֿאלש דיא הילף פֿון אענשן (באלהים נעשה חיל) דורך גאטש זאג ווערן איר טון איין קראפֿט אול אאכט

מִמִּתְקוֹמְמַי תְּשַׂגְּבֵנִי׃ הַצִּילֵנִי מִפֹּעֲלֵי אָוֶן וּמֵאַנְשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי׃
כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עַזִּים לֹא פִשְׁעִי וְלֹא חַטָּאתִי יְהֹוָה׃
בְּלִי עָוֺן יְרוּצוּן וְיִכּוֹנָנוּ עוּרָה לִקְרָאתִי וּרְאֵה׃ וְאַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהִים
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָקִיצָה לִפְקֹד כָּל הַגּוֹיִם אַל תָּחֹן כָּל בֹּגְדֵי
אָוֶן סֶלָה׃ יָשׁוּבוּ לָעֶרֶב יֶהֱמוּ כַכָּלֶב וִיסוֹבְבוּ עִיר׃ הִנֵּה יַבִּיעוּן בְּפִיהֶם
חֲרָבוֹת בְּשִׂפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי שֹׁמֵעַ׃ וְאַתָּה יְהֹוָה תִּשְׂחַק לָמוֹ תִּלְעַג
לְכָל גּוֹיִם׃ עֻזּוֹ אֵלֶיךָ אֶשְׁמֹרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי׃ אֱלֹהֵי חַסְדִּי יְקַדְּמֵנִי
אֱלֹהִים יַרְאֵנִי בְשֹׁרְרָי׃ אַל תַּהַרְגֵם פֶּן יִשְׁכְּחוּ עַמִּי הֲנִיעֵמוֹ בְחֵילְךָ
וְהוֹרִידֵמוֹ מָגִנֵּנוּ אֲדֹנָי׃ חַטַּאת פִּימוֹ דְּבַר שְׂפָתֵימוֹ וְיִלָּכְדוּ בִגְאוֹנָם
וּמֵאָלָה וּמִכַּחַשׁ יְסַפֵּרוּ׃ כַּלֵּה בְחֵמָה כַּלֵּה וְאֵינֵמוֹ וְיֵדְעוּ כִּי אֱלֹהִים
מֹשֵׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֶלָה׃ וְיָשֻׁבוּ לָעֶרֶב יֶהֱמוּ כַכָּלֶב וִיסוֹבְבוּ עִיר׃
הֵמָּה יְנִועוּן לֶאֱכֹל אִם לֹא יִשְׂבְּעוּ וַיָּלִינוּ׃ וַאֲנִי אָשִׁיר עֻזֶּךָ וַאֲרַנֵּן
לבקר

איך פֿון דיא דא ווערקן אוּן רעכֿט (ומאנשי דמים הושיעני) אונ' פֿון דיא בלוט שולדיגן אמן העלף איר (כי הנה ארבו לנפשי) דען נון זיא האבן געלוגט צו אייניס לייב (יגורו עלי עזים) זיא האבן זיך איין גיזאמלט אויך איר דיא שטארקן (לא פשעי ולא חטאתי ה') ניט פֿון וועגן איין אימטוט אונ' ניט פֿון וועגן אייני זינד דוא גאט (בלי עון) איך האב צו זיא ניקס גיזינדיגט (ירצון ויכוננו) זיא טון לויפֿן אונ' זיין אן גיברייט צו דער שלאגן איך (עורה לקראתי וראה) גאט דער וועק דיך קיגן איר אונ' זיך (ואתה ה' אלהים צבאות) אונ' דוא גאט איבר אלי העער (אלהי ישראל) דער הער פֿון ישראל (הקיצה) זייא דיך דער וועקן (לפקוד כל הגוים) צו ביפֿעלן אלי פֿעלקר (אל תחון) אונ' דער ברים דיך ניט (כל בוגדי און) אויף אלי דיא דא פֿעלשן אונ' טון אוּן רעכֿט (סלה) איביג (ישובו לערב) אפֿי' בייא נאכֿט קערן זיא ווידר צו איך בייזן (יהמו ככלב) זיא ברומן אז איין הונט (ויסובבו עיר) אונ' רינגלן דיא שטאט אום (הנה יביעון בפיהם) נון זיא רידן מיט אירן מויל (חרבות) אזו שארף אז איין שווערט (בשפתותיהם) מיט אירי לעפֿצן (כי מי שומע) דען זיא גידענקן ווער הערט עס (ואתה יהוה) אונ' דוא גאט (תשחק למו) טוסט לאכֿן אויז זיא (תלעג לכל גוים) טוסט שפאטן אויז אלי פֿעלקר (עוזו אליך אשמרה) פֿון וועגן דיא שטארקהייט פֿון משיח האף איך צו דיר דאס דוא זאלסט איר העלפֿן (כי אלהים משגבי) דען דוא גאט בישט איין שטארקהייט (אלהי חסדי יקדמני) דער גאט פֿון איין גינאד דער זאל צו איר פֿאר שטין (אלהים יראני בשוררי) גאט דער זאל איך לאזן זעהן אן אייני לוגר וואס איך גילושט (אל תהרגם) דער שלאג דיא פֿיינט ניט (פן ישכחו עמי) פֿיל לייכֿט ווערן דיא ישראל פֿר געסן דיא נקאה (הניעמו בחילך) טוא זיא פֿר וואגן פֿון אירי הייזר מיט דיין כח (והורידמו) אונ' מאך זיא נידרן (מגננו אדני) יונגר בישילר אונ' גאט (חטאת פימו) דיא זינד טוקן זיא מיט אירן מויל (דבר שפתימו) מיט דיא ריד פֿון אירן לעפֿצן (וילכדו בגאונם) אונ' דיא ענייגן ווערן בלוואונגן מיט דיא הערשאפֿט פֿון דיא עשירים (ומאלה ומכחש יספרו) פֿון וועגן לייגן דאס זיא דיא ליגן אונ' דער ליגן ווערן זיא בילוואונגן (כלה בחמה) פֿר לענט דיא רשעים מיט דיין גרים צארן (כלה ואינימו) פֿר לענט זיא דא ווערן זיא ניט דא זיין (וידעו כי אלהי' מושל ביעקב) דא ווערן זיא ווישן דאס גאט איז איין גיוועלטיגר פֿון יעקב (לאפסי הארץ) ביז עק פֿון דער וועלט (סלה) איביג (וישבו לערב) אונ' ווען זיא ווידר קערן אן אובנט (יהמו ככלב) ברומן זיא אז איין הונט (ויסובבו עיר) אונ' רינגלן דיא שטאט אוכן (המה יניעון לאכול) זיא טונן פֿר וואגן צו קריגן עסן (אם לא ישבעו וילינו) ווען זיא ניט זאט זיין דאס זיא קענן איבר נעכֿטיגן דא לויפֿן זיא אום אין גאנצי נאכֿט (ואני אשיר עוך) אונ' איך דוד ווען איך ווער זינגן ווען איך זינגן פֿון דיין שטארקהייט (וארנן לבוקר חסדך) אונ' וויל צו אין מארגנט לובן דיין גינאד (כי היית משגב לי) דען דוא בישט איין שטארקהייט צו איר (ומנוס ביום צר לי) אונ' צו דיר לויף איך אונ'

כִּי גָדוֹל עַד שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ וְעַד שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ׃ רוּמָה עַל שָׁמַיִם
אֱלֹהִים עַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ׃ נח לַמְנַצֵּחַ אַל תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם׃
הַאֻמְנָם אֵלֶם צֶדֶק תְּדַבֵּרוּן מֵישָׁרִים תִּשְׁפְּטוּ בְּנֵי אָדָם׃ אַף בְּלֵב עוֹלֹת
תִּפְעָלוּן בָּאָרֶץ חֲמַס יְדֵיכֶם תְּפַלֵּסוּן׃ זֹרוּ רְשָׁעִים מֵרָחֶם תָּעוּ
מִבֶּטֶן דֹּבְרֵי כָזָב׃ חֲמַת לָמוֹ כִּדְמוּת חֲמַת נָחָשׁ כְּמוֹ פֶתֶן חֵרֵשׁ
יַאְטֵם אָזְנוֹ׃ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע לְקוֹל מְלַחֲשִׁים חוֹבֵר חֲבָרִים מְחֻכָּם׃
אֱלֹהִים הֲרָס שִׁנֵּימוֹ בְּפִימוֹ מַלְתְּעוֹת כְּפִירִים נְתֹץ יְהוָה׃ יִמָּאֲסוּ
כְמוֹ מַיִם יִתְהַלְּכוּ לָמוֹ יִדְרֹךְ חִצָּיו כְּמוֹ יִתְמֹלָלוּ׃ כְּמוֹ שַׁבְּלוּל
תֶּמֶס יַהֲלֹךְ נֵפֶל אֵשֶׁת בַּל חָזוּ שָׁמֶשׁ׃ בְּטֶרֶם יָבִינוּ סִּירֹתֵיכֶם
אָטָד כְּמוֹ חַי כְּמוֹ חָרוֹן יִשְׂעָרֶנּוּ׃ יִשְׂמַח צַדִּיק כִּי חָזָה נָקָם פְּעָמָיו
יִרְחַץ בְּדַם הָרָשָׁע׃ וְיֹאמַר אָדָם אַךְ פְּרִי לַצַּדִּיק אַךְ יֵשׁ אֱלֹהִים
שֹׁפְטִים בָּאָרֶץ׃ נט לַמְנַצֵּחַ אַל תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם בִּשְׁלֹחַ
שָׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ׃ הַצִּילֵנִי מֵאֹיְבַי אֱלֹהָי
מִמִּתְקוֹמְמַי

גינאד ביז אן הימל (ועד שחקים אמתך) אונ' ביז אן הימל דאז דא הייסט שחקים איז דיין וואר הייט (רומה) דער היב דיך (על שמים) אויף דען הימל (על כל הארץ כבודך) אונ' דש ווערט זיין דיין כבוד אויף דער ערד׃ נח (האמנם) פר וואר (אלם צדק תדברון) איז פר שטומט גיוואָרן פון אייערן מויל דש גירעכטיקייט דז איר האט זאָלן רידן (מישרים תשפטו) אונ' מיט רעכט פערטיקייט צו ריכטן (בני אדם) דיא לייט (אף בלב עולות תפעלון) אויך אין הערצן טון זיא גידענקן צו ווערקן אום רעכט (בארץ) אויף דער ערד (חמס ידיכם) דען רויב פון אייער הענד (תפלסון) אוואגט איבר וועגן (זורו רשעים) זיא זיין וואָרן פר פרעמד צו הק"בה דיא רשעים (מרחם) גלייך אז זיא גיאן אויז דער טראכט פון איר מוטר (תעו) זיא זיינן פר אירט (מבטן דוברי כזב) דען נאך אויז דען בויך פון דער מוטר דא רידן זיא ליגן (חמת למו) דיא רשעים האבן איין גיפט אן זיך (כדמות חמת נחש) גלייך אז וויא איין אוטר שלאנג (כמו פתן חרש) גלייך אז איין פיפר נאטר דיא דא טויב איז אויך איין אוהר (יאטם אזנו) זיא טוט פר שטאפן איר אוהר (אשר לא ישמע לקול מלחשים) דער ווארטן זיא זאל ניט הערן צו דעם קול דיא דא ברואן אונ' בישווערן דיא שלאנג (חובר חברים מחכם) דער דא קאן בינדן אונ' איין זאגן אט כישוף אונ' דער דא קלוג איז צו בישווערן (אלהים הרס שנימו בפימו) גאט דוא גאט צו ברעך איר צין פון דיא רשעים אין אירן מויל (מלתעות כפירים) אונ' דיא באק צין פון דיא יונגע לייבן (נתוץ ה') צו שטוס דוא גאט (ימאסו) לאזן זיא אין אירי אויגן צובראכט פר שמעהט ווערן (כמו מים יתהלכו למו) אונ' לאז זיא איין וואסר צו זיא גין כוואר פון וועגן דיא טרעהרן דאז זיא זאלן ווינן (ידרך חציו) דוא זאלשט טרעטן דען בוגן צו שיסן דיא פיילן (כמו יתמוללו) דער וואָרטן דאז זיא זאלן פר שניטן ווערן (כמו שבלול) אז איין שנעקן הויז אודר אז איין שטראם וואסר (תמס יהלך) דאז דא צו גיט צו ענגר אונ' אין (נפל אשת) אז איין כפל פון איין פרויא דאז דא שטערבט (בל חזו שמש) אז עס נאך איין זון זיכט אזו אויך דיא רשעים (בטרם יבינו סירתיכם אטד) אי זיא ווערן פר לייבן איר יונגי דערנר צו זיין איין הארטר דארן כוואר אי זיא דיזר צוגן ווערן דיא קינדר פון דיא רשעים מיט שטארקהייט אונ' מיט גרים צארן זאל זיא גאט כ שטורמן (כמו חרון ישערנו) (ויאמר אדם) ער וועהט זאגן אונ' ווערט זיך פרייאן דער פרומר אמן (אך פרי לצדיק) דאס דער צדיק ווערט איין גוטן לון האבן (אך יש) נייארט ער אוז גיוויס זיין (אלהים שופטים בארץ) גאט איין ריכטר דער דא ריכט דיא רשעים אויף דער ערד׃ נט (בשלות שאול) דא שאול האוך האט גישיקט (וישמרו את הבית) דאס אן זאל היטן דאס הויז (להמיתו) צו דער שלאגן דוד (הצילני מאויבי אלהי) בישירם איך איין גאט פון איינ' פיינט (ממתקוממי) פון דיא דא אויף איר שטיאן (תשגבני) זאלשטו איך שטערקן (הצילני מפועלי און) בישירם

לִי׃ בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דָּבָר בַּיהוָה אֲהַלֵּל דָּבָר׃ בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי
לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה אָדָם לִי׃ עָלַי אֱלֹהִים נְדָרֶיךָ אֲשַׁלֵּם תּוֹדֹת
לָךְ׃ כִּי הִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת הֲלֹא רַגְלַי מִדֶּחִי לְהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים
בְּאוֹר הַחַיִּים׃ נז לַמְנַצֵּחַ אַל תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי שָׁאוּל
בַּמְּעָרָה׃ חָנֵּנִי אֱלֹהִים חָנֵּנִי כִּי בְךָ חָסָיָה נַפְשִׁי וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ אֶחְסֶה
עַד יַעֲבֹר הַוּוֹת׃ אֶקְרָא לֵאלֹהִים עֶלְיוֹן לָאֵל גֹּמֵר עָלָי׃ יִשְׁלַח מִשָּׁמַיִם
וְיוֹשִׁיעֵנִי חֵרֵף שֹׁאֲפִי סֶלָה יִשְׁלַח אֱלֹהִים חַסְדּוֹ וַאֲמִתּוֹ׃ נַפְשִׁי בְּתוֹךְ
לְבָאִם אֶשְׁכְּבָה לֹהֲטִים בְּנֵי אָדָם שִׁנֵּיהֶם חֲנִית וְחִצִּים וּלְשׁוֹנָם
חֶרֶב חַדָּה׃ רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ׃
רֶשֶׁת הֵכִינוּ לִפְעָמַי כָּפַף נַפְשִׁי כָּרוּ לְפָנַי שִׁיחָה נָפְלוּ בְתוֹכָהּ סֶלָה׃
נָכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים נָכוֹן לִבִּי אָשִׁירָה וַאֲזַמֵּרָה׃ עוּרָה כְבוֹדִי עוּרָה
הַנֵּבֶל וְכִנּוֹר אָעִירָה שָּׁחַר׃ אוֹדְךָ בָעַמִּים אֲדֹנָי אֲזַמֶּרְךָ בַּלְאֻמִּים׃
כי

פֿיינט (אחור) הינטר זיך (ביום אקרא) אן דעם טאג ווען איך טוא דיך רופֿן (זה ידעתי) דעשט אונ ווער איך וויסן
(כי אלהים לי) דאש גאט איז איין היילֿ (באלהים אהלל דבר) ווען גאט קומט איט דעם טם פֿון מדת הדין דא לוב
איך זיין זאג (בה' אהלל דבר) ווען ער קומט איט דעם טם פֿון מדת הרחמים לוב איך זיין זאג (באלהים בטחתי)
איך האב איך אן גאט פֿר זיכרט (לא אירא) איך פֿארכֿט איך ניקש (מה יעשה לי אדם) דען וואש ווערט איר איין
מענש טון (עלי אלהים נדריך אשלם) אויף איר האב איך אקבל גיוועזן דאז איך ווילֿ דייני נדרים בצאלן (תודות לך)
אונ' אויך דיא לובונג איז צו דיר (כי הצלת) דען דוא האשט בישיראט (נפשי ממות) איין לייב פֿון טוט (הלא רגלי מדחי)
פֿר וואר אייני פֿיס האשטו בישיראט פֿון פֿר שטוסונג (להתהלך לפני אלהים) צו גין פֿאר גאט (באור החיים) אין
דעם ליכֿט פֿון לעבן: נז (חנני אלהים) שפראך דוד דער בארם איך גאט דאש איך ניט זאל ווערן דער טלאגן
(חנני) אונ' דער בארם איך דאז איך זאל איין אנדרן ניט דער שלאגן (כי בך חסית נפשי) דען אן דיר בישילט זיך איין לייב
(ובצל כנפך אחסה) אונ' אין שאטן פֿון דיין טעכר טוא איך איך בישיצן (עד יעבור הוות) ביז עש ווערט איבר פֿארן דאש
ברעכֿנים אונ' דאז ביז (אקרא לאלהים עליון) איך טוא רופֿן צו גאט (לאל גומר עלי) דער דא האט אויכן גיוועזן
וויא איך ביגערט האב (ישלח משמים ויושיעני) ער האט גישיקט פֿון הימל אונ' האט גיהאלפֿן איר (חרף שאפי סלה)
דען לעסטרונג דיא איך גיוואסטן צו איין טלינדן איביג (ישלח אלהים) ער טיקט גאט פֿון הימל (חסדו ואמתו) זיין גינאד
אונ' זיין ווארהייט (נפשי בתוך לבאים) איין לייב איז צווישן דיא זעלביג דיא דא זיין שטארק אי דער תורה אז דיא לעאפרט
(אשכבה לוהטים) איך ליג צווישן דיא דא פֿלאמן (בני אדם) זעלכֿי לייט (שניהם חנית וחצים) אירי צין זיין גלייך אז שפיסן
אונ' פֿיילן (ולשונם חרב חדה) אונ' איר צונגן זיין אז איין שארף שווערט (רומה) דער היב דיך (על השמים) גיא אויף דען
הימל (אלהים) דוא גאט (על כל הארץ כבודך) אונ' דש ווערט דיין כבוד זיין אויף דער ערד ווען דוא ווערשט אז טון (רשת
הכינו לפעמי) איין נעץ האבן דיא רשעים אן גיברייט צו אייני טריט (כפף נפשי) ויא האבן גיבוקט איין לייב (כרו לפני)
זיא האבן גיגראבן פֿר איר (שיחה) איין גרוב (נפלו בתוכה) אונ' זיא זיין זעלבשט אריין גיפֿאלן צום מוף (סלה) ביז
איביג (נכון לבי אלהים) איין הערץ איז אן גיברייט איט דעם טם פֿון מדת הדין (נכון לבי) איין הערץ איז אן
גיברייט איט דעם טם פֿון מדת הרחמים (אשירה ואזמרה) איך טוא לובן אונ' זינגן צו דיר (עורה כבודי עורה) איט
דיך דער וועקן איין כבוד טוא איך דער וועקן (הנבל וכנור) דיא הארפֿן אונ' דיא פֿידל (אעירה שחר) איך וויל דער וועקן
דען מארגן שטערן איך וויל פֿריאר אויף שטין ווידר דער טאג (אודך בעמים אדני) איך וויל דיך לובן גאט איבר דיא
פֿעלקר (אזמרך בלאמים) איך וויל דיך לובן אונטר דיא פֿעלקר (כי גדול) דען עש איז גרוש (עד שמים חסדך) דיין
גינאד

שָׁלַח יָדָיו בִּשְׁלֹמָיו חִלֵּל בְּרִיתוֹ: חָלְקוּ מַחְמָאֹת פִּיו וּקְרָב לִבּוֹ רַכּוּ
דְבָרָיו מִשֶּׁמֶן וְהֵמָּה פְתִחוֹת: הַשְׁלֵךְ עַל יְהוָה יְהָבְךָ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ לֹא
יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לַצַּדִּיק: וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִדֵם לִבְאֵר שַׁחַת אַנְשֵׁי
דָמִים וּמִרְמָה לֹא יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם וַאֲנִי אֶבְטַח בָּךְ: נו לַמְנַצֵּחַ עַל יוֹנַת
אֵלֶם רְחֹקִים לְדָוִד מִכְתָּם בֶּאֱחֹז אֹתוֹ פְלִשְׁתִּים בְּגַת: חָנֵּנִי אֱלֹהִים
כִּי שְׁאָפַנִי אֱנוֹשׁ כָּל הַיּוֹם לֹחֵם יִלְחָצֵנִי: שָׁאֲפוּ שׁוֹרְרַי כָּל הַיּוֹם
כִּי רַבִּים לֹחֲמִים לִי מָרוֹם: יוֹם אִירָא אֲנִי אֵלֶיךָ אֶבְטָח: בֵּאלֹהִים
אֲהַלֵּל דְּבָרוֹ בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה בָשָׂר לִי: כָּל
הַיּוֹם דְּבָרַי יְעַצֵּבוּ עָלַי כָּל מַחְשְׁבֹתָם לָרָע: יָגוּרוּ יִצְפּוֹנוּ הֵמָּה
עֲקֵבַי יִשְׁמֹרוּ כַּאֲשֶׁר קִוּוּ נַפְשִׁי: עַל אָוֶן פַּלֶּט לָמוֹ בְּאַף עַמִּים
הוֹרֵד אֱלֹהִים: נֹדִי סָפַרְתָּה אָתָּה שִׂימָה דִמְעָתִי בְנֹאדֶךָ הֲלֹא
בְּסִפְרָתֶךָ: אָז יָשׁוּבוּ אוֹיְבַי אָחוֹר בְּיוֹם אֶקְרָא זֶה יָדַעְתִּי כִּי אֱלֹהִים
לִי:

יראו אלהים) אונ' זיא פערכטן זיך ניט פאר גאט (שלח ידיו בשלומיו) ער האט גישיקט דער רשע זיין הענד אן דעם דער שלום מיט אים האט (חלל בריתי) ער האט פאר שוועכט זיין ברית דאש ער האט מיט יענם (חלקו מחמאות פיו) זיא טונן שמייכלן אונ' זיין גלאט אז מיין פוטר דיא ריד פון מויל פון רשע (וקרב לבו) אונ' מיטן מלחמה איז אין זיין הערצן (רכו דבריו משמן) זיא זיינן ווייכר זייני ריד אין ווידר אול (והמה פתחות) אונ' באמת זיינן זיא שארפי שווערט אונ' פיילונג · דא ענטפערט דער רוח הקודש צו דוד (השלך על ה' יהבך) ווארף אויף גאט דיין לאסט (והוא יכלכלך) אונ' ער ווערט דיך שפייזן (לא יתן לעולם) ער ווערט ניט געבן אייביג (מוט לצדיק) איין גליטשונג צום צדיק (ואתה אלהים) דא שפרעך דוד וואו' דוא גאט (תורידם לבאר שחת) זאלשט נידירין דיא רשעים אין טיפן גיהנם (אנשי דמים) דיא בלוט שולדיגן לייט (ומרמה לא יחצו ימיהם) אונ' דיא שלקהפטיגן זאלן ניט האלב אויז לעבן אירי טעג (ואני אבטח בך) אונ' איך טוא איך פר זיכרן אן דיר: נו דען אזוואו האט דוד גיזאגט (על יונת אלם) אויף זיך דא ער איז גיוועזן אז איין פר שטומט אונ' טויב (רחוקים) ווייט פון אל' (באחוז אותו פלשתים בגת) דא דיא פלשתים האבן אימגיפאנגן אונ' גיבראכט צו אכיש קיניג גת שפרעך דוד (חנני אלהים) דער בארמדיך גאט (כי שאפני אנוש) זיא האבן גילושט איך איין צו שלינגן אייני זוגר (כל היום) איין גאנצן טאג (לחם ילחצני) דער שטרייטר טוט איך בילוויגן (שאפו שורדי) זיא האבן גילושט דיא זוגר (כי רבים לחמים לי) דען פיל שטרייטן מיט מיר (מרום) דוא גאט דער דא זיצט אין הימל (יום אירא אני) אונ' דען זעלביגן טאג דש איך איך פארכט (אליך אבטח) דא טוא איך איך פר זיכרן אן דיר (באלהים אהלל דברו) אונ' אפילו אין דער צייט דש הק"בה קומט אויף איר מיט דען מידת הדין טוא איך גאטש זאג לובן (באלהים בטחתי) ווען ער שון קומט מיט דען מידת הדין טוא איך איך פר זיכרן (לא אירא) אונ' טוא איך ניט פארכטן (מה יעשה בשר לי) וואש זאל איר איין מענש טאן דער איין בשר ודם איז (כל היום) אלי צייט (דברי יעצבו לי) מאכן דיא רשעים טרויאריג אייני ריד (כל מחשבותם לרע) אלי דיא גידאנקן פון דיא רשעים איז צו בייז (יגורו יצפונו המה) זיא איבר כנעטיגן אונ' זוגן (עקבי ישמרו) אייני טריט טונן זיא היטן (כאשר קוו נפשי) זיא ווישן וועלכי וועג איך זאל גין דארטן זוגן זיא (על און) אויף דען רכילות דאש זיא שאלן האלך איבר איר זאגן (פלט למו) דרויף האבן זיא צו אנטרינן (באף עמים הורד אלהים) מיט דיינם צארן דוא גאט אאך דיא פעלקר נידרן פון אירי בייזי מחשבות דאז זיא גידענקן צו דער שלאגן איך (נודי ספרת) דיא ערטר דאז איך בין הין פאר וואגלט דיא זעלביגי ערטר האשטו גיצילט (אתה שימה דמעתי בנאדך) טוא איין טרעהרן אין דיין לאגל (הלא בספרתך) פר וואר אין דייני צאל זאלשטו דאש געבן צו צילן איין אנדרי גרות דאש איך האב גיהאט (אז ישובו אויבי) דעשט אלז ווען זיא וועלן ווידר קערן איין

פיינט

לִבִּי יָחִיל בְּקִרְבִּי וְאֵימוֹת מָוֶת נָפְלוּ עָלָי׃ יִרְאָה וָרַעַד יָבֹא בִי
וַתְּכַסֵּנִי פַּלָּצוּת׃ וָאֹמַר מִי יִתֶּן לִּי אֵבֶר כַּיּוֹנָה אָעוּפָה וְאֶשְׁכֹּנָה׃
הִנֵּה אַרְחִיק נְדֹד אָלִין בַּמִּדְבָּר סֶלָה׃ אָחִישָׁה מִפְלָט לִי מֵרוּחַ
סֹעָה מִסָּעַר׃ בַּלַּע אֲדֹנָי פַּלַּג לְשׁוֹנָם כִּי רָאִיתִי חָמָס וְרִיב בָּעִיר׃
יוֹמָם וָלַיְלָה יְסוֹבְבֻהָ עַל חוֹמוֹתֶיהָ וְאָוֶן וְעָמָל בְּקִרְבָּהּ׃ הַוּוֹת
בְּקִרְבָּהּ וְלֹא יָמִישׁ מֵרְחֹבָהּ תֹּךְ וּמִרְמָה׃ כִּי לֹא אוֹיֵב יְחָרְפֵנִי
וְאֶשָּׂא לֹא מְשַׂנְאִי עָלַי הִגְדִּיל וְאֶסָּתֵר מִמֶּנּוּ׃ וְאַתָּה אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי
אַלּוּפִי וּמְיֻדָּעִי׃ אֲשֶׁר יַחְדָּו נַמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ׃
יַשִּׁי מָוֶת עָלֵימוֹ יֵרְדוּ שְׁאוֹל חַיִּים כִּי רָעוֹת בִּמְגוּרָם בְּקִרְבָּם׃ אֲנִי אֶל
אֱלֹהִים אֶקְרָא וַיהוָה יוֹשִׁיעֵנִי׃ עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם אָשִׂיחָה וְאֶהֱמֶה
וַיִּשְׁמַע קוֹלִי׃ פָּדָה בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְּרָב לִי כִּי בְרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי׃ יִשְׁמַע
אֵל וְיַעֲנֵם וְיֹשֵׁב קֶדֶם סֶלָה אֲשֶׁר אֵין חֲלִיפוֹת לָמוֹ וְלֹא יָרְאוּ אֱלֹהִים׃
שלח

(ותכסני פלצות) אול עס דעקט איך צו ציטרניס (ואמר) אול איך האב מיר גידאכט (מי יתן לי) ווער וואלט מיר געבן (אבר כיונה) איין פליגל אז וויא איין טויב (אעופה ואשכונה) דא וועלט איך שוועבן אול וועלט רוהן (הנה ארחיק נדוד) איך וועלט דער וייטרן איין פאר וואגלונג (אלין במדבר סלה) אול וועלט איבר נעכטיגן אין דער מדבר איביג (אחישה מפלט לי) איך וועלט אייל מיין אנטרינונג פר איינר פיינט צו בישירמן איין ווינד (מרוח סועה מסער) פון שטארם ווינט דער דא אויז רייסט פור איין פיינט זיין גלייך אז איין שטארק ווינט (בלע אדוני) פר דערב זיא גאט (פלג לשונם) אול צו טייל איר צונג דאס זיא קיינר זאל פאלגן (כי ראיתי חמס) דען איך האב גיזעהן רויב (וריב בעיר) אול קריג אין דער שטאט (יומם ולילה) טאג אול נאכט (יסובבה על חומותיה) האט דיא שטאט ארום גירינגלט דער קריג אול דער רויב אום איר מויארן (ואון ועמל בקרבה) אול אונרעכט אול אומגערעכטיקייט איז אין איר (הוות בקרבה) ברעכניס איז אין איר (ולא ימיש מרחובה) אול עס ווערט ניט אבגיטאן פון איר גאס (תוך ומרמה) ברעכניס אול טוקהפטיקייט (כי לא אויב יחרפני) דען קיין פיינט האט איך אז איין טאג גילעסטרט דאז איך העט זאלן ליידן פייארט איך בין אויך גישטאנדן אול האב אים גישוויגן (ואשא) דאס איך העט זאלן פרטראגן (לא משנאי עלי הגדיל) אויך קיין פיינט העט זיך אויף איר ניט גגריסט (ואסתר ממנו) דאס איך העט איך וועלן פר בארגן פר אים נייארט האב אונטער גיהאלטן אול האב אים ביישא קואן (ואתה אנוש כערכי) אבר דוא אחיתופל דיר לייט איך יוא דען דוא ביסט איין אזן אז איין שאצונג (אלופי ומיודעי) איין הער אול איין לערנר בישטו אזו חשוב אז איך (אשר יחדיו) דאס מיר האבן מיט אננדר (נמתיק סוד) האבן גיזיסט איין ראט (בבית אלהים) אין גאטס הויז כוואר אין בתי מדרשות (נהלך ברגש) זיין מיר גאנגן מיט שטורמן מיט פיל פאלק (ישי מות עלימו) דרום זאל גאט אויף זיא אן זיילן דען טאט האוית (ירדו שאול חיים) זיא זאלן נידרן לעבנדיגר הייט אין דער גרוב (כי רעות) דען דאס ביז (במגורם בקרבם) איז אין איר איבר נעכטיגונג אול אין אירי וואונונג (אני אל אלהים אקרא) אבר אזן איך צו גאט טוא רופן (וה' יושיעני) העלפט מיר גאט (ערב ובוקר וצהרים) צו אובנט אול צו מארגן אול צו מיטאג (אשיחה ואהמה) טוא איך רידן אול ברומן (וישמע קולי) אול גאט זאל הערן מיין קול (פדה בשלום נפשי) גאט האט מיך גילזט מיט פרידן מיין לייב (מקרב לי) פון דער מלחמה דיא דא קומט אויף מיר (כי ברבים) דען דאס האט ער מיר גיטאן פון וועגן דיא פיל לייט (היו עמדי) דיא דא מיט מיר ווארן בעטן (ישמע אל ויענם) ער זאל הערן גאט דיא תפלה פון פיל לייט אול זאל ענטפרן זיא (ויושב קדם סלה) דער דא זיצט פון צום ערשטן פאר אלי בשעפנס וואר גאט אביג זאלן (אשר אין חליפות למו) דען צו דיא פיינט מיז קיין פאר וועקסלונג אין אירן זין אול גידענקן ניט אן טויט (ולא
יראה

אֶחָד׃ הֲלֹא יָדְעוּ פֹּעֲלֵי אָוֶן אֹכְלֵי עַמִּי אָכְלוּ לֶחֶם אֱלֹהִים לֹא קָרָאוּ׃
שָׁם פָּחֲדוּ פַחַד לֹא הָיָה פָחַד כִּי אֱלֹהִים פִּזַּר עַצְמוֹת חֹנָךְ הֱבִשֹׁתָה כִּי
אֱלֹהִים מְאָסָם׃ מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשֻׁעוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב אֱלֹהִים שְׁבוּת
עַמּוֹ יָגֵל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל׃ נד לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃
בְּבוֹא הַזִּיפִים וַיֹּאמְרוּ לְשָׁאוּל הֲלֹא דָוִד מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ׃ אֱלֹהִים בְּשִׁמְךָ
הוֹשִׁיעֵנִי וּבִגְבוּרָתְךָ תְדִינֵנִי׃ אֱלֹהִים שְׁמַע תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה
לְאִמְרֵי פִי׃ כִּי זָרִים קָמוּ עָלַי וְעָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי לֹא שָׂמוּ
אֱלֹהִים לְנֶגְדָּם סֶלָה׃ הִנֵּה אֱלֹהִים עֹזֵר לִי אֲדֹנָי בְּסֹמְכֵי נַפְשִׁי׃
יָשִׁיב הָרַע לְשֹׁרְרָי בַּאֲמִתְּךָ הַצְמִיתֵם׃ בִּנְדָבָה אֶזְבְּחָה לָּךְ אוֹדֶה
שִּׁמְךָ יְהוָה כִּי טוֹב׃ כִּי מִכָּל צָרָה הִצִּילָנִי וּבְאֹיְבַי רָאֲתָה עֵינִי׃
נה לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃ הַאֲזִינָה אֱלֹהִים תְּפִלָּתִי
וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתִי׃ הַקְשִׁיבָה לִּי וַעֲנֵנִי אָרִיד בְּשִׂיחִי וְאָהִימָה׃
מִקּוֹל אוֹיֵב מִפְּנֵי עָקַת רָשָׁע כִּי יָמִיטוּ עָלַי אָוֶן וּבְאַף יִשְׂטְמוּנִי׃
לבי

ווערקן (אכלי עמי) אול דיא דא איין פאלק ישראל פרעסן (אכלו לחם) אז אן ברוט עסט (אלהים לא קראו) צו גאט
רופן זיא ניט · דיא זעלביגן זאלן ווערן (שם פחדו פחד) דאש זאלך ווערן זיא זיך פערכטן (כי לא היה פחד) אול דיא
זעלביגן פארכט ווערט ניט זיין אז אין טעגן באלד איז געוועזן (כי אלהים פזר עצמות חנך) דען גאט ווערט האבן פר
שפרייט פון דיא זעלביגן דיא ביין דיא אום דיר הרום רואן צו האלטן אלתאה (הבישותה) גאט דוא האשט פר שעמט
אלי אייני פיינט (כי אלהים מאסם) דען דוא גאט האשט זיא פר שמעכט (מי יתן מציון) ווער וועלט דש ער זעלט געבן
אז ציון (ישעות ישראל) דיא הילף פון ישראל (בשוב אלהים) דהיינו דאש גאט זעלט ווידר קערן (שבות עמו) דש ווידר
קערונג פון ישראל (יגל יעקב) מעכט זיך דער פרייאן יעקב (ישמח ישראל) מעכט זיך משמח זיין ישראל׃
נד (בבוא הזיפים ויאמרו לשאול) דש אלז האט ער דען וואור גיאמכט דש דיא זיפים קאמן צו שאול המלך אול שפראכן
דוא יאגשט דוד נאך (הלא דוד מסתתר עמנו) פר וואר דוד טוט זיך פאר בארגן איט אונז (אלהים בשמך הושיעני)
שפראך דוד איט דיינם נאמן העלף איר גאט (ובגבורתך תדינני) אול איט דיינר שטארקייט זאלשטו איר ריכטן (אלהים
שמע תפילתי) גאט הער איין תפלה וואש איך אין הערצן האב (האזינה לאמרי פי) אול פר נעם איין זאג פון איין
אויל (כי זרים קמו עלי) דען פרעמדי זיינן אויף איר אויף גישטאנדן (ועריצים) אול דיא שטארקי דאז זיין דיא זיפים
(בקשו נפשי) זיא ביגערן איין ליב (לא שמו אלהים) זיא האבן ניט גטאן גאטש פארכט (לנגדם) קעגן זיא (סלה)
איביג (הנה אלהים) נון גאט (עוזר לי) איז איין העלפר צו איר (אדני בסמכי נפשי) אול גאט טוט אונטר לעהנן איין
ליב (ישיב הרע לשררי) ער קערט ווידר דש בייז צו אייני זוגר (באמתך הצמיתם) אול אום ווילן דיין ווארהייט פון דעסט
וועגן פר שניד זיא (בנדבה אזבחה לך) אול איט גילובנג ווייל איך פר דיר שעכטן איין קרבן (אודה שמך ה׳) איך וויל
לובן דיין נאמן גאט (כי טוב) דער דא איז גוט (כי מכל צרה) דען פון אלי צרות (הצילני) בישירמט ער איך (ובאויבי
ראתה עיני) אול אן אייני פיינט האט גיזעהן איין אויג איין נקמה׃ נה (האזינה אלהים תפלתי) שפראך
דוד פר נעם גאט איין תפלה (ואל תתעלם מתחנתי) אול זיא ניט פר הילן פון איר גיבעט (הקשיבה לי) פר נעם
צו אייני זאג (ועני) אול ענטפר איר (אריד) איך טוא קלאגן (בשיחי ואהימה) איט איינר קלאג אול טוא ברומן (מקול אויב)
פון וועגן דש קול פון פיינט (מפני עקת רשע) אול דיא לייד פון רשע (כי ימיטו עלי און) זיא טונן נייגן אויף איר און רעכט
(ובאף ישטמוני) אול איט צארן טון זיא האסטן (לבי יחיל בקרבי) איין הערץ ציטרט אול זארגט אין איר (ואימות מות)
דיא פארכט פון טוט (נפלו עלי) זיין גיפאלן אויף איר (יראה ורעד) פארכט אול ציטרניס (יבאבי) קואט אין איר
(ותכסני)

נב לַמְנַצֵּחַ מַשְׂכִּיל לְדָוִד: בְּבוֹא דּוֹאֵג הָאֲדֹמִי וַיַּגֵּד לְשָׁאוּל וַיֹּאמֶר
לוֹ בָּא דָוִד אֶל בֵּית אֲחִימֶלֶךְ: מַה תִּתְהַלֵּל בְּרָעָה הַגִּבּוֹר חֶסֶד אֵל כָּל
הַיּוֹם: הַוּוֹת תַּחְשֹׁב לְשׁוֹנֶךָ כְּתַעַר מְלֻטָּשׁ עֹשֵׂה רְמִיָּה: אָהַבְתָּ רָע מִטּוֹב
שֶׁקֶר מִדַּבֵּר צֶדֶק סֶלָה: אָהַבְתָּ כָל דִּבְרֵי בָלַע לְשׁוֹן מִרְמָה: גַּם
אֵל יִתָּצְךָ לָנֶצַח יַחְתְּךָ וְיִסָּחֲךָ מֵאֹהֶל וְשֵׁרֶשְׁךָ מֵאֶרֶץ חַיִּים סֶלָה: וְיִרְאוּ
צַדִּיקִים וְיִירָאוּ וְעָלָיו יִשְׂחָקוּ: הִנֵּה הַגֶּבֶר לֹא יָשִׂים אֱלֹהִים מָעוּזּוֹ
וַיִּבְטַח בְּרֹב עָשְׁרוֹ יָעֹז בְּהַוָּתוֹ: וַאֲנִי כְּזַיִת רַעֲנָן בְּבֵית אֱלֹהִים בָּטַחְתִּי
בְחֶסֶד אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד: אוֹדְךָ לְעוֹלָם כִּי עָשִׂיתָ וַאֲקַוֶּה שִׁמְךָ כִּי
טוֹב נֶגֶד חֲסִידֶיךָ: נג לַמְנַצֵּחַ עַל מָחֲלַת מַשְׂכִּיל לְדָוִד: אָמַר
נָבָל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הִשְׁחִיתוּ וְהִתְעִיבוּ עָוֶל אֵין עֹשֵׂה טוֹב:
אֱלֹהִים מִשָּׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל בְּנֵי אָדָם לִרְאוֹת הֲיֵשׁ מַשְׂכִּיל
דֹּרֵשׁ אֶת אֱלֹהִים: כֻּלּוֹ סָג יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ אֵין עֹשֵׂה טוֹב אֵין גַּם
אחד

נב (בבוא דואג האדומי) דאש דא קאם דואג האדומי (ויגד לשאול) אול זאגט צו שאול האלך (ויאמר לו בא דוד)
אול שפראך צו איס דוד איז גיקומן (אל בית אחימלך) אין הויז פון אחימלך אול האט איס עסן איט גיגעבן אול איין
שווערד · דא שפראך דוד צו דואג (מה תתהלל ברעה) וואש טושטו דיך לובן איט דעם בויז דאז דוא טושט (הגבור) דוא
שטארקר אמן אין דער תורה (חסד אל כל היום) גאטש גינאד איז דאך איין גאנצי טאג ווען אחימלך האט איר ניקש
געבן העט איר איין אנדר געבן (הוות תחשוב לשונך) ברעכנש טוט גידענקן דיין צונג (כתער מלטש) אז איין שאר
מעסר דז גישארפט איז (עושה רמיה) זיא טוט שאלקהייט דהיימו עז שערט דיא האר איט דען פויש וויל עז זאג זער
שארף איז אזו איז דיין צונג שארף (אהבת רע מטוב) דוא האשט ליב בייז איין ווידר גוטש (שקר מדבר צדק) אול ליגן איין
ווידר צו רידן גירעכטיקייט (סלה) איביג (אהבת) דוא האשט ליב (כל דברי בלע) אלי דיא פר דארבני זאכן (לשון מרמה)
אול שאלקהאפטיגי שפראך (גם אל) אול גאט (יתצך לנצח) ווערט דיך פר שטוסן צו איביג (יחתך ויסחך) ער ווערט
דיך צו ברעכן אול אערט דיך אויז רייסן (מאהל) פון גיצעלט (ושרשך) אול ווערט אויז רייסן דייני ווארצלן (מארץ
חיים סלה) אויז דען לעבנדיגן לאנד איביג (ויראו צדיקים וייראו) אול דיא צדיקים ווערט זעהן דאש פורענות פון דיא
רשעים אול אערן זיך פארכטן פאר גאט (ועליו ישחקו) אול ווערן שפאטן אויף דען רשע אול ווערן רידן (הנה
הגבר) אן דער דאזיג אאן דער רשע (לא ישים אלהים מעוזו) דער דא האט ניט גיטאן צו גאט זיין שטארקהייט (ויבטח
ברוב עשרו) נייארט ער האט זיך פר זיכרט אן זיינם גרושן עשירות (יעוז בהותו) אול האט זיך גישטערקט אן
זיין ברעכנים אול אין זיין רשעות (ואני) אבר איך דוד (כזית רענן) אז איין צוויג האפטיגר אויל בער בוים (בבית
אלהים בטחתי) אן גאטש הויז האב איך איך פר זיכרט (בחסד אלהים) אן גאטש גינאד (עולם ועד) דען גאט איז
איביג אול איאר (אודך לעולם) איך וויל דיך לובן איביג (כי עשית) ווען דוא ווערשט איר דאש טון (ואקוה שמך)
דא ווער איך האפן צו דיינם נאמן (כי טוב) דען דיין נאמן איז גוט (נגד חסידיך) קיגן דייני צדיקים · נג (אמר
נבל) דא שפראך דוד ער האט גיזאגט דער שאלק טיטוס הרשע (בלבו) אין זיין הערצן (אין אלהים) גאט איז
ניט פאר האנדן ער האט גישטאכן אין פרוכת פון בית המקדש (השחיתו) זייני קנעכט האבן אלי פאר דארבן
(והתעיבו עול) אול פאר אונווערדיגט אול אונרעכט (אין עושה טוב) עש איז קיינר גיוועזן פון זיא דער דא
העט גיטאן גוטש (אלהים משמים השקיף) אול גאט לוגט פון היאל (על בני אדם) אויף דיא זעלביגן לייט פון
זיין חיל (לראות היש משכיל) צו זעהן אוב איינר איז דער דא קלוגט (דורש את אלהים) אול פארשט גאט (כלו סג יחדיו)
אול זיא זיין אלי גיזינטערט איט אנדר (נאלחו) זיא זיין פר ארגירט גיווארן (אין עושה טוב) עז איז קיינר גיוועזן
דער דא העט גוטש גיטאן (אין גם אחד) אפילו איינר ניט (הלא ידעו פעלי און) פר אחר זיא ווישן דאז זיא און רעכט
ווערקן

גֶנְדִּי תָמִיד: לְךָ לְבַדְּךָ חָטָאתִי וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדָבְרֶךָ
תִּזְכֶּה בְשָׁפְטֶךָ: הֵן בְּעָוֹן חוֹלָלְתִּי וּבְחֵטְא יֶחֱמַתְנִי אִמִּי: הֵן אֱמֶת
חָפַצְתָּ בַטֻּחוֹת וּבְסָתֻם חָכְמָה תוֹדִיעֵנִי: תְּחַטְּאֵנִי בְאֵזוֹב וְאֶטְהָר תְּכַבְּסֵנִי
וּמִשֶּׁלֶג אַלְבִּין: תַּשְׁמִיעֵנִי שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה תָּגֵלְנָה עֲצָמוֹת דִּכִּיתָ: הַסְתֵּר
פָּנֶיךָ מֵחֲטָאָי וְכָל עֲוֹנֹתַי מְחֵה: לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן
חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי: אַל תַּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנִּי:
הָשִׁיבָה לִּי שְׂשׂוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי: אֲלַמְּדָה פֹשְׁעִים דְּרָכֶיךָ
וְחַטָּאִים אֵלֶיךָ יָשׁוּבוּ: הַצִּילֵנִי מִדָּמִים אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְּשׁוּעָתִי תְּרַנֵּן
לְשׁוֹנִי צִדְקָתֶךָ: אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ: כִּי לֹא תַחְפֹּץ
זֶבַח וְאֶתֵּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה: זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה לֵב נִשְׁבָּר
וְנִדְכֶּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה: הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת
יְרוּשָׁלִָם: אָז תַּחְפֹּץ זִבְחֵי צֶדֶק עוֹלָה וְכָלִיל אָז יַעֲלוּ עַל מִזְבַּחֲךָ פָרִים:

נב

דייני ריד (תזכה בשפטך) דער וואַרטן דאַז דוא זאָלשט גירעכט זיין איין דיינם דין ווען דוא ווערשט דיא רשעים שטראָפֿן
(הן בעון חוללתי) דען איך בין דורך זינד בישאַפֿן גיוואָרן (ובחטא יחמתני אמי) אול' איט זינד האָט איך דער
הילט איין אוטר (הן אמת חפצת) נון דוא גאָט דוא ביגערשט דאָש אן זאָל זאָגן אאָת דרום זאָג איך אויך דאַז
איך האָב גיזינדיגט (בטחות) אין דיא נירן (ובסתם) אול' אין איינם הערץ דאַז דאַ איז פֿר שטאָפּט (חכמה תודיעני)
דאָ האָשטו איך לאָזן וויסן חכאָה דאַז איך זאָל אתודה זיין (תחטאני) טוא איך ריינינגן (באזוב) אז וויא אן איז אטהר
איינם דער טאָא איז גיוואָרן זואָ נעאט אן אזוב דער צו (ואטהר) אול' לאָם איך ריין וואָרן (תכבסני) דוא זאָלשט איך
וועשן (ומשלג אלבין) אול' אין ווערד שניא לאַז איך וייש ווערן (תשמיעני ששון ושמחה) דוא זאָלשט איך אאָכֿן הערן
פֿרייד אול' שאחה (תגלנה עצמות) זיא זאָלן זיך פֿרייאן דיאביין (דכית) דאַז דוא האשט פֿר שטוסן אול' האָשט אויך
איר גילאָרינט (הסתר פניך מחטאי) פֿ' בירג דיין לאָרן פֿון אייני חטאים (וכל עונתי מחה) אול' אַני אייני זינד זאָלשטו
אב אעקן (לב טהור) איין ריין הערץ (ברא לי) בישאַף איר (אלהים) דוא גאָט (ורוח נכון) איין רעכֿט פֿאַרטיגן
גיאיד (חדש בקרבי) בינייא אין איר (אל תשליכני טלפניך) דוא זאָלשט איך ניט אאַעק וואַרפֿן פֿון פֿאַר דיר (ורוח
קדשך) אול' דיין הייליגן רוח (אל תקח ממני) זאָלשטו ניט נעאן פֿון איר (השיבה לי) קער ווידר צו איר (ששון ישעך)
דיא פֿרייד פֿון דיינר הילף (ורוח נדיבה) אול' איט דען הערליכֿן גילויבטן רוח (תסמכני) זאָלשטו איך אונטר לעהנן
(אלטרה פושעים) זאָל איך לערנן דיא זינדיגר (דרכיך) דיין וועג דאַז דוא איין תשובה אקבל בישט ווערן זיא אך תשובה
טון (וחטאים אליך ישובו) אול' דיא זינדיגר ווערן צו דיר ווידר קערן (הצילני מדמים) זייא איך בישיראן פֿון בלוט לאַז
איך ניט דורך אין שווערד אום קואן (אלהים אלהי תשועתי) דאָש ביט איך איין גאָט דער גאָט פֿון אייני הילף דען
ווען איך אער לעבן בלייבן (תרנן לשוני צדקתך) ווערט זינגן איין צונג דיין גירעכֿטיקייט (אדני שפתי תפתח) גאָט
עפֿין איין לעפֿצן אול' זייא איר אייני עבֿירות אוחל (ופי יגיד תהלתך) דאָ ווערט איין אויל זאָגן דיין לוב (כי לא תחפוץ
זבח) דען דוא ביגערשט דאָך ניט איין טעכֿטונג (ואתנה) דאָש איך זאָל ברענגן (עולה לא תרצה) איין קרבן עולה
ביגערשטו ניט (זבחי אלהים) איין טעכֿטונג פֿר גאָט איז (רוח נשברה) איין צו בראָכֿן הערץ (לב נשבר ונדכה) איין
צו בראָכֿן אול' איין צו שטוסן הערץ (אלהים לא תבזה) טוט גאָט ניט פֿאַר שאעהן (הטיבה ברצונך) ביגיטיג דוא גאָט
איט דיינם ווילן (את ציון) דיא שטאָט ציון דהיינו בויא דאָש בית האקדש אין ציון (תבנה חומות ירושלים) אול' בויא
דיא אויאָרן פֿון ירושלים (אז תחפוץ) אול' דאָש זעלביגש אאַל ווערשטו ביגערן (זבחי צדק) איין גירעכֿטי טעכֿטונג
(עולה וכליל) אול' איין אופֿפֿר דאָש אן גאַר פֿר ברענט (אז יעלו) דאָש זעלביגש אאַל ווערט אויך ברענגן (על מזבחך
פרים) אויף דיין אזבח שטיר:

לְעֶלְיוֹן ׀ נְדָרֶיךָ׃ וּקְרָאֵנִי בְּיוֹם צָרָה אֲחַלֶּצְךָ וּתְכַבְּדֵנִי׃ וְלָרָשָׁע
אָמַר אֱלֹהִים ׀ מַה לְּךָ לְסַפֵּר חֻקָּי וַתִּשָּׂא בְרִיתִי עֲלֵי פִיךָ׃ וְאַתָּה
שָׂנֵאתָ מוּסָר וַתַּשְׁלֵךְ דְּבָרַי אַחֲרֶיךָ׃ אִם רָאִיתָ גַנָּב וַתִּרֶץ עִמּוֹ
וְעִם ׀ מְנָאֲפִים חֶלְקֶךָ׃ פִּיךָ שָׁלַחְתָּ בְרָעָה וּלְשׁוֹנְךָ תַּצְמִיד מִרְמָה׃
תֵּשֵׁב ׀ בְּאָחִיךָ תְדַבֵּר בְּבֶן אִמְּךָ תִּתֶּן דֹּפִי׃ אֵלֶּה עָשִׂיתָ וְהֶחֱרַשְׁתִּי
דִּמִּיתָ הֱיוֹת אֶהְיֶה כָמוֹךָ אוֹכִיחֲךָ וְאֶעֶרְכָה לְעֵינֶיךָ׃ בִּינוּ נָא
זֹאת שֹׁכְחֵי אֱלוֹהַּ פֶּן אֶטְרֹף וְאֵין מַצִּיל׃ זֹבֵחַ תּוֹדָה יְכַבְּדָנְנִי וְשָׂם
דֶּרֶךְ אַרְאֶנּוּ בְּיֵשַׁע אֱלֹהִים׃

תהלים ליום שלישי

נא לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ בְּבוֹא ׀ אֵלָיו נָתָן הַנָּבִיא כַּאֲשֶׁר בָּא
אֶל בַּת שָׁבַע׃ חָנֵּנִי אֱלֹהִים כְּחַסְדֶּךָ כְּרֹב רַחֲמֶיךָ מְחֵה פְשָׁעָי׃ הֶרֶב
כַּבְּסֵנִי מֵעֲוֹנִי וּמֵחַטָּאתִי טַהֲרֵנִי׃ כִּי פְשָׁעַי אֲנִי אֵדָע וְחַטָּאתִי
נגדי

צו זאגן (כי לי תבל ומלואה) דען צו מיר איז דאך דיא וועלט אונ' איר דער פילונג (האוכל בשר אבירים) עס איך דען
דאס פלייש פון שטארקן פעטן שאף (ודם עתודים אשתה) אודר טרינק איך דען דאס בלוט פון דיא בעק (זבח
לאלהים תודה) אבר דאס ביגער איך נייארט פר איר גאט איין בקענונג (ושלם לעליון נדריך) דא ביצאל אונ
איברשטן הערן דיין נדר (וקראני ביום צרה) אונ' רוף איך אן טאג פון דער צרה (אחלצך) דא ווער איך דיך אויספן
(ותכבדני) דען דאס איז איין כבוד (ולרשע אמר אלהים) אונ' צום רשע האט גאט גיזאגט (מה לך לספר חוקי) וואור
צו זאגן דיר דאז דוא זאגשט דער צילן איין גיזעץ (ותשא בריתי) אונ' דוא זאגשט איין תורה (עלי פיך) אויף דיין מויל
(ואתה שנאת מוסר) אונ' דוא האשט פיינט שטראף (ותשלך דברי אחריך) אונ' האשט גיווארפן מייני ריד הינטר
דיר (אם ראית גנב) ווען דוא זיכשט איין גנב (ותרץ עמו) דא ביוויליגשט דוא דיך דאך צו גין מיט אים (ועם מנאפים
חלקך) אונ' מיט דיא אונקיישר איז דיין חלק (פיך) דיין מויל (שלחת ברעה) שטרעקשטו צו רידן בייז (ולשונך תצמיד
מרמה) אונ' מיט דיין צונג טוטשטו ביהעפטן שאלקהפטיקייט (תשב באחיך תדבר) דוא זיצט אונ' רעדשט פון
דיינם ברודר (בבן אמך) אפילו אן דייני מוטרש זון (תתן דופי) דוא גיבשט אן אים צעשטרונג אונ' איין זאך וואס
אין גנאי איז (אלה עשית) דאז האשטו גיטאן (והחרשתי) אונ' איך האב שטיל גישוויגן (דמית היות אהיה כמוך) דוא
האשט דיר גידאכט איך ווער זיין אז דוא (אוכיחך ואערכה לעיניך) איך ווער דיך שטראפן אונ' ווער אן ריכטן פר
דייני אויגן (בינו נא זאת) פריבט נון איר (שכחי אלוה) דיא דא פר געסן אן גאט (פן אטרוף) פילייכט ווער איך פר
צוקן (ואין מציל) אונ' קיינר ווערט קענן בצילן זיא (זבח תודה יכבדנני) דער דא שיקט איין קרבן פון תשובה אונ' פון
תודה אויף זייני זינד טוט איך עהרן (ושם דרך אראנו) דא לערן איך אים אונ' ווייז אים וועג צו דיא זינדיג' דאס זיא
זאלן ווידר קערן צו איר (בישע אלהים) מיט איין געטליכי הילף: נא (בבוא אליו נתן הנביא) דא צו דוד קאם
נתן הנביא (כאשר בא אל בת שבע) דא דוד ביים בת שבע איז גילעגן (חנני אלהים כחסדך) דער בארם איך גאט
אז דיין גרוס גינאד (כרוב רחמיך מחה פשעי) מיט דיין גרוס דער בארעמקייט מעק אב איין מיטמוט (הרב
כבסני מעוני) אונ' מער אונ' וואש איך פון איין זינד (ומחטאתי טהרני) אונ' פון איין זינד מאך איך ריין (כי פשעי)
דען איין מיטמוט (אני ארע) ווייש איך (וחטאתי נגדי תמיד) אונ' איין זינד דיינן קעגן איר שטעטיג איך האב
חרטה דרויף (לך לבדך חטאתי) צו דיר אליין האב איך גיזינדיגט (והרע בעיניך עשיתי) אונ' דאס בייז אין דיין אויגן
האב איך גיטאן איך העט איך וואז קענן אויף האטן בילווונגן איין זינדר הער ניקס אין (למען תצדק בדברך) דער וויל
דוא האשט גיזאגט איך ווער ניט קענן בישטין דרום האב איך גיטאן דער וואורטן דוא זאגשט גירעכט זיין מיט

דייני

בְּחַיָּיו יְבָרֵךְ וְיוֹדֻךָ כִּי תֵיטִיב לָךְ׃ תָּבוֹא עַד דּוֹר אֲבוֹתָיו עַד נֵצַח לֹא
יִרְאוּ אוֹר׃ אָדָם בִּיקָר וְלֹא יָבִין נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ׃ נ מִזְמוֹר
לְאָסָף אֵל אֱלֹהִים יְהוָה דִּבֶּר וַיִּקְרָא אֶרֶץ מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ׃
מִצִּיּוֹן מִכְלַל יֹפִי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ׃ יָבֹא אֱלֹהֵינוּ וְאַל יֶחֱרַשׁ אֵשׁ לְפָנָיו
תֹּאכֵל וּסְבִיבָיו נִשְׂעֲרָה מְאֹד׃ יִקְרָא אֶל הַשָּׁמַיִם מֵעָל וְאֶל הָאָרֶץ
לָדִין עַמּוֹ׃ אִסְפוּ לִי חֲסִידָי כֹּרְתֵי בְרִיתִי עֲלֵי זָבַח׃ וַיַּגִּידוּ שָׁמַיִם צִדְקוֹ
כִּי אֱלֹהִים שֹׁפֵט הוּא סֶלָה׃ שִׁמְעָה עַמִּי וַאֲדַבֵּרָה יִשְׂרָאֵל וְאָעִידָה
בָּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ אָנֹכִי׃ לֹא עַל זְבָחֶיךָ אוֹכִיחֶךָ וְעוֹלֹתֶיךָ לְנֶגְדִּי
תָמִיד׃ לֹא אֶקַּח מִבֵּיתְךָ פָר מִמִּכְלְאֹתֶיךָ עַתּוּדִים׃ כִּי לִי כָל
חַיְתוֹ יָעַר בְּהֵמוֹת בְּהַרְרֵי אָלֶף׃ יָדַעְתִּי כָּל עוֹף הָרִים וְזִיז שָׂדַי
עִמָּדִי׃ אִם אֶרְעַב לֹא אֹמַר לָךְ כִּי לִי תֵבֵל וּמְלֹאָהּ׃ הַאוֹכַל
בְּשַׂר אַבִּירִים וְדַם עַתּוּדִים אֶשְׁתֶּה׃ זְבַח לֵאלֹהִים תּוֹדָה וְשַׁלֵּם
לעליון

כבודו) עש ווערט ניט נידרן נאך איס זיין כבוד (כי נפשו בחייו יברך) דען דער רשע טוט זיך זעלבשט בירימן בייא זיינם
לעבן אונ׳ שפרעכט צו זיינם לייב פערלעט דיך ניקש איין לייב׳ אבר דוא לדיק ווען דוא ווערשט פאלגן השי״ת (ויודך) דא
ווערן דיך לובן אלי פון דער וועלט (כי תטיב לך) ווען דוא ווערשט ביגיטיגן צו דיר דאז דוא ווערשט גין אין גוטן וועג
(תבא עד דור אבותיו) ווען דוא ווערשט שטערבן ווערשטו קומן ביז אן דען גיבירט פון דיא אבות פון רשע ווערשט
דיא זעהן אין גיהנם (עד נצח) ביז אייביג (לא יראו אור) ווערן דיא רשעים קיין ליכט זעהן (אדם ביקר ולא יבין) דער
מענש דער דא ניט וויל פריבן דען גוטן וועג דאש ער דער דורך זאל גיערט ווערן (נמשל כבהמות נדמו) דא ווערט ער
גיגליכן צו איין בהמה אונ׳ איז גיגליכן צו ניקש: נ (אל אלהים) ער שפראך גאט איבר געטר (ה׳) איז זיין נאמן
דער זעלביגר גאט (דבר ויקרא) האט גירעט אונ׳ האט גירופן (ארץ) דיא ערד כלומר ער האט בישאפן דיא וועלט גאר
(ממזרח שמש) פון אורח זייט דאש דיא זון דארטן ארויז גיט (עד מבואו) ביז קען מעריב דש דיא זון אונטר גיט (מציון
מכלל יופי) פון שטאט ציון דאש דא איז איין בונד פון דער שונהייט (אלהים הופיע) פון דארטן האט גאט אפגן טייך
דין כבוד (יבא אלהינו) ווערט קומן השי״ת לעתיד לבא (ואל יחרש) אונ׳ ווערט נימר שווייגן (אש לפניו תאכל) פייאר
ווערט פאר אים ברענן (וסביביו) אונ׳ גירינגש הרום אים (נשערה מאוד) ווערט שטורמן דער ווינט זער (יקרא) ער
ווערט רופן צו דיא טריק פון דיא אוואות (אל השמים מעל) דיא אין הימל פון אובן זיינן (ואל הארץ) אונ׳ אויך דיא אוליים
פון דער ערד (לדין עמו) ער ווערט ריכטן אונ׳ נוקם זיין דען דין פון זיינם פאלק (אספו לי חסידי) זאמלט מיר מיין
אייני חסידים (כרתי בריתי) דיא דא האבן פר טניטן איט מיר איין ברית זיא האבן מקבל דיא תורה גיוועזן (עלי זבח)
מיט שעכטונג (ויגידו שמים צדקו) זיא ווערן דש זעלביג אזאגן דיא דיאז דיא גירעכטיקייט (כי אלהים שופט הוא)
דש ער איז גיוט אונ׳ איין שופט איז ער (סלה) אייביג (שמעה עמי ואדברה) פר נעמט מיין פאלק אונ׳ איך וויל רידן (ישראל
ואעידה בך) אונ׳ ישראל הערט צו אונ׳ איך וויל ביצייגן אן דיר (אלהים אלהיך אנכי) גאט דיין העד בין איך (לא על זבחיך
אוכיחך) איך טוא דיך ניט שטראפן אויף דיינם שעכטונג דאש דוא איר קרבנות זאלשט ברענגן (ועולתך לנגדי תמיד)
אויך אויף דיין אופפר דז דיא זאלן זיין קעגן מיר שטעט (לא אקח מביתך פר) איך נעם דאך ניט אויז דיינם הויז איין שטיר
(ממכלאותיך עתודים) אודר אויז דיינם שטאל נעם איך ניט בעק (כי לי כל חיתו יער) דען צו מיר איזט אך אל דיא
חיות פון פעלד (בהמות בהררי אלף) אויך דיא בהמות דאש איז דער אוקס דער דא עסט אלי טאג דאש גראז דש דא
וואקסט אויף טויזנט בערג (ידעתי כל עוף הרים) איך קען אלי פיגל פון דיא בערג (וזיז שדי עמדי) אונ׳ דאש פאר
וואנדלונג פון פעלד איז מיט מיר (אם ארעב) ווען איך זאלט הונגריג זיין (לא אומר לך) מעכט איך דיר ניט דארפן
צו

בְּנֵי אִישׁ יַחַד עָשִׁיר וְאֶבְיוֹן׃ פִּי ׀ יְדַבֵּר חָכְמוֹת וְהָגוּת לִבִּי תְבוּנוֹת׃
אַטֶּה לְמָשָׁל אָזְנִי אֶפְתַּח בְּכִנּוֹר חִידָתִי׃ לָמָּה אִירָא בִּימֵי רָע
עֲוֺן עֲקֵבַי ׀ יְסֻבֵּנִי׃ הַבֹּטְחִים עַל חֵילָם וּבְרֹב עָשְׁרָם יִתְהַלָּלוּ׃ אָח
לֹא פָדֹה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא יִתֵּן לֵאלֹהִים כָּפְרוֹ׃ וְיֵקַר פִּדְיוֹן נַפְשָׁם
וְחָדַל ׀ לְעוֹלָם׃ וִיחִי עוֹד לָנֶצַח לֹא יִרְאֶה הַשָּׁחַת׃ כִּי ׀ יִרְאֶה
חֲכָמִים יָמוּתוּ יַחַד כְּסִיל וָבַעַר יֹאבֵדוּ וְעָזְבוּ לַאֲחֵרִים חֵילָם׃ קִרְבָּם
בָּתֵּימוֹ לְעוֹלָם ׀ מִשְׁכְּנֹתָם לְדֹר וָדֹר קָרְאוּ בִשְׁמוֹתָם עֲלֵי אֲדָמוֹת׃
וְאָדָם בִּיקָר בַּל יָלִין נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ׃ זֶה דַרְכָּם כֵּסֶל ׀ לָמוֹ
וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֶלָה׃ כַּצֹּאן לִשְׁאוֹל שַׁתּוּ מָוֶת יִרְעֵם וַיִּרְדּוּ בָם
יְשָׁרִים לַבֹּקֶר וְצוּרָם לְבַלּוֹת שְׁאוֹל מִזְּבֻל לוֹ׃ אַךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי
מִיַּד שְׁאוֹל כִּי יִקָּחֵנִי סֶלָה׃ אַל תִּירָא כִּי יַעֲשִׁר אִישׁ כִּי ׀ יִרְבֶּה כְּבוֹד
בֵּיתוֹ׃ כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל ׀ לֹא יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ׃ כִּי נַפְשׁוֹ
בחייו

הקדאוני פֿון הק"בה (אזני) איין אורין (אפתח) איך טוא עפֿנן (בכנור חידתי) איט דער הארף איין רעטנים איך וויז זינגן אול שפילן אויף איין הארף (למה אירא) ווארום זאל איך איך פֿערכטן (בימי רע) אן דען ביזן טאג דאז גאט גידענקט דיא זינד (עון עקבי) פֿון וועגן דיא קליינן עבירות דאז איך טרעט איט דיא פֿיס אול האלט זיא פֿר גרינג (יסבני) דיא טונן איך אום רינגלט אול אאכן איך שולדיג אן דין. אכלשכן דאז דיא זעלביגן זאלן איך פֿערכטן (הבוטחים) דיא זיך פֿר זיכרן (על חילם) אויף איר גוט (וברוב עשרם) אול איט איר פֿיל עשירת (יתהללו) טון זיא זיך לובן אול בירימן (אח לא פדה יפדה איש) איין אייגנן ברודר קאן דאך ניט איין אאן אויז לזן (לא יתן לאלהים) אול קאן ניט געבן לו גאט (כפרו) זיין אויז לזן (ויקר פדיון) עס איז שווער דז אויז לזן (נפשם) פֿון אירן לייב ווען ער איט וועלט אויז לזן דא איז עז ניט איגליך איט געלט ער איז זער טייאר (וחדל לעולם) דרום פֿאר אייט זיך דער אענש איביג זיינש ברודר אויז לזן (ויחי עוד לנצח) דאז ער זאלט איביג לעבן (לא יראה השחת) אול זעלט דיא גרוב ניט זעהן (כי יראה) דען ער זיכט (חכמים ימותו) דיא חכמים שטערבן אים דער וועלט אול לעבן בעה"ב (יחד) איט אנגדר (כסיל ובער) דער שוטה אול דער אויז גיזערט (יאבדו) זיא ווערן פֿר לארן איט אנגדר דער גוף אול דיא נשמה (ועזבו לאחרים חילם) אול זיא פֿר לאזן לו פֿרעאדן איר גוט (קרבם בתימו) איר גידאנקן איז לו בויאן אירי הייזר דז זיא זאלן בלייבן (לעולם) לו איביג (משכנותם לדור ודור) אול איר רואונג זאל בלייבן לו גיבירט אול גיבירט. נאך איין טון זיא (קראו בשמותם) זיא רופֿן איט אירן נאאן (עלי אדמות) אויף דיא ערד כלוואר זיא הייסן דיא שטעט נאך זיך (ואדם ביקר) אול באאת איז דער אענש אין דען כבוד (בל ילין) טוט ניט איבר נעכטיגן (נמשל כבהמות נדמו) ער איז גלייך לו איין פֿיך (זה דרכם) דש דאזיג וועג איר וועג (כסל למו) יז איין נארהייט לו זיא (ואחריהם בפיהם ירצו) אול דש דור וואש נאך זיא איז דיא רידן איט אירן אויל אול ער לין ווא עס אירן עלטרן גאנגן איז (סלה) איביג אבר וואש איז איר סוף (כצאן) אז איין שאף דז דא ווערט איין גיטאן אין שטאל אזא אויך (לשאול שתו) ווערן זיא גיטאן אין דען גרונד אין דער גרוב פֿון גיהנם (מות ירעם) דער אלאך המות טוט זיא ווידן כלוואר ער פֿרעסט זיא אויף (וירדו בם ישרים) אול זיא ווערן גיוועלטיגן זיא דיא רעכט פֿרטיגן (לבוקר) לו אארגנס דז דיא גאולה פֿון ישראל ווערט קואן (וצורם) אול דש גישטאלט פֿון דיא רשעים (לבלות) ווערט לו רייסן (שאול) דיא גרוב פֿון גיהנם (מזבול לו) פֿון לו איבר האברינגן זיא (אך אלהים יפדה נפשי) כיאערט גאט דער ווערט אויז לזן איין לייב (מיד שאול) פֿון שטאט דער גרוב (כי יקחני) דען ער ווערט איך פֿירן בייא איינש לעבן (סלה) איביג לו גין אין זיין גוטי וועג (אל תירא) פֿארכט דיך ניט ישראל (כי יעשיר איש) ווען טון איין אאן רייך איז (כי ירבה כבוד ביתו) דאז עש ייז גיוועזט דער כבוד פֿון זיינש הויז (כי לא במותו יקח הכל) דען ער נעאט ניט אויש איט נאך זיינש טוט (לא ירד אחריו כבודו)

הָאָרֶץ הַר צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע
לְמִשְׂגָּב: כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו: הֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמָהוּ
נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ: רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה: בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר
אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר יְהֹוָה צְבָאוֹת בְּעִיר
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד עוֹלָם סֶלָה: דִּמִּינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב
הֵיכָלֶךָ: כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל קַצְוֵי אֶרֶץ צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ:
יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: סֹבּוּ צִיּוֹן
וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ: שִׁיתוּ לִבְּכֶם לְחֵילָה פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ
לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד
הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל מוּת: מט לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר:
שִׁמְעוּ זֹאת כָּל הָעַמִּים הַאֲזִינוּ כָּל יֹשְׁבֵי חָלֶד: גַּם בְּנֵי אָדָם גַּם
בני

(הר ציון) דש איז דיא בערג ציון וואָרום אזו (ירכתי צפון) אייז און האט אקריב קרבנות גיוועזן אויף דער זייט פֿון צפון (קרית מלך רב) איין שטאט פֿון דעם אוך הק"בה לעתיד לבא ווערט גאט רואן אין דיא שטאט ציון (אלהים בארמנותיה) גאט אין איר פאלישן (נודע למשגב) איז וואָרן צו ווישן צו איין שטארקהייט (כי הנה המלכים נועדו) דאס גון דיא אלכים זיין וואָרן איין גיזאמלט צו האנט, אלחאה אויף ירושלים (עברו יחדיו) אול זיא זיין איבר פֿארן איט אנגדר צו האלטן אלחאה אויף ישראל לעתיד לבא אין דיא צייט פֿון גוג ומגוג (המה ראו) זיא האבן גאט גיזעהן איז אויז גאנגן אול האט אלחאה גיהאלטן איט דיא זעלביגן אוואות (כן ת...ו) אול האבן זיך אזו פֿר וואונדרט (נבהלו נחפזו) זיא זיין זעל דער שראקן ווארן אול זיא האבן זיך גיאייאט אול זיין אנטלאפֿן (רעדה אחזתם שם) איין ציטרניש האט זיא דארטן ביגריפֿן (חיל כיולדה) איין וויאוונג אז איין גיווינר (ברוח קדים תשבר) אול איט דעם ווינד פֿון אזרח כוואר איט איין פֿורענות טוט גאט צו ברעכן (אניות תרשיש) דאס זיין טכניס פֿון צור דהיינו דיא שטאט אפֿריקא דיא דא איז פֿון לאנד אדי (כאשר שמענו) אז ויא איר האבן גיהערט נחמות פֿון דיא נביאים (כן ראינו בעיר ה' צבאות) אזו האבן איר גיזעהן אין גאטס שטאט דען הערינגש שטאט (בעיר אלהינו) אין אונזרן גאטס שטאט (אלהים יכוננה) גאט זאל זיא אן ברייטן (עד עולם סלה) ביז איביג אול איאר שפראך דער נביא (דמינו אלהים חסדך) איר האבן גיהאפט צו דיינם חסד צו זעה, דיין היזך (בקרב היכלך) אין דיינם פאליש (כשמך אלהים) אז ווי דיין נאמן איז גרוס דוא גאט (כן תהלתך) אזו איז דיין לוב אך גרוס (על קצוי ארץ) אויף דיא עקן פֿון דער וועלט (צדק מלאה ימינך) איט גירעכטיקייט איז דער פֿול דיין רעכטי האנד (ישמח הר ציון) דיין בערג ציון (ותגלנה בנות יהודה) זיא זאלן זיך פֿרייאן דיא דערפֿר יהודה (למען משפטך) אום ווילן דאס דוא ווירסט טון אן דיא אוואות שפראך דוד נביא (סובו ציון והקיפוה) רינגלט אום דיא שטאט ציון אול זייט זיא אום ריגלן (ספרו מגדליה) ציילט אן די טוערין וויא פיל און דארך צו מאכן אין דער שטאט (שיתו לבכם לחילה) טוט אייער הערץ צו איר אומר וויא איר זאלט מאכן (פסגו ארמנותיה) אול דער הייכט אירי פאלישן (למען תספרו) דער וואָרט, דאז איר זאלט דער ציילן דיא הייך אול דיא שונהייט (לדור אחרון) צו דעם דור וואס דער נאך ווערט זיין (כי זה אלהים אלהינו) דען דער דאזיג גאט (לעולם ועד) דער דא איז איביג אול איאר (הוא ינהגנו עלמות) ער ווערט אונז פֿירן יונקליך כוואר ביזאונך: מט (שמעו זאת) זיא שפראכֿן הערט דאס אאס איר ווערן ווייטר זאגן (כל העמים) אלי פֿעלקר (האזינו) פֿר נעאט אייער ר ד (כל יושבי חלד) אלי דיא אויף דער ערד זיצן (גם בני אדם) דיא קינדר פֿון אבֿרהם אבינו דער דא הייסט אדם גדול בענקים (גם בני איש) אול אויך דיא קינדר פֿון נח דער דא הייסט איש צדיק (יחד) אלי איט אנגדר (עשיר ואביון) דער רייכר אול דער ארמר וואס זאלן זיא הערן (פי) איין אויל (ידבר חכמות) ווערט רידן חכמות (והגות לבי) אול דיא גידאנקן פֿון איינם הערצן (תבונות) זיין פֿר שטענדיקייט (אטה) איך טוא ניגן (למשל) צו דער תורה דיא דא הייסט אשל
הקדמוני

יְשַׁבֵּר וְקִצֵּץ חֲנִית עֲגָלוֹת יִשְׂרֹף בָּאֵשׁ: הַרְפּוּ וּדְעוּ כִּי אָנֹכִי אֱלֹהִים
אָרוּם בַּגּוֹיִם אָרוּם בָּאָרֶץ: יְהֹוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סֶלָה: מז לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר: כָּל הָעַמִּים תִּקְעוּ כָף
הָרִיעוּ לֵאלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה: כִּי יְהֹוָה עֶלְיוֹן נוֹרָא מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל
הָאָרֶץ: יַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתֵּינוּ וּלְאֻמִּים תַּחַת רַגְלֵינוּ: יִבְחַר לָנוּ אֶת
נַחֲלָתֵנוּ אֶת גְּאוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר אָהֵב סֶלָה: עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה
יְהֹוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר: זַמְּרוּ אֱלֹהִים זַמֵּרוּ זַמְּרוּ לְמַלְכֵּנוּ זַמֵּרוּ: כִּי מֶלֶךְ
כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים זַמְּרוּ מַשְׂכִּיל: מָלַךְ אֱלֹהִים עַל גּוֹיִם אֱלֹהִים יָשַׁב
עַל כִּסֵּא קָדְשׁוֹ: נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ עַם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם כִּי לֵאלֹהִים
מָגִנֵּי אֶרֶץ מְאֹד נַעֲלָה: מח שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי קֹרַח: גָּדוֹל
יְהֹוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ: יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל
הארץ

דהיינו קעגן דער גאווה (חמו גוים) זיא האבן גיברומט דיא פעלקר (מטו ממלכות) זיא האבן גיגליטשט דיא קיניגרייכן
(נתן בקולו) או גאט האט געבן זיין קול (תמוג ארץ) זיא איז צגאנגן דיא ערד (ה' צבאות) גאט איז איין הער איבר
אלי הערן (עמנו) ער איז מיט אונז (משגב לנו) ער איז איין שטערקייט צו אונז (אלהי יעקב) דער גאט פון יעקב (סלה)
צו איביג (לכו חזו) גיט אול זיכט (מפעלות ה') דיא ווערק פון גאט (אשר שם שמות בארץ) דאש ער האט גיטאן פר
וויסטונג אויף דער ערד (משבית מלחמות) ער האט פר שטערט מלחמות פון אונז אב (עד קצה) ביז אן עק פון
דער ערד (קשת ישבר) דען בוגן פון דיא אוואות צו ברעכט ער (וקצץ חנית) אול צו האקט דען שפיס (עגלות ישרף
באש) דיא וועגן טוט ער פר ברענן אין פייאר׳ שפראך גאט (הרפו) טוט אייך אב איר אוואות אול קומט ניאר אויף
ירושלים (ודעו כי אנכי אלהים) אול זייט וויסן דש איך בין גאט איך ווער טאן איין נקמה אן דיא אוואות (ארום
בגוים) איך ווער דער הובן ווערן צווישן דיא פעלקר (ארום בארץ) איך ווער דער הובן ווערן אויף דיא גאנצי וועלט
(ה' צבאות) גאט איז איין הער איבר אלי הערן (עמנו) ער איז מיט אונז (משגב לנו) ער איז איין שטערקייט צו אונז
(אלהי יעקב) דער גאט פון יעקב (סלה) צו איביג: מז (כל העמים תקעו כף) טוט שפרעכן איר אלי פעלקר
אול גיבט איין תקיעת כף כוואר זייט אייך פאר איטן איט אנגדר (הריעו לאלהים) זייט שאלן צו גאט (בקול רנה)
איט שטים פון גיזאנג (כי ה' עליון נורא) דען גאט דער איברשטר איז איין פארכטבאר (מלך גדול על כל הארץ)
איין גרושר אלך איבר דער גאנצי וועלט איז ער (ידבר עמים תחתינו) ער שיקט איין דבר אויף דיא אוואות און
אונזר שטאט (ולאומים) אול פעלקר אאכט ער בילווינגן (תחת רגלינו) אונטר אונזרי פיס (יבחר לנו את נחלתינו)
ער ווערט אויז דער וולן צו אונז אונזר ארבי (את גאון יעקב) דיא הערלאפט פון יעקב (אשר אהב סלה) דאש
ער האט ליב איביג (עלה אלהים בתרועה) דאש זעלביג אאל ווערט גאט דער הובן איט שאלונג (ה' בקול שופר)
איט דען קול פון שופר דאן איר ווערט פאר גאט בלאזן (זמרו אלהים זמרו) לובט גאט איין לוב (זמרו למלכנו זמרו) לובט
צו אונזרן קיניג איין לוב (כי מלך כל הארץ אלהים) דען גאט איז דער אלך איבר דער גאנצי וועלט (זמרו משכיל) לובט איט
איט איין גוטן שאל (מלך אלהים על גוים) גאט דער דא האט גיקיניגט איבר אלי פעלקר (אלהים ישב על כסא קדשו) גאט
איז גיזעסן אויף זיין הייליגן שטול (נדיבי עמים נאספו) דיא פעלקר דיא זיך גילויבט האבן זיינן אילופה איי, גיזאאלט וואהרן
(עם אלהי אברהם) דש פאלק פון גאט דער הער פון אברהם (מגיני ארץ) גאט איז דאש ביטירונג פון דער ערד (מאוד
נעלה) ער איז זער דער הובן אול גילובט: מח (שיר מזמור לבני קרח) דאש איז איין גיזאנג פון לוב דאש דיא קינדר
פון קרח הבן גיאאכט (גדול ה' ומהלל) זיא שפראכן עתיד צו זא ווערט גאט גיאכפרט אול גילובט זיין (מאוד) זער (בעיר
אלהינו הר קדשו) אין גאטש שטאט אויף זיין הייליגי בערג כוואר אן חערט לובן אים דש ער ווערט בויאן זיין שטאט
(יפת נוף) דיא זעלביגי שטאט דיא דא איז אז איין היפשי כוה (משוש כל הארץ) אול דיא פריד פון דער גאנצי וועלט
(הר

וּבַת צֹר בְּמִנְחָה פָּנַיִךְ יְחַלּוּ עֲשִׁירֵי עָם׃ כָּל כְּבוּדָּה בַת מֶלֶךְ פְּנִימָה
מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁהּ׃ לִרְקָמוֹת תּוּבַל לַמֶּלֶךְ בְּתוּלוֹת אַחֲרֶיהָ
רֵעוֹתֶיהָ מוּבָאוֹת לָךְ׃ תּוּבַלְנָה בִּשְׂמָחֹת וָגִיל תְּבֹאֶינָה בְּהֵיכַל מֶלֶךְ׃
תַּחַת אֲבֹתֶיךָ יִהְיוּ בָנֶיךָ תְּשִׁיתֵמוֹ לְשָׂרִים בְּכָל הָאָרֶץ׃ אַזְכִּירָה שִׁמְךָ
בְּכָל דֹּר וָדֹר עַל כֵּן עַמִּים יְהוֹדוּךָ לְעֹלָם וָעֶד׃ מו לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי
קֹרַח עַל עֲלָמוֹת שִׁיר׃ אֱלֹהִים לָנוּ מַחֲסֶה וָעֹז עֶזְרָה בְצָרוֹת נִמְצָא
מְאֹד׃ עַל כֵּן לֹא נִירָא בְּהָמִיר אָרֶץ וּבְמוֹט הָרִים בְּלֵב יַמִּים׃ יֶהֱמוּ
יֶחְמְרוּ מֵימָיו יִרְעֲשׁוּ הָרִים בְּגַאֲוָתוֹ סֶלָה׃ נָהָר פְּלָגָיו יְשַׂמְּחוּ עִיר
אֱלֹהִים קְדֹשׁ מִשְׁכְּנֵי עֶלְיוֹן׃ אֱלֹהִים בְּקִרְבָּהּ בַּל תִּמּוֹט יַעְזְרֶהָ אֱלֹהִים
לִפְנוֹת בֹּקֶר׃ הָמוּ גוֹיִם מָטוּ מַמְלָכוֹת נָתַן בְּקוֹלוֹ תָּמוּג אָרֶץ׃ יְהוָה
צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃ לְכוּ חֲזוּ מִפְעֲלוֹת יְהוָה
אֲשֶׁר שָׂם שַׁמּוֹת בָּאָרֶץ׃ מַשְׁבִּית מִלְחָמוֹת עַד קְצֵה הָאָרֶץ קֶשֶׁת

ישבר

דיין שכר (בנות מלכים) דיא טעכטר פון דיא אלכים פון דיא אומות (ביקרותיך) דיא ווערן דיך פארכטן (נצבה) וא (נצבה שגל ליטינך) זיא ווערט גישטעלט זיין דיא אלכה דיין ווייב אויף דער רעכטי האנד (בכתם אופיר) אויט דען צירונג פון גיט גאלד דאז דא קומט פון לאנד אופיר (שמעי בת) הערט צו דוא כנסת ישראל (וראי) אונ' זיך דען גוטן וועג (והטי אזנך) אונ' נייג דייני אורן צו דער תורה (ושכחי עמך ובית אביך) אונ' פר געם דיין פאלק דאז זיינן דיא אומות דען דוא בישט אויך גיוועזן צווישן זיא אונ' דיין פאטרס הויז דז איז דיא ע"ז דש דייני אבות האבן גידינט אין עבר הנהר אונ' ווען דוא ווערשט אזו טוהן (ויתאו המלך יפיך) דא ווערט גילוסטן דער אך הק"בה דייני שינה אטשים (כי הוא אדניך) דען ער איז דיין הער (והשתחוי לו) אונ' זייא דיך בוקן צו אים (ובת צור) אונ' דיא שטאט צור (במנחה פניך יחלו) אויט פריזאנט ווערן זיא דיין פניק בעטן (עשירי עם) דיא דא זיינן אילונד דיא רייכשטן אונטר דיא פעלקר דיא זעלביגי ווערן דיר איין פריזאנט ברענגן (כל כבודה) דא דער כבוד הענגט אן זיא (בת מלך) אונ' זיינ דש איין זאלונג פון דען אוך הק"בה (פנימה) ויא האבן זיך נוהג גיוועזן צו זיין אינן וויניג בצניעות · אונ' איר קליידר זיינן חשובר (ממשבצות זהב לבושה) אין ווערד דיא גיקעסטלטן קליידר דיא גילדכן דאז דער כהן גדול האט אן גיהאט זיינן דיא קליידר פון ישראל פיל חשובר (לרקמות) אויט גיוועבטי קליידר (תובל) ווערן זיא גיברואכט ווערן (למלך) צום קיניג הק"בה (בתולות) יונג פרויאן כלומר דיא אומות (אחריה) ווערן נאך ישראל גין (רעותיה מובאות לך) איר גיזעלן פון ישראל זיא ווערן גיבראכט זיין צו דיר גאט (תובלנה בשמחות) זיא ווערן גיפירט ווערן אויט פרייד (וגיל) אונ' פרייליך (תבאינה בהיכל המלך) זיא ווערן קומן אין קיניגס פאלש (תחת אבותיך) אן דייני עלטרן שטאט אזו זיא זיינן גיוועזן (יהיו בניך) ווערן דייני קינדר דארטן זיין (תשיתמו) דוא גאט ווערשט אמכן זיא (לשרים בכל הארץ) צו שרים אין גאנצן לאנד (אזכירה שמך) איך וויל גידענקן דיין נאמן גאט (בכל דור ודור) אונטר אלי גיבירט (על כן) דרום אויך (עמים יהודוך) דיא פעלקר ווערן לובן דיך (לעולם ועד) אימר אונ' אייביג: **מו** (אלהים לנו מחסה ועוז) גאט איז אייז בישיצונג אונ' איין שטערקייט צו אונז (עזרת בצרות) איין הילף אין דיא צרות (נמצא מאוד) איז גיפונדן זער (על כן) דרום אויך (לא נירא בהמיר ארץ) דארפן איר ישראל זיך ניקס פערכטן ווען זיא ווערט פר וועקסלט ווערן דיא ערד (ובמוט הרים) אונ' ווען דיא בערג ווערן גילייטן (בלב ימים) אין מיטן ים הגדול (יהמו) דאז זיא ווערן ברואן (יחמרו מימיו) זיא ווערן זיך ליאן זייני וואסר (ירעשו הרים) דיא בערג ווערן שטוראן (בגאותו) אום ווילן דער האפרט פון השי"ת (סלה) אייביג (נהר פלגיו) דען דיא בעך פון זיין קוועל דש דא גיט אויז דען גן עדן (ישמחו עיר אלהים) דיא ווערן דער פריין גאטס שטאט (קדוש משכני עליון) דיא הייליקייט פון דען רואונג פון דען אויברשטן גאט (אלהים בקרבה) גאט ווערט זיין אין דער שטאט (בל תמוט) דא ווערט זיא ניט גלייטן (יעזרה אלהים) ער ווערט איר העלפן (לפנות בוקר) ווען עס ווערט זיך קערן דער מארגן

דהיינו

כִּי שָׁחָה לֶעָפָר נַפְשֵׁנוּ דָּבְקָה לָאָרֶץ בִּטְנֵנוּ׃ קוּמָה עֶזְרָתָה לָּנוּ ׀ וּפְדֵנוּ
לְמַעַן חַסְדֶּךָ׃ מה לַמְנַצֵּחַ עַל שֹׁשַׁנִּים לִבְנֵי קֹרַח מַשְׂכִּיל שִׁיר יְדִידֹת׃
רָחַשׁ לִבִּי דָּבָר טוֹב אֹמֵר אָנִי מַעֲשַׂי לְמֶלֶךְ לְשׁוֹנִי עֵט סוֹפֵר מָהִיר׃
יָפְיָפִיתָ מִבְּנֵי אָדָם הוּצַק חֵן בְּשְׂפְתוֹתֶיךָ עַל כֵּן בֵּרַכְךָ אֱלֹהִים לְעוֹלָם׃
חֲגוֹר חַרְבְּךָ עַל יָרֵךְ גִּבּוֹר הוֹדְךָ וַהֲדָרֶךָ׃ וַהֲדָרְךָ צְלַח רְכַב עַל דְּבַר
אֱמֶת וְעַנְוָה צֶדֶק וְתוֹרְךָ נוֹרָאוֹת יְמִינֶךָ׃ חִצֶּיךָ שְׁנוּנִים עַמִּים תַּחְתֶּיךָ
יִפְּלוּ בְּלֵב אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ׃ כִּסְאֲךָ אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד שֵׁבֶט מִישֹׁר
שֵׁבֶט מַלְכוּתֶךָ׃ אָהַבְתָּ צֶּדֶק וַתִּשְׂנָא רֶשַׁע ׀ עַל כֵּן מְשָׁחֲךָ אֱלֹהִים
אֱלֹהֶיךָ שֶׁמֶן שָׂשׂוֹן מֵחֲבֵרֶךָ׃ מֹר וַאֲהָלוֹת קְצִיעוֹת כָּל בִּגְדֹתֶיךָ
מִן הֵיכְלֵי שֵׁן מִנִּי שִׂמְּחוּךָ׃ בְּנוֹת מְלָכִים בְּיִקְּרוֹתֶיךָ נִצְּבָה שֵׁגַל ׀
לִימִינְךָ בְּכֶתֶם אוֹפִיר׃ שִׁמְעִי בַת וּרְאִי וְהַטִּי אָזְנֵךְ וְשִׁכְחִי עַמֵּךְ
וּבֵית אָבִיךְ׃ וְיִתְאָו הַמֶּלֶךְ יָפְיֵךְ כִּי הוּא אֲדֹנַיִךְ וְהִשְׁתַּחֲוִי לוֹ׃
ובת

זאָלשטו שלאָפֿן (ארני הקיצה) איין גאָט זייא דיך דער וועקן (אל תזנח) אול פֿר לאָז אונז ניט (לנצח) צו איביג (למה
פניך תסתיר) וואָרום ווילשטו דיין פנים פֿר בורגן (תשכח ענינו) אול' זאָלשט פֿר געסן אונזר פיין (ולחצנו) אול' אונזר
בילוויניקיים (כי שחה) דען עש איז גיבוקט (לעפר) ביז צו דער ערדן (נפשנו) אונזר לייב (דבקה) איז וואָרן ביהעפֿט (לארץ
בטננו) צו דער ערד אונזר בויך (קומה) שטיא אויף (עזרתה לנו) אול' העלף אונז (ופדנו) אול' לייז אונז אויז (למען חסדך) אום
אילן דיין גינאָד: מה (למנצח על שושנים) לכבוד דיא ת"ח דיא דא זיינן אז היפש אז איין רוז אויך זיא איז דער
אומר גיזאָכט וואָרן (רחש לבי דבר טוב) עש טוט ווידאן אול' גידענקן איין הערץ איין גוטי זאַך דאז דא איז איין שבח צו
דיא ת"ח (אומר אני מעשי) איך טוא זאָגן איין ווערק כוואר דען דאָזיגן שיר זאָג איך (למלך) אויף איין ת"ח דער דא
הייסט אך (לשוני) איין צונג איז גלייך (עט סופר) אז דיא טרייב פֿעדר פֿון איינם סופֿר (מהיר) דער דא בקי איז צו שרייבן
אזו איז איין צונג ווייטר צו זאָגן דען שבח דרום זאָג איך וואָש אייטר שטיט (יפיפית) דוא ת"ח בישט שענר (מבני אדם)
איין ווערדר איין אנדר בן אדם דער דא גיט זיין עסקים נאָך אול' האַנדלט (הוצק חן בשפתותיך) עש איז גיגאָסן אייטל חן
אין דיין לעפֿצן דוא טושט פסקנן איין דין אז עש רעכֿט איז (על כן) דרום וויל דוא לערנשט גיטש תורה (ברכך אלהים
לעולם) האָט דיך גאָט אויף איביג גיבענטשט מיט שלום (חגור חרבך) גורט דיין שווערד (על ירך) אויף דיינם דיכֿט (גבור)
דוא שטאַרקר ת"ח צו שטרייטן אין דער תורה (הודך והדרך) דז איז דיין לוב אול' דיין שונהייט (והדרך) אול דיין שונהייט
איז (צלח ורכב) דאָש דוא זאָלשט ביקליקן אול' רייטן (על דבר אמת) אויף איין וואַרהאַפֿטיגי זאַך זאָלשט פסקנן וויא דער
דין איז (וענוה צדק) אול' זאָלשט רעכֿט פֿרטיגי דעאָהפֿטיקייט אן דיר האָבן (ותורך) דאָש זעלביג אַאָן ווערט דיא
תורה לערנן דיך (נוראות ימינך) פֿאַרכֿטלואי זאַכֿן מיט דייני רעכֿטי האַנד (חציך שנונים) דייני פֿיילן כוואר דייני
תלמידים זיינן גישאַרפֿט (עמים תחתיך יפלו) פֿעלקר ווערן פֿאַלן אונטר דיא ת"ח (בלב איבי המלך) כוואר דיא פֿיילן
ווערן קומן אין הערצן פֿון דיא פֿיינט פֿון דיא ת"ח (כסאך אלהים עולם ועד) דיין שטול פֿון אלכות ווערט איביג גיווערן
(שבט מישור) איין רעכֿט פֿרטיגי רוט (שבט מלכותך) איז דיא רוט פֿון דיינר מלכות כוואר דיין משפט איז אמת
(אהבת צדק) דוא האָשט ליב גירעכֿטיקייט (ותשנא רשע) אול האָשט פֿיינט ביז (על כן) דרום אויך (משחך
אלהים אלהיך) האָט דיך גיזאַלבט גאָט דיין גאָט (שמן ששון) מיט פֿריילכן איל כוואר ער האָט דיר איין גדולה געבן
(מחברך) איין ווערדר דייני גיזעלן (מור ואהלות) גלייך אז גיווערץ אול' ניגלייך (קציעות) אינגבער (כל בגדותיך) אל דייני
קליידר (מן היכלי שן) אין ווערדר דיא פאַלישן דיא גיבויאַט זיינן אויף העלפֿן ביין נאָך בעטר זיינן דיא היכלות דיא
דא זיינן אין גיבוייט אין גן עדן (מני שמחוך) זיא זיינן פֿון איר גאָט דיא ווערן דיך דער פֿרייאן אול' ווערן דיר געבן
דיין

הַיּוֹם וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם נוֹדֶה סֶלָה׃ אַף זָנַחְתָּ וַתַּכְלִימֵנוּ וְלֹא תֵצֵא
בְּצִבְאוֹתֵינוּ׃ תְּשִׁיבֵנוּ אָחוֹר מִנִּי צָר וּמְשַׂנְאֵינוּ שָׁסוּ לָמוֹ׃ תִּתְּנֵנוּ
כְּצֹאן מַאֲכָל וּבַגּוֹיִם זֵרִיתָנוּ׃ תִּמְכֹּר עַמְּךָ בְלֹא הוֹן וְלֹא רִבִּיתָ
בִּמְחִירֵיהֶם׃ תְּשִׂימֵנוּ חֶרְפָּה לִשְׁכֵנֵינוּ לַעַג וָקֶלֶס לִסְבִיבוֹתֵינוּ׃
תְּשִׂימֵנוּ מָשָׁל בַּגּוֹיִם ׀ מְנוֹד רֹאשׁ בַּלְאֻמִּים׃ כָּל הַיּוֹם כְּלִמָּתִי
נֶגְדִּי וּבֹשֶׁת פָּנַי כִּסָּתְנִי׃ מִקּוֹל מְחָרֵף וּמְגַדֵּף מִפְּנֵי אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם׃
כָּל זֹאת בָּאַתְנוּ ׀ וְלֹא שְׁכַחֲנוּךָ וְלֹא שִׁקַּרְנוּ בִּבְרִיתֶךָ׃ לֹא נָסוֹג
אָחוֹר לִבֵּנוּ ׀ וַתֵּט אֲשֻׁרֵינוּ מִנִּי אָרְחֶךָ׃ כִּי דִכִּיתָנוּ בִּמְקוֹם ׀ תַּנִּים
וַתְּכַס עָלֵינוּ בְצַלְמָוֶת׃ אִם שָׁכַחְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ ׀ וַנִּפְרֹשׂ כַּפֵּינוּ
לְאֵל זָר׃ הֲלֹא ׀ אֱלֹהִים יַחֲקָר זֹאת כִּי הוּא יֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת לֵב׃
כִּי עָלֶיךָ הֹרַגְנוּ כָל הַיּוֹם נֶחְשַׁבְנוּ כְּצֹאן טִבְחָה׃ עוּרָה לָמָּה תִישַׁן
אֲדֹנָי הָקִיצָה אַל תִּזְנַח לָנֶצַח׃ לָמָּה פָנֶיךָ תַסְתִּיר תִּשְׁכַּח עָנְיֵנוּ ׀ וְלַחֲצֵנוּ׃
כי

גיהאלפֿן פֿון אונזרי ליידיגר (ומשנאינו הבישות) אול אונזרי פֿיינט האשטו פֿאר שעאט (באלהים הללנו כל היום) אן גאטש זאג האבן איר גילובט אין גלות דאש דא איז טאג צו דיא פֿעלקר (ושמך לעולם נודה סלה) אול דיין נאאן וועלן איר לובן איביג (אף זנחת) ווען דוא אונז האשט טון פֿר לאזן (ותכלימנו) אול האשט אונז פֿר שעמט (ולא תצא בצבאותינו) אול ביסט ניט אויז גאנגן איט אונזר חיל מלחמה צו האלטן פֿר אונז דערנאך וועלן איר לובן דיין נאאן (תשיבנו אחור) דא מאכשטו אונז ווידר קערן דאש איר אנטלויפֿן הינטר זיך (מני צר) פֿון דען ליידיגר (ומשנאינו) אול אונזרי פֿיינט (שסו למו) האבן גירויבט אונזרי גיטר איט לאכר צו זיך (תתננו כצאן מאכל) דוא איבר ענטפֿרשט אונז גליך אז איין שאף דאז אן עסט (ובגוים זריתנו) אול אונטר דיא פֿעלקר האשטו אונז פֿר שפרייט (תמכור עמך) דוא פֿר קויפֿשט אונז דיין פֿאלק (בלא הון) און געלט (ולא רבית) אול דוא האשט ניט גיווערט (במחיריהם) אין אירן פֿר ווערקפֿן (תשימנו) דוא טושט אונז (חרפה לשכנינו) איין לעסטרונג אונטר אונזרי שכינים דאש זיינן דיא אומות (לעג וקלם) שפאט אול שאנד איז (לסביבותינו) גרינגש הרום אונז (תשימנו) דוא טושט אונז (משל בגוים) פֿאר איין משל אונטר דיא אומות ווען זיא איינן פֿלוכן רידן זיא דוא זאלשט אזו זיין אז ישראל (מנוד ראש) איין פֿר וואגלונג דען קאפֿף זיינן איר (בלאמים) אונטר דיא פֿעלקר כלומר זיא פֿר וואונדרן זיך אויף אונזרי צרות (כל היום) איין גאנצן טאג דאש איז דאש גלות (כלימתי נגדי) דא איז אלש איין שאנד קעגן איר (ובושת פני) אול איט שאנד פֿון איינם פנים (כסתני) האשטו איך צו גידעקט (מקול מחרף) פֿון וועגן דען קול דען לעסטרר (ומגדף) אול דען שענדר (מפני אויב) פֿון וועגן דען פֿיינט (ומתנקם) דער זיך טוט רעכנן אן אונז פֿון אירנט וועגן בין איך פֿר שעאט (כל זאת באתנו) וויא וואול דאך דאש אלש איז אויף אונז צו קואן (ולא שכחנו) האבן איר דיך ניט פֿר געסן (ולא שקרנו בבריתך) אול האבן ניט גיפֿעלשט אן דיינם ברית (לא נסוג) אול עש איז ניט פֿר רוקט (אחור לבנו) אונזר הערץ הינטר זיך פֿון דיר אוועק (ותט) דאז עז זולט האבן גינייגט (אשרנו) אונזר טריט (מני ארחיך) פֿון דיינם וועג דאז איז ניט (כי דכיתנו) דאז דוא האשט אונז פֿר שטוס אין דער אדבר (במקום) אין אזו איין אורט (תנים) דאז דארטן זיינן שלאנגן (ותכס עלינו) אול דוא האשט אונז צו גידעקט (בצלמות) איט פֿינשטרניש דעשטט האבן איר דיך ניט פֿאר געסן (אם שכחנו) האבן איר אנדרשט יואפֿר געסן (שם אלהינו) דען נאאן פֿון גאט (ונפרש כפינו) אול האבן פֿר שפרייט אונזר הענד איט תפֿילה צו טאן (לאל זר) צו איין פֿרעאד גאט (הלא) צו וואר (אלהים יחקר זאת) גאט זאל פֿארשן דש (כי הוא יודע) דען ער וייש (תעלמות לב) דיא פֿר העלונג פֿון הערצן (כי עליך) פֿון דיינט וועגן גאט (הרגנו) זיינן איר דער שלאגן (כל היום) איין גאנצן טאג אין גלות (נחשבנו כצאן) איר זיינן גיאכט גליך אז איין שאף (טבחה) פֿון שעכטונג (עורה) דער וועק דיך גאט (למה תישן) וואראום
שלאפֿשטו

מג שָׁפְטֵנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבִי מִגּוֹי לֹא חָסִיד מֵאִישׁ מִרְמָה וְעַוְלָה
תְפַלְּטֵנִי: כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי מָעוּזִּי לָמָה זְנַחְתָּנִי לָמָּה קֹדֵר אֶתְהַלֵּךְ בְּלַחַץ
אוֹיֵב: שְׁלַח אוֹרְךָ וַאֲמִתְּךָ הֵמָּה יַנְחוּנִי יְבִיאוּנִי אֶל הַר קָדְשְׁךָ וְאֶל
מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ: וְאָבוֹאָה אֶל מִזְבַּח אֱלֹהִים אֶל אֵל שִׂמְחַת גִּילִי וְאוֹדְךָ בְכִנּוֹר
אֱלֹהִים אֱלֹהָי: מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וּמַה תֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי
לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעֹת פָּנַי וֵאלֹהָי: מד לַמְנַצֵּחַ
לִבְנֵי קֹרַח מַשְׂכִּיל: אֱלֹהִים בְּאָזְנֵינוּ שָׁמַעְנוּ אֲבוֹתֵינוּ סִפְּרוּ לָנוּ
פֹּעַל פָּעַלְתָּ בִימֵיהֶם בִּימֵי קֶדֶם: אַתָּה יָדְךָ גּוֹיִם הוֹרַשְׁתָּ וַתִּטָּעֵם
תָּרַע לְאֻמִּים וַתְּשַׁלְּחֵם: כִּי לֹא בְחַרְבָּם יָרְשׁוּ אָרֶץ וּזְרוֹעָם לֹא
הוֹשִׁיעָה לָּמוֹ כִּי יְמִינְךָ וּזְרוֹעֲךָ וְאוֹר פָּנֶיךָ כִּי רְצִיתָם: אַתָּה
הוּא מַלְכִּי אֱלֹהִים צַוֵּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב: בְּךָ צָרֵינוּ נְנַגֵּחַ בְּשִׁמְךָ
נָבוּס קָמֵינוּ: כִּי לֹא בְקַשְׁתִּי אֶבְטָח וְחַרְבִּי לֹא תוֹשִׁיעֵנִי: כִּי
הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ וּמְשַׂנְאֵינוּ הֱבִישׁוֹתָ: בֵּאלֹהִים הִלַּלְנוּ כָל
היום

מג (שפטני אלהים) ריכט איך כוואר טוא איין נקאה פון איינט וועגן דוא גאט (וריבה ריבי) אול קריג
איין קריג (מגוי לא חסיד) פון אזו איין פאלק דש דא ניט איין חסיד איז דאש איז עשו הרשע (מאיש מרמה ועולה)
פון שאלקהאפטיגן אול אונרעכטן אאן (תפלטני) זאלשטו איך אאכן אנטרינן (כי אתה אלהי מעוזי) דען דוא בישט
גאט איין שטארקר (למה זנחתני) ווארום האשטו איך פר לאזן (למה קודר אתהלך) ווארום זאל איך פר שווארצט
גין (בלחץ אויב) אום וועגן דש בילווינגונג פון פיינט (שלח אורך ואמתך) שיק אונז משיח אול דיין ווארפטיגן נביא
דאש איז אליהו הנביא (המה ינחוני) דיא זאלן איך פירן (יביאוני אל הר קדשך) זאלן איך ברענגן צו דיין הייליגן בערג
(ואל משכנותיך) אול צו דיינם רואונג (ואבואה אל מזבח אלהים) אול איך ווער קואן צו גאטש אזבח (אל אל שמחת
גילי) צו גאט דער דא איז דיא פרייד פון אייני גרושי פרייד (ואודך בכנור) אול איך וויל לובן דיך מיט דער הארפף
(אלהים אלהי) גאט איין הער (מה תשתוחחי נפשי) ווארום זאלשטו דיך בוקן איין לייב (ומה תהמי עלי) אול ווארום
זאלשטו ברואן אין גלות (הוחילי לאלהים) האף ניבר צו גאט (כי עוד אודנו) דען איך וויל אים נאך לובן (ישועות פני)
ער איז דיא הילף אול דאש ליכט פון איין פנים (ואלהי) אול ער איז איין גאט: מד (אלהים באזנינו
שמענו) גאט מיט אונזרי אורן האבן איר גיהערט (אבותינו ספרו לנו) אונזרי עלטרן האבן עש אונז דער צילט (פעל
פעלת בימיהם) וויא דוא האשט גיווערקט איין ווערקונג אין אירי טאג (בימי קדם) אין דיא ערשטן טאג (אתה ידך
גוים הורשת) דוא גאט מיט דייני האנד האשטו פר טריבן דיא פעלקר (ותטעם) אול דוא האשט אונזרי עלטרן אן דיא
גוים שטאט גיפלאנצט (תרע לאמים) דוא האשט גיאיבלט צו דיא פעלקר (ותשלחם) אול האשט זיא אוועק גישיקט
אויז אירן לאנד (כי לא בחרבם) דען ניט מיט דען שווערד (יירשו ארץ) האבן אונזרי עלטרן טון ארבן דאש לאנד
(וזרועם לא הושיעה למו) אול איר שטארקר ארים האט ניט גיהאלפן צו זיא (כי ימינך וזרועך) נייארט דיין רעכטי
האנד אול דיין שטארקהייט (ואור פניך) אול דיא ליכט פון דיין ווירדיקייט כוואר דיין הייליגי תורה דש זיא האבן
גילערינט דש האט זיא גיהאלפן (כי רציתם) דען דוא האשט ביגערט אן זיא (אתה הוא מלכי) דוא בישט איין אלך (אלהים
צוה ישועות יעקב) דוא גאט גיביט דיא הילף פון יעקב (בך צרינו ננגח) מיט דיין זאג וועלן איר אונזרי לידיגר שטוסן
(בשמך נבוס קמינו) מיט דיין נאאן וואלן איר טרעטן אונזרי פיינט (כי לא בקשתי אבטח) דען ניט אויף איינם בוגן טוא
איך איך פר זיכרן (וחרבי לא תושיעני) אול איין שווערד העלפט איר ניט (כי הושעתנו מצרינו) דען דוא האשט אונז

כֵּן נַפְשִׁי תַעֲרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים׃ צָמְאָה נַפְשִׁי לֵאלֹהִים לְאֵל חָי מָתַי
אָבוֹא וְאֵרָאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים׃ הָיְתָה לִּי דִמְעָתִי לֶחֶם יוֹמָם וָלָיְלָה בֶּאֱמֹר
אֵלַי כָּל הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ׃ אֵלֶּה אֶזְכְּרָה וְאֶשְׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר
בַּסָּךְ אֶדַּדֵּם עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הָמוֹן חוֹגֵג׃
מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וַתֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ
יְשׁוּעוֹת פָּנָיו׃ אֱלֹהַי עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתּוֹחָח עַל כֵּן אֶזְכָּרְךָ מֵאֶרֶץ
יַרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר מִצְעָר׃ תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צִנּוֹרֶיךָ
כָּל מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ עָלַי עָבָרוּ׃ יוֹמָם יְצַוֶּה יְהֹוָה חַסְדּוֹ וּבַלַּיְלָה
שִׁירֹה עִמִּי תְּפִלָּה לְאֵל חַיָּי׃ אוֹמְרָה לְאֵל סַלְעִי לָמָה שְׁכַחְתָּנִי
לָמָּה קֹדֵר אֵלֵךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב׃ בְּרֶצַח בְּעַצְמוֹתַי חֵרְפוּנִי צוֹרְרָי בְּאָמְרָם
אֵלַי כָּל הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ׃ מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וּמַה תֶּהֱמִי
עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעֹת פָּנַי וֵאלֹהָי׃

מג

(כן נפשי) אלזו אויך איין לייב (תערוג אליך אלהים) טוט שרייאן צו דיר גאט (צמאה נפשי) איז דארשטיג איין לייב (לאלהים לאל חי) צו דעם לעבנדיגן גאט (מתי אבוא ואראה) ווען ווער איך קומן אול ווער זעהן (פני אלהים) גאטש גיזיכט (היתה לי דמעתי) עש איז גיווארן איין טרעהרן צו מיין שפייז (יומם ולילה) טאג אול נאכט (באמור אלי) ווען דער פיינט זאגט צו איר (כל היום) אלי טאג (איה אלהיך) וואו איז דיין גאט (אלה אזכרה) דש טוא איך גידענקן (ואשפכה עלי נפשי) אול איך פר גיס אויף איר איין לייב (כי אעבור) דאז איך בין איבר פארן (בסך) איין הענגן וואגן אודר מיט דער צאל פון דיא לייט (אדדם) איך האב פר וואגט מ״ט זיא (עד בית אלהים) ביז אין גאטש הויז (בקול רנה ותודה) מיט איין שטים פון גיזאנג אול לובונג (המון חוגג) מיט דען זעלביגן ברוואונג אז זיא זיינן גאנגן נאך ירושלים צו פֿרייאן דארטן אודר (חוגג) זאז פֿיל וואורן זיא אז בעך וואשר שפראך ישראל אין גלות (מה תשתוחחי נפשי) וואש בישטו דיך בוקן איין לייב (ותהמי עלי) אול ברוואשט אויף איר בישט דיך אלער אויף דען גלות (הוחילי לאלהים) זיא האפֿן צו גאט (כי עוד אודנו) איך ווער איס נאך לובן (ישועות פניו) פֿון וועגן דיא הילף זייני שכינה שפראך ישראל (אלהי) איין גאט (עלי נפשי תשתוחח) איין לייב טוט זיך נידר בוקן אין איר (על כן אזכרך) דרום דאז איך גידענקן דיך וואש דוא האשט אונז גיטאן (מארץ ירדן) בייא דען לאנד פֿון ירדן (וחרמונים) אול בייא דען בערג חראון (מהר מצער) בייא דען קליינן בערג דש איז הר סיני דארטן האשטו אונז אלש גוטש גיטאן (תהום אל תהום קורא) איין אב גרונד רופֿט צו דען אנדרן כוואר איין צרה צו דער אנדרי (לקול צנוריך) אום וועגן דש קול פֿון דייני רינן דיא דא אאבן שטראון אויף איר דאש פורענות פֿון הימל גלייך אז דיא וואשר דיא פר פֿלען (כל משבריך וגליך) אלי דייני אינדן אול הויפֿן כוואר דיין פורענות (עלי עברו) דיא זיינן אויף איר איבר פֿארן ביז אל הער׳ דרום ביט איך דיך ווייטר (יומם יצוה ה׳ חסדו) דאז בייא טאג זאל גאט גיביטן זיין גינאד כוואר ער זאל דיא גאולה שיקן (ובלילה שירה עמי) אול בייא נאכט זאל רואן מיט איר (תפלה לאל חיי) דיא תפלה דאש איר טון צום לעבנדיגן גאט (אומרה לאל סלעי) איך וועל זאגן איך צו גאט איין שטארקר פֿעלזן (למה שכחתני) ווארום האשטו איך פר געסן (למה קודר אלך) ווארום זאל איך פר שווארצט גין (בלחץ אויב) אום וועגן דש בידרווינגונג פֿון דען פֿיינט (ברצח) גלייך ווען זיא זעלטן איך דער שלאגן אזו איז אויף גיהאלטן (בעצמותי) אין איין ביין (חרפוני צוררי) דאז זיא האבן איך גילעסטרט אייני לידיגר (באמור אלי כל היום) דש זיא זאגן דען גאנצן טאג דאש איינט ער אילונד אין גלות (איה אלהיך) וואו איז גאט דיין הער שפראך ישראל (מה תשתוחחי נפשי) וואש טושטו דיך בוקן איין לייב (ומה תהמי עלי) אול וואש טושטו ברואן (הוחילי לאלהים) האף לייבר צו גאט (כי עוד אודנו) איך וויל איס נאך לובן (ישועות פני) ער איז דיא הילף אול דש ליכט פֿון איינם פנים (ואלהי) אול ער איז איין הער:

מִזְמוֹר לְדָוִד׃ אַשְׁרֵי מַשְׂכִּיל אֶל דָּל בְּיוֹם רָעָה יְמַלְּטֵהוּ יְהוָה׃ יְהוָה
יִשְׁמְרֵהוּ וִיחַיֵּהוּ יְאֻשַּׁר בָּאָרֶץ וְאַל תִּתְּנֵהוּ בְּנֶפֶשׁ אֹיְבָיו׃ יְהוָה יִסְעָדֶנּוּ
עַל עֶרֶשׂ דְּוָי כָּל מִשְׁכָּבוֹ הָפַכְתָּ בְחָלְיוֹ׃ אֲנִי אָמַרְתִּי יְהוָה חָנֵּנִי רְפָאָה
נַפְשִׁי כִּי חָטָאתִי לָךְ׃ אוֹיְבַי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתַי יָמוּת וְאָבַד שְׁמוֹ׃ וְאִם בָּא
לִרְאוֹת שָׁוְא יְדַבֵּר לִבּוֹ יִקְבָּץ אָוֶן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר׃ יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
כָּל שֹׂנְאָי עָלַי יַחְשְׁבוּ רָעָה לִי׃ דְּבַר בְּלִיַּעַל יָצוּק בּוֹ וַאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף
לָקוּם׃ גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בָּטַחְתִּי בוֹ אוֹכֵל לַחְמִי הִגְדִּיל עָלַי עָקֵב׃
וְאַתָּה יְהוָה חָנֵּנִי וַהֲקִימֵנִי וַאֲשַׁלְּמָה לָהֶם׃ בְּזֹאת יָדַעְתִּי כִּי חָפַצְתָּ בִּי
כִּי לֹא יָרִיעַ אֹיְבִי עָלָי׃ וַאֲנִי בְּתֻמִּי תָּמַכְתָּ בִּי וַתַּצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם׃
בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֵהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן׃

ספר שני

מב לַמְנַצֵּחַ מַשְׂכִּיל לִבְנֵי קֹרַח׃ כְּאַיָּל תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מָיִם

כן

מא (אשרי משכיל) וואול דעם דער דא קליגט (אל דל) צום קראנקן אונ' איז אבקר חולה דרום (ביום רעה) אין ביזן טאג דהיינו אין גיהנם (ימלטהו ה') דא אלכט אים גאט אנטרינן דאש איז זיין שכר בעולם הבא · אונ' בעולם הזה איז זיין שכר (ה' ישמרהו ויחיהו) גאט היט אים אונ' לאזט אים לעבן (יאשר בארץ) ער ווערט גישטערקט אויף דער ערדן (ואל תתנהו) דער דא איז אבקר חולה דא איבר ענטפרשטו אין ניט (בנפש אויביו) אין זיינם פיינטש האנד (ה' יסעדנו) אונ' ווען ער קראנק איז העלפשטו אים דש זעלביג אאל אונ' טושט אים אונטר לעהנן (על ערש דוי) אויף זיין בעט (כל משכבו הפכת בחליו) אל זיין גילעגר כלואר זיין אנוהה איז פר קערט איט זיין קראנקהייט דאש זעלביג אאל טושטו אים אונטר לעהנן (אני אמרתי) איך דוד האב גיזאגט אין דער קראנקהייט (ה' חנני) גאט דער ברים איך (רפאה נפשי) הייל איין לייב (כי חטאתי לך) ווא וואול איך האב גיזינדיגט צו דיר (אויבי יאמרו) דא האבן גיזאגט אויף איר (רע לי) זעלכי ריד דיא צו איר ביז זיינן (מתי ימות) אונ' האבן גיהעט ווען ווער דוד שטערבן (ואבד שמו) אונ' דאז זיין נאמא ווערט פר לארן ווערן (ואם בא לראות) אונ' ווען מיינר קואט דאש ער אין אבקר חולה זיין (שוא ידבר) רעט ער אייטל פלאשהייט (לבו יקבץ און) אונ' אין זיין הערצן טוט ער איין זאאלן ביזי אחשבות (יצא לחוץ ידבר) אונ' דער נאך גיט ער ארויז אונ' רעט דאז ביז (יחד עלי יתלחשו) איט אנכדר טון זיא זאמלום רידן אויף אר (כל שנאי) אלי אייני פיינט (עלי יחשבו) אונ' זיא גידענקן (רעה לי) ביז אויף איר (דבר בליעל) שאלקהפטיגי ריד דאש ער גיטאן האט (יצוק בו) זאל אין גיגאסן ווערן אין זיין גוף (ואשר שכב) ווייל ער איז גילעגן (לא יוסיף לקום) זאל ער ניט אין אויף שטין (גם איש שלומי) אונ' אפילו אזו איין אאן דער דא ביגערט שלום (אשר בטחתי בו) דער זעלביגר דאז איך איך האב פר זיכרט אן אים (אוכל לחמי) דער דא איין ברוט עשט (הגדיל עלי עקב) דער האט טון גריסן אויף איר איין לאגר אונ' לעבט פלוש איט איר (ואתה ה') אבר דוא גאט (חנני) דער באריס איך (והקימני) אונ' טוא איך אויף ריכטן (ואשלמה להם) אונ' איך וויל זיא לאנן דאז ביז דש זיא איר טוכן (בזאת ידעתי) איט דען ווער איך וויסן (כי חפצת בי) די דוא גאט ביגערטשט אן איר (כי לא יריע אויבי לי) ווען ער ווערט ניאר שאלן דער פיינט אויף איר איין שאלוגג פון טאחה (ואני בתמי תמכת בי) פון וועגן איין גאנצקייט האשטו אונטר לעהנט אן איר (ותציבני לפניך לעולם) אונ' האשט איך גישטעלט פר דיר צו איביג (ברוך ה' אלהי ישראל) גילובט איז גאט דער הער פון ישראל (מהעולם) פון דען עולם (ועד העולם) אונ' ביז יענכם עולם (אמן ואמן) עש איז וואר אונ' איז גאנץ וואר:

מב (למנצח משכיל לבני קרח) דאז אזמור איז גיזאגט ווארן דורך איין אתרגי אודיא קינדר פון קרח האבן עש גימאכט זיא שפראכן (כאיל תערוג) גליך אז איין הירש טוט שרייאן (על אפיקי מים) אונ' בעט גאט אום וואסר דא דער באראט איך גאט אונ' ברענגט דין וואסר אויף

אָז אָמַרְתִּי הִנֵּה בָאתִי בִּמְגִלַּת סֵפֶר כָּתוּב עָלָי : לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אֱלֹהַי
חָפָצְתִּי וְתוֹרָתְךָ בְּתוֹךְ מֵעָי : בִּשַּׂרְתִּי צֶדֶק בְּקָהָל רָב הִנֵּה שְׂפָתַי לֹא
אֶכְלָא יְהוָה אַתָּה יָדָעְתָּ : צִדְקָתְךָ לֹא כִסִּיתִי בְּתוֹךְ לִבִּי אֱמוּנָתְךָ
וּתְשׁוּעָתְךָ אָמָרְתִּי לֹא כִחַדְתִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ לְקָהָל רָב : אַתָּה יְהוָה
לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי : כִּי אָפְפוּ עָלַי
רָעוֹת עַד אֵין מִסְפָּר הִשִּׂיגוּנִי עֲוֹנֹתַי וְלֹא יָכֹלְתִּי לִרְאוֹת עָצְמוּ מִשַּׂעֲרוֹת
רֹאשִׁי וְלִבִּי עֲזָבָנִי : רְצֵה יְהוָה לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה : יֵבֹשׁוּ
וְיַחְפְּרוּ יַחַד מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי לִסְפּוֹתָהּ יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיִכָּלְמוּ חֲפֵצֵי רָעָתִי :
יָשֹׁמּוּ עַל עֵקֶב בָּשְׁתָּם הָאֹמְרִים לִי הֶאָח הֶאָח : יָשִׂישׂוּ וְיִשְׂמְחוּ בְּךָ כָּל
מְבַקְשֶׁיךָ יֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה אֹהֲבֵי תְּשׁוּעָתֶךָ : וַאֲנִי עָנִי וְאֶבְיוֹן
אֲדֹנָי יַחֲשָׁב לִי עֶזְרָתִי וּמְפַלְטִי אַתָּה אֱלֹהַי אַל תְּאַחַר : א לַמְנַצֵּחַ
מזמור

דא זיין זיא שטארק פון צו דער צייט (זבח ומנחה) איין פריוואנט (לא חפצת) האסטו ניט ביגערט (אזנים כרית לי) האסט גיגראבן צו איר אורן אול האסט זיא הויז גיאפט כלואר דוא האסט צו איר גירעט דש איך זאל דיין קאל הערן (עולה וחטאה) איין קרבן עולה אול חטאת (לא שאלת) האסטו ניט ביגערט (אז אמרתי) דאש זעלביג מאל בשעת אתן תורה האב איך ישראל צו דיר גירעט (הנה באתי) נון איך בין קומן צו הערן וואש דוא ווערשט איר גיביטן (במגלת ספר כתוב עלי) אין ספר תורת משה האט אן עדות אן גישריבן אויף איר ישראל דאש איך האב גיזאגט נעשה ונשמע (לעשות רצונך אלהי) צו טאן דיין ווילן איין גאט (חפצתי) האב איך ביגערט (ותורתך בתוך מעי) אול דיין תורה איז אין איין גידערם (בשרתי צדק) איך האב אבשר גיוועזן דיין גירעכטיקייט (בקהל רב) אונטר דעם גרושן קהל (הנה שפתי לא אכלא) נון איין לעפצן האב איך ניט פר איטן (ה' אתה ידעת) גאט דוא ווייסט עש (צדקתך לא כסיתי) דיין צדקה האב איך ניט פר הולן (בתוך לבי אמונתיך) אין איינם הערצן איז גיוועזן דיין ווארהייט איך גלויב אן דיר (ותשועתך אמרתי) אול דיין הילף האב איך גירעט אול גיזאגט (לא כחדתי חסדך ואמתך) איך האב ניט פר איטן דיין גנאד אול דיין ווארהייט (לקהל רב) אונטר דען גרושן קהל (אתה ה' לא תכלא) דוא גאט זאלשט ניט פר איידן (רחמיך ממני) דיין דער בארמיקייט פון איר (חסדך ואמתך) דיין גנאד אול דיין ווארהייט (תמיד יצרוני) זאלן שטעטן היטן איך (כי אפפו עלי רעות) דען זיא האבן אום גירינגלט אום איר דאש ביז (עד אין מספר) עש האט קיין צאל ניט (השיגוני עונותי) אייני זינד האבן איך גירייכט (ולא יכלתי לראות) איך האב ניט אמכט צו זעהן (עצמו) זיא זיינן גישטערקט (משערות ראשי) אין ווערד דיא האר פון איין קאפף (ולבי עזבני) אול איין הערץ האט איך פר לאזן (רצה ה' להצילני) גאט ווילן אול ביגערט צו בישירמן איך (ה' לעזרתי חושה) גאט צו איינר הילף טוא איילן (יבושו ויחפרו) זיא זאלן פר שעמט אול פר שאמט ווערן (יחד) איט אנכדר (מבקשי נפשי לספותה) דיא זעלביגן דיא דא ביגערן איין לייב איין צו טאן (יסוגו אחור) זיא זאלן פר רוקט ווערן הינטר זיך (ויכלמו חפצי רעתי) אול זיא זאלן פר שעמט ווערן דיא זעלביגן דיא איין בייז ביגערן (ישומו על עקב בשתם) זיא זאלן זיך צאונדרן ווען זיא ווערן אנט זאגן איר שאנד אויף איר טריט אול וועג דאז זיא זיינן גאנגן (האומרים לי האח האח) דיא זעלביגי זייט דיא דא זאגן איך פרייא איך איין פרייד ווען אויף ישראל ח"ו איין צרה קומט דיא זעלביגן זאלן אן זיך זעלבשט צרות זעהן (ישישו וישמחו בך) זיא זאלן זיך פרייאן אול משאח זיין אן דייני זאג (כל מבקשיך) אלי דיא דא דיך ביגערן (יאמרו תמיד) זיא זאלן זאגן שטעטן (יגדל ה') גאטש כבוד זאל זיך גריסן אויך אזו זאלן זאגן (אהבי תשועתך) דיא דא האבן ליב דיין הילף (ואני עני ואביון) אול איך ארם פאלק ישראל אול אביון (אדני יחשב לי) גאט זאל זיין אחשבה אול זיין הערץ געבן צו גידענקן איין עניות אול איין בידערפונג (עזרתי ומפלטי) דען איין הילף אול אנטרינר (אתה אלהי) בישטו איין גאט (אל תאחר) ניט זוים דיא הילף :

מִכָּל פְּשָׁעַי הַצִּילֵנִי חֶרְפַּת נָבָל אַל תְּשִׂימֵנִי: נֶאֱלַמְתִּי לֹא אֶפְתַּח פִּי כִּי
אַתָּה עָשִׂיתָ: הָסֵר מֵעָלַי נִגְעֶךָ מִתִּגְרַת יָדְךָ אֲנִי כָלִיתִי: בְּתוֹכָחוֹת
עַל עָוֹן יִסַּרְתָּ אִישׁ וַתֶּמֶס כָּעָשׁ חֲמוּדוֹ אַךְ הֶבֶל כָּל אָדָם סֶלָה: שִׁמְעָה
תְפִלָּתִי יְהֹוָה וְשַׁוְעָתִי הַאֲזִינָה אֶל דִּמְעָתִי אַל תֶּחֱרַשׁ כִּי גֵר אָנֹכִי
עִמָּךְ תּוֹשָׁב כְּכָל אֲבוֹתָי: הָשַׁע מִמֶּנִּי וְאַבְלִיגָה בְּטֶרֶם אֵלֵךְ וְאֵינֶנִּי:
מ לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר: קַוֹּה קִוִּיתִי יְהֹוָה וַיֵּט אֵלַי וַיִּשְׁמַע
שַׁוְעָתִי: וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר שָׁאוֹן מִטִּיט הַיָּוֵן וַיָּקֶם עַל סֶלַע רַגְלַי כּוֹנֵן
אֲשֻׁרָי: וַיִּתֵּן בְּפִי שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּה לֵאלֹהֵינוּ יִרְאוּ רַבִּים וְיִירָאוּ
וְיִבְטְחוּ בַּיהֹוָה: אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר שָׂם יְהֹוָה מִבְטַחוֹ וְלֹא פָנָה
אֶל רְהָבִים וְשָׂטֵי כָזָב: רַבּוֹת עָשִׂיתָ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהַי נִפְלְאֹתֶיךָ
וּמַחְשְׁבֹתֶיךָ אֵלֵינוּ אֵין עֲרֹךְ אֵלֶיךָ אַגִּידָה וַאֲדַבֵּרָה עָצְמוּ מִסַּפֵּר:
זֶבַח וּמִנְחָה לֹא חָפַצְתָּ אָזְנַיִם כָּרִיתָ לִּי עוֹלָה וַחֲטָאָה לֹא שָׁאָלְתָּ:

אז

(אך הבל יהמיון) נייארט אייטל נרהייט טון זיא ברומן אול רידן (יצבור) ער טוט הויפן תבואה (ולא ידע מי אוספם) אול ער וייש ניט ווער עש איין זאמלט אין הויז ער מאג וואול שטערבן אי דיא לייט קומט דאז אין דיא תבואה אין הויז ברענגט (ועתה מה קויתי) אול אילונדר וויל עז יוא אזו איז וואש אי׳ נוא איין האפנונג אול איין ביגער (אדני תוחלתי לך היא) גאט איין האפנוג איז ניקש אנדרשט (מכל פשעי הצילני) פון אל אייני זינד בישירם איך (חרפת נבל אל תשימני) דיא לעשטרונג פון טולקה פאטיגן רשעים לאשטו איך ניט טאן (נאלמתי) איך בין וואורן פר שטומט (לא אפתח פי) איך קאן אין אויז ניט עפינן (כי אתה עשית) דען דוא האשט עז גיטאן דער וויל דאז דוא האשט אויף איר לרות גיברמכט אין אנדר אויף אנדרי מוואות דרום איז איך שווייגן (הסר מעלי נגעך) טוא אב פון איר דיין פלאג (מתגרת ידך) פון פארכט דיין טלעק (אני כליתי) איך בין וואורן פר לענט (בתוכחות על עון) איט דיא תוכחות אול שטראף פון דיא זינד (יסרת איש) האשטו גישטראפט איטליכן אענשן (ותמס כעש) אול עש איז לו גאנגן אז איין ווירא הוט לו אאן (חמודו) זיין גילוסטיקייט כוואר זיין פלייש (אך הבל כל אדם סלה) נייארט אייטל נארהייט איז איטליכר אענש געגן דיר (שמעה תפלתי ה׳) הער איין תפלה דוא גאט (ושועתי האזינה) אול פר נעם איין גישרייא (אל דמעתי) לו איין טרעהרן (אל תחרש) שוויג ניט (כי גר אנכי עמך) דען איך בין גליך אז איין גר פאר גאט אויף דען עולם (תושב ככל אבותי) אול אז איין אוט גיזעסנר גליך אלז אונזר עלטרן (השע ממני) קער אב דייני טלעק פון איר (ואבליגה) דא ווער איך שטארקן (בטרם אלך ואינני) אי איך ווער פון עולם הזה גין אול ווער ניט דא זיין: מ (קוה קויתי ה׳) דיא ישראל שפראכן איך האב גיהאפט לו גאט אין אלריק (ויט אלי) אול ער האט גינייגט לו איר (וישמע שועתי) אול ער האט גיהערט איין גישרייא (ויעלני) אול ער האט איך אויף גיברמכט (מבור שאון) פון דער גרוב דש ברוואונג (מטיט היון) פון דען לייט פון אנטפלוטיגן דיקן לייט וואש אין ים איז (ויקם על סלע רגלי) אול ער האט הוך גישטעלט אייני פיס אויף איין פעלז (כונן אשורי) ער האט אן גיברייט אייני טריט (ויתן בפי) אול ער האט געבן אין איין אויל (שיר חדש) איין נייא גיזאנג (תהלה לאלהינו) איין לוב לו אונזרן גאט (יראו רבים) דא זאלן זעהן פיל לייט (וייראו) אול זאלן זיך פערכטן (ויבטחו בה׳) אול זאל זיך פר לאזן אן גאט (אשרי הגבר) וואול דען אאן (אשר שם ה׳ מבטחו) דער דא טוט אן גאט זיין פר לאזונג (ולא פנה אל רהבים) אול ער קערט זיך ניט לו דיא האפרטיגן (ושטי כזב) אול דיא דא אב קערן פון גאטש וועג לו גין נאך דעם ליג (רבות עשית) דוא האשט פיל גיטאן (אתה ה׳ אלהי) דוא גאט איין הער (נפלאותיך ומחשבותיך) דייני וואונדר אול דייני אחשבות (אלינו) זיינן פון אונזרט וועגן (אין ערוך אליך) עש איז קיין שאלונג כוואר קיין גליכן לו דיר (אגידה ואדברה) ווען איך וויל רידן אול זאגן אלי וואונדר גאטש (עצמו מספר)

דא

וְאֵין בְּפִיו תּוֹכָחוֹת׃ כִּי לְךָ יְהֹוָה הוֹחָלְתִּי אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי׃ כִּי
אָמַרְתִּי פֶּן יִשְׂמְחוּ לִי בְּמוֹט רַגְלִי עָלַי הִגְדִּילוּ׃ כִּי אֲנִי לְצֶלַע נָכוֹן
וּמַכְאוֹבִי נֶגְדִּי תָמִיד׃ כִּי עֲוֺנִי אַגִּיד אֶדְאַג מֵחַטָּאתִי׃ וְאֹיְבַי חַיִּים עָצֵמוּ
וְרַבּוּ שֹׂנְאַי שָׁקֶר׃ וּמְשַׁלְּמֵי רָעָה תַּחַת טוֹבָה יִשְׂטְנוּנִי תַּחַת רָדְפִי טוֹב׃
אַל תַּעַזְבֵנִי יְהֹוָה אֱלֹהַי אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃ חוּשָׁה לְעֶזְרָתִי אֲדֹנָי
תְּשׁוּעָתִי׃ לט לַמְנַצֵּחַ לִידוּתוּן מִזְמוֹר לְדָוִד׃ אָמַרְתִּי אֶשְׁמְרָה
דְרָכַי מֵחֲטוֹא בִלְשׁוֹנִי אֶשְׁמְרָה לְפִי מַחְסוֹם בְּעֹד רָשָׁע לְנֶגְדִּי׃
נֶאֱלַמְתִּי דוּמִיָּה הֶחֱשֵׁיתִי מִטּוֹב וּכְאֵבִי נֶעְכָּר׃ חַם לִבִּי בְּקִרְבִּי בַּהֲגִיגִי
תִבְעַר אֵשׁ דִּבַּרְתִּי בִּלְשׁוֹנִי׃ הוֹדִיעֵנִי יְהֹוָה קִצִּי וּמִדַּת יָמַי מַה הִיא
אֵדְעָה מֶה חָדֵל אָנִי׃ הִנֵּה טְפָחוֹת נָתַתָּה יָמַי וְחֶלְדִּי כְאַיִן נֶגְדֶּךָ אַךְ כָּל
הֶבֶל כָּל אָדָם נִצָּב סֶלָה׃ אַךְ בְּצֶלֶם יִתְהַלֶּךְ אִישׁ אַךְ הֶבֶל יֶהֱמָיוּן
יִצְבֹּר וְלֹא יֵדַע מִי אֹסְפָם׃ וְעַתָּה מַה קִּוִּיתִי אֲדֹנָי תּוֹחַלְתִּי לְךָ הִיא׃
מכל

גלייך אז איין טאבר כוואר איך הער ניט ווען איך דיא פיינד זעמטערן (וכאלם לא יפתח פיו) אול' איך בין גלייך אז
איין שטואר דער זיין אויז ניט עפינט (ואהי) אול' איך בין (כאיש אשר לא שומע) גלייך אז איינר דער ניט הערט (ואין
בפיו תוכחות) אול' האט אין זיין אויז קיין ביוועררונג צו ענטפרן (כי לך ה' הוחלתי) דען צו דיר גאט האף איך (אתה
תענה ה' אלהי) דוא ווערשט איר ענטפרן גאט איין הער (כי אמרתי) דען איך האב איר גידאכט (פן ישמחו לי)
פיילייכט ווערן זיך דיא פיינט פרייאן אויף איר (במוט רגלי עלי הגדילו) ווען איין פ"ס ווערן גליטשן חלילה ווערן דיא
פיינט איבר איר גרישן (כי אני לצלע נכון) דען איך בין צו איין ברעכנים אן גברייט כוואר איך בין גיוואנט גיטאגן צו
ווערן (ומכאובי נגדי תמיד) אול' איין וויאונג איז קיגן איר אלי צייט (כי עוני אגיד) דען איין זינד טוא איך זאגן דרום
(אדאג מחטאתי) זארג איך אול' פערכט איך פר אייני זינד (ואויבי חיים עצמו) אול' אייני פיינט דיא שטערקן איר
זעבן איט שלום (ורבו שונאי שקר) אול' זיא זיין גיגרישט דיא פיינד אויף איין פאלשי זאך (ומשלמי רעה תחת טובה)
אול' זיא בילאזן ביז אן שטאט גוטש (ישטנוני) זיא טון איך האשטן (תחת רדפי טוב) אן שטאט דש איך טוא גוטש
אול' ביהעפט איך אן הק"בה אול' אן זייני אצות (אל תעזבני ה' אלהי) טוא זאושט איך ניט פר זאזן גאט איין הער
(אל תרחק ממני) דוא זאושט דיך ניט דער ווייטרן פון איר (חושה לעזרתי) איין צו איינר הילף (אדני תשועתי) גאט
איז איין הילף: לט (למנצח לידותון) דער אזאור איז גיאאכט אויף דען דת אול' צרות פון ישראל (אמרתי)
דיא ישראל שפראכן איך האב איר גידאכט (אשמרה דרכי) איך וויל היטן אייני וועג (מחטוא בלשוני) פון צו זינדיגן
איט איין צונג (אשמרה לפי מחסום) איך וויל היטן אול' וויל אאכן צו איין אויל איין אויל באנד (בעוד רשע לנגדי) אפילו
ווען דער רשע איז פר איר אול' טוט איר לייד נאך דענוכט וויל איך קיגן גאט ניקש רידן (נאלמתי דומיה) איך בין וואורן
פר שטואט איין שטיל שוויגונג (החשיתי מטוב) איך האב גישוויגן פון גוטן כוואר אפילו דברי תורה האב איך איך
גיפארכטן צו רידן פאר דיא פיינט (וכאבי נעכר) אול' אכח דעם איז איין וויאונג ביטריבט גיוועזן אול' דער שראקן (חם
לבי בקרבי) איין הערץ איז דער הילט אין איר (בהגיגי תבער אש) איט איין גידאנקן טוט זיא ברענן אז איין פייאר
דרום אויף קאן איך ווייטר ניט שוויגן נייארט (דברתי בלשוני) איך האב אוזן רידן איט איינר צונג (הודיעני ה' קצי) דוא
גאט לאז איך ווישן איין קץ פון דיא צרות (ומדת ימי מה היא) אול' דיא אאס פון אייני טאג (אדעה) לאז איך ווישן (מה
חדל אני) ווען ווערן איר פר איידן פון דיא צרות (הנה טפחות נתתה ימי) כון גיאעשט אול' גיזעלט זיין דיא טאג פון
אענשן (ותלדי כאין נגדך) אול' איין עלטר איז אז ניקש געגן דיר (אך כל הבל) נייארט אייטל פרהייט איז (כל אדם נצב
איטליך אענשים שטאנד אול' זעבן (סלה) אלי וועגן (אך בצלם יתהלך איש) נייארט אין פינשטרנים גיט איטליכר אענש
(אך

צָרָה׃ וַיַּעְזְרֵם יְהֹוָה וַיְפַלְּטֵם יְפַלְּטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ׃
לח מִזְמוֹר לְדָוִד לְהַזְכִּיר׃ יְהֹוָה אַל בְּקֶצְפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וּבַחֲמָתְךָ
תְיַסְּרֵנִי׃ כִּי חִצֶּיךָ נִחֲתוּ בִי וַתִּנְחַת עָלַי יָדֶךָ׃ אֵין מְתֹם בִּבְשָׂרִי
מִפְּנֵי זַעְמֶךָ אֵין שָׁלוֹם בַּעֲצָמַי מִפְּנֵי חַטָּאתִי׃ כִּי עֲוֺנֹתַי עָבְרוּ
רֹאשִׁי כְּמַשָּׂא כָבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי׃ הִבְאִישׁוּ נָמַקּוּ חַבּוּרֹתָי מִפְּנֵי
אִוַּלְתִּי׃ נַעֲוֵיתִי שַׁחֹתִי עַד מְאֹד כָּל הַיּוֹם קֹדֵר הִלָּכְתִּי׃ כִּי כְסָלַי
מָלְאוּ נִקְלֶה וְאֵין מְתֹם בִּבְשָׂרִי׃ נְפוּגוֹתִי וְנִדְכֵּיתִי עַד מְאֹד שָׁאַגְתִּי
מִנַּהֲמַת לִבִּי׃ אֲדֹנָי נֶגְדְּךָ כָל תַּאֲוָתִי וְאַנְחָתִי מִמְּךָ לֹא נִסְתָּרָה׃
לִבִּי סְחַרְחַר עֲזָבַנִי כֹחִי וְאוֹר עֵינַי גַּם הֵם אֵין אִתִּי׃ אֹהֲבַי וְרֵעַי
מִנֶּגֶד נִגְעִי יַעֲמֹדוּ וּקְרוֹבַי מֵרָחֹק עָמָדוּ׃ וַיְנַקְשׁוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי
וְדֹרְשֵׁי רָעָתִי דִּבְּרוּ הַוּוֹת וּמִרְמוֹת כָּל הַיּוֹם יֶהְגּוּ׃ וַאֲנִי כְחֵרֵשׁ
לֹא אֶשְׁמָע וּכְאִלֵּם לֹא יִפְתַּח פִּיו׃ וָאֱהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא שֹׁמֵעַ
ואין

נשמרו יחדיו) אבר דיא זינדיגר זיין פר טילגט אים אנדר (אחרית רשעים נכרתה) דער סוף פון דיא רשעים איז פר
שניטן (ותשועת צדיקים מה') אול דיא הילף פון דיא צדיקים איז פון גאט (מעוזם בעת צרה) איר שטארקהייט איז
ער אין דער צייט פון דער צרה (ויעזרם ה') גאט העלפט זיא (ויפלטם) אול אכט אנטרינן זיא (יפלטם מרשעים) ער
אכט זיא דרויז אנטרינן פון דיא רשעים (ויושיעם) אול העלפט זיא (כי חסו בו) דער ווייל זיא האבן זיך בישילט אן
אים: לח (מזמור לדוד להזכיר) דען מזמור האט דוד גיאכט דש אן זאלדען מזמור גידענקן בשעת צרה
(ה' אל בקצפך תוכיחני) גאט ניט אית דיין צארן זאלשטו איך שטראפן (ובחמתך תיסרני) אול ניט אית דיין גרים
צארן זאלשטו איך קעסטיגן (כי חציך נחתו בי) דען דיין פיילן זיין גיווארפן אין איר (ותנחת עלי ידיך) אול
דוא האשט אכן רואן אויף איר דיין האנד שלאק (אין מתום בבשרי) עש איז קיין גאנצקייט אן איינם פלייש (מפני
זעמך) פון וועגן דיינם צארן (אין שלום בעצמי) עש איז קיין שלום אויף אייני ביין (מפני חטאתי) פון וועגן איין זינד
(כי עונותי עברו ראשי) דען אייני זינד זיין איבר פארן אויף איינם קאפף (כמשא כבד יכבדו ממני) אז איין שווערר
לאשט זיינן זיא שווער אין ווערדר איך קאן דער ליידן (הבאישו) זיא זיינן פר שטונקן (נמקו חבורותי) אול זיינן וואק
גו גאנגן איין ביין (מפני אולתי) פון וועגן איין נארהייט כלומר וועגן איין עבירות (נעויתי) איך בין וארן אום
דימיג (שחותי) אול איין גיבוקט (כל היום קדר הלכתי) איין גאנצן טאג פר שווארצט בין איך גאנגן פר צער (כי
כסלי) דען איין גידאנקן (מלאו נקלה) זיין דער פילט דאז איך בין פר גרינגרט כלומר איך האט איך זעלברט שפן
אין אייני אויגן (ואין מתום בבשרי) אול עש איז קיין גאנצקייט אן איין פלייש (נפוגותי) איך בין וארן פר וועקסילט
(ונדכתי) אול פר שטושן (עד מאוד) גאר זער (שאגתי מנהמת לבי) איך האב גישריאן פון ברוומנג איינם הערץ
(ארני נגרך כל תאותי) גאט געגן דיר איז אל איין גילושטונג (ואנחתי ממך לא נסתרה) אול איין זיפצן איז ניט פר בורגן
פון דיר (לבי סחרחר) איין הערץ איז אום גרינגלט אית טרואריקייט (עזבני כחי) עש האט איך פר לאזן איין כח
(ואור עיני) אול איין ליכט פון אייני אויגן (גם הם אין אתי) זיין אויך ניט אית איר (אהבי ורעי) דיא זיך שטעלן
אז דיא וארן איין ליב האבר אול איין גיזעלן בשעת ווען זיא הנאה פון איר האבן (מנגד נגעי יעמדו) ווען זיא זעהן
דאז פלאג אויף איר קומט שטיאן זיא איר ניט ביא ניארט ווייט פון געגן איין פלאג שטיאן זיא (וקרובי מרחוק עמדו)
אול אויך דיא זיך אאכן אז קרובים דיא שטיאן אויך פון ווייטן (וינקשו) אול זיא אאכן איך שטרויכלן (מבקשי נפשי)
דיא זוכינן דיא איין ליב ביגערן (ודורשי רעתי) אול דיא דא פארשן איין ביז (דברו הוות) רידן אייטל ברעלנים
(ומרמות) אול שוקהפטיקייט (כל היום יהגו) טון זיא גידענקן איין גאנצן טאג (ואני כחרש לא אשמע) אול איך בין
גליך

גֶּבֶר כּוֹנָנוּ ׀ וְדַרְכּוֹ יֶחְפָּץ׃ כִּי יִפֹּל ׀ לֹא יוּטָל כִּי יְהוָה סוֹמֵךְ יָדוֹ׃ נַעַר
הָיִיתִי גַּם זָקַנְתִּי וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק נֶעֱזָב וְזַרְעוֹ מְבַקֶּשׁ לָחֶם׃ כָּל הַיּוֹם
חוֹנֵן וּמַלְוֶה וְזַרְעוֹ לִבְרָכָה׃ סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב וּשְׁכֹן לְעוֹלָם׃ כִּי
יְהוָה אֹהֵב מִשְׁפָּט וְלֹא יַעֲזֹב אֶת חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמָרוּ ׀ וְזֶרַע רְשָׁעִים
נִכְרָת׃ צַדִּיקִים יִירְשׁוּ אָרֶץ וְיִשְׁכְּנוּ לָעַד עָלֶיהָ׃ פִּי צַדִּיק יֶהְגֶּה
חָכְמָה וּלְשׁוֹנוֹ תְּדַבֵּר מִשְׁפָּט׃ תּוֹרַת אֱלֹהָיו בְּלִבּוֹ לֹא תִמְעַד
אֲשֻׁרָיו׃ צוֹפֶה רָשָׁע לַצַּדִּיק וּמְבַקֵּשׁ לַהֲמִיתוֹ׃ יְהוָה לֹא יַעַזְבֶנּוּ
בְיָדוֹ וְלֹא יַרְשִׁיעֶנּוּ בְּהִשָּׁפְטוֹ׃ קַוֵּה אֶל יְהוָה וּשְׁמֹר דַּרְכּוֹ וִירוֹמִמְךָ
לָרֶשֶׁת אָרֶץ בְּהִכָּרֵת רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃ רָאִיתִי רָשָׁע עָרִיץ וּמִתְעָרֶה
כְּאֶזְרָח רַעֲנָן׃ וַיַּעֲבֹר וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ ׀ וָאֲבַקְשֵׁהוּ וְלֹא נִמְצָא׃ שְׁמָר
תָּם וּרְאֵה יָשָׁר כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ ׀ שָׁלוֹם׃ וּפֹשְׁעִים נִשְׁמְדוּ יַחְדָּו
אַחֲרִית רְשָׁעִים נִכְרָתָה׃ וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מֵיְהוָה מָעוּזָּם בְּעֵת
צָרָה׃

אול בילאזט ניט (וצדיק חונן ונותן) אול הק"בה דער דא איז איין צדיק׳ ער לייט זעליגט אול גיבט עס דעם אווה
דער דש געלט האט אוועק גילייהן (כי מבורכיו) דען זיין גיבענטשטי פון גאט (יירשו ארץ) ארבן דאש לאנד (ומקלליו
יכרתו) אול זיין פר פלוכטי ווערן פר טיטן (טה' מצעדי גבר) פון גאט זיין אן גיברייט דיא טריט פון איטליכן דער
איין שטארקר מאן איז אין גאטש פארלטיקייט (ודרכו יחפץ) אול זיין וועג טוט גאט ביגערן (כי יפול) ווען ער שון
פאלט (לא יוטל) ווערט ער דענוכט ניט גיווארפן דאז ער זאל גאר פר לארן זיין (כי ה' סומך ידו) דען גאט אונטר
לעהנט זיין האנד שפראך דער אלך שר העולם (נער הייתי) איך בין יונג גיוועזן (וגם זקנתי) אול בין אויך אלט
גיווארן (ולא ראיתי) אול האב ניט גיזעהן (צדיק נעזב) דאז איין צדיק זעלט פר לאזן ווערן דאז ער ניט אוטש האבן זיין
בידרפניש (וזרעו מבקש לחם) אודר דאז זיין זאמן זאלט בעטלן ברוט (כל היום חונן ומלוה) איין גאנצן טאג טוט גאט לייט
זעליגן דיא עניים אול לייאט זיא (וזרעו לברכה) אול איטליכן אענשן זאמן כוואר זיין צדקה דאז ער טוט ווערט צום
סוף איין ברכה דער פון (סור מרע) קינר דיך אב פון ביז (ועשה טוב) אול טוא גוטש (ושכון לעולם) ווערשטו רואן איביג
אויף דער וועלט (כי ה' אוהב משפט) דען גאט האט ליב גירעכטיקייט (ולא יעזוב את חסידיו) אול פר לאזט ניט זייני
חסידים (לעולם נשמרו) צו איביג זיין זיא גיהיט (וזרע רשעים נכרת) אול דער זאמן פון דיא רשעים איז פר שניטן
(צדיקים יירשו ארץ) דיא צדיקים ווערן ארבן דש לאנד (וישכנו לעד עליה) אול ווערן דרויף רואין צו איביג (פי צדיק
יהגה חכמה) דאז מויל פון איין צדיק טוט רידן קלוגהייט (ולשונו תדבר משפט) אול זיין צונג טוט רידן משפט (תורת אלהיו
בלבו) גאטש תורה איז אין זיינם הערצן (לא תמעד אשוריו) דרום גליטשן ניט זייני טריט (צופה רשע לצדיק)
דער רשע לוגט צום צדיק (ומבקש להמיתו) אול ביגערט אים צו טיטן (ה' לא יעזבנו בידו) אבר גאט דער לאזט
אים ניט אין זיינר האנד (ולא ירשיענו בהשפטו) אול מאכט אים ניט און גירעכט אין זיינם ריכטן (קוה אל ה')
האף צו גאט (ושמור דרכו) אול היט זיין וועג (וירוממך) ווערט דיך גאט דער הייבן (לרשת ארץ) צו ארבן דש לאנד
(בהכרת רשעים תראה) דאש פאר שניידונג פון דיא רשעים ווערשטו זעהן (ראיתי רשע עריץ) איך האב גיזעהן
איין גישטארקטן רשע (ומתערה) אול ער וואר איין גיווארצלט (כאזרח רענן) אז איינר פון דיא אלט גיזעסן דער
דא איז צווייגהפטיג כוואר ער האט פיל געלט אול גוט אול דער נאך (ויעבור והנה איננו) דער רשע איז איבר
פארן פון דער וועלט אול ער איז ניט פאר האנדן (ואבקשהו) אול ווען אן טוט אים זוכן (ולא נמצא) קאן אן אים
ניט פינדן (שמר תם) דרום דוא אענטש היט פון דיא גאנצן לייט אירן וועג (וראה ישר) זיך דאש רעכט פרטיקייט
(כי אחרית לאיש שלום) דען דער סוף איז צום גוטן אענטש שלום ווען מון אים צום ערשטן איבל גיט (ופשעים

נשמדו

לו אל תתחר במצליח דרכו באיש עשה מזמות: הרף מאף
ועזב חמה אל תתחר אך להרע: כי מרעים יכרתון וקוי יהוה
המה יירשו ארץ: ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו
ואיננו: וענוים יירשו ארץ והתענגו על רב שלום: זמם רשע לצדיק
וחרק עליו שניו: אדני ישחק לו כי ראה כי יבא יומו: חרב פתחו
רשעים ודרכו קשתם להפיל עני ואביון לטבוח ישרי דרך:
חרבם תבוא בלבם וקשתותם תשברנה: טוב מעט לצדיק
מהמון רשעים רבים: כי זרועות רשעים תשברנה וסומך צדיקים
יהוה: יודע יהוה ימי תמימים ונחלתם לעולם תהיה: לא
יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו: כי רשעים יאבדו ואיבי
יהוה כיקר כרים כלו בעשן כלו: לוה רשע ולא ישלם וצדיק
חונן ונותן: כי מברכיו יירשו ארץ ומקלליו יכרתו: מיהוה מצעדי
גבר

(והוציא כאור צדקך) אול גלייך אז איין ליכט ווערט ער אויז ציהן דיין גירעכטיקייט (ומשפטיך כצהרים) אול אויך דיין
משפט ווערט ער מאכן לייכטן אז איין מיטאג (דום לה') ווארט צו גאטש היליך (והתחולל לו) אול טוא האפן צו
אים (אל תתחר) רוא זאלשט דיך ניט רייצן (במצליח דרכו) אן דען רשע דאז אים ביגליקט זיין וועג (באיש עושה מזמות)
אן דען מאן דער דא טוט אול האט בייזי גידאנקן כלומר מענכש רידן איך וויל אויך אזו טאן ווער איך אויך ביגליקן (הרף
מאף) לאז אב פון צארן (ועזוב חמה) אול פר לאז דען גרים צארן כלומר טוא ניט אזו איין זאך דאז אויך דיר וואלט ברענגן
דען צארן פון הש"י"ת (אל תתחר) רוא זאלשט דיך ניט רייצן מיט אזו איינם דער דא האט קיין אנדר דעה (אך להרע)
מיא ארט צו איבלן (כי מרעים יכרתון) דען דיא שלעכטיגן ווערן פר שניטן זיין (וקווי ה') אול דיא צו גאט האפן (המה
יירשו ארץ) זיא ווערן ערבן דש לאנד (ועוד מעט) ווען דוא ווערשט נאך איין ווינג ווארטן (ואין רשע) ווערשטו זעהן
דש דער רשע ניט דא איז (והתבוננת על מקומו) אול דוא ווערשט פריגן איך דען אורט דאז ער דארטן איז גוועזן
(ואיננו) דא ווערט ער ניט דא זיין (וענוים יירשו ארץ) אול דיא דעמוטיגן ווערן ערבן דאז לאנד (והתענגו) אול זיא
ווערן זיך זענפטיגן (על רוב שלום) אויף דען גרושן פריד (וזומם רשע לצדיק) ער גידענקט בייז דער רשע אויף דען צדיק
(וחורק עליו שניו) אול קריצט אויף אים זיין צין (אדני ישחק לו) גאט דער שפאט פון דען רשע (כי ראה) דען גאט
זיכט (כי יבא יומו) דש דער ברוך גאט קומט צו דען רשע (חרב פתחו רשעים) איין שווערט כלומר איין קריג האבן
דיא רשעים אן גיהובן (ודרכו קשתם) אול זיא האבן גיטרעטן איר בוגן (להפיל עני ואביון) צו מאכן פאלן דען ארמן
אול דען אביון (לטבות ישרי דרך) זיא וועלן שעכטן דיא אין רעכט פרטיג וועג גין (חרבם תבוא בלבם) אבר איר
שווערט ווערט קומן אין איר הערצן (וקשתותם) אול איר בוגן (תשברנה) ווערט צו ברעכן ווערן (טוב מעט לצדיק)
עס איז בעסר איין ווייניג לייט דיא דא גין אין דיא היליך פון צדיק (מהמון רשעים רבים) ווען דאש ברוונג פון פיל
רשעים (כי זרועות רשעים תשברנה) דען דיא ארים אול דיא שטארקהייט פון דיא רשעים ווערן צו ברעכן (וסומך
צדיקים ה') דיא צדיקים אונטר לעהנט גאט (יודע ה' ימי תמימים) גאט ווייש דאז גוטש וואש זיא טוען אן איר טאג
דיא גאנצן צדיקים (ונחלתם לעולם תהיה) אול איר ארב כלומר איר שכר ווערט צו איביג זיין פון הש"י"ת (לא יבושו)
זיא ווערן ניט פר שעמט ווערן (בעת רעה) אין דער בייזי צייט (ובימי רעבון ישבעו) אול אין הונגריגי טאג ווערן זיא
זאט זיין (כי רשעים יאבדו) דען דיא רשעים ווערן פר לארן זיין (ואויבי ה') גאטש פיינד ווערן זיין (כיקר כרים) אז
דער כבוד פון דען פעטן שאף כלומר ווען אן שון איין שאף טוט אכבד זיין איז יוא איר ביז דער בייא דאז אן זיא וויל אום
ברענגן אזו ווערט דער כבוד פון דיא רשעים אויז גין (לוה רשע) ער אנטלייט דער רשע פון צדיק (ולא ישלם)
אול

דִּבְרֵי פִּיו אָוֶן וּמִרְמָה חָדַל לְהַשְׂכִּיל לְהֵיטִיב: אָוֶן יַחְשֹׁב עַל
מִשְׁכָּבוֹ יִתְיַצֵּב עַל דֶּרֶךְ לֹא טוֹב רָע לֹא יִמְאָס: יְהוָה בְּהַשָּׁמַיִם
חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ עַד שְׁחָקִים: צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטֶךָ תְּהוֹם
רַבָּה אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְהוָה: מַה יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי
אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן: יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַשְׁקֵם:
כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה אוֹר: מְשֹׁךְ חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ
וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי לֵב: אַל תְּבוֹאֵנִי רֶגֶל גַּאֲוָה וְיַד רְשָׁעִים אַל תְּנִדֵנִי:
שָׁם נָפְלוּ פֹּעֲלֵי אָוֶן דֹּחוּ וְלֹא יָכְלוּ קוּם: לז לְדָוִד אַל תִּתְחַר בַּמְּרֵעִים
אַל תְּקַנֵּא בְּעֹשֵׂי עַוְלָה: כִּי כֶחָצִיר מְהֵרָה יִמָּלוּ וּכְיֶרֶק דֶּשֶׁא יִבּוֹלוּן:
בְּטַח בַּיהוָה וַעֲשֵׂה טוֹב שְׁכָן אֶרֶץ וּרְעֵה אֱמוּנָה: וְהִתְעַנַּג עַל יְהוָה
וְיִתֶּן לְךָ מִשְׁאֲלֹת לִבֶּךָ: גּוֹל עַל יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּבְטַח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה:
וְהוֹצִיא כָאוֹר צִדְקֶךָ וּמִשְׁפָּטֶךָ כַּצָּהֳרָיִם: רוֹם לַיהוָה וְהִתְחוֹלֵל
לו

פיו) דיא ריד פֿון זיינם מויל זיינן (און ומרמה) אונ רעכֿט אול' שלקהפֿטיק (חדל להשכיל) ער האט פֿר איטן צו קונן (להטיב) צו ביגוטיגן (און יחשוב על משכבו) אונ רעכֿט טוט ער גידענקן אויף זיינם גילעגר (יתיצב) דער רשע שטעלט זיך גראד (על דרך לא טוב) אויף דען בייזן וועג אול' ניט אויף דען גוטן וועג (רע לא ימאס) אול' פֿר שמעכֿט ניט דש בייז (ה' בהשמים חסדך) גאט אין הימל איז דיין חסד אול' טושט אב דיין חסד פֿון דיא זייט פֿון דיא ערד פֿון וועגן דיא רשעים (אמונתך עד שחקים) אול' היבשט אויף דיין ווארהייט ביז אין דיא הימל חאס דא הייסן שחקים (צדקתך כהררי אל) דיין צדקה אול' רחמנות איז הוך אול' וויט פֿון דיא זייט אז דיא הולכֿן בערג פֿון גאט (משפטיך תהום רבה) אול' דיא יסורים קומן אויף דען עולם ביז קען אב גרונד דאז קומט פֿון דיא רשעים וועגן (אדם ובהמה) אבר אזו איין מענש דער שלאן אין זיך האט אז אדם הראשון אול' האלט זיך שפאן אז איין בהמה (תושיע ה') דעם זעלביגן טושטו גאט העלפֿן (מה יקר חסדך אלהים) ווא גאר וירדיג אול' טייאר איז דיין חסד דו גאט (ובני אדם) דיא זעלביגן לייט (בצל כנפיך יחסיון) דאס זיך בישיצן אין שאטן דייני פֿליגל (ירוין מדשן ביתך) זאלן גיזעט ווערן פֿון דען פֿעטיקייט פֿון דיין הויז (ונחל עדניך) אול' דען קוואל פֿון דיינם זענפֿטיקייט (תשקם) זאלשטו זיא מאכֿן טרינקן (כי עמך מקור חיים) דען מיט דיר איז דער אורשפרונג פֿון קוועלינדיגי וואסר (באורך נראה אור) אין דיינם ליכטן גישטאלט ווערן מיר זעהן ליכט (משוך חסדך) טוא אויז ציהן דיין חסד (ליודעך) צו דיא דיך קענן (וצדקתך) אול' דיין צדקה (לישרי לב) צו דיא רעכֿט פֿרטיגן הרצן (אל תבואני) דוא זאלשט ניט ברענגן איבר מיר (רגל גאוה) דען פֿוס פֿון דיא האפֿרטיגן (ויד רשעים) אול' דיא האנד פֿון רשעים (אל תנדני) זאלן ניט פֿר וואגן איך פֿון איין אורט (שם נפלו פועלי און) דארטן ווערט אן זעהן דאז זיא זיין גיפֿאלן דיא און רעכֿט ווערקן (דחו ולא יכלו קום) זיא ווערן פֿר שטוסן זיין אול' ווערן ניט קענן אויף שטין: **לז** (לדוד אל תתחר) ניט זייא דיך ריילן (במרעים) מיט דיא שלקהפֿטיגן (ואל תקנא בעושי עולה) אול' זייא דיך ניט מקנא אן דיא דא טוכן און רעכֿט כֿוואר דאז דוא וועלשט אויך אזו טאן דאז טוא ניט (כי כחציר) דען אז איין גראז (מהרה ימלו) אזו בהאלד ווערן זיא פֿר שניטן (וכירק דשא) אול' אז איין בלאט פֿון גראז (יבולון) ווערן זיא פֿר פֿאלבט (בטח בה') פֿר זיכֿר דיך אן גאט (ועשה טוב) אול' טוא גוטש דא ווערשטו זיכֿר זיין (שכון ארץ) צו רואן אויף דער ערד לאנג יאריס (ורעה אמונה) אול' ווערשט ווידן אול' עסן אין דען זכות פֿון דער אמונה דאז דוא האשט גיגלויבט אין השי"ת (והתענג על ה') אול' טוא דיך זענפֿטיגן אויף דער הבטחה פֿון גאט (ויתן לך משאלות לבך) אול' ער ווערט דיר געבן דאס ביגערונג פֿון דיינם הערצן (גול על ה' דרכך) וועלגר אול' ווארף אויף גאט דיין וועג כֿוואר דיין בידערפֿנים (ובטח עליו) אול' פֿר זיכֿר דיך אויף אים (והוא יעשה) אול' ער ווערט טון טאן

(והוציא

כַּמָּה תִּרְאֶה הָשִׁיבָה נַפְשִׁי מִשֹּׁאֵיהֶם מִכְּפִירִים יְחִידָתִי׃ אוֹדְךָ בְּקָהָל
רָב בְּעַם עָצוּם אֲהַלְלֶךָּ׃ אַל יִשְׂמְחוּ לִי אֹיְבַי שֶׁקֶר שֹׂנְאַי חִנָּם
יִקְרְצוּ עָיִן׃ כִּי לֹא שָׁלוֹם יְדַבֵּרוּ וְעַל רִגְעֵי אֶרֶץ דִּבְרֵי מִרְמוֹת
יַחֲשֹׁבוּן׃ וַיַּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם אָמְרוּ הֶאָח הֶאָח רָאֲתָה עֵינֵנוּ׃
רָאִיתָה יְהוָה אַל תֶּחֱרַשׁ אֲדֹנָי אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃ הָעִירָה וְהָקִיצָה
לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהַי וַאדֹנָי לְרִיבִי׃ שָׁפְטֵנִי כְצִדְקְךָ יְהוָה אֱלֹהָי וְאַל
יִשְׂמְחוּ לִי׃ אַל יֹאמְרוּ בְלִבָּם הֶאָח נַפְשֵׁנוּ אַל יֹאמְרוּ בִּלַּעֲנוּהוּ׃
יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו שְׂמֵחֵי רָעָתִי יִלְבְּשׁוּ בֹשֶׁת וּכְלִמָּה הַמַּגְדִּילִים
עָלָי׃ יָרֹנּוּ וְיִשְׂמְחוּ חֲפֵצֵי צִדְקִי וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה הֶחָפֵץ
שְׁלוֹם עַבְדּוֹ׃ וּלְשׁוֹנִי תֶּהְגֶּה צִדְקֶךָ כָּל הַיּוֹם תְּהִלָּתֶךָ׃ לו
לַמְנַצֵּחַ לְעֶבֶד יְהוָה לְדָוִד׃ נְאֻם פֶּשַׁע לָרָשָׁע בְּקֶרֶב לִבִּי אֵין פַּחַד
אֱלֹהִים לְנֶגֶד עֵינָיו׃ כִּי הֶחֱלִיק אֵלָיו בְּעֵינָיו לִמְצֹא עֲוֹנוֹ לִשְׂנֹא׃
דברי

פיפן ווער קיין בלוט ארויז גאנגן אזו איז איר דש בלוט אויזגאנגן (בחנפי) אום וועגן דען חניפות (לעגי מעוג) וואלן
זיא עסן אול טרינקן ביא מאל האלך דארום (חרק עלי שנימו) ווערט גיזעלט אויף איר אירי צין (אדני כמה תראה)
גאט וויא לאנג האלשטו אויף דיין צארן דאז דוא טוסט זעהן וואס זיא איר טוהן (השיבה נפשי) קער ווידר איין ליב
(משאיהם) פון איר ברעכונים (מכפירים) פון דיא יונגי פר טייטי לייט (יחידתי) איין איינציגי נשמה (אודך בקהל רב) איך
וויל לובן דיך גאט אין גרושן קהל (בעם עצום אהללך) אונטר שטארק פאלק וויל איך דיך לובן (אל ישמחו לי אויבי
שקר) עש זאלן זיך אויף איר ניט פרייאן אירי פיינד דיא דא זאגן אויף איר ליגן (שנאי חנם) דיא איך פיינד האבן אומן
זונשט (יקרצו עין) אול זיא זאלן ניט ווינקן אויף איר מיט דען אויג (כי לא שלום ידברו) דען זיא רידן ניט שלום (ועל רגעי
ארץ) אול אויף דיא פאר שטוסנן פון דער ערדן (דברי מרמות יחשבון) גידענקן זיא שלקהפטיגי ריד (וירחיבו עלי
פיהם) אול זיא דער ווייטרן אויף איר איר מויל (אמרו) זיא זאגן (האח האח ראתה עינינו) פריד האבן גיזעהן אונזרי
אויגן (ראיתה ה') דוא גאט האשט גיזעהן דרום (אל תחרש) שווייג ניט (אדני אל תרחק ממני) גאט דער ווייטר
דיך ניט פון איר (העירה והקיצה) טוא דער וועקן אול אויפוואכן דיא אלכים פון הימל (למשפטי) צו איין משפט דאז
זיא זאלן ניקמוקם זיין אן איין פיינד (אלהי ואדני) איין הער אול איין גאט (לריבי) צו איינם קריג דער וועק דיא אלכים
פון הימל (שפטני כצדקך ה' אלהי) ריכט איך גאט איין גאט אז דיין צדקה אול חסד (אל ישמחו לי) אול לאזן זיך דיא
פיינד ניט איבר פרייאן (אל יאמרו בלבם) לאזן זיא ניט גידענקן אין איר הערצן (האח נפשינו) אונזר ליב פרייאט זיך
(אל יאמרו) לאזן זיא ניט רידן (בלענוהו) איר האבן פר דארבן אול פר שלונד אים (יבושו ויחפרו) זיא זאלן פר שעמט
אול פר שענט ווערן (יחדיו) מיט אנגדר (שמחי רעתי) אלי דיא זיך פרייאן אויף איינם בויז (ילבשו בשת וכלימה)
זיא זאלן אן קליידן שנד אול שאמהייט (המגדילים עלי) דיא דא זיך גרישן אול האפרטיג האלטן איבר איר (ירונו
וישמחו) זיא זאלן זינגן אול פרייאן זיך (חפצי צדקי) דיא דא ביגערן איין גירעכטיקייט (ויאמרו תמיד) אול זיא זאלן
שטעט זאגן (יגדל ה') עש זאל גרישן גאטש כבוד (החפץ שלום עבדו) דער זעלביג גאט דער דא ביגערט דען
שלום פון זיין קנעכט דוד (ולשוני) אול איין צונג (תהגה) זאל רידן (צדקך) דיין גירעכטיקייט (כל היום) איין גאנצן
טאג זאל ער רידן (תהלתך) דיין לוב׃ לו ער זאגט דוד גאטש קנעכט (נאם) איר דייכט אין איין הערצן
(פשע לרשע) דאז דער יצר הרע דער הייסט פשע דער רעט צו מיטלין רשע (אין פחד אלהים) דאז גאטש פארכט
זאל ניט זיין (לנגד עיניו) קעגן זיין אויגן (כי החליק אליו בעיניו) דען ער האט גישמייכלט דער יצר הרע צום רשע
אין זיין אויגן (למצוא עונו) דער וואכטן גאט זאל גיפינדן דיא זינד פון רשע (לשנוא) אול זאל אין פיינד האבן (דברי

וְהָרֵק חֲנִית וּסְגֹר לִקְרַאת רֹדְפָי אֱמֹר לְנַפְשִׁי יְשׁוּעָתֵךְ אָנִי׃ יֵבֹשׁוּ
וְיִכָּלְמוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיַחְפְּרוּ חֹשְׁבֵי רָעָתִי׃ יִהְיוּ כְּמֹץ
לִפְנֵי רוּחַ וּמַלְאַךְ יְהוָה דּוֹחֶה׃ יְהִי דַרְכָּם חֹשֶׁךְ וַחֲלַקְלַקּוֹת
וּמַלְאַךְ יְהוָה רֹדְפָם׃ כִּי חִנָּם טָמְנוּ לִי שַׁחַת רִשְׁתָּם חִנָּם חָפְרוּ
לְנַפְשִׁי׃ תְּבוֹאֵהוּ שׁוֹאָה לֹא יֵדָע וְרִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר טָמַן תִּלְכְּדוֹ בְּשׁוֹאָה
יִפָּל בָּהּ׃ וְנַפְשִׁי תָּגִיל בַּיהוָה תָּשִׂישׂ בִּישׁוּעָתוֹ׃ כָּל עַצְמוֹתַי
תֹּאמַרְנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ׃
יְקוּמוּן עֵדֵי חָמָס אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי יִשְׁאָלוּנִי׃ יְשַׁלְּמוּנִי רָעָה תַּחַת
טוֹבָה שְׁכוֹל לְנַפְשִׁי׃ וַאֲנִי בַּחֲלוֹתָם לְבוּשִׁי שָׂק עִנֵּיתִי בַצּוֹם
נַפְשִׁי וּתְפִלָּתִי עַל חֵיקִי תָשׁוּב׃ כְּרֵעַ כְּאָח לִי הִתְהַלָּכְתִּי כַּאֲבֶל אֵם
קֹדֵר שַׁחוֹתִי׃ וּבְצַלְעִי שָׂמְחוּ וְנֶאֱסָפוּ נֶאֶסְפוּ עָלַי נֵכִים וְלֹא
יָדַעְתִּי קָרְעוּ וְלֹא דָמּוּ׃ בְּחַנְפֵי לַעֲגֵי מָעוֹג חָרֹק עָלַי שִׁנֵּימוֹ׃ אֲדֹנָי
כמה

(ישועתך אני) איך בין דיין הילף (יבושו ויכלמו) אונ זיא פר שעמט אונ פר שאמט ווערן (מבקשי נפשי) דיא מיין
לייב ביגערן (יסוגו אחור) אונ זיא פר רוקט ווערן הינטר זיך (ויחפרו) אונ פר שעמט ווערן (חושבי רעתי) דיא
דא גידענקן אויף מיר בייז (יהיו כמוץ) זיא זאלן זיין אז איין שפרייאר (לפני רוח) פאר איין ווינד דער זיא אוועק פירט
(ומלאך ה' דוחה) אונ גאטש אלאך זאל זיא פר שטוסן (יהי דרכם חשך) איר וועג זאל זיין פינסטר (וחלקלקות)
אונ גליטשיג (ומלאך ה' רודפם) אונ גאטש אלאך זאל זיא יאגן דא ווערן זיא אומן פאלן (כי חנם טמנו לי) דען אום
זונשט האבן זיא פר בארגן צו מיר (שחת) דיא גרוב (רשתם) אונ מיר נעץ (חנם חפרו לנפשי) אום אומזונשט האבן זיא
גיגראבן צו מיינם לייב איין גרוב צו פאלן דריין (תבואהו) עס זאל קומן דעם רשע (שואה) איין פינסטערניש (לא ידע)
דאש ער זאל ניט וויסן זיך צו היטן (ורשתו אשר טמן) אין דען זעלביגן נעץ דאש ער האט פר בורגן צו מיר (תלכדו) זאל
ער זעלבשט דרינן גיפאנגן ווערן (בשואה יפול בה) אין דער פינסטערניש זאל ער דריין פאלן (ונפשי תגיל בה') אונ
מיין לייב ווערט זיך פרייאן אן גאט (תשיש בישועתו) זיא ווערט פרייליך זיין מיט זיינר הילף (כל עצמותי) אלי מייני
ביין (תאמרנה ה') זיא ווערן דיך לובן דו גאט (מי כמוך) דען ווער איז אז דו ביסט (מציל עני) דער דא בישירמט
איין ארמן (מחזק ממנו) פון איינם דער שטארקר איז ווידר ער (ועני ואביון מגוזלו) אונ בישירמט איין ארמן אונ
אביון פון איינם דער אים גזלט (יקומון עדי חמס) שטיאן אויף ווידר מיר פאלשי עדים (לא ידעתי ישאלוני) אונ
דאש איך ניט וויש ביגערן זיא פון מיר זיא זאגן דוא האשט בייא אונז גיליהן אונ שטעלן זיך פאלשי עדים אויף (ישלמוני)
זיא ביצאלן מיר (רעה תחת טובה) בייז אן שטאט גוטש (שכול לנפשי) זיא צו מארדן מיין לייב (ואני) אבר איך טוא
ניט אזו (בחלותם) ווען זיא קראנק זיין (לבושי שק) טוא איך איר איין זאק אן (עניתי בצום נפשי) איך האב גיפייניגט
מיט פאסטן מיין לייב (ותפלתי על חיקי תשוב) איין בעטן דאז איך הב אויף זיא געבעטן זאל קומן אין מיין שוס (כרע) אז
ווען ער איין גיזעלן ווער דער פיינד (כאח לי) אז ווען מיטאיכר פון זיא ווער איין ברודר (התהלכתי) אזו בין איך אך
גאנגן אונ האב איך אלער גיוועזן פון מיינט וועגן (כאבל אם) אז איין זון דער דא טרויארט אויף זיינר מוטר אודר
איין מוטר דיא דא טרויארט אויף איר זון (קודר) פאר שווארצט (שחותי) אונ גיבוקט אזו האב איך אויך גיטאן (ובצלעי)
אונ אין איין הינקן ווען איין ברעכנס אויף מיר איז קומן (שמחו ונאספו) דא האבן זיא זיך גיפרייאט אונ זיא האבן
זיך גיזאמלט אויף מיר (נאספו עלי נכים) זיא זיין איין גיזאמלט אויף מיר הינקדיגי כלומר שפלים (ולא ידעתי)
אונ איך האב זיא ניט גיקענט אונ האבן איך אזו גאר זער אבייש גיוועזן (קרעו ולא דמו) ווען זיא העטן איך צו
ריסן

כַּמָּה תִּרְאֶה הָשִׁיבָה נַפְשִׁי מִשֹּׁאֵיהֶם מִכְּפִירִים יְחִידָתִי׃ אוֹדְךָ בְּקָהָל
רָב בְּעַם עָצוּם אֲהַלְלֶךָּ׃ אַל־יִשְׂמְחוּ לִי אֹיְבַי שֶׁקֶר שֹׂנְאַי חִנָּם
יִקְרְצוּ עָיִן׃ כִּי לֹא שָׁלוֹם יְדַבֵּרוּ וְעַל רִגְעֵי אֶרֶץ דִּבְרֵי מִרְמוֹת
יַחֲשֹׁבוּן׃ וַיַּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם אָמְרוּ הֶאָח הֶאָח רָאֲתָה עֵינֵנוּ׃
רָאִיתָה יְהוָה אַל תֶּחֱרַשׁ אֲדֹנָי אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃ הָעִירָה וְהָקִיצָה
לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהַי וַאדֹנָי לְרִיבִי׃ שָׁפְטֵנִי כְצִדְקְךָ יְהוָה אֱלֹהָי וְאַל
יִשְׂמְחוּ לִי׃ אַל יֹאמְרוּ בְלִבָּם הֶאָח נַפְשֵׁנוּ אַל יֹאמְרוּ בִּלַּעֲנוּהוּ׃
יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו שְׂמֵחֵי רָעָתִי יִלְבְּשׁוּ בֹשֶׁת וּכְלִמָּה הַמַּגְדִּילִים
עָלָי׃ יָרֹנּוּ וְיִשְׂמְחוּ חֲפֵצֵי צִדְקִי וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה הֶחָפֵץ
שְׁלוֹם עַבְדּוֹ׃ וּלְשׁוֹנִי תֶּהְגֶּה צִדְקֶךָ כָּל הַיּוֹם תְּהִלָּתֶךָ׃ לו
לַמְנַצֵּחַ לְעֶבֶד יְהוָה לְדָוִד׃ נְאֻם פֶּשַׁע לָרָשָׁע בְּקֶרֶב לִבִּי אֵין פַּחַד
אֱלֹהִים לְנֶגֶד עֵינָיו׃ כִּי הֶחֱלִיק אֵלָיו בְּעֵינָיו לִמְצֹא עֲוֹנוֹ לִשְׂנֹא׃
דברי

פיפן ווער קיין בלוט מרויז גאנגן אזו איז איר דש בלוט אנטגאנגן (בחנפי) אום וועגן דען חניפות (לעגי מעוג) וואָרן זיא עשן אול טרינקן בייא שאול האוך דארום (חרק עלי שנימו) ווערט גיזעלט אויף איר מירי לין (אדני כמה תראה) גאט ווילאנג האלשטו אויף דיין לארן דאז דוא טושט זעהן וואש זיא איר טוען (השיבה נפשי) קער ווידר איין ליב (משאיהם) פון איר ברעכנים (מכפירים) פון דיא יונגי פר טייטי לייט (יחידתי) איין איינליגי נשאה (אודך בקהל רב) איך וויל לובן דיך גאט אין גרושן קהל (בעם עצום אהללך) אונטר שטארק פאלק וויל איך דיך לובן (אל ישמחו לי אויבי שקר) עש זאלן זיך אויף איר ניט פריאן אירי פיינד דיא דא זאגן אויף איר ליגן (שנאי חנם) דיא איך פיינד האבן אומן אונשט (יקרצו עין) אול זיא זאלן ניט ווינקן אויף איר איט דען אויג (כי לא שלום ידברו) דען זיא רידן ניט שלום (ועל רגעי ארץ) אול אויך דיא פאר שטוסנן פון דער ערדן (דברי מרמות יחשבון) גידענקן זיא שלקהפטיגי ריד (וירחיבו עלי פיהם) אול זיא דער וויטרן אויף איר איר אויל (אמרו) זיא זאגן (האח האח ראתה עינינו) פריד האבן גיזעהן אונזרי אויגן (ראיתה ה') דוא גאט האשט גיזעהן דרום (אל תחרש) שוויג ניט (אדני אל תרחק ממני) גאט דער וויטר דיך ניט פון איר (העירה והקיצה) טוא דער וועקן אול אנטוואכן דיא אלאכים פון היאל (למשפטי) צו איין משפט דאז זיא זאלן זיך נוקם זיין אן איין פיינד (אלהי ואדני) איין הער אול איין גאט (לריבי) צו איינם קריג דער וועק דיא אלאכים פון היאל (שפטני כצדקך ה' אלהי) ריכט איך גאט איין גאט או דיין צדקה אול חסד (אל ישמחו לי) אול לאזן זיך דיא פיינד ניט איינר פריאן (אל יאמרו בלבם) לאזן זיא ניט גידעקן אין איר הערצן (האח נפשינו) אונזר ליב פריאט זיך (אל יאמרו) לאזן זיא ניט רידן (בלענוהו) איר האבן פר דארבן אול פר לענד אים (יבושו ויחפרו) זיא זאלן פר שעאט אול פר שענט ווערן (יחדיו) איט אנכדר (שמחי רעתי) אלי דיא זיך פריאן אויף איינם ביזן (ילבשו בשת וכליטה) זיא זאלן אן קליידן שנד אול שאאכהייט (המגדילים עלי) דיא דא זיך גרישן אול האפרטיג האלטן איבר איר (ירונו וישמחו) זיא זאלן זינגן אול פריאן זיך (חפצי צדקי) דיא דא ביגערן איין גירעכטיקייט (ויאמרו תמיד) אול זיא זאלן שטעט זאגן (יגדל ה') עש זאל גרישן גאטש כבוד (החפץ שלום עבדו) דער זעלביג גאט דער דא ביגערט דען שלום פון זיין קנעכט דוד (ולשוני) אול איין לונג (תהגה) זאל רידן (צדקך) דיין גירעכטיקייט (כל היום) איין גאנצן טאג זאל ער רידן (תהלתך) דיין לוב׃ לו ער זאגט דוד גאטש קנעכט (נאם) איר דייכט אין איין הערצן (פשע לרשע) דאז דער יצר הרע דער הייסט פשע דער רעט צו איטליכן רשע (אין פחד אלהים) דאז גאטש פארכט זאל ניט זיין (לנגד עיניו) קעגן זיין אויגן (כי החליק אליו בעיניו) דען ער האט גיטאייכלט דער יצר הרע צום רשע אין זיין אויגן (למצוא עונו) דער וואכטן גאט זאל גיפינדן דיא זינד פון רשע (לשנוא) אול זאל אין פיינד האבן (דברי

וְהָרֵק חֲנִית וּסְגֹר לִקְרַאת רֹדְפָי אֱמֹר לְנַפְשִׁי יְשֻׁעָתֵךְ אָנִי׃ יֵבֹשׁוּ
וְיִכָּלְמוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיַחְפְּרוּ חֹשְׁבֵי רָעָתִי׃ יִהְיוּ כְּמֹץ
לִפְנֵי רוּחַ וּמַלְאַךְ יְהֹוָה דּוֹחֶה׃ יְהִי דַרְכָּם חֹשֶׁךְ וַחֲלַקְלַקּוֹת
וּמַלְאַךְ יְהֹוָה רֹדְפָם׃ כִּי חִנָּם טָמְנוּ לִי שַׁחַת רִשְׁתָּם חִנָּם חָפְרוּ
לְנַפְשִׁי׃ תְּבוֹאֵהוּ שׁוֹאָה לֹא יֵדָע וְרִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר טָמַן תִּלְכְּדוֹ בְּשׁוֹאָה
יִפָּל בָּהּ׃ וְנַפְשִׁי תָּגִיל בַּיהֹוָה תָּשִׂישׂ בִּישׁוּעָתוֹ׃ כָּל עַצְמוֹתַי
תֹּאמַרְנָה יְהֹוָה מִי כָמוֹךָ מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ׃
יְקוּמוּן עֵדֵי חָמָס אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי יִשְׁאָלוּנִי׃ יְשַׁלְּמוּנִי רָעָה תַּחַת
טוֹבָה שְׁכוֹל לְנַפְשִׁי׃ וַאֲנִי בַּחֲלוֹתָם לְבוּשִׁי שָׂק עִנֵּיתִי בַצּוֹם
נַפְשִׁי וּתְפִלָּתִי עַל חֵיקִי תָשׁוּב׃ כְּרֵעַ כְּאָח לִי הִתְהַלָּכְתִּי כַּאֲבֶל אֵם
קֹדֵר שַׁחוֹתִי׃ וּבְצַלְעִי שָׂמְחוּ וְנֶאֱסָפוּ נֶאֶסְפוּ עָלַי נֵכִים וְלֹא
יָדַעְתִּי קָרְעוּ וְלֹא דָמּוּ׃ בְּחַנְפֵי לַעֲגֵי מָעוֹג חָרֹק עָלַי שִׁנֵּימוֹ׃ אֲדֹנָי
כמה

(ישועתך אני) איך בין דיין הילף (יבושו ויכלמו) לאזן זיא פר שעמט אול פר שאמט ווערן (מבקשי נפשי) דיא איין לייב ביגערן (יסוגו אחור) לאזן זיא פר רוקט ווערן הינטר זיך (ויחפרו) לאזן פר שעמט ווערן (חושבי רעתי) דיא דא גידענקן אויף איר בייז (יהיו כמוץ) זיא זאלן זיין אז איין שפרייאר (לפני רוח) פאר איין ווינד דער זיא אוועק פירט (ומלאך ה׳ דוחה) אול גאטש אלאך זאל זיא פר שטוסן (יהי דרכם חשך) איר וועג זאל זיין פינסטר (וחלקלקות) אול גליטשיג (ומלאך ה׳ רודפם) אול גאטש אלאך זאל זיא יאגן דא ווערן זיא אוזן פאלן (כי חנם טמנו לי) דען אום זונשט האבן זיא פר בארגן צו איר (שחת) דיא גרוב (רשתם) אול איר נעץ (חנם חפרו לנפשי) אום אומשט האבן זיא גיגראבן צו מיינם לייב איין גרוב צו פאלן דריין (תבואהו) עס זאל קומן צום רשע (שואה) איין פינשטרניש (לא ידע) דאש ער זאל ניט ווישן זיך צו היטן (ורשתו אשר טמן) אין דען זעלביגן נעץ דאש ער האט פר בורגן צו איר (תלכדו) זאל ער זעלבשט דריני גיפאנגן ווערן (בשואה יפול בה) אין דער פינשטערניש זאל ער דריין פאלן (ונפשי תגיל בה׳) אול איין לייב ווערט זיך פרייאן אן גאט (תשיש בישועתו) זיא ווערט פרייליך זיין אויט זיינר הילף (כל עצמותי) אלי אייני ביין (תאמרנה ה׳) זיא ווערן דיך לובן דוא גאט (מי כמוך) דען ווער איז אזו דוא בישט (מציל עני) דער דא בישיראט איין ארמן (מחזק ממנו) פון איינם דער שטארקר איז ווידר ער (ועני ואביון מגוזלו) אול בישיראט איין עני אול אביון פון איינם דער איס גזלת (יקומון עדי חמס) שטיאן אלי וויל אויף איר פאלשי עדים (לא ידעתי ישאלוני) אול אאט איך ניט ווייש ביגערן זיא פון איר זיא זאגן דוא האשט בייא אונז גיליהן אול שטילן זיך פאלשי עדים אויף (ישלמוני) זיא בילאזן איר (רעה תחת טובה) ביז אן שטאט גוטש (שכול לנפשי) זיא צו ווארפן איין לייב (ואני) אבר איך טוא ניט אזו (בחלותם) ווען זיא קראנק זיין (לבושי שק) טוא איך איר איין זאק אן (עניתי בצום נפשי) איך האב גיפייניגט אויט פאשטן איין לייב (ותפלתי על חיקי תשוב) איין בעטן דאז איך הב אויף זיא גבעטן זאל קומן אין איין שוס (כרע) אז ווען ער איין גיזעלן ווער דער פיינד (כאת לי) אז ווען איטליכר פון זיא ווער איין ברודר (התהלכתי) אזו בין איך אך גאנגן אול האב איך אלער גיוועזן פון אירנט וועגן (כאבל אם) אז איין זון דער דא טרויארט אויף זיינר אוטר אודר איין אוטר דיא דא טרויארט אויף איר זון (קדר) גאר שווארץ (שחותי) אול גיבוקט אזו האב איך אויך גיטאן (ובצלעי) אול אין איין היכן ווען איין ברעכנס אויף איר איז קומן (שמחו ונאספו) דא האבן זיא זיך גיפרייאט אול זיא אארן אייז גיזאאלט אויף איר (נאספו עלי נכים) זיא זיין איין גיזאאלט אויף איר היינקדיגי כוואר שפאים (ולא ידעתי) אול איך האב זיא ניט גיקענט אול האבן איך אזו גאר זער אבייט גיוועזן (קרעו ולא דמו) ווען זיא העטן איך צו ריסן

קָרָא וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ: חֹנֶה מַלְאַךְ יְהוָה סָבִיב
לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם: טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי טוֹב יְהוָה אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה בּוֹ:
יְראוּ אֶת יְיָ קְדשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ
וְדֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא יַחְסְרוּ כָל טוֹב: לְכוּ בָנִים שִׁמְעוּ לִי יִרְאַת יְהוָה
אֲלַמֶּדְכֶם: מִי הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב: נְצֹר
לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה: סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם
וְרָדְפֵהוּ: עֵינֵי יְהוָה אֶל צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל שַׁוְעָתָם: פְּנֵי יְהוָה
בְּעֹשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם: צָעֲקוּ וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל צָרוֹתָם
הִצִּילָם: קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וְאֶת דַּכְּאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ: רַבּוֹת
רָעוֹת צַדִּיק וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְהוָה: שֹׁמֵר כָּל עַצְמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא
נִשְׁבָּרָה: תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ: פֹּדֶה יְהוָה
נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ: לה לְדָוִד רִיבָה
יְהוָה אֶת יְרִיבַי לְחַם אֶת לֹחֲמָי: הַחֲזֵק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרָתִי:
והרק

בישירמט (חונה מלאך ה') גאטש אונך רואט (סביב ליראיו) גרינגש הרום אום דיא זיך פארכטן פר גאט (ויחלצם)
אונ' ער ניהט זיא אויז דען ביז (טעמו וראו) פר זוכט אונ' זיכט (כי טוב ה') דאש גאט איז גוט (אשרי הגבר יחסה
בו) וואל דען מענשן דער זיך בישילט אן אים (יראו את ה') פערכט דיך פר גאט (קדושיו) איר גאטש הייליגר
(כי אין מחסור ליראיו) דען עש איז קיין גיברעך צו זייני פארכטר (כפירים רשו ורעבו) דיא יונגי ליבן זיין פר ארמט
אונ' הונגרט זיא (ודורשי ה') אבר גאטש פארשר (לא יחסרו כל טוב) גברעכן ניט קיינר לייא גוטש (לכו בנים) איר
קינדר (שמעו לי) אונ' הערט מיר צו (יראת ה' אלמדכם) גאטש פארכט וויל איך לערנן (מי האיש) וועלכר מאן
(החפץ חיים) דער דא ביגערט דש לעבן (אוהב ימים) אונ' האט ליב צעלכי טעג (לראות טוב) דאז ער זאל זעהן
גוטש דען צעלביגן זאג איך (נצור לשונך מרע) היט דיין צונג פון ביזן (ושפתיך מדבר מרמה) אונ' דייני לעפצן פון צו
רידן שלקהפטיקייט (סור מרע) קער אב פון ביזן (ועשה טוב) אונ' דוא גוטש (בקש שלום) ביגער פריד אויף דעם
אורט (ורדפהו) אונ' יאג נאך דען שלום כלומר גיא הין אויף איין אנדר אורט אונ' אאך שלום (עיני ה') גאטש אויגן
זיין (אל צדיקים) צו דיא צדיקים (ואזניו אל שועתם) אונ' זייני אורן זיין צו איר גישרייא (פני ה') גאטש צארן איז
(בעושי רע) אן דיא דא ביז טואן (להכרית מארץ זכרם) צו פר טניידן פון אב דער ערד איר גידעכטניס (צעקו וה'
שמע) זיא שרייאן דיא צדיקים אונ' גאט הערט עש (ומכל צרותם הצילם) אונ' פון אל איר צרות איז ער זיא אלין
(קרוב ה') גאט איז נאהנט (לנשברי לב) צו דיא צו בראכן הערצן (ואת דכאי רוח) אונ' דיא פר שטוסני גייאיט
(יושיע) העלפט ער (רבות רעות צדיק) פיל ביז אונ' פארכט קומן אויף דען צדיק (ומכלם יצילנו ה') אונ' פון אלים
בישירמט אים גאט (שומר כל עצמותיו) גאט היט אלי גיביין פון צדיק (אחת מהנה) איינש פון זיא אן (לא נשברה)
ווערט ניט צו בראכן (תמותת רשע רעה) ער טיט דען רשע אום וואן דאש ביז דאז ער טוט (ושונאי צדיק) אונ' דיא
פיינט פון צדיק (יאשמו) ווערן פר ווישט (פודה ה') גאט לויזט אויז (נפש עבדיו) דיא נפשות פון זייני קנעכט (ולא
יאשמו) אונ' זיא אאכן זיך ניט שולדיג (כל החוסים בו) אל דיא זיך אן אים בישילן: לה (לדוד ריבה ה' את יריבי)
גאט קריג מיט מייני קריגר (לחם את לחמי) טוא שטרייטן מיט מייני שטרייטר (החזק מגן וצנה) טוא
ביגרייפן אונ' שטארקן דיא שילד אונ' דיא טארטש (וקומה בעזרתי) אונ' שטיא אויף אין מייני הילף (והרק) אונ'
טוא וואפינן (חנית) דען שפיס (וסגור לקראת רודפי) אונ' בישליס קעגן מייני יאגר (אמור לנפשי) זאג צו מיינר ליב
(ישועתך

עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר׃ אַשְׁרֵי הַגּוֹי
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהָיו הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ׃ מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה
רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם׃ מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל יֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ׃ הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם׃ אֵין הַמֶּלֶךְ
נוֹשָׁע בְּרָב חָיִל גִּבּוֹר לֹא יִנָּצֵל בְּרָב כֹּחַ׃ שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה
וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט׃ הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃
לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב׃ נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיהוָה
עֶזְרֵנוּ ׀ וּמָגִנֵּנוּ הוּא׃ כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ׃
יְהִי חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃ לד לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת טַעְמוֹ
לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ ׀ וַיֵּלַךְ׃ אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה בְּכָל עֵת תָּמִיד
תְּהִלָּתוֹ בְּפִי׃ בַּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ׃ גַּדְּלוּ
לַיהוָה אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃ דָּרַשְׁתִּי אֶת יְהוָה וְעָנָנִי וּמִכָּל
מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי׃ הִבִּיטוּ אֵלָיו ׀ וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם אַל יֶחְפָּרוּ׃ זֶה עָנִי
קרא

גידאנקן פון דיא פעלקר (עצת ה׳) גאט ראט (לעולם תעמוד) בלייבט איביג בישטין (מחשבות לבו) דיא אחטבות
פון זיינם הערץ (לדור ודור) צו גיבירט אול גיבירט (אשרי הגוי) וואל דעם פאלק (אשר ה׳ אלהיו) דש גאט איז זיין הער
(העם בחר לנחלה לו) דש פאלק דז גאט האט אויז דער וועלט צו איין ארב צו זיך (משמים הביט ה׳) פון הימל האט גאט
גיוועט (ראה את כל בני האדם) ער האט גיזעהן אלי לייט (ממכון שבתו) פון אן ברייטונג זיין גיזעס (השגיח) האט
ער גיוועט (אל כל יושבי תבל) צו אלי זיצר פון דער וועלט (היוצר יחד לבם) גאט איז דער דא בישאפט איט אנכדר איר
הערץ (המבין אל כל מעשיהם)) דרום וייש ער אלי אירי מעשים (אין המלך נושע) איין אלך אויף דער ערדן ווערט
ניט גיהאלפן (ברב חיל) וועןטון ער האט גאר פיל חיל בייא אנכדר (גבור לא ינצל ברב כח) אויך איין גבור ווערט ניט
בישירמט פון וועגן זיין גרוש קראפט (שקר הסוס לתשועה) דען דש פפערד איז פאלש צו איר הילף (וברוב חילו לא ימלט)
אול איט זיין גרושן קראפט קאן ער ניט אנטרינן ניוארט (הנה עין ה׳) דען גאטש אויג איז (אל יראיו) צו דיא זיך פארכטן
פר איס (למיחלים לחסדו) צו דיא דא האפן צו זיינם חסד (להציל ממות נפשם) צו בישירמן פון טוט איר לייב (ולחיותם
ברעב) אול צו דער נערן זיא אין הונגר (נפשינו חכתה לה׳) אונזר לייבר האפט צו גאט (עזרנו ומגננו הוא) אונזר העלפר
אול בישילר איז גאט (כי בו ישמח לבנו) דען אן זיין זאג פרייד זיך אונזר הערץ (כי בשם קדשו בטחנו) דען אן זיין היילגן
נאאן האבן מיר זיך פר זיכרט (יהי חסדך ה׳ עלינו) דיין גינאד גאט זאל זיין אויף אונז (כאשר יחלנו לך) דען איר האבן
גיהאפט צו דיר: לד (לדוד בשנותו את טעמו) דען אזאור האט דוד גיזאגט דא ער האט פר ענדרט זיין
ריד (לפני אבימלך) פר דעם קיניג אביאלך (ויגרשהו וילך) אול דער קיניג האט איק פר טריב דא איז דוד אוועק גיגאנגן
שפראך דוד (אברכה את ה׳) איך טוא גאט לובן (בכל עת) אלי לייט (תמיד תהלתו בפי) שטעטגליך איז זיין לוב אין איין
אונד (בה׳ תתהלל נפשי) איט גאט טוט זיך בריאן איין לייב (ישמעו ענוים וישמחו) זיא זאלן פר נעאן דיא דעאהאפטיגן
אול זאלן זיך פרייאן (גדלו לה׳ אתי) אכפרט צו גאט איט איר (ונרוממה שמו יחדיו) אול איר וואלן דער היכן זיין נאאן
איט אנכדר (דרשתי את ה׳) איך האב גאט גיפארשט (וענני) דא האט ער איר געטפרט (מכל מגורותי) אול פון
אל איין פארכט (הצילני) האט ער איך בישירמט (הביטו אליו) אלי דיא דא האבן גיוועט צו השי״ת (ונהרו) דא זיין זיא
וואכן דער לייכט (ופניהם אל יחפרו) אול איר פניק איז ניט פר שעמט גיווארן (זה עני קרא) דער עני האט גירופן
צו גאט (וה׳ שמעו) אול גאט האט עש פר נואן (ומכל צרותיו הושיעו) אול פון אלי זייני צרות האט גאט איס
בישירמט

לְעֵת מְצֹא רַק לְשֵׁטֶף מַיִם רַבִּים אֵלָיו לֹא יַגִּיעוּ׃ אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר
תִּצְּרֵנִי רָנֵּי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה׃ אַשְׂכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוּ תֵלֵךְ אִיעֲצָה
עָלֶיךָ עֵינִי׃ אַל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפֶרֶד אֵין הָבִין בְּמֶתֶג וָרֶסֶן עֶדְיוֹ לִבְלוֹם
בַּל קְרוֹב אֵלֶיךָ׃ רַבִּים מַכְאוֹבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה חֶסֶד
יְסוֹבְבֶנּוּ׃ שִׂמְחוּ בַיהוָה וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל יִשְׁרֵי לֵב׃ לג
רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃ הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר
בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ לוֹ׃ שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה׃
כִּי יָשָׁר דְּבַר יְהוָה וְכָל מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה׃ אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט
חֶסֶד יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ׃ בִּדְבַר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו
כָּל צְבָאָם׃ כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת׃ יִירְאוּ
מֵיְהוָה כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֵל׃ כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי
הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃ יְהוָה הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃
עצת

פֿולנדיגי וואשר (אליו לא יגיעו) זאלן ניט גרייכן צו אים דהיינו דש אן מיט זאל פאלן אין דיא טוכאים איר האנד (אתה סתר
לי) דוא בישט איין פֿאר בערגניש דש איך איך פֿאר בערג בייא דיר (מצר תצרני) פֿר דען ניידיגר דוא זאלשט איך היטן
(רני פלט) גיזאנג דאז אן זינגט ווען אן אנטרינט (תסובבני סלה) טושטו איך אום רינגן צו אייביג (אשכילך) גאט זאגט
צו דוד איך וויל דיך קלוגן (ואורך בדרך זו תלך) אול איך וויל דיר ווייזן אין דען דאזיגן וועג זאלשטו גין (איעצה עליך
עיני) איך וויל ראטן אול ווינקן מיט מיינן אויגן אויף דיר צו ווייזן וואש דוא טון זאלשט (אל תהיו) איר זאלט ניט זיין (כסוס
כפרד) אז איין פֿערד אודר אז איין אויזל אייזל (אין הבין) דער דא ניט פֿרשטט (במתג ורסן) מיט דען אויז באנד אול מיט
דען צוים אוס[illegible] מאן אים צו בינדן (עדיו) ווען אן אים טוט צירן (לבלום) אווט אן אים זיין אויז בשליסן (כל קרוב אליך)
דאש ער ניט זאל גינעהנן צו דיר צו בייסן דיך ווייל ער קיין פֿאר שטאנד האט דאש אן אים וויל צירן אול אים גוטש
טאן דרום זאל דער מענש ניט אזו זיין מייארש ער זאל יוא פֿר שטאנד האבן (רבים מכאובים לרשע) דיא זיין גרוש
אול פֿיל דיא וויא טאג פֿון רשע (והבוטח בה') אבר ווער זיך פֿר זיכרט אן גאט (חסד יסובבנו) דא רינגלט אים גינאד אום
(שמחו בה') פֿרייאט אייך מיט גאט זאג (וגילו צדיקים) אול זייט פֿרליך איר צדיקים (והרנינו כל ישרי לב) אול לובט
גאט אלי דיא דא האבן איין רעכט פֿערטיג הערץ: לג (רננו צדיקים בה') לובט גאט איר צדיקים (לישרים
נאוה תהלה) דען צו דיא רעכט פֿארטיגן שטיט היפש דש זיא זאלן לובן (הודו לה' בכנור) לובט גאט מיט דען הרפֿן
(בנבל עשור) מיט דען פֿידל דיא צעהן זאטן האט (זמרו לו) שפילט אול מאכט זינגן צו גאט (שירו לו שיר חדש)
זינגט צו גאט איין נייא גיזאנג (היטיבו נגן) שפילט וואול (בתרועה) מיט שאלונג כוואר מאכט היפשי ניגונים (כי ישר
דבר ה') דען עש איז רעכט פֿארטיג גאטש זאג (וכל מעשהו באמונה) אול אל זייני ווערק זיין מיט ווארהאפֿטיג (אוהב
צדקה ומשפט) גאט האט ליב צדקה אול משפט (חסד ה') גאטש גינאד (מלאה הארץ) איז פֿול דיא גאנצי וועלט (בדבר
ה') מיט גאטש זאג (שמים נעשו) זיין דיא הימל ווארן בישאפֿן (וברוח פיו) אול מיט דיא זאג פֿון זיין אויז (כל צבאם) זיין
אלי הער פֿון הימל ווארן בישאפֿן (כונס כנד מי הים) ער זאמלט איין דיא וואשר פֿון ים אז איין אזמר אין איין הויפֿן איבר
אננדר (נותן באוצרות תהומות) ער האט זיא געבן אין דען בהעלטניש אין אב גרונד אונטר דער ערד (ייראו מה') זיא
זאלן זיך פֿערכטן פֿאר גאט (כל הארץ) אלי דיא דא זיין אויף דער ערד (ממנו יגורו) זיא זאלן זיך טרעקן פֿאר אים
(כל יושבי תבל) אלי דיא דא זיצן אויף דער וועלט (כי הוא אמר ויהי) דען גאט האט גיזאגט דיא וועלט זאל בישאפֿן
ווערן אול עש איז אזו גיווארן (הוא צוה ויעמוד) ער האט עש גיבאטן אול דיא וועלט איז גיבליבן בישטין (ה' הפיר
עצת גוים) גאט האט צו בראכן דיא ראט פֿון דיא פֿעלקר (הניא) ער האט פֿר שטערט (מחשבות עמים) דיא
גידאנקן

בְּגַאֲוָה וָבוּז׃ מָה רַב טוּבְךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִּירֵאֶיךָ פָּעַלְתָּ לַחוֹסִים
בָּךְ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם׃ תַּסְתִּירֵם בְּסֵתֶר פָּנֶיךָ מֵרֻכְסֵי אִישׁ תִּצְפְּנֵם
בְּסֻכָּה מֵרִיב לְשֹׁנוֹת׃ בָּרוּךְ יְהֹוָה כִּי הִפְלִיא חַסְדּוֹ לִי בְּעִיר מָצוֹר׃
וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי נִגְרַזְתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אָכֵן שָׁמַעְתָּ קוֹל תַּחֲנוּנַי
בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ׃ אֶהֱבוּ אֶת יְהֹוָה כָּל חֲסִידָיו אֱמוּנִים נֹצֵר יְהֹוָה וּמְשַׁלֵּם
עַל יֶתֶר עֹשֵׂה גַאֲוָה׃ חִזְקוּ וְיַאֲמֵץ לְבַבְכֶם כָּל הַמְיַחֲלִים לַיהֹוָה׃ לב
לְדָוִד מַשְׂכִּיל אַשְׁרֵי נְשׂוּי פֶּשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה׃ אַשְׁרֵי אָדָם לֹא יַחְשֹׁב
יְהֹוָה לוֹ עָוֹן וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה׃ כִּי הֶחֱרַשְׁתִּי בָּלוּ עֲצָמָי בְּשַׁאֲגָתִי כָּל
הַיּוֹם׃ כִּי יוֹמָם וָלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יָדֶךָ נֶהְפַּךְ לְשַׁדִּי בְּחַרְבֹנֵי קַיִץ
סֶלָה׃ חַטָּאתִי אוֹדִיעֲךָ וַעֲוֺנִי לֹא כִסִּיתִי אָמַרְתִּי אוֹדֶה עֲלֵי פְשָׁעַי לַיהֹוָה
וְאַתָּה נָשָׂאתָ עֲוֺן חַטָּאתִי סֶלָה׃ עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חָסִיד אֵלֶיךָ
לְעֵת

פר שטומט ווערן ביז צו דער גרוב פון טוט (תאלמנה) אונ פר שטערט ווערן (שפתי שקר) דיא לעפצן וועלכי פאלש רידן
(הדוברות) דיא דא רידן (על צדיק) אויף איר דוד דער צדיק (עתק) אב קערונג כוואר וועלכי ריד דיא ניט וואר זיין רידן זיא
(בגאוה ובוז) מיט הופרטיקייט אונ׳ שמאכהייט (מה רב טובך) וויא גאר גוט איז דיין פיל גוטש (אשר צפנת) דיא דוא
האשט פר בארגן (ליראיך) צו דיא דיך פערכטן (פעלת) דוא האשט עש גיווערקט דאש עה״ב (לחוסים בך נגד בני אדם)
צו דיא זיך בישיצן אן דיר געגן דיא לייט (תסתירם) דוא זאלשט פר בערגן דיא צדיקים (בסתר פניך) אין פר בערגניש דיין
שכינה (מרכסי איש) פון דען ביהעפטונג אונ׳ קשר פון דיא רשעים (תצפנם בסכה) זאלשט זיא פאר בערגן אין דיינר
היט (מריב לשונות) פון קריג דיזי צונגן (ברוך ה׳) גילובט איז גאט (כי הפליא חסדו לי) דאז ער האט פר וואונדרט
זיין גינאד צו איר (בעיר מצור) אין דיא פעשטי שטאט דאז אן האט איך ווען פאנגן (ואני אמרתי בחפזי) איך האב איר
גידאכט אין איין איילן צו אנטלויפן (נגרזתי מנגד עינך) איך בין וואורן פר שטוסן צו געגן דייני אויגן (אכן שמעת קול תחנוני)
אבר עז וואר ניט אזו דען דוא האשט פר נומן דש קול פון איין גיבעט (בשועי אליך) אין איין תפלה טון צו דיר (אהבו
את ה׳) דרום האט ליב גאט (כל חסידיו) איר אלי פרומי לייט (אמונים נוצר ה׳) דיא דא גלויבן אן אים דיא ביהיט גאט
(ומשלם על יתר) אונ׳ בצאלט נאך דער שנור נאך (עשה נאוה) דיא דא הופרטיקייט טונן (חזקו ויאמץ לבבכם) שטערקט
אונ׳ עש זאל גישטערקט ווערן אייער הערץ (כל המיחלים לה׳) איר אלי דיא דא האפן צו גאט: לב (לדוד משכיל)
דען אוואור האט דוד דורך איין אתורגאן גיזאגט (אשרי) וואל דעם (נשוי פשע) דש אים גאט האט זיין עבירות פר
טראגן אונ׳ אוחל גיוועזן (כסוי חטאה) דאז אים גאט זיין עבירות צו דעקט (אשרי אדם) וואל צו דען מענטשן (לא יחשוב
ה׳ לו עון) דאש אים גאט ניט רעכינט זיין זינד אונ׳ פר גיבט זיא אבר ווען איז דאש (ואין ברוחו רמיה) ווען קיין
שאלקהייט איז אין זיין גייסט דהיינו ער טוט תשובה אונ׳ איז אתודה אויף זיין עבירות אונ׳ טוט זיא ניט מער (כי החרשתי)
ווען איך האב שטיל גישוויגן אונ׳ ניט אתודה גיוועזן אויף אייני עבירות (בלו עצמי) זיינן אייני ביין פאר פוילט
גיווארן (בשאגתי כל היום) פון וועגן דען גישרייא אונ׳ זארג דש איך האב גיפארכטן פר דען פורענות איין גאנצן
טאג (כי יומם ולילה) דען טאג אונ׳ נאכט (תכבד עליך ידך) האט בישווערט אויף איר דיא אורא פון דיינר האנד
(נהפך לשדי) עז איז פר קערט ווארן איין פייכטיקייט (בחרבוני קיץ סלה) אונ׳ איז דאר גיווארן אז איין היצקייט
פון זומר צו איביג (חטאתי אודיעך) איין זינד לאז איך דיר צו וויסן (ועוני לא כסיתי) אונ׳ אייני עבירות טוא איך ניט
פאר העלן (אמרתי) איך האב איר גידאכט (אורה עלי פשעי לה׳) איך וויל ביקענן אויף אייני זינד צו גאט (ואתה
נשאת) דרום אויך האשטו פר טראגן אונ׳ אוחל גיוועזן (עון חטאתי סלה) דיא עבירה פון איין זינד צו איביג (על
זאת) אויף דען דאזיגן (יתפלל כל חסיד אליך) זאל תפלה טאן איטליכר חסיד צו דיר (לעת מצוא) אין דער
גיפינטליכי צייט דאש זיין הערץ ריין איז דש נעלביג אאל בישטו זיין תפלה אקבל (רק לשטף מים רבים) דאז דיא פר
פולנדיגי

וּתְנַהֲלֵנִי׃ תּוֹצִיאֵנִי מֵרֶשֶׁת זוּ טָמְנוּ לִי כִּי אַתָּה מָעוּזִּי׃ בְּיָדְךָ
אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת׃ שָׂנֵאתִי הַשֹּׁמְרִים הַבְלֵי
שָׁוְא וַאֲנִי אֶל יְהוָה בָּטָחְתִּי׃ אָגִילָה וְאֶשְׂמְחָה בְּחַסְדֶּךָ אֲשֶׁר
רָאִיתָ אֶת עָנְיִי יָדַעְתָּ בְּצָרוֹת נַפְשִׁי׃ וְלֹא הִסְגַּרְתַּנִי בְּיַד אוֹיֵב
הֶעֱמַדְתָּ בַמֶּרְחָב רַגְלָי׃ חָנֵּנִי יְהוָה כִּי צַר לִי עָשְׁשָׁה בְכַעַס עֵינִי
נַפְשִׁי וּבִטְנִי׃ כִּי כָלוּ בְיָגוֹן חַיַּי וּשְׁנוֹתַי בַּאֲנָחָה כָּשַׁל בַּעֲוֹנִי כֹחִי
וַעֲצָמַי עָשֵׁשׁוּ׃ מִכָּל צֹרְרַי הָיִיתִי חֶרְפָּה וְלִשְׁכֵנַי מְאֹד וּפַחַד
לִמְיֻדָּעָי רֹאַי בַּחוּץ נָדְדוּ מִמֶּנִּי׃ נִשְׁכַּחְתִּי כְּמֵת מִלֵּב הָיִיתִי כִּכְלִי
אֹבֵד׃ כִּי שָׁמַעְתִּי דִּבַּת רַבִּים מָגוֹר מִסָּבִיב בְּהִוָּסְדָם יַחַד עָלַי
לָקַחַת נַפְשִׁי זָמָמוּ׃ וַאֲנִי עָלֶיךָ בָטַחְתִּי יְהוָה אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה׃
בְּיָדְךָ עִתֹּתָי הַצִּילֵנִי מִיַּד אוֹיְבַי וּמֵרֹדְפָי׃ הָאִירָה פָנֶיךָ עַל עַבְדֶּךָ
הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ׃ יְהוָה אַל אֵבוֹשָׁה כִּי קְרָאתִיךָ יֵבֹשׁוּ רְשָׁעִים
יִדְּמוּ לִשְׁאוֹל׃ תֵּאָלַמְנָה שִׂפְתֵי שָׁקֶר הַדֹּבְרוֹת עַל צַדִּיק עָתָק
בגאוה

דוא זאלשט אויז ציהן איך (טרשת זו) אויז דען נעץ (טמנו לי) דאז זיא האבן פר בארגן צו פאנגן איך דרינן (כי אתה מעזי) דען דוא בישט איין שטארקר העלפר (בירך אפקיד רוחי) אין דיינר האנד טוא איך ביפעלן אודר ביהאלטן איין זיל (פריתה אותי) דען דוא האשט איך אל צייט אויז גילייזט (ה' אל אמת) דוא ווארהאפטיגר גאט (שנאתי) איך האב פיינט (השוטרים הבלי שוא) דיא דא האפן אויף דיא פאלשי היל (ואני אל ה' בטחתי) אבר איך האב אונגאט איך פר זיכרט (אגילה ואשמחה) איך טוא איך פרייאן אול פריליך זיין (בחסדך) איט דיין גינאד (אשר ראית את עניי) דז דוא האשט גיזעהן איין פיין (ידעת בצרות נפשי) דוא ווייסט דיא צרות פון איין ציב (ולא הסגרתני) אול האשט איך ניט איבר ענטפרט (ביד אויב) אין פיינטש האנד (העמדת) האשט אאכן שטעלן (במרחב רגלי) אייני פיס וויט פון אנכדר דז איך זאל ניט פאלן (חנני ה') דער בריק דיך גאט (כי צר לי) דען עז איז איר ציר (עששה) עש איז פר טונקילט (בכעס) אין צארן (עיני) איין אויגן דז איינט ער אכח צרות דייבט איך דז איין אויגן זיינן ניט ליטר (נפשי ובטני) איין ציב אול איין בויך זיין בוידיגט (כי כלו בעשן ימי) דען עז איז פר צענט איט טרויארקייט איין צבן (ושנותי באנחה) אול אייני יאר איט זיפצן (כשל בעוני כחי) עש האט גישטרויכלט איין קראפט פון וועגן אייני זינד (ועצמי עששו) אול אייני ביין זיין פר פוילט (מכל צוררי) פון אלי אייני ציידיגר (הייתי חרפה) איך בין ווארן איין צעשטרונג (ולשכני מאוד) אול פון אייני שכיניס בין איך אויך זער פיל גילעשטרט (ופחד למיודעי) אול איין פארכט צו אייני פריינד (ראי) דיא איך זעהן (בחוץ) אויף דיא גסין (נדדו ממני) זיין פר יאגט פון איר (נשכחתי) איך בין ווארן פר געסן (כמת מלב) גלייך אז איין את דער דא ווארט פרגעסן פון הרץ (הייתי ככלי אובד) איך בין ווארן גלייך אז איין כלי דז דא פר צארן ווערט אול קואט אוועק (כי שמעתי) דען איך האב גהערט (דבת רבים) דיא רעט פון פיל לייט (מגור מסביב) איין פארכט פון גרינגש הרום איר (בהוסדם יחד עלי) איט דעמדש זיא זיך ברטן איט איין אנכדר אויף איר (לקחת נפשי זממו) צו נעאן איין ציב האבן זיא גידאכט (ואני עליך בטחתי) אבר איך האב איך אן דיר פר זיכרט (ה' אטרתי אלהי אתה) גאט איך האב גיזאגט איין הער בישטו (בירך עתותי) אין דיינר האנד זיינן אייני צייטן (הצילני מיד אויבי) בישירם איך פון האנד אייני פיינד (ומרודפי) אול פון אייני יעגר (האירה פניך) זיא דער ציכטן דיין פנים (על עבדך) אויף איר דיין קנעכט (הושיעני בחסדך) העלף איר איט דיין גינאד (ה' אל אבושה) גאט לאז איך ניט פר שעאט ווערן (כי קראתיך) דען איך האב דיך גירופן (יבושו רשעים) זיא זאלן פר שעאט ווערן דיא רשעים (ירמו לשאול) זיא זאלן

פר

ל מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: אֲרוֹמִמְךָ יְהוָה כִּי דִלִּיתָנִי
וְלֹא שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי: יְהוָה אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: יְהוָה
הֶעֱלִיתָ מִן שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתַנִי מִיָּרְדֵי בוֹר: זַמְּרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו
וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ: כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר
רִנָּה: וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל אֶמּוֹט לְעוֹלָם: יְהוָה בִּרְצוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּה
לְהַרְרִי עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל: אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֶל יְהוָה
אֶתְחַנָּן: מַה בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ:
שְׁמַע יְהוָה וְחָנֵּנִי יְהוָה הֱיֵה עֹזֵר לִי: הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ
שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְהוָה אֱלֹהַי לְעוֹלָם
אוֹדֶךָּ: לא לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: בְּךָ יְהוָה חָסִיתִי אַל אֵבוֹשָׁה לְעוֹלָם
בְּצִדְקָתְךָ פַלְּטֵנִי: הַטֵּה אֵלַי אָזְנְךָ מְהֵרָה הַצִּילֵנִי הֱיֵה לִי לְצוּר מָעוֹז
לְבֵית מְצוּדוֹת לְהוֹשִׁיעֵנִי: כִּי סַלְעִי וּמְצוּדָתִי אָתָּה וּלְמַעַן שִׁמְךָ תַּנְחֵנִי
ותנהלני

ל (ארוממך ה') איך לוב דיך גאט (כי דליתני) דאש דוא האשט איך ער הובן (ולא שמחת) אונ' האשט ניט
אכן דער פֿרייאן (אויבי לי) אייני פֿיינט אויף איר (ה' אלהי) גאט איין הער (שועתי אליך) איך האב גישריאן צו דיר
(ותרפאני) אונ' דוא האשט גיהיילט איך כוואר האשט אייני זינד פֿר געבן (ה' העלית) גאט דוא האשט אויף
גיבראכֿט (מן שאול נפשי) אויז דער גרוב איין ליב (חייתני מיורדי בור) האשט איך אכן לעבן פֿון צו נידרן אין דער גרוב
דש איז דש גיהנם (זמרו לה' חסידיו) לובט צו גאט איר זייני חסידים (והודו לזכר קדשו) אונ' לובט צו דעם
גידעכֿטניש פֿון זיין הייליגקייט (כי רגע באפו) דען איין אויגן בליק איז גאט אין זיין צארן כוואר גאר ווייניג אבר (חיים
ברצונו) ווען אן אים ביוויליגט לעבט אן לאנג (בערב ילין בכי) אונ' ווען שון איינר איבר נעכֿטיגט מיט וויינן (ולבוקר
רנה) צו מארגנש שטיט ער אויף מיט גיזאנג (ואני אמרתי בשלוי) אונ' איך האב איר גידאכֿט דא איך בין בשווה גיזעסן
(בל אמוט לעולם) איך ווער איביג ניט אנטווייטן · אבר באמת (ה' ברצונך העמדת) נייארט פֿון דיין גוטן ווילן
האשטו אכן שטין (להררי עוז) צו איין שטארקי בערג דש איז דיא גדולה הסתרת פניך (ווען דוא האשט פֿאר
בארגן פֿון איר דיין שכינה הייתי נבהל) בין איך באלד וואָרן דער שראקן (אליך ה' אקרא) צו דיר גאט טוא
איך רופֿן (ואל ה' אתחנן) אונ' צו דיר גאט טוא איך בעטן (מה בצע בדמי) וואש ווערשטו גיווינן אן איר (בררתי
אל שחת) ווען איך ווער נידרן אין דער גרוב (היורד עפר) איז דינן איגליך דאז דיך קאן לובן דער דא נידרט
אין דער ערד (היגיד אמיתך) קאן ער דען זאגן דיין ווארהייט (שמע ה') דוא גאט פֿר נעם אייני ריד (וחנני)
אונ' דער בארים איך (ה' היה עוזר לי) גאט זייא איין העלפֿר צו איר (הפכת) דוא האשט אום גיקערט (מספדי)
איין קלאג (למחול לי) צו איין טנץ צו איר (פתחת שקי) דוא האשט אויף גיבונדן איין זאק (ותאזרני שמחה)
אונ' האשט ג'גורט איך מיט פֿרייד (למען) דער וואָרטן (יזמרך כבוד) דאז דיא ווירדיגן לייט זאלן לובן דיך
(ולא ידום) אונ' זיא זאלן ניט שטיל שוויגן (ה' אלהי) גאט איין הער (לעולם אודך) ביז איביג וויל איך דיך לובן:
לא (בך ה' חסיתי) גאט אן דיר האב איך איך בישילצט (אל אבושה לעולם) לאז איך ניט פֿאר שעמט ווערין
איביג (בצדקתך פלטני) מיט דיין גירעכֿטיקייט מאך איך אנטרינן (הטה אלי אזנך) נייג דייני אורן צו איר
(מהרה תצילני) ביטירם איך באלד (היה לי לצור מעוז) זייא צו איר איין שטארקר פֿעלז (לבית מצודות) צו
איין פֿעסט הויז (להושיעני) צו העלפֿן איר (כי סלעי ומצודתי אתה) דען איין שטארקר פֿעלז אונ' איין פֿעסטיקייט
בישטו (ולמען שמך) אונ' אום ווילן דיין נאמן (תנחני ותנהלני) זאלשטו איך פֿירן אונ' בייאה איר גין (תוציאני)
דוא

יָבִינוּ אֶל פְּעֻלּוֹת יְהוָה וְאֶל מַעֲשֵׂה יָדָיו יֶהֶרְסֵם וְלֹא יִבְנֵם׃ בָּרוּךְ
יְהוָה כִּי שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנָי׃ יְהוָה עֻזִּי וּמָגִנִּי בוֹ בָטַח לִבִּי וְנֶעֱזָרְתִּי
וַיַּעֲלֹז לִבִּי וּמִשִּׁירִי אֲהוֹדֶנּוּ׃ יְהוָה עֹז לָמוֹ וּמָעוֹז יְשׁוּעוֹת מְשִׁיחוֹ
הוּא׃ הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד
הָעוֹלָם׃ כט מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיהוָה
כָּבוֹד וָעֹז׃ הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ׃
קוֹל יְהוָה עַל הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים׃ קוֹל
יְהוָה בַּכֹּחַ קוֹל יְהוָה בֶּהָדָר׃ קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְהוָה
אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן׃ וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים׃
קוֹל יְהוָה חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ׃ קוֹל יְהוָה יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְהוָה
מִדְבַּר קָדֵשׁ׃ קוֹל יְהוָה יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ
כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד׃ יְהוָה לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם׃
יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

תהלים

פרגעלטניס צו זיא (כי לא יבינו) דען זיא פריבן ניט (אל פעלות ה') צו גאטש װערק (ואל מעשה ידיו) אול צו דיא
מעשיק פון זייני הענד (יהרסם) גאט װערט זיא צו פירן (ולא יבנם) אול בואט זיא ניט (ברוך ה') געלובט איז גאט
(כי שמע) דאז ער פר נעאט (קול תחנוני) דאז קול פון איין געבעט (ה' עזי ומגני) גאט איז איין שטארקר אול איין בישילד
(בו בטח לבי) אן אים האט זיך פר זיכרט איין הערץ (ונעזרתי) אול איך בין װארן געהאלפן (ויעלוז לבי) אול עס
טעט זיך פרייאן איין הערץ (ומשירי אהודנו) אול איט אייני לוב ווין איך אים לובן (ה' עז למו) איין שטארקהייט איז
גאט צו ישראל (ומעוז ישועות משיחו הוא) דש אאוט דאז ער איז איין שטארקהייט צו זיין געזאלבטן קיניג (הושיעה את
עמך) גאט העלף דיין פאלק (וברך את נחלתך) אול בענש דיין ערב (ורעם) אול װייד זיא (ונשאם) אול דער היב זיא
כווארגיב זיא איר דרפונג (עד העולם) ביז איביג: כט (הבו לה' בני אלים) ברייטיט אן צו גאט איר קינדר פון
דיא שטארקי אבות (הבו לה' כבוד ועוז) ברייט אן צו גאט עהר אול שטארקייט (הבו לה' כבוד שמו) ברייט אן צו
גאט זיין געערטן נאאן (השתחוו לה') זייט אייך בוקן געגן גאט (בהדרת קודש) אויף דען שונהייט פון זיין הייליקייט
(קול ה' על המים) גאטש שטים װאר בייא דען ים סוף (אל הכבוד) דער ערליכר גאט (הרעים ה' על מים רבים)
גאט האט אאכן דונדרן בייא גרושי װאסר (קול ה' בכח) גאטש קול איז איט קראפט (קול ה' בהדר) גאטש קול איז
איט שונהייט (קול ה' שובר ארזים) גאטש קול צו ברעכט דיא טענן בוים (וישבר ה') אול גאט צו ברעכט (את ארזי
הלבנון) דיא טענן בוים פון װאלד (וירקידם) גאט האט אאכן שפרינגן דיא טענן בוים (כמו עגל) אז איין קאלב (לבנון
ושריון) דער בערג דער דא הייסט לבנון אול דער דא הייסט שריון זיין געשפרונגן (כמו בן ראמים) אז איין יונג
עיזן טיר (קול ה' חוצב להבות אש) גאטש קול האט פונקן פייאר (קול ה' יחיל מדבר) גאטש קול װאכט ציטרן
דיא אדבר (ה' יחיל מדבר קדש) גאט אאכט ציטרן דיא הייליגן אדבר דאס איז אדבר סיני (קול ה') גאטש קול
(יחולל) װערט אאכן ציטרן דיא הוװות (אילות) דיא שטארקי מט־אן אז דיא הינדן (ויחשוף) װערט סיטלן
(יערות) דיא דא זיין געגליכן צו דיא טענן בוים פון װאלד (ובהיכלו) אול אין זיין היכל (כלו אומר כבוד) װערן אין אלי
לובן בכבוד (ה' למבול ישב) בייא דען אבול איז גאט אויין געזעסן (וישב ה' מלך לעולם) אול אילונד װערט גאט
אויך אויין זיין אוך זיין צו איביג (ה' עוז לעמו יתן) גאט װערט געבן איין שטארקייט צו זיינם פאלק ישראל
(ה' יברך את עמו בשלום) גאט װערט בענשן זיין פאלק איט שלום:

בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי׃ וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל אֹיְבַי סְבִיבוֹתַי
וְאֶזְבְּחָה בְאָהֳלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַיהוָה׃ שְׁמַע יְהוָה קוֹלִי
אֶקְרָא וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי׃ לְךָ אָמַר לִבִּי בַּקְּשׁוּ פָנָי אֶת פָּנֶיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ׃ אַל
תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי אַל תַּט בְּאַף עַבְדֶּךָ עֶזְרָתִי הָיִיתָ אַל תִּטְּשֵׁנִי וְאַל
תַּעַזְבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעִי׃ כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיהוָה יַאַסְפֵנִי׃ הוֹרֵנִי יְהוָה
דַּרְכֶּךָ וּנְחֵנִי בְּאֹרַח מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרָי׃ אַל תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרָי
כִּי קָמוּ בִי עֵדֵי שֶׁקֶר וִיפֵחַ חָמָס׃ לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב
יְהוָה בְּאֶרֶץ חַיִּים׃ קַוֵּה אֶל יְהוָה חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה אֶל יְהוָה׃
כח לְדָוִד אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא צוּרִי אַל תֶּחֱרַשׁ מִמֶּנִּי פֶּן תֶּחֱשֶׁה
מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם יוֹרְדֵי בוֹר׃ שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ
בְּנָשְׂאִי יָדַי אֶל דְּבִיר קָדְשֶׁךָ׃ אַל תִּמְשְׁכֵנִי עִם רְשָׁעִים וְעִם פֹּעֲלֵי
אָוֶן דֹּבְרֵי שָׁלוֹם עִם רֵעֵיהֶם וְרָעָה בִּלְבָבָם׃ תֶּן לָהֶם כְּפָעֳלָם וּכְרֹעַ
מַעַלְלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם תֵּן לָהֶם הָשֵׁב גְּמוּלָם לָהֶם׃ כִּי לֹא
יבינו.

(סביבותי) דיא גרינגט ארום איר זיין (ואזבחה באהלו) דא וויל איך שעכטן אין זיין גיצעלט (זבחי תרועה) איין
שעכטונג דאז אן איין טיר דרויף זאגט (אשירה ואזמרה לה׳) איך וויל זינגן אול לובן פאר גאט (שמע ה׳ קולי אקרא)
גאט פר נעם איין שטים וואן איך טוא רופן (וחנני ועננה) אול לייט זעליג איך אול ענטפר איר (לך אמר לבי) פון
דיינט וועגן האט איין הערץ גירעט צו כל ישראל גלייך אז דוא אפכטט רידן (בקשו פני) בגערט אול פארשט איין
שכינה (את פניך ה׳ אבקש) אול איך דוד האב גיפורשט דיין שכינה (אל תסתר פניך ממני) דוא זאלשט ניט פר ברגן
דיין שכינה פון איר (אל תט באף עבדך) זאלשט ניט איבר וועגן איך דיין קנעכט איט צארן (עזרתי היית) דוא בישט
איין הילף גיוועזן (אל תטשני ואל תעזבני) דוא זאלשט ניט פר שפרייטן אול ניט פר לאזן איך (אלהי ישעי) גאט
איז איין הילף (כי אבי ואמי) דען איין פאטר אול אוטר (עזבוני) האבן איך פר לאזן (וה׳ יאספני) אבר גאט האט איך
איין גיטאן (הורני ה׳ דרכך) גאט וויז איר דיין וועג (ונחני באורח מישור) אול פיר איך אין ריכט פרטיגן שטעג
(למען שוררי) אוס וויל איין לוגר דיא דא וואלטן גערן בין אן איר זעהן (אל תתנני) דוא זאלשט איך ניט איבר ענטפרן
(בנפש צרי) אין דען גילוסטן פון אייני ליידיגר (כי קמו בי עדי שקר) דען עז זיין אויף גישטאנדן פלשי עדות אויף איר
(ויפת חמס) אול ריד פון רויב רידן זיא (לולא האמנתי) ווער ניט דאז איך האב גיגלויבט אן הקב״ה (לראות בטוב ה׳)
צו זעהן דאז גוטס פון גאט (בארץ חיים) דאז איז ארץ ישראל דא העט זיא איך אכלה גיאכט (קוה אל ה׳) האף צו
גאט דוא ישראל (חזק ויאמץ לבך) שטערק דיך אול זאלשט שטערקן דיין הערץ (וקוה אל ה׳) אול האף צו גאט
כח (אליך ה׳ אקרא) צו דיר גאט טוא איך רופן (צורי) דוא בישט איין בימעכר (אל תחרש ממני) ניט
שוויג פון איר כוואר זיית דיך אשגיח אויף איר (פן תחשה ממני) פיל לייכט ווען דוא ווערשט יוא שוויגן (ונמשלתי עם
יורדי בור) דא ווער איך זיין גיגליכן איט דיא דא אין דער גרוב נידרן (שמע קול תחנוני) גאט פר נעם איין גיבעט
(בשועי אליך) ווען איך טוא בעטן צו דיר גאט (בנשאי ידי) ווען איך טוא אויף היבן איינע הענד (אל דביר קדשך)
פאר דיין הייליגן היכל (אל תמשכני עם רשעים) דוא גאט זאלשט איך ניט ציהן אול גיווינן איט דען רשעים (ועם
פועלי און) אול איט דיא דא ווערקן אונרעכט (דוברי שלום עם רעיהם) זיא רידן שלום איט איר גיזעלן (ורעה בלבבם)
אול אין איר הערצן האבן זיא בייז (תן להם כפעלם) גיב זיא אז איר ווערק (וכרוע מעלליהם) אול אז איר בייז ווערק
(כמעשה ידיהם תן להם) וויא זיא איט איר הענד ווערן בייז טאן אזו גיב זיא אויך בייז (השב גמולם להם) ווידר קער איר
פר

לֹא אֶמְעָד׃ בְּחָנֵנִי יְהֹוָה וְנַסֵּנִי צָרְפָה כִלְיוֹתַי וְלִבִּי׃ כִּי חַסְדְּךָ
לְנֶגֶד עֵינָי וְהִתְהַלַּכְתִּי בַּאֲמִתֶּךָ׃ לֹא יָשַׁבְתִּי עִם מְתֵי שָׁוְא וְעִם
נַעֲלָמִים לֹא אָבוֹא׃ שָׂנֵאתִי קְהַל מְרֵעִים וְעִם רְשָׁעִים לֹא אֵשֵׁב׃
אֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי וַאֲסֹבְבָה אֶת מִזְבַּחֲךָ יְהֹוָה׃ לַשְׁמִעַ בְּקוֹל תּוֹדָה
וּלְסַפֵּר כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ יְהֹוָה אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן
כְּבוֹדֶךָ׃ אַל תֶּאֱסֹף עִם חַטָּאִים נַפְשִׁי וְעִם אַנְשֵׁי דָמִים חַיָּי׃ אֲשֶׁר
בִּידֵיהֶם זִמָּה וִימִינָם מָלְאָה שֹּׁחַד׃ וַאֲנִי בְּתֻמִּי אֵלֵךְ פְּדֵנִי וְחָנֵּנִי׃ רַגְלִי
עָמְדָה בְמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלִים אֲבָרֵךְ יְהֹוָה׃ כז לְדָוִד יְהֹוָה אוֹרִי וְיִשְׁעִי
מִמִּי אִירָא יְהֹוָה מָעוֹז חַיַּי מִמִּי אֶפְחָד׃ בִּקְרֹב עָלַי מְרֵעִים לֶאֱכֹל
אֶת בְּשָׂרִי צָרַי וְאֹיְבַי לִי הֵמָּה כָשְׁלוּ וְנָפָלוּ׃ אִם תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה לֹא
יִירָא לִבִּי אִם תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ׃ אַחַת שָׁאַלְתִּי
מֵאֵת ׀ יְהֹוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְּבֵית יְהֹוָה כָּל יְמֵי חַיַּי לַחֲזוֹת
בְּנֹעַם יְהֹוָה וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ׃ כִּי ׀ יִצְפְּנֵנִי בְּסֻכֹּה בְּיוֹם רָעָה יַסְתִּרֵנִי
בסתר

כי חסדך לנגד עיני) דען דיין גינאד איז גיגגן איינר אויגן (והתהלכתי באמיתך) אול איך בין גאנגן אין דיין ווארהייט (לא
ישבתי) איך בין ניט גיזעסן (עם מתי שוא) מיט דיא פאלשי אמין (ועם נעלמים) אול מיט דיא רשעים דיא טואן אירי
מעשים אין פר בערגניש (לא אבוא) טוא איך ניט קומן (שנאתי קהל מרעים) איך האב פיינד דש איין זאמלונג פון דיא
שאלקן (ועם רשעים לא אשב) אול מיט דיא רשעים טוא איך ניט זיצן (ארחץ בנקיון כפי) איך וועש מיט רייניקייט אייני
טענר דז איך האב ניט איין גיגאזן בלוט (ואסובבה את מזבחך ה') אול טוא אומרינגן גאט דיין אלטאר (לשמיע
בקול תודה) צו מאכן הערן מיט איין קול פון לוב (ולספר כל נפלאותיך) אול צו ערצילן אל דייני וואונדר (ה' אהבתי מעון ביתך)
גאט איך האב ליב דיא וואונונג פון דיינם הויז (ומקום משכן כבודך) אול דש ארט פון דיינם הייליגן אשכן (אל תאסוף)
דוא זאלשט ניט איין טאן (עם חטאים נפשי) מיט דיא זינדיגן איין זיל (ועם אנשי דמים) אול מיט דיא טוטליג (חיי) איין
לעבן (אשר בידיהם זמה) דש אין איר אמבט איך בויז גידאנקן (וימינם מלאה שוחד) אול איר רעכטי האנד איז דער פולט
מיט שוחד (ואני בתמי אלך) אול איך וויל גין אין איין גאנצקייט (פדני והצילני) לויז איך אויז אול בישירם איך (רגלי עמדה
במישור) איין פוס איז גישטאנדן אין רעכט פרטיג (במקהלים אברך ה') אונטר פיל איין זאמלונג וויל איך גאט לובן:
כז (ה' אורי וישעי) גאט דוא בישט איין ליכט אול איין הילף (ממי אירא) פר וועמן זאל איך איך פערכטן (ה' מעוז חיי)
גאט איז דיא שטארקייט פון איין לעבן (ממי אפחד) פר וועמן דרף איך צו אנגשטן (בקרוב עלי מרעים) ווען זיא גינאהן
אום איר דיא שאלקן (לאכול את בשרי) דז זיא וועלן עשן איין פלייש קאנן זיא איר ניקש טונן (צרי ואיבי לי) דיא איר
ליידיגר אול פיינד זיין (הטה כשלו ונפלו) זיא טואן זיך זעלבשט שטרויכלן אול פאלן (אם תחנה עלי מחנה) ווען עש טוט
אויף איר בלעגרן איין שאר (לא יירא לבי) דא פרכט זיך ניט איין הערץ (אם תקום עלי מלחמה) ווען עש טוט אויף שטין
אויף איר איין שטרייט (בזאת) אין דעם דז גאט איז איין הילף (אני בוטח) טוא איך איך פר זיכרן (אחת שאלתי מאת ה')
איינרלייא ביגער איך פון גאט (ואותה אבקש) אול דש טוא איך פאדרן (שבתי בבית ה') דש איין זיצונג זאל זיין אין גאטש
הויז (כל ימי חיי) אלי טאג איינש לעבן (לחזות בנועם ה') צו זעהן אין דען ליאליקייט פון גאט (ולבקר בהיכלו) אול צו
פארשן אין זיינם היכל (כי יצפנני בסכה) דען ער ווערט איך פר בערגן אין זיין היט (ביום רעה יסתירני בסתר אהלו) אין
דען בייזן טאג טוט ער איך פר בערגן אין פר בערקנס פון זיינם גיצעלט (בצור ירוממני) אויף דען שטארקן פעלזן
האט ער איך טון ער היבן (ועתה) אול אצונד (ירום ראשי על אויבי) ווערט דער הויבן איין קאפף איבר אייני פיינד
(סביבותי

יִשְׁעִי אוֹתְךָ קִוִּיתִי כָּל הַיּוֹם׃ זְכֹר י רַחֲמֶיךָ יְהֹוָה וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם
הֵמָּה׃ חַטֹּאות נְעוּרַי וּפְשָׁעַי אַל תִּזְכֹּר כְּחַסְדְּךָ זְכָר לִי אַתָּה לְמַעַן
טוּבְךָ יְהֹוָה׃ טוֹב וְיָשָׁר יְהֹוָה עַל כֵּן יוֹרֶה חַטָּאִים בַּדָּרֶךְ׃ יַדְרֵךְ
עֲנָוִים בַּמִּשְׁפָּט וִילַמֵּד עֲנָוִים דַּרְכּוֹ׃ כָּל אָרְחוֹת יְהֹוָה חֶסֶד וֶאֱמֶת
לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ י וְעֵדֹתָיו׃ לְמַעַן שִׁמְךָ יְהֹוָה וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב
הוּא׃ מִי זֶה י הָאִישׁ יְרֵא יְהֹוָה יוֹרֶנּוּ בְּדֶרֶךְ יִבְחָר׃ נַפְשׁוֹ בְּטוֹב
תָּלִין וְזַרְעוֹ יִירַשׁ אָרֶץ׃ סוֹד יְיָ לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעָם׃ עֵינַי
תָּמִיד אֶל יְהֹוָה כִּי הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלָי׃ פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי י
יָחִיד וְעָנִי אָנִי׃ צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי׃ רְאֵה
עָנְיִי וַעֲמָלִי וְשָׂא לְכָל חַטֹּאתָי׃ רְאֵה אוֹיְבַי כִּי רָבּוּ וְשִׂנְאַת חָמָס
שְׂנֵאוּנִי׃ שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אַל אֵבוֹשׁ כִּי חָסִיתִי בָךְ׃ תֹּם
וָיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי כִּי קִוִּיתִיךָ׃ פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל צָרוֹתָיו׃
כו לְדָוִד שָׁפְטֵנִי יְהֹוָה כִּי אֲנִי בְּתֻמִּי הָלַכְתִּי וּבַיהֹוָה בָּטַחְתִּי

לא

גאנצן טאג דש איז דער עולם הזה (זכר רחמיך ה׳) גידענק דיין בארמיקייט גאט (וחסדיך) אול דיין גינאד (כי
מעולם המה) דען פון איביג העט זיין זיא נאך (חטאת נעורי ופשעי) דיא זינד פון איין יוגנט אול איין מיסטוט (אל תזכר)
זאלשטו ניט גידענקן (כחסדך) זונדערן אעשים טובים דיא דא מאכן דז דוא חסד טושט (זכר לי אתה) גידענק מיר יוא
(למען טובך ה׳) פון וועגן דיין גוטיקייט דוא גאט (טוב וישר ה׳) גאט איז גוט אול רעכט פרטיג (על כן יורה חטאים
בדרך) דרום אויך ווייזט ער דיא זינדיגר איין רעכטן וועג פון דער תשובה (ידרך ענוים במשפט) ער פירט דיא
דעמהאפטיגן אין משפט (וילמד ענוים דרכו) אול לערנט זיא זיין וועג (כל ארחות ה׳) אלי וועג פון גאט זיינן (חסד
ואמת) צו דיא זעלביגן (לנצרי בריתו ועדותיו) דיא דא היטן זיין ברית אול זיין צייגנים (למען שמך ה׳) גאט דוא זאלשט
טאן פון דיין גרושן נאמן וועגן (וסלחת לעוני) אול דוא זאלשט פר געבן איין זינד (כי רב הוא) ווען זיא שון גרוש
זיינן (מי זה האיש) ווער איז דער אמן (ירא ה׳) דער זיך פר גאט פארכט (יורנו בדרך יבחר) דא ווייזט אים גאט דען
וועג דז ער זאל אויז דער וויילן (נפשו בטוב תלין) זיין לייב ווערט אין גוטן איבר נעכטיגן אין קבר (וזרעו יירש ארץ)
אול זיין זרע ווערן ערבן נאך זיינם טוט זיין לאנד (סוד ה׳ ליראיו) גאטש הייאלכי ראט איז צו זיין פארכטיגי (ובריתו
להודיעם) אול זיין זיכרהייט צו לאזן ווישן זיא (עיני תמיד אל ה׳) אייני אויגן זיין שטעץ צו גאט (כי הוא יוציא) דאז
ער זאל אויז ציהן (מרשת רגלי) אויז דען נעץ אייני פיס (פנה אלי וחנני) קער דיך צו מיר אול דער בריס דיך איבר מיר
(כי יחיד ועני אני) דען איך דוד בין איין יחיד גיגן ישראל אול איין עלינט בין איך׃ דיא צרות (לבבי הרחיבו) האבן
איין הערץ ערווייטרט (ממצוקותי) פון איין לייד (הוציאני) טוא אויז ציהן איך (ראה עניי ועמלי) זיך איין פיין אול איין
אידיגקייט (ושא לכל חטאתי) אול פר טראג צו אלי אייני זינד (ראה אויבי כי רבו) זיך דז איין פיינד האבן זיך גימערט
(שנאת חמס שנאוני) אול אום זונשט האבן זיא איך פיינט (שמרה נפשי והצילני) היט איין לייב אול בשירם איך (אל
אבוש) לאז איך ניט פר שעמט ווערן (כי חסיתי בך) דען איך האב איך אן דיר בישילט (תם וישר) דאש גנלקייט אול
רעכט פרטיקייט (יצרוני) זאלן איך היטן (כי קויתיך) דען איך האב גיהאפט צו דיר (פדה אלהי׳ את ישראל) גאט לז
אויז דיא ישראל (מכל צרותיו) פון אלי איר צרות׃ כו (שפטני ה׳) ריכט איך גאט (כי אני בתומי הלכתי)
דען איך בין אין איין גאנצקייט גאנגן (ובה׳ בטחתי) אול אן גאט האב איך איך פר זיכרט (לא אמעד) דאז איך ווער
ניט אנטלייטן (בחנני ה׳) פרוב איך גאט (ונסני) אול פר זוך איך (צרפה כליותי ולבי) לייטר אייני נירן אול איין הרץ
(כי

יְמֵי חַיָּי וְשַׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה לְאֹרֶךְ יָמִים׃ כד לְדָוִד מִזְמוֹר
לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ׃ כִּי הוּא עַל יַמִּים יְסָדָהּ
וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ׃ מִי ׀ יַעֲלֶה בְהַר יְהוָה וּמִי ׀ יָקוּם בִּמְקוֹם
קָדְשׁוֹ׃ נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא
נִשְׁבַּע לְמִרְמָה׃ יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ׃
זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה׃ שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם
וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד
יְהוָה עִזּוּז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה׃ שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם
וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד
יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה׃ כה לְדָוִד אֵלֶיךָ יְהוָה
נַפְשִׁי אֶשָּׂא׃ אֱלֹהַי בְּךָ בָטַחְתִּי אַל אֵבוֹשָׁה אַל יַעַלְצוּ אֹיְבַי לִי׃
גַּם כָּל קֹוֶיךָ לֹא יֵבֹשׁוּ יֵבֹשׁוּ הַבּוֹגְדִים רֵיקָם׃ דְּרָכֶיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי
אֹרְחוֹתֶיךָ לַמְּדֵנִי׃ הַדְרִיכֵנִי בַאֲמִתֶּךָ וְלַמְּדֵנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי
ישעי

גיוּעט (אך טוב וחסד) נייארט גוטש אונ׳ גינאד (ירדפוני כל ימי חיי) זאלן איך יאגן ווייל איך לעב (ושבתי בבית ה׳)
אונ׳ דאז אזו ווער איך זיצן אין גאטש הויז (לאורך ימים) צו לאנגי טאגן׃ כד (לה׳ הארץ ומלואה) צו גאט איז
ארץ ישראל אונ׳ איר דער פֿילונג (תבל ויושבי בה) דיא גאנצי וועלט אונ׳ איר זילר (כי הוא על ימים יסדה) דען דש ארץ
ישראל האט גאט גיגרונט פֿעסט נעבן יאמין (ועל נהרות) אונ׳ בייא בעך (יכוננה) האט ער זיא אן גיברייט (מי
יעלה בהר ה׳) ווער ווערט דען אויף גין אויף גאטש בארג (ומי יקום) אונ׳ ווער קאן שטין (במקום קדשו) אויף זיין
הייליג אורט (נקי כפים) דער דא רייני הענד האט (ובר לבב) אונ׳ איין ריין הערץ (אשר לא נשא) דער דא ניט
גישווערט (לשוא נפשי) צו פֿאלש בייא גאט זיינס נאמן (ולא נשבע למרמה) אונ׳ שווערט ניט צו שאלקהפֿטיקייט
(ישא ברכה מאת ה׳) ווער דש טוט דער ווערט אנטפֿאנגן דיא ברכה פֿון גאט (וצדקה מאלהי ישעו) אונ׳ צדקה
פֿון גאט זיינם העלפֿר (זה דור דורשיו) דש זעלביג גיבירט דז זעלבי מעשים טונן זיינן גאטש פֿארשטר (מבקשי
פניך) דיא דא פֿארשן דיין שכינה דש זיין דיא קינדר פֿון יעקב (סלה) איביג פֿארשן זיא דיך (שאו שערים ראשיכם)
היבט אויף איר טארן אייער הייבט (והנשאו פתחי עולם) אונ׳ זייט חייך ער היבן דיא טירן פֿון בית המקדש (ויבא
מלך הכבוד) אונ׳ ער זאל אריין קומן דער גיערט קיניג (מי הוא זה מלך הכבוד) ווער איז דער אלך הכבוד (ה׳ עזוז
וגבור) דער מעכטיגר אונ׳ שטארקר גאט (ה׳ גבור מלחמה) גאט איז שטארק אין דער מלחמה (שאו שערים
ראשיכם) היבט אויף איר טארן אייער הייבט (ושאו פתחי עולם) אונ׳ זייט אויף ער היבן דיא טירן פֿון בית המקדש
(ויבא מלך הכבוד) אונ׳ ער זאל אריין קומן דער אלך הכבוד (מי הוא זה מלך הכבוד) ווער איז דער אלך הכבוד (ה׳
צבאות) גאט פֿון דיא הערן (הוא מלך הכבוד סלה) דער איז דער אלך הכבוד שטעטיגליכן׃ כה (אליך ה׳ נפשי
אשא) צו דיר גאט היב איך אויף מיין לייב צו בעטן (אלהי בך בטחתי) מיין גאט אן דיר האב איך איך פֿר זיכרט (אל
אבושה) אז איך ניט פֿר שעמט ווערן (אל יעלצו אויבי לי) לאזן זיך מיין פֿיינד ניט פֿרייאן איינט וועגן (גם כל קויך)
אויך אל דיא צו דיר גאט האפֿן (לא יבושו) זאלן ניט פֿר שעמט ווערן (יבושו הבוגדים ריקם) זאל פֿר שעמט ווערן
דיא פֿעלשר דיא דא שטעלן דיא זייט לעהר פֿון איר גוט (דרכיך ה׳ הודיענו) דייני וועג גאט לאז איך ווסן (ארחותיך
למדני) דיין שטעג לערן איך (הדריכני באמיתך) מאך איך טרעטן אין דיין גירעכטיקייט (ולמדני) אונ׳ מאך איך
לערנן (כי אתה אלהי ישעי) דען דוא בישט גאט פֿון אייער הייל (אותך קויתי כל היום) צו דיר האב איך גיהאפֿט איין
גאנצן

כַּבְּדוּהוּ ׀ וְגוּרוּ מִמֶּנּוּ כָּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל׃ כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקַּץ
עֱנוּת עָנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבְשַׁוְּעוֹ אֵלָיו שָׁמֵעַ׃ מֵאִתְּךָ
תְּהִלָּתִי בְּקָהָל רָב נְדָרַי אֲשַׁלֵּם נֶגֶד יְרֵאָיו׃ יֹאכְלוּ עֲנָוִים
וְיִשְׂבָּעוּ יְהַלְלוּ יְהוָה דֹּרְשָׁיו יְחִי לְבַבְכֶם לָעַד׃ יִזְכְּרוּ ׀ וְיָשֻׁבוּ אֶל
יְהוָה כָּל אַפְסֵי אָרֶץ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל מִשְׁפְּחוֹת גּוֹיִם׃ כִּי
לַיהוָה הַמְּלוּכָה וּמֹשֵׁל בַּגּוֹיִם׃ אָכְלוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ כָּל דִּשְׁנֵי
אֶרֶץ לְפָנָיו יִכְרְעוּ כָּל יוֹרְדֵי עָפָר וְנַפְשׁוֹ לֹא חִיָּה׃ זֶרַע יַעַבְדֶנּוּ
יְסֻפַּר לַאדֹנָי לַדּוֹר׃ יָבֹאוּ ׀ וְיַגִּידוּ צִדְקָתוֹ לְעַם נוֹלָד כִּי עָשָׂה׃
כג מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה רֹעִי לֹא אֶחְסָר׃ בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא יַרְבִּיצֵנִי
עַל מֵי מְנוּחוֹת יְנַהֲלֵנִי׃ נַפְשִׁי ׀ יְשׁוֹבֵב יַנְחֵנִי בְמַעְגְּלֵי צֶדֶק לְמַעַן
שְׁמוֹ׃ גַּם כִּי אֵלֵךְ בְּגֵיא צַלְמָוֶת לֹא אִירָא רָע כִּי אַתָּה עִמָּדִי
שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתֶּךָ הֵמָּה יְנַחֲמֻנִי׃ תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שֻׁלְחָן נֶגֶד
צֹרְרָי דִּשַּׁנְתָּ בַשֶּׁמֶן רֹאשִׁי כּוֹסִי רְוָיָה׃ אַךְ טוֹב וָחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל
יְמֵי

אליו שמע) אול ווען ער טוט שרייאן אול בעטן צו גאט דא הערט גאט (מאתך תהלתי) פון דיר איז איין לוב כוואר
דוא מאכשט דאז איך גילובט בין (בקהל רב) אונטר דען גרושן קהל (נדרי אשלם) דרום וויל איך איין נדר בילאזן
(נגד יראיו) געגן דיא גאטש פערכטיגן לייט אול ווען משיח ווערט קומן (יאכלו ענוים וישבעו) ווערן עסין דיא
דעמוטיגן אול ווערן זאט זיין (יהללו ה׳) אול ווערן לובן גאט (דרשיו יחי לבבכם) אול אייער הערץ איר גאטש פארכטר
זאל לעבן (לעד) צו אייביג (יזכרו וישובו אל ה׳) אול דיא אוואות ווערן גידענקן אול ווידר קערן צו גאט (כל אפסי ארץ)
פון אלי עקן דער וועלט (וישתחוו לפניך) אול זיא ווערן זיך בוקן פר דיר (כל משפחות גוים) אל דיא משפחות פון דיא
פעלקר ווען זיא ווערן זעהן (כי לה׳ המלוכה) דש צו גאט קומט ווידר דיא מלוכה (ומושל בגוים) אול דז ער גיוועלדיגט
אן דיא פעלקר (אכלו וישתחוו כל דשני ארץ) זיא ווערן האבן גיגעסן דיא דעמוטיגן ישראל אל דיא פעטיקייט פון
דער ערד אול דיא ישראל ווערן זיך בוקן צו גאט אול לובן אויף דער טובה (לפניו יכרעו כל יורדי עפר) זיא ווערן קניאן
אל דיא רשעים דיא זיין גינידרט אין דער ערד דאש איינט ער דאז גיהנם (ונפשו לא חיה) אול נאך דעמכט ווערט
גאט קיינם פון דיא רשעים זיין לייב מאכן לעבן (זרע יעבדנו) דאז גוטש דאז גאט טוט צו דען זאמן פון ישראל דיא אים
דינן אלי צייט (יסופר לאדני לדור) ווערט אויך גאט ערצילט ווערן פר איין שבח צו דיא הינטרשטן דורות (יבואו)
זיא ווערן קומן דיא ערשטן דורות (ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה) אול ווערן זאגן צו דיא דורות וואש אילנכר זיין
גיבארן ווארן דאז גאט האט צו זיא צדקה גיטאן׃ **כג** (ה׳ רועי) גאט איז איין הירט דער איך וייד אול שפייזט
(לא אחסר) איך ווער ניט גיברעך זיין פון קיינר לייא (בנאות דשא ירביצני) אין דיא וואונג פון גראז האשטו איך
אאכן רואין (על מי מנוחות) בייא רואנדיגי וואשר (ינהלני) טוט איך גאט פירן (נפשי ישובב) איין רוח דער ווידר
קערט צו איר (ינחני במעגלי צדק) גאט פירט איך אין רעכט פרטיגן וועג (למען שמו) דאז טוט גאט וועגן זיין הייליגן
נאמן (גם כי אלך) אול ווען איך אויך גיא (בגיא צלמות) אין פר פינשטרשטן טאל (לא אירא רע) דאך פערכט איך איך
ניט פר בייז (כי אתה עמדי) דע דוא גאט בישט איט איר (שבטך) דיין רוט כוואר דיא יסורים דש איך דער דורך
האב איין כפרה (ומשענתך) אויך דיין אונטר ליינונג (המה ינחמוני) דיא זעלביגי צווייא זאכן טואן איך טרייסטן (תערוך
לפני שלחן) טוא אן גרייטן פר איר איין טיש כוואר דאז אלכות (נגד צוררי) געגן אייני ליידיגר (רשנת בשמן ראשי)
דוא האשט פעטש גיאאכט איט איל איין קאפף כוואר האשט איך גיזאלבט צו איין אלך (כוסי רויה) איין טרינק איז
גיזעט

יַפְטִירוּ בְשָׂפָה יָנִיעוּ רֹאשׁ : גֹּל אֶל יְהֹוָה יְפַלְּטֵהוּ יַצִּילֵהוּ כִּי חָפֵץ
בּוֹ : כִּי אַתָּה גֹחִי מִבָּטֶן מַבְטִיחִי עַל שְׁדֵי אִמִּי : עָלֶיךָ הָשְׁלַכְתִּי
מֵרָחֶם מִבֶּטֶן אִמִּי אֵלִי אָתָּה : אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי כִּי צָרָה קְרוֹבָה כִּי
אֵין עוֹזֵר : סְבָבוּנִי פָּרִים רַבִּים אַבִּירֵי בָשָׁן כִּתְּרוּנִי : פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם
אַרְיֵה טֹרֵף וְשֹׁאֵג : כַּמַּיִם נִשְׁפַּכְתִּי וְהִתְפָּרְדוּ כָּל עַצְמוֹתָי הָיָה
לִבִּי כַּדּוֹנָג נָמֵס בְּתוֹךְ מֵעָי : יָבֵשׁ כַּחֶרֶשׂ כֹּחִי וּלְשׁוֹנִי מֻדְבָּק מַלְקוֹחָי
וְלַעֲפַר מָוֶת תִּשְׁפְּתֵנִי : כִּי סְבָבוּנִי כְּלָבִים עֲדַת מְרֵעִים הִקִּיפוּנִי
כָּאֲרִי יָדַי וְרַגְלָי : אֲסַפֵּר כָּל עַצְמוֹתָי הֵמָּה יַבִּיטוּ יִרְאוּ בִי : יְחַלְּקוּ
בְגָדַי לָהֶם וְעַל לְבוּשִׁי יַפִּילוּ גוֹרָל : וְאַתָּה יְהֹוָה אַל תִּרְחָק
אֱיָלוּתִי לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה : הַצִּילָה מֵחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כֶּלֶב יְחִידָתִי :
הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אַרְיֵה וּמִקַּרְנֵי רֵמִים עֲנִיתָנִי : אֲסַפְּרָה שִׁמְךָ
לְאֶחָי בְּתוֹךְ קָהָל אֲהַלְלֶךָּ : יִרְאֵי יְהֹוָה הַלְלוּהוּ כָּל זֶרַע יַעֲקֹב
כַּבְּדוּהוּ

(יפלטהו יצילהו) גאט ווערט אין אלזו אנטרינן אונ׳ בישירמן (כי חפץ בו) דער וויל ער ביגערט אן אים (כי אתה
גוחי מבטן) דען דא גאט האשט איך אויז גילוגן אויז דעם בויך פון מיינר מוטר (מבטיחי) דא בישט איין פֿר זיכרר
(על שדי אמי) בייא דיא בריסט פון איין מוטר (עליך השלכתי מרחם) אויף דיר בין איך גיווארפן פון דער טראכט
מייני מוטר (מבטן אמי אלי אתה) פון בויך מייני מוטר בישטו איין גאט (אל תרחק ממני) דא זאלשט דיך ניט דער
ווייטרן פון מיר (כי צרה קרובה) דען דיא צרה איז נאהנט (כי אין עוזר) אונ עז איז קיין העלפֿר (סבבוני פרים רבים)
זיא האבן מיך אום גירינגלט פיל שטיר דז זיינן שטרקי אלופות (אבירי בשן) דיקי אונ׳ פייטטי שאף (כתרתי) זיא
האבן מיך אום גירינגלט (פצו עלי פיהם) זיא האבן גיעפֿנט אויף מיר איר מויל (אריה טורף ושואג) דער לייב דש
איז גלייכד נאלר דער פֿר לוקט אונ׳ שרייט (כמים נשפכתי) אז איין וואסר בין איך ווארן פֿר גאסין (והתפרדו כל
עצמותי) אונ׳ זיא זיין פֿר שטערט גיווארן אל מייני ביין (היה לבי כדונג) אונ׳ גלייך אז וואקס דז דא גיט פון פייאר
אזו אויך איז מיין הערץ (נמס בתוך מעי) איז צו גאנגן אין מייני גידערם (יבש כחרס כחי) אז איין שרבן איז פֿר דערט
מיין קראפט (ולשוני מדבק מלקוחי) אונ׳ מיין צונג איז ווארן בהעפֿט צו מיין קין באקין (ולעפר מות) אונ׳ צו דער ערד
פון טוט (תשפתני) טוסטו מיך פֿר שטוסן (כי סבבוני כלבים) דען זיא האבן אום גירינגלט מיך דיא הינד (עדת מרעים
הקיפוני) דיא טאר פון שאלקן האבן מיך אום גירינגלט (כארי ידי ורגלי) גלייך אז ווען איין הענד אונ׳ פיס ווערן אין
ליבן אויז פֿר שטוסין (אספר כל עצמותי) איך צייל אל דיא ווינדונג פון מייני ביין (המה יביטו יראו בי) זיא לוגן אונ׳ זעהן
אויף מיר (יחלקו בגדי להם) זיא טיילן זיך מיט מייני קליידר (ועל לבושי) אונ׳ אויף מיין קלייד כוואר אויף אונזר גיטר
(יפילו גורל) ווארפן זיא גורל אונ׳ נעמן אוועק (ואתה ה׳ אל תרחק) אונ׳ דו גאט זאלשט דיך ניט דער ווייטרן (אילותי)
דא בישט מיין שטארקייט (לעזרתי חושה) צו מיין הילף טוא אייל (הצילה מחרב נפשי) בישירם מיין לייב פון
שווערט (מיד כלב יחידתי) פון דען הונט בישירם מיין איינציגי נשמה (הושיעני מפי אריה) העלף מיר אויז דעם
ליבן מויל (ומקרני ראמים יחידתי) גלייך אז וויא דו האשט מיר גיהאלפֿן פון הוכן הערנר דש זיינן דיא שטרקי אוואות
(אספרה שמך לאחי) דא וויל איך ער צילן דיא גבורה פון דיין נאמן צו מייני ברידר (בתוך קהל אהללך) צווישן דען
גאנצן קהל וויל איך דיך לובן אונ׳ אזו וויל איך זאגן (יראי ה׳ הללוהו) איר גאטש פארכטיגי לובט גאט (כל זרע יעקב
כבדוהו) אונ׳ אלי זאמן פון יעקב זייט אים מכבד (וגורו ממנו כל זרע ישראל) אונ׳ פארכט אייך פאר אים אלי זאמן
ישראל (כי לא בזה) דען גאט האט ניט פֿר שמעכט (ולא שקץ) אונ׳ ניט פֿר אונווערדיגט (ענות עני) דאז גישרייא
אודר דיא אונטר טעניקייט פון דעם ארמן (ולא הסתיר פניו ממנו) אונ׳ גאט פֿר בֿרגט ניט זיין פנים פון אים (ובשועו

אליו

אֹרֶךְ יָמִים עוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל כְּבוֹדוֹ בִּישׁוּעָתֶךָ הוֹד וְהָדָר תְּשַׁוֶּה
עָלָיו: כִּי תְשִׁיתֵהוּ בְרָכוֹת לָעַד תְּחַדֵּהוּ בְשִׂמְחָה אֶת פָּנֶיךָ: כִּי
הַמֶּלֶךְ בֹּטֵחַ בַּיהוָה וּבְחֶסֶד עֶלְיוֹן בַּל יִמּוֹט: תִּמְצָא יָדְךָ לְכָל
אֹיְבֶיךָ יְמִינְךָ תִּמְצָא שֹׂנְאֶיךָ: תְּשִׁיתֵמוֹ כְּתַנּוּר אֵשׁ לְעֵת פָּנֶיךָ
יְהוָה בְּאַפּוֹ יְבַלְּעֵם וְתֹאכְלֵם אֵשׁ: פִּרְיָמוֹ מֵאֶרֶץ תְּאַבֵּד וְזַרְעָם
מִבְּנֵי אָדָם: כִּי נָטוּ עָלֶיךָ רָעָה חָשְׁבוּ מְזִמָּה בַּל יוּכָלוּ: כִּי
תְּשִׁיתֵמוֹ שֶׁכֶם בְּמֵיתָרֶיךָ תְּכוֹנֵן עַל פְּנֵיהֶם: רוּמָה יְהוָה בְעֻזֶּךָ
נָשִׁירָה וּנְזַמְּרָה גְּבוּרָתֶךָ: כב לַמְנַצֵּחַ עַל אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר
מִזְמוֹר לְדָוִד: אֵלִי אֵלִי לָמָה עֲזַבְתָּנִי רָחוֹק מִישׁוּעָתִי דִּבְרֵי
שַׁאֲגָתִי: אֱלֹהַי אֶקְרָא יוֹמָם וְלֹא תַעֲנֶה וְלַיְלָה וְלֹא דוּמִיָּה לִי:
וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: בְּךָ בָּטְחוּ אֲבֹתֵינוּ בָּטְחוּ ׀
וַתְּפַלְּטֵמוֹ: אֵלֶיךָ זָעֲקוּ ׀ וְנִמְלָטוּ בְּךָ בָטְחוּ ׀ וְלֹא בוֹשׁוּ: וְאָנֹכִי
תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ חֶרְפַּת אָדָם וּבְזוּי עָם: כָּל רֹאַי ׀ יַלְעִגוּ ׀ לִי ׀
יפטירו

בשמחה) דוא מאכשט אים פרליך מיט דיא לדיקים דיא פר דיר זיין אין ג"ע (כי המלך
דען דער קיניג משיח (בוטח בה') ער פר זיכרט זיך אן גאט (ובחסד עליון) אול אן דען איברשטן זיין גינאד (בל ימוט)
אז ער ניט ווערט אנטווייטן (תמצא ידך) דוא גאט זאלשט גרייכן דייני שלעק (לכל אויביך) צו דייני פיינד (ימינך
תמצא שונאיך) דיין רעכטי האנד זאל גיפינדן דייני פיינד (תשיתימו כתנור אש) דוא זאלשט זיא מאכן אז איין אובן
מיט פייאר (לעת פניך) אין צייט דיינס צארן (באפו יבלעם) מיט היין צארן גאט זאלשט זיא פר דערבן (ותאכלם אש)
אול עס זאל ברענן זיא דש פייאר (פרימו מארץ תאבד) איר פרוכט זאל פר לארן ווערן פון דער ערדן (וזרעם)
אול איר זאמן (מבני אדם) פון דיא לייט (כי נטו עליך רעה) דען זיא האבן גינייגט אויף דיר ביז זיא האבן דמט בית
המקדש אחריב גיוועזן (חשבו מזמה) זיא האבן גידאכט ביזי גידאנקן (בל יוכלו) דאז איז יוא גיוויש ניט מיגליך
(כי תשיתמו) ווען דוא ווערשט זיא טאן (שכם) איין טייל (במיתריך) מיט דען זיין פון דיינס בויגן (תכונן) דוא
זאלשט אן ברייטן (על פניהם) אויף איר ענגליט (רומה ה') טוא דיך דער היבן גאט (בעזך) מיט דיין פעשטיקייט
(נשירה ונזמרה) דא וועלן מיר זינגן אול לובן (גבורתך) דיין שטארקייט: כב דען מזמור האט דוד
האך גיזאגט אויף אסתר המלכה (על אילת השחר) זיא איז גגליכן צו איין הינדן אול אזו דער מארגן שטערן
(אלי אלי) גאט מיין גאט (למה עזבתני) ווארום האשטו מיך פר לאזן (רחוק מישועתי) בישט וויט פון מיינר הילף
(דברי שאגתי) אול פון דיא זאג איינס גישרייא (אלהי אקרא יומם) מיין גאט איך דוא רופן דיך אזו טאג (ולא
תענה) אול דוא ענטפרשט מיר ניט (ולילה ולא דומי' לי) אול ביינא נאכט איז קיין שוויגן צו מיר (ואתה קדוש)
אול דוא בישט הייליג (יושב תהלות ישראל) דוא זיצט אין היאל צו פר נעמן דיא לויב פון ישראל (בטחו אבותינו)
אן דיר האבן זיך פאר זיכרט אונזר עלטרן (בטחו ותפלטמו) וויל זיא האבן זיך פר זיכרט האשטו זיא מאכן
אנטריינן (אליך זעקו ונמלטו) צו דיר האבן זיא גישריאן אול זיינן אנטרונן (בך בטחו ולא בושו) אן דיר האבן זיא
זיך פר זיכרט אול זיין ניט ווארן פר שעמט (ואנכי תולעת ולא איש) איך בין גיאכט אז איין ווארם אזו שלאך אול
בין ניט איין שטארקר מאן (חרפת אדם) איין לעשטרונג פון מענטשן בין איך (ובזוי עם) אול איין פר שמעהטר
אונטר דיא פעלקר (כל ראי ילעיגו לי) אלי דיא מיך זעהן שפאטן איינר (יפטירו בשפה) זיא עפנן אול רידן מיט אירי
לעפצן (יניעו ראש) זיא שאקלן מיט דען קאפף (גול אל ה') דער מענטש זאל ווארפן זיין גאב אול זיין לאשט אויף גאט
(יפלטהו

מִפֶּשַׁע רָב׃ יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהֹוָה צוּרִי
וְגֹאֲלִי׃ כ לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ יַעַנְךָ יְהֹוָה בְּיוֹם צָרָה יְשַׂגֶּבְךָ
שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב׃ יִשְׁלַח עֶזְרְךָ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָּ׃ יִזְכֹּר כָּל
מִנְחֹתֶיךָ וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה סֶלָה׃ יִתֶּן לְךָ כִלְבָבֶךָ וְכָל עֲצָתְךָ יְמַלֵּא׃
נְרַנְּנָה בִּישׁוּעָתֶךָ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגֹּל יְמַלֵּא יְהֹוָה כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ׃
עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ יְהֹוָה מְשִׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְּׁמֵי קָדְשׁוֹ
בִּגְבוּרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ׃ אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה בַסּוּסִים וַאֲנַחְנוּ בְּשֵׁם
יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ נַזְכִּיר׃ הֵמָּה כָּרְעוּ ׀ וְנָפָלוּ ׀ וַאֲנַחְנוּ קַּמְנוּ ׀ וַנִּתְעוֹדָד׃
יְהֹוָה הוֹשִׁיעָה ׀ הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ׃ כא לַמְנַצֵּחַ
מִזְמוֹר לְדָוִד׃ יְהֹוָה בְּעָזְּךָ יִשְׂמַח מֶלֶךְ וּבִישׁוּעָתְךָ מַה יָּגֶל מְאֹד׃
תַּאֲוַת לִבּוֹ נָתַתָּה לּוֹ ׀ וַאֲרֶשֶׁת שְׂפָתָיו בַּל מָנַעְתָּ סֶּלָה׃ כִּי תְקַדְּמֶנּוּ
בִּרְכוֹת טוֹב תָּשִׁית לְרֹאשׁוֹ עֲטֶרֶת פָּז׃ חַיִּים שָׁאַל מִמְּךָ נָתַתָּה לּוֹ
ארך

(חשוך עבדך) פר אייד איך דיין קנעכט אול פר גיב איר (אל ימשלו בי) לאזן זיא ניט אן איר גיוועלטיגן (אז איתם) דאז זעלביג מאל ווער איך זיין גמכט (ונקיתי מפשע רב) אול אוך איך ריין פון גרושי אוטוויליגי עבירות (יהיו לרצון) עש זאל זיין צו בוואליגן דיך (אמרי פי) דיא ריד פון איין מויל (והגיון לבי) אול דיא גדאנקן פון איין הערצן וואש איך ניט קאן ארויז רידן (לפניך) צו פר דיר (ה' צורי וגואלי) דוא גאט איין ביטעפר אודר שטרקר אול איין אויז לוזר: כ (יענך ה') גאט זאל דיר ענטפרן (ביום צרה) אן טאג דיינר לייד (ישגבך) ער זאל שטארקן דיך (שם אלהי יעקב) דער נאמן גאט פון יעקב (ישלח עזרך מקודש) ער זאל שיקן דיין הילף פון דעם הייליגן היכל (ומציון יסעדך) אול פון ציון זאל ער אונטר ליינן דיך (יזכור כל מנחותיך) ער זאל גידענקן דיין תפלות דיא זיין גליך אז פריזפט (ועולתך ידשנה סלה) אול גליך אז דיא פיימטו אופפר אזו וועגן זאל ער גידענקן (יתן לך כלבבך) ער זאל דיר געבן אל דייני ביגער פון הערצן (וכל עצתך ימלא) אול אל דייני עצות זאל ער דער פילן (נרננה בישועתך) דא וועלן מיר לובן מיט אנכדר אין דיינר הילף (ובשם אלהינו) אול אין גאטש נאמן וועלן מיר זיך בנירן דהיינו וועלן זיך איין זאמלן (עתה ידעתי) אילונדר ווייש איך (כי הושיע ה' משיחו) דאש גאט האט גיהאלפן זיין גיזאלבטן קיניג (יענהו משמי קדשו) ער טוט ענטפרן איס פון הייליגן הימל (בגבורת ישע ימינו) מיט שטרקייט פון זיין רעכטן האנד איז דיא הילף (אלה ברכב) איין טייל אוואות פר לאזן זיך אן אירי רייט וועגן (ואלה בסוסים) אול איין טייל פר לאזן זיך אן אירי פערד (ואנחנו אבר איר ישראל (בשם אלהינו נזכיר) מיט גאטש נאמן דעאפן איר אול טוהן תפלה (המה כרעו ונפלו) דיא אוואות זיא קניאן אול זיין גיפאלן (ואנחנו קמנו) אול איר זיין אויף גישטאנדן (ונתעודד) אול האבן זיך גישטערקט (ה' הושיעה המלך) גאט דער קיניג העלף אונז (ביום קראנו) אן טאג דש איר אין רופן: כא דען אזוור האט דוד גזאגט אויף משיח (ה' בעוז ישמח מלך) גאט מיט דיינר שטרקייט טוט זיך פרייאן דער אלך המשיח (ובישועתך) אול מיט דיינר הילף (מה יגל מאוד) וויא טוט ער זיך גאר פרייאן (תאות לבו) דיא גלושטקייט פון זיין הערצן (נתתה לו) האסטו איס געבן (וארשת שפתיו) אול דיא ריד פון לעפצין (בל מנעת) דוא האסטו ניט פר אידן (סלה) איביג (תקדמנו) דוא האסט איס גיפעדרט (ברכת טוב) איין גוטי ברכה (תשית לראשו) דוא האסט גיטאן אויף זיין קאפף (עטרת פז) איין קרון פון גיטן גולד (חיים שאל ממך) ארן ישראל דאש דא הייסט ארן ההיים דאש האט ער ביגערט פון דיר (נתתה לו) דוא האסט איס געבן (אורך ימים) איין דער לענגונג צום אלכות (עולם ועד) איאר אול איביג (גדול כבודו) זיין כבוד איז גרוש (בישועתך) דורך דיינר הילף (הוד והדר) לוב אול שונהייט (תשוה עליו) האסטו גיטאן אויף איס (כי תשיתהו) דען דוא טוטש אויף איס (ברכות) איין בענטשונג (לעד) צו איביג (תחדהו

בשמחה)

אֲזַמֵּרָה: מַגְדִּיל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ
עַד עוֹלָם: יט לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד
אֵל וּמַעֲשֵׂה ׀ יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ: יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר וְלַיְלָה
לְּלַיְלָה יְחַוֶּה דָּעַת: אֵין אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם:
בְּכָל הָאָרֶץ יָצָא קַוָּם וּבִקְצֵה תֵבֵל מִלֵּיהֶם לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם אֹהֶל בָּהֶם:
וְהוּא כְּחָתָן יֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח: מִקְצֵה ׀
הַשָּׁמַיִם מוֹצָאוֹ ׀ וּתְקוּפָתוֹ עַל קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ: תּוֹרַת
יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְהוָה נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי:
פִּקּוּדֵי יְהוָה יְשָׁרִים ׀ מְשַׂמְּחֵי לֵב מִצְוַת יְהוָה בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם:
יִרְאַת יְהוָה טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד מִשְׁפְּטֵי יְהוָה אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו:
הַנֶּחֱמָדִים ׀ מִזָּהָב וּמִפַּז רָב וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים: גַּם
עַבְדְּךָ נִזְהָר בָּהֶם בְּשָׁמְרָם עֵקֶב רָב: שְׁגִיאוֹת מִי ׀ יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת
נַקֵּנִי: גַּם מִזֵּדִים חֲשֹׂךְ עַבְדֶּךָ אַל יִמְשְׁלוּ בִי אָז אֵיתָם וְנִקֵּיתִי
מפשע

דיא היליג זיינם קיניג (ועושה חסד למשיחו) ער טוט גינאד צו זיין גיזאלבטן (לדוד ולזרעו עד עולם) צו דוד אול זיין
זאמן ביז איביג: יט (השמים מספרים) דיא הימל פר צילן (כבוד אל) גאטש עהר (ומעשה ידיו) אול דיא
ווערק פון גאטש האנד (מגיד הרקיע) זאגט דער הימל דער הייסט רקיע (יום ליום יביע אומר) אלי טאג רעט דער
הימל איין זאג (ולילה ללילה) אויך אלי נאכט (יחוה דעת) טוט ער רידן ווישן שאפט (אין אומר ואין דברים) דיא
הימל האבן קיין זאג נאך קיין רידן אן זיך (בלי נשמע קולם) אול איר קול ווערט ניט גהערט ניקש אין (בכל הארץ
יצא קום) אין דער גאנצי וועלט גיט אויז איר שנור זיא זיינן גישטערקט איבר דיא גאנצי וועלט (מקצה תבל מליהם)
אין עק וועלט איז איר זאג כלומר דיא לייט רידן פון דיא וואונדר פון הימל (לשמש שם אהל בהם) צו דער זון האט הקב"ה
געבן זיין גיצעלט אין הימל דען דיא זון איז איין מוטר פאר אונז איין איין גיצעלט (והוא יוצא) אול דיא זון גיט אלי טאג
ארויז (כחתן מחפתו) אלז איין חתן אויז זיינר חופה (ישיש כגבור לרוץ אורח) זיא פרייאט זיך צו גין אז איין גבור
דער זיך פרייאט צו לויפן אין וועג אול דארף זיך ניקט צו פערכטן אונטר וועגן (מקצה השמים מוצאו) פון ענד דען
הימל איז זיין אויז גאנג פון דער זון (ותקופתו על קצותם) אול זיין אום רינגן איז אויף עק פון דער וועלט (ואין נסתר
מחמתו) אול עש איז ניט איין פר בערגנס פון וועגן זיין היץ אול אזו אונז אלז דיא זון ליכט אזו איז אך (תורת ה')
גאטש תורה (תמימה) זיא איז גאנץ (משיבת נפש) זיא ווידר קערן דען ליב (עדות ה' נאמנה) דיא תורה איז איין
בגלייבט עדות צו זאגן ווער זיא גילערנט האט (מחכימת פתי) דיא תורה מאכט קלוג איין נארן (פקודי ה') דיא
גיזעץ פון גאט ((ישרים) זיין רעכט פערטיג (משמחי לב) זיא דער פרייאן דש הערץ (מצות ה' ברה) דיא געבאט פון
גאט זיין לויטר (מאירת עינים) זיא דער לייכטן דיא אויגן (יראת ה' טהורה) גאטש פורכט איז ריין (עומדת לעד)
שטיט צו איביג (משפטי ה' אמת) דיא משפטי' פון גאט זיין װארהאפטיג (צדקו יחדיו) זיין גירעכט אלי מיט אננדר
(הנחמדים מזהב ומפז) זיא זיין גילושטיג אין ווערדר גאלד אול גים גאלד (ומתוקים מדבש) זיין זיסר אין וועדר הוניק
(ונופת צופים) אול ווידר דאז זיסי טרופונג פון הוניק (גם עבדך נזהר בהם) אך דיין קנעכט איז גיווארנט אן דיא געבאט
(בשמרם עקב רב) ווען אן זיא טוט היטן האט אן לוין גרושן צון (שגיאות מי יבין) איט אימט גרייפן וואש איך האב
עבירות גיטון אום גיערן ווער קאן פריבן דרום בעט איך דיך גאט (מנסתרות נקני) וואז פר בורגן איז פון איר מאך
איך ריין זיא איר ווארט דער נאך ביט איך דיך (גם מזדים) פון וועלכי עבירות דיא אן טוט אוט ווילנ פון הנאה וועגן
(חשוך

הָאֵל הַמְאַזְּרֵנִי חָיִל וַיִּתֵּן תָּמִים דַּרְכִּי׃ מְשַׁוֶּה רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת
וְעַל בָּמֹתַי יַעֲמִידֵנִי׃ מְלַמֵּד יָדַי לַמִּלְחָמָה וְנִחֲתָה קֶשֶׁת נְחוּשָׁה
זְרוֹעֹתָי׃ וַתִּתֶּן לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ וִימִינְךָ תִסְעָדֵנִי וְעַנְוַתְךָ תַרְבֵּנִי׃
תַּרְחִיב צַעֲדִי תַחְתָּי וְלֹא מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי׃ אֶרְדּוֹף אוֹיְבַי וְאַשִּׂיגֵם
וְלֹא אָשׁוּב עַד כַּלּוֹתָם׃ אֶמְחָצֵם וְלֹא יֻכְלוּ קוּם יִפְּלוּ תַּחַת
רַגְלָי׃ וַתְּאַזְּרֵנִי חַיִל לַמִּלְחָמָה תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתָּי׃ וְאֹיְבַי נָתַתָּה
לִי עֹרֶף וּמְשַׂנְאַי אַצְמִיתֵם׃ יְשַׁוְּעוּ וְאֵין מוֹשִׁיעַ עַל יְהוָה וְלֹא
עָנָם׃ וְאֶשְׁחָקֵם כְּעָפָר עַל פְּנֵי רוּחַ כְּטִיט חוּצוֹת אֲרִיקֵם׃
תְּפַלְּטֵנִי מֵרִיבֵי עָם תְּשִׂימֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עַם לֹא יָדַעְתִּי יַעַבְדוּנִי׃
לְשֵׁמַע אֹזֶן יִשָּׁמְעוּ לִי בְּנֵי נֵכָר יְכַחֲשׁוּ לִי׃ בְּנֵי נֵכָר יִבֹּלוּ וְיַחְרְגוּ
מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם׃ חַי יְהוָה וּבָרוּךְ צוּרִי וְיָרוּם אֱלֹהֵי יִשְׁעִי׃ הָאֵל
הַנּוֹתֵן נְקָמוֹת לִי וַיַּדְבֵּר עַמִּים תַּחְתָּי׃ מְפַלְּטִי מֵאֹיְבָי אַף מִן קָמַי
תְּרוֹמְמֵנִי מֵאִישׁ חָמָס תַּצִּילֵנִי׃ עַל כֵּן אוֹדְךָ בַגּוֹיִם יְהוָה וּלְשִׁמְךָ
אזמרה׃

נחושה) איין קופרן בוגין (זרועתי) אייני ארם (ותתן לי) אונ' דוא טוטש איר געבן (מגן ישעך) איין שילד צו
בישילן דאז איז דיין הייל (וימינך תסעדני) אונ' דיין רעכטי האנד טוט אונטר ליינן איך (וענותך תרבני) אונ' דיין
דעאוטיקייט טוט מערן איך (תרחיב צעדי תחתי) דוא טוטש דער וויטרן איין שריט אונטר איר (ולא מעדו
קרסולי) זיא ווערן ניט אנטגלייטן איין קנעכל דען ווען דיא פים וויט פון אנכדר זיין זוא פאלט אן ניט אזו בלד אלז
ווען זיא ענג שטין (ארדוף אויבי) איך ווער נאך יאגן אייני פיינט (ואשיגם) איך ווערט גרייכן זיא (ולא אשוב)
איך ווער ניט ווידר קערן (עד כלותם) ביז איך ווער פר דרבן אונ' פר ענדן זיא (אמחצם) איך ווער וואונדן זיא (ולא
יוכלו קום) זיא ווערן ניאר קענן אויף שטין (יפלו תחת רגלי) זיא ווערן פאלן אונטר אייני פים (ותאזרני) דוא
האשט גגורט איך (חיל) קראפט (למלחמה) צום שטרייט (תכריע קמי תחתי) דוא האשט אייני פיינט דיא אויף איר
שטיאן אזכן קיאן אונטר איר (ואויבי נתתה לי עורף) אונ' אייני פיינט האשטו געבן צו איר דען אקהן דהיינו זיא זיין
אנטלאפן זוא האבן זיא איר אירן אקהן צו גיווענט (ומשנאי) אונ' אייני פיינט (אצמיתם) איך האב פר שניטן זיא (ישועו)
זיא שרייאן צו אירה ע"ז (ואין מושיע) אבר זיא העלפט אינן ניט (על ה' ולא ענם) זיא רופן גאט אן אבר ער וויל זיא ניט
ענטפרן (ואשחקם כעפר) איך האב צו מאלן זיא אזו שטויב (על פני רוח) פר דען ווינט (כטיט חוצות אריקם) אזו איין
ליים פון דען גאסין האב איך זיא אויז גילערט (תפלטני) דוא האשט אזכן אנטרינן איך (מריבי עם) פון קריגר איין
פאלק (תשימני לראש גוים) דוא זאלשט אזכן איך איין ראט איבר די פעלקר (עם לא ידעתי יעבדוני) אזו איין פאלק דאס
איך ניט קען זיא זאלן דינן איך (לשמע אוזן ישמעו לי) ווען זיא נייארט פון איר ווערן הערן אזו זיא פאלגן איך
(בני נכר) פרעמדי קינדר (יכחשו לי) זאלן ליגין זאגן צו איר אכח אורא (יבלו ויחרגו) זיא זאלן בלבן אונ' פערכטן
(ממסגרותיהם) פון אירן בשלוס דאז איך זיא ווער יסורים אן טון (חי ה') גאט דער דא לעבט דאז איר אזו טוט (וברוך
צורי) אונ' גלובט איז איין בישעפר (וירום אלהי ישעי) ער איז ער הובן גאט איין העלפר (האל הנותן נקמות לי)
דער גאט דער איר רעכונג גיבט (וידבר עמים תחתי) אונ' טוט נידר שלאגן דיא פעלקר אונטר איר (מפלטי
מאויבי) דער איך טוט אנטרינן פון איין פיינדן (אף מן קמי תרוממני) אך פון דיא אויף איר שטינן טוט איך ער
היבן (מאיש חמס תצילני) פון דען און רעכטן מאן טוט ער איך בשיראן (על כן אודך בגוים ה') דרום וויל איך דיך
גאט לובן אונטר דיא פעלקר (ולשמך אזמרה) אונ' צו דיין נאמן וויל איך זינגן (מגדיל ישועת מלכו) ער טוט גרישן

מוֹסְדוֹת תֵּבֵל מִגַּעֲרָתְךָ יְהוָה מִנִּשְׁמַת רוּחַ אַפֶּךָ: יִשְׁלַח מִמָּרוֹם
יִקָּחֵנִי יַמְשֵׁנִי מִמַּיִם רַבִּים: יַצִּילֵנִי מֵאֹיְבִי עָז וּמִשֹּׂנְאַי כִּי אָמְצוּ
מִמֶּנִּי: יְקַדְּמוּנִי בְיוֹם אֵידִי וַיְהִי יְהוָה לְמִשְׁעָן לִי: וַיּוֹצִיאֵנִי לַמֶּרְחָב
יְחַלְּצֵנִי כִּי חָפֵץ בִּי: יִגְמְלֵנִי יְהוָה כְּצִדְקִי כְּבֹר יָדַי יָשִׁיב לִי: כִּי
שָׁמַרְתִּי דַּרְכֵי יְהוָה וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי: כִּי כָל מִשְׁפָּטָיו לְנֶגְדִּי
וְחֻקֹּתָיו לֹא אָסִיר מֶנִּי: וָאֱהִי תָמִים עִמּוֹ וָאֶשְׁתַּמֵּר מֵעֲוֹנִי:
וַיָּשֶׁב יְהוָה לִי כְצִדְקִי כְּבֹר יָדַי לְנֶגֶד עֵינָיו: עִם חָסִיד תִּתְחַסָּד
עִם גְּבַר תָּמִים תִּתַּמָּם: עִם נָבָר תִּתְבָּרָר וְעִם עִקֵּשׁ תִּתְפַּתָּל:
כִּי אַתָּה עַם עָנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינַיִם רָמוֹת תַּשְׁפִּיל: כִּי אַתָּה תָּאִיר
נֵרִי יְהוָה אֱלֹהַי יַגִּיהַּ חָשְׁכִּי: כִּי בְךָ אָרֻץ גְּדוּד וּבֵאלֹהַי אֲדַלֶּג
שׁוּר: הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל
הַחוֹסִים בּוֹ: כִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבַּלְעֲדֵי יְהוָה וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ:
האל

צארן (ישלח ממרום יקחני) ער שיקט פון היאל אול' נעאט איך (ימשני ממים רבים) ער האט אויז גיצוגן איך פון גאר פיל
וואשר (יצילני מאויבי עז) ער האט בישיראט איך פון איין שטארקן פיינט (ומשנאי כי אמצו ממני) אול פון
אייני פיינט ווען שון זיא וואָרן שטארקר ווידר איך (יקדמוני ביום אידי) זיא האבן גיפעדרט איך צו קומן איבר איר אין
טאג איינש ברעכֿנים אבר (ויהי ה' למשען לי) גאט וואר אין חונטר צייונג צו איר (ויוציאני למרחב) ער האט אויז
גיצוגן איך צו אויין דער וויטן (יחלצני) ער האט אויזגיצוגן איך (כי חפץ בי) דען ער ביגערט אן איר (יגמלני ה') גאט
זאל פר געלטן איר (כצדקי) אז איין גירעכֿטיקייט (כבור ידו) אז צוטרקייט פון איין האנד (ישיב לי) ער זאל ווידר קערן
צו איר (כי שמרתי דרכי ה') דען איך האב גהיט גאטש וועג (ולא רשעתי מאלהי) איך האב ניט גישולדיגט פון איין
גאט (כי כל משפטיו) דען אן זייני אשפטים (לנגדי) זיין צו גיגן איר (וחקותיו) אול זייני גיזעץ (לא אסיר מני) האב
איך ניט אב גיטאן פון איר (ואהי תמים עמו) איך בין גיוועזן גנץ איט אים דהיינו אין זייני פארכֿט (ואשתמר מעוני)
איך האב איך גהיט פר אייני זינד (וישב ה' לי) גאט האט ווידר קערט איר (כצדקי) אז איין גירעכֿטיקייט (כבור ידי)
אז דיא צוטרקייט איין האנד (לנגד עיניו) גיגן זיין אויג, דען גאט זיין סדר אין אזו דאז ער זיינם פר דינטט נאך גיט אנז
ווא שטיט (עם חסיר תתחסד) איט דען בידר אאן אברהם האשטו חסד גיטון (עם גבר תמים) איט דען גאנצן דאז
איינט ער יצחק דער וואר גאנץ פרום (תתמם) האשטו צו געגלט (עם נבר) איט דען רייגן דאז איינט ער יעקב
(תתברר) בישטו צויטר דהיינו דוא האשט אויז דער וויילט זייני קינדר פון אלי פעלקר (ועם עקש) אי'ל איט דען שטרייט
הפטיגן פרעה תתפתל) האשטו פר קריאט זייני בייזי אחשבות (כי אתה עם עני תושיע) דען דוא העלפשט דען ארים
פאלק ישראל (ועינים רמות תשפיל) אול' דיא האפרטיגן אויגן אאכשטו נידרן (כי אתה תאיר נרי) דען דוא טושט
ציכטן איין ציכט (ה' אלהי) גאט איין הער (יגיה חשכי) ער דער ציכט איין פינשטרניש (כי בך ארוץ גדוד) איט
דיינר הילף איך ציך אודר צו ברעך אין, שאר (ובאלהי אדלג שור) אול' איט איין גאטש הילף טוא איך שפרינגן איבר
דער אויאר (האל תמים דרכו) גאט זיין וועג איז גאנץ (אמרת ה' צרופה) גאטש ריד זיין צויטר וואש ער איינט צו זאגט
דאז האלט ער (מגן הוא) ער איז איין שילד איין שילד (לכל החוסים בו) אול דיא זיך אן אים בשיצין (כי מי אלוה) דען
וועד איז אזו איין גאט (מבלעדי ה') זונדר אז גאט אליין (ומי צור זולתי אלהינו) אול' ווער איז איין בישעפֿר ניימרט
אונזר גאט (האל המאזרני חיל) גאט אאכט אן גורטן קראפט (ויתן תמים דרכי) אול' ער גיבט גנץ איין וועג (משוה
רגלי כאילות) ער אכט אייני פיס אז איין הינד (ועל במותי) אויף אייני היך דאז איינט ער אייני שטארקייט (יעמידני)
ער שטעלט איך (מלמד ידי למלחמה) ער גיוינט אייני הענד צום שטרייט (ונחתה) אול' ווערט גישפאנט (קשת

נחושה

אוֹתוֹ מִכַּף כָּל אֹיְבָיו ׀ וּמִיַּד שָׁאוּל : וַיֹּאמַר אֶרְחָמְךָ יְיָ חִזְקִי : יְיָ
סַלְעִי וּמְצוּדָתִי וּמְפַלְטִי אֵלִי צוּרִי אֶחֱסֶה בּוֹ מָגִנִּי וְקֶרֶן יִשְׁעִי
מִשְׂגַּבִּי : מְהֻלָּל אֶקְרָא יְהוָה וּמִן אֹיְבַי אִוָּשֵׁעַ : אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי
מָוֶת וְנַחֲלֵי בְלִיַּעַל יְבַעֲתוּנִי : חֶבְלֵי שְׁאוֹל סְבָבוּנִי קִדְּמוּנִי מוֹקְשֵׁי
מָוֶת : בַּצַּר לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֶל אֱלֹהַי אֲשַׁוֵּעַ יִשְׁמַע מֵהֵיכָלוֹ קוֹלִי
וְשַׁוְעָתִי לְפָנָיו תָּבוֹא בְאָזְנָיו : וַתִּגְעַשׁ וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ וּמוֹסְדֵי הָרִים
יִרְגָּזוּ וַיִּתְגָּעֲשׁוּ כִּי חָרָה לוֹ : עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ ׀ וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכֵל
גֶּחָלִים בָּעֲרוּ מִמֶּנּוּ : וַיֵּט שָׁמַיִם וַיֵּרַד וַעֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו : וַיִּרְכַּב
עַל כְּרוּב וַיָּעֹף וַיֵּדֶא עַל כַּנְפֵי רוּחַ : יָשֶׁת חֹשֶׁךְ סִתְרוֹ סְבִיבוֹתָיו
סֻכָּתוֹ חֶשְׁכַת מַיִם עָבֵי שְׁחָקִים : מִנֹּגַהּ נֶגְדּוֹ עָבָיו עָבְרוּ בָּרָד
וְגַחֲלֵי אֵשׁ : וַיַּרְעֵם בַּשָּׁמַיִם יְהוָה וְעֶלְיוֹן יִתֵּן קֹלוֹ בָּרָד וְגַחֲלֵי אֵשׁ :
וַיִּשְׁלַח חִצָּיו וַיְפִיצֵם וּבְרָקִים רָב וַיְהֻמֵּם : וַיֵּרָאוּ אֲפִיקֵי מַיִם וַיִּגָּלוּ
מוסדות

ליב דיך גאט (חזקי) ביסט איין שטארקיט (ה' סלעי ומצודתי) גאט איז איין שטארקר פעלז אונ' איין פעסטיקייט (ומפלטי) אונ' איין, אנטרינר (אלי) איין גאט (צורי) איין פעלז (אחסה בו) איך טוא איך בשילן אן אים (מגיני) איין שילט (וקרן ישעי) אונ' הערשפט איין היילף (משגבי) איין שטארקר (מהולל אקרא ה') איט לוב טוא איך אן רופן גאט (ומן אויבי אושע) אונ' פון אייני פיינט ווער איך גיהאלפן (אפפוני) זיא האבן איך אום גירינגלט (חבלי מות) זיא טאג פון טוט (ונחלי בליעל) אונ' שארן דיא שעלקן (יבעתני) טון דער שרעקן איך (חבלי שאול) וויא טאג פון גרוב (סבבוני) זיא האבן אום גרינגלט איך (קדמוני מוקשי מות) זיא האבן גיפעדרט איך שטרוכלונג פון טוט (בצר לי) ווען איר לייד איז (אקרא ה') רוף איך אן גאט (ואל אלהי אשוע) אונ' צו איין גאט טוא איך בעטן (ישמע מהיכלו קולי) ער הערט פון זיין פאלט איין שטים (ושועתי לפניו תבא) אונ' איין גיבעט קאם פר אים (באזניו) אין זיין ארין (ותגעש) זיא טוט שטורמן (ותרעש הארץ) אונ' ציטרן דיא ערד (ומוסדי הרים) אונ' גרונט פעסט דיא בערג (ירגזו) זיא האבן גיציטרט (ויתגעשו) זיא האבן גשטורמט (כי חרה לו) דען עש האט גגריאט זיין רוגי (עלה עשן באפו) איז אויף גאנגן גליך אז רויך פון וועגן זיין צארן (גחלים בערו ממנו) קולן האבן גברענט פון אים (ויט שמים) אונ' ער נייגט דיא הימל (וירד) אונ' ער נידרט (וערפל תחת רגליו) אונ' נעפל אונטר זיין פיס (וירכב על כרוב) אונ' ער רייט אויף דען אך דער דא הייסט כרוב (ויעף על כנפי רוח) אונ' ער שוועבט אויף דיא פליגל דען אך דער הייסט רוח (ישת חשך סתרו) ער טוט פינשטרניש זיין פורבערקניש (חשכת מים) פינשטרניש דיא וואסר (עבי שחקים) דיקי וואלקן פון הימל דאז איז דרום דאז מפי' דיא אלכים וויסן ניט וואו השי"ת איז אונ' פרגן (איה מקום כבודו) דאז איז טייטש וואו איז דש ארט פון זיינר הייליגי שכינה דוא וואלטט איינן הינטר דיא פינטרניש איז קיין ליכט דאז איז ניט נייארט (מנגה נגדו) פון וועגן דאז ליכט דאז גיגן אים (עביו עברו) דיא וואלקן זיין זיא איבר פארן כלואר דיא לייכט דורך שפאלט דיא וואלקן דיא אום השי"ת זיין (ברד וגחלי אש) האגל אונ' קולן פייאר איז קואן אויף דיא אלרים בייא דעם ים סוף (וירעם בשמים ה') אונ' גאט טונרט אין הימל (ועליון יתן קולו) דער איברשט האט געבן זיין שטים (ברד וגחלי אש) האגל אונ' קולן פייאר (וישלח חציו) אונ' ער האט גשיקט זייני פיילן (ויפיצם) אונ' ער האט פר שפרייט זיא (וברקים רב) אונ' פיל פליץ (ויהמם) אונ' האט פר טואלט זיא (ויראו אפיקי מים) אונ' זיא וארן זעהן טיפנים אודר בעך וואסר דא דאז ים האט זיך גישפאלט (ויגלו מוסדות תבל) אונ' עש ווארן אנטפלעקט דיא גרונטפעסט פון דיא וועלט (מגערתיך ה') פון דיין אן שרייאן גאט (מנשמת רוח אפך) פון בלאזן דען ווינט פון דיין
צארן

אָרְחוֹת פָּרִיץ׃ תָּמֹךְ אֲשֻׁרַי בְּמַעְגְּלוֹתֶיךָ בַּל נָמוֹטּוּ פְעָמָי׃ אֲנִי
קְרָאתִיךָ כִי תַעֲנֵנִי אֵל הַט אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי׃ הַפְלֵה חֲסָדֶיךָ
מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִמִּתְקוֹמְמִים בִּימִינֶךָ׃ שָׁמְרֵנִי כְּאִישׁוֹן בַּת עָיִן בְּצֵל
כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנִי׃ מִפְּנֵי רְשָׁעִים זוּ שַׁדּוּנִי אֹיְבַי בְּנֶפֶשׁ יַקִּיפוּ עָלָי׃
חֶלְבָּמוֹ סָּגְרוּ פִּימוֹ דִּבְּרוּ בְגֵאוּת׃ אַשֻּׁרֵנוּ עַתָּה סְבָבוּנוּ עֵינֵיהֶם
יָשִׁיתוּ לִנְטוֹת בָּאָרֶץ׃ דִּמְיֹנוֹ כְּאַרְיֵה יִכְסוֹף לִטְרֹף וְכִכְפִיר יֹשֵׁב
בְּמִסְתָּרִים׃ קוּמָה יְהֹוָה קַדְּמָה פָנָיו הַכְרִיעֵהוּ פַּלְּטָה נַפְשִׁי מֵרָשָׁע
חַרְבֶּךָ׃ מִמְתִים יָדְךָ יְהֹוָה מִמְתִים מֵחֶלֶד חֶלְקָם בַּחַיִּים וּצְפוּנְךָ
תְּמַלֵּא בִטְנָם יִשְׂבְּעוּ בָנִים וְהִנִּיחוּ יִתְרָם לְעוֹלְלֵיהֶם׃ אֲנִי בְּצֶדֶק
אֶחֱזֶה פָנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ׃ יח לַמְנַצֵּחַ לְעֶבֶד יְהֹוָה
לְדָוִד אֲשֶׁר דִּבֶּר לַיהֹוָה אֶת דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הִצִּיל יְהֹוָה
אותו

איינש אוז טון (בדבר) אום וואלן ריד (שפתיך) דייני לעפצן (אני שמרתי) איך האב גיהיט איך צו גין (ארחות) דיא
שטייג (פריץ) פון איין שעלקן ניינארט איך האב גבעטן (תמוך) אאך אונטר לייגן (אשרי) אייני טריט (במעגלותיך)
אין דייני שטעג (בל) ניט (נמוטו) זיא זאלן אנטלייטן (פעמי) אייני טריט (אני קראתיך) איך האב דיך גרופן (כי תענני
אל) איך בין פר זיכרט דש דוא ווערשט איר ענטפערן (הט אזניך לי) נייג דייני אורן צו איר (ושמע אמרתי) ער הער
אייני ווארט (הפלה חסדיך) שייד אב דייני פרואן (מושיע חוסים) דוא בישט איין העלפר דיא אן דיך בשילן
(ממתקוממים) פון אירה פיינד דיא אויף זיא שטיהן (בימינך) דורך דיין רעכטי האנט טושט דוא העלפן (שמרני)
פר וואהרן איך (כאישון בת עין) אז שטאהרן אפפיל פון אויג (בצל כנפיך תסתירני) אין שאטן דייני פליגל זאלשט איך
פר ברגין (מפני רשעים) פאר דיא רשעים (זו שדוני) דיא איך ברויבן (אויבי בנפש) פר אייני פיינט דיא וועלן נעמן
איין לייב (יקיפו עלי) זיא טומן אום רינגלן אויף איר (חלבמו) פון וועגן איר אינשלט אונ׳ פייסטיקייט (סגרו) זיא
האבן צו גישלאסן (פימו) איר אויל כלואר איר הערלן אונ׳ אויגן זיין צו גישלאסן צו זעהן אייני ווערק (דברו בגאות)
זיא שפרעכן מיט שטולץ הייט (אשרנו) אונזר טריט (עתה סבבונו) האבן זיא אונז איצונד ארום גירינגלט (עיניהם
ישיתו) זיא טון איר אויגן (לנטות בארץ) צו נייגן צו גלן אויף דער ערדן (דמיונו) ער איז גלייך (כאריה) אז איין לייב (יכסוף
דער דא גילושט צו פר צוקן (וככפיר) אז איין לעאפרט (יושב במסתרים) דער דא זיצט אין פר בערגנים (קומה ה׳) זיא
דיך אויף אאכן (קדמה) טוט פעדרן (פניו) דאש ענגלצט פון פיינט (הכריעהו) אאך קניאן אין דהיינו אאך פאלן אים
(פלטה) אאך אנטרינן (נפשי) איין לייב (מרשע) פון אייטולכם רשע (חרבך) דער איז דיין טווערט דאז דוא איט אים
שטראפשט דיא ביזי לייט (ממתים) לאז איך זיין דיא דא שטארבן (ידך) פון דיינר האנד דהיינו אויף אירן בעט
(ממתים) דיא דא שטארבן (מחלד) פון וועגן עלטיר לאז איך זיין פון דיא צדיקים (חלקם) דאז איר חלק איז (בחיים)
אין איביג לעבן (וצפונך) אונ׳ דיין גוטש וואש דא איז פר בארגן אין גן עדן (תמלא) איז דוא דער פילשט (בטנם) איר
בויך פון דיא זעליגן לאז איך אך זיין (ישבעו) דיא דא זיין זאט (בנים) איט פרואי קינדר (והניחו) דיא דא לאזן (יתרם)
איר איברג גוט (לעולליהם) צו אירי יונגי קינדר (אני בצדק) פון וועגן דיין גרעכט-קייט אודר פון וועגן איין פרואקייט
אונ׳ דיא צדקה דאז איך בייא איינם לעבן געבן האב לאז איך זוכה זיין (אחזה) צו זיהן (פניך) דיין שכינה (אשבעה) לאז
איך ווערן גיזעט (בהקיץ) ווען דא ווערן אויף וואכן דיא אתים צו תחיית המתים (תמונתיך) דאש איינש ער דיא
שכינה צו זיהן: יח (למנצח לעבד ה׳ לדוד) צו דוד גאטש קנעכט (אשר דבר לה׳) דער גיזאגט האט צו
גאט (את דברי השירה הזאת) דיזי ריד פון גיזאנג (ביום הציל ה׳ אותו) אן טאג דאז גאט האט אין בשירמט (מכף)
פון טענר (כל אויביו) אלי זייני פיינט (ומיד שאול) אונ׳ פון האנד שאול (ויאמר) אונ׳ ער זאגט (ארחמך ה׳) איך האב
ליב

אַחֵר מָהָרוּ בַּל אַסִּיךְ נִסְכֵּיהֶם · מִדָּם וּבַל אֶשָּׂא · אֶת שְׁמוֹתָם עַל
שְׂפָתָי׃ יְהֹוָה מְנָת חֶלְקִי וְכוֹסִי אַתָּה תּוֹמִיךְ גּוֹרָלִי׃ חֲבָלִים
נָפְלוּ לִי בַּנְּעִמִים אַף נַחֲלָת שָׁפְרָה עָלָי׃ אֲבָרֵךְ אֶת יְהֹוָה אֲשֶׁר
יְעָצָנִי אַף לֵילוֹת יִסְּרוּנִי כִלְיוֹתָי׃ שִׁוִּיתִי יְהֹוָה לְנֶגְדִּי תָמִיד כִּי
מִימִינִי בַּל אֶמּוֹט׃ לָכֵן שָׂמַח לִבִּי וַיָּגֶל כְּבוֹדִי אַף בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן
לָבֶטַח׃ כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לִשְׁאוֹל לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לִרְאוֹת
שָׁחַת׃ תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שֹׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ נְעִמוֹת
בִּימִינְךָ נֶצַח׃ יז תְּפִלָּה לְדָוִד שִׁמְעָה יְיָ צֶדֶק הַקְשִׁיבָה רִנָּתִי
הַאֲזִינָה תְפִלָּתִי בְּלֹא שִׂפְתֵי מִרְמָה׃ מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ
תֶּחֱזֶינָה מֵישָׁרִים׃ בָּחַנְתָּ לִבִּי פָּקַדְתָּ לַּיְלָה צְרַפְתַּנִי בַל תִּמְצָא
זַמֹּתִי בַּל יַעֲבָר פִּי׃ לִפְעֻלּוֹת אָדָם בִּדְבַר שְׂפָתֶיךָ אֲנִי שָׁמַרְתִּי
ארחות

נייארט דוא טוטשט איר פֿון גוטש (לקדושים) פֿון וועגן דיא היילגי צדיקים (אשר בארץ המה) דיא דא בגראבן
זיין אין דער ערד אונ' זיין פֿרום גיוועזן פֿון איירן זכות וועגן העלפֿשטו איר (ואדירי) אונ' אייני שטארקי זיין
זיא (חפצי בם) אונ' אייני ביגער אונ' בידערפֿנס ווערט איר גיטאן פֿון עירנט וועגן (ירבו) עש זאל זיך מערין
(עצבותם) איר טרויאריקייט (אחר מהרו) דיא נאך פֿרעמדי גיטר איילן צו דינן ע"ז אבר איך ישראל (בל) ניט
(אסיך) איך וויל גיסן (נסכיהם) איירי גיוסג (מדם) צו שפרענגן בלוט צו דער ע"ז (ובל) ניט (אשא) איך
וויל טראגן (את שמותם) דען נאמן פֿון דער ע"ז (על שפתי) אויף אייני לעפֿצן (ה') גאט (מנת) גאב (חלקי)
אין טייל (וכוסי) איין בעכר דהיינו אלי אייני טובות האב איך אן אים (אתה) דוא (תומך) דוא האשט אונטר
לייגט (גורלי) איין לוס האשטו צו איר גיזאגט איך זיל אבר אויז ארוויילן דאש איביגי לעבן (חבלים) טייל (נפלו
לי בנעימים) זיין איר צו גיפֿאלן מיט ליבליכקייט דהיינו איר ישראל זיין אין גאטש גורל גיפֿאלן דאש איז איין גוט
חלק (אף נחלת שפרה עלי) אויך איז גאר היפש ערב טייל אויף איר דרום (אברך את ה') איך וויל לובן גאט (אשר
יעצני) דער האט גיראטן איר צו גין אין גוטן וועג (אף לילות) אויך ביים דער נאכט (יסרוני) זיא האבן איך
גישטראפֿט (כליותי) אייני נירן דהיינו אייני גידנקין גאט צו דערכט (שויתי) איך האב גיטאן (ה') גאטש פֿארכט
(לנגדי) צו געגן איין אויגן (תמיד) שטעטן (כי מימינו) אונז ער אן איין רעכט האנד איז (בל אמוט) ווער איך ניט
אנטגלייטן (לכן) דרום (שמח לבי) איז איין הערץ דער פֿרייאיט (ויגל כבודי) אונ' איין עהר איז לוסטיג (אף
בשרי) אויך איין פֿלייש (ישכון) ווערט רואן (לבטח) זיכרליכן (כי לא תעזוב) דען דוא ווערשט ניט פֿר לאזן
(נפשי לשאול) איין לייב צו דער גרוב פֿון גיהנם (לא תתן חסידך) דוא ווערשט ניט פֿר לאזן דייני פֿרומן (לראות
שחת) צו זעהן דאז גיהנם (תודיעני) אונז אויך ווייזן (ארח חיים) וועג פֿון לעבן (שובע שמחות) זעטיקייט פֿון פֿרייד דיא קיין
ענד ניט האט לעבן הבא (את פניך) מיט דיא דא זיין פֿר דער שכינה (נעימות) איין ליבליכקייט (בימינך) אן דיין רעכטי
האנד (נצח) אן איביגקייט: יז (תפלה לדוד) איין גיבעט צו דוד (שמעה ה' צדק) גאט ער הער די גירעכטיקייט
(הקשיבה רנתי) פֿר נעם איין גישרייא (האזינה תפלתי) פֿר נעם איין גיבעט (בלא שפתי מרמה) איין תפֿלה דיא איז ניט
מיט פֿאלשי הערצן (מלפניך) פֿון צו פֿר דיר (משפטי יצא) איין גירעכט זאל אויז גין (עיניך) דייני אויג (תחזינה מישרים)
זיא זעהן דיא רעכט פֿרטיגי זאכן (בחנת) דוא האשט גיבריפֿט (לבי) איין הערץ (פקדת) דוא האשט גידוכט (לילה)
ביים דער נאכט (צרפתני) דוא האשט איך גילייטרט דוא האשט איך טון פֿר זוכן (בל תמצא) דו האשט ניט גפֿונדן
אן איר דיין בגער (זמותי) איין גידאנקן דז איך האב צו דיר גיזאגט דוא זאלשט איך פֿר זוכן (בל) ניט (יעבר) זאל איבר
פֿארן (פי) איין מונט איך וויל זאגן ניאר זאגן פֿון דא אן אונ' ווייטר (לפעלות אדם) זאכה מענטשליכי ווערק דא איין
מענש

אַחַר : הֲלֹא יָדְעוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן אֹכְלֵי עַמִּי אָכְלוּ לֶחֶם יְהוָה לֹא
קָרָאוּ : שָׁם פָּחֲדוּ פָחַד כִּי אֱלֹהִים בְּדוֹר צַדִּיק : עֲצַת עָנִי תָבִישׁוּ
כִּי יְהוָה מַחְסֵהוּ : מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְהוָה שְׁבוּת
עַמּוֹ יָגֵל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל : טו מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה מִי יָגוּר
בְּאָהֳלֶךָ מִי יִשְׁכֹּן בְּהַר קָדְשֶׁךָ : הוֹלֵךְ תָּמִים וּפֹעֵל צֶדֶק וְדֹבֵר
אֱמֶת בִּלְבָבוֹ : לֹא רָגַל עַל לְשֹׁנוֹ לֹא עָשָׂה לְרֵעֵהוּ רָעָה וְחֶרְפָּה
לֹא נָשָׂא עַל קְרֹבוֹ : נִבְזֶה בְּעֵינָיו נִמְאָס וְאֶת יִרְאֵי יְהוָה יְכַבֵּד
נִשְׁבַּע לְהָרַע וְלֹא יָמִיר : כַּסְפּוֹ לֹא נָתַן בְּנֶשֶׁךְ וְשֹׁחַד עַל נָקִי
לֹא לָקָח עֹשֵׂה אֵלֶּה לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם : טז מִכְתָּם לְדָוִד שָׁמְרֵנִי
אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ : אָמַרְתְּ לַיהוָה אֲדֹנָי אָתָּה טוֹבָתִי בַּל עָלֶיךָ :
לִקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הֵמָּה וְאַדִּירֵי כָּל חֶפְצִי בָם : יִרְבּוּ עַצְּבוֹתָם
אחר

מיט אנדר זיין זיא פר ערגרט גווארדן (אין עושה טוב) דא איז קיינר דער גוטש טוט (אין גם אחד) אויך ניט
איינר (הלא ידעו) האבן דען זיא קיין ווישן שאפט (כל פועלי און) דיא דא טון אן גירעכטיקייט (אוכלי עמי) דיא
מיין פאלק פר דערבן איז אזו גלייך אלז (אכלי לחם) זיא זאלטן ברוט עשין (ה׳ לא קראו) זיא רופן גאט ניט אן
(שם) דארטן ווען דיא צרה קומט אויף דיא פיינט (פחדו פחד) זיא ווערן זיך אנגשטן איין אנגשט (כי אלהים) דען
גאט איז (בדור) אן גיבירט (צדיק) דאש רעכט פערטיגן (עצת עני) דיא ראט דאש אוצנטן (תבישו) טון זיא פר
שעמן (כי ה׳) וויא וואל דאז גאט (מחסהו) איז זיין בישילר (מי יתן) ווער וואלט געבן (מציון ישועת ישראל) דש ישראל
איר הילף אויז גינג ווען ציון (בשובה׳) אלז גאט ווערט טון רומי׳ (שבות עמי) דיא געפנגנים זיינש פאלקש (יגל יעקב)
ווערט זיך יעקב דער פרייאן (ישמח ישראל) ווערט פרייליך זיין ישראל : טו (מזמור לדוד) ער שפראך
דוד (ה׳) גאט (מי יגור באהלך) ווער איז ראוי צו וואוני׳ אין דיין גיצעלט דאש איינט ער צו קומן אין גן עדן (מי ישכון בהר
קדשך) ווער ווערט רואין אויף דען בערג דיינר הייליגקייט (הולך תמים) דער זיך אויף ריכט פירט (ופעל צדק) אול
דער דא ווירקט מיט גירעכטיקייט דהיינו ער טוט אלז וואש רעכט איז (ודבר אמת בלבבו) אול דער דיא ווארהייט
מיט זיינש הערצן שפריכט כוואר ער מיינט דאש מיט דען מויל (לא רגל על לשונו) ער טרייבט קיין רכילות
מיט זיינר צונג (לא עשה לרעהו רעה) ער טוט ניט צו זיין גיזעלן קיין בי׳ (וחרפה) אול שאנד (לא נשא על קרובו)
ניט ער אנט צוגגט פון ווייגן זיין פריינט כוואר ווען איין פריינט וואש אן רעכט טונן אזו שטראפט ער זיא אויך אזו
קאן אן אים ניט פאר ווערפן ווארום האשטו דיין קרוב ניט גשטראפט (נבזה) דער פר שאעכט דהיינו איין רשע
(בעיניו) אין זיין אויגן (נמאס) איז פר שאעהט (ואת יראי ה׳) אול דיא גאטש פערכטיגי לייט (יכבד) ער טוט
ערן אול אבבד זיין (נשבע) ווען ער שווערט (להרע) דהיינו ער וויל פאסטן איין לייב צו פייניגן (ולא
ימיר) אול ער פר ענקסלט דיא שבועה ניט אול האלט דא׳ אבל טב ווען ער שווערט זונשט וואש גוטש צו טון דאז
קיין צער דער ביימ איז דאז ערש האלט (כספו) זיין זילבר דאז איינט זיין געלט (לא נתן) ער גיבט ניט (בנשך) אוף
ריבית ער נעמט קיין ריבית (ושוחד) אול שינק (על נקי) אויף איין ריינן דהיינו דאש אשפט גיוואנן צו געבן
(לא לקח) נעמט ער ניט אבל שבן דש ער ניט נעמט שוחד פאר אשפט צו געבן (עושה אלה) דיא דא זעלכש
טונן (לא ימוט לעולם) דער ווערט אביג ניט אנטווייטן : טז (מכתם לדוד) איין שינר זיסר גיזאנג
צו דוד (שמרני אל) גאט זייא ביוואררן איך (כי חסיתי בך) דער וויל איך איך בישילץ אויף דיך (אמרת) איין זיל
זייא זאגן (לה׳) צו גאט (אדני אתה) איין הער בישטו (טובתי) דאש גוטש וואש דוא איר טושט (בל) עז
איז ניט גיוואורפן (עליך) אויף דיר דהיינו איך האב עש ניט פר דינט מיט מייני מעשים טובים אול צדקות

ניארט

לִלְשֹׁנֵנוּ נַגְבִּיר שְׂפָתֵינוּ אִתָּנוּ מִי אָדוֹן לָנוּ : מִשֹּׁד עֲנִיִּים מֵאֶנְקַת
אֶבְיוֹנִים עַתָּה אָקוּם יֹאמַר יְהֹוָה אָשִׁית בְּיֵשַׁע יָפִיחַ לוֹ : אִמֲרוֹת
יְהֹוָה אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת כֶּסֶף צָרוּף בַּעֲלִיל לָאָרֶץ מְזֻקָּק שִׁבְעָתָיִם :
אַתָּה יְהֹוָה תִּשְׁמְרֵם תִּצְּרֶנּוּ מִן הַדּוֹר זוּ לְעוֹלָם : סָבִיב רְשָׁעִים
יִתְהַלָּכוּן כְּרֻם זֻלּוּת לִבְנֵי אָדָם : יג לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד : עַד אָנָה
יְהֹוָה תִּשְׁכָּחֵנִי נֶצַח עַד אָנָה תַּסְתִּיר אֶת פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי : עַד אָנָה
אָשִׁית עֵצוֹת בְּנַפְשִׁי יָגוֹן בִּלְבָבִי יוֹמָם עַד אָנָה יָרוּם אֹיְבִי עָלָי :
הַבִּיטָה עֲנֵנִי יְהֹוָה אֱלֹהָי הָאִירָה עֵינַי פֶּן אִישַׁן הַמָּוֶת : פֶּן יֹאמַר
אֹיְבִי יְכָלְתִּיו צָרַי יָגִילוּ כִּי אֶמּוֹט : וַאֲנִי בְּחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי יָגֵל
לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ אָשִׁירָה לַיהֹוָה כִּי גָמַל עָלָי : יד לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד
אָמַר נָבָל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הִשְׁחִיתוּ הִתְעִיבוּ עֲלִילָה אֵין עֹשֵׂה
טוֹב : יְהֹוָה מִשָּׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל בְּנֵי אָדָם לִרְאוֹת הֲיֵשׁ מַשְׂכִּיל
דֹּרֵשׁ אֶת אֱלֹהִים : הַכֹּל סָר יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ אֵין עֹשֵׂה טוֹב אֵין גַּם
אחד :

שטין צו העלפֿן זיא (יאמר ה') זאגט גאט (אשית) איך וויל טון (בישע) אין דער הילף (יפיח לו) אז טוט גאט
רידן אויף אים (אמרות ה') גאט זייני ריד (אמרות טהורות) זיינן רייני ריד זיא זיינן גליך (כסף צרוף) אז איין
זילבר דס דא איז אויז גלייטרט (בעליל לארץ) דער איז אנטפלעקט דאז איטליכר זיכט דיא אויף דער ערד וואקן
(מזוקק) דיא איז גלייטרט (שבעתיים) זיבן אולט זיבן (אתה ה') דוא גאט (תשמרם) דוא זאלשט היטן דיא זעלביגי
עניים (תנצרנו) דוא זאלשט היטן זיא (מן הדור זו לעולם) פֿון דיזן דור איביג דאש זיא מיט זאלן אב לערנן פֿון
זיא אך רכילות צו טרייבן (סביב) גריגגש אום (רשעים יתהלכון) טונן דיא רשעים גין צו מאכן איך טשרוילן דען
זיא זיינן זיך אתקנא אן איר (כרום) וויל איך ווארן ארהובן בין חשוב גיווארן (זולת) איך בין פֿר טאעהט
גיווען (לבני אדם) צו דיא לייט איך בין פֿאר איין טאך הירט גיוועזן : יג (עד אנה ה') וויא לאנג נאך
גאט (תשכחני נצח) דוא ווילשט שטעטן פֿרגעסן איך (עד אנה) וויא לאנג נאך (תסתיר את פניך) דוא ווילשט פֿר
בארגן דיין שכינה (ממני) פֿון איר (עד אנה) וויא לאנג נאך (אשית) איך אוז טון (עצות) גידאנקן אול ראט (בנפשי)
אום ווילן איין לייב (יגון בלבבי) טרויארונג אין איינם הערצן (יומם) אלי טאג (עד אנה) וויא לאנג נאך (ירום אויבי
עלי) ווערן אייני פֿיינט איבר איך דער הובן זיין (הביטה) זייא לוגן (ענני ה' אלהי) ענטפֿר איר גאט איין הער
(האירה עיני) דער לייכט אייני אויגן (פן אישן המות) פֿין לייכט ווער איר אנטשלאפֿן דאש טוט (פן יאמר אויבי)
פֿין לייכט אעכט זאגן איין פֿיינט (יכלתיו) איך האב אים איבר אעכטיגט (צרי יגילו) אייני לידיגר זעלטן זיך
פֿרייאן (כי אמוט) ווען איך ווערט אנטקלישטן (ואני) אבר איך (בחסדך בטחתי) אן דיין גינאד איך טוא איך פֿר זיכרין
(יגל לבי) עז ווערט זיך פֿרייאן איין הערץ (בישועתך) דורך דיינר הילף (אשירה לה') איך וויל זינגן צו גאט (כי
גמל עלי) דאט ער איר האט גוטש גיטאן : יד (למנצח לדוד) (אמר נבל בלבו) ער גידענקט זיך דער
טאלק אין זיינם הערצן (אין אלהים) עז איז ניט גאטש גיוואלט אויף דער ערד (השחיתו) זיא טונן פֿר דורבן (התעיבו)
זיא טונן פֿר אונווערדיגן (עלילה) איר ווערק (אין עושה טוב) דא איז קיינר דער גוטש טוט (ה') גאט (משמים
השקיף) פֿון הימל ער טוט לוגן (על בני אדם) אויף דיא לייט (לראות) אום צו זעהן (היש משכיל) אוב איינר
פֿר שטענדיג ווער (דורש את אלהים) דער גאט פֿארשט (הכל סר) זיא זיינן אלי אב גיקערט (יתחיו נאלחו)

מֵאַרְצוֹ: תַּאֲוַת עֲנָוִים שָׁמַעְתָּ יְהֹוָה תָּכִין לִבָּם תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ:
לִשְׁפֹּט יָתוֹם וָדָךְ בַּל יוֹסִיף עוֹד לַעֲרֹץ אֱנוֹשׁ מִן הָאָרֶץ: יא
לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד בַּיהֹוָה חָסִיתִי אֵיךְ תֹּאמְרוּ לְנַפְשִׁי נוּדִי הַרְכֶם
צִפּוֹר: כִּי הִנֵּה הָרְשָׁעִים יִדְרְכוּן קֶשֶׁת כּוֹנְנוּ חִצָּם עַל יֶתֶר לִירוֹת
בְּמוֹ אֹפֶל לְיִשְׁרֵי לֵב: כִּי הַשָּׁתוֹת יֵהָרֵסוּן צַדִּיק מַה פָּעָל: יְהֹוָה
בְּהֵיכַל קָדְשׁוֹ יְהֹוָה בַּשָּׁמַיִם כִּסְאוֹ עֵינָיו יֶחֱזוּ עַפְעַפָּיו יִבְחֲנוּ בְּנֵי
אָדָם: יְהֹוָה צַדִּיק יִבְחָן וְרָשָׁע וְאֹהֵב חָמָס שָׂנְאָה נַפְשׁוֹ: יַמְטֵר עַל
רְשָׁעִים פַּחִים אֵשׁ וְגָפְרִית וְרוּחַ זִלְעָפוֹת מְנָת כּוֹסָם: כִּי צַדִּיק
יְהֹוָה צְדָקוֹת אָהֵב יָשָׁר יֶחֱזוּ פָנֵימוֹ: יב לַמְנַצֵּחַ עַל הַשְּׁמִינִית
מִזְמוֹר לְדָוִד: הוֹשִׁיעָה יְהֹוָה כִּי גָמַר חָסִיד כִּי פַסּוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי
אָדָם: שָׁוְא יְדַבְּרוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ שְׂפַת חֲלָקוֹת בְּלֵב וָלֵב יְדַבֵּרוּ:
יַכְרֵת יְהֹוָה כָּל שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת לָשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְּדֹלוֹת: אֲשֶׁר אָמְרוּ
לִלְשֹׁנֵנוּ

פֿעלקר דיא זיינן פֿר לארין גאנגן (מארצו) אויז זיין לאנד (תאות) דיא גילוסטיקייט (ענוים) דער דעאוטיגן
(שמעת ה') ער הערט גאט (תכין) דוא זאלסט אן ברייטן (לבם) איר הערץ (תקשיב) דוא זאלסט פֿר נעאן
(אזניך) דייני אורן (לשפוט) צו ריכטן (יתום) דען יתום (ודך) אול דען פֿר שטוסנן (בל יוסיף) דאש
ניט מערט (לערוץ) צו ברעכן (אנוש) דען שוואכן מענשן ישראל (מן הארץ) פֿון דער ערדן:
יא (למנצח לדוד) (בה' חסיתי) אן גאט טוא איך איך בישילן (איך תאמרו) ווית זאגט איר (לנפשי) אויף איין
ליב (נודי) פֿר וואגלט איר ישראל (הרכם) פֿון אייער בערג (צפור) אז איין פֿאגיל (כי הנה רשעים) דען דיא
רשעים (ידרכון) זיא טון שפאנן (קשת) דען בוגן (כוננו) זיא אן ברייטן (חצם) אירי פפֿיילן (על יתר) אויף דען
שנור (לירות) צו שיסן (במו אופל) אין דר פֿינשטר (לישרי לב) נאך דיא רעכט פֿערטיגי הערצר (כי חשתות)
דיא גרונד פֿאסט פֿון עולם דש זיין די"א כהנים פֿון נוב (יהרסון) זיינן צו פֿירט (צדיק) דוד דער צדיק (מה פעל)
וואש האט ער דען גיטאן און רעכט (ה') גאט (בהיכל קדשו) אין זיינן פאלש זיינר היילגטום (ה') גאט (בשמים
כסאו) אין הימל איז זיין שטול (עיניו) זייני אויגן (יחזו) זיא טון זעהן אויף דער ערד (עפעפיו) זייני שווארץ אפפֿילין
(יבחנו) זיא פריפֿן (בני אדם) דיא מענשין פֿון דיא לייט (ה') גאט (צדיק יבחן) ער בריפֿט דען צדיק מיט יסורים
אוב ער דאך פֿרום בלייבט (ורשע) אבר דען רשע (ואהב) אול דער דא ליב האט (חמס) רויב אול פֿאלשהייט
(שנאה נפשו) האט דער ווילן פֿון גאט פֿיינט (ימטר) ער ווערט לאסן רעגנן (על רשעים) אויף דיא רשעים
(פחים אש) קולן פייאר (וגפרית) אול שוועבל (ורות זלעפות) אול איין טרעקליכן שטורם ווידר (מנת כוסם)
דיא גאב איר בעכר כלואר איר טייל (כיצדיק ה') דען גאט איז איין צדיק (צדקות) גירעכטיקייט (אהב) ער האט
ליב (ישר) דיא רעכט פֿערטיגן (יחזו) טון אן זעהן (פנימו) זיין ענגלט: יב (הושיעה ה') העלף איר
גאט (כי גמר חסיד) דען ער איז פֿול ברלכט דער בידר אמן כלואר עז איז קיין חסיד אין פֿר האנדן (כי פסו)
דען זיא זיין פֿר גאנגן (אמונים) דיא ווארהאפֿטיגי (מבני אדם) פֿון דיא לייט (שוא) פֿאלש (ידברו) זיא טון רידן
(איש את רעהו) איין אמן מיט זיינם גיזעלן (שפתי חלקות) מיט שמייכלדיגי לעפֿצן (בלב ולב ידברו) מיט
פֿאלשי הערצן טון זיא רידן (יכרת ה') גאט זאל פֿר שניידן (כל שפתי חלקות) אלי דיא זעלביגי לייט דיא רידן
פֿאלשי שמייכליגי ריד (לשון מדברת גדולת) מיט דער צונג טוכן זיא רידן רכילות אלשימות אול לשון הרע
(אשר אמרו) דאז זיא זאגן (ללשוננו) צו אונזר צונג (נגביר) איר וואלן זיך שטערקן (שפתינו) אונזרי לעפֿצן (אתנו)
איז מיט אונז עז קאן אונז ניאאנט בייא קואן (מי ארון לנו) ווער איז אונזר העער (משוד עניים) פֿון וועגן דער רויב
דיין אלענטן (מאנקת אביונים) פֿון וועגן דען גיטרייא דען נוט בידרפֿטיגן (עתה אקום) איצונד וויל איך אויף
שטין

יִדְרֹשׁ אֵין אֱלֹהִים כָּל מְזִמּוֹתָיו: יָחִילוּ דְרָכָיו בְּכָל עֵת מָרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ
מִנֶּגְדּוֹ כָּל צוֹרְרָיו יָפִיחַ בָּהֶם: אָמַר בְּלִבּוֹ בַּל אֶמּוֹט לְדֹר וָדֹר אֲשֶׁר לֹא
בְרָע: אָלָה פִּיהוּ מָלֵא וּמִרְמוֹת וָתֹךְ תַּחַת לְשׁוֹנוֹ עָמָל וָאָוֶן: יֵשֵׁב י
בְּמַאְרַב חֲצֵרִים בַּמִּסְתָּרִים יַהֲרֹג נָקִי עֵינָיו לְחֵלְכָה יִצְפֹּנוּ: יֶאֱרֹב
בַּמִּסְתָּר כְּאַרְיֵה בְסֻכֹּה יֶאֱרֹב לַחֲטוֹף עָנִי י יַחְטֹף עָנִי בְּמָשְׁכוֹ
בְרִשְׁתּוֹ: יִדְכֶּה יָשֹׁחַ וְנָפַל בַּעֲצוּמָיו חֵלְכָּאִים: אָמַר בְּלִבּוֹ
שָׁכַח אֵל הִסְתִּיר פָּנָיו בַּל רָאָה לָנֶצַח: קוּמָה יְיָ אֵל נְשָׂא יָדֶךָ
אַל תִּשְׁכַּח עֲנָוִים: עַל מֶה נִאֵץ רָשָׁע אֱלֹהִים אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא
תִּדְרוֹשׁ: רָאִתָה כִּי אַתָּה עָמָל וָכַעַס תַּבִּיט לָתֵת בְּיָדֶךָ עָלֶיךָ
יַעֲזֹב חֵלֵכָה יָתוֹם אַתָּה י הָיִיתָ עוֹזֵר: שְׁבֹר זְרוֹעַ רָשָׁע וָרָע
תִּדְרוֹשׁ רִשְׁעוֹ בַל תִּמְצָא: יְהֹוָה מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם י
מֵאַרְצוֹ:

(כי הלל רשע) דער רשע לובט זיך אול בריאט זיך (על תאות) אויף דיא גלושטן דאט ער אזו וועג בקואט (נפשו) פון זיינם ליב דאז ער דען לדיק בייא קואט (ובוצע) אול דער גזלן (ברך) בריאט זיך (נאץ ה') וויא ער האט גאט ארלירנט (רשע) דער רשע (כגובה אפו) איט זיינם אויף גריכט פנים זאגט ער (בל ידרוש) גאט טוט ניט פארשין וואז ער טוט (אין אלהים) ער זאגט עז איז קיין דיין נאך קיין דין ניט (כל מזימותיו) אין אלי זייני גדאנקן (יחילו) עז טוט בקליקן (דרכיו) זייני וועג (בכל עת) אלי צייט (מרום) איז דער הובן (משפטיך) דיין אשפט כוואר דייני שטראף (מנגדו) קיגן אים כואר עס גשיכט איגן ניקס (כל צורריו) זייני לידיגר (יפיח בהם) ער בלזט אן זיא אול זיא פלין פר אים (אמר) דער רשע גדענקט זיך (בלבו) אין זיין הערצן (בל אמוט) ער ווערט ניט אנטלייטן (לדור ודור) איאר אול איביג (אשר לא ברע) עז ווערט איאר אויף איר קיין ביז קואן (אלה) פלוכונג (פיהו) זיין אויל (מלא) עז איז פאל (ומרמות) אול ליסטונג (ותך) אול אייטן בטריגונג איז אין אים (תחת לשונו) אונדר זיינר צונג (עמל) פאלשקייט (ואון) אול און רעכט (ישב) ער זיצט (במארב) אין לוגר (חצרים) אין דיא היף אודר אפני שטעט (במסתרים) אין פר בערקנס (יהרוג) ער טוט דער שלאגין (נקי) דען ריינן אודר פרואן (עיניו) זייני אויגן פון דען רשע (לחלכה) צו דיינם היגר ישראל (יצפנו) זיא לוגן (יארב) ער טוט לוארן (במסתר) אין דער פר בערגנים (כאריה) אז איין ליב (בסכה) אין זיינר היט (יארוב) ער טוט לוארן (לחטף) צו פר צוקן (עני) דען ארואן (יחטוף עני) ער פר צוקט דען ארואן (במשכו) אין זיין ציהן (ברשתו) אין זיין נעץ (ידכה) ער אאכט זיך פר שטוסין (ישח) ער אאכט זיך גיבוקט דאז אן זיך ניט אן אים שטוסן זאל דאז ער איין טונא איז ביז ער זיינן פארטן ערזיכט דער נאך (ונפל) אאכט ער פאלן (בעצומיו) איט זיינר שטרקן (חלכאים) דאז צו בראכן העריגר ישראל (אמר בלבו) ער גידענקט זיך אין זיין הערצן (שכח אל) גאט האט עז פר געסן (הסתיר פניו) ער האט זיין ענצלט פר בארגן (בל ראה לנצה) ער זיכט כ ט צו איביקייט (קומה ה') ווייא דיך אויף אאכן גאט (אל נשא) גאט היב אויף (ידך) דיין האנד (אל תשכח) וויא ניט פר געסן (ענוים) דיא דעאוטיגן (על מה) ווארום (נאץ רשע) דער רשע אאכט ער צירנן (אלהים) הער גאט (אמר בלבו) ער גידענקט אין זיין הערצן (לא תדרוש) דוא ווערשט ניט פארשין אבר אין אאת (ראתה) דוא האשט גיזעהן דען רשע זייני אעשיק ווארום (כי אתה) דוא גאט בישט אנז דאז דוא צו זיכשט (עמל) פאלשקייט (וכעס) אול צארין (תביט) דוא לוגשט (לתת) צו געבן (בידך) איט דיינר אאכט גיבשטו דען רשעים כח דאז זיא זאלן בקליקן אין אירן ביז (עליך) אויף דיר (יעזוב) זיא פר לאזן זיך (חלכה) דיין הער ישראל דאז דוא ווערשט אשפט טון אן דיא רשעים (יתום אתה היית עוזר) דען דוא העלפשט דען יתום (שבור) צו ברעך (זרוע) דיא אאכט פון דען רשע (ורע תדרוש) אול דאז ביז זאלשטו פארשן (ורשעו בל תמצא) אול זיין בוזהייט ווערט ניט גיפונדן (ה' מלך) גאט ער איז קיניג (עולם ועד) איאר אול איביג (אבדו גוים) דיא

פעוקר

לַדָּךְ מִשְׂגָּב לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃ וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ
דֹּרְשֶׁיךָ יְהוָה׃ זַמְּרוּ לַיהוָה יֹשֵׁב צִיּוֹן הַגִּידוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו׃ כִּי
דֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר לֹא שָׁכַח צַעֲקַת עֲנָוִים׃ חָנְנֵנִי ׳ יְהוָה רְאֵה
עָנְיִי מִשֹּׂנְאָי מְרוֹמְמִי מִשַּׁעֲרֵי מָוֶת׃ לְמַעַן אֲסַפְּרָה כָּל תְּהִלָּתֶיךָ
בְּשַׁעֲרֵי בַת צִיּוֹן אָגִילָה בִּישׁוּעָתֶךָ׃ טָבְעוּ גוֹיִם בְּשַׁחַת עָשׂוּ בְּרֶשֶׁת
זוּ טָמָנוּ נִלְכְּדָה רַגְלָם׃ נוֹדַע ׳ יְהוָה מִשְׁפָּט עָשָׂה בְּפֹעַל כַּפָּיו נוֹקֵשׁ
רָשָׁע הִגָּיוֹן סֶלָה׃ יָשׁוּבוּ רְשָׁעִים לִשְׁאוֹלָה כָּל גּוֹיִם שְׁכֵחֵי אֱלֹהִים׃
כִּי לֹא לָנֶצַח יִשָּׁכַח אֶבְיוֹן תִּקְוַת עֲנִיִּים תֹּאבַד לָעַד׃ קוּמָה ׳ יְהוָה
אַל יָעֹז אֱנוֹשׁ יִשָּׁפְטוּ גוֹיִם עַל פָּנֶיךָ׃ שִׁיתָה יְהוָה ׳ מוֹרָה לָהֶם יֵדְעוּ
גוֹיִם אֱנוֹשׁ הֵמָּה סֶּלָה׃ ׳ לָמָה ׳ יְהוָה תַּעֲמֹד בְּרָחוֹק תַּעְלִים לְעִתּוֹת
בַּצָּרָה׃ בְּגַאֲוַת רָשָׁע יִדְלַק עָנִי ׳ יִתָּפְשׂוּ בִּמְזִמּוֹת זוּ חָשָׁבוּ׃ כִּי הִלֵּל
רָשָׁע עַל תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ ׳ וּבֹצֵעַ בֵּרֵךְ נִאֵץ ׳ יְהוָה׃ רָשָׁע כְּגֹבַהּ אַפּוֹ בַּל
יִדְרֹשׁ

גאט ווערט זיין (משגב) איין שטארקר (לדך) צום פֿר שטוסטן ישראל (משגב) איין שטרקונג (לעתות) אין דער צייט (בצרה) אין דער צרה (ויבטחו) זיא ווערן זיך פֿר זיכרן (בך) אן דיר (יודעי שמך) דיא דא דער קענן דיין נאמן (כי לא) דען ניט (עזבת) דוא פֿר לאזט (דרשיך ה') דייני פֿארשר דוא גאט (זמרו לה') לוב צו גאט (יושב ציון) דער רואט אין ציון (הגידו) זאגט (בעמים) אונטר דיא פֿעלקר (עלילותיו) זיין ווערק (כי דורש) ער פֿארשט (דמים) אן שולדיג בלוט (אותם) דאז זעלבגן בלוט דאז זיא פֿר גאסן האבן אונטר ישראל (זכר) ער גדענקט דש זעלביג (לא שכח) ער פֿר געסט ניט (צעקת) דאז גשרייא (ענוים) דער דעמוטיגן (חנני ה') גאט זייא איך דאך לייט זעליגן (ראה עניי) זעהי אן איין אלענט אול איין פיין (משונאי) פֿון איין פֿיינדן (מרוממי) דער היב איך (משערי מות) פֿון טאר דאז טוט (למען) דרום (אספרה) איך וויל דר צילן (כל תהלתך) אלי דייני לוב (בשערי בת ציון) אין דיא טארן פֿון ציון (אגילה) איך וויל פֿרייאן (בישועתך) אין דייני הילף (טבעו) זיא זין פֿר זונקן (בשחת) אין דער גרוב (עשו) וואז זיא גמאכט הבן (ברשת זו) אין דער נעץ (טמנו) דאש זיא האבן פֿר בורגן (נלכדה) איז וואורן בצוואונגן (רגלם) אירה פֿיס (נודע ה') גאט ווערט דער קענט (משפט עשה) ווען ער אשפט טוט אול' שטראפֿט דיא לייט דארמן זיכט אן דאש ער איז איין געוועלטיגר אן וויינ פֿיינט (בפועל) ווערק (כפיו) זייני טענר דש דער רשע ערבייט אין דיא זעלביגי גרוב (נוקש רשע) ער ווערט גיטטרויכלט דער רשע אול' איך וויל גאט לוב (הגיון) אול' דאש ווערט זיין איין ריד (סלה) אלי וועגן (ישובו) זיא ווערן ווידר קערן לעתיד לבא (רשעים) דיא רשעים (לשאולה) אין אונטרשטן גיהנם דען השי"ת ווערט דיא רשעים אויז דען גיהנם ארויז נעמן אול' ווערט זיא דן זיין אול זיא ווערן ווידר קומן אין דען גיהנם (כל שכחי אלהים) דיא פֿר געסן אן גאט (כי לא) דען ניט (לנצח) צו איביג (ישכח) ער ווערט פֿר געסן (אביון) דאש ארם פֿאלק ישראל (תקות) דיא האפֿונג (ענוים) פֿון דען דעמוטיגן (תאבד לעת) ווערט ניט פֿר לארן צו איביג (קומה ה') שטיא אויף גאט אול' העלף ישראל (אל יעוז) עז זאל ניט זיין גשטארקט (אנוש) דער מענש איינט ער איש עשו (ישפטו) לאזן זיא גריכט ווערן איט שטראף (על פניך) פֿייר דיך האבן דער צירנט פֿר דיר אין דיין בית המקדש (שיתה ה') טוא אויף זיא גאט (מורה) איין פֿר ווארנונג אודר מורה כלומר וויז דיין הערשאפֿט (להם) איבר זיא (ידעו גוים) לאזן זיא וויסן (אנוש המה) דאז זיא נייארט מענשן זיין אול' קיין געטר: י (למה ה') גאט ווארום (תעמוד) דוא שטישט (ברחוק) פֿון וויטן (תעלים) דוא טוסט פֿר העלן (לעתות) אין דיא צייטן (בצרה) אין איין צרה (בגאות רשע) איט דער האפֿרטקייט דאש רשע (ידלק עני) דא יאגט ער דען עני (יתפשו) דיא עניים ווערן בגריפֿן (במזמות) אן דיא בייזי גדאנקן (זו חשבו) וואז דיא רשעים גדענקן

(כי הלל

וּמִתְנַקֵּם׃ כִּי אֶרְאֶה שָׁמֶיךָ מַעֲשֵׂה אֶצְבְּעֹתֶיךָ יָרֵחַ וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר
כּוֹנָנְתָּה׃ מָה אֱנוֹשׁ כִּי תִזְכְּרֶנּוּ וּבֶן אָדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ׃ וַתְּחַסְּרֵהוּ
מְּעַט מֵאֱלֹהִים וְכָבוֹד וְהָדָר תְּעַטְּרֵהוּ׃ תַּמְשִׁילֵהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ כֹּל
שַׁתָּה תַחַת רַגְלָיו׃ צֹנֶה וַאֲלָפִים כֻּלָּם וְגַם בַּהֲמוֹת שָׂדָי׃ צִפּוֹר
שָׁמַיִם וּדְגֵי הַיָּם עֹבֵר אָרְחוֹת יַמִּים׃ יְהוָה אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל
הָאָרֶץ׃ ט לַמְנַצֵּחַ עַל מוּת לַבֵּן מִזְמוֹר לְדָוִד׃ אוֹדֶה יְהוָה
בְּכָל ׀ לִבִּי אֲסַפְּרָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ אֶשְׂמְחָה וְאֶעֶלְצָה בָךְ אֲזַמְּרָה
שִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃ בְּשׁוּב אוֹיְבַי אָחוֹר יִכָּשְׁלוּ וְיֹאבְדוּ מִפָּנֶיךָ׃ כִּי עָשִׂיתָ
מִשְׁפָּטִי וְדִינִי יָשַׁבְתָּ לְכִסֵּא שׁוֹפֵט צֶדֶק׃ גָּעַרְתָּ גוֹיִם אִבַּדְתָּ רָשָׁע
שְׁמָם מָחִיתָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ הָאוֹיֵב תַּמּוּ חֳרָבוֹת לָנֶצַח וְעָרִים נָתַשְׁתָּ
אָבַד זִכְרָם הֵמָּה׃ וַיהוָה לְעוֹלָם יֵשֵׁב כּוֹנֵן לַמִּשְׁפָּט כִּסְאוֹ׃
וְהוּא יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק יָדִין לְאֻמִּים בְּמֵישָׁרִים׃ וִיהִי יְהוָה מִשְׂגָּב
לַדָּךְ

דער מענש (כי תזכרנו) דאס דוא אין זאלסט גידענקין (ובן אדם) וואז איז דער מענש (כי תפקדנו) דש דוא זאלסט בפעלן אין (ותחסרהו) אונ׳ דוא האסט גבריכט אין (מעט) וואז וויניגר (מאלהים) וועטר דיא מלאכים (משה רבינו ע"ה) האט דאס ים גישפאלטן יהושע בן נון האט דיא זון שטיל שטין גימאכט אין היאו אליה הנביא האט איין מת לעבינדיג גימאכט (וכבוד) אונ׳ עהר (והדר) אונ׳ שונהייט (תעטרהו) דוא האסט גקרינט אין (תמשילהו) דוא האסט אין מאכן גוועלטיג (במעשי) אין דיא ווערק (ידך) דייני הענדי (כל) אלז (שתה) דוא האסט גטון (תחת) אונטר (רגליו) זייני פיס (צונה) שאף (ואלפים) אונ׳ רינדר (כלם) אלז צו מאל (וגם) אך (בהמות שדי) בהמות פון פעלד (עובר) ער איבר פארט (אורחת ימים) דיא שטייג פון ים (ה׳ אדונינו) גאט אונזיר הער (מה אדיר) ווי שטארק איז (שמך) דיין נאמן (בכל הארץ) אין גנצן לאנד:

ט (למנצח) (על מות לבן) צו פר שטין צו געבן אונ׳ צו לערנן דען לוי דען ניגון אויף איין כלי זאר דאש רא האט גהייסן עלמות (אודה ה׳) איך וויל לובן גאט (בכל לבי) מיט גאנצן הערצן (אספרה כל נפלאותיך) איך וויל ערצילן אל דייני וואונדר (אשמחה) איך וויל מיך פרייאן (ואעלצה) אונ׳ איך וויל פרליך זיין (אזמרה שמך עליון) איך וויל לובן דיין נאמן דוא איברשטר (בשוב אויבי) ווען זיא ווערין ווידר קערן מייני פיינט (אחור) הינטר זיך (יכשלו) זיא ווערן שטרויכלן (ויאבדו) זיא ווערן פר לארן ווערן (מפניך) פון צו פר דיר (כי עשית) דען דוא האסט גיטאן (משפטי ודיני) מיין גירעכט (ישבת) דוא בישט גזעסין (לכסא) אויף דען שטול (שפט צדק) דוא וואר האפטיגר ריכטר (גערת) דוא האסט אן גשריאן (גוים) דש איז גימיינט עמלק דער הייסט גוים אלז ווי דא שטיט ראשית גוים עמלק (אבדת) דוא האסט פר לארין (שמם) זיר נאמן (מחית) דוא האסט אויז גמעקט (לעולם ועד) אימר אונ׳ איביג (האויב) דער פיינט (תמו) זיא זיין צו גנגן (חרבות) דיא שנאה איז גלייך אלז איין שטארך שווערט (לנצח) איז אויף אים צו איביג (וערים) אונ׳ דיא שטעט (נתשת) דוא האסט פר לאזן (אבד) עז ווערט ווערן פר לארן (זכרם) זיר גדעכנש ווען זעלכש ווערט גשעהן דאז אזו איין נקמה ווערט גשעהן אן עמלק דער נוך (וה׳) גאט (לעולם ישב) צו איביג ווערט ער זיצן (כונן) ער ווערט זיין אן גבריית (למשפט) צום גריכט (כסאו) זיין שטול דהיינו זיין שם ווערט ווידר גאנץ זיין אונ׳ זיין כסא כבוד ווערט ווידר גאנץ זיין (והוא ישפוט) ער ווערט ריכטן (תבל) דיא וועלט (בצדק) מיט גרעכטיקייט (ידין) ער ווערט ריכטן הינטן נאך (לאומים) דיא פעלקר (במישרי׳) מיט רעכטפרטיקייט (ויהי ה׳)

חַיָּי וּכְבוֹדִי לֶעָפָר יַשְׁכֵּן סֶלָה׃ קוּמָה יְהֹוָה בְּאַפֶּךָ הִנָּשֵׂא בְּעַבְרוֹת
צוֹרְרָי וְעוּרָה אֵלַי מִשְׁפָּט צִוִּיתָ׃ וַעֲדַת לְאֻמִּים תְּסוֹבְבֶךָּ וְעָלֶיהָ
לַמָּרוֹם שׁוּבָה׃ יְהֹוָה יָדִין עַמִּים שָׁפְטֵנִי יְהֹוָה כְּצִדְקִי וּכְתֻמִּי עָלָי׃
יִגְמָר נָא רַע ׀ רְשָׁעִים וּתְכוֹנֵן צַדִּיק וּבֹחֵן לִבּוֹת וּכְלָיוֹת אֱלֹהִים
צַדִּיק׃ מָגִנִּי עַל אֱלֹהִים מוֹשִׁיעַ יִשְׁרֵי לֵב׃ אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צַדִּיק
וְאֵל זֹעֵם בְּכָל יוֹם׃ אִם לֹא יָשׁוּב חַרְבּוֹ יִלְטוֹשׁ קַשְׁתּוֹ דָרַךְ
וַיְכוֹנְנֶהָ׃ וְלוֹ הֵכִין כְּלֵי מָוֶת חִצָּיו לְדֹלְקִים יִפְעָל׃ הִנֵּה יְחַבֶּל
אָוֶן וְהָרָה עָמָל וְיָלַד שָׁקֶר׃ בּוֹר כָּרָה וַיַּחְפְּרֵהוּ ׀ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יִפְעָל׃
יָשׁוּב עֲמָלוֹ בְרֹאשׁוֹ וְעַל קָדְקֳדוֹ חֲמָסוֹ יֵרֵד׃ אוֹדֶה יְהֹוָה כְּצִדְקוֹ
וַאֲזַמְּרָה שֵׁם יְהֹוָה עֶלְיוֹן׃ ח לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית מִזְמוֹר לְדָוִד׃
יְהֹוָה אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תְּנָה ׀ הוֹדְךָ עַל
הַשָּׁמָיִם׃ מִפִּי עוֹלְלִים וְיֹנְקִים יִסַּדְתָּ עֹז לְמַעַן צוֹרְרֶיךָ לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב
וּמִתְנַקֵּם.

גאט (באפך) מיט דיינם צארן (הנשא) זייא דיך דר היבן (בעברות) מיט גרים צארן (צוררי) איין נקאה צו טון
אן מייני פיינדיגר (ועורה) אול' דער וועק (אלי) צו מיר (משפט צוית) דאש איך קאן איין נקאה טון אן זיא אזו דוא
גיבאטן האשט (ועדת) אול' ווען טון איין גיזאיין (לאומים) פון דיא פעלקר (תסובבך) ווערן דיך אום רינגן (ועליה)
איבר זיא (למרום) צום היאל (שובה) אידר קערן כוואר וויש זיא דאז דוא בישט איין היאלישר גאט אול' דיין האנד
איז איבר אלי (ה' ידין) גאט זאל ריכטן (עמים) דיא פעלקר (שפטני) ריכט איך (כצדקי) אז איין גירעכטיגקייט
(וכתמי) אול' אז איין גיענצקייט (עלי) אויף מיר (יגמר) עז זאל פר ברענגן אול' פר דורבן (נא רע) דאז בייז דיא
רשעים (ותכונן) אול' דוא זאלשט אן בירייטן (צדיק) דען צדיק (ובחן) אול' דוא בריפשט (לבות) דיא הערצן (וכליות)
אול' דיא נירן אי אלא ווישטו ווער איין צדיק איז (אלהים צדיק) גאט איז איין גירעכטר גאט (מגיני) איין שילד איז
(על אלהים) אויף גאט (מושיע) דער דא העלפט (ישרי לב) דיא דא האבן רעכט פערטיג הערצן (אלהים) גאט (שופט)
איין ריכטר (צדיק) איין גרעכטר (ואל) אול' גאט (זעם) ער צירנט (בכל יום) אלי טאג (אם לא ישוב) ווען ער ניכט ווא
דאכן קיין תשובה (חרבו) זיין שווערט (ילטוש) ער אזעלט (קשתו) זיין בויגן (דרך) ער טרעט (ויכוננה) אול' ער טוט אן
ברייטן (ולו) אול' צו אים (הכין) ער טוט אן ברייטן (כלי מות) כלים פון טוט (חציו) זייני פפייאר (לדולקים) זאלכי
רשעים דיא דעני צדיקים נאך יאגן (יפעל) ער טוט ווערקן (הנה) נון דער רשע (יחבל און) ער טוט וויאן און רעכט
(והרה) אול' ער טראגט (עמל) אידקייט (וילד) אול' ער גווינט (שקר) פאלש (בור) איין גרוב (כרה) גראבט ער
(ויחפרהו) אול' ער גראבט זיא אים זעלבשט (ויפול) אול' טוט פאלן (בשחת) אין דער גרוב (יפעל) דאז ער האט
גווירקט (ישוב) ער זאל ווידר קערן (עמלו) זיין ערבייט (בראשו) אויף זיינם הויבט (ועל קדקדו) אול' אויף
זיין ש'רבל (חמסו) זיין רויב (ירד) ער זאל נידרן (אודה ה') אבר איך וויל גאט לובן (כצדקו) אז זיין גירעכטיקייט
(ואזמרה) אול' וויל זינגן אול' לובן (שם ה' עליון) דען נאמן פון דעם אובירשטן גאט : ח (למנצח) (על הגתית) איין
כלי זאר דאז דא איז קומן פון גת (מה אדיר) וויא גאר שטארק (שמך) דיין נאמן (בכל הארץ) אין דער גאנצן וועלט
(תנה) גיב (הודך) דיין שונהייט (על השמים) אויף דען הימל (מפי) פון מונט (עוללים) דיא יונגי קינדר (ויונקים)
זיגנדיגי קינדר (יסדת) האשטו גגרונט פעסט (עוז) דיא תורה (למען) דרום (צוררך) דייני פיינדיגר (להשבית)
צו פר שטערין (אויב) דען פיינט (ומתנקם) דער זיך רעכינט זעלבשט אן אונז צו ווישן דש איר דיין פאלק זיין
(כי אראה) ווען איך זיך (שמיך) דיין הימל (מעשה) ווערק (אצבעותיך) דייני פינגר (ירח) דיא לבנה (וכוכבים)
אול' דיא שטערין (אשר) דאש (כוננת) דוא האשט אן גברייט דא פר וואנדר איך (מה אנוש) וואש איז

דער

יְהֹוָה כִּי אֻמְלַל אָנִי רְפָאֵנִי יְהֹוָה כִּי נִבְהֲלוּ עֲצָמָי׃ וְנַפְשִׁי נִבְהֲלָה
מְאֹד וְאַתָּה יְהֹוָה עַד מָתָי׃ שׁוּבָה יְהֹוָה חַלְּצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי
לְמַעַן חַסְדֶּךָ׃ כִּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרֶךָ בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה לָּךְ׃ יָגַעְתִּי
בְאַנְחָתִי אַשְׂחֶה בְכָל לַיְלָה מִטָּתִי בְּדִמְעָתִי עַרְשִׂי אַמְסֶה׃ עָשְׁשָׁה
מִכַּעַס עֵינִי עָתְקָה בְּכָל צוֹרְרָי׃ סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן כִּי שָׁמַע
יְהֹוָה קוֹל בִּכְיִי׃ שָׁמַע יְהֹוָה תְּחִנָּתִי יְהֹוָה תְּפִלָּתִי יִקָּח׃ יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ
מְאֹד כָּל אוֹיְבָי יָשֻׁבוּ יֵבֹשׁוּ רָגַע׃ ז שִׁגָּיוֹן לְדָוִד אֲשֶׁר שָׁר
לַיהֹוָה עַל דִּבְרֵי כוּשׁ בֶּן יְמִינִי׃ יְהֹוָה אֱלֹהַי בְּךָ חָסִיתִי הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל
רֹדְפַי וְהַצִּילֵנִי׃ פֶּן יִטְרֹף כְּאַרְיֵה נַפְשִׁי פֹּרֵק וְאֵין מַצִּיל׃ יְהֹוָה
אֱלֹהַי אִם עָשִׂיתִי זֹאת אִם יֶשׁ עָוֶל בְּכַפָּי׃ אִם גָּמַלְתִּי שׁוֹלְמִי
רָע וָאֲחַלְּצָה צוֹרְרִי רֵיקָם׃ יִרַדֹּף אוֹיֵב נַפְשִׁי וְיַשֵּׂג וְיִרְמֹס לָאָרֶץ
חיי

זארן (תוכיחני) דוא זאלשט שטראפֿן איך (ואל) ניט (בחמתך) איט דיינם זארן (תיסרני) דוא זאלשט קעסטיגן
איך (חנני ה') ווייל זעליג איך גאט (כי) דען (אומלל) פֿר שניטן (אני) בין איך (רפאני ה') היילן איך גאט (כי) דען
(נבהלו) זיא זיין דער שראקן (עצמי) אייני גיביין (ונפשי) אול איין לייב (נבהלה) איז דער שראקן (מאד) גאר זער
(ואתה ה') אול דוא גאט (עד מתי) וויא לאנג ווערשטו אונ׳ ניט היילן (שובה ה') ווידר קער גאט (חלצה) ליק אויז
(נפשי) איין לייב פֿון איינר קראנקהייט (הושיעני) העלף איר (למען חסדך) אום ווילן דיין גנאד (כי אין) דען עז איז
ניט (במות) אין טוט (זכרך) דיין גידעכֿטניס כוואר איינר דער דא שטערבֿט דער קאן דיך ניט גידענקן (בשאול)
אין דער גרוב (מי יודה לך) ווער קאן דיך לובן (יגעתי) איך בין איד (באנחתי) אין איין זיפֿצן (אשחה) איך טוא
וועשן (בכל לילה) אלי נאכֿט (מטתי) איין בעט (בדמעתי) איט אייני טרערין (ערשי) איין שפֿאן בעט (אמסה)
איך אאך פֿייכֿט (עששה) עז איז פֿר טונקלט (מכעס) פֿון וועגן זארן (עיני) אייני אויגן (עתקה) פֿר עלטרט אודר
פֿר רוקט (בכל צוררי) פֿון וועגן אייני פֿיינדיגר דיא איך איבר זיין (סורו) קערט אב (ממני) פֿון איר (כל פועלי און)
אלי דיא דא און רעכֿט ווערקן דאש זיא איר ניקש טון קענן (כי שמע ה') דען גאט האט גיהערט (קול) שטים
(בכיי) איין וויינונג (שמע ה') ער האט גיהערט גאט (תחינתי) איין גיבעט (ה') גאט (תפילתי) איין גיבעט (יקח)
ער ווערט אן נעאן (יבשו) זיא ווערן פֿר שעאט ווערן (ויבהלו) אול׳ זיא ווערן דר שרעקן (כל אויבי) אלי אייני פֿיינט
(ישובו) זיא ווערן ווידר קערין (יבושו) זיא ווערן ווידר פֿר שעאט ווערין (רגע) אין איין אויגן בליק׃
ז (שגיון) איין איסט גרייפֿן (לדוד) צו דוד (אשר שר) דאז ער האט גזונגן (לה') צו גאט (על דברי) פֿון וועגן
דיא זאך (כוש) שאול האלך האט ער גיהייסן כוש אלז איין אאר איז פֿר ענדרט איט זייני הויט אזו איז אך שאול
פֿר ענדרט איט זייני אעשים (ה' אלהי) גאט איין גאט (בך) אן דיר (חסיתי) טוא איך איך בישילן (הושיעני) העלף איר
(מכל רודפי) פֿון אלי אייני נאך יעגר (והצילני) אול׳ בישירם איך (פן) פֿילייכֿט (יטרף) דער פֿיינט ווערט פֿר צוקן
(כאריה) אז איין לייב (נפשי) איין לייב (פורק) דער איינס צו רייסט (ואין מציל) אול׳ ניאנט קאן אין בישירמן (ה' אלהי)
גאט איין גאט (אם עשיתי זאת) הב איך אנדרשט גטאן דש דאזיג (אם יש עול) אודר איז אנדרשט און רעכֿט (בכפי)
אין איין טענר (אם גמלתי) אוב איך האב פֿר גאלטן (שולמי) צו בילאזן (רע) איט בייזן (ואחלצה) דאז איך האב אויז גיזוגן
דיא קליידר (צוררי) איין פֿיינדיגר (ריקם) דאז איך זיא האב גיאאכֿט שטין לער (ירדוף) ער זאל נאך יאגן (אויב) דער
פֿיינט (נפשי) איין לייב (וישג) אול׳ ער זאל גרייכֿן אין (וירמס) אול׳ ער זאל טרעטן (לארץ) צו דער ערד (חיי) איין
לעבן (וכבודי) אול איין כבוד (לעפר) צו דער ערד (ישכן) ער זאל אאכֿן רוען (סלה) אלי וועגן (קומה ה') שטיא אויף
גאט

לְדָוִד: אֲמָרַי הַאֲזִינָה יְהֹוָה בִּינָה הֲגִיגִי: הַקְשִׁיבָה ׀ לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי
וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל: יְהֹוָה בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ לְךָ
וַאֲצַפֶּה: כִּי לֹא אֵל חָפֵץ רֶשַׁע אָתָּה לֹא יְגֻרְךָ רָע: לֹא יִתְיַצְּבוּ הוֹלְלִים
לְנֶגֶד עֵינֶיךָ שָׂנֵאתָ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: תְּאַבֵּד דֹּבְרֵי כָזָב אִישׁ דָּמִים
וּמִרְמָה יְתָעֵב יְהֹוָה: וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל
הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ: יְהֹוָה ׀ נְחֵנִי בְצִדְקָתֶךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי הַיְשַׁר
לְפָנַי דַּרְכֶּךָ: כִּי אֵין בְּפִיהוּ נְכוֹנָה קִרְבָּם הַוּוֹת קֶבֶר פָּתוּחַ גְּרוֹנָם
לְשׁוֹנָם יַחֲלִיקוּן: הַאֲשִׁימֵם ׀ אֱלֹהִים יִפְּלוּ מִמֹּעֲצוֹתֵיהֶם בְּרֹב
פִּשְׁעֵיהֶם הַדִּיחֵמוֹ כִּי מָרוּ בָךְ: וְיִשְׂמְחוּ כָל חוֹסֵי בָךְ לְעוֹלָם יְרַנֵּנוּ
וְתָסֵךְ עָלֵימוֹ וְיַעְלְצוּ בְךָ אֹהֲבֵי שְׁמֶךָ: כִּי אַתָּה תְּבָרֵךְ צַדִּיק ׀ יְהֹוָה
כַּצִּנָּה רָצוֹן תַּעְטְרֶנּוּ: ו לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת עַל הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר
לְדָוִד: יְהֹוָה אַל בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וְאַל בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי: חָנֵּנִי

יהוה

ווען איך כח האב צו ביטן (האזינה ה') פר נעם גאט איין גיבעט אול ווען איך פון וועגן גרושי זארגן ניט קאן אאז תפלה טון (בינה) פר שטיא (הגיגי) איין גידאנקן פון איינם הערצן (הקשיבה) פר נעם (לקול) צו שטים (שועי) איין גישרייא (מלכי) איין קיניג (ואלהי) אול איין גאט (כי אליך) צו דיר (אתפלל) איך טוא בעטן (ה') גאט (בקר) צו מארגנש פריא (תשמע) דוא זאלשט פר נעמן (קולי) איין שטים (בקר) צו מארגנש פריא (אערך) איך וויל אן ריכטן איין תפלה (לך) צו דיר (ואצפה) אול איך וויל האפן (כי לא אל חפץ רשע אתה) דען דוא בישט איין גאט דער דא ניט ביגערט רשע ביז צו טון (לא יגרך) עז טוט ניט וואונן בייא הש"ית (רע) איין ביזר (לא יתיצבו) זיא קענן ניט בישטין (הוללים) דיא נארן דהיינו דיא אירן שכל ניט אן ליגן צו גוטן נייארט צו בזן דיא הייסן נארן (לנגר) צו גיגן (עיניך) דיין אויגן (שנאת) דוא האשט פיינט (כל פועלי און) דיא דא און רעכט טונן (תאבד) טושט פר לירן (רברי) דיא דא רידן (כזב) ליגן (איש) אזו איין אמן (רמים) איין בלוט פר גיסר (יתעב ה') טוט גאט פר אומווערדיגן (ואני) אול איך (ברוב) אום וועגן פיל (חסרך) דייני גנאד (אבוא) וויל איך קואן (ביתך) אין דיין הויז (אשתחוה) איך וויל איך בוקן (אל היכל קרשך) צו דעם פאלש דייני הייליגקייט (ביראתך) איט פארכט (ה') גאט (נחני) פיר איך (בצרקתך) איט דיינר גירעכטיגקייט (למען) אומווילן (שוררי) איין לוגר דיא דא האפן איך זאל פעלן אן דיר דאזרו איך זאלשט פר לאזן דרום (הישר) מאך רעכט פערטיג (לפני) צו פר איר (דרכך) דייני וועג (כי אין) דען ניט (בפיהו) אין זיין אויל (נכונה) ביליכקייט זיא שטעלן זיך פר גוטי פריינד אבר (בקרבם) אין אירן גידאנקן (הוות) בריכנש אול שאלקהייט (קבר) אזו איין גרוב (פתוח) דאז דא אופן איז צו פר שלינגן דען גוף אזו איז אך (גרונם) איר קעל צו פר שלינדן פרעמד גוט (ולשונם) איט אירה צונג (יחליקון) זיא טונן שמייכלן (האשימם) מאך שולדיג (אלהים) גאט (יפלו) לאזן זיא פאלן (ממועצותיהם) פון וועגן אירן אייגנן ראט איבר ישראל (ברוב) פון וועגן פיל (פשעיהם) אירי זינר (הדיחמו) פר שטוס זיא (כי מרו בך) דען זיא האבן ווידר שפעניגט אן דיר (וישמחו) אול זיא ווערן זיך פרייאן (כל חוסי בך) אל דיא זיך בישיצן אן דיר (לעולם) צו איביג (ירננו) זיא ווערדן זינגן (ותסך) אול דו זאלשט בידעקן (עלימו) אויף זיא (ויעלצו) אול זיא ווערדן זיך פרייאן (בך) אן דיר (אהבי) דיא דא ליב האבן (שמך) דיין נאמן (כי אתה תברך) דען דוא ווערשט בענשן (צדיק) דען צדיק (ה') גאט (כצינה) אזו איין שארשט אודר הערנש דאז איינם אומרינגלט אויף אלי זייטן אזו אך (רצון) איט גוטן ווילן (תעטרנו) ווערשטו אונז אום רינגלן:
ו (על השמינית) אויף איין הערפף דיא האט אכט זייטן גיהאט (ה') דוא גאט (אל באפך) ניט איט דיינם

צארן

הֱקִיצוֹתִי כִּי יְהוָה יִסְמְכֵנִי׃ לֹא אִירָא מֵרִבְבֹת עָם אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתוּ
עָלָי׃ קוּמָה יְהוָה הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהַי כִּי הִכִּיתָ אֶת כָּל אֹיְבַי לֶחִי
שִׁנֵּי רְשָׁעִים שִׁבַּרְתָּ׃ לַיהוָה הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה׃ ד
לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד׃ בְּקָרְאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צִדְקִי בַּצָּר
הִרְחַבְתָּ לִּי חָנֵּנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי׃ בְּנֵי אִישׁ עַד מֶה כְבוֹדִי לִכְלִמָּה
תֶּאֱהָבוּן רִיק תְּבַקְשׁוּ כָזָב סֶלָה׃ וּדְעוּ כִּי הִפְלָה יְהוָה חָסִיד לוֹ
יְהוָה יִשְׁמַע בְּקָרְאִי אֵלָיו׃ רִגְזוּ וְאַל תֶּחֱטָאוּ אִמְרוּ בִלְבַבְכֶם עַל
מִשְׁכַּבְכֶם וְדֹמּוּ סֶלָה׃ זִבְחוּ זִבְחֵי צֶדֶק וּבִטְחוּ אֶל יְהוָה׃ רַבִּים
אֹמְרִים מִי יַרְאֵנוּ טוֹב נְסָה עָלֵינוּ אוֹר פָּנֶיךָ יְהוָה׃ נָתַתָּ שִׂמְחָה
בְלִבִּי מֵעֵת דְּגָנָם וְתִירוֹשָׁם רָבּוּ׃ בְּשָׁלוֹם יַחְדָּו אֶשְׁכְּבָה וְאִישָׁן כִּי אַתָּה
יְהוָה לְבָדָד לָבֶטַח תּוֹשִׁיבֵנִי׃ ה לַמְנַצֵּחַ אֶל הַנְּחִילוֹת מִזְמוֹר
לְדָוִד

גילעגן אין ווינטר זארג אול אורא (ואישנה) אול איך בין איין גישלאפן (הקיצותי) אול בין דער נאך ווידר אויף גיוואכט
פון איינר זארגן (כי ה' יסמכני) דען גאט האט אונטר ליינט איך (לא אירא) איך פערכט איך ניט (מרבבות) פון
צעהן טויזנט (עם) פאלק (אשר) דאז (סביב) גרינג ארום (שתו) זיא האבן גיטאן אול גאכט טאכלין (עלי)
אויף מיר (קומה ה') שטיא אויף דו גאט (הושיעני) העלף מיר (אלהי) איין גאט (כי הכית) דוא האשט גישלאגן
את כל אויבי) אלי איינר פיינט (לחי) אויף דען קין באקן (שני) דיא צין רשעים (שברת) האשטו צו ברואכן (לה'
הישועה) אויף גאט איז ביליך צו העלפן זייני קנעכט (על עמך) אול אויף דיינם פאלק איז גיווארפן (ברכתיך סלה)
דאז זיא דיך זאלן לובן אלי וועגן : ד (למנצח) צו דעם מיבר זינגר דש איז גימיינט דער לוי דער דא שטארק
איז אין גיזאנג (בנגינות) מיט דען כלי זאר דאז האט גיהייסן נגינות (בקראי) אין איינם אן רופן (ענני) ענטפר
מיר (אלהי צדקי) גאט איין גירעכטיגר (בצר) ווען מיר ליד איז גיוועזן (הרחבת לי) דוא האשט דער ווייטרט צו
מיר דרום ביט איך דיך פון מיל נדרט ווייטר (חנני) לייט זעליג איך (ושמע) אול הער (תפלתי) איין גיבעט (בני איש)
כוואר חשובה לייט דיא בייא אבשלום זיין גוועזן (עד מה) ביז וויא לאנג (כבודי) איין עהר וועלט מיר פר וועקסלן
(לכלמה) צו שאנד (תאהבון) איר וועלט האבן ליב (ריק) לערי זאכן (תבקשו) איר טוט ביגערן (כזב) ליגן (סלה)
אלי וועגן (ודעו) אול מיר זאלט וויסן (כי הפלה יי) דש גאט האט אב גישיידן (חסיד לו) איין חסיד צו אים (ה'
ישמע) גאט ווערט הערן (בקראי אליו) אין איינם אן רופן צו אים (רגזו) פערכט אייך (ואל תחטאו) אול זינדיגט
ניט (אמרו) גידענקט אייך (בלבבכם) אין איירן הערצן (על משכבכם) אויף איירן גילעגר (ודמו סלה) אול
שווייגט שטיל (זבחו) שעכט (זבחי) שעכטונג (צדק) מיט דעם דאש איר ווערט אייך גירעכט מאכן אייערי
מעשים (ובטחו אל ה') אול פר זיכרט אייך אויף גאט (רבים) פיל זיין פון ישראל ווען זיא זעהן דש דיא רשעים
וואל גיט (אומרים) זיא זאגן (מי יראנו טוב) ווער ווערט אונז ווייזן גוטש דאז איר זאלטן עשירים זיין (נסה) דער
היב דיך (עלינו) איבר אונז (אור פניך ה') מיט ליכט דיינר שכינה אבר איך דוד בין איך ניט מקנא אן דיא רשעים
ווען עז מיכן שון וואל גיט נייארט (נתתה) עז טוט געבן (שמחה) פרייד (בלבי) אין איינם הערצן ווען איך זיך
(דגנם) איר קארן (ותירושם) אול איר מאסט (רבו) טוט זיך מערן דען איך גידענק איר ווען עז אזו וואל גיט
דיא גאט דר צירנן אול טון ווידר זיינן ווילן וויא ווערט עז ערשט זיין וואל גין לעולם הבא זייני צדיקים דיא דא טונן
גאט זיינן ווילן (בשלום) מיט אנדר (יחדיו) מיט פריד (אשכבה) איך בין גילעגן (ואישן) אול איך האב גישלאפן
זיכרליך (כי אתה ה') דען דוא גאט (לבדד) אליינט ברויכשט קיין העלף דער צו (לבטח) צו זיכרליך (תושיבני) דוא
מאכשטו זיצן איך : ה (למנצח אל הנחילות) אין כלי זאר האט נחילות גיהייסן (אמרי) אייני ריד

ווען

וְנַשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ עֲבֹתֵימוֹ׃ יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׂחָק אֲדֹנָי יִלְעַג לָמוֹ׃
אָז יְדַבֵּר אֵלֵימוֹ בְאַפּוֹ וּבַחֲרוֹנוֹ יְבַהֲלֵמוֹ׃ וַאֲנִי נָסַכְתִּי מַלְכִּי עַל
צִיּוֹן הַר קָדְשִׁי׃ אֲסַפְּרָה אֶל חֹק יְהוָה אָמַר אֵלַי בְּנִי אַתָּה אֲנִי
הַיּוֹם יְלִדְתִּיךָ׃ שְׁאַל מִמֶּנִּי וְאֶתְּנָה גוֹיִם נַחֲלָתֶךָ וַאֲחֻזָּתְךָ אַפְסֵי
אָרֶץ׃ תְּרֹעֵם בְּשֵׁבֶט בַּרְזֶל כִּכְלִי יוֹצֵר תְּנַפְּצֵם׃ וְעַתָּה מְלָכִים
הַשְׂכִּילוּ הִוָּסְרוּ שֹׁפְטֵי אָרֶץ׃ עִבְדוּ אֶת יְהוָה בְּיִרְאָה וְגִילוּ בִּרְעָדָה׃
נַשְּׁקוּ בַר פֶּן יֶאֱנַף וְתֹאבְדוּ דֶרֶךְ כִּי יִבְעַר כִּמְעַט אַפּוֹ אַשְׁרֵי כָּל
חוֹסֵי בוֹ׃ ג מִזְמוֹר לְדָוִד בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם בְּנוֹ׃ יְהוָה
מָה רַבּוּ צָרָי רַבִּים קָמִים עָלָי׃ רַבִּים אֹמְרִים לְנַפְשִׁי אֵין יְשׁוּעָתָה לּוֹ
בֵאלֹהִים סֶלָה׃ וְאַתָּה יְהוָה מָגֵן בַּעֲדִי כְּבוֹדִי וּמֵרִים רֹאשִׁי׃ קוֹלִי
אֶל יְהוָה אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מֵהַר קָדְשׁוֹ סֶלָה׃ אֲנִי שָׁכַבְתִּי וָאִישָׁנָה
הֱקִיצוֹתִי

איך עלה זיין זיא ווערין זאגן (ננתקה) איר וואלן פֿר רוקן (את מוסרותימו) זייני בנד ריאן דש גאט האט גיבונדן
דש משיח זאל הערשן איבר אל דיא אוואות (ונשליכה) אול איר וואלן אוועק ווערפֿן (ממנו) פֿון אונז (עבותימו)
זייני דיקי זייל· אבר (יושב בשמים) גאט דער אלמעכטיג דער דא זיצט אין היאל (ישחק) ווערט לאכן
(אדני) גאט דער הער (ילעג) ווערט שפאטן (למו) צו זיא (או) דאש זעלביג מאל (ידבר) ער ווערט רידן
(אלימו) צו זיא (באפו) מיט זיינן צארין (ובחרונו) אול מיט זיינם גרים צארין (יבהלמו) ער ווערט דער שרעקן
זיא (הק"בה) ווערט אזו זאגן (ואני) אול איך (נסכתי) איך האב גיהערשט (מלכי) איין קיניג (על ציון)
איבר ציון (הר קדשי) איינם היילגן בערג· שפרעך דוד ווייטר (אספרה) איך וויל דער צילן וואש ווייטר שטיט
(אל חוק) עז איז נאך איין גיזעץ אויף איר צו דר ציילן (ה' אמר אלי) גאט האט צו איר גיזאגט דורך נתן אול גד
אול שמואל (בני אתה) דוא בישט איין זון· כמאר איין מאש איבר ישראל אזו ווא דא שטיט דאש הסי"ת
האט גיזאגט אויף כל ישראל בני בכורי ישראל (אני היום ילדתיך) איך האב דיך גמיטלט צו איר (שאל ממני)
ביגער פֿון איר ווען דא קומט איין מלחמה (ואתנה) אזו וויל איך געבן (גוים) פֿעלקר (נחלתך) דיין ערב דוא
ווערשט ערבן זיא (ואחזתך) אול דיין בגריפֿני ערב ווערט זיין (אפסי ארץ) אן ענד דיא ערד (תרועם) דיא
דוא ווערשט צו ברעכן זיא (בשבט ברזל) מיט דער אייזרני רוט (בכלי) אזו איין גיפֿעס (יוצר) דער טיפֿיר
(תנפצם) דוא זאלשט צו שמעדרין זיא (ועתה) אול אלמנדרט וויל איר יוא זיכט דש גאט וויל מיט איר זיין
(מלכים) איר קיניג (השכילו) זייט קלוגן (הוסרו) זייט אייך קעמטיגן (שופטי ארץ) איר ריכטר פֿון לאנד (עבדו
את ה') דינט גאט (ביראה) מיט פֿארכֿט (וגילו) דא ווערט איר אייך פֿרייאן (ברעדה) ווען דא ווערט קומן איין
ציטרנים אויף דיא רשעים (נשקו) וואפֿנט אייך (בר) מיט לויטרין הערצן (פן) פֿיריכט (יאנף) הק"בה ווערט
צירנן (כמעט) אז וויניג כמאר אורבלינג (אפו) זיין צארן ווען איר קיין תשובה ווערט טון (אשרי) וואל צו זיא
(כל חוסי בו) דיא זיך בישיצן אן אים : ג (מזמור לדוד) איין גיזאנג צו דוד (בברחו) ווא ער איז גיאנטפֿן
(מפני אבשלום בנו) פֿאר זיינם זון אבשלום אול שפרעך (ה') גאט (מה רבו) וויא גר פֿיל זיין (צרי) איין ווידיגר
(רבים) פֿיל (קמים) זיא שטינן (עלי) אויף איר (רבים) פֿיל חשובי לייט (אומרים) זיא זאגן (לנפשי) אויף איין זיל
(אין ישועתה לו) זיא האט קיין הילף (באלהים) אן גאט (סלה) איביג דען זיא זאגן איך ווער (חטת אים) גוואלכן
אז ווער איך קיין חלק צוקום הבא האבן· אבר (ואתה ה') דוא גאט (מגן) איין שילט (בעדי) אום איר (כבודי)
איין ער (זמרים) אול איין דער היבר (ראשי) איין הויבט (קולי) איין שטים (אל ה') צו גאט (אקרא) איך טוא
רופֿן (ויענני) ער האט גיענטפֿרט איר (מהר קדשו) פֿון זיין היילגן בערג (סלה) אזי ווגן (אני שכבתי) איך בין
גילעגן

א אַשְׁרֵי

הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הָלַךְ בַּעֲצַת רְשָׁעִים וּבְדֶרֶךְ חַטָּאִים לֹא עָמָד ·
וּבְמוֹשַׁב לֵצִים לֹא יָשָׁב׃ כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה חֶפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ
יֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה׃ וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל פַּלְגֵי מָיִם אֲשֶׁר פִּרְיוֹ יִתֵּן
בְּעִתּוֹ · וְעָלֵהוּ לֹא יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יַצְלִיחַ׃ לֹא כֵן הָרְשָׁעִים
כִּי אִם כַּמֹּץ אֲשֶׁר תִּדְּפֶנּוּ רוּחַ׃ עַל כֵּן לֹא יָקֻמוּ רְשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט
וְחַטָּאִים בַּעֲדַת צַדִּיקִים׃ כִּי יוֹדֵעַ יְהוָה דֶּרֶךְ צַדִּיקִים וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים
תֹּאבֵד׃ ב לָמָּה רָגְשׁוּ גוֹיִם וּלְאֻמִּים יֶהְגּוּ רִיק׃ יִתְיַצְּבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ
וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יָחַד עַל יְהוָה וְעַל מְשִׁיחוֹ׃ נְנַתְּקָה אֶת מוֹסְרוֹתֵימוֹ
ונשליכה

א (אשרי האיש) וואל צו דען אמן (אשר לא הלך) דער דא ניט גיט (בעצת רשעים) אין דיא ראט פון דיא
רשעים (ובדרך) אול אין וועג (חטאים) דיא זינדיגר (לא עמד) איז ער ניט גישטאנדן (ובמושב) אול אין גיזעס
(לצים) דיא שפעטר (לא ישב) איז ער ניט גיזעסן דען איין עבירה ברענגט דיא אנדר אזא׳ ג ט צו דיא רשעים
דא שטיט אן אך בייא זיא דער נאך זעלט אן זיך בייא זיא דער נאך איז אז אך אין אירן ביזן עצות דער נאך טרייבט אן
אך גישפעט אי׳ט ז׳א׳ · אבר דער זעלבש ניט טוט · נייארט (בתורת ה׳) אין גאטש תורה (חפצו) איז זיין ביגער
(ובתורתו) אול אין זיינר תורה (יהגה) טוט ער טראכטן אודר גידענקן (יומם ולילה) טאג אול נאכט דער זעלבש
טוט (והיה) אול דער זעלביג ווערט זיין (כעץ) אז איין בוים (שתול) דער דא גיפלאנצט איז (על) בייא (פלגי) בעך
(מים) וואסר (אשר) דאש (פריו) זיין פרוכט (יתן) ער גיבט (בעתו) אין זיינר צייט (ועלהו) זייני בלעטר (לא יבול)
פר פאלן ניט · דש איז גימיינט ניט אליינט דיא תורה פון דיא תלמידי חכמים האט איין קיום אפילו איר שלעכט
גימייני ריד דיא אטליך דאז דיא תלמידי חכמים רידן דיא זיין אך ניט פר געבנש (וכל אשר יעשה) אול אלש וואש
דיא תלמידי חכמים טונן אין איר תורה (יצליח) טוט ביגליקן (לא כן הרשעים) אבר דיא רשעים זיין ניט אזו נייארט
דיא ווערן זיין (כמוץ) אז איין שפרייאר (אשר) דאז (תדפנו) דאז אין פר שטוסט (רוח) דער ווינט (על כן) דרום אזו
(לא יקומו) זיא ווערן ניט קענן בישטין (רשעים) דיא רשעים (במשפט) אין גריכט הינטן נאך צום יום הדין (וחטאים)
אול דיא זינדיגר ווערן ניט זוכה זיין צו זיצן (בעדת צדיקים) אין דער גימיין אול גיזעלשפט פון דיא צדיקים (כי יודע ה׳)
דען גאט דער וייש (דרך צדיקים) דען וועג פון דיא צדיקים אול נעאט אירן וועג פר זיך · אבר (ודרך רשעים)
דען וועג פון דיא רשעים (תאבד) דער איז פר לארן כוואר (הק״בה) האט אירן וועג פיינט אול אמאכט אים פר
לירן פר זיך אוועק׃ ב דש קפיטל האט דוד האוך גיזאגט אויף מלחמות גוג ומגוג דער דא קומן ווערט
ווען משיח ווערט שון קומן זיין מיט גרושי מלחמה ווידר ישראל · (למה) ווארום (רגשו) זיא ווערן שטארמן
(גוים) אול זאמלן זיך אין דיא פעלקר (ולאמים) אול דיא קיניגרייך (יהגו) זיא טונן גידענקן אין אירן הערצן
(ריק) לעדיקייט (יתיצבו) זיא שטעלן זיך (מלכי ארץ) דיא קיניגן פון דער ערד (ורוזנים) אול אירה ראט הערין
(נוסדו) זיא בירמטן זיך (יחד) מיט איין אנדר (על ה׳) אויף גאט (ועל משיחו) אול אויף זיין גיזאלבטן וואז ווערט
איר

רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נוֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה שֶׁאֵינָן חוֹזְרוֹת רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ עָזְרֵינוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן׃

דען ווער זיך דריין גיווינט אזי וואוך תהלים אויז צו זאגן רעכט וויא עז גהערט צו זיין איט שמחה ניט גיטשווינד דער קאן פון זיך אול פון זיינם הויז גיזינד אול פון זיינר גאנצי משפחה אול פון זייני שטאט נייט אזי ביזי ביגעגנים אול שלאק אוז פאר טרייבן׃

אונ' קאן צו וועגן ברענגן איט דיא זכות פין אזן וברכה אויף זיך אול זיין גאנץ הויז גיזינט אול אויף זיין גאנצי משפחה אול אויף דיא שטאט נייט וואן צו זיא איינר דער זיך וואן טוט אול אנדרי נייט אך׃

ובשבת יאמר זה אחר סוף תהלים

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בִּזְכוּת סֵפֶר חֲמִישִׁי שֶׁבַּתְּהִלִּים שֶׁקָּרָאנוּ לְפָנֶיךָ שֶׁהוּא כְּנֶגֶד סֵפֶר דְּבָרִים ׳ וּבִזְכוּת אוֹתִיּוֹתָיו וּבִזְכוּת מִזְמוֹרָיו ׳ וּבִזְכוּת פְּסוּקָיו ׳ וּבִזְכוּת תֵּיבוֹתָיו ׳ וּבִזְכוּת שְׁמוֹתָיו הַקְּדוֹשִׁים וְהַטְּהוֹרִים הַיּוֹצְאִים מִמֶּנּוּ שֶׁתְּהֵא נֶחְשָׁב לָנוּ אֲמִירַת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים אֵלּוּ ׳ כְּאִלּוּ אֲמָרָם דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּעַצְמוֹ ׳ זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ ׳ וְיַעֲמוֹד לָנוּ לְחַבֵּר אֵשֶׁת נְעוּרִים עִם דּוֹדָהּ בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה וְרֵיעוּת ׳ וּמִשָּׁם יִמְשׁוֹךְ לָנוּ שֶׁפַע לְנֶפֶשׁ וְרוּחַ וּנְשָׁמָה ׳ וּכְשֵׁם שֶׁאָנוּ אוֹמְרִים שִׁירִים בָּעוֹלָם הַזֶּה ׳ כָּךְ נִזְכֶּה לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה לָעוֹלָם הַבָּא ׳ וְעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן ׳ בְּקוֹל נָעִים גִּילָה וְרַנֵּן כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן יִתֶּן לָהּ הוֹד וְהָדָר בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן סֶלָה׃

וביום ט״ב יאמר אחר תהלים מה שאומרים בשבת רק במקום שאומרים ספר חמישי יזכיר אותו ספר תהלים שסיים באותו יום אם חל יום טוב בימי החול׃

על כן אל תרפה ידך ממנו כי מי שהוא רגיל ודש בו בספר תהלים הוא דוחה כל מיני פורענות וכמה פגעים רעים מעליו ומעל כל בני ביתו ומעל משפחתו ומעל כל בני דורו ומגלגל עליו ועליהם כל מיני שפע ברכות טובות והצלחות אשרי הזוכה ומזכה הרבים עכ״ל׃

בָּנִים בְּזֶרַע שֶׁל קַיְּימָא לַעֲבוֹדָתֶךָ
וּלְיִרְאָתֶךָ וְעוּבָרוֹת שֶׁל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל תַּצִּילֵם שֶׁלֹּא יַפִּלוּ
וְלָדוֹתֵיהֶן · וְהַיּוֹשְׁבִים עַל הַמַּשְׁבֵּר
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תַּצִּילֵם מִכָּל רָעִי ·
וְאֶל הַמְנִיקוֹת תַּשְׁפִּיעַ שֶׁלֹּא יֶחְסַר
חָלָב מִדַּדֵּיהֶן · וְאַל יִמְשׁוֹל אַסְכָּרָה
וְרוּחִין וְשֵׁידִין וְלִילִין וְכָל נְגָעִים
וּמַרְעִין בִּישִׁין בְּכָל יַלְדֵי עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל · וַתְגַדְּלֵם לְתוֹרָתֶךָ לִלְמוֹד
תּוֹרָה לִשְׁמָהּ: וְתַצִּילֵם מֵעַיִן הָרַע
מִדֶּבֶר וּמִמַּגֵּפָה וּמִשָּׂטָן וּמִיֵּצֶר
הָרַע · וּתְבַטֵּל מֵעָלֵינוּ וּמִכָּל עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מָקוֹם שֶׁהֵם מִכָּל
גְּזֵירוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת וְתַטֶּה לֵב
הַמַּלְכוּת עָלֵינוּ לְטוֹבָה · וְתִגְזוֹר
עָלֵינוּ גְּזֵירוֹת טוֹבוֹת · וְתִשְׁלַח
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יָדֵינוּ · וְהָכֵן פַּרְנָסָתֵינוּ מִיָּדְךָ
הָרְחָבָה וְהַמְּלֵאָה · וְלֹא יִצְטָרְכוּ
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל זֶה לָזֶה · וְלֹא לְעַם
אַחֵר · וְתֵן לְכָל אִישׁ וָאִישׁ דֵּי
פַּרְנָסָתוֹ וּלְכָל גְּוִיָּה וּגְוִיָּה דֵּי
מַחְסוֹרוֹ וּתְמַהֵר וְתָחִישׁ לְגָאֳלֵינוּ
וְתִבְנֶה בֵּית מִקְדָּשֵׁינוּ ו
וְתִפְאַרְתֵּינוּ · וּבִזְכוּת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
מִדּוֹתֶיךָ הָרַחֲמִים הַכְּתוּבִים
בְּתוֹרָתֶךָ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר יְיָ יְיָ אֵל

רחום

על כן ווער ניטליך צו טון האט אונ גאר ניט פיל ארן ניקס אין אלה דאס טעגליך גיבעט · אבר דאז זעלביג רעכט · אונ תהלים אונ' אלי אנדרי תחנות בלייבן לאזן:

האט דען איינר ניט אזו ניטליך צו טון אונ ער זיך דער וייל נעמן צו גאטש דינשט · אונ זיך גידענקן ווען זיין פרנסה נאך אים שיקט אים אויך צו ווארטן ווייא אפעס ער אויך ווארטן · אבל שכן השי"ת גילובט זייא ער ווייא איז אן שולדיג אין אויך צו ווארטן בפרט מיט זיינר תפלה טון אונ' דאז תהלים זאגן איז גאר איין גרושי זאך · הערט נייארט וואש פר איין מעשה איז גישעהן דאס דא שטיט אין ספר עמק המלך וואש דא שרייבט אהר"ר אביגדור קרא וואש גשעהן איז (דאס מעשה היבט אזו אן) איך האב גהערט פון איינם פאטר וואש גשעהן איז בשנת קי"ב צווייא יאר נאך דעני גרושי גזירות דיא אין אשכנז גיוועזן זיין איז איין דארף ניט וויים פון ערפורט איבר גיבליבן דז די שונאים ניקס גטאן הבן אין דען זעלביגן ישוב האט גיוואונט איין אלטר מאן איין חסיד איז קיין גרושר לאדן גוועזן נייארט זונשט פרום אונ' גוט גוועזן · דער אלט מאן איז גישטארבן אין די טוזשיק איז ער צו חלום קומן צו איינם רב אין ערפורט האט אין גיזעהן פר אין שטין אין תכריכין אונ' האט איין קליין ספר אונטר דען ארים גיהאט · אזו האט דער רב צו אים גיזאגט בישטו ניט דער גישטארבן איז דז אן דיך האט הייא צו קבורה גטאן · אזו האט ער אן גיהובן יוא איך בין דער פרעגט ער אין וואש האשטו פר איין ספר אונטר דיין ארום · האט ער אטיב גיענטפרט דז איז איין ספר תהלים אונ' איך בין דרום צו דיר קומן אונ' וויל דיך מזהיר זיין דאז דוא זאלשט תכף איין שליח שיקן אין דען ישוב וואו איך גיוואונט האב דאז זיא זאלן פליטה מאכן אין די קהילות דען אין היאר איז איין בייזה גזירה אויף זיא אויז גאנגן די דא בלייבן ווערן אין ישוב ·

דען ווייל איך בייא זיא געלעבט האב אזו האב איך אלי וואך גמאכן תהלים אויז גיזאגט זא האט איין זכות אויף זיא בשילט הייכט בין איך גישטארבן איז ניאמנט דער אויף זיא אגין איז דרום זאלן זי פליטה מאכן:

צו מארגנס פריא האט דער רב איין שליח צו זיא גשיקט האט אינן זאגן צו וויסן גטאן איין טייל האבן גפאלגט הבן פליטה גמאכט אין די קהלות איין טייל האבן עז ניקס גיגלייבט זיינן רחמנא ליצלן אלי אום איר חיות קומן ·

פון דען זעלביגן טאג אן אונ' ווייטר האט איין פאטר אן גיהובן אלי וואך גמאכן תהלים אויז צו זאגן האט זיא גיטיילט אויף זיבן חלקים אונ' אירש אך אזו ביפאלן דאס איך אך אזו טון זאל:

דען

אחר סיום ספר חמישי ע"כ הנגתי לפניך תחנה מיוחד' לאמר
בשבת וי"ט אחר תהלים :

תחנה לומר אחר תהלים

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בִּזְכוּת סֵפֶר רִאשׁוֹן שֶׁבַּתְּהִלִּים שֶׁקְּרָאנוּ לְפָנֶיךָ שֶׁהוּא כְּנֶגֶד סֵפֶר בְּרֵאשִׁית · בִּזְכוּת מִזְמוֹרָיו · וּבִזְכוּת פְּסוּקָיו · וּבִזְכוּת תֵּיבוֹתָיו :

ביום ג' יאמר בזכות ספר שני שקראנו לפניך שהוא כנגד ספר שמות :
ביום ד' יאמר בזכות ספר שלישי שקראנו לפניך שהו' כנגד ספר ויקרא ·
וביום החמישי יאמר בזכורת ספר רביעי · שקראנו לפניך שהוא כנגד ספר במדבר :

וּבִזְכוּת אוֹתִיּוֹתָיו · וּבִזְכוּת שְׁמוֹתָיו הַקְּדוֹשִׁים וְהַטְּהוֹרִים הַיּוֹצְאִים מִמֶּנּוּ · שֶׁתְּכַפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵנוּ · וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ · שֶׁחָטָאנוּ וְשֶׁעָוִינוּ וְשֶׁפָּשַׁעְנוּ · לְפָנֶיךָ וְתַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וְהַדְרִיכֵנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ · וְתִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ · וְתִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמְּךָ (בפרט לחולי פב"פ) וְתִקְרָא לִשְׁבוּיִם דְּרוֹר · וְלַאֲסוּרִים פְּקַח קוֹחַ · וּלְכָל הוֹלְכֵי דְרָכִים וְעוֹבְרֵי יַמִּים וּנְהָרוֹת מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל · תַּצִּילֵם מִכָּל צַעַר וָנֶזֶק · וְתַגִּיעֵם לִמְחוֹז חֶפְצָם לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם · וְתִפְקוֹד לְכָל חֲשׂוּכֵי בנים

ווידר אהיים קומן אין אירי אוונונג · אול אלי דיא קליינע
קינדר פון ישראל דאז זיא זאלן לעבן בלייבן אין דיינן דינסט
אין דיינר תורה זאלן זיא אויפצוגן ווערן · אול דיא טראגנדיגע
ווייבר פון דיין קינדר ישראל זאלשט זיא בשירמן פר אלי בייזן
בגעגנים דז זי ניט זאלן אפיל זיין אול זאלן גווינן אירי קינדר
און אלי צער אול שמערצן אזו גרינג אלש זיא איין הען איין
איילג ליגט אולדען זייגנדיגע ווייבר זאלשטו געבן דז זיא זאלן
אויך גנוג האבן אירי קינדר זייגן צו געבן · אול אן דעני קליינע
קינדר פון ישראל קיין מיתה משונה זאל ניט אן זיא
ביגעגנן קיין בייזי ביגעגנים קיינר ליא קראנקהייט קיין
עין הרע קיין כישוף זאל אינן ניקש קענן שאדן טון אול אלי
די קינדר ישראל זאלן אויפצוגן ווערן דש זיא זאלן תורה לערנן
לשם שמים אול דוא גאט דוא זאלשט פר שטערן אול אב
טון פון אונז אלי בייזי גזירות דש ניט זאל קומן קיין בייזי גזירה
אויף אונז קינדר ישראל אזו איר וואונן אול אזו זיא פר
שפרייט זיין אין גאנצן וועלט צושפרייט זאלשט אויף אונז קינדר
ישראל גיביטן גוטי גזירות · אול דוא גאט דוא זאלשט נייגן
דיא הערצר פון אלי קיניגן אול אלי הערן אול אלי שררות
אויף אונז קינדר ישראל צו גוטים אונז גוטש צו טון אול ניקש
ביז דש איר זאלן חן האבן אין אירן אויגן · אול דוא גאט
זאלשט שיקן אזל ברכה והצלחה אין אליש וואז איר טונן צו
גוטים · אול דוא זאלשט אן ברייטן אונזר שפייז אול נארונג
וואז איר ברויכן אין אלר ליא זאכין פון דיינר מילדי האנד
און אנדרי לייטי גאב · דוא זאלשט געבן מיטלכן אין
זונדרהייט זיין נארונג מיט היתר דאז גאנץ קיין עבירה
דער ביא זאל זיין גאנץ גרינג ניט דורך שווערי ארבייט איין
מיטליכם צו געבן וואז ער בידארף צו גוטים · אול דוא זאלשט
איילן צו ארלזין אונז אויז דעם שווערן גלות · אול דוא זאלשט
בויאן אונזר בית המקדש אול זאלשט אונז לאזן זוכה זיין צו
קומן אין ארץ ישראל אמיין אמן וכן יהי רצון :

אם שבת זאל מן אזו זאגן נאך תהלים

עז זאל זיין דער ווילן צו פאר דיר גאט איין גאט · גאט
אונזר עלטרן בזכות דאש פינפט ספר פון תהלים
דאש איך פאר דיר גיזאגט האב אונ געגן דאש פינפט
ספר ספר דברים · בזכות דיזי מזמורים אול דיזי פסוקים
בזכות היליגי שמות די אויז דיזי מזמורי' קומן זאל גלייך
זיין אלז ווען זיא דוד המלך ע"ה זעלברט האט גיזאגט ·
אול וויל איר האבן זכה גיוועזן דיך צו לובן אויף דיזן
עולם אזו זאלן איר אך זוכה זיין דיך צו לובן אול פאר
דיר צו זינגן אויף יענים עולם אין גן עדן אמן סלה :

אן יום טוב זאל מן אך זאגן נאך תהלים וואש מן אם
שבת זאגט

ווען יום טוב אן דער וואוכן איז מן שטאט דאז מן אם
שבת זאגט דאש פינפט ספר אוז מן מעלדין וואש
פר איין ספר דאז מן אויז האט דען זעלבין טאג אויא
אובן שטיט :

עַל

ע"ב איז דאז אנדר ספר תהלים אויז · נאך מזמור פ"ט
איז דאש דריט ספר תהלים אויז · נאך מזמור ק"ו איז
דאש פירד ספר תהלים אויז · אונ' נאך מזמור ק"ן איז
דאז פינפט ספר תהלים אויז · נון אם זונטאג זאגט מן
ניימרט ביז מזמור ל' אזו איז דאז ערשט ספר נאך ניט
אויז · דרום זאגט מן דא קיין תחינה נאך תהלים
אך אם פרייטאג זאגט מן ביז מזמור ק"כ איז דאז פינפט
ספר אך ניט אויז · דרום זאגט מן אן פרייטאג אך קיין
תחינה נאך תהלים נייארט אן מאנטאג אונ' דינשטאג
אונ' מיטוואוך אונ' דאנרשטאג זאגט מן דיא תחינה נאך
תהלים · אונ' אן שבת זאגט מן איין אנדרי תחינה וויא
ווייטר שטין ווערט:

אן מאנטאג האט מן דש ערשט ספר תהלים אויז גיזאגט
זאגט מן דיא תחינה:

יהי רצון עש זאל זיין דער ווילן פֿאר דיר גאט אונזר
גאט אונ' גאט אונזר עלטר; פֿון וועגן דען
זכות דז ערשט ספר תהלים דאז איך פֿר דיר האב גיזאגט
איז געגן דען ספר
בראשית אונ' פֿון וועגן
דעם זכות דיזי פסוקים
אונ' ווערטר אונ' אותיות
אונ' היליגי שמות דיא
אויז דיזי פסוקים ארויז
קומן דאז דוא אונז זאלשט
מוחל זיין אויך אלי אונזרי
עבירות וואש איר גיטאן
האבן פֿון אונזרי יוגנט
אן ביז אויף דען הייטיגן
טאג עש מאג זיין וואש
איר גיטאן האבן גערן
אדר אום גערן · דוא זאלשט
אונז העלפֿן דאז איר קענן תשובה טון מיט גאנץ אונזרן
הערצן · אונ' דוא זאלשט אונז פֿירן דען רעכטן וועג צו דיינר
תורה אונ' מצות · אונ' דוא זאלשט אונז געבן איין הערץ
דאז איר קענן תורה לערנן לשם שמים אונ' דוא זאלשט
שיקן איין רפֿואה שלימה צו אלי חולאים דיינס פֿאלק
(ווען אימנט קראנק איז זאל ער דען קראנקן מיט נאמן
נענן אונ' אזו זאגן בפֿרט דיזן חולה אונטר אנדרי חולאים
פֿון ישראל) אונ' דוא זאלשט געבן דאז אלי גיפֿאנגנן אין אלי
גיפֿענגנים זאלן ווידר פֿרייא ווערן אונ' מלידיגט ווערן אירי
גיפֿענגנים אונ' אלי די דא גינן אויף דיא וועג אין פֿעלד אונ' אין
וועלדר אך אלי דיא דא פֿארן איבר ים אודר איבר בעך וואשר
פֿון דיין קינדר ישראל דוא גאט זאלשט זיא בשירמן · אונ'
אלי גזרות פֿר אלי ביזי ביגעגנוס פֿר אלי היזיקות פֿר גזלנים
פֿר אלי קראנקהייט אונ' זיא זאלן הין גירייכן וואו זיא הין
ביגערן לחיים ולשלום אונ' זאלן אך מיט שלום אונ' גיזונד
ווידר

אם דינשטאג זאגט מן דאש
אנדר ספר תהלים דאז איך פֿר
דיר גיזאגט האב איז געגן דען
ספר שמות
אם מיטוואוך זאגט מן דאש
דריט ספר תהלים דז איך פֿר
דיר גיזאגט האב איז געגן דען
ספר ויקרא
אם דאנרשטאג זאגט מ' דאש
פֿירט ספר תהלים דז איך פֿר
דיר גיזאגט האב איז געגן דען
ספר במדבר
אם שבת ווערט איין אנדרי
תחינה שטין דיא מן זאגן זאל:

ארחם · וכשם שאנו אומרים
לפניך שירה בעולם הזה · כך
נזכה לומר לפניך שירה לעולם
הבא · ועל ידי אמירת תהלים ·
תתעורר חבצלת השרון · ולשיר
בקול נעים · בגילה ורנן · כבוד
הלבנון · יתן לה הוד והדר בבית
אלהינו · במהרה בימינו
אמן סלה:

וקודם שיתחיל תהלים יאמר ג' פסוקים אלו:

לכו נרננה לי"י · נריעה לצור
ישענו · נקדמה פניו
בתודה · בזמירות נריעה לו ·
כי אל גדול יי · ומלך גדול על
כל אלהים:

ולאחר שסיים תהלים יאמר ג' פסוקים אלו:

מי יתן מציון ישועת ישראל
בשוב יי שבות עמו · יגל
יעקב · ישמח ישראל · ותשועת
צדיקים מיי · מעוזם בעת צרה
ויעזרם יי ויפלטם · יפלטם
מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

ומאחר שחלק דוד המלך עליו השלום ספר תהלים על חמשה ספרים נגד חמשה חומשי תורה אחר מזמור מ"ב הוא סיום ספר אחד: ואחר סיום מזמור ע"ב הוא סיום ספר שני: ואחר סיום מזמור פ"ט הוא סיום ספר שלישי ואחר מזמור ק"ו הוא סיום ספר רביעי · ואחר מזמור ק"ן הוא סיום ספר חמישי: ותחינה זו מסודרת לומר אותה כל פעם אחר סיום ספר אחד · וביום ראשון אין אומרים רק עד מזמור ל' ואז לא נגמר הספ' ראשון וביום הששי ג"כ אין גומרים ספר חמישי ע"כ אין לומר תחנה זו לא ביום ראשון ולא ביום הששי · ומפני שתחנ' זו הוי ממש כמו תחנה ובקשה ואין נכון לאומרה בשבת
אחר

סדר אמירת תהלים

תְּהִלִּים שֶׁאֶקְרָא · כְּאִלּוּ אֲמָרָם
דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם בְּעַצְמוֹ ·
זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ · וְיַעֲמוֹד לָנוּ זְכוּת
פְּסוּקֵי תְהִלִּים · וּזְכוּת תֵּיבוֹתֵיהֶם
וְאוֹתִיּוֹתֵיהֶם · וּנְקוּדוֹתֵיהֶם
וְטַעֲמֵיהֶם וְהַשֵּׁמוֹת הַיּוֹצְאִים
מֵהֶם · מֵרָאשֵׁי תֵּיבוֹת · וּמִסּוֹפֵי
תֵּיבוֹת · לְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ וַעֲוֹנוֹתֵינוּ
וְחַטֹּאתֵינוּ · וּלְזַמֵּר עָרִיצִים ·
וּלְהַכְרִית כָּל הַחוֹחִים וְהַקּוֹצִים ·
הַסּוֹבְבִים אֶת הַשּׁוֹשַׁנָּה הָעֶלְיוֹנָה ·
וּלְחַבֵּר אֵשֶׁת נְעוּרִים עִם דוֹדָהּ ·
בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה וְרֵיעוּת · וּמִשָּׁם
יִמְשׁוֹךְ לָנוּ · שֶׁפַע לְנֶפֶשׁ רוּחַ
וּנְשָׁמָה לְטַהֲרֵנוּ מֵעֲוֹנוֹתֵינוּ
וְלִסְלוֹחַ חַטֹּאתֵינוּ וּלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ
כְּמוֹ שֶׁסָּלַחְתָּ לְדָוִד שֶׁאָמַר
מִזְמוֹרִים אֵלּוּ לְפָנֶיךָ · כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
גַּם יְיָ הֶעֱבִיר חַטָּאתְךָ לֹא תָמוּת ·
וְאַל תִּקָּחֵנִי מֵעוֹלָם הַזֶּה קוֹדֶם זְמַנִּי
עַד מְלֹאת שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים
שָׁנָה · בְּאוֹפֶן שֶׁאוּכַל לְתַקֵּן אֶת
אֲשֶׁר שִׁחַתִּי · וּזְכוּת דָּוִד הַמֶּלֶךְ
עָלָיו הַשָּׁלוֹם יָגֵן עָלֵינוּ וּבַעֲדֵינוּ
שֶׁתַּאֲרִיךְ אַפְּךָ עַד שׁוּבֵינוּ אֵלֶיךָ
בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵימָה לְפָנֶיךָ · וּמֵאוֹצַר
מַתְּנַת חִנָּם חָנֵּנִי · כְּדִכְתִיב וְחַנּוֹתִי
אֶת אֲשֶׁר אָחוֹן · וְרִחַמְתִּי אֶת אֲשֶׁר
אֲרַחֵם ·

זאגר זיין פסוק אן היבט אול' דר תהלים זאגיר זאל אך זאגן יעניגן זיין פסוק אול' דאז איין מיטלבר אלי פסוקים זאגט דאז זיא ניקט איבר הופפן · זיא זאלן איינר אויף דען אנדרן ווארטן ·

וויל איינר ניט אלי אוף תהלים אויז זאגן זוא קענן זיא דאך אלי חדש איין אמאל אויז זאגן דען עז איז בעשר ווינִיג גיזאגט אול' רעכט אלז פיל אול ניט רעכט :

דער קיין לשון הקודש פר שטיט אול' צו פר אויז די ווייבר איז בעשר זיא זאגן זעלכי תחינות פר תהלים אול' נאך תהלים איין טייטש אלז אוין לשון הקודש

דאש זאל אן זאגן פר תהלים

לְכוּ נְרַנְּנָה לַיְיָ נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִירוֹת נָרִיעָה לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

דאש איז טייטש

גיט איר וואלן זינגן צו גאט איר וואלן שאלן צו דעם שטארקן אונזר העלפר : איר זאלן זיך פעדרן פר אים מיט ביקענונג מיט גיזאנג איר וואלן שאלן צו אים : דען איין גרושר גיוואלטיגר העלד איז גאט אול' איין גרושר קיניג איבר אלי אלהים ·

יהי רצון עז זאל זיין דער ווילן צו פאר דיר גאט אונזר גאט דער דא האט אויז דער וועלט אן דוד המלך עליו השלום זיינן קנעכט · אול' דער דא האט אויז גיוועלט אן גיזאנג אול' לוב זאגונג · דש דוא זאלשט דיך קערן מיט דיינר דר בארמונג אין די זי אזאורי' תהלים דיא איך ווער זאגן · זאל גלייך זיין אלז וועז זיא דוד המלך זעלבשט גיזאגט העטי · זיין זכות זאל אונז בייא שטין אול' דען וועגן זכות פון דעני אזאורים תהלים דאז איך דא ווער זאגן · דוא גאט זאלשט אונז אוחל זיין אויף אלי אונזרי עבירות דאז איר גיט אן האבן פון אונזרי יוגנט אן ביז אויף דען הייטיגן טאג · אול' זאלשט אונז לאזן זוכה זיין דאז איר זאלן אונזרי יאר אויז לעבן ביז איר זיבנציג יאר אלט ווערדן דר מיט דאז איר זאלן קענן פר ריכטן וואש איר האבן פר דארבט מיט אונזרי עבירות · אול' אזו וואל דאש איר האבן זוכה גיוועזין דיך צו לובן אויף דיזר וועלט · אזו זאלן איר אך זוכה זיין דיך צו לובן אול' פאר דיר צו זינגן אין עולם הבא אין גן עדן אמן סלה :

דיא תחינה נאך תהלים זאגט אן ניט אלי טאג · אן זאגט זיא ניט אן זונטאג אך ניט אן פרייטאג · דען דוד המלך האט דאז ספר תהלים גיטיילט אויף פינף ספרים אלז אונזר תורה האט אך פינף ספרים דען נאך אזאור א"ב איז דאז ערשט ספר תהלים אויז נאך אזאור ע"ב

דער גיאיין אאן דאש לשון הקודש ניט פר שטין דען ער
ווייש ניט אויף וועלכן ווארט דז דאז טייטש הין געהערט
אבר וויא עז דא גישטעלט איז בייא איטליכם ווארט דאש
טייטש דרויף אזו קאן אנש וואל פר שטין :

אזו פר האף איך לו השי"ת גלובט זייא זיין נאאן אימאר
אול איביג דז זעלכש דעני גיאייני לייטן ווערט גאר
וואל לו נוץ קוואן אן אירה נשאה דז השי"ת ווערט אין אירה
היולף זיין דאז זיא ווערדן ביקואן גרושי יראת שאים אין
זירן הערצן דז זיא אירה תפילה אול תהלים ווערדן בכוונה
זאגן · דאש איר תפלה אול איר תהלים זאגן ווערט גאר
וואל אן גנעמן זיין פר השי"ת דאז זיא ווערין דער דורך זוכה
זיין חן לו ביקואן בייא השי"ת דש זיא אך ווערין זוכה זיין
לחוק לעולם הבא בגן עדן אאן :

דער סדר איז דז אן תהלים פלעגט לו זאגן פאר דען
ארן אויז גינואן אין דעני גרושי קהלות איז דער
אנהג דז אן אקטבת אול י"ט תהלים זאגט נאך דעם ארן·
דען איין טעם איז אן אעלכט זיך לו לנג זויאן דז אן דר דורך
אעלכט קריאת שאע לו שפעט ארן :

אונ' נאך איין טעם איז דאז אן זאגט דרום תהלים פר
דעם ארן דען אונטר דען היאל גיבטש גאר פיל
ביזי אלאכים דיא וואלן ניט לידן אז אונזר תפלה זאל גין אין
היאל אבר איט דען תהלים זאגן אזו פר טרייבט אן זיא ·
אבר אן שבת אול י"ט אזו האבן דיא קליפות אול ביזי
אלאכים ניט אזו פיל גיוואלט אלז אן דער וואכן אזו ברויכט
אן עז ניט לו זאגן פר דען ארן ·

ווער דא וויל דען שכר האבן פון תהלים דער אוז עז
רעכט זאגן ניט גשווינט· לאנגזום ווארט פר ווארט
אן אוז עז אך רעכט זעלין נאך דען חיבור אול פירוש נאך
איין טייל תפלות שטיט איטן אין פסוק איין אתנחתא
אונטר איין ווארט דש ביטייט דא איז איין אב זאץ·אין איין
טייל תפלות איז איין שטיפל גדרוקט וואו איין אב זאץ איז·

אך דער דא תהלים זאגט אול די נאך זאגיר געהערט
איין איטליכר אלי פסוקים לו זאגין· ניט אלז וויא דר
סדר איז דש דער זאגר זאגט איין פסוק דיא נאך זאגר זאגן
דען אנדרן פסוק איין פסוק אום דען אנדרן ווען אן אזו זאגט
האט עז גאר קיין חיבור אול קיין פירוש· אך הייסט עז
ניט תהלים גיזאגט אזו האט עז דוד המלך עליו השלום
ניט גיאיינט דש ער האט תפלה גיטאן דז אאל פר השי"ת
אן גינעם זיין·

אך ווען אן עז אזו זאגט אזו גיט עז אלז אן קאן זיא ניט
אר זאגן· פון זעלכן תהלים זאגן האט השי"ת גאר
קיין וואל גיפאלן נייארט השי"ת איז ברוגז איבר אירן זאגן
דז זי זיין לוב גיזאגט אזו אאעק שלופרין אעלן זיא אנדרשט יוא
איין זכות האבן פון אירן תהלים זאגן דז עז זאל פר השי"ת
אן גינעם זיין אזו זאלן זי ווארט פר ווארט זאגן ניט גישאינט·
דער דא תהלים זאגט זאל זיין פסוק פר אויז זאגן אי דר נאך
זאגר

התפלה בשלום ע"כ אם אפשר שיאמר תהלים קודם התפלה מה
טוב ומה נעים כי אם כבר פגעו המקטריגים בתפלה מה מועיל
אחר כך הבריחה :

ואפילו אם אין כוונתו אלא לומר שירות ותשבחות של דוד
מ"מ טוב לומר קודם התפלה שכן אמרו חז"ל
לעולם יסדר אד' שבחו של הקב"ה ואח"כ יתפלל אבל יזהר עד מאד
שלא יעשה העיקר טפל ולא טפל עיקר אלא לעולם יתפלל עם
הציבור תפלתו בכוונה ולא במרוצה ולא במהירות כי כבר סדרו
לנו חכמינו אותן פסוקי דזמרה מן ברוך שאמר עד ישתבח כדי
להבריח הקליפות והמקטריגי' כדי שיעל' התפל' בשלום למעל'
מעלה :

ע"כ מי שבא בהשכמה לבית הכנסת יוכל לומר תהלים בנחת
ובמתון ויוכל ג"כ אח"כ להתפלל עם הציבור :

אבל מי שמאחר את עצמו לבוא לבית הכנסת אם יש לו פנאי
יוכל לומר קצת מזמורים ואין מוטל עליו לומר כל תהלים
של אותו יום אם אין לו פנאי אם כבר התחיל החזן אדון עולם לא
יאמר כלל תהלים רק יתפלל עם הציבור וזה טוב ונכון יותר
מלומר הרבה מזמורי תהלי' ואח"כ ימהר את עצמו כדי שיגיע ג"כ
אל הציבור ועי"ז אומר הפסוקי דזמרה במרוצה בלי כוונ' וזה אינו
נכון לעשות כן· כי רחמנא לבא בעי וכבר אמרו רז"ל טוב מעט
בכוונ' מהרב' שלא בכוונה :

כי הקב"ה בוחן כליות ולב ויודע מחשבתו הטוב' וכוונתו הוא
לשבח הקב"ה בשירות ותושבחות של דהמע"ה ומי שאין לו פנאי
לכך אם מתפלל אותו תפלה שקבעו חכמינו ז"ל מן אדון עולם עד
אחר עלינו בכוונה וברעות' דלבא יהא נחשב לו כאלו היה מרבה
בהרבה שבחות כי הקב"ה מצרף מחשבתו הטובה למעשה :

מכל שכן שלא יאמר תהלי' בשעה שהחזן חוזר שמונה עשרה
כי אז אין השי"ת רוצה באמירת התהלי' ואין לו בו נחת
רוח כלל רק אמירת אמן אחר כל ברכה וברכה יהא מרוצה ומקובל
לפני הקב"ה מכל אמירת תהלים כידוע מגודל הסוד של אמירת
אמן כנ"ל :

ומי שאומר תהלים או תחנות או בקשות בשעת חזרות שמונה
עשרה בודאי יהא הפסדו יותר משכרו לא די שאינו מקבל שכר
על אמירתו רק ענוש יענש על כך שלא ענה אמן בכוונה :

קודם אמירת תהלים יאמר תחנה זו ובשבתות
ובימים טובים לא יאמר תחנה זו רק יאמר
אותן ג' פסוקים לכו נרננה עד כל אלהים :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ ·
הַבּוֹחֵר בְּדָוִד עַבְדּוֹ וּבְזַרְעוֹ אַחֲרָיו·
וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת·
שֶׁתֵּפֶן בְּרַחֲמִים אֶל קְרִיאַת מִזְמוֹרֵי

סדר אמירת תהלים

לשם יחוד הק"בה ושכינתיה

אתחיל לכתוב כילד נוהגין באמירת תהלי' כדי שיהא אמירתו נחת רוח לפני האל י"ת:

כתב הרב הגדול רבי ישעיה הורוויץ בספרו שני לוחות הברית דף רכ"ו מי שחשקה נפשו לדבק בו י"ת בשבחיו אז ידבק עלמו בספר תהלים · וכבר אמרו רז"ל שהתפלל דוד המלך ע"ה שיאמרו זמירותיו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות כי אין לנו דבר גדול יותר מספר תהלים שכלול מן הכל ארבים מזמורים שבחים להשי"ת ורבים מזמורים ה' על בקשות מחילה וסליחה והכל עיד ה' השכיל דוד המלך ע"ה ברוח הקודש:

והאומר תהלים הוא כמתפלל והוא ג"כ כעוסק בתורה · כבר ביקש דוד המלך ע"ה שיהיו מקבלין שכר הקורא בתהלים כעוסקין בתורת נגעים ואהלות:

ואשרי האיש אשר אומר תהלים בשירה ובזמר' ובשמחה ובכוונת הלב ולא כמו בדור הזה שאומרים במרולה ובמהירות ובלתי כוונה והבנה ושוגים ג"כ בקריאה ומדלגים הפסוקים ואוטפים זה מזה האומר חוטף פסוק של העונה וכמעט אין זה אלא מנהג:

אלא אם יהיו מקבלין שכר עליהן ויהי' אמירתן נחת רוח לפני השי"ת לריכין לומר בנחת ובמתון שכל אחד ואחד יאמר פסוקו ופסוק חבירו דהיינו האומר יאמר ג"כ פסוקים של העונים · והעונים יאמרו ג"כ פסוקים של האומר · והעונים לא יתחילו עד שסיים האומר · והאומר לא יתחיל עד שסיימו העוני' ויאמרו לפי האתנחתא באמלע הפסוק כדי שיהיה כפי המשמעות החיבור ופירושו כי משום כך נדפס האתנחתא באמלע פסוק של תהלים כדי שיאמרו כן:

ובתמניא אפי שהוא מזמור קי"ט המתחיל אשרי תמימי דרך · ונקרא תמניא אפי משום שיש בו שמונה אלפי ביתא ר"ל שכל אות ואות הוא ח"פעמים דהיינו ח' פסוקים המתחילים בא"לף וכן ח' פסוקים המתחילי' בב"ית וכן כולם · וכל פעם שנזכר בו עדותיך לריך להיות נקרא בנקודות אלו **עֵדְוֹתֶיךָ** ר"ל העי"ן בליר"י והדל"ת בחול"ם והתי"ו בסגו"ל וה"כ בקמ"ץ · חוץ מן אלו אותיות שסימנם דמ"ה ב"ן פר"ץ אם נזכר בה' עדותיך לריך לקדו' בנקודו' אלו **עֵדְוֹתֶיךָ** ר"ל העי"ן בליר"י והדלת בשב"א והתי"ו בסגו"ל וה"כ בקמ"ץ ולריך להניע הוא"ו בחולם והדל"ת לריך לחבר עם העי"ן ככל שב"א באמלע התיבה וכן הוא מקובל מאבותינו שלריך לקרות באלו אותיות כן:

וכתוב בלבוש בסימן א' כיון שעיקר הטעם של אמירת תהלים הוא כדי להברית המקטריגים כדי שתעלה

התפלה

מיר האבין עטלי' אאל דער פון גישריבן ווער קיין לשון הקודש פאר שטיט זאל ניט פיל ארן נייארט דאז טעגליך גיבעט אאש אונזרי חכאים האבן אתקן גיוועזן:

ווען נאר יוא איינר איז השי"ת לובין איט שירות ותושבחות אזו זאל אן זיך דריין גיוויכן פליים יג תהלים לו זאגן איט גאנץ זיינם הערלין אזו ווערט עז א גנעם זיין פאר השי"ת וויל איר גיפינדן דז דוד המלך עליו השלום האט תפלה דרויף גיטון דז אאן זאל זייני אזאורים זאגן אין דעני שולן אול' אין דעני בתי מדרשות אול' זאל זער אן גנעם זיין פאר השי"ת דען דוד המלך עליו השלום האט דאש ספר תהלים גיאאכט דורך דען רוח הקודש דז דיא שכינה האט אויף איס גירוהט · האט פיל פאר בארגן סודות איט גיאיינט:

אונ' זאל אך אזו פיל זיין אלז אן אעבט לערנן דאש אור הערבשט לערנן וואש אוכטר ישראל איז:

וויל דוד המלך עליו השלום האט תהלים גיזאגט דורך דען רוח הקודש אול' האט פיל פר בארגני סודות דער איט גיאיינט · אך פיל שאות דריין גישטעלט · אז איז גוט דז אן תהלים זאל אך זאגן אויף לשון הקודש:

וויל אבר דיא גיאיינ' לייט אול' דיא ווייבר קיין לשון הקודש פאר שטינן · אול' אין אאת איז פיל בעשר ווען אן וואש זאגט דאז אן עז פר שטיט דען עז גיט דען אענשן אער לו הערלן דז אן אין כוונה האט אול גיבט איינם איין שאחה אין זיין הערלן ווען אן איין זאך פר שטיט בפרט וואש לוב גיזאנג זיין לו השי"ת:

אזן האט איר השי"ת דיא דעה איין געבן אזכה רבים לו זיין דאז איך האב בייא תהלים גישטעלט בייא איטליכם לשון הקודש ווארט דאז טייטש דר בייא דר איט דז אן גאר וואל דיא ווערטר ווערט טייטשן קענן אך האב איך לו לייטן גיזעלט דז זיך דיא פסוקים איבר אנכדר שיקן וויא עז גיאיינט איז:

ווער זיך כון איז לאזן אן גילעגן זיין אול ווילן זיך פליימין אול' וואל אכטונג דרויף געבן דז אן דאש תהלים לייכטליך פר שטינן קאן אול' דיזו ווערטר פר טייטשן קענן אול אז אן דאש תהלים ווערט פר שטין אזו איז גאר גרינג אול' לייכטליך דיא תפלה אך לו פר שטין דען דיא איינשטי לשון הקודש ווערטר קואין אויז תהלים:

וויא וואל דאז שון בייא איין טייל תפלות דאש טייטש דער נעבן שטיט אויז דען זעלביגן טייטש קאן

דער

ספר תהלים

מסודר על פי ימי השבוע עם פירוש המלות והחיבור בלשון אשכנז
כדי להבין גם ההמוניים מה שמוציאים והאומרן בכל יום בכוונה
ובתחנון ולא במרולה מובטח לו שהוא בן עולם
הבא :

דיזין תהלים האב איך מיט איין טייטש פירוש גישטעלט
דער מיט דאז איין איטליכר זאל קענן פר שטין וואש
אן זאגט · ווער דאש תהלים אזו זאגן ווערט ניט גישווינד
אול ווערט רעכט זאלן דער ווערט פאר גיוויש איין גוט חלק
לעולם הבא האבן :

חיבר ותיקן האלוף התורני

כמהור״ר יחיאל מיכל בן הר״ר
אברהם סג״ל עפשטיין ז״ל

בעל המחבר קיצור שני לוחות הברית

נדפס בדפוס חדש יפה ומהודר בנ״ב באותיות

אמשטרדם

בשנת

עורת הנבל וכנור אעירה שחר לפק

Bayerische StaatsBibliothek

Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Epsht▯ain, Yeh▯iel Mikhel ben Avraham ha-LeXD6vi, -1706

Sefer Tehilim mesudar ▯al pi yeme ha-shevua▯ ▯im perush ha-milot ▯e-ha-▯
ibur bi-leshon ashkenaz

N.b. [i.e. Nürnberg] 1768 = 528 [jüd. Zeit]

4 A.hebr. 494 m#Beibd.1
urn:nbn:de:bvb:12-bsb10216936-5
VD18 14820994